

MEHTA LIBRARY
The Maharaja Sayajirao University
of Baroda

Call No. **7** BF
1651
J9-1

M. 2128 ✓

M2128

BF 1651 .J9

**Jyotimala April : 1915 to
March : 1918**

1915-1918

Rs2.00

Mumbai

* ज्योतिर्माळा सन १८९६ कै. चिटणीसकृत—यांत होराद्वेषकाण, सप्तमांश, नवमांश वगैरे कुंडल्या तयार करण्याची रीत असून त्यांचे फलादेशांचे व द्वादश भाववर्णन उत्कृष्ट दिले आहे. दशाविचारांत अष्टोत्तरी दशेचे गर्गमता-प्रमाणे वर्णन केले आहे. किंमत ८१२ आणे.

वरील * अशी खूण असलेली तीन पुस्तके मालेच्या वर्गणीदारांस ट. व्ही. पी. खर्चासह किंमत १-४-० एक रुपया चार आणे.

सन १९१७ सालचे रॅफेलचे एफिमरिज. सदरहू पंचांगे आम्ही मुद्दाम ज्योतिर्माळेच्या वाचकांचे सोईकरिता लंडनहून आगाऊ मागविली आहेत. यांमध्ये दररोजच्या त्रिनविच माष्यानकालचे स्वष्ट ग्रह, त्यांची क्रांति, शर व इतर पुष्कळ उपयुक्त माहिती आहे. मालेच्या वर्गणीदारांस टपालखर्चासह किंमत आठ आणे. व्ही. पी. खर्च निराळा पडेल. इतरांस कि. आठ आणे व्ही. पी. व टपाल खर्च निराळा. प्रति फारच थोड्या असल्याकारणाने ज्यांची मागणी लवकर येईल त्यांनाच वरील सवलतीचा फायदा मिळेल.

सूचना:—वरील सर्व पुस्तकांस व्ही. पी. टपाल खर्च निराळा पडेल. ह्यांमधील सर्व प्रकारची पुस्तके आमचेकडे मिळतील. आमची सर्व पुस्तके मुंबईस जी.जी.रेले आणि कंपनी बुकसेलर्स, माधवबाग, मुंबई यांचेकडे मिळतील.

फलज्योतिषसंबंधाने कामें.

फलज्योतिषसंबंधाने सर्व प्रकारची कामें खाली लिहिल्याप्रमाणे आकार घेऊन खात्रीपूर्वक तयार करून दिली जातील.

(१) सायन भावचलित कुंडलीवरून आयुरारोग्य, संपत्ति, संतति, भाग्य, प्रवास वगैरेसंबंधाने साधारण वर्णन, आकार रु. ३.

(२) सदरहूप्रमाणे वर्णन व पुढील दोन वर्षांचा भविष्यकालवर्णन आकार रु. ५.

(३) कुंडलीचे वरीलप्रमाणे सूक्ष्म वर्णन व पुढील पांच वर्षांचे भविष्यकाल-निर्णय आकार रु. १०.

(४) वर्षफल सूक्ष्म महिनेवार आकार रु. ५.

(५) जन्मकुंडलीवरून पहिल्या प्रश्नाचा सूक्ष्म रीतीने खुलासा, पहिल्या प्रश्नास आकार रुपये ३ नंतरच्या पुढील प्रत्येक प्रश्नास रु. १ पडेल.

(६) प्रश्नकुंडलीवरून प्रश्नाचा खुलासा. पहिल्या प्रश्नास रुपया एक नंतर प्रत्येक प्रश्नास आकार ८८ आणे.

सर्व प्रकारचा पत्रव्यवहार खालील पत्त्यावर करावा. उत्तरास अर्धा आण्याचे तिकीट न आल्यास जबाब दिला जाणार नाही.

मॅनेजर, ज्योतिर्माळा आफिस, दादर, मुंबई जंक्ट १४.

विक्रीस तयार.

वालबोध ज्योतिष—ज्योतिषशास्त्राच्या मूलतत्वांचा सोप्या व सरळ रीतीने उद्‌घापोह ह्या ग्रंथामध्ये केला आहे. होतकरू व नवीन विद्यार्थ्यांस ह्या सारखा सरळ माहिती देणारा दुसरा ग्रंथ मराठीमध्ये आढळणार नाही. पृष्ठसंख्या क्राऊन आकाराची ६४ असून ह्या ग्रंथांत खालील विषयांसंबंधाने माहिती आली आहे— (१) परिभाषा, (२) पंचांग म्हणजे काय, (३) कुंडली म्हणजे काय (४) आयुरारोग्य, (५) विद्या, (६) संपत्ति, (७) स्त्रीसुख, (८) संतति, (९) मित्रसुख व बऱ्यावाईट काळाचा विचार कसा करावा. किंमत ८६ आणे परंतु मालेच्या वर्गणीदारांस ८४ आणे. ट. ख. निराळा.

मेदिनीय किंवा राष्ट्रीय ज्योतिष—हा ग्रंथ प्रसिद्ध लेखक राम नारायण ह्यांनी लिहिला असून या ग्रंथामध्ये राष्ट्रांच्या उन्नति-अवनतीसंबंधाने भविष्ये कशी करावी याचे सविस्तर विवेचन केले आहे. महाराष्ट्राच्या उन्नति-अवनतीसंबंधाने हा ग्रंथ ह्या विषयावरील पहिलाच असून तो सर्वांगसुंदर आहे असे तज्ज्ञांचे मत आहे. या पर्यंत **संहितास्क्रंधासंबंधाने** मराठी भाषेत शोधकबुद्धीने लिहिलेला असा एकही ग्रंथ न झाल्यामुळे या अतिशय महत्त्वाच्या फलज्योतिषाच्या शाखेचे अध्ययन करण्याची सोय नव्हती व ही उणीव ह्या ग्रंथाने भरून काढिली आहे. किंमत ४१२ आणे. मालेच्या वर्गणीदारांस किंमत ४८ आणे. ट. ख. निराळा.

विवाहप्रदीप—यांत द्वादशभाव, आयुर्मर्यादा, शरीरसुख, अनिष्टमंगळ, प्रीतियोग, विवाहकाळ, गुणमेळन इत्यादि गोष्टींचे पाठ्यांत व आर्यग्रंथाधारे पूर्ण विवेचन केले असून आपली भावी वधू कशी असेल, तिला संतति कोणत्या प्रकाराची होईल, आपला विवाह केव्हा होईल वगैरे बऱ्याच गोष्टी हे पुस्तक वाचतांचे कळतील. विवाह जुळविण्याचे प्रसंगी वधूवरपत्रिकांचा शास्त्रीय दृष्टीने विचार करणे असल्यास हे पुस्तक अवश्य वाचा. किं. ६८ आणे. मालेच्या वर्गणीदारांस ६६ आणे. ट. ख. निराळा.

* **कै. चिठ्ठीसकृत ग्रहसाधन पुस्तक**—यावरून रवि, चंद्र बुध, गुरु, शुक्र, शनि, राहु, हर्षल, नेपच्यून हे ग्रह अंशात्मक पाहिजे त्या वर्षांचे पांच दहा मिनिटांत तयार करितां येतात. पंचांगसंग्रह नसेल त्यांस हे पुस्तक एक अमोत्य आहे. ग्रह ग्रहलाघवी किंवा इतर कोणत्याही पंचांगापेक्षां सूक्ष्म येत असून पुस्तकाचा उपयोग पुढील किंवा पाठीमागील हजारपांचशे वर्षांचा सहज करितां येतो. किं. ६८ आणे ट. ख. निराळा.

* **मुंबई अक्षांशावरून द्वादश भावसाधन व दशवर्ग साधन कोष्टक**—या पुस्तकांत वरील कोष्टक असून खेरीज सन १९१६ चे दैनिक स्पष्टग्रह आहेत. किं. ६६ आणे.

मुंबई ज्योतिर्विद मंडळ.

या नांवाची संस्था कै. रा. रा. जीवन त्रिविक चिठ्ठीस यांनी सन १८९२ साली फलज्योतिषशास्त्राचा उद्‌घापोह करण्याकरितां स्थापन केली. या संस्थेमाफत गेल्या तीन वर्षांपासून विद्यार्थी वर्गास ज्योतिषशास्त्रासंबंधी शिक्षण फुकट देण्यांत येते. या संस्थेने सध्यां मुंबई गोवाळीया टॅनकजीक असलेल्या **टुयोरीअल हायस्कूलमध्ये** दर रविवारी दुपारी १ ते ४ स्ट- टाईम वाजेपर्यंत विद्यार्थ्यांचे सोईकरितां दोन वर्ग सुरू केले आहेत. संस्थेस फलज्योतिषशास्त्राचे पुस्तकांची लायब्ररी जोडली आहे. विद्यार्थी व मॅम्बर कडून वाचनालयानी वार्षिक वर्गणी दोन रुपये घेण्यांत येते. गरजूनी ह्या संस्थेचा अवश्य लाभ व्हावा. विशेष माहिती समक्ष अगर पत्रद्वारे.

सेक्रेटरी मुंबई ज्योतिर्विद मंडळ,

c/o म्यानेजर ज्योतिर्माला दादर, मुंबई नं. १४.

फलज्योतिषसंबंधाने कामे.

फलज्योतिषसंबंधाने सर्व प्रकारची कामे खाली लिहिल्याप्रमाणे आकार देऊन वेळचे वेळेवर खात्रीपूर्वक तयार करून दिलीं जातील.

(१) सायन भावचलित कुंडलीवरून **आयुरारोग्य, संपत्ति, संतति, भाग्य-प्रवास** वगैरे संबंधाने साधारण वर्णन आकार रु. ३.

(२) सदर्हूप्रमाणे वर्णन व पुढील दोन वर्षांचा भविष्यकालवर्णन आकार रु. ५

(३) कुंडलीचे वरीलप्रमाणे सूक्ष्म वर्णन व पुढील पांच वर्षांचे भविष्यकाल-निर्णय आकार रु. १०.

(४) वर्षफल सूक्ष्ममहिनेवार आकार रु. ५.

(५) जन्मकुंडलीवरून पहिल्या प्रश्नाचा सूक्ष्म रीतीने खुलासा. पहिल्या प्रश्नास आकार रुपये ३ नंतरच्या पुढील प्रत्येक प्रश्नास रु. १ पडेल.

(६) प्रश्नकुंडलीवरून प्रश्नाचा खुलासा. पहिल्या प्रश्नास रुपया एक नंतर प्रत्येक प्रश्नास आकार ६८ आणे.

सर्व प्रकारचा पत्रव्यवहार खालील पत्यावर करावा. उत्तरास अर्धा आण्याचे तिकीट न आल्यास जबाब दिला जाणार नाही.

म्यानेजर-ज्योतिर्माला दादर, मुंबई नं. १४.

बालबोध ज्योतिष.

ज्योतिर्मालेच्या काही वर्गणीदारांच्या सूचनेवरून हा ज्योतिषशास्त्राची मूलतत्वे शिकविणारा ग्रंथ तयार केला आहे. मालेच्या वर्गणीदारांस किंमत ४४ आणे. इतरांस ४६ आणे. ट. ख. निराळा.

ज्योतिर्माला—हे मासिक पुस्तक मुख्यत्वेकरून फलज्योतिषावर दरमहा प्रसिद्ध होत असते. दरमहा पृष्ठे १६ वार्षिक वर्गणी ट. ख. सह १॥ रूपया. वर्षारंभ एप्रिल पासून. मासिकांत भारतीय व इंग्लिश विद्वानांचे फलज्योतिषावरील विचार, निरनिराळ्या योगांच्या कुंडल्या व कुंडल्यांची वर्णने, ज्योतिषविषयक निर्बंध आणि पत्रव्यवहार हे विषय सवडी सवडीने येत असतात.

सन १९१६ सालचे रॅफेलचे एफिमरिज.

सदरहू पंचांगे आम्ही मुद्दाम ज्योतिर्मालेच्या वाचकांचे सोईकरिता लंडनहून आगाऊ मागविली आहेत. यांमध्ये दररोजच्या ग्रिनविच माध्यानकालचे स्वष्ट ग्रह, त्यांची क्रांति, शर व इतर पुष्कळ उपयुक्त माहिती आहे. मालेच्या वर्गणीदारांस टपालखर्चासह किंमत आठ आणे. व्ही. पी. खर्च निराळा पडेल. इतरांस किं. आठ आणे. व्ही. पी. व टपाल खर्च निराळा.

प्रति फारच थोड्या असल्याकारणाने ज्यांची मागणी लवकर येईल त्यांना व वरील सवलतीचा फायदा मिळेल.

विवाहप्रदीप किं. ४८ आणे, ग्रहसाधन किं. ८ आणे. कै. चिटणीसकृत ज्योतिर्माला वर्ष २ रें किं. ४१२ आणे.

टपाल व व्ही. पी. खर्च निराळा. यांशिवाय ज्योतिषशास्त्रावरील आर्य व युरोपीय पुस्तके, अमूर्तकुंडे विकत मिळतील.

ऐतिहासिक जुने लेख—पुस्तक १ ले. चिटणीस घराण्याचा संक्षिप्त इतिहास व सनदापत्रे किं. ४४ आणे. ट. ख. निराळा.

म्यानेजर, ज्योतिर्माला दादर, मुंबई नं. १४.

GIFT

Date 21-5-59

Initial *MS*

॥ श्रीसद्गुरुवे नमः ॥

M. 2128.

Rs:

ज्योतिर्माला.

आमाचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसाद्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकैदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽवृत्ति
वर्ष १ ले.

एप्रिल १९१५.

{ अंक १ ला.

आत्मपरिचय.

गणेशोवः पायात्प्रणमतगणेशं जगदिदम्

शेन त्रातं नमइह गणेशाय महते ।

गणेशान्नास्त्यन्यत्त्रिजगति गणेशस्य महिमा

गणेशे मच्चित्तं निवसतु गणेशत्वमवमां ॥ १ ॥

विद्यावेदान्तशीर्षा कुलवरतिलका वेदवादानयाशा

गांधर्वायुर्धनुष्काऽर्थगुणसृणि धनुर्वाणयुक्ताऽऽर्णकास्या ।

मीमांसाधर्मकल्पश्रवणकुचगला या पुराणां वराढ्या

छन्दः शिखांऽघ्रिनासास्फुरतु मनसि सा ज्योतिरंतः स्वरूपा ॥ २ ॥

ज्योतिर्माला मासिक पुस्तक हें नांव जरी नवीन नसले, तरी प्रस्तुतचा अंक हा त्याच्या जीर्णोद्धाराना प्रथमांक आहे, हें ज्योतिषशास्त्र आणि ज्योतिषशास्त्रप्रिय वाचकांना कळविण्याचें काम

जितकें आनंददायक आहे, तितकेंच अशा जीणोद्धाराच्या प्रसंगी आपल्या आर्य सांप्रदायाप्रमाणें प्रथमतः ईशचित्तन करण्याचें कामही अत्यंत संतोषदायक आहे. कोणतेही लहान मोठे कार्य हातीं ध्यावयाचें असतां त्यास सुरवात करण्यापूर्वी भारतीय रिवाजाप्रमाणें नेहमीं वक्रतुंड गजाननाच्या मूर्तीचेंच मंगलाचरण करावें लागतें. सदरहु प्रमाणें प्रस्तुत मासिकाचे अंकास सुरवात करण्यापूर्वी त्या ज्ञानस्वरूपी, अज्ञानरूपभ्रंतीचें छेदन करणाऱ्या, ओंकाररूप, विघ्नार्तक, गजाननास अनन्यभावे शरण जाऊन हातीं घेतलेल्या कार्यांत यशस्वीप्राप्ती देण्याविषयी प्रार्थना करणें हें आम्हां आमचें आद्य कर्तव्य समजतों.

गजाननाचें स्तवन नेहमीं हातीं घेतलेल्या कार्यांत विघ्नाचें निवारण करित असतें. प्रस्तुत मासिकानें हातीं घेतलेल्या गूढ विषयाचें गूढ उकलण्यास नुसती मानवी शक्ति कुचकामाची आहे. हीं गूढ तत्त्वे उकलण्यास अशा जबरदस्त दैवी शक्तीची जरूर आहे कीं त्या शक्तीपुढें जगांत दिसणाऱ्या इतर विविध शक्ती अगदीं पंगु भासूं लागतात. ज्या दिव्य शक्तीनें ह्या अखिल विश्वास निर्माण केलें, जी स्थिरचरादि सर्व जीवजंतूस पोषीत आहे, जिच्या सत्तेनें सर्व ग्रह, नक्षत्रे, प्रकाशित व अप्रकाशित अनंत गोल आकाशांत सुयंत्रित चालत आहेत, जिच्या कर्तृत्वशक्तीबद्दल कोणास कधीही पूर्ण कल्पना झाली नाही व होणारही नाही व जिच्या इच्छेच्या योगानें अनंत ब्रह्मांडाचे उदयास्त होतात अशा त्या अनंत व अगोचर भगवतीचें मंगलाचरण करण्याचें कामही फार संतोषदायक आहे. मंगल कार्यांच्या प्रथमांकाची सुरवात मंगलप्रद आचरणांनाच करणें हा आजदिन तागायत आम्हां आर्यांचा परिपाठ आहे; त्यास अनुसरूनच शिरोभार्गी लिहिलेल्या श्लोकानें, जिनें आम्हांस हें मासिक चालू करण्याची प्रेरणा केली त्या जग-च्चालक नारायणीचें यथाशक्ती नामस्मरण करून, तिच्याच प्रेरणेनें आम्हां हातीं घेतलेल्या या कार्यांत तिनें आम्हांस सर्व प्रकारे यश द्यावें व 'ज्योति-माला' चिरंजीवी करावी अशी तिची व ज्या सद्गुरूच्या कृपाप्रसादानें ह्या मासिकाच्या अभिनवाऽवृत्तीचा मांगलीक सुयोग आला त्याची मनोभावे करुणा भाकून माझे कार्यभागाकडे वळतों.

हल्लींच्या शास्त्रीय युगांत सर्व शास्त्रांची झपाट्यानें प्रगति होत आहे व त्याच प्रमाणें सर्व शास्त्रांत श्रेष्ठ असें जें ज्योतिषशास्त्र त्याची अभिवृद्धि व्हावी म्हणून गुरुवर्य कै. जीवन त्रिबक चिटणीस यांनीं काहीं विशिष्ट हेतु पुढें ठेवून, सन १८९२ सालीं "मुंबई ज्योतिर्विद् मंडळ" या नांवाची संस्था स्थापन केली. नंतर सन १८९५ चे एप्रिलचे सुमारास संस्थेच्या ध्येयांतील 'ज्योतिषशास्त्रावर अनुभवजन्य उत्तम व स्वस्त ग्रंथ प्रकाशित करणें' हा उद्देश पूर्ण करण्याकरितां 'ज्योतिर्माला' नांवाचें मासिक पुस्तक सुरु केलें. फलज्योतिष शास्त्रावर मराठींत चर्चा करणारें हेंच प्रथम मासिक होतें. तो काळ या शास्त्राच्या प्रगतीस प्रतिकूल होता. कारण ह्या शास्त्राचा पुरता एक आठ-वडाभरही अभ्यास न करतां केवळ हें एक जुनें शास्त्र आहे व साहेब लोक ह्या शास्त्रावर विश्वास ठेवित नाहींत म्हणून काहीं एकदेशी विद्वानांच्या मते हें नादान व टाकाउ असें होऊन त्या काळीं अनेक लोकभ्रमांपैकीं एक आहे असें ठरलें होतें. अशा या प्रतिकूल काळांत अनेक संकटांमुळें या मासिकास दोनच वर्षांनीं मुकाम करावा लागला. परंतु गुरुवर्य कै. जीवनराव यांनीं जी चळवळ उत्पन्न केली व जो छात्रवर्ग व मित्रवर्ग तयार केला, त्यांपैकींच एकानें पुढें नेटानें ह्या शास्त्राची एकनिष्ठपणानें अमोत्य अशी तेरा वर्षे से. केली. खडतर असें शास्त्रसेवेचें तेरा वर्षे तप करून श्रीयुत विष्णु गोपाळ नवाथे यांनीं पूर्वीची प्रतिकूल परिस्थिती बदलून टाकिली आहे. अनेक ऐहिक अडचणीमुळें ज्योतिर्विद् नवाथे यांस आपलें मासिक पुस्तक बंद करावें लागलें. ज्यो. नवाथे यांनीं 'कुंडलीविज्ञान' द्वारें जी एकनिष्ठपणें शास्त्रसेवा केली त्याबद्दल त्यांचा जितका गौरव करावा तितका थोडाच आहे. त्यांचे ठिकाणीं वसत असलेली कार्यदक्षता निःस्वार्थीपणा व चिकाटीनें हातीं घेतलेलें काम पूर्ण करण्याची तन्हा वगैरे गोष्टी लक्ष्यांत घेतल्या असतां कुंडलीविज्ञानद्वारें फलज्योतिषाचा जो उहापोह झाला तसा इतर कोणाकडून होईल असें आम्हांस वाटत नाही. गुरुवर्य कै. जीवनराव चिटणीस व ज्यो. नवाथे यांनीं चालविलेल्या शास्त्र संशोध-नाची परंपरा कायम राहाणें अत्यंत जरूरीचें आहे व ही परंपरा कायम

ठेविण्याकरितां प्रस्तुत मासिकाच्या पूर्वे जनकाची अपूर्ण इच्छा पूर्ण करण्याच्या भक्तिपूर्ण महत्वाकांक्षेने प्रेरित होऊन आम्ही ज्योतिर्मालेच्या जिर्णोद्धारार्थे महत् कार्य शिरावर घेतले आहे.

ज्योतिषशास्त्राचे गणितज्योतिष व फलज्योतिष असे दोन मुख्य विभाग आहेत. फलज्योतिष शास्त्राचे (१) होरा किंवा जातक (२) प्रश्न (३) मुहूर्त आणि (४) संहिता किंवा मेदिनीय असे मुख्य विभाग किंवा शाखा आहेत. ह्या सर्व शाखांवर एकवाक्यता नसलेले व सर्व शाखांच्या मिश्रणाचे किंवा स्वतंत्र शाखांवर निरनिराळे असे अनेक प्राचीन उपलब्ध व अनुपलब्ध संस्कृत ग्रंथ आहेत. विज्ञानकाराने 'जातकावर' फारच श्रम करून त्या विभागापैकी द्वादशभावफलवर्णनविभागाचा आपल्या तेरा वर्षांच्या करकीर्दीत चांगला व मार्मिक रीतीने खल केला आहे. बाकी राहिलेल्या फलज्योतिष शास्त्राच्या इतर शाखांकडे अद्याप कोणाचेंही विशेष लक्ष गेलेले दिसत नाही व त्याचमुळे त्या शाखांचा फारसा विचार झालेला नाही. त्याचप्रमाणे जातकांतील भविष्यकालनिर्णयविभागही अद्याप पर्यंत आपल्याकडे बाल्य दर्शेत आहे. बराहमिहिराने आपल्या वेळींच्या परिस्थितीकडे पाहून " म्लेंच्छाहि यवनास्तेषु सम्यक् शास्त्रमिदं स्थितम् " असे म्हटलं आहे व सांप्रत काळांही पाश्चिमात्य फलज्योतिषशास्त्रांच्या अटोकाट प्रयत्नांमुळे त्या देशांत हे शास्त्र चांगल्या रीतीने परिणत झाले आहे; व बराहमिहिराचे तत्कालीन शब्द आजही खरे आहेत असे आपणास दिसून येते. म्हणून ज्योतिर्मालेचे ध्येय विशेषतः भविष्यकालनिर्णयविभाग, प्रश्न, व मुहूर्त आणि साधल्यास मेदिनीय फलज्योतिषाचा क्रमाने व शास्त्रीय रीत्या उहापोह करून त्याबरोबरच युरोपीय फलज्योतिषाचा तुलनात्मक अभ्यास करणे हे आहे. हातीं घेतलेल्या कामांत ज्योतिषशास्त्राभिलाषी वाचक हस्तंपरहस्तें आम्हांस शक्य ती मदत करतील अशी आमची पूर्ण खात्री आहे. या मालेच्या सुमनांचा सुगंध सर्व विद्वज्जनांस संतोषदायी व फलद्रूप होवो, अशी इच्छा प्रदर्शित करून, हा बराच लांबलेला आत्मपरिचय आटोपता घेतों.

जन्मकालीन सूर्यराशीवरून स्वभाववर्णन.

शुभान् रवि जगताचा आधार आहे. सर्व प्राण्यांस जीवनशक्ति आणि चेतना ही रवीपासून प्राप्त होतात. सूर्यमालेतील असंख्य गोलांस त्याजपासूनच तेज प्राप्त होतें. रवि 'जगताच्या गति, स्थिति आणि लयाचें कारण' असल्यामुळे ज्योतिषशास्त्रांत रवीला फार प्राधान्य आले आहे. कुंडलीमध्ये रवीवरून अनेक गोष्टींचा बोध होतो व त्या अनेक गोष्टींपैकी नैसर्गिक स्वभाव किंवा शील दृग्गोचर होतें. स्वभाववर्णन करण्यांत रवि कोणत्या राशींत आहे, त्याबरोबर इतर ग्रहांचे कसे दृष्टियोग झाले आहेत व चंद्र कोणत्या राशींत आहे हे प्रथम पाहिले पाहिजे. ज्योतिषशास्त्रांत चंद्र हा मनाचा कारक म्हणून स्वभाव वर्णन करण्यांत तो ग्रह अवश्य विचारांत घेतला पाहिजे. इतक्या गोष्टी लक्षांत घेऊन नंतर स्वभाव वर्णन केले तरच वस्तुस्थितीशी जुळते असा आमचा अनुभव आहे. स्वभाव वर्णन करण्याकरितां इतक्या गोष्टी लक्षांत घ्याव्या लागतात याची दादहि आमच्या येथील बऱ्याच ज्योतिर्विदांस नाही. कोणत्याहि मनुष्याची कुंडली हातीं घेतली असतां त्याचा स्वभाव वर्णन करणे ही प्रथम भूमिका होय. ही भूमिका ज्योतिर्मालेच्या वाचकांस लवकर साध्य व्हावी म्हणून प्रत्येक राशीमध्ये रवि आणि चंद्र असतांना त्यांची एकत्र फळे काय मिळतात यासंबंधाने स्वतःचा अनुभव देत आहों.

मेष संक्रमणांत जन्म पावणाऱ्या स्त्रीपुरुषांचें स्वभाववर्णन.

मेष ही राशिचक्रांतील आद्य, अश्रितत्वाची, प्रधान व चर राशि आहे. ह्या राशींत रवि प्रायः प्रत्येक वर्षी तारीख २१।२२ मार्चचे सुमारास संक्रमण करितो व तो तारीख २० एप्रिल पर्यंत त्या राशीमध्ये असतो. रवि मेषेंत असतांना ज्यांचा जन्म होतो ते लोक अधिकार व कीर्तिप्रिय असतात, प्रत्येक गोष्टींत किंवा कार्यांत पुढारीपणा किंवा प्रमुखता मिळविण्याची हांव बाळगणारे, स्वच्छंदी, दुसऱ्याचे हातांखाली काम करणे म्हणजे महत् संकट मानणारे, सुधारणाप्रिय, आशावादी, उतावळे परंतु हिममतवान, आपले म्हणणे खरे करणारे, शीघ्रकोपी, उदार किंवा दिलदार स्वभावाचे,

निर्मिडपणानें स्पष्ट बोलणारे; साहसी, स्वतःविषयी विशेष अभिमान बाळगणारे, कल्पक, कोंबळ्या मनाचे, मनांत मोठमोठ्या कल्पना योजणारे, पण हातून फारच थोड्या गोष्टी साधणारे, पुढील होणाऱ्या भावी स्थिती-बदल उत्तम तऱ्हेनें अटकळ बांधणारे, भविष्यवादी, तासचेतास विचार तरंगांत घालविणारे, नाना तऱ्हेच्या नूतन गोष्टींची आवड बाळगणारे, प्रवासाचे शोकी, नाना तऱ्हेचे नूतन देश पाहण्याची इच्छा बाळगणारे, मानसिक सृष्टींत विशेष जागृत असल्याकारणानें व्यवहारदृष्ट्या पंगु, अति महत्वाकांक्षी, मोठमोठ्या धाडसाचे कृत्यांत उडी घालणारे, संकटास न जुमानणारे, सारासार विचार न करितां एकदम कोणत्याही गोष्टीला हात घालणारे, लोकांत पुढारीपणानें वागणारे, भांडखोर, लवकर चिडणारे, स्वतःचा स्वभाव ताच्यांत न ठेवणारे, सुमित्र, भाषण करण्यांत पटाईत, गमती असे असतात.

प्राप्त स्थितीपेक्षां अधिक उन्नत स्थितीसाठीं सदोदित धडपण करणें हा मेषस्थ रवीच्या मनुष्याचा नैसर्गिक स्वभाव आहे.

जन्मकाळीं मेष राशींत रवि असतां मस्तकास विकार, नेत्रविकार, मूत्रपिंडांचे विकार, विशेषतः मस्तकशूलापासून त्रास होण्याचा जास्त संभव असतो. मेष राशींत रवि असतां खालील प्रकारचे धंदे करणारे लोक आढळतात.

व्यवस्थापक, पुढारी, शिल्पशास्त्रज्ञ, कंपनी स्थापन करणारे, सामुद्रीक, मस्तुल्लिग विद्या जाणणारे, दलाल, एजंट्स, अप्रेसर्स, सरव्हेअर्स, सेल्समन, गुप्तपोलीस, ट्राव्हलिंग एजंट्स, इन्सपेक्टर्स, म्यानेजर्स, लेकचर्स, लहान लहान गोष्टी लिहिणारे, इस्टेट एजंट्स, फोटोग्राफर्स.

रविचंद्राचे राशिपरत्वे होणाऱ्या संयोगानें आढळणारें स्वभाववर्णन.

मेषेंत रवि व मेषेंत चंद्रः—तीव्र परंतु अस्थिर बुद्धि, कोणतेंही काम विचारापेक्षां स्फूर्तीनें करणारा, स्वतंत्र, आत्मविश्वासी, हट्टी, शीघ्रकोपी, लोकांत पुढारीपणानें वागणारा परंतु किंचित् स्वार्थी, मनुष्य उन्नत झालेला नसला तर फसविणारा व फुगऊन सांगणारा, आत्मस्तुतिप्रिय, व ह्या

लोकांवर अविचारामुळे नाना तऱ्हेचीं संकटें येतात. उन्नत झालेला असेल तर दूरदर्शी आणि प्राहक शक्ति उत्तम असते. मानसिक त्रासामुळे व अविश्राम श्रमामुळे मस्तविकार होण्याचा जास्त संभव असतो. ह्या योगावर जन्मणाराच्या स्वार्थीपणामुळे अहित होण्याचा विशेष संभव असतो.

मेषेंत रवि व वृषभेंत चंद्रः—कारस्थानी, बातावेतानें वागणारा, विचारी, करारी, चिकाटीनें हातीं घेतलेल्या कार्यांत यश मिळविणारा, निरोगी, आपलेंच म्हणणें खरें मानणारा, हा योग अधिकार व सांपत्तिक सुख चांगल्या प्रकारचें दरावितो व ह्या योगावर जन्मणारे लोक स्वतःच्या दडोद्योगामुळे उदयास येतील.

मेषेंत रवि व मिथुनेंत चंद्रः—उत्तम बुद्धिमत्ता परंतु श्रमसातत्याचा अभाव, अस्थिर बुद्धीचे, चंचल, कोणतेंही कृत्य करण्यापेक्षां वटवट विशेष करणारे, योगावर जन्मलेले लोक हुशार, हजर जवाबी, लेखक आणि विद्याव्यासंगी असतात व त्यांचा विद्या व प्रवास यामुळे उदय होईल.

मेषेंत रवि व कर्केत चंद्रः—टीका करण्याची हांव बाळगणारे, महत्वाकांक्षी, किर्तीसाठीं हपापलेले, स्वभाव किरकिरा, मनोराज्य व कल्पना-तरंगांत गुरफटणारे, खाण्यापिण्यांत विशेष सावधता न बाळगल्यास उत्तरोत्तर पाचकशक्ति कमी होत जाते. या योगावर जन्मणाऱ्या लोकांस बहुधा घरगुती संसारिक वावर्तीत त्रास होतो.

मेषेंत रवि व सिंहेंत चंद्रः—अत्यंत उत्साही, धीरोदात्त, साध्य वस्तूकरितां अत्यंत परिश्रम करणारा, धार्मिक, प्रामाणिक, कपड्याळत्याचा शोखी असतो. या योगावर जन्मलेला मनुष्य नशीबवान, यशस्वी व अधिकारसंपन्न असतो व या लोकांचा धैर्य व साहस यामुळे उदय होतो.

मेषेंत रवि व कन्येंत चंद्रः—स्वकार्यतत्पर, नीटनेटका, रीतसर, विद्याव्यासंगी, व्यापारी दृष्टी ठेवणारा, विवेकबुद्धी बरीच जागृत असते. या योगावर जन्मणारांमध्ये विचारशक्ति, दूरदर्शीपणा, गायनवादन शास्त्राची गोडी आढळते. या योगावर लेखक, टीकाकार व स्वयंस्फूर्ती-प्रचुर लोक आढळतात.

मेघेंत रवि व तुळेंत चंद्र:—या योगांत मेघ राशीचे बरेच गुणधर्म समतोल होतात. गुणग्राहकता, कलाकौशल्याकडे ओढा, सौंदर्यप्रियता, प्रत्येक गोष्टींत तुलनात्मक विचार करण्याची खोड असते. या योगावर जन्मणारे लोक उत्तम सल्लामसलतगार व कायद्याचे धंद्यास लायक असतात. या लोकांस धंद्यांत भागीदारापासून फायदा होईल.

मेघेंत रवि व वृश्चिकेंत चंद्र:—मनांत एक व बाह्य वर्तन निराळेंच दर्शविणारा, द्वेषी, परोत्कर्ष सहन न होणारा, स्वभाव रागीट, खुनशी, भांडखोर असतो हा योग जन्मकाळीं होणें इष्ट नाहीं.

मेघेंत रवि व धनेंत चंद्र:—दूरदर्शी, भविष्यवक्ता, तात्विक विचार करणारा, धार्मिक, सरळ, उतावळा, बडबड्या, योग्य काम करणारा असतो. साधारणपणें या लोकांच्या मध्यम आयुष्यापासून उदय होतो व प्रवासापासून नाना तऱ्हेचे फायदे होतात.

मेघेंत रवि व मकरेंत चंद्र:—कारस्थानी, स्वार्थी, चंचल मनाचा, महत्वाकांक्षी. कीर्तीची किंवा नांवालौकिकाची विशेष आवड वाळगणारा, चौकस, धनलोभी असतो. या योगावर जन्म पावणाऱ्या लोकांस वडिला-जित संपत्तीचा लाभ होण्याचा संभव असतो.

मेघेंत रवि व कुंभेंत चंद्र:—विचारी, गंभीर, अम्यासी, मानवी स्वभावाचें बारकाईनें निरीक्षण करणारा, सत्यप्रिय, स्थिरबुद्धीचा, गायन-वादनाकडे प्रवृत्ति असते. या योगावर जन्मणाऱ्या लोकांस मित्रांमुळें लाभ किंवा उदय होईल.

मेघेंत रवि व मीनेंत चंद्र:—परोपकारी, उदार, असमाधानी, वाल्मे-ल्या, चिरचिऱ्या, अपकीर्ति व गुप्त शत्रुत्वापासून त्रास व अनेक दुःखें भोगावीं लागतात.

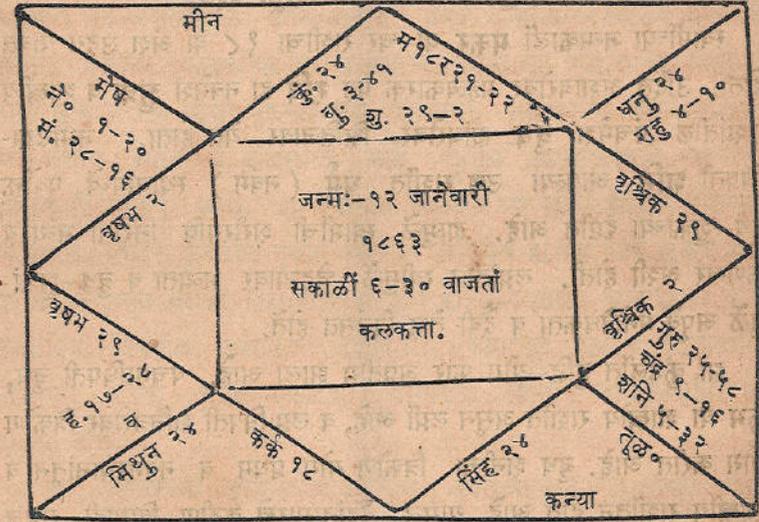

प्रसिद्ध पुरुषांच्या कुंडल्यांचा संग्रह.

नंबर १.

स्वामी विवेकानंद.

सायन लग्न.

रतखंडामध्ये ज्या अनेक विभूति होऊन गेल्या व ज्यांच्या कर्तृ-

त्वामुळें आपल्या देशास परदेशीं मान मिळतो, अशांपैकी स्वामी विवेकानंद ही एक विभूति होऊन गेली. स्वामीचें नांव कोणास माहिती नाहीं असा एक सुशिक्षित मनुष्य आपल्या देशांत सांपडा-वयाचा नाहीं. अशा या लोकोत्तर विभू-तीची कुंडलीहि लोकोत्तरच असावी यांत

काहीं नवल नाहीं. ज्योतिषी-विद्यार्थ्यांस या कुंडलीमध्ये इतरत्र पहावयास

न मिळणारे योग दृष्टीस पडतील. आणि धर्मप्रसारक, तत्त्वज्ञानी व धर्म-संस्थापक यांच्या जन्मकालीं ग्रह-स्थिति कोणत्या प्रकारची असते ह्या-संबंधानें त्यांस बरोबर अटकळ करितां येईल. आतांपर्यंत झालेल्या धर्म-संस्थापकांपैकीं विश्वसनीय अशी फक्त येशुख्रिस्ताचीच कुंडली उपलब्ध आहे. स्वामी विवेकानंद व जीझस यांच्यां कुंडलींतील साम्य फारच आश्चर्य-कारक आहे हें पुढील वर्णनावरून दिसून येईल.

स्वामींच्या जन्मकालीं मकर या चर राशीचा १८ वा अंश उदय पावत होता. उदित अंशाबरोबर महत्त्वकारक ग्रह रवि हा नवमेश शुक्र व शास्त्रीय राशींतील पंचमेश बुध ह्यांबरोबर क्षितिजावर येत होता. जन्मलग्नाधिपती शनि आपल्या उच्च राशींत धर्म (नवम) स्थानांमध्ये पूर्वोक्त बुध-शुक्रांच्या दृष्टींत आहे. ह्यामुळे स्वामींची शरीरयष्टि निरोगी भव्य व कणखर अशी होती. लग्नांतील रवीमुळे चेहऱ्यावर भव्यता व बुध-शुक्रां-मुळे अपूर्व मनोवैधकता व दैवी तेज विलसत होतें.

ह्या कुंडलींत बुद्धि-योग फार अप्रतीम झाला आहे. पंचमाधिपती बुध, कुंभ या शास्त्रीय राशींत असून लग्नीं आहे, व लग्नाधिपती शनिबरोबर त्रिकोण योग करीत आहे. बुध शनीचा त्रिकोण योग प्रथम व नवमस्थानांतून व शास्त्रीय राशींतून होत आहे, यामुळे वेदांतासारखे कठीण विषयही सहज आकलन करितां येण्यासारखी बुद्धि प्राप्त झाली. बुधशनीच्या त्रिकोण योगामुळे बुद्धीस स्वैर्य, तत्त्वज्ञानाकडे ओढा, सत्य शोधनार्थ चिकित्सकता, स्वाभाविक त्यागशील व सत्वशील वृत्ती इत्यादि गुण दृष्टीस पडतात. आणि हाच योग शास्त्रीय राशींतून व बौद्धिक स्थानांतून होत असल्यास “अधिकस्याधिकं फलम्” असें समजावें. बुध-शनीच्या त्रिकोण योगांस १।५।९ हीं स्थाने व मिथुन, तूळ व कुंभ या राशी उत्तम होत. प्रस्तुत कुंडलींत दुसरा बुद्धि-योग बुध-चंद्राचा त्रिकोण योग हा होय. बुद्धीस तरतरीतपणा, विषय ताबडतोब आकलन करितां येणें, एकदा शिकलेला विषय कधींहि न विसरणें आणि समयसूचकता हे गुण बुध-चंद्र-त्रिकोण योगामुळे येतात. याहि योगास स्थानबल व राशिवल उत्तम प्रकारचें आहे. प्रथम,

पंचम व नवम या तीन अति महत्त्वांच्या स्थानांत रवि, गुरु, शनी व हर्शल हे प्रचंड गोल व त्यांबरोबर दुसरे गोल बुध, शुक्र व चंद्र असल्यामुळे असाधारण बुद्धिमत्ता प्राप्त झाली होती. “तत्र तं बुद्धिसंयोगं लभते पौर्वदेहिकम्” !

ल्लेश शनि नवमांत उच्च व त्याचा बुध-शुक्रांशी शुभ दृष्टियोग व नवमांत गुरु असल्यामुळे वर्तन अत्यंत पवित्र व नीति-मत्ता उच्च दर्जाची होती. बुद्धीचा कारक ग्रह बुध व मनाचा कारक ग्रह चंद्र यांचा त्रिकोण योग बुद्धि व मन यांची एकस्वरूपता दर्शवितो. पाश्चिमात्य ज्योतिष्यांच्या मते तृतीय स्थान हें बुद्धिस्थान आहे. तृतीय स्थानासंबंधानें आमचा अनुभवहि तसाच आहे. ह्या स्थानांत असलेले ग्रह सुद्धां बुद्धीवर परिणाम करितात. प्रस्तुत कुंडलींत तृतीय स्थानांत नेपच्यून हा ग्रह आहे. बुध व शुक्र हे ग्रह नेपच्यून बरोबर द्विरास्यंतर हा शुभ दृष्टियोग करीत आहेत. हा योग अतींद्रिय विषयांत पारंगतता दर्शवितो. लग्नांतील शुक्र व तृतीयांतील नेपच्यून यांच्या तृतीय-एकादश योगामुळे स्वामी ललितकलांमध्येहि प्रविण होते.

वर लिहिलेल्या बुद्धि-योगांप्रमाणेंच वक्तृत्वासंबंधानेंहि अपूर्व योग झाला आहे. वक्तृत्वासंबंधानें सर्वसंमत असे काहीं सामान्य नियम आहेत. ते असेः—

(१) लग्नांत बुध किंवा शुक्र आणि धनस्थानीं वायु राशी. (मिथुन, तूळ किंवा कुंभ.)

(२) धनस्थानीं वायु राशींत शुभग्रह विशेषतः बुध किंवा शुक्र.

(३) धनस्थानीं वायुराशी आणि दशमार्गर्भी बुध.

(४) सप्तमांत वायुराशीमध्ये बुध किंवा शुक्र.

स्वामींच्या कुंडलींमध्ये, लग्नकर्त्री बुध शुक्र, वाक्स्थानीं कुंभ ही वायुराशी व वायुराशींत असलेले ग्रह-पंचक, हा वक्तृत्वासंबंधानें अत्यंत प्रबल योग झाला आहे. आणि ह्याच योगामुळे “दैवी वक्ता” (an orator by Divine right) अशी परद्वीपांतरीहि ख्याती झाली.

कोणत्याहि कर्तृत्ववान् मनुष्याच्या कुंडलीमध्ये एक किंवा अनेक अंभंग असे राजयोग लागतात. राजयोगांवाचून मनुष्य कीर्तिमान् व कर्तृत्ववान् होणे शक्य नाही. नुसते उच्च किंवा स्वगृही असलेल्या ग्रहामुळेच राजयोग होतात असे नाही. राजयोग कोणत्या तत्वावर होतात हे ह्या लहानशा चरित्र लेखांत दाखविता येणे अशक्य आहे. येथे फक्त आपल्यापुढे असलेल्या कुंडलीतील राजयोग देतो.

(१) भाग्येश व चतुर्थेश शुक्र. आणि धनेश व लाभेश गुरु हे केंद्र-कोणामध्ये. “ गुरु-शुक्र-शुभाधीशाः केंद्र कोणायगा यदि । अनेकयानसंपन्नो मंडलाधिपतिर्भवेत् ॥

(२) लग्नेश व भाग्येश आणि लग्नेश व पंचमेश यांचा अन्योन्य योग.

(३) सर्व ग्रह केंद्र कोण व तृतीय एकादश या स्थानांमध्ये आणि लग्नेश उच्च असा नवमांमध्ये “ लग्नेश नवमे पुंसो भाग्यवान् जनवल्लभः । विष्णुभक्तः पटुर्वाग्मी ॥

(४) लग्नामध्ये पंचमेश व नवमेश बुध-शुक्र यांची युति आणि कोणामध्ये गुरु. वर सांगितलेल्या योगावर जन्मलेल्या मनुष्यास जगाच्या दृष्टीने अत्यंत दुष्प्राप्य असे ऐश्वर्य, मान, धन, आणि कीर्ति मिळवितां आली असती परंतु ईश्वरेच्छा कांहीं निराळीच होती व त्या ईच्छेमुळेच सर्व कर्तृत्वाचा ओघ एका विवक्षित कार्याकडेच वळावा म्हणून त्या कार्याला अनुरूप अशीच ग्रहयोजना झालेली आहे. प्रत्येक कुंडलीमध्ये नवग्रहांपैकी एक ग्रह “ आत्मकारक ” असतो व ह्या आत्मकारक ग्रहाप्रमाणे मनुष्याचे येथील कार्य-क्षेत्र असते. स्वामी विवेकानंद यांच्या कुंडलीमध्ये लग्नाधिपती शनि हा बुद्धि-दर्शक ग्रह बुध व मनदर्शक ग्रह चंद्र यांजवरोवर अनुक्रमे त्रिकोण योगाने व युतीने संबंधित असून धर्मस्थानामध्ये उच्च आहे म्हणून आत्मकारक होतो. शनि हा तत्वज्ञान व योग यांचा कारक ग्रह आहे. नवम स्थानामध्ये बलवान् शनि असून शुभ संबंधित असेल तर धर्म, तत्वज्ञान व योग यांकडे स्वाभाविक प्रवृत्ति असते. जीजस खाईस्ट यांच्या कुंडलीत पंचमेश शनि नवमांत मिथून राशीचा आहे. स्वीडनवर्ग ह्याच्या

नवमांत स्वामी विवेकानंद यांजप्रमाणे उच्च शनि आहे. प्रख्यात जर्मन तत्ववेत्ता कॅट याच्या नवमांत स्वगृहीचा शनि आहे. विस्तारमयास्तव दुसरी उदाहरणे देतां येत नाहीत. असो, स्वामी विवेकानंद यांच्या आत्मकारक शनीने धर्माच्या विस्तृत क्षेत्राकडे त्यांस आणिले. सर्व जगामध्ये जडवादाचे अभ्युत्थान झाल्यामुळे त्यांचा प्रतिकार करण्याकरितां स्वामी विवेकानंद यासारखा वाग्मी, प्रज्ञावंत आणि सद्गुरूच्या पूर्ण कृपेमुळे आत्मानुभवी, अशा नररत्नास ऋषींनी निवडावे यांत कांहीं आश्चर्य नाही. स्वामींच्या अवतार कृत्याकडे पाहून “ मी अविवेकाची काजळी । फेडून, विवेकदीप उजळी ” या कृष्ण-शाक्याची सत्यता पटते. “ महत्काल लोटून गेल्यामुळे नष्टप्राय झालेला धर्म भगवान् श्रीकृष्णांनीं जसा प्रकट केला, त्याच प्रमाणे तोच सनातन धर्म प्राचीन ऋषींनीं स्वामी विवेकानंद यांचे मुखाने वदविला ” असे ज्योतिषांचे सत्य ज्ञान असलेला ज्योतिषी म्हणेल.

धर्मसंस्थापक जीजस खाईस्ट यांचे तुला लग्न होते. तुला राशी समता व विश्वप्रेम व्यक्त करित्ये. स्वामी विवेकानंद यांचा लग्नाधिपती तुला राशीत होता. दोघांच्याहि नवमांत शास्त्रीय राशीचे शनि होते. जीजसच्या कुंडलीत पंचमेश व नवमेश यांचा अन्योन्य योग होना व स्वामींच्या कुंडलीत पंचमेश व नवमेश यांची युति होती. दोघांचेहि रवि मकर राशीत मंगळ मेषराशीत व गुरु तुला राशीत आहेत. हे ग्रहांचे साम्य खरोखर आश्चर्यकारक आहे !

स्वामी विवेकानंद यांच्या कुंडलीमध्ये बुद्धिमत्ता व वक्तृत्व यांचे द्योतक योग मागे दिलेच आहेत परंतु त्यांच्या सर्व आयुष्यामध्ये अत्यंत महत्त्वाचा योग म्हणजे सद्गुरुकृपा हा होय. गुरूचा विचार नवम स्थानावरून करितात. नवमेश व नवमस्थान हे बलवान् असून लग्नेशाशी त्यांचा शुभ संबंध असल्यास गुरुपदेश होतो. लग्नांत, पंचमांत व नवमांत गुरु असून, नवमेश बलवान् असल्यास गुरुपदेशाचा योग येतो. स्वामी विवेकानंद यांच्या कुंडलीत नवमांत गुरु व शनि आणि नवमेश लग्नांत आहे. ह्या

योगांस राशिबल उत्तम असल्यामुळे परमहंस रामकृष्णांसारखे सद्गुरु मिळाले.

स्वामी विवेकानंद यांच्या आयुष्यामध्ये घडलेल्या गोष्टीसंबंधाने परिभ्रमण आणि दिनवर्ष पद्धतीने कसे योग आले होते हे येथे दाखवावयाचे होते परंतु या चरित्रलेखाकरिता आंखलेली मर्यादा संपून गेल्यामुळे तो विचार आज तहकूब करणे भाग आहे. रामनारायण.

जातक-मार्गोपदेशिका.

[लेखक:—यशवंत केशव प्रधान]

जितके कांहीं आपणास ठावे । तितके हळु हळु शिकवावे ॥
शहाणे करून सोडावे । सकल जना ॥ (श्रीरामदास)

फलज्योतिष हे एक शास्त्र आहे. त्याचे योगाने सर्व स्थावर जंगमावर झालेले ग्रहांचे व तान्यांचे संस्कार दिसतात. ह्या शास्त्राची उत्पत्ति जगाचे प्रथम इतिहासासारखीच गूढ आहे. प्राचीन आर्य ऋषींनी हे शास्त्र बरेच पूर्णत्वास नेले असून सर्व युरोपीय राष्ट्रांस ते कालेकरून प्राप्त झालेले आहे. न्यूटन, टायकोब्राहे, आणि केप्लर हे ज्योतिर्विद होते त्याचप्रमाणे फलज्योतिषीही होते. मिल्टन ड्रायडन हे कवि त्याचप्रमाणे लॉर्ड बेकन व आरिस्टाटल हे तत्ववेत्तेही फलज्योतिषी होते. ह्या सर्व विद्वानांनी फलज्योतिषाची सत्यता जगास दाखविली आहे, म्हणून हे शास्त्र विश्वसनीय असून विद्वान् लोकांस सदोदित आनंद देणारे आहे.

ज्योतिष-शास्त्ररूपी कल्पतरू फार प्राचीन काळी ह्या आर्यभूमीत उद्भवून मोठ्या जोराने वाढत होता. त्यास सतत लोकाश्रय व राजाश्रय यांचे उदक मिळत होते. त्याच्या पुष्प-फलांचा आस्वाद घेऊन सर्व लोक तुप्त होत होते. त्याच्या पुष्पांचा सुवास ह्या देशांतच सर्वत्र पसरला होता असे नाही तर दूरदूरच्या देशांतही पसरला होता व फार प्राचीनकाळी देखील परदेशीय

भक्तजनांकडून ह्यास सुधारणारूपी थोडे बहुत उदक मिळाले आहे. अशा ह्या आमच्या ज्योतिष-शास्त्रतरूची पुढे कांहीं काळाने वाढ खुंटली. त्यास त्याच्या भक्तजनांकडून चिकित्सा, चर्चा व कालांतराने होणारे फरक वगैरे गोष्टीरूप उदक मिळेनासे झाल्याकारणाने त्याचे जोमदार हिरवे पळव जाऊन तो आज खुरटलेला दिसू लागला आहे. प्राचीन काळी मिळालेल्या पाण्याने व मध्यंतरी कधी कधी प्राप्त झालेल्या जलविदूनी तो आज जीव धरून आहे व अद्याप कशीतरी आंबट कडू फळे देत आहे. परंतु ह्याच वृक्षाच्या बीजापासून उत्पन्न झालेला किवा ह्याच्या योगाने पुनरुज्जीवन पावलेला परदेशीय ज्योतिष कल्पवृक्ष इतका जोमाने वाढला आहे व वाढत आहे की त्याच्या अध्ययनांत हजारों रसिक आकंठ स्वाद घेत आहेत. इतके महदंतर दोन वृक्षांत पडल्याचे कारण केवळ नांवाने “ आर्य ” म्हणून भूषण मिरविणाऱ्या लोकांचा अधःपात व विलक्षण अंधश्रद्धा होय. आम्ही जर आमच्या पूर्वीच्या ओजस आर्य-धर्माचे व रीतीभातीचे अवलंबन करू तर कालेकरून आज दिसत असलेला हा खुरटलेला ज्योतिष कल्पवृक्ष खात्रीपूर्वक पुन्हा जोमाने वाढलेला आढळेल. तो जगत चक्षु सविता आम्हां सर्वास श्रेष्ठतम बुद्धि व सामर्थ्य देऊन निकृष्ट स्थितीप्रत गेलेले ज्योतिषशास्त्र पूर्णावस्थेस आणण्याची प्रेरणा करो.

कोणतीही भाषा शिकावयाची असतां आपणांस पूर्वी त्या भाषेची मूळाक्षरे अवश्य शिकावी लागतात. त्याच न्यायाने आपणांस जर “ तारका गणांची ” फलज्योतिषशास्त्ररूपी भाषा शिकणे आहे तर त्या भाषेच्या धुळाक्षरापासूनच सुरवात केली पाहिजे. ज्योतिषशास्त्रांत ग्रह, तारे व राशि ह्यांचे विवेचन केलेले असते. आतां आपण प्रथम ग्रहांचा विचार करू.

संज्ञा-विचार.

एखाद्या निरभ्र काळोख्या रात्री आपण आकाशाकडे पाहिले असतां आपणांस सहस्राश्रधि तेजोमय गोल चमकत असलेले दिसतील. ह्या तेजोमय रत्नांकडे पाहून कोणास आनंद वाटणार नाही ? त्याचप्रमाणे ह्या असह्य रत्नांची कोण गणती करू शकणार आहे ? आपणांस पृथ्वीचे

वरील बाजूस आकाश दिसते तसेच दुसऱ्या बाजूसही आकाश आहे, व त्यांतही तारकागण आहेत. नुसत्या डोळ्यांनी आपणांस सरासरी ६००० तारे दिसतात त्यांपैकी ३००० मात्र आपणांस एकाच वेळी दिसतात; व बाकीच्यांचे आपणांस क्रमाने दर्शन होते. आपल्याभोवती दूरवर पाहिले असता आकाश जमिनीला लागलेले दिसते. पृथ्वी आणि आकाश यांच्या स्पर्शाने झालेले जे वर्तुळ दिसते ते क्षितिज होय. सूर्य, चंद्र आणि ग्रह उगवतांना जेथे दिसतात ती स्थाने क्षितिजांतच आहेत. सूर्य, चंद्र, ग्रह व तारे पूर्वेस उगवतात, पश्चिमेस मावळतात; पुन्हा दुसरे दिवशी पूर्वेकडे उगवतात. परंतु ही त्यांची दैनिक गति वास्तविक नव्हे. ती भासमान आहे. पृथ्वी गोल असून स्वतःभोवती पश्चिमेकडून पूर्वेकडे फिरते. पृथ्वी ज्या कल्पित रेषेवर स्वतःभोवती फिरते त्या रेषेस “ आंस ” किंवा “ अक्ष ” म्हणतात. आणि त्याचे टोकांस “ ध्रुव ” म्हणतात. पृथ्वीचा आंस वाढविला असता तोच आकाशाचा आंस होतो. आकाशाच्या आंसांची जीं टोके ते आकाशाचे ध्रुव होत; व म्हणूनच दक्षिणोत्तर ध्रुव सांघणाऱ्या रेषेभोवती सर्व “ भ्रूचक्र ” अथवा “ नक्षत्रमंडळ ” फिरत आहे असे दिसते.

वरील विवेचनावरून दिसून येईल कीं सर्व तारा दिवसांतून एकदां सगळ्या आकाशांतून भ्रमण करितात व रोज थोड्या थोड्या पश्चिमेस सायंकाळीं उदय पावलेल्या दिसतात. ह्या दोन्ही गती भासमान आहेत. चंद्र, गुरु, शुक्र इत्यादिकांची मात्र स्थाने खरोखर पाळतात. बाकी सर्व तारांचे परस्परांमधील अंतर बदलत नाही. ह्या ताऱ्यांनाहि गति आहे. पण ती फार अल्प असल्याकारणाने दोन हजार वर्षांत झालेला फरक देखील लक्षांत येत नाही. म्हणून त्यांस स्थिरच समजतात. याप्रमाणे स्थिर आणि चर असे आकाशस्थ ज्योतींचे दोन प्रकार होतात. चलपैकी बुधादि कांहीं तेजे सूर्याभोवती फिरतात. जीं तेजे सूर्याभोवती फिरतात त्यांस ग्रह म्हणतात व जीं तेजे दुसऱ्या ग्रहाभोवती फिरतात त्यांस उपग्रह म्हणतात. आपली पृथ्वी सूर्याभोवती फिरत आहे म्हणून शास्त्रीय दृष्ट्या तिची गणना ग्रहांमध्येच केली पाहिजे. (अपूर्णा.)

॥ श्रीसद्गुरवे नमः ॥

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यतनः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ ? ॥

अभिनवाऽवृत्ति
वर्ष १ लं.

मे १९१५.

{ अंक २ रा.

ग्रहधर्मनिरूपण.

आत्मा रविः शीतकरस्तु चेतः सत्त्वं धराजः शशिशोऽथ वाणी ।
ज्ञानं सुखं देवगुरुर्मदश्च शुक्रः शनिः काल नरस्य दुःखम् ॥ ? ॥

ज्योतिषशास्त्राची इमारत, प्राचीनकाळी ज्ञात असलेले सूर्यादि सप्तग्रह व हल्लीं नूतन लपलब्ध झालेले हर्षल (प्रजापति) नेपचून (वरुण) नांवाचे दोन ग्रह व मेवादि द्वादशराशि ह्यांवर उभारलेली आहे. ग्रह व राशि ह्यांचे जितके सूक्ष्म ज्ञान होईल तितके फलज्योतिषशास्त्राचे अध्ययनास फारच महत्वाचे आहे. करितां प्रस्तुत निबंधांत वाचकांस थोडक्यांत ग्रहांचे गुणधर्म, स्वभाव वर्गैरेचे वर्णन करण्याचे योजिले आहे.

रवि.

रवि हा ग्रहमालेचा चालक असून सर्वांत वलाढ्य आहे. यापासून सर्व ग्रहांस प्रकाश मिळतो. आर्यग्रंथांत याला ग्रहपति, सर्व देवांचा स्वामी व

जगच्चक्षु वगैरे अन्वर्थक विशेषणांनी संबोधिले आहे. हा ग्रहमालेचा राजा असल्यामुळे सर्व महत् पददर्शक बाबती, दैवीशक्ति, आत्मा, अग्निदेवता, सरकार, राजदरवार, वगैरे गोष्टींचा कारक ग्रह मानितात. राशिचक्रांतील बलाढ्य अशा सिंहराशीचा तो अधिपति आहे.

कुंडलीत रवि बलवान् असतां ऐश्वर्य, शौर्य, मान, कीर्ति, दैवी व नैतिक सद्गुण, आरोग्य, अधिकार हीं सर्व प्राप्त होतात. रवीच्या अंमलाखालीं मनुष्ये उदार, सत्कृत्याभिळाषी, गरिवांचे कनवालु, सत्यासाठीं भांडणारे आणि प्रतिभासंपन्न आढळतात. रवि निर्बली असतां अभिमानी, जुलमी व आपली बढाई सांगणारे असे असतात. रवि हा मनुष्याचे शरिरांतील हृदय, रुधिराभिसरण, जीवनशक्ति, कुंडलिनीशक्ति, हृदयाचे विकार, पाठींतले विकार, पित्तविकार आणि डोळ्यांचे विकार दर्शवितो.

चंद्र.

चंद्र हा पृथ्वीचा उपग्रह असून आकारमानानें फारच लहान आहे. तो आपली पृथ्वीभोवतालची प्रदक्षिणा सरासरी २८ दिवसांत पूर्ण करितो. राशिचक्रांत चंद्राचा फेरा सर्व ग्रहांपेक्षां लवकर होतो. व तो पृथ्वीस अति जवळ असल्यामुळे जन्म कुंडलीत फारच महत्त्वाचा आहे हा ग्रह कुंडलीत ज्या मानानें बलवान् असेल त्याप्रमाणें ऐहिक स्थिति आणि मानसिक बल असतें. राशिचक्रांतील जल, आर्द्र व चर अशा कर्क राशीचा तो स्वामी आहे.

राशिचक्रांतून चंद्र भ्रमण करित असतां ज्या ज्या राशींत तो जन्मकालीं किंवा प्रश्नकालीं असतो त्या राशीचे गुणधर्मांप्रमाणें फळें उत्पन्न करितो. जातकांत चंद्रराशीचें अति महत्त्व मानिलें आहे. कारण चंद्र जन्मकालीं ज्या राशींत असतो त्या राशीचे स्वभावाप्रमाणें जन्मणाऱ्या प्राण्यांचा स्वभाव, मानसिक प्रगल्भता वगैरे गोष्टी आढळून येतात.

जो मनुष्ये कर्क लग्न उदित असतां किंवा चंद्र लग्नां उदित असतां जन्मास येतात तीं फार शीघ्र संस्कार ग्रहण करणारीं, मनोविकाराधीन व नाविन्यप्रिय असतात. त्यांच्या सर्व आयुष्यांत मनोविकारांचें विशेष

प्राधान्य असतें व त्यांच्या आयुष्यांत होणाऱ्या बऱ्या वाईट घडामोडी सर्वस्वी जन्मकालीन प्राप्त झालेल्या परिस्थितीवर अवलंबून असतात. शरिरापैकी पोट, स्तन, मेंदु, लाळ, लाळोत्पादक पिंड वगैरे अवयवांवर चंद्राचा अंमल आहे व तो त्यासंबंधी विकार उत्पन्न करितो.

मंगळ.

या ग्रहाचें आकारमान आणि त्यावरील वातावरण वगैरे गोष्टींत आपल्या पृथ्वीवरोवर पुष्कळ साम्य असल्याचें अर्वाचीन खवेल्यांचें मत आहे. यास आपल्यांत भूमिपुत्र असें नांव आहे. त्यावरून प्राचीन आर्यज्योतिर्विदांचें मत अर्वाचीन काळांतील खवेल्यांसारखेंच असावें असें मानण्यास हरकत नाही. हा आपल्या रुधिर नांवाप्रमाणें आकाशांत तांबड्या रंगानें चमकत असलेला दिसतो.

मंगळ हा ग्रह स्वभावानें धाडसी, लढवऱ्या, भांडखोर, रागीट व हेकेखोर असा आहे. हा ग्रह कुंडलीत निर्बली असतो त्या वेळीं स्वभाव भांडखोर, लबाड, खुनशी, दुष्ट आणि अति रागीट असतो. राशिचक्रांतील मेष व वृश्चिक राशींचा तो स्वामी आहे. हा ग्रह अनिष्ट असतां उष्णतेचे विकार, भयंकर व दोषिक ज्वर, प्लेग, कालरा गोंवर वगैरे सारख्या स्पर्शजन्य रोगांपासून त्रास उत्पन्न करितो.

बुध.

हल्लीं प्रचारांत असलेल्या भूमध्यस्थ पद्धतीप्रमाणें हा ग्रह सूर्यापासून २८ अंशांपेक्षां फार दूर असलेला कधीहि आढळत नाही. त्यामुळे या ग्रहाचें दर्शन पुष्कळांस घडत नाही. जातकांत हा ग्रह चंद्रा इतकाच महत्त्वाचा आहे. कारण हा ग्रह कुंडलीत ज्या मानानें कमी अधिक बलवान् असतो त्या अनुरोधानें तो मानसिक आणि बौद्धिक उन्नति झालेली दर्शवितो.

ज्यांचे कुंडलीत बुध चंद्रावरोवर त्रिकोणादश दृष्टियोग करित असतो त्यांचें बुद्धिसामर्थ्य अप्रतिम असल्याचें आढळतें. हा ग्रह चातुर्य, मार्मिकपणा, शोथकबुद्धि, शास्त्रीय विषयाची आवड किंवा वाङ्मयाची गोडी वगैरे गोष्टींचा कारक आहे. राशिचक्रांतील कन्या व मिथुन राशीचा तो स्वामी आहे.

डोकें दुखणें, अडखळत बोलणें, तोतरे बोलणें, बहिरेपणा, नाना प्रकारचे मानसिक त्रास किंवा रोग बुध अनिष्ट असतां दर्शवितो. हा ग्रह ज्या इतर ग्रहांबरोबर युक्त किंवा दृष्ट असतां जसा शुभ असतो त्या प्रमाणें फलें उत्पन्न करितो, करितां ह्या ग्रहाचा फलादेशाचा विचार करिते वेळीं तो कोणत्या राशींत आहे, कसा व कोणाकडून दृष्ट आहे वगैरे गोष्टींचा पूर्ण विचार केला पाहिजे.

गुरु.

हा ग्रह सूर्यमालेंतील सर्व ग्रहांपेक्षां आकारमानानें मोठा आहे; त्यास चार उपग्रह (चंद्र) आहेत व त्यांपैकीं एकाचें आकारमान वगैरे आपल्या पृथ्वीएवढें आहे. हा ग्रह अति शुभ असून न्यायप्रियता, नेमस्तपणा वगैरे गुण आणि सर्व चांगल्या गोष्टी आणि सुखें यांचा द्योतक आहे. ज्यांचे कुंडलींत हा ग्रह लग्न, चंद्र किंवा बुध यांचेबरोबर शुभयोग करीत असतो तो माणसें उदार मनाचीं, न्यायी, प्रामाणिक व खुल्या दिलाचीं असतात. परंतु अशुभ दृष्टियोग करित असतां सांपत्तिक अडचण, मोठ्या लोकांची गैरमर्जी वगैरे गोष्टी दर्शवितो.

राशिचक्रांतील धनु व मीन या दोन राशींचा तो अधिपति आहे. हा ग्रह रक्तदोष, यकृताचे विकार, डबा, पानथरी, काविल वगैरे विकार उत्पन्न करितो.

शुक्र.

ह्या ग्रहाचें आकारमान सरासरी आपल्या पृथ्वीएवढें आहे. परंतु हा ग्रह इतर ग्रहांपेक्षां बराच प्रकाशवान् असून याचें चंद्राचे चादण्याप्रमाणें स्वच्छ चांदणें पडलेलें पुष्कळ वेळां पाहण्यास मिळतें. शुक्र बुधाबरोबर युक्त असतां काव्य, ललितकला, चित्रकला, वाचनकला वगैरे गोष्टींत आवड व प्राविण्य देतो.

शुक्र लग्नीं उदित असतां चेहरा मोहक, भाषणशैली उत्तम, स्वभाव मनमिळाऊ, चार चौघांत मिसळणारा, कपड्यालत्यांत विशेष नीटनेटकेपणा बाळगणारा असा असतो. परंतु शुक्र जन्म कुंडलींत निर्बली असतां हलकट, निर्लज्ज, बीभत्स शब्दप्रिय वगैरे गोष्टी दर्शवितो.

राशिचक्रांतील वृषभ व तूळ राशी ह्या त्याच्या स्वग्रह राशी मानतात. शुक्र वृषभ राशीपेक्षां तूळ राशींत जास्त बलवान् व शुभफलदायक असतो. हा ग्रह पापग्रहानें युक्त किंवा दृष्ट असतां अशुभ फलें उत्पन्न करितो. हा ग्रह मूत्राशयाचे विकार, उपदंशादि विकार, स्वतःच्या दुर्व्यसनापासून व अनीतिपथापासून होणारे रोग, वीर्यपात किंवा त्यापासून येणारी दुर्बलता वगैरे विकार उत्पन्न करितो.

शनि.

सूर्यमालेंतील शनि हा ग्रह हर्शल व नेपच्यून या दोन ग्रहांखेरीज शेवटला असून गुरुच्या पलिकडे आहे. हा ग्रह आकाशांत काळसर, पिंगट रंगाचा दिसतो. ह्या ग्रहामोंवती तीन बल्यें असून हा आठ उपग्रहांनीं (चंद्रांनीं) वेष्टिलेला आहे म्हणजे जवळ जवळ तो सूर्यमालेची लहानशी प्रतिमाच आहे. व म्हणूनच त्यास आपल्या आचार्यांनीं सूर्यपुत्र हे नांव यथार्थ दिलें आहे असें कोणासही सहज वाटेल.

जन्मकुंडलींत शनि बलवान् असतां जन्मणारा कुशाग्रमति, मार्मिक, करडा किंवा कठोर, भिडस्त, कृपण, कंठक, मितभाषणी, काठकसरीनें खर्च करणारा, उद्योगी, व सभ्य स्वभावाचा असतो. शनि निर्बली असतां संशयी, पाजी, अधम, खुनशी स्वभावाचा होतो. सर्व ग्रहांत शनि हा फार पापफलें उत्पन्न करणारा आहे. शनि हा रवि, चंद्र किंवा लग्नावरोबर अशुभ दृष्टियोग करीत असतां दंतविकार, नानातऱ्हेचे पुष्कळ काळ टिकणारे रोग, संधिवात, पक्षघात, एखाद्या अवयवांत बधिरपणा वगैरे रोग दर्शवितो. थोडक्यांत सांगावयाचें म्हणजे शनि हा भीति, औदासिन्य व मृत्यु यांचा द्योतक ग्रह मानतात. राशिचक्रांतील मकर व कुंभ राशींचा तो अधिपति आहे.

हर्शल ऊर्फ प्रजापति.

हा ग्रह अनेक आकस्मिक व विचित्र तऱ्हेच्या गोष्टी घडवितो. सर्व साधारणपणें हा ग्रह "पापग्रह" आहे असें मानतात व त्याप्रमाणें तो अनेक तऱ्हेची चमत्कारिक व कल्पना न करितां येण्याजोगीं पापफलें उत्पन्न करितो. परंतु जन्मकुंडलींत बलवान् असतां नाना तऱ्हेचीं शुभ फलें दर्शवितो. विशेषतः हा ग्रह निर्बली असतां संसारांत नाना तऱ्हेचे कष्ट,

स्त्रीसुखांत किंवा भर्तृसुखांत न्यूनपणा, तंटे, विचित्र तऱ्हेची वागणूक वगैरे गोष्टी दर्शवितो.

हा ग्रह ज्याचे कुंडलींत लग्न चंद्र किंवा बुध यांचेबरोबर शुभ दृष्टियोग करित असलेला आढळतो त्या माणसांची बुद्धिमत्ता, मानसिक उन्नति चांगल्या प्रकारची आढळते व त्यांस विशेषतः अध्यात्मिक, गूढ, फलज्योतिष, सामुद्रिक, फ्रेनालाजी (मस्तुलिंगविद्या,) शास्त्रीय विषयाची गोडी, पुराणवस्तु प्रियता, वगैरे गोष्टी किंवा विषय आवडतात.

ह्या ग्रहास सहा उपग्रह असून ते उलट दिशेने ह्याचे भोवतीं प्रदक्षिणा करितात. हा आकारमानाने लहान असल्याकारणाने दुरविणीच्या सहाया-खेरीज नुसत्या डोळ्यांनी क्वचित् दिसतो. हा ग्रह वायूराशीत—मिथून, वृळ व कुंभ राशींत बलवान् असतो.

नेपच्यून ऊर्फ वरूण.

हल्लीं ज्ञा असलेल्या सूर्यमालेत नेपच्यून हा सर्वांत शेवटचा ग्रह आहे. वरूण या ग्रहाचा धर्म पाण्याप्रमाणे अस्थिर आहे. वारंवार विचार बदलणे, विश्वास ठेवण्यास अयोग्य, अस्थिर वगैरे गुण प्राधान्येकरून आढळतात. जेव्हां हा ग्रह कुंडलींत बलवान् असून शुभग्रहाने दृष्ट असतो किंवा तो ज्यावेळीं बुध, चंद्र यांचेबरोबर शुभ दृष्टियोग करित असतो त्यावेळीं बुद्धीची तीव्रता वाढवितो. अंतर्सृष्टीतील किंवा दैवी सृष्टीतील विचारांची प्रेरणा करून मन प्रगल्भ करितो. मनाचा कल अध्यात्मिकमार्गाकडे लागतो. परंतु तोच एखाद्या वाईट कुंडलींत पीडित असतां, वाईट वासना, मत्सर, लोभ वगैरे गोष्टी दर्शवितो.

नेपच्यूनच्या अंमलाखालची माणसे दुसऱ्यांचे अनुकरण फार लवकर करितात. हा ग्रह जलतत्त्वापासून फायदे, गायन, तंतुवाद्य, काव्य, गूढ शास्त्रांची आवड, स्वप्न सृष्टीचे विचित्र अनुभव दर्शवितो. हा कर्क व मीन ह्या जलराशींत विशेष बलवान् असतो. वरूण हा ग्रह बुधाबरोबर अशुभ दृष्टियोग करित असतां मज्जातंतूंचा क्षोभ होतो. व चंद्रास पीडित असतां शारीरिक व मानसिक स्वास्थ्य नसतें. सर्वसाधारणपणे हा ग्रह अशुभ फलें जास्त उत्पन्न करितो.

जन्मकालीन सूर्यराशीवरून स्वभाववर्णन.

वृषभ संक्रमणांत जन्म पावणाऱ्या

स्त्री—पुरुषांचें स्वभाववर्णन.

वृषभ ही राशिचक्रांतील द्वितीय, स्थिर, पृथ्वीतत्त्वाची आणि स्त्रीराशि आहे. या राशींत सूर्य दर वर्षी २०।२१ एप्रिलचे सुमारास प्रवेश करितो आणि २०।२१ मे पर्यंत ह्या राशींत असतो. रवीचें भ्रमण ह्या राशींतून होत असतां ज्यांचा जन्म होतो ते लोक धिम्मे स्वभावाचे, व्यवहारनिपुण, संध, मोठ्या धीराचे, निश्चयी, दुराग्रही, पुराणमतवादी, सुखाभिलाषी, विश्वासु, प्रामाणिक, भाषणांत व आचरणांत काळजी घेणारे असे असतात. आत्मविश्वास आणि इच्छाशक्ति यांच्या जोरावर हे लोक आपलीं कार्ये पार पाडतात. ह्या लोकांची इच्छाशक्ति बरीच प्रबळ असते. वृषभस्थ रवीचे लोक अनुकूल परिस्थितींत सोशिक असतात परंतु प्रतिकूल स्थिति येतांच क्षुब्ध होतात. या लोकांस राग लवकर येत नाही परंतु आल्यावर दीर्घकालपर्यंत टिकतो. वृषभेंत रवि असतांना पुष्कळ वेळां मनुष्ये आळशी, तामसी व दीर्घद्रेषी असतात. परंतु ही स्थिति उन्नत नसलेल्या मनुष्यांची आहे. उन्नत झालेलीं वृषभस्थ रवीचीं मनुष्ये शांत, उदार आणि परोपकारी असतात. काटकसर करून संचय करण्याची प्रबळ इच्छा या लोकांमध्ये असते. हे लोक जुन्या म्हणजे रूढमताचे अनुयायी असतात. स्वार्थपरायणता हा दोष थोड्याबहुत प्रमाणाने ह्या लोकांमध्ये आढळतो.

वृषभस्थ रवीच्या लोकांच्या इच्छा विचारांपेक्षा अधिक प्रबळ असतात व त्या इच्छा कांहींहि झालें तरी धिम्मेपणाने पूर्ण करावयाच्या हा त्यांचा नैसर्गिक स्वभाव असतो. वृषभेंत रवि असलेल्या लोकांची शरीरप्रकृति साधारण बळकट असते. त्यांस गळ्याचे किंवा छातीचे

रोग होतात. त्यांच्यामध्ये डाक्टर, वैद्य, पेढीवाले, गहाणाचा धंदा करणारे सावकार, कंटाक्टर, शेतीवाडी करणारे, गुरांचे व्यापारी आणि फळांचा धंदा करणारे लोक आढळतात. ज्या धंद्यांत धिम्मपणा आणि व्यवहारिक ज्ञान विशेष लागते, अशा धंद्यांत हे लोक चांगले पुढे येतात.

रविचंद्राच्या राशिपरत्वे होणाऱ्या संयोगांनं आढळणारं स्वभाववर्णन.

वृषभेंत रवि आणि मेघेंत चंद्रः—वृषभस्थ रवीमुळें जी थोडीबहुत आळसाकडे प्रवृत्ति असते ती या योगांनं नाहीशी होते. या योगांवर जन्मलेलीं मनुष्यें महत्त्वाकांक्षी असतात व साधारणपणें मध्यम वयाच्या सुमारास त्यांच्या भाग्योदयास सुरवात होते. ह्योग्यांनं या लोकांचा उदय होतो.

वृषभेंत रवि आणि वृश्चिकेंत चंद्रः—या योगांवर जन्मलेले लोक आपल्या कृतनिश्चयापासून कधीहि मागें फिरत नाहीत. स्वकार्यतत्पर, रूढ मार्गांचेच अवलंबन करणारे, स्वाभिमानी, किंचित् हठी व दुराग्रही असे असतात. त्यांच्या नियत कार्यांत व विचारांत चढ व्हावयाचा नाही. कार्यदक्षतेनें हे लोक उदयास येतात.

वृषभेंत रवि व मिथुनेंत चंद्रः—ह्या योगांवर जन्मलेले लोक वरवर विचार करणारे, संसारांत गढलेले, व मनोवृत्तीच्या ताब्यांत असणारे असे असतात. यांचा नातलगांमुळें उदय किंवा हानि होते.

वृषभेंत रवि व कर्केत चंद्रः—परदुःखापासून कळवळणारे, परोपकारी, मित्रांचे शोकी आणि प्रेमळ स्वभावाचे असे या योगांवर जन्मलेले लोक असतात. व त्यांस गृहसौख्य चांगलें मिळते.

वृषभेंत रवि आणि सिंहेंत चंद्रः—या योगांवर जन्मलेले लोक गर्विष्ठ, आपलेंच म्हणणें खरें करणारे, आळशी, दुराग्रही आणि उदाम असे असतात. यांची सख्याच्या व्यवहाराकडे प्रवृत्ति असते. यांचा उच्च महत्त्वाकांक्षेमुळें उदय होण्याचा संभव असतो.

वृषभेंत रवि व कन्येंत चंद्रः—पवित्र आचरणाचे, शुद्ध अंतःकरणाचे, काळजीपूर्वक काम करणारे, विवेकी, नीतिमान आणि गाजावाजा न करितां आपलें कार्य करणारे असे या योगाचे लोक असतात. धनाचा काटकसरीनें उपयोग केल्यानें या लोकांचा उदय होतो.

वृषभेंत रवि आणि तुळेंत चंद्रः—काव्य, कला यांचे शोकी, गुणग्राहक आणि विद्याभिलाषी असे या योगांवर जन्मलेले लोक असतात. यांचा धोरणी भाषणांनं उदय होतो.

वृषभेंत रवि व वृश्चिकेंत चंद्रः—आपमतलबी, स्वार्थी, दुसऱ्याचें मुळीच न ऐकणारे, तंटेखोर, आणि गर्विष्ठ असे या योगांवरील लोक असतात. राजसेवेमुळें यांचा उदय होण्याचा संभव असतो.

वृषभेंत रवि व धनेंत चंद्रः—या योगांवर जन्मलेले लोक प्रेमळ, उत्साही आणि श्रद्धालु असतात. यांचा प्रवासामुळें उदय होण्याचा संभव असतो.

वृषभेंत रवि आणि मकरेंत चंद्रः—या योगांवर जन्मलेले लोक कारस्थानी, धोरणी, इच्छित कार्य पुरें करणारे, महत्त्वाकांक्षी, दीर्घयोगी, कर्तव्यदक्ष, स्वावलंबी आणि स्वाभिमानी असतात. शिस्त आणि व्यवस्था या गुणामुळें यांचा उदय होतो.

वृषभत रवि आणि कुंभेंत चंद्रः—या योगांवर जन्मलेलीं मनुष्यें स्थिर बुद्धीचीं, विश्वासू आणि अल्प संतोषी अशीं असतात. स्नेहसंबंधांनं यांचा उदय होतो.

वृषभेंत रवि व मीनेंत चंद्रः—सुखभावी, शांतताप्रिय, मनोराज्यांत गढणारे आणि परोपकारी असे या योगांवर जन्मलेले लोक असतात. यांचा उदय गुप्त किंवा खाजगी व्यवहारामुळें होतो.

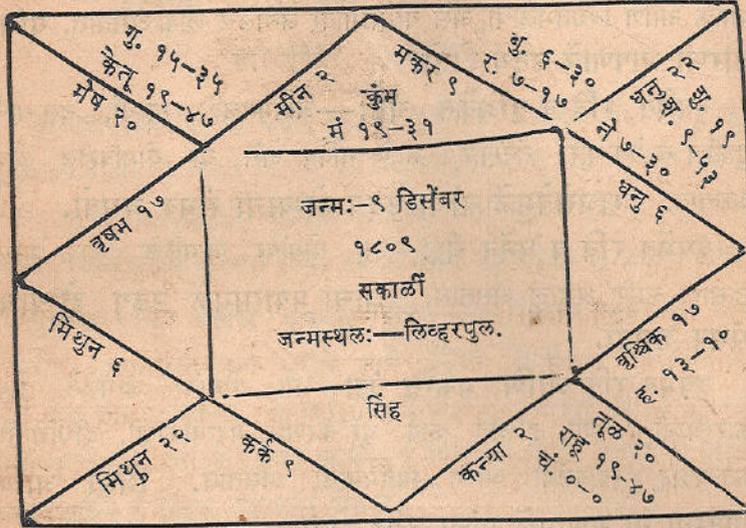
सूचनाः—जन्मकाळीं लग्नावर उदित असणारी राशि व इतर ग्रहांचे दृष्टियोग यांमुळें वरील वर्णनांत थोडाबहुत फरक होईल. ही गोष्ट मागील मेषेच्या वर्णनास व पुढील सर्व राशींच्या वर्णनासहि सारखीच लागू आहे.

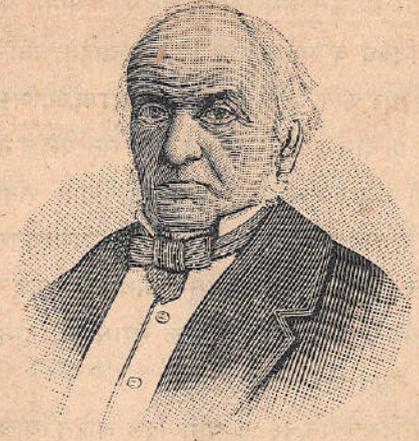
प्रसिद्ध पुरुषांच्या कुंडल्यांचा संग्रह.

नंबर २ उदारधी ग्लॅडस्टन.

सा. ल.

ग्लॅडस्टन यांच्या जन्मकालीं पूर्वकेंद्रावर मकर या चर राशीचा ९वा अंश उदित होता. लग्नाधिपति शनि धनुराशींत लाभस्थानांत आणि लग्नांत बुध व रवि असल्यामुळे त्यांचें शरीर भव्य व बळकट, त्यांची मुद्रा गंभीर व विचारी होती. मकर राशि सर्व राशींमध्ये अत्यंत आश्चर्यकारक आहे. ही राशि जन्मकालीं लग्न केंद्रीं उदित असतां महत्वाकांक्षा, पुष्कळ कामे करण्याचा सोस, निरंतर व्यवसायमग्नता, हिशोबीपणा, श्रमसातत्य इत्यादि गुण पहावयास सांपडतात. ह्या गुणांचा उत्तम परिपोष कुंडलींत झालेल्या इतर योगांमुळे होतो ही गोष्ट येथे विसरतां कामा नये. प्रस्तुत कुंडलींत लग्न केंद्रीं मकर राशि आणि मकरेंत रवि व बुध असल्यामुळे ग्लॅडस्टनच्या अर्गीं पूर्वोक्त मकर राशीचे

गुणधर्म चांगलेच दृग्गोचर झाले. “मिळवावयाचें पुष्कळच राहिलें आहे त्या अर्शीं मिळालें तें कांहींच नाहीं” या ग्लॅडस्टनच्या नेहमींच्या वाक्यावरून त्यांची महत्वाकांक्षा कोणत्या कोटींतील होती हें वाचकांनींच ठरवावें. मकर राशि धार्मिकही आहे. प्रस्तुत कुंडलींत लग्नेश शनि, सत्वगुणप्रधान अशा सुरगुरुबरोबर शुभ (नव पंचम) योग करीत आहे त्यामुळे ग्लॅडस्टनसाहेब आमरण स्वधर्मनिष्ठ, पापभीरू आणि उदार होते. पंचमेश बुध लग्नांत, गूढ राशींतील दशमस्थ दर्शाल बरोबर त्याचा द्विराश्रयंतर शुभ दृष्टियोग, तृतीय स्थानांत गुरु आणि त्याचे शुक्र, शनि व नेपच्यून या ग्रहांशीं झालेले नवपंचम योग हे सर्व योग अगाध विद्वत्तेचे दर्शक आहेत. गुरु हा प्राचीन भाषांचा कारक ग्रह आहे व बुध हा वक्तृत्वाचा कारक आहे. हे दोन्ही ग्रह प्रस्तुत कुंडलींत बौद्धिक स्थानांत असून त्यांबरोबर इतर ग्रहांचे शुभ दृष्टियोग झाल्यामुळे ग्लॅडस्टन हे प्राचीन भाषा—ग्रीक व लॅटिन यांमध्ये आणि वक्तृत्वांत प्रवीण होते. केवळ वक्तृत्वामुळेच त्यांचा उदय झाला. तृतीयेस मंगळ लग्नकेंद्रीं असून गुरुबरोबर द्विराश्रयंतर दृष्टियोग करीत आहे, नवमेश शुक्र जरी व्ययस्थानांत आहे तरी गुरुबरोबर त्रिकोण योग करीत आहे व तृतीयांत

गुरु आहे. हे योग ग्रंथकर्तृत्वास उत्तम आहेत. त्यांनी आपल्या आवडीच्या विषयांवर अनेक निबंध व स्वतंत्र ग्रंथ लिहिले आहेत. त्यांचे आवडीचे विषय प्राचीन इतिहास, होमर कवि, ग्रीक भाषा, राजकारण आणि धर्म हे होते. दशमांतील हर्शलमुळे हे प्राचीन इतिहासाकडे वळले. तृतीयेस व नवमेश ह्या दोन्हीही स्थानांचे अधिपती धनेश गुरुबरोबर शुभ दृष्टियोगाने संबंधित आहेत आणि लेखनकलेचा कारक ग्रह बुध हा हर्शल बरोबर द्विराश्रयंतर दृष्टियोग करीत आहे म्हणून त्यांस लेखन व्यवसायापासून अर्थप्राप्ति फारच चांगली होई. ग्लॅडस्टन यांस ग्रंथलेखनापासून दरसाल सरासरीने दोन अडीच हजार पौंड मिळत असं नमुद केलेलं आढळतं.

विद्या-वक्तृत्वादिसंबंधाने वर जे योग दिले आहेत त्याच प्रमाणे, किंबहुना त्याहून अधिक बलवान् असे राजयोग प्रस्तुत कुंडलीत झाले आहेत. लग्नेश शनि लाभांत व त्याचा धनेश गुरुबरोबर नवपंचमयोग. येथे शनि गुरुच्या राशीत असून त्यावर गुरुची दृष्टि आहे. (नृपति नृपतुल्यं वा मंत्रिणमथ नायकं च सेनायाः जनयति गुरुणा दृष्टः सर्वापत् वर्जितं सौरः॥) हा एक योग. लग्नेश लाभांत व दशमेश लग्नांत बलवान् असून धनेश व लाभेश अशा गुरुबरोबर शुभदृष्टि योग करीत आहेत, हा दुसरा योग. नवग्रहांपैकी सात ग्रह उदित गोलार्धात आहेत हा तिसरा योग. गुरुच्या राशीतील भाग्येश शुक्र व गुरु यांचा नवपंचम योग हा चौथा योग. (गजतुरगगोधनाढ्यं बहुपुत्रकलत्रमतिसुखिनम् गुरुणा दृष्टो गुरुमे जनयति शुक्रो महाविभवम्॥) प्रस्तुत कुंडलीत शनि, गुरु व मंगळ हे राजयोगकारक आहेत आणि महत्त्वाच्या स्थानांच्या (लग्न, दशम आणि भाग्य) अधिपतीबरोबर गुरु शुभ योगाने संबंधित आहे हा योग विशेष आहे. या योगांवर ग्लॅडस्टन हे ब्रिटिश साम्राज्याचे चार वेळां मुख्य प्रधान झाले. राजकुळांत जन्म न घेतां राजवैभव, धन, मान, कीर्ति व सत्ता मिळविण्यास कोणत्या प्रकारचे ग्रह-योग व्हावे लागतात याची कल्पना प्रस्तुत कुंडलीवरून वाचकांस होईल.

राम नारायण.

आर्यफलज्योतिष शास्त्रांत नऊ ग्रह मुख्य धरण्याची चाल आहे. हे नऊ ग्रह रवि, चंद्र, मंगळ, बुध, गुरु, शुक्र, शनि, राहु आणि केतु होत. राहु व केतु हे वास्तविक गोल नसून चंद्राचा भ्रमणमार्ग पृथ्वीच्या भ्रमणमार्गास ज्या दोन ठिकाणी छेदितो त्यांपैकी एका छेदनबिंदूला राहु व दुसऱ्याला केतु असे म्हणतात. अर्थात् राहु व केतु हे दोन कल्पित ग्रह आहेत. या छेदनबिंदूंना गति आहे, यामुळे यांचा ग्रहांमध्ये समावेश झाला असावा. अलीकडील उपलब्ध असलेले ग्रह हर्शल व नेपच्यून हे प्राचीन आर्यांस माहित असल्याचें आढळत नाही; तथापि धूमादिक अप्रकाशक ग्रहांचेंही काहीं ग्रंथकारांनी वर्णन केले आहे.

वरील नऊ ग्रहांची व द्वादश राशींची लघुलेखन चिन्हे इंग्रजी ग्रंथांतून आढळतात. परंतु आर्यफलज्योतिषी ग्रहांचें आद्याक्षर त्या चिन्हांचेबद्दल उपयोगांत आणतात, म्हणजे र, हें आद्याक्षर रवीचें सूचक होय. शु, हें शुक्राचें सूचक होय. येणेंप्रमाणे पुढील ग्रहांचीं नांवे आद्याक्षरावरून समजावीं. राशींबद्दल लघुलेखन चिन्हे लिहित नाहीत परंतु त्या राशींचा दर्शक अंक लिहिण्याची चाल आहे. उदाहरणार्थ, रवि सिंहेत दर्शविणें असतां १२ ह्या प्रमाण दर्शवितात. कारण मेषराशीपासून क्रमानें आरंभ केला असतां सिंह-राशि पांचवी येते.

पृथ्वीच्या पाठीवर तिच्या भोवतीं दोन्ही ध्रुवांपासून सारख्या अंतरावर जें पूर्वपश्चिम वर्तुळ कल्पितात त्यास विषुववृत्त म्हणतात. ज्या काळीं रात्र आणि दिवस समान असतात त्या काळास विषुवकाळ म्हणतात. विषुववृत्तावर जीं स्थाने आहेत तेथें दिवस व रात्र हीं सर्व समान आहेत. म्हणून ह्या वृत्तास विषुववृत्त हे नांव पडलें आहे. ह्या वृत्तानें पृथ्वीची दोन अर्धे होतात. आपला देश उत्तर गोलार्धात आहे. पृथ्वीवरच्या विषुव वृत्ताची पातळी वाढविली म्हणजे ती आकाशास जेथें छेदील तें आकाशाचें विषुववृत्त होय. पृथ्वीवर विषुववृत्तापासून उत्तरेकडील किंवा दक्षिणेकडील स्थानांचें जें अंतर त्यास अक्षांश म्हणतात. त्याच प्रमाणें आकाशांतील विषुववृत्तापासून ग्रहांचें अथवा तान्यांचें जें उत्तर किंवा दक्षिण

अंतर त्यांस **क्रांति** म्हणतात. विषुववृत्तावर लंब होऊन दोन्ही ध्रुवांतून जाणारी जी अनेक वृत्ते कल्पिली आहेत त्यांस **याम्योत्तर वृत्ते** म्हणतात. पृथ्वीवर जसे एक मुख्य याम्योत्तरवृत्तापासून पूर्वेकडे किंवा पश्चिमेकडे जे अंतर त्यास **रेखांतर, रेखांश** किंवा **देशांतर** म्हणतात, त्याचप्रमाणे आकाशांत एक मुख्य याम्योत्तरवृत्त मानिले आहे, त्यापासून पूर्वेस मोजलेले तारांचे अगर ग्रहांचे जे अंतर त्यास **विषुवांश** म्हणतात. हे विषुववृत्तावर मोजतात. पृथ्वीच्या दैनंदिन भ्रमणामुळे सगळे विषुववृत्त २४ तासांत स्वतःभोवती प्रदक्षिणा करिते, म्हणजे २४ तासांत ३६० अं. विषुवांश फिरते. म्हणून विषुवांश हे अंशाच्या रूपाने किंवा तासाच्या रूपाने लिहीतात.

तारकागणांतून **सूर्य** ज्या वर्तुळमार्गाने फिरतोसा दिसतो त्यास **क्रांतिवृत्त** म्हणतात (खरे म्हटले असता सूर्याचे भोवती पृथ्वी फिरत आहे त्यामुळे आपणास सूर्य फिरत आहे असे भासते.) हा गमनपथ नियमित आहे. पृथ्वी आंसाभोवती फिरते तेव्हां तिचा प्रत्येक बिंदु विषुववृत्ताशी समांतर फिरतो. परंतु पृथ्वी सूर्याभोवती फिरते ती विषुववृत्ताच्या दिशेने फिरत नाही त्यामुळे सूर्य पृथ्वीभोवती फिरतोसा दिसतो, तोही विषुववृत्तांतून फिरतोसा दिसत नाही. त्याचे फिरण्याचे क्रांतिवृत्त विषुववृत्तास तिकस छेदिते. हा तिकसपणा हल्ली सुमारे २३ अं. २७ क. ४०.०४ विकला आहे. याला **क्रांतिवृत्ताचे तिर्यकत्व** Obliquity of the Earth असे म्हणतात.

आमच्या प्राचीन आर्यज्योतिषग्रंथांत क्रांतिवृत्ताचे तिर्यकत्व २४ अंश सांगितले आहे व ते सुमारे चार हजार वर्षांचे पूर्वी खरोखर तितकेच होते. हे तिर्यकत्व थोडे थोडे कमी होत असते व ह्याची गति अति सूक्ष्म आहे.

क्रांतिवृत्त व विषुववृत्त ही दोन एकमेकांस जेथे छेदितात त्यांपैकी एकास **वसंतसंपात** व दुसऱ्यास **शरदीयसंपात** म्हणतात. ह्या संपातविंदूस दर वर्षास सरासरी पन्नास पूर्णांक व एक तृतियांश विकला विलोम गति आहे.

राशि.

सर्व ग्रह **क्रांतिवृत्तांत** किंवा **राशिचक्रांत** फिरतात. राशिचक्र हे ३६० अंशांचे कल्पिले आहे. क्रांतिवृत्ताचे समान अंतराचे बारा भाग

कल्पिले आहेत. ह्या प्रत्येक भागास **राशि** असे म्हणतात. म्हणून राशिचक्रांत बारा राशि आहेत. दर एक राशि ३० अंशांची आहे. एका अंशांत ६० कला असतात, व एका कलेत ६० विकला असतात. राशिचक्राचा अथवा क्रांतिवृत्ताचा आरंभ सर्वानुमते **मेष** राशीपासून होतो. मेष राशीचा आरंभ वसंतसंपातापासून होतो. हा संपात चळ असल्याबद्दल मार्गे सांगितले आहे. आपलेकडील बरेच ज्योतिर्विद रेवती योगतान्यापासून क्रांतिवृत्ताचे समान बारा भाग कल्पितात. संपात बिंदु व रेवती योगतारा ह्यांमधील जे अंतर त्यास **अयनांश** म्हणतात. निरयण राशिचक्राचे आरंभस्थानासंबंधाने भारतीय व आंग्ल ज्योतिर्विद मंडळी यांचे एकमत नाही, त्यामुळे प्रत्येकाचे अयनांश निरनिराळे आढळतात. चळ वसंतसंपातापासून द्वादश समविभागात्मक राशिचक्राचा आरंभ धरणारी गणना ती **सायन** गणना होय. रेवती नक्षत्राचे योगतान्यापासून किंवा दुसऱ्या एखाद्या स्थिर विंदूपासून द्वादश समविभागात्मक राशिचक्राचा आरंभ मानणारी जी गणना ती **निरयण** गणना होय. सर्व यूरोप, अमेरिका, इतर राष्ट्रे व हिंदुस्थानांत कांहीं ठिकाणी **सायन** गणना चालू आहे. प्राचीन आर्यांस सायन गणना पूर्ण अवगत होती परंतु कालांतराने व अज्ञानामुळे सध्या **निरयण** गणना आपल्या समाजांत रूढ झाली आहे. आम्हांत **सायन** पद्धति सशास्त्र व अनुभवशीर वाटते. सायन स्पष्ट ग्रहांतून इष्ट **अयनांश** वजा केले म्हणजे निरयण स्पष्ट ग्रह तयार होतात; व त्यामुळे दोन अथवा अधिक ग्रहांतील पूर्वी असलेले राशात्मक किंवा अंशात्मक अंतर पारखेच राहते, हे वाचकांस अनुभवाने सहज कळेल. म्हणून भावात्मक किंवा सरपरांत होणाऱ्या दृष्टियोगाने उत्पन्न होणारी फले तींच असतात. परंतु जेव्हां अप्रमांस राशांचे अधिपतींवरून कोणत्याही भावफलांचा विचार करण्याचा प्रसंग येईल त्या वेळीं सायन खरे किंवा निरयण खरे याचा सहज अनुभव मिळेल

सूर्य संपातविंदूत आल्यावर उत्तरेस जाऊं लागतो. उत्तरसंपातला **वसंत-चक्रतूचे** नांवावरून **वसंतसंपात** म्हणतात. वसंतसंपातावरून पहिले ३०

अंशांचे भागाला मेष राशि असे म्हणतात. येणेप्रमाणे दर एक राशि ३० अंशांचे अंतराने राशिचक्रांत आहेत.

मेष, वृषभ, मिथून, कर्क, सिंह, कन्या, तूळ, वृश्चिक, धनु, मकर, कुंभ आणि मीन ही राशींची नावे आहेत. ज्या तारकापुंजांनी मेष, वृषभादिक आकृति आकाशांत एका वेळीं बनल्या, ते तारकापुंज हल्लीं आकाशांत त्याच स्थितीत दिसत नाहीत. अश्विनी, भरणी, कृत्तिकादि २७ नक्षत्रे जीं आकाशांत दिसतात त्यांचा समावेश मेषादि स्थिर तारात्मक द्वादश राशींत झाला आहे, त्या राशींचा किंवा स्थिर तारात्मक नक्षत्रांचा व फलादि ग्रंथांकरितां ज्या मेषादिक संपातिक चर राशि मानिल्या आहेत, त्यांचा कांहींएक संबंध नाही, ही गोष्ट मूळ लक्ष्यांत ठेविली पाहिजे. सूर्य विषुव वृत्तावर आला म्हणजे तो मेषराशींत आला असे समजावे. हा मेषसंक्रमणाचा दिवस ता. २२।२३ मार्च असतो. ह्या दिवशीं दिवस आणि रात्र समान असते. मेष संक्रमणापासून ९० दिवसांनी पुढे कर्कसंक्रमण होतें. ह्यावेळीं रात्रीची वृद्धि होते. कर्कसंक्रमणापासून पुढे ९० दिवसांनी तूळसंक्रमण होतें. ह्या दिवशीं पुन्हां दिनमान आणि रात्रीमान समान असतें. तूळ संक्रमणापासून ९० दिवसांनी पुढे मकर संक्रमण होतें. ह्यावेळीं दिनमान वाढतें. ऋतुकालदर्शक घड्याळाचे हे वरील चार भाग नैसर्गिक आहेत.

राशिस्वरूप, स्वभाव, गुणधर्म इत्यादि.

राशिचक्र हा एक विराट् पुरुष अथवा काल पुरुष कल्पून त्याचे शरीरावर राशि दाखविल्या आहेत. त्या खालील क्रमाने येतात.

राशि	आकार	कालपुरुषाचे अंगविभाग
मेष	मेंढ्याप्रमाणे	मस्तक
वृषभ	बैलाप्रमाणे	मुख; घसा; कंठ
मिथून	स्त्रीपुरुषांचे युग्म	हस्त, स्कंध
कर्क	खेंकड्याचा	उर स्थल, छाती

॥ श्रीसद्गुरवे नमः ॥

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्द्रुह्णिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्घुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कथमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽवृत्ति
वर्ष १ लें. }

जून १९१५.

{ अंक ३ रा.

प्रासंगिक विचार.

प्रल ज्योतिशास्त्राकडे चालू विसाव्या शतकांत विद्वानांचे लक्ष लागत आहे ही फार आनंदाची गोष्ट आहे. या शास्त्रास विद्वान्, स्वतंत्र विचारवान् व कर्त्या अशाच लोकांची फार आवश्यकता आहे. अद्याप पर्यंत तें कसे तरी जीव धरून आहे. त्यास विद्वानांचे घरचा आश्रय मिळाल्यास तें खात्रीनें सर्वांगसुंदर होऊन त्यांचे आदरास पात्र होईल.

फलज्योतिषशास्त्राचे गणितज्योतिष, जातक किंवा होरा ज्योतिष, मेदिनीय ज्योतिष, प्रश्नज्योतिष, व मुहूर्तज्योतिष, असे पांच मुख्य विभाग आहेत. गणितज्योतिषांत ग्रहांचें गणित, त्यांचे आकार, घटकावयव, उदयास्त वगैरे गोष्टींचा विचार होतो. जातक किंवा होरा ज्योतिषांत जन्मलेल्या प्राण्यांचे त्या वेळचे ग्रहस्थितीवरून त्यांचे आयुष्यांत होणाऱ्या सुखदुःखांचा विचार होतो. मेदिनीय ज्योतिषांत निरनिराळ्या ग्रहांचे संस्कार राष्ट्रांवर किंवा

देशांवर कसे काय होतात याचा विचार करितात. प्रश्नज्योतिषांत प्रश्न विचारलेल्या वेळेवरून विचारलेल्या प्रश्नसंबंधी गोष्टींचा विचार करितात. व मुहूर्तज्योतिषांत प्रत्येक कार्यास शुभाशुभ वेळ कसा असावा ह्याचा विचार होतो. एकच मनुष्यास ही ज्योतिषास्त्राची पांच अंगे पूर्ण अवगत असतील असे मानतां येत नाही. फार झाले तर ज्योतिष्यास प्रत्येक विभागाचे साधारण ज्ञान असून त्यास एखाद दुसरा विभाग पूर्णपणे माहित असेल. ज्योतिर्मालेंत क्रमानें सर्व विभागांचा उत्तम तऱ्हेनें विचार व्हावा म्हणून ज्यांचा निरनिराळे विभागावर पुष्कळ व्यासंग झालेला आहे अशा विद्वान लेखकांचा एक संघ बनवून त्यांतून मासिक चालवावें अशी योजना करण्याचा प्रयत्न चालू आहे. त्याप्रमाणें पुष्कळ विद्वान् ज्योतिष्यास पत्रें लिहून आम्हांस ह्या कार्यांत हातभार लावण्याविषयी विनंती केली आहे. कोणतीही संस्था एकट्याचे ज्ञानावर उभारली असतां त्या संस्थेवर त्या व्यक्तीचे सुखदुःखांमुळे अनेक आपत्तींचे प्रसंग येतात व हातीं घेतलेले ध्येय कष्टसाध्य होतें, करितां ज्योतिर्मालेची संस्था एकट्यावर उभारण्याचा प्रयत्न मालाकारानें केला नसून, त्यास श्रमविभागाचें तत्व पूर्ण मान्य आहे व ह्या कार्यास सर्व विद्वान् ज्योतिर्वि हातभार लावीत आहेत व तसेच ते पुढें लावतील अशी खात्री आहे.

* * * *

गेल्या एप्रिल महिन्यांत अनेक नूतन मासिके उदयास आलीं तर कित्येकांचे अभिनवावृत्तीचा सुयोग आला होता. असें होण्याचें ज्योतिषशास्त्र दृष्ट्या कारण काय झालें असावें किंवा वाङ्मयाची भरभराट होण्यास कोणती ग्रहस्थिति करणीभूत झाली आहे वगैरे गोष्टींचा खुलासा करण्याविषयी बालबोध्याचे संपादक रा. रा. गजानन भास्कर वैद्य बी. ए. यांनीं आम्हांस सूचना केली आहे त्याबद्दल चार शब्द आजच्या अंकांत देण्याचें आम्हांस योजिलें आहे.

कोणत्याही मनुष्य प्राण्याचे चालू वर्षांत होणाऱ्या सुखदुःखांचे गोष्टींची कल्पना त्यास चालू असलेल्या दशेनें, गोचरीनें, ताजिकनें, किंवा दिनवर्ष

पद्धतीनें ज्याला जी पद्धति प्राद्य असेल त्यावरून करितात, त्याचप्रमाणें मेदिनीय फलज्योतिषशास्त्रांत देशांत किंवा राष्ट्रांत होणाऱ्या घडामोडींची कल्पना विशेषतः नूतनवर्षप्रवेशकालचे कुंडलीवरून करितात. ज्योतिषशास्त्रदृष्ट्या नूतन वर्षाचा आरंभ सूर्य वसंतसंपातीत किंवा मेष राशींत आला म्हणजे होतो. मेदिनीय ज्योतिषशास्त्रांत मेषसंक्रमणास अतिमहत्व आहे. हें मेषसंक्रमण बहुशः प्रत्येक वर्षी मार्च तारीख २१, २२चे सुमारास होतें. मेषसंक्रमणाचे इतकेंच महत्व कर्क, तुला, व मकर संक्रमणास आहे. मेष संक्रमणापासून बरोबर ९० दिवसांनीं कर्कसंक्रमण होतें, १८० दिवसांनीं तुलासंक्रमण होतें व २७० दिवसांनीं मकर संक्रमण होतें. हीं चार संक्रमणे मेदिनीय ज्योतिषशास्त्रांत अति महत्त्वाचीं मानतात. ज्याप्रमाणें नूतन वर्षाचा आरंभ मेषसंक्रमणापासून होतो त्याप्रमाणें प्रत्येक अमांत महिन्याचा आरंभ प्रतिपदेपासन होतो. म्हणून रविचंद्रसंयोगकालची कुंडली त्या त्या महिन्यांत होणाऱ्या गोष्टी दर्शवितात. ह्यावरून वाचकांचे लक्षांत आलें असेलच कीं कोणत्याही चालू वर्षांत घडणाऱ्या गोष्टींचा विचार कर्तव्य असतां मेष, कर्क, तुला व मकर ह्या चार संक्रमणकालच्या कुंडल्या त्याच प्रमाणें चालू वर्षांत होणारे १२, १३ रविचंद्र संयोगकालच्या कुंडल्या इतक्यांची विशेष आवश्यकता आहे. चालू वर्षी मेषसंक्रमण तारीख २१ मार्च सन १९१९ ह्या दिवशीं रात्रौ ९-४२ वाजतां (मुंबई वेळ) झालें आहे. त्या काळची कुंडली खालील प्रमाणें येत आहे. जागेच्या अभावामुळे स्पष्ट कुंडली न देतां त्या वेळचे स्पष्ट ग्रह व तन्वादि सहा भाव स्पष्ट दिले आहेत. त्यावरून वाचकांस सहज सायन भावचलित कुंडली मांडतां येईल.

भाव

लग्न,	द्वितीय,	तृतीय,	चतुर्थ,	पंचम	षष्ठ.
वृश्चिक	धनु	मकर	कुंभ	मीन	मेष
२० अं	१९ अं.	२० अं.	२२ अं.	२४ अं.	२३ अं.

ग्रह

रवि,	चंद्र,	मंगल,	बुध,	गुरु	शुक्र	शनि
मेष.	मिथून,	मीन,	मीन,	मीन,	कुंभ,	मिथून.
०-०	९-२३	९-३४	२-३४	१०-६	१७-१७	२९-९३

हर्शल. नेपच्यून. राहू.
कुंभ, कर्क, कुंभ,
१४-१३ २७-४६व. २४-९२.

ज्याप्रमाणें जन्मकालीन किंवा प्रश्नकुंडलीचे द्वादश स्थानांवरून निरनि-
राळ्या गोष्टींचा विचार करितात त्याचप्रमाणें मेदिनीयज्योतिषशास्त्रांत
तृतीय स्थानावरून खालील गोष्टींचा बोध होतो.

राांतील किंवा देशांतील सर्व प्रकारच्या वातम्या पोंचविण्याचे
साधनांचा—पोष्ट ऑफीस, तारखातें, टेलीफोन, वर्तमानपत्रें, मासिकें,
पुस्तकें—विशेषतः ज्यांचें अस्तित्व थोडक्याच काळांत नष्ट होणारें—विचार
होतो. वाङ्मय व शिक्षण ह्याचाही ह्याच स्थानावर विचार करितात. सर्व-
साधारणपणें राष्ट्रांतील बौद्धिक प्रगतीपर होणाऱ्या घडामोडी ह्या स्थानानें
दर्शविल्या जातात. परंतु देशांतील मुलामुलीचे शाळेंतील शिक्षणाचा
विचार कुंडलीचे पंचम स्थानावरून करितात. संक्रमण काळाचे कुंडलींतील
तृतीय व नवम स्थानें हीं राष्ट्राची किंवा देशाची बुद्धिमत्ता वाङ्मयांत
होणाऱ्या घडामोडी वगैरे गोष्टींची द्योतक स्थानें आहेत, करितां चालू मेष-
संक्रमण काळीं ह्या दोन स्थानांत विशेष महत्वाचे योग झाले असले
पाहिजेत असें तार्किक दृष्ट्या म्हणावें लागतें.

मेषसंक्रमणकाळीं तृतीय भावावर मकर ही चरराशि उदित आहे व
त्या राशीचा अधिपति शनि हा मिथून ह्या शास्त्रीय राशींत आहे. तृतीय स्था-
नांत कुंभ ह्या शास्त्रीय राशींत हर्शल व शुक्र आहे. नवम भावाचा अधिपति
चंद्र हाही शास्त्रीय राशींत असून बुधाच्या घरी सप्तमांत आहे. शास्त्रीय
राशींत असलेला चंद्र हा लवकर शुक्र व हर्शल ह्या दोन ग्रहांबरोबर त्रिकोण
दृष्टियोग करण्यास जात आहे. नवम स्थानांत बलवान् असा नेपच्यून आहे.

नवम भावांत सिंहराशीचे बरेच अंश आहेत व त्यामुळे नवमाचा स्वामी
रविहि होऊं शकतो व तो आपल्या उच्च राशींत पंचमांत आहे. पंचमेश
गुरु हा लग्नेश मंगळ ह्यानें युक्त असा केन्द्रांत बलवान आहे. ही सर्व ग्रह-
स्थिति अनेक नूतन मासिकांचें आगमन दर्शविणारी आहे.

साधारणतः हर्शल हा ग्रह ज्या ज्या स्थानांत असतो त्या स्थानाच्या
द्योतक गोष्टींत तो विलक्षणपणा व क्रांतिकारक घडामोडी करितो. येथें
तो तृतीय या स्थानाचीं द्योतक वर्तमान पत्रें, मासिक पुस्तकें, नियतका-
लिकें ह्या सर्वांत वैलक्षण्य दर्शवीत आहे. तृतीय ह्या बौद्धिक स्थानांतील
एकटा हर्शल ग्रह अनेक नूतन मासिकांचे उदयास्त भासविण्यास व जुन्या
इंग्रजी दैनिकांचे वर्गणीचे दर एकदम कमी करून लोकांस चकित
करण्यास कारणीभूत झाला आहे असें मानण्यासमुळींच हरकत नाही. चालू
वर्षांत ह्या विक्षिप्त ग्रहामुळे आणखी किती नूतन मासिकें व वृत्तपत्रांचें
उदयास्त आणि त्यांत विलक्षण घडामोडी होतात हें पाहणें आहे. एकंदरीनें
पाहतां चालू वर्ष हें वाङ्मयाचे क्षेत्रांत क्रांतिकारक आहे असें म्हणावें लागतें.

मुद्रणकलेचा कारकग्रह बुध व जनमताचा कारकग्रह चंद्र याजबरोबर
केन्द्रयोग करीत असून बुध मंगळाबरोबर युती करण्यास जात आहे. हा योग
वर्षप्रवेशकाळीं चांगला नाही.

* * *

नवीन घरच्या बालबोधाचे टाइप जुळविण्याचे कामाचा आरंभ शके
१८३७ चैत्र शुद्ध प्रतिपदा मंगळवार रोजी सकाळीं १०-४८ वाजतां
झाल्याचें कळतें. ज्योतिषशास्त्राचा असा एक सिद्धांत आहे कीं कोणत्याहि
कार्याच्या आरंभाच्या वेळची ग्रहस्थिति कळली असतां त्या कार्यासंबंधाच्या
बऱ्याच गोष्टींचा विचार त्या वेळेच्या कुंडलीवरून करतां येतो. वरील वेळीं
लिहिल्याप्रमाणें तन्वादि द्वादश भाव व ग्रहस्थिति होतीः—

तनु	द्वितीय	तृतीय	चतुर्थ	पंचम	षष्ठ
मिथून	कर्क	सिंह	कन्या	तूळ	वृश्चिक
१३-३२	९	४	२	४	९

रवि	चंद्र	मंगळ	बुध	गुरु	शुक्र
मीन	मीन	मीन	कुंभ	मीन	कुंभ
२४-३६	२९-३०	९।१६	२७।१९	९।४१	११।१
शनि	हर्शल	नेपच्यून	राहु		
मिथुन	कुंभ	कर्क	कुंभ		
२६-४१	१३।६	२७।४८ व,	२६-४१		

आरंभकाळीं मिथुन ही शास्त्रीय राशी उदित असून लग्नांत अष्टमेश व नवमेश शनि आहे. नवम स्थानामध्ये बुध, शुक्र व हर्शल हे कुंभ या शास्त्रीय राशींत आहेत. बुधशनीचा अन्योन्य योग असून ते नवमपंचम योग करीत आहेत. हे योग नवीन घरचा बालबोध संस्मरणीय कामगिरी करण्यास समर्थ आहे याचे द्योतक आहेत. दशमेश दशम स्थानांत, लामेश मंगळावरोवर आहे आणि धनेश लाभस्थानांत आहे यामुळे सांपत्तिक स्थिति उत्तम राहिल. नवम स्थानांतील शास्त्रीय राशीतील हर्शल, बुध व शुक्र आणि दशमांतील गुरु, रवि व मंगळ या योगांस दशमांतील रविचंद्रावरोवर शनीच्या केंद्रयोगाने फारच कमीपणा आणला आहे. चंद्र जनसमाजाचा कारक आहे व त्यावरोवर झालेल्या शनीच्या केंद्रयोगामुळे कित्येक लोकांस बालबोधाची कामगिरी पसंत पडणार नाही. शनि नवम (धर्म) स्थानाचा स्वामी आहे म्हणून धार्मिक मतांमुळे तसा प्रसंग येईल असे वाटते. रविशनीचा केंद्रयोग राजकीय वातावरणापासून संकटे उपस्थित करील असे वाटते. कुंडलीमध्ये बलवान् असलेले लग्नेश व दशमेश बुध व गुरु बालबोधाच्या भावी संकटांचे निरसन करोत.

जन्मकालीन सूर्यराशीवरून स्वभाववर्णन.

वृषभसंक्रमणांत जन्म पावणाऱ्या स्त्री-पुरुषांचे स्वभाव वर्णन

थुन ही राशीचक्रांतील तृतीय, द्विस्वभाव, वायुतत्वाची आणि शास्त्रीय राशी आहे. या राशीमध्ये रवि दर वर्षी २०।२१ मेचे सुमारास प्रवेश करतो आणि २०।२१ जून पर्यंत ह्या राशीत असतो. ज्यांच्या जन्मकाळीं मिथुनेमध्ये रवि असतो त्या लोकांचा शास्त्रीय विषय, विद्यार्जन व लेखन-वाचन यांजकडे स्वाभाविक ओढा असतो. थोड्या अधिक प्रमाणाने या सर्व लोकांमध्ये बुद्धि-तत्व जागृत असते; हे लोक हातीं घेतलेले काम पुरे करण्यापूर्वीच दुसरे काम हातीं घेतात. हे लोक अस्थिर, विनोदी, हजरजबाबी, हुशार, समाजांत मिळून मिळून वागणारे, सभ्य आणि एकाच वेळीं दोन किंवा अधिक गोष्टी करणारे असतात. मिथुनेमध्ये रवि असलेले लोक कोणतेही काम स्फूर्तीने करण्यापेक्षा विचाराने करतात. कोणत्याही गोष्टीचा साधकचाधक विचार करून योग्य निकाल देण्याचे काम ह्या लोकांच्या हातून चांगले पार पडते. दुसऱ्या-संबंधाने टीका करण्यांत हे लोक बरेच तरवेज असतात.

मिथुनेमध्ये रवि असलेल्या लोकांची शरीरप्रकृति मध्यम बळकट असते. शक्तीबाहेर काम केल्यामुळे किंवा मानसिक श्रम अतिशय केल्यामुळे छातीचे रोग किंवा क्षय रोग होण्याचा संभव असतो. मानसिक श्रमांमुळे थकून जाऊन शरीरप्रकृति नादुरुस्त होते.

मिथुनेमध्ये रवि असलेल्या लोकांमध्ये वकील, सॉलिसिटर्स, कारकून, शिक्षक, वक्ते, चिटणीस, अकॉउंटन्टस्, पुस्तके विकणारे, प्रवासी, वातमीदार, वृत्तपत्रकार, संपादक वगैरे लोक आढळतात. हे लोक एकाच वेळेस दोन किंवा अनेक धंदे करून संपत्ति मिळवितात.

रविचंद्राच्या राशिपरतंत्रे होणाऱ्या संयोगाने स्वभाववर्णन.

मिथुनेत रवि व मेवेत चंद्रः—ह्या योगावर जन्मलेले लोक हुशार, चपळ, व्यवहारनिपुण, आणि दरदर्शी असतात. बौद्धिक व मानसिक प्रगति

ह्या लोकांची विशेष झालेली आढळते. मित्रांमुळे ह्या लोकांचा उदय होईल.

मिथुनेत रवि व वृषभेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक स्थिर स्वभावाचे, किंचित् हठी, संग्रहशील आणि कारस्थानी असतात. कोणत्याहि गोष्टींत गौप्य राखण्याचा या लोकांचा विशेष कल असतो. गौप्य व कारस्थान यामुळे या लोकांचा उदय होतो.

मिथुनेत रवि व मिथुनेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक दुशार, विद्याभिलाषी, शास्त्रीय विषयांचा व्यासंग करणारे, आत्मविश्वासी, शोधक आणि स्वातंत्र्यप्रिय असतात. नातलगामुळे किंवा लेखनव्यवसायामुळे या लोकांचा उदय होईल.

मिथुनेत रवि व कर्केत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक कीर्तीचे अभिलाषी, महत्वाकांक्षी, अस्थिर आणि दुसऱ्याविषयी सहातुभूति व कळकळ बाळगणारे असतात. व्यापारामुळे या लोकांचा उदय होईल.

मिथुनेत रवि व सिंहेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक साहसी, धैर्यवान्, सुखाभिलाषी, आणि लोकांत मिळून मिसळून वागणारे असतात. या लोकांमध्ये पुत्र-वात्सल्य विशेष असते, व कचित् प्रसंगी कवित्वशक्तिहि आढळते. विलक्षण साहसामुळे यांचा उदय होईल.

मिथुनेत रवि व कन्येंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेल्या लोकांमध्ये प्रत्येक गोष्टीचा वारकाईने व व्यवस्थित रीतीने विचार करण्याची संवय असते. हे लोक कुशाग्र बुद्धीचे असून स्वभावतःच टीकाकार असतात. वारकाईने व चौकसपणाने वागल्यामुळे या लोकांचा उदय होईल.

मिथुनेत रवि व तूळेंत चंद्रः—या योगामुळे मिथुनस्थ रवीच्यामुळे येणारा द्वयर्थी स्वभाव समतोल होतो. या योगावर जन्मलेले लोक सभ्य वर्तनाचे, शास्त्राभिलाषी, धार्मिक, न्यायी, शांतताप्रिय आणि विवेकी असतात. कायदा किंवा कला यांच्या व्यासंगामुळे या लोकांचा उदय होईल.

(अपूर्णा)

प्रसिद्ध पुरुषांच्या कुंडल्यांचा संग्रह.

नं. ३. भगवान् रामकृष्ण परमहंस.

विवेकानंदनेतारं शांतमूर्ति कृपानिधिम् ॥
वंदे तं विश्वसुहृदं रामकृष्णं जगद्गुरुम् ॥

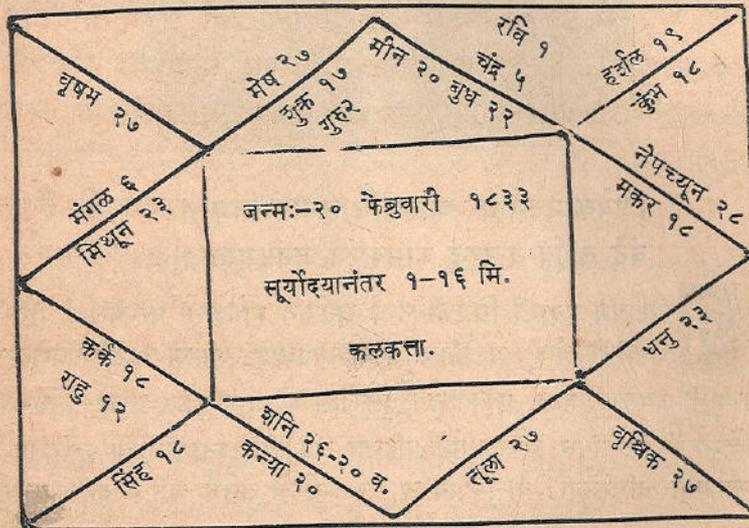
जगद्वंश स्वामी विवेकानंद व भगवान् रामकृष्ण परमहंस ही गुरुशिष्यांची जोडी अलौकिक व अमेघ आहे. एकाचे आठवणीबरोबर दुसऱ्याची आठवण होते. एकावांचून दुसऱ्यास शोभा नाही. इतका दोवांचा अन्योन्य निकट संबंध असल्यामुळे पहिल्या अंकातील स्वामीजींचा ज्योतिषशास्त्रदृष्ट्या चरित्रलेख वाचून त्यांच्या सद्गुरूंचे तसेच चरित्र वाचण्याची वाचकांस इच्छा होणे साहजिक आहे. व ह्याच करितां प्रस्तुत अंकांत परमहंसांच्या कुंडलीसंबंधाने विचार करण्याचे योजिले आहे.

रामकृष्ण परमहंस यांच्या जन्मकार्त्वी सत्वगुणप्रधान अशा मीन राशीचा २०वा अंश स्वनवमांशी पूर्व क्षितिजावर उदय पावत होता. उदित अंशाव-

(१०)

रोवरच बुध उदय पावत असून लग्नाधिपति गुरु मेघराशीमध्ये लग्नवर्ति आहे. मीन राशीमध्ये रवि-चंद्र उदय पावले असून त्यांचे पाठोपाठ बुध, गुरु व शुक्र हे पूर्व क्षितिजावर येत आहेत. लग्नांत बुध, गुरु व शुक्र असल्यामुळे चेहेऱ्यावर आनंद, हास्य व दैवी तेज ही मूर्तिमंत होती व ह्याच योगामुळे परमहंसांचे शरीरसौष्टव उत्तम प्रकारचे होते. त्यांचा स्वभाव लग्नांतील सुरगुरु-प्रमाणेच परम शांत व अत्यंत उदार होता. त्यांचे अंतःकरण लग्नां उदय पावत असलेल्या मीन राशीप्रमाणे अत्यंत प्रेमळ व दयार्द्र होते. मीनराशीसारखी भक्ती व प्रेमदर्शक राशी लग्नकेंद्रावर उदित असून ह्या राशीमध्येच आत्मा, बुद्धि व मन ह्यांचे कारक ग्रह रवि, बुध व चंद्र हे उदित आहेत. ह्या अपूर्व योगास लग्न केंद्री होत असलेल्या गुरुशुक्रांच्या उदयामुळे फारच महत्व आले आहे; व ह्याच योगामुळे परमहंस, प्रेम आणि भक्तिरस यांचे सागर होते.

सा. लग्न

परमहंसांच्या कुंडलींतील जे योग त्यांस पूर्ण निवृत्तिपर बनविण्यास कारणीभूत झाले आहेत ते असे :—

(१) लग्नाधिपति गुरु हा नभमाधिपति मंगळ यावरोबर शुभ (द्विराश्रयंतर) योग करीत आहे.

(२) लग्नेश व अंशपरत्वे नवमेश गुरु लग्नांत उदित असून, अतींद्रिय विषयांचा कारक ग्रह नेपच्यून त्यावरोबर द्विराश्रयंतर दृष्टियोग करीत आहे.

(३) अष्टम व व्यय हीं स्थाने मोक्ष आणि सिद्धविद्या यांचीं कारक आहेत. त्यांपैकी प्रस्तुत कुंडलीत व्ययस्थानांत, मीन ह्या व्ययस्थानद्योतक राशीत रवि व चंद्र आहेत. व्ययस्थानांतील बलवान् हर्शल लग्नांतील शुक्रावरोबर द्विराश्रयंतर दृष्टियोग करीत आहे.

(४) अतींद्रिय व गूढ विद्येचे कारक ग्रह नेपच्यून (वरुण) व हर्शल (प्रजापति) आणि आत्मा व मन ह्यांचे कारक ग्रह रवि व चंद्र उदित गोलाधीत आहेत. बुध, गुरु व शुक्र हे शुभ ग्रह उदयोन्मुख आहेत. रजोगुणप्रधान ग्रह मंगळ अनुदित गोलाधीत असून तमोगुणप्रधान ग्रह शनि अस्तास जात आहे.

(५) जन्माधिपति (चंद्र राशीचा स्वामी) गुरुवर इतर ग्रहांची दृष्टि नसून (अर्थात् आर्य पद्धतीप्रमाणे) फक्त तो शनीने दृष्ट आहे. (जन्माधिपः सूर्य सुतेन दृष्टः शेषैरदृष्टः पुरुषस्य सूतो । आत्मीयदीक्षां कुरुते ह्यवश्यम्) हा शेषवृत्त्या प्रव्रज्या योग केंद्रामध्ये झाला असल्यामुळे फार बलवान् आहे. या सर्व प्रबल योगामुळे परमहंसांस लहानपणापासूनच देवांचे वेड लागले.

परमहंसांच्या कुंडलींत झालेले योग आणि सामान्य मनुष्यांच्या कुंडलींतील योग सारखेच फलदायी होतील असे वाटत नाही. प्रस्तुत कुंडलींतील एकच उदाहरण घ्या. लग्नकेंद्रामध्ये चतुर्थेश व सप्तमेश बुध उदित आहे. त्यानंतर लग्नेश, दशमेश व अंशपरत्वे होणारा भाग्येश गुरु हाही लग्नांत आहे. आणि धनभावाधिपति शुक्र हा सुद्धा पूर्व केंद्रांत आहे. म्हणजे चारही केंद्रांचे अधिपति, भाग्येश व धनेश यांसह पूर्व केंद्री आहेत ! हा योग प्रवृत्तिपर मनुष्यांच्या कुंडलींत महत् भाग्याचा व गजांत लक्ष्मीचा कारक असून या योगामुळे त्या मनुष्यांचे सर्व आयुष्य सुखांत व आनंदांत जाईल. परंतु परमहंसांनी आपल्या सर्व आयुष्यामध्ये कोणत्याच नश्वर वस्तूचा परिग्रह केला नाही. परंतु ह्याचे उलट त्यांचेजवळ अध्यात्मिक संपत्ति अपार होती.

व या दृष्टीनें ते महत् भाग्यशाली व श्रीमान् होते. या उदाहरणावरून वाचकांच्या सहज लक्षांत येईल कीं आपण प्रवृत्तिपर मनुष्यांच्या कुंडल्यांचा विचार ज्या दृष्टीनें करतो त्याच दृष्टीनें पूर्ण निवृत्तिपर मनुष्यांच्या कुंडल्यांचा विचार करणें चुकीचें ठरेल.

परमहंसांच्या कुंडलींत झालेल्या अनेक बलवान निवृत्तियोगांमुळे त्यांनीं आपल्या वयाच्या केवळ अकरावे वर्षीच निवृत्तिमार्ग स्वीकारला. ह्यावेळीं लग्नकेंद्रांत असलेला गुरु दिनवर्ष पद्धतीनें चलिंत लग्नावरोबर युति करित होता. गुरुचे भ्रमण जन्मलग्नावरून चाललें होतें व हर्शल हा मूळ गुरुवरून भ्रमण करीत होता. ही सर्व प्रहस्थिति विचार करण्यासारखी आहे. धूळाक्षरांची ओळख झाली असेल नसेल इतक्यांत बक्षिसाकरितां चाललेला विद्वानांचा वादविवाद त्यांच्या दृष्टीस पडला. विद्येचा उपयोग केवळ वाद-विवाद व द्रव्यार्जनाकरितां केला जात आहे हें पाहून त्यांस मनस्वी वाईट वाटलें. असली विद्या मुळींच शिकावयाची नाही असे ठरवून त्यांनीं शालेस कायमचाच रामराम ठोकला. अ-क्षराचीच जेणेकरून ओळख होईल अशी विद्या शिकावयाची असा निर्धार करून त्या कामास त्यांनीं आरंभ केला. या अ-लौकिक विद्येत त्यांनीं इतकी सिद्धि मिळविली कीं लौकिक विद्येचे सागर परमहंसांपुढें आपणांस डबकीं म्हणवून घेऊं लागले. लग्नमध्ये शुभ-दृष्टिसंबंधित असलेले बुध, गुरु व शुक्र या ग्रहांमुळे झालेला विद्यायोग लौकिकी विद्येमध्ये फळास न येतां अध्यात्मिक विद्येकडे फळास आला.

परमहंसांसारख्या विभूति फारशा प्रसिद्धीस न येतां आपलें नियत कार्य करून जावयाच्या परंतु परमहंसांच्या केंद्रामध्ये बुध, गुरु, शुक्र व शनि हे ग्रह आहेत. लग्नेश व चंद्र राशीचा स्वामी गुरु केंद्रामध्ये बलवान् आहे त्यामुळे त्यांचे शिष्य आर्यावर्ताच्या बाहेर जाण्यापूर्वीच त्यांचा कीर्ति-परिमल यूरोपखंडापर्यंत जाऊन पोचला.

राम नारायण.

राशिधर्मनिरूपण.

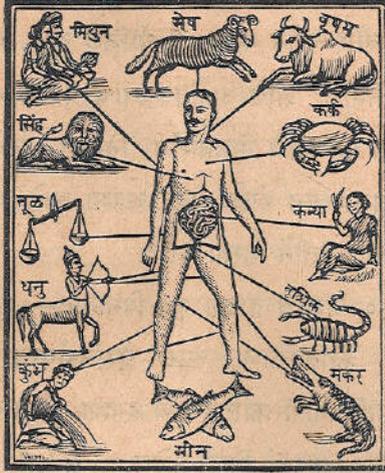
गोल अंकांत आम्ही थोडक्यांत सर्व ग्रहांचें गुणधर्मनिरूपण केलें आहे. त्याप्रमाणें चालू अंकांत द्वादश राशींचे गुणधर्म, स्वभाव वीरे वर्णन करण्याचें योजिलें आहे. कोट्यावधि ग्रंथ फक्त ६२ वर्णांतूनच निर्माण झाले आहेत त्याच प्रमाणें सर्व ज्योतिष-शास्त्र द्वादश राशि व नऊ ग्रह ह्यांचे मिलनानेच निर्माण झालें आहे. जितकें ग्रहांचें व राशींचें सूक्ष्म ज्ञान होईल तेवढें अवश्य आहे व त्या योगानें फला-देशाचें काम चांगल्या रीतीनें करतां येईल.

क्रांतिवृत्ताचे ३० अंशाचे द्वादश सम विभागास—राशि असें म्हणतात. राशिचक्राचा किंवा क्रांतिवृत्ताचा आरंभ वसंतसंपातापासून होतो. मेष, वृषभ, मिथुन इत्यादिप्रमाणें क्रांतिवृत्ताचे द्वादश विभागांचीं नांवें आहेत. त्या प्रत्येकाचे आकार, गुणधर्म भिन्न आहेत. सर्व ग्रह क्रांतिवृत्तांतून फिरतात त्यामुळे ते आपआपल्या धर्माप्रमाणें व ज्या ज्या राशींत असतात त्या राशीप्रमाणें फलें उत्पन्न करतात. प्रत्येक राशीचे आकाराची व शरीरांतिल कोगत्या विशिष्ट भागावर तिचा अंमल आहे याची कल्पना पुढें दिलेल्या चित्रपटावरून सहज करितां येईल.

मेष.

वसंतसंपातापासूनचे पहिल्या ३० अंशाचे विभागास मेष असें म्हणतात. ह्या राशीचा आकार अज म्हणजे मेंढा किंवा बोकडासारखा मानिलेला आहे. ह्या राशीचा स्वभाव, गुणधर्म इत्यादि अजासारखेच आहेत. ही राशि पुरुष, चर, अग्नि, ऋक्ष, अल्पप्रसव व पशु राशि आहे. शरीरांपैकीं मस्तक व चेहेरा ह्यांवर ह्या राशीचा अंमल आहे. मेष राशीचे मनुष्यांत स्फूर्ति, आशा, महत्वा-कांक्षा, प्रेरकशक्ति ह्यांचें प्राधान्य जास्त असतें, व त्यांचा बौद्धिककोश कल्पना, निरीक्षण शक्ति, शोधकता ह्यांचा वनलेला आढळतो.

जन्मकालीं ही राशि पूर्व केंद्रावर उदय पावत असतां किंवा जन्मकालीं ह्या राशींत चंद्र असतां स्वभाव तापट, उतावळा, रागीट, अतिमहत्वाकांक्षी, धाडसी, फिरण्याचा शोकी व बढाईखोर असतो.

ही राशि मंगळाचें स्वगृह मानतात; रवि ह्या राशीमध्ये असतां फार बलवान् असतो. ह्या राशींत शनि अशुभ फळें देतो. साधारणपणें गुरु ह्या राशींत शुभ फळें उत्पन्न करितो. जन्मकालीं बुध मेषराशींत असतां स्वभाव अति चंचळ, अस्थिर, रागीट, भांडखोर, गणिताची आवड व कुशाग्र बुद्धि दर्शवितो. शुक्र या राशींत निर्बली असतो. हर्शल व नेपच्यून ह्या संबंधानें आज निश्चित असें काहीं म्हणतां येत नाहीं. मेष राशीचा अंमल नस्तकावर आहे. व हर्शल हाही ग्रह बुद्धीवर विशेष परिणाम उत्पन्न करितो, करितां मेषराशींत हर्शल लग्न, तृतीय किंवा नवमांत असतां स्वभाव लहरी, नादी, विक्षिप्त, वाचनप्रिय, व शोधक करील.

मेषराशी लग्न, दशम केंद्रावर उदित असेल किंवा मेषराशींत रवि, चंद्र, मंगळ, गुरु व बुध हे ग्रह असून इतर बलवान् योग ज्यांचे कुंडलींत असतील तीं माणसें मोठीं कर्तृत्ववान व जगांत नांवाळीं किकास घालेलीं आढळतील.

ज्यांचे जन्म कालीं पूर्व क्षितिजावर मेष उदय पावत असेल किंवा ह्या राशींत रवि किंवा चंद्र असतील तर त्या लोकांस पुष्कळ निद्रा, मानसिक व शारीरिक स्वास्थ्य, आनंदी व शांत स्वभावाचें मित्रमंडळ ह्या सर्वांची फारच आवश्यकता आहे. कारण त्रास, काळजी, अतिमेहनत, अतिवाचन वगैरेपासून ह्या लोकांस लवकर त्रास होतो. त्यांनीं विशेष मानसिक किंवा शारीरिक श्रम, काळजी, त्रास, अतिमेहनत ह्यांबद्दल सावधपणानें रहावें. त्यांनीं कामांसंबंधीं व विश्रांति-संबंधानें जितकें नियमितपणानें वागतां येईल तितकें वागावें. आहार मानसिक बल वाढविणारा असावा. उष्ण पदार्थ, मद्य, चहा कॉफी ह्यां सारखे उत्तेजक पदार्थांपासून शक्य तेवढें दूर रहावें. ह्या लोकांस फिरण्याच्या व्यायामापासून चंगला फायदा होतो. त्यांस विशेष घडामोडीच्या शहरांत राहिल्यापासून फायदा होतो. त्याचप्रमाणें रस्त्याचे कोपण्यावरील घरांत व कोपण्याकडील किंवा शेवटच्या खोलींत राहिल्यानें नैसर्गिक रीत्या बरें वाटतें.

मेषराशीचा रंग गुलाबी किंवा तांबडा आहे व याकूत नांवाचें रत्न मेषराशीच्या अंमलाखालीं आहे. मेषराशींचे लोकांचे आयुष्यांत मंगळवारीं वहुशः विशेष घडामोडी होतात.

वृषभ.

वृषभ ही राशिचक्रांतील दुसरी राशि आहे. ह्या राशीचा आकार बैलासारखा आहे. ही स्थिर, पृथ्वी, प्रसव व पशुराशि आहे. ह्या राशीचा अंमल मान व कंठ ह्यावर आहे.

जन्मकालीं ही राशि पूर्व केंद्रावर उदय पावत असतां किंवा चंद्र या राशींत असतां स्वभाव अभिमानी, खुनशी, दीर्घयोगी, जुन्या मतास चिकटून रहाणारा, दुराग्रही, ममताळु, राग आला असतां सारासार विचारन करणारा, मत्सरी, एकांतप्रिय, साधारण आळशी, विषयी, गर्विष्ठ असतो.

ही राशि शुक्राचें स्वगृह मानितात व चंद्र ह्या राशींत आपले उच्चांत असतो. ही राशी पृथ्वीतत्वाची असून शनि हा ग्रह पृथ्वीतत्वाचा असल्यामुळे ह्या राशींत साधारण चांगलीं फळें उत्पन्न करितो. रवि, बुध व गुरु हे या राशींत अनिष्ट फळें उत्पन्न करित नाहींत.

मंगळ ह्या राशीत बरीच अनिष्ट फळे उत्पन्न करितो. वृषभ ही राशि-चक्रांतील दुसरी राशी असल्यामुळे ह्या राशीत असलेले ग्रह धनस्थाना-संबंधी घडामोडी करतात. ह्या राशीचा अंमल गळा किंवा कंठ ह्यांवर असल्यामुळे ह्या राशीत असलेले पापग्रह कंठविकार उत्पन्न करितात.

ह्या राशीचे जन्मकाळीं लग्न उदित असतां किंवा ह्या राशीत रवि, किंवा चंद्र असतां शरीरप्रकृति चांगली असते. ह्या राशीचे माणसाचा आहार पुष्कळ असतो व त्यामुळे यांचें शरीर वसामय व बोजड होतें. ह्या लोकांनीं आहारांत विशेष दक्ष राहावें. ज्यांत वसामय पदार्थ कमी असतील असे पदार्थांचें सेवन करावें. आहारासंबंधी शक्य तेवढी काळजी घ्यावी.

ह्या लोकांस शांत, विशेष छाया असलेली ठिकाणें, लहान लहान खेडीं, शहरांतील बजबज गडबड यांपासून शक्य तितक्या दूर ठिकाणीं राहिलें असतां प्रकृतीस बरें वाटतें. राहण्याकरतां चाळीच्या मधल्या खोल्या किंवा घराचा मध्य भाग ह्या लोकांस सुखकर वाटतो. ह्या राशीचे लोकांस गोमेद नांवाचे रत्नाचे धारणापासून फायदा होतो. या लोकांस शुक्रवार त्यांत विशेषतः—संध्याकाळचा विभाग चांगला जातो.

ह्या राशीचा रंग आपल्या ग्रंथांत श्वेत म्हणजे पांढरा मानिला आहे. परंतु युरोपीय ज्योतिर्विद ह्या राशीचा रंग पिवळट हिरवा मानतात.

॥ श्रीसद्गुरवे नमः ॥

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्ब्रुह्मिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमर्त्तुमीष्टे ॥ ? ॥

अभिनवाऽवृत्ति
वर्ष १ लं. }

जुलै १९१५.

{ अंक ४ था.

स्फुट विचार.

तारीख ७ मे शुक्रवार रोजीं एका जर्मन पाणवोटीनें पाणतीर सोडून ल्युसिटानिया नांवाची एक अमेरिकन बोट १४०० उतारूसह बुडविली. ह्या अमानुष अत्याचारासंबंधाची सविस्तर हकीकत सर्वास अवगत झाली आहे. ही ल्युसिटानिया बोट प्रथम ज्या वेळीं पाण्यांत सोडली त्या वेळेची कुंडली 'माडर्न अॅस्ट्रॉलॉजीचे' जूनचे अंकांत दिली आहे. कोणत्याहि कार्याच्या आरंभ काळच्या ग्रहस्थितीवरून त्या कार्याच्या भावी परिस्थितीची अटकळ करतां येते; व कार्यारंभ काळची ग्रहस्थिति किती महत्वाची असते याची थोडीबहुत कल्पना वाचकांस व्हावी म्हणून ही कुंडली आम्ही मुद्दाम देत आहों.

ग्लासगो येथें तारीख ७ जून १९०६ रोजीं दुपारी १२-३० चे सुमारास ही बोट प्रथम पाण्यांत सोडिली व त्या वेळीं कन्या या राशीचा २२ अंश पूर्व क्षितिजावर उदय पावत होता. त्या वेळेचे तन्वादि पद्धभाव व ग्रह खाली लिहिल्या प्रमाणें होते.

तन्वादि षड्भाव.

तनु	धन	तृतीय	चतुर्थ	पंचम	षष्ठ
कन्या	तूळा	वृश्चिक	धनु	मकर	कुंभ
२१-३०	१३	१२	१८-३०	२६	२८ अं.

स्पष्ट ग्रह.

रवि	चंद्र	मंगळ	बुध	गुरु	शुक्र
मिथुन	धनु	मिथुन	मिथुन	मिथुन	कर्क
१९-४९	२४-९३	२७-९	१४-८	१८-९	१४-१३
शनि	हर्शल	नेपच्युन	राहु		
मीन	मकर	कर्क	सिंह		
१४-४४	७-२१व	९-१२	१४-४८		

वरील बोट पाण्यांत प्रथम सोडली त्या वेळेचा लग्नाधिपति बुध दशमांत आहे व शत्रुस्थानांतील व जळ राशींतील शनि बरोबर केंद्रयोग करीत आहे. चंद्र हा अष्टमेश जो मंगळ त्याबरोबर केंद्रांतून प्रतियोग करीत आहे. चतुर्थ या लय द्योतक स्थानांत हर्शल असून तो नेपच्यून ह्या तरुण देवतेच्या कारक ग्रहाबरोबर प्रतियोग करीत आहे. लग्नावारभी उदित असलेला अंश चंद्र व मंगळाबरोबर केंद्रयोग करण्यास जात आहे. वरील सर्व योग ह्या बोटीचा अपघातानेंच नाश झाला पाहिजे असें दर्शवीत आहेत. ज्यांचें ज्योतिषशास्त्राचें अध्ययन सहा महिने देखील झालें नाहीं अशा नवशिक्या ज्योतिषानें सुद्धा असला कुयोगकारक काळ कोणत्याहि कार्यास घेतला नसता. असो. या एकाच उदाहरणावरून कोणत्याहि कार्यास आरंभ करते वेळीं शुभग्रहस्थिति किंवा शुभकाळ पहाणें किती जरूरीचें आहे ह्याची थोडीबहुत कल्पना करितां येईल.

*

*

*

तारीख ७ मे रोजी ह्या बोटीस पाणतीर लागून जो अपघात झाला त्या वेळीं ह्या बोटीस प्रथम पाण्यांत लोटून ८ वर्षे व ११ महिने झाले होते. व बारावा महिना नुकताच लागला होता. दिन वर्ष पद्धतीप्रमाणें ९ व्या वर्षाच्या शेवटच्या महिन्यांत खाली लिहिल्याप्रमाणें ग्रहस्थिति होती:—

चलित रवि हा मिथुन राशींत २४ अंश झाला होता व तो मूळच्या चंद्राबरोबर प्रतियोग करीत आहे. चलित चंद्र मेष राशींत २४ अंश असून मूळ कुंडलीचे अष्टमांतून भ्रमण करीत आहे.

चलित लग्न मिथुन राशीचे २८ अंश झालें असून मूळच्या मंगळाबरोबर केंद्रयोग करीत आहे.

चलित मंगळ कर्केंत २ अंश असून मूळ लग्नाधिपति बुध कर्केंत १ व्या अंशांत आहे. व तो चलित मंगळाबरोबर युति करण्यास जात आहे.

ही सर्व ग्रहस्थिति ह्या बोटीचे प्रवासास प्रतिकूल झाली असून लौकरच ह्या बोटीवर अनिष्ट प्रसंग येणार असें पूर्णपणें सुचवीत होती. ९ व्या वर्षाचे अखेरीस होत असलेले योग तारीख ७ मे रोजीच्या गोचरीच्या ग्रहानें फारच उत्तेजित झालेले आहेत. ह्या दिवशीं शनि मिथुन राशीचे २९ व्या अंशांत आहे व तो मूळच्या मंगळावर असून चलित लग्नाच्या अशाबरोबर केंद्रयोग करीत आहे. आणि लवकरच तो चलित मंगळ बुधाच्या युति बरोबर युति करण्यास जात आहे. मंगळ बुधाची युति म्हणजे लग्नेश व अष्टमेश यांची युति आहे हें येथें जरूर लक्षांत ठेविलें पाहिजे. गोचरीचा रवि व हर्शल यांचा केंद्रयोग याच दिवशीं होत आहे. गोचरीचे मंगळाचें भ्रमण कुंडलीचे अष्टम स्थानांतून होत होतें. वरील सर्व योग बोटीस अपघात होण्यास पुरेसे झाले नाहीं काय ?

*

*

*

प्रत्येक कार्यास शुभाशुभ दिवस पहाण्याची पद्धति आपल्या देशांत इतकी रूढ झाली आहे कीं सबसूट मानणारे लोक देखील ह्या रूढीचे दास बनून आपल्या महत्वाच्या कृत्यांचा आरंभ आपल्या कल्पनेप्रमाणें असणाऱ्या शुभ दिवशीं करतात. परंतु ज्योतिषशास्त्राच्या अज्ञानामुळे वरील लोकांचे हातून ज्या हास्यास्पद चुका होतात त्यापैकी एक उदाहरण म्हणून आमच्या वाचकांस सादर करण्याचा आमचा विचार आहे.

‘आल्हाद’ नांवाच्या नूतन वृत्तपत्राचा पहिला अंक ता. १७ मे १९१९ रोजी निघाला आहे. ह्या दिवसावद्दल पत्रकर्त्यांनीं प्रथमच खाली लिहिल्याप्रमाणें म्हटलें आहे.

'प्रत्येक वर्षी कसल्याहि चांगल्या वाईट स्थितीत आपलें दर्शन भूलोकास देणाऱ्या, कधीहि क्षय न पावल्यामुळें 'अक्षय' नांवास सर्वथैव पात्र झालेल्या अक्षय तृतीयेच्या सुमुहूर्तावर आल्हाद जन्मास येत आहे. आपल्या जन्म-दिवसाप्रमाणें त्यानेंही 'अक्षय' व्हावें.....'

या दिवशीं सूर्योदयाचे सुमारास खाली लिहिल्याप्रमाणें ग्रहस्थिति होती.

रवि	चंद्र	मंगळ	बुध	गुरु	शुक्र
वृषभ	मिथुन	मेष	मिथुन	मीन	मेष -
२५-५	२६-५६	२३-१०	२१-४२	२२-१८	२३-५७
शनि	हर्षल	नेपच्यून	राहु		
कर्क	कुंभ	कर्क	कुंभ		
०-३८	१५-४०	२८-३	२१-५२		

ह्या दिवशीं खाली दिल्याप्रमाणें अशुभ योग झाले आहेत.

(१) जनसमाजाचा दर्शक ग्रह चंद्र हा लवकरच शनीबरोबर युति करण्यास जात आहे.

(२) चंद्र हा हर्षल ग्रहाबरोबर १३५ अंशाचा अशुभ दृष्टियोग करण्यास जात आहे.

(३) मनोरंजक व ललित वाङ्मयाचा कारक ग्रह शुक्र हा मंगळाबरोबर युक्त असून हे दोन्ही ग्रह नेपच्यून ह्या पापग्रहाबरोबर केंद्रयोग करणार आहेत.

(४) मुद्रणकलेचा व सर्वसाधारण वाङ्मयाचा कारक ग्रह बुध हा नेपच्यून बरोबर अर्ध केंद्रयोग किंवा ४५ अंशाचा अशुभ दृष्टियोग करीत आहे.

थोडक्यांत म्हणावयाचें म्हणजे ' आल्हादाचा ' जन्म साडेसातीच्या मध्यामध्ये झाला आहे. असा हा दिव्य शुभदिन कोणत्या ज्योतिषग्रंथांत सांगितलेला आहे याची कोणास माहिती असल्यास त्यानें आम्हास जरूर कळवावें.

राशिधर्म निरूपण.

मिथुन.

मिथुन ही राशिचक्रांतील तृतीय राशि आहे. ह्या राशीचा आकार आर्यग्रंथांत न्युगमासारखा मानलेला आहे. परंतु ग्रीक पुराणांत ह्या राशीचा आकार दोन करडांचा मानलेला आहे. मिथुन ही राशि जरी मनुष्यराशि आहे तरी कधी कधी ह्या राशीवर जन्म पावणाऱ्या मनुष्यांचा तोंडवळा वगैरे हरिण किंवा बोकडासारखा असतो. व ह्या लोकांत माकडाचे अंगांत सहज दृग्गोचर होणारा खोडकरपणा व नकली स्वभाव विशेष आढळतो. ही राशि पुरुष, द्विस्वभाव, मनुष्य व वायुराशि आहे. मिथुन ही अल्पप्रसव राशि आहे असें मानण्यास मुळांच हरकत नाही. प्रायः ही राशि आपल्या द्विस्वभाव व जुळ्या आकाराप्रमाणें जुळी संतति देते. ह्या राशीचा अंमल हात, खांदे, बाहू, फ्रूपस व श्वासनलिका (Lungs) ह्यांवर आहे. व ह्यामुळें वरील अवयवांसंबंधी विकार होतात.

ह्या राशीचा विशेष अंमल असणाऱ्या मनुष्यांमध्ये अस्थिरपणा, गुळ-मुळीतपणा, संदिग्धता, अनिश्चयात्मकता, अस्वस्थता वगैरे गुण फारच पहाण्यासारखे असतात. ह्या राशीचे मनुष्यांत भित्रेपणा, घात्रेपणा किंवा मजातंतूंचा नबळेपणा, चंचलवृत्ति व अस्थिरता जास्त प्रमाणांत आढळते.

मिथुन लग्नावर जन्म पावणारीं मनुष्ये किंवा ज्यांच्या जन्मकाळीं रवि-चंद्र मिथुन राशींत असतो तीं मनुष्ये स्वभावानें ममताळु, उदार, विचारी व विद्याभिलाषी असतात. ह्या राशीवर जन्म पावणाऱ्या लोकांमध्ये दोन प्रकारचे लोक आढळतात. पहिल्या प्रकारचे लोकांत निवळ वाचनाची अति गोडी असते व हीं मनुष्ये दुसऱ्यांचे अनुकरण फार त्वरित करितात. हीं मनुष्ये माकडाप्रमाणें दुसऱ्यांची हुवेहुव नकल करण्यांत बरीच तरबेज असतात. दुसऱ्या कोटींतील मनुष्ये चिकित्सक, शास्त्रीय विषयाची आवड वाळगणारे व विवेकी असतात.

ही राशि बुधाचें स्वगृह मानतात. ह्या राशीमध्ये हर्शल बलवान् असतो. रवि, चंद्र, शुक्र, गुरु कमी अधिक प्रमाणानें शुभ फळें उत्पन्न करितात. ही राशि शास्त्रीय विषयाची आवड, वाचनप्रियता, व बौद्धिक प्रगल्भता दर्शविणारी असल्यामुळें ह्या राशींत सर्वसाधारणपणें बुध, हर्शल, रवि, चंद्र, शनि, शुक्र व गुरु हे ग्रह क्रमानें बलवान् असतात. ह्या राशींत रवि किंवा चंद्र जन्मकालीं असून तो शनि, किंवा मंगळाकडून दृष्ट अथवा पीडित असतां दमा, हात मोडणें फूपुसासंबंधी विकार, श्वासनलिकेचे विकार, किंवा क्षयरोग वगैरे विकार दर्शवितात.

मिथुन राशीचा अंमल श्वासनलिकेवर विशेष असल्यामुळें ह्या लोकांनीं प्राणायाम किंवा श्वासनक्रियेसंबंधी व्यायाम अवश्य करावा. ह्या राशीचे लोकांनीं मानसिक श्रम बेतावातानें करावे. उबदार कपडे, मजातंतूना पोषक व बौद्धिक सामर्थ्य वाढविणारा आहारविहार ह्या सर्वांची ह्या लोकांस फारच अवश्यकता आहे. डोंगराळ प्रदेश, मोठ्या इमारती किंवा घराचे वरचे मजले ह्यांमध्ये राहिल्यापासून फायदा होतो. ह्या राशीचा रंग अस्मानी किंवा फिकट पिवळा असल्याचें पाश्चिमात्य ज्योतिर्विदांचें मत आहे. ह्या राशीचे लोकांस ९ ही संख्या विशेष लाभकारक असल्याचें मानितात. ह्या लोकांस वैदूर्य-गोमेदासारखे निळा हिरवा रंग असलेले रत्नाचे धारणापासून फायदा होतो. ह्या लोकांस बुधवार त्यांत सकाळचा विभाग शुभदायक असतो.

कर्क.

कर्क ही राशिचक्रांतील चतुर्थ राशि आहे. ह्या राशीचा आकार लोकांच्यासारखा मानिला आहे. कर्क ही कीटक जंतुचर, व आर्द्र राशि आहे. शरिरांतील छाती-स्तनद्वय, पोटा, पचनेंद्रिये, स्त्रियांचे शरीरांत दुग्ध उत्पन्न करणारे पिंड, पचनक्रियेस अवश्य लागणारा जठररस ह्या सर्वांवर कर्क राशीचा अंमल आढळतो. कर्क ही राशिचक्रांत स्त्रीराशि मानिली आहे व ह्या राशीमध्ये स्त्रियांचे अंगी असलेली सर्व प्रकारची नैसर्गिक दुर्बलता विशेष प्रका-

रानें दृष्टोत्पत्तीस येते. ही मनुष्ये स्वभावानें अस्थिर, कोंवळ्या मनाची, आपमतलबी, छांदिष्ट, सर्व गोष्टींत चिरचिर करणारी, काटकसरीनें वागणारी, व चिकाटोनें हातीं घेतलेलें काम करणारी असतात.

कर्कलग्नावर जन्म पावणारी मनुष्ये किंवा जन्मकाली ज्या लोकांच्या कुंडल्यांत रवि अथवा चंद्र कर्कराशींत असतो तीं मनुष्ये शरिरानें घष्टपुष्ट नसतात. ह्या लोकांवर जन्मकाली प्राप्त झालेल्या परिस्थितीचा विशेष परिणाम घडतो. हीं मनुष्ये स्वभावानें शांत, एकांतप्रिय, क्षुल्लक करणानें मानसिक स्थैर्य घालविणारी, शीघ्र संस्कार ग्रहण करणारी, कधी कधी भिड्या चंचल वृत्तीचीं, व आंतल्या गांठीचीं असतात. ह्या लोकांस जुन्या रीतिभाती व जुना धर्म यांचा फार अभिमान असतो. ह्या लोकांस आपल्या कुलाचा किंवा जातीचा इतिहास अथवा आयुष्यांत घडलेल्या मागील गोष्टी सांगणें फार आवडतें.

कित्येकांचे मते कर्क लग्नावर जन्म पावणाऱ्या लोकांवर चंद्राच्या होणाऱ्या नित्य क्षयवृद्धीप्रमाणें परिणाम होतो. शुक्लपक्षांत त्यांच्यामध्ये विशेष उत्साह दिसतो. परंतु ह्याचे उलट स्थिति कृष्णपक्षांत आढळते.

कर्क राशि चंद्राचें स्वगृह मानतात. ह्या राशींत गुरु उच्च असतो. रवि, शुक्र व बुध हे साधारणपणें ह्या राशींत बलरहित असतात. ह्या राशींत शनि निर्बली असतो. मंगळ कर्कमध्ये असतां बरीच अनिष्ट फळें उत्पन्न करितो. कर्क ही जलतत्वाची राशी असल्यामुळें नेपच्यून ह्या राशींत बलवान् मानण्यास हरकत नाही. कर्कराशीमध्ये होणारी गुरुचंद्राची युति महद्भाग्यकारक मानतात. ही युति लग्न, पंचम, नवम, दशम, चतुर्थ, धनस्थान किंवा एकादश स्थानांत झाली असतां अधिक चांगली फळें अनुभवास येतात. कर्क ही चर राशि असल्यामुळें केंद्रीं उदय पावत असतां बलवान् असते. त्यांत विशेषतः ही राशि लग्नकेंद्रावर किंवा दशम केंद्रावर उदय पावत असतां ज्यास्त बलवान् असते.

कर्क राशीचे माणसांवर सभोवतालीं असलेल्या परिस्थितीचा विशेष परिणाम घडत असल्यामुळे ह्या राशीचे लग्नावर जन्म पावलेलीं मनुष्ये साधारणपणे अशक्त आढळतात. ह्या राशीचा अंमल विशेषतः जठरावर असल्यामुळे ह्या मनुष्यांनीं शुद्ध सात्विक आहार घ्यावा. अन्न पूर्णपणे शिजविलेले असून ज्यामध्ये विशेष आम्लता उत्पन्न होत नाही अशा पदार्थांचे सेवन करावे. शक्य तेवढे मद्यापासून दूर रहावे. भावी संकटाचा विचार करणे, मानसिक श्रम ज्यास्त करणे, अति त्रास, अति विचार वगैरे गोष्टींपासून शक्य तेवढे दूर रहावे. कर्क राशीचे अमलाखालीं असणाऱ्या मनुष्ये नेहमी भलत्याच विचारानें आपले नुकसान करून घेतात. जे रोग त्यांस झाले नसतील ते झाले आहेत असा त्यांस भास होतो. ह्या मनुष्यांस समुद्रप्रवासापासून फायदा होतो. ह्या लोकांनीं मद्य व सर्व प्रकारचीं औषधे यांपासून दूर रहावे. ह्या लोकांस सर्व प्रकारचे जलोपचारापासून फायदा होतो. ह्या लोकांनीं मोठमोठ्या जलाशयाजवळ, छायेत किंवा रस्त्याच्या शेवटच्या टोंकाकडील घरांत रहावे. ह्या लोकांस पाच रत्नाचे धारणापासून फायदा वाटतो व ह्या लोकांस सोमवार विशेष शुभफलदायक असतो. ह्या राशीचा रंग पांढरा मानतात.

सिंह.

सिंह ही राशिचक्रांतील पांचवी राशि आहे. हिचा आकार आर्य व युरोपीय ग्रंथांत सिंहासारखा मानला आहे. ही पुरुष, स्थिर, अग्नि, अल्पप्रसन्न मानुषराशि आहे. ह्या राशीचा अमल हृदय (Heart), रुधिराभिसरणाची क्रिया करणारी इंद्रिये, पाठाण, पाठाणीचा कणा यांवर आहे.

जन्मकालीं ही राशि पूर्वकेन्द्रावर उदय पावत असतां किंवा ह्या राशींत रवि किंवा चंद्र असतां स्वभाव निष्कपटी, निर्मळ अंतःकरणाचे, धीट, उदार, थोर अंतःकरणाचे, ममताळु, सात्विक, असतो. सिंहलग्नावर जन्मणारीं माणसें सिंहाप्रमाणें हाडापेरानें मजबूत, कोणत्याच संकटास किंवा अडचणीस दाद न देणारे, स्वतंत्रताप्रिय, थोडेबहुत अभिमानी, निश्चयी व धाडसी असतात.

(अपूर्ण)

मिथुनसंक्रमणांत जन्म पावणाऱ्या स्त्रीपुरुषांचें स्वभाव वर्णन.

(मागील अंकाच्या ८ व्या पानापासून पुढे चालू.)

मिथुनेत रवि व वृश्चिकेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक कठोर मनाचे, हट्टी, गर्विष्ठ, हेवेखोर, दुसऱ्यावर टीका करणारे व परोत्कर्ष सहन न करणारे असे असतात. यांचा कायद्यापासून उदय होण्याचा संभव आहे.

मिथुनेत रवि व धनेत चंद्रः—या योगावर जन्मास येणारे लोक उतावळे, अतिशय काम करणारे, सरळ मनाचे, अस्थिर व स्पष्टवक्ते असतात. यांचे भाषण स्फूर्तिजनक असते. यांना कोणतेंही कार्य निश्चित व स्थिरपणानें करतां येत नाही. प्रवासामुळे किंवा कार्यदक्षतेमुळे यांचा उदय होईल.

मिथुनेत रवि व मकरेत चंद्रः—या योगावर जन्मास येणारे लोक कडक स्वभावाचे, स्वार्थी, अत्यंत व्यवहारी आणि प्रत्येक बाबतींत दुसऱ्यावर टीका करणारे असतात.

मिथुनेत रवि व कुंभेत चंद्रः—या योगावर जन्म पावणारे लोक स्थिर व गंभीर स्वभावाचे, उदार, विश्वासु, आणि शांत असे असतात. हा योग लेखनव्यवसाय किंवा कला यांचे अध्ययनास उत्तम आहे. या लोकांचा उदय लेखनव्यवसाय किंवा मित्रमंडळापासून होण्याचा संभव आहे.

मिथुनेत रवि व मीनेत चंद्रः—या योगावर जन्मणारे लोक अस्वस्थ व अस्थिर स्वभावाचे, लहान सहान गोष्टींत मन घालून मानसिक त्रास करून घेणारे व लोकांवर उपकार करणारे असतात. या लोकांत आत्मविश्वास कमी असतो. लोकोपयोगी संस्थांपासून उदय होण्याचा संभव आहे.

जन्मकालीन सूर्यराशीवरून स्वभाववर्णन.

कर्कसंक्रमणांत जन्म पावणाऱ्या स्त्रीपुरुषांचें स्वभाववर्णन.

कर्क ही राशीचक्रांतील चतुर्थ, आपतत्वाची, चर, वट्टप्रसव आणि स्त्री राशि आहे. ह्या राशीमध्ये रवि दरवर्षी २१|२२ जूनचे सुमारास प्रवेश करतो आणि २०|२१ जुलईपर्यंत या राशीमध्ये असतो. रवीचें भ्रमण ह्या राशीमधून चाललें असतां ज्यांचा जन्म होतो ते लोक काटकसरी, कोमळ अंतःकरणाचे, भिऊन वागणारे परंतु आपल्या मुद्दा न सोडणारे, उद्योगी, कल्पनातरंगांत वाहणारे व महत्वाकांक्षी असतात. त्यांच्या वर्तनांत लहरीपणा विशेषकरून दृष्टीस पडतो. कर्केमध्ये रवि असणारे लोक प्रसंग विशेषां अत्यंत चिकाटी दर्शवितात. ह्या लोकांस फिरण्याचा अतिशय नाद असतो.

कर्केमध्ये रवि असलेल्या लोकांची शरीरप्रकृति विशेष वळकट असते असे नाही. पोटांतील विकृति, अग्निमांघ, अपचन व आंतड्याचे विकार होण्याचा संभव असतो.

कर्केमध्ये रवि असलेल्या लोकांमध्ये व्यवस्थापक, नित्य उपयोगाच्या वस्तूंचा क्रयविक्रय करणारे, वाणी, कप्तान, खलाशी वगैरे लोक आढळतात. स्त्रियांमध्ये दायीपणाचा धंदा करणाऱ्या आढळतात. ज्या धंद्यांत लोकांचा जास्त संबंध येतो, व जेथें पुष्कळ घडामोड होते अशा धंद्यांत, कर्केमध्ये रवि असलेले लोक यशस्वी होतात.

रविचंद्रांच्या राशिपरत्वे होणाऱ्या संयोगानें आढळणारें स्वभाव-वर्णन.

कर्केत रवि व मेघेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक महत्वाकांक्षी, साहसी, आत्मविश्वासी, व व्यवहारी असतात. समाजांत मानमान्यता मिळावी आणि आपलीं कृत्यें लोकांनीं पसंत करावी असें या लोकांस फार वाटतें. या लोकांच्या विनोदांत तीक्ष्णता किंवा प्रखरता विशेष असते. धाडसानें हे लोक यशस्वी होतात.

कर्केत रवि व वृषभेंत चंद्रः—या योगावर जन्म पावणारे लोक विचारी, लोकांची काळजी घेणारे, स्थिर बुद्धीचे, आपही, आपले विचार न सोडणारे व विशेषकरून नशीबवान् असतात. राजकीय किंवा सामाजिक बाबतींत पडल्यास यश येण्याचा अधिक संभव आहे.

कर्केत रवि व मिथुनेंत चंद्रः—या योगावर जन्मणारे लोक जुन्या स्नेह संबंधास न तोडणारे असे असतात. यांच्या कल्पना विलक्षण व स्वभाव लवकर प्रक्षुब्ध होणारा असतो.

कर्केत रवि व कर्केत चंद्रः—या योगावर जन्म पावणारे लोक घरगुती व कौटुंबिक बाबतींत मग्न असतात. समाजांत प्रमुखपणानें असावें असें या लोकांना वाटतें. हे लोक स्वतंत्रपणानें व स्वच्छंदानें वागणारे आणि महत्वाकांक्षी असतात. काटकसर व इस्टेटीची व्यवस्था यामध्ये हे लोक यशस्वी होतात.

कर्केत रवि व सिंहेंत चंद्रः—या योगावर जन्मणारे लोक आनंदी, उत्साही, गायववादानाचे शोकी, चारचौघांत मिळूनमिसळून वागणारे आणि धंदे शिक्षणाची आवड असणारे असतात. हे लोक धोरणी व हजर-जबाबी असतात. स्वतंत्र धंद्यांत यश येण्याचा अधिक संभव आहे.

कर्केत रवि व कन्येंत चंद्रः—या योगावर जन्म पावणारे लोक व्यापारधंद्यांत निपुण व हुशार, सुस्वभावी आणि बुद्धिमान् असतात. या लोकांचा उदय रूढ चालींचे अनुकरणापासून होईल.

कर्केत रवि व तूळेंत चंद्रः—या योगावर जन्मणारे लोक कोमळ अंतःकरणाचे, उदार व लेखनवाचनाकडे प्रवृत्ति असणारे असतात. या योगावर जन्मणारे लेखक लवकर प्रसिद्धीस येतात. कायद्यापासून या लोकांचा उदय होण्याचा संभव आहे.

कर्केत रवि व वृश्चिकेंत चंद्रः—या योगावर जन्म पावणारे लोक विलक्षण स्वभावाचे, खोल बुद्धीचे आणि स्थिर मताचे असतात. हे लोक व्यवस्था राखण्यास व अधिकार चालविण्यास योग्य असतात. सरकारी नोकरींत उदय पावण्याचा अधिक संभव आहे.

कर्केत रवि व धनेत चंद्रः—या योगावर जन्म पावणारे लोक दयाळू, परोपकारी व दूरदर्शी असतात परंतु स्थिर निश्चयाचे नसतात. शिक्षकाच्या धंद्यापासून उदय होईल.

कर्केत रवि आणि मकरेत चंद्रः—या योगावर जन्म पावणारे लोक व्यवहारी, काटकसरी आणि अस्थिर स्वभावाचे असतात. या योगामुळे शरीरप्रकृति व सांपत्तिक स्थिति या संबंधाने बरेच प्रसंग येतात. जमीन-जुमला किंवा व्यवहारोपयोगी वस्तूंच्या व्यापारांत यश येईल.

कर्केत रवि व कुंभेत चंद्रः—या योगावर जन्म पावणारे लोक सुख-भावी, उदार व वाचनाभिलाषी असतात. इस्टेट एजंसी किंवा सर्व्हेइंग यांमध्ये उदय होईल.

कर्केत रवि व मीनेत चंद्रः—या योगावर जन्मणारे लोक परोपकारी, सुखभावी व कोमल अंतःकरणाचे असतात. हे लोक नशीबवान् असून त्यांचे आयुष्य सौख्यांत जाते. परोपकाराची कृत्ये करण्यांमध्ये उदय होईल.

सूचना:—मागील अंकांत ७ पानावर 'मिथुन संक्रमणांत' या शब्दां-ऐवजी 'वृषभ संक्रमणांत' असे शब्द चुकीने लिहिले गेले आहेत. वाचकांनी हे शब्द दुरुस्त करावे.

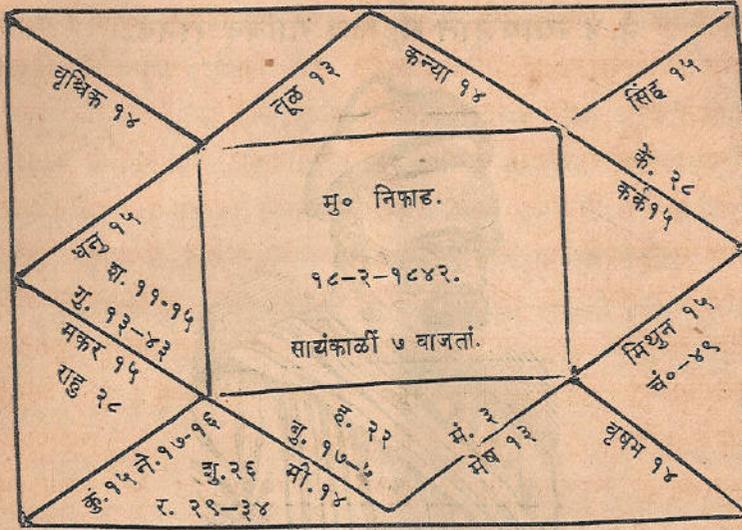

प्रसिद्ध पुरुषांच्या कुंडल्यांचा संग्रह. नं. ४ न्यायमूर्ति महादेव गोविंद रानडे.

न्यायमूर्ति रानडे यांच्या जन्मकाली कन्या या द्विस्वभाव राशीचा १४ वा अंश उदित असून लग्नाधिपति बुध केंद्रामध्ये आहे. सुरगुरु उदित अंशा-वर त्रिकोण दृष्टीने व लग्नाधिपतीवर द्विरास्यांतर दृष्टीने पहात आहे. लग्नावर लग्नेशाची आणि शुभग्रहाची दृष्टि आहे म्हणून न्या. रानडे हे शरीराने उंच, तेजस्वी व गंभीर होते. सप्तमांतील मंगळामुळे न्या. रानडे यांच्या चेहेऱ्या-वर किंचित् उग्रपणा होता. बुध-गुरुच्या लग्नावरील दृष्टीने चेहेऱ्यावर विद्व-त्तेचे अपूर्व तेज होते. कन्याराशीवर जन्म पावणारे लोक परिस्थितीचे योग्य ज्ञान करून घेऊन त्याप्रमाणे आपल्या कार्यक्षेत्राची मर्यादा आंखणारे, व्यवहारज्ञ, विवेकी आणि समयज्ञ असतात. प्रस्तुत कुंडलीत उदित अंशाच्या पंचमांत शनि व गुरु आहेत. ह्या शनि-गुरुच्या नवपंचम योगाने कन्या लग्नामुळे येणाऱ्या स्वभावांत समतोलपणा उत्पन्न झाला आहे.

प्रस्तुत कुंडलीमध्ये तावडतोव लक्षांत येणारा ठळक योग म्हटला म्हणजे अलौकिक बुद्धियोग हा आहे. बुद्धीच्या कारकग्रहाची (बुधाची) राशि

लग्नकेंद्री आहे. लग्नेश केंद्रामध्ये हर्शल वरोवर युति-योग करीत असून पंचमांत झालेल्या शनि-गुरूच्या युतिवरोवर द्विराश्र्यंतर दृष्टियोग करीत आहे. पंचमेश शनि गुरूच्या युतीमध्ये व लग्नेश बुध हर्शलच्या युतीत असून या अति महत्वाच्या दोन युति योगांत द्विराश्र्यंतरयोग झालेला आहे. आणि हा योग केंद्रकोणांतून होत आहे हे त्यामध्ये वैशिष्य आहे. बुद्धिमान पुरुषांच्या कुंडलीमध्ये बुध बलवान असून बौद्धिक स्थानाशी संबंधित नाहीं असें क्वचित्च आढळेल. न्या. रानडे यांचा लग्नेश बुध, हर्शल, गुरु आणि पंचमेश शनि या तीनही प्रचंड प्रहांशी शुभसंबंधित आहे. हा योग लहान सहान नाहीं. कुंडलीमध्ये चार ग्रह शास्त्रीय राशीत आहेत आणि या चार प्रहांपैकी चंद्र मंगळावरोवर शुभ (द्विराश्र्यंतर) दृष्टियोग करीत आहे. हा चंद्र मंगळाचा शुभ दृष्टियोग बुद्धीस तीक्ष्णपणा आणणारा आहे. न्या. रानडे पंचमांतील गुरु शनीप्रमाणे बुद्धिमान तर होतेच परंतु बुधावरोवर झालेला गुरु-शनीचा द्विराश्र्यंतर दृष्टियोग त्यांच्या बुद्धिमत्तेत स्वैर्य आणि गंभीरता अधिक दर्शवीत आहे. केंद्रांतील गुरूच्या शुभ दृष्टीतील बुधहर्शलची युति न्या. रानडे यांची कल्पकता उच्च दर्जाची होती याची साक्ष देत आहे.

न्यायमूर्तीच्या कुंडलीत असाधारण बुद्धिमत्ता असण्याला गुरु, शनि व बुध हे ग्रह कारणीभूत झाले आहेत. व हे ग्रह ज्या विशिष्ट विषयांचे कारक म्हणून ज्योतिषशास्त्रांत मानिले आहेत तेच विषय न्यायमूर्तीचे विशेष आवडते होते. शनि व बुध कायद्याचे कारक आहेत. पंचमांतील स्वर्ग-हीच्या शनीवरोवर केंद्रस्थ बुधाच्या शुभ दृष्टियोगामुळे न्यायमूर्तीना कायद्यामध्ये प्रावीण्य मिळवितां आले. पंचमांतील आणि बुधाच्या शुभ दृष्टीत असलेल्या सुरगुरूमुळे न्या. रानडे भाषाशास्त्रांत निपुण होते. पंचमांतील शनि-गुरूमुळे " धर्म " हा त्यांचा आवडीचा विषय होता. बुद्धिमानांच्या वाटणीला नेहमीच उत्तम धनयोग येतील असें नाहीं परंतु प्रस्तुत कुंडलीत बुद्धियोगाच्या जोडीला-धनयोग सुद्धा चांगला झाला आहे (१) चारही केंद्रांचे अधिपती (बुध व गुरु) केंद्रकोणामध्ये आहेत. (२) चंद्रापासून एकूनएक ग्रह स्थानपरत्वे नवम, दशम आणि एकादश या स्थानांमध्ये आहेत. (३) जन्मकुंडलीच्या केंद्र कोणामध्ये सहा ग्रह आहेत. ह्या बलवत्तर वैभवदर्शक योगामुळे रानडे हायकोर्टाच्या न्यायासनावर विराजमान झाले.

माधवराव रानडे हे बुद्धिमान होते, भाषाकोविद होते, ते स्वतःच्या बलावर हायकोर्टाचे जज झाले एवढ्याच गोष्टी त्यांच्या चरित्रांत प्रमुखाने होत्या असें नाहीं. त्यांच्या आयुष्यातील नियत कार्य निराळेंच होतें. आपल्या खंड-प्राय देशांत कोणतीही देशोन्नतीची चळवळ असो त्यामध्ये न्यायमूर्तीचा प्रत्यक्ष किंवा अप्रत्यक्ष संबंध नव्हता असें कधीहि झालें नाहीं. आपल्या देशाची सामाजिक, औद्योगिक आणि राजकीय उन्नति करण्यामध्ये त्यांनी आपलें सर्व आयुष्य वेचिलें आहे. कै. गोखले यांचे मते न्या. रानडे " प्रथम महाराष्ट्रांतील व पुढें सर्व हिंदुस्थानांतील राष्ट्रोन्नतीच्या नानाविध चळवळींचे केवळ आधारस्तंभच नव्हेत तर आद्यपर्वर्तक होते, " हे त्यांच्या आयुष्यांतील सार होय. आणि या स्थितीचा बोध त्यांच्या कुंडलीमध्ये अत्यंत स्पष्टपणे दिसून येत आहे. त्यांच्या पंचमांत असलेली गुरुशनीची युति व त्या युतिवरोवर न्या. रानडे यांच्या आत्मकारक बुधाचा द्विराश्र्यंतर दृष्टियोग झाला आहे. हा अपूर्व योग त्यांच्या आयुष्यांतील सर्व

घडामोडींचा निदर्शक आहे. गुरुशनीच्या युतीचा महिमा फार मोठा आहे. ही युति सुमारे दर २० वर्षांनी एका युतीच्या स्थानापासून साधारण त्रिकोणाच्या अंतराने होत असते. आणि सुमारे २ शतकेपर्यंत ही युति एकाच धर्माचे राशीत घडत असते. १९ व्या शतकांत ही युति वृषभ, कन्या आणि मकर ह्या पृथ्वीतत्वाच्या राशी होत होती; व एकदां या युतीने पृथ्वी-राशीचा त्रिकोण सोडला कीं कांहीं शतकेपर्यंत ही युति पुन्हां या राशीत दिसणार नाही. असली ही अपूर्व युति न्यायमूर्तीच्या पंचमांत असल्यामुळे त्यांची बुद्धि विशाल, व्यापक व तेजस्वी होती. नुसता गुरुशनीचा पंचमांतील युतियोग अत्यंत दुर्मिळ आहे. अनेक बुद्धिमान् पुरुषांच्या कुंडल्या पाहतां त्यांत फक्त ऐज्ञाक न्यूटनच्या कुंडलींत आम्हांस ही युति पंचमांत पहाण्यास मिळाली. असल्या ह्या दुर्लभ युतीचे महत्व प्रत्येक राशीत भिन्न भिन्न प्रकारचे आहे. प्रस्तुत कुंडलींत ही शनिगुरूची युति—मकर राशीमध्ये झाली आहे. मकर राशि दशम राशि असल्यामुळे राजकारणाची द्योतक आहे. व हा योग पंचमांत होत असल्याकारणाने न्यायमूर्तीच्या बुद्धीचा ओघ राजकारणाकडे वळला. मकर राशि हिंदुस्थानाचे तनुस्थान आहे. व धनु राशीचा अधिपति सुरगुरू हा महाराष्ट्राचा तनुस्वामी आहे म्हणून न्यायमूर्तीच्या पंचमांतील या योगाचा महाराष्ट्राच्याच नव्हे तर अखिल भरतखंडाच्या राजकारणाशी निकट संबंध आहे. हिंदुस्थानची उन्नति हा एकच प्रश्न त्यांच्यापुढे अर्हनिश होता. हें कार्य करण्याकरितां त्यांच्या अंगी बुद्धिमत्ता होती यांत शंका नाही परंतु त्यांचा लग्नेश किंवा आत्मकारक ग्रह बुध निर्बल असून अस्त पावत आहे त्यामुळे त्यांच्या हातून जें व्हावयास पाहिजे होतें, अशी सर्व हिंदुस्थानची इच्छा—नव्हे आशा होती, तें घडलें नाहीं. अशा बुद्धिमान पुरुषास सेवाधर्म रुचला यापरते दैवाचे दुर्विलास ते कोणते ?

राम नारायण.

॥ श्रीसद्गुरवे नमः ॥

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्ब्रुह्मिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसाद्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आक्रेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽवृत्ति
वर्ष १ लें. }

आगष्ट १९१५.

{ अंक ५ वा.

स्फुट विचार.

मा लेच्या बऱ्याच वाचकांकडून आम्हीं मालेची पाने वाढवावी किंवा माला कुंडलीविज्ञानाप्रमाणे दाशाहिक किंवा पाक्षिक करावी वगैरे बऱ्याच सूचना आल्या आहेत. शास्त्रीय विषयावरील वृत्तपत्रे साप्ताहिक, दाशाहिक किंवा पाक्षिक केल्याने शास्त्रीय विषयावर उत्तम लेख घेण्याऐवजी टाकाऊ व नीरस लेख जास्त येतात असा आमचा अनुभव आहे. आणि त्यामुळे तें पाक्षिक किंवा दाशाहिक लवकरच नामशेष होण्याचा विशेष संभव असतो. आम्हीं पुढे ठेविलेल्या ध्येयांकरतां तरी आम्हांस ही माला पाक्षिक किंवा दाशाहिक करतां येत नाही. मालेचा खर्च मालेच्या वर्गणीतून जाऊन ज्याप्रमाणे जास्त वर्गणीदार मिळतील त्या मानाने मालेची पाने वाढविण्याचा आमचा विचार आहे. सध्याच्या कागद, छपाई वगैरे संबधाने महागाईच्या काळांत मालेची पाने वाढवि-

प्याचें धाडस करणें म्हणजे मालेचें आयुष्य कमी करून तीस ठवकरच जगास रामराम ठोकण्यास लाविण्यासारखे आहे.

*

*

*

मालेचा पहिला अंक कुंडलीविज्ञानाचे वाचक व इतर जोतिषविद्यार्थी यांजकडे आश्रयाकरितां पाठविला होता. त्यांपैकी काहीं लोकांनीं प्रथमच पुढें अंक न पाठविण्याबद्दल आम्हांस कळविलें परंतु ' **विज्ञाना**'च्या बऱ्याच वाचकांनीं मालेच्या २ न्या अंकाची वही. पी. परत करून वड्याचा राग वांग्यावर काढला आहे. विज्ञानाच्या वर्गणीदारांच्या मते ज्योतिषशास्त्राच्या मासिकांचे संपादक म्हणजे वर्गणी गिळंकृत करणारे भामटे आहेत असा विपरीत समज पुष्कळ ठिकाणीं आमच्या निदर्शनास आला आहे. त्यास भामचा निरुपाय आहे. ही हकीकत आमचे मते द्यावयाची नव्हती परंतु ओघाला आली म्हणून द्यावी लागत आहे त्याबद्दल मालेचे वर्गणीदार आमचेवर रागावणार नाहीत अशी आशा आहे.

*

*

*

अवध्या तीन महिन्यांच्या अवधीत मालेस रसिक वाचक वर्गाकडून जो उदार आश्रय मिळाला आहे त्यावरून पहातां असाच आश्रय पुढें मिळावे गेल्यास मालेस लवकरच पृष्ठे वाढविण्याचा सुयोग येऊन वाचकांची जिज्ञासा तृप्त करितां येईल अशी आम्हांस आशा आहे. मालेचा प्रत्येक अंक नियमित वेळीं प्रसिद्ध करण्याची शक्य तेवढी खबरदारी घेतली जात असून मालेचे अंक वर्गणीदारांकडे १।२ तारखेच्या आंतच रवाना केले जातात. मालेचा अंक पहिल्या आठवड्यांत वर्गणीदारांस न मिळाल्यास त्यांनीं मेहरवानी करून पोस्टाकडे तपास करावा.

राशिधर्म निरूपण.

(मागील अंकावरून पुढें चालू.)

शिचक्रांतील सिंह व कर्क ह्या राशी फार महत्वाच्या आहेत. जगांत अजरामर कीर्ति ठेऊन जाणाऱ्या लोकांच्या कुंडल्यांत ह्या दोन राशी फारच प्रबल असतात.

सिंह राशि रवीचें स्वगृह मानितात. लग्नां किंवा दशमांत सिंह राशी-मध्यें रवि, चंद्र, गुरु, बुध, हरील किंवा शुक्र एक एकटे किंवा यांपैकी काहीं असतील व इतर ग्रहस्थिति चांगली असेल तर हा योग महत्पद आणि सुकीर्ति खात्रीनें देईल. ह्या राशींत शनि अनिष्ट फळें उत्पन्न करतो. सिंह राशि १।१०।१।१३ ह्या स्थानांत विशेष बलवान् असते. सिंह राशीचे मनुष्यांस आहारविहारांत नेमस्तपणा पाळण्याची विशेष आवश्यकता आहे. ह्या लोकांनीं उष्ण पदार्थ, मद्य, चहा, कॉफी यांपासून सावध रहावें व आहार रक्त वाढविणारा असावा. ह्या लोकांस नियमितपणा, सुखभावी मित्र-मंडळ आणि शांतता ह्यांची फारच आवश्यकता आहे. ह्या लोकांस जंगलें, पर्वत, नद्या आणि जेथें सुबलक जागा व स्वच्छ हवा आहे अशीं ठिकाणें ह्यांपासून प्रकृतीस बरें वाटतें. ह्या राशीचे लोकांस हिरा किंवा माणिक ह्या रत्नांचे धारणापासून फायदा होतो. ह्या लोकांस रविवारचा दिवस महत्वाचा असतो.

आर्य ग्रंथांत ह्या राशीचा रंग पांढू किंवा धूम्र सांगितला आहे परंतु यूरोपीय ग्रंथकार ह्या राशीचा रंग नारंगी मानतात.

कन्या.

कन्या ही राशिचक्रांतील सुहावी राशि आहे. आर्यग्रंथांत ह्या राशीचा आकार एका हातांत धान्याची लेंबी व दुसऱ्या हातांत अग्नि घेऊन नोकेंत बसलेल्या कन्येचा मानिलेला आहे. ही राशि स्त्री, द्विस्वभाव, पृथ्वीतत्त्वाची बंध्या व मानुष राशि आहे. ह्या राशीचा अंमल पोट व पोटांतील आंतड्यां-वर आहे.

जन्मकाळीं ही राशि पूर्वकेंद्रावर उदय पावत असतां किंवा ह्या राशी-मध्ये रवि किंवा चंद्र असतां स्वभाव आपमतलबी, क्षणोक्षणी बदलणारा, लाजाळु, मित्रा, आळशी, चिकित्सक, शोधक व चौकस आढळतो, कन्या लग्नावर जन्मणारी मनुष्ये शरीरानें फार उंच किंवा बळकट नसतात. ह्या राशीचे मनुष्यांमध्ये इतिहास किंवा चरित्रे वाचण्याची विशेष गोडी असते. कन्याराशि बुधाचें स्वगृह आणि उच्च गृह मानितात. ह्या राशीमध्ये गुरु निर्वली असतो. ह्या राशीमध्ये मंगळ बुद्धीमध्ये तीव्रता उत्पन्न करतो व गणित विषयाची आवड दर्शवितो. साधारणपणें शनि पृथ्वीराशीत बरा असतो ह्यामुळे ह्या राशीत चांगला मानण्यास हरकत नाही.

कन्या राशि बौद्धिक राशि असल्यामुळे मनाचे स्वास्थ्यावर शरीरप्रकृतीचें मान विशेष अवलंबून असतें. ह्या राशीचा अंमळ पोट किंवा आंतडी ह्यांवर असल्यामुळे बहुशः संग्रहणी, अमांश, बद्धकोष्ठ, पोटशूल वगैरे सारखे विकार ह्या राशीचे मनुष्यांस होतात. ह्या लोकांनीं औषधाचा फारच जपून उपयोग करावा व शांतपणानें वागावें कारण ह्यांच्या इतर व्ययसायांमुळे जितकें मन क्षुब्ध होतें तितका शरीरावर परिणाम झालेला आढळतो. ह्या लोकांनीं आहारासंबंधानें दक्षता राखावी व तो नित्य नियमित वेळीं घ्यावा. अन्न चांगलें शिजलेलें असून पुष्कळ चर्वण करून घ्यावें. दूध, मनुका वगैरे सारक्या पदार्थां खाल्यानें शरीरास फायदा होतो. ह्या लोकांनीं मोठ्या शहरांत रहाण्यापेक्षां खेडेगांवांत किंवा शहरांपासून दूर असलेल्या मं कळ्या प्रदेशांत रहावें.

आर्यग्रंथांत ह्या राशीचा रंग चित्रित सांगितलेला आहे. आंग्ल ज्योतिर्विद् ह्या राशीचा रंग नारंगी रंगामध्ये पिवळ्या रंगाची बरीच झांक असल्यासारखा किंवा जांभळा मानितात. ह्या लोकांस इंद्रनील किंवा याशेफ Jasper नांवाचे रत्नाचे धारणापासून फायदा होतो आणि बुधवार विशेष अनुकूल असतो.

तूळ.

तूळ ही राशिचक्रांतील सातवी राशि आहे. ह्या राशीचा आकार हातांत तराळु घेतलेल्या पुरुषाचा आहे. ही राशि पुरुष, चर, वायु, प्रसव व मानुष-राशि मानतात. जन्मकाळीं तूळ राशि पूर्वकेंद्रावर उदय पावत

असतां स्वभाव चंचल, थोडाबहुत गर्विष्ठ, अभिमानी, आनंदी मित्रांची आवड वाळगणारा, बुद्धिमत्ता उत्तम, विद्याव्यासंगापेक्षां कलांचा शोकी, गायन, वादन, पेन्टिंग वगैरे ललित विषयांची आवड असते. ह्या लोकांच्या भावी आयुष्यक्रमांत मित्र किंवा भागीदार वगैरे लोकांमुळे पुष्कळ घडामोडी होतात. ह्या लग्नावर जन्मणारी मनुष्ये मध्यम बांध्याचीं आणि सुंदर असतात. ह्या लग्नावर जन्म पावणाऱ्या स्त्रिया फारच देखण्या व मोहक असतात. पुरुषां-मध्ये कधी कधी तोंडवळा लांबट असणारी मनुष्ये आढळतात.

तूळराशि शुक्राचें स्वगृह मानितात. शनि ह्या राशीत उच्च असतो. रवि ह्या राशीमध्ये आपल्या नीचांत असतो म्हणून तूळ राशीत रवि असतां जन्म पावणारी मनुष्ये गर्विष्ठ आत्मस्तुतिप्रिय आणि बाहेरून चांगलेपणा दर्शविणारी असतात. तूळ राशीतील ग्रह विशेषतः सप्तमस्थानसंबंधाच्या अनेक गोष्टी दर्शवितात.

ह्या राशीचा अंमळ मूत्राशय व वस्ति ह्यांवर आहे. ह्यामुळे ह्या राशीत पापग्रह असतां मूत्राशयाचे विकार, मधुमेह, सर्व प्रकारचे मेहविकार, ब्राईटस डिसीझ वगैरे होतात. ह्या लोकांनीं आहारविहारांत अतिक्रमण केलें असतां विशेष हानीकारक आहे. ह्या राशीचे अंगी त्वचेसंबंधी रोग उत्पन्न करण्याचे धर्म असल्यामुळे सर्व प्रकारचीं उटणों, सुवासिक तेलें व अत्तरे ह्यांचा फार उपयोग केल्यामुळे त्वचारोग ह्या लोकांस लवकर होतात. तूळ राशीचे लोकांनीं पिण्याच्या पाण्यासंबंधानें शक्य तेवढीं खबरदारी घ्यावी. ह्या लोकांनीं पचनास हलका असा आहार घ्यावा. ज्यांत विशेष साखर व विष्टमय पदार्थ आहेत अशा पदार्थांचें सेवन टाळावें. ह्या लोकांनीं मोठ्या उद्योगधंद्याचे शहरांत रहावें. माणिक किंवा हिरा ह्या रत्नाचें धारण करावें. ह्या लोकांस शुक्रवार विशेष चांगला जातो. ह्या राशीचा रंग आर्यग्रंथांत कृष्ण सांगितलेला आहे परंतु पाश्चिमात्य ज्योतिर्विद् ह्या राशीचा रंग हिरवा, गहिरा, जांभळा किंवा किरमिजी मानितात.

वृश्चिक.

वृश्चिक ही राशिचक्रांतील आठवी राशि आहे. ह्या राशीचा आकार विचवासारखा असल्याचे आर्यग्रंथांत सांगितले आहे. कांहीं पाश्चिमात्य ग्रंथांत ह्या राशीचा आकार सर्पासारखा किंवा गरुड पक्षासारखा आहे असें आढळते परंतु सर्वसाधारणपणे हल्ली ह्या राशीचा आकार विचवासारखा मानतात. वृश्चिक ही कीटक, आर्द्र, स्थिर, जल, बहुप्रसव व स्त्री राशि आहे. शरीरांतील गुह्येद्रिये, वस्ति व मूत्राशय ह्यांवर या राशीचा अंमल आहे.

वृश्चिक लग्नावर जन्म पावणारी मनुष्ये किंवा ज्यांच्या जन्मकाळीं रवि किंवा चंद्र वृश्चिक राशीत आहेत तीं मनुष्ये स्वभावाने रागीट, खुनशी, कपटी, धाडसी, आत्मविश्वासी, काटक, निश्चयी व हेकट असतात. ह्या लग्नावर जन्मणाऱ्या कांहीं लोकांत गूढ विद्येची गोडी आढळते. वृश्चिक लग्नावर जन्म पावणाऱ्या लोकांस वैद्यकी, डॉक्टरकी, औषधाचा क्रयविक्रय व रसायनशास्त्र वगैरे विषयांची आवड असते.

वृश्चिक राशि मंगळाचे स्वगृह मानितात. ह्या राशीमध्ये हृशील बलवान् असतो असें कित्येकांचे मत आहे. चंद्र ह्या राशीमध्ये आपल्या नीच क्षेत्रांत असतो. ह्या राशीत बुध शुभग्रहाबरोबर शुभ दृष्टियोग करीत असून कुंडलीमध्ये शुभस्थानामध्ये असतां रसायन शास्त्र chemistry किंवा रासायनिक क्रिया किंवा डाक्टरीमध्ये चांगले प्राविण्य दर्शवितो. गुरु ह्या राशीमध्ये साधारण चांगलीं फले देतो. शनि व शुक्र ह्या राशीत निर्बली असतात.

वृश्चिक राशीचा अंमल विशेषतः शरीरांतील मलोत्सर्गक इंद्रियांवर असल्यामुळे त्याविषयी व हृदयसंबंधी व कंठसंबंधी विकार उत्पन्न होतात. ह्या राशीचे मनुष्यांचा मुख्य दुर्गुण म्हटला म्हणजे प्रत्येक गोष्टीत अतिरेक हा होय व त्याचकरतां वृश्चिक लग्नावर जन्मणाऱ्या मनुष्यांनीं आहारविहार व स्त्रीसेवन ह्यांमध्ये अति नियमित रहावे. राशिचक्रांतील सर्व राशीपेक्षां वृश्चिक राशीचे लोकांस सांथीचे रोगापासून फार लवकर त्रास किंवा आजार होतो. ह्या

लोकांनीं अंमली पदार्थापासून दूर रहावे. व ज्या पदार्थात वसा जास्त उत्पन्न करण्याचे धर्म आहेत असे पदार्थांचे सेवन करूं नये. ज्या योगाने रक्त पुष्कळ वाढेल असे पदार्थ नित्य आहारांत वापरावे. खुली व शुद्ध हवा, पुष्कळ झोप, विश्रांति व पिण्याकरितां शुद्ध पाणी यांच्या योगाने या लोकांची प्रकृति उत्तम राहते. ह्या लोकांनीं जलाशयाजवळ व शहराचे मध्य वस्तीत रहावे. ह्या लोकांस पुष्कराग नांवाचे रत्नाच्या धारणापासून फायदा वाटतो. व ह्या लोकांस मंगळवार शुभ फलदायक असतो. आर्य ग्रंथांत ह्या राशीचा रंग सोनेरी सांगितला आहे परंतु युरोपीय ज्योतिर्विद् ह्या राशीचा रंग तांबडा मानतात. मेष राशीचा सुद्धा रंग तांबडा सांगितलेला आहे परंतु वृश्चिक राशीचे तांबडे रंगांत रक्तता विशेष असून रंग जरा काळसरपणावर जातो.

धनु.

धनु ही राशिचक्रांतील नववी राशि असून ह्या राशीचा आकार हातांत धनुष्य व खाली घोड्याचे शरीर असलेल्या पुरुषाचा मानलेला आहे. ही पुरुष, द्विस्वभाव, अग्नि व साधारण प्रसव राशि आहे. ह्या राशीचा पूर्वार्ध मानुष्यराशीचा मानतात व उत्तरार्ध पशुराशीचा मानतात. ही राशि शरीरातील नाडीचक्र (Arterial System) किंवा धमनिचक्र, जंवा व मांड्या दर्शविते. जन्मकाळीं ही राशि पूर्व केन्द्रावर उदित असतां किंवा ह्या राशीत रवि चंद्र असतां स्वभाव उदार, सुस्वभावी, आनंदी, उतावळा, धाडसी, शूर, निर्भीड, स्पष्ट बोलणारा असतो. ह्या लग्नावर जन्मपावणारी मनुष्ये हाडापेरांने चांगली मजबूत व उंच बांध्याचीं, दुसऱ्यांवर सहज छाप वसवणारी असतात. ह्या राशीचे लोकांस खेळांची त्यांत विशेषतः मदानां खेळ—बोड्यावर बसणे, क्रिकेट खेळणे, कसरत, कुस्त्या ह्यांची विशेष आवड दृष्टोत्पत्तीस येते. ह्या लोकांत वेदांत, धार्मिक विषय कायदे, ज्योतिष, सामुद्रिक, वगैरे विषयांची आवड आढळते. ह्या राशीचे कांहीं लोकांत मांडखोरपणा, उद्धटपणा, फाजील स्वतंत्रता, वगैरे दुर्गुण आढळतात.

ही राशि गुरुचें स्वगृह मानतात. ह्या राशींत रवि बलवान असतो. चंद्र साधारणपणें ह्या राशींत मित्रगृहीं असल्यामुळें बलवान मानण्यास हरकत नाहीं. शनि ह्या राशीमध्ये इतका बलवान नसतो. मंगळ हा अग्नि-धर्माचा ग्रह असून ह्या अग्निराशींत असतां अपघात वगैरेसंबंधी विशेष अनिष्ट असतो.

ह्या राशीचा संबंध नाडीचक्र किंवा धमनीचक्र, मांडया, जानु ह्यांबरो-
बर असल्याकारणानें ह्या लोकांस व्यायामापासून, घोडयावर बसल्यानें, किंवा
सर्व प्रकारचे खेळापासून फायदा होतो. ह्या राशीचे लोकांचे अंगी एकदम
व अविश्रांत श्रम करण्याची मानसिक प्रवृत्ति असल्याकारणानें ह्या लोकांनीं सर्व
कृत्यें शांत व धिमेपणानें करावी. फाजील श्रम किंवा मेहनत करूं नये.
ह्या लोकांचे प्रकृतीवर औषधापेक्षां चालण्याचे व्यायामापासून पुष्कळ फायदा
होतो. त्याचप्रमाणें धार्मिक विषयांसंबंधानें किंवा अध्यात्मविद्येच्या वाङ्मयाचे
वाचनापासून मनास शांतता व आनंद होतो. ह्या लोकांनीं आपले शरीरांतील रक्त
जितकें शुद्ध राखतां येईल तेवढें राखण्याचा प्रयत्न करावा. अपघात, कापणें
जखमा होणें, लागणें, जनावरानें विशेषतः घोड्यानें लाथ मारणें ह्यांपासून
शक्य तेवढी खबरदारी घ्यावी. ह्या लोकांचा आहार रक्तास व धमन्यास
पोषक असा असावा. ह्या लोकांनीं मद्य वगैरे अमली पदार्थांचें सेवन करूं
नये. संव्याकाळचे जेवणानंतर थोडी शतपावली किंवा चालण्याचा व्यायाम
करावा व हें जेवण निजण्यापूर्वी बरेंच अगोदर घ्यावें. ह्या लोकांस डोंगराळ
मुलूख व खुल्या जागेंत राहिल्यानें आराम वाटतो. ह्या लोकांसही श्वसन-
क्रियेच्या व्यायामापासून पुष्कळ फायदा होतो. ह्या लोकांस माणिक
नांवाचे रत्नाचे धारणापासून फायदा होतो. ह्या लोकांस गुरुवार विशेष
चांगला जातो. ह्या राशीचा रंग आर्य ग्रंथांत पिंपळ मानला आहे. व
यूरोपीय ज्योतिर्विद ह्या राशीचा रंग फिकट पिंपळा किंवा साधारण
निळा रंग मानतात.

जन्मकालीन सूर्यराशीवरून स्वभाववर्णन.

सिंहसंक्रमणांत जन्म पावणाऱ्या स्त्री पुरुषांचें स्वभाववर्णन.

सिंह राशि ही राशिचक्रांतोळ पांचवी, अग्नितत्वाची, स्थिर स्वभावाची,
बंध्या आणि पशुराशि आहे. प्रत्येक वर्षीं सुमारे जुलैच्या २२ व्या
तारखेस रवि या राशीमध्ये प्रवेश करतो आणि २१ आगष्ट पर्यंत या राशी-
मध्ये असतो. रवीचें भ्रमण या वादशाही राशीमध्ये होत असतां ज्यांचा
जन्म होतो ते लोक उदार स्वभावाचे, महत्वाकांक्षी, स्थिर बुद्धीचे, स्वातंत्र्य-
प्रिय, निष्कपटी, दिलदार व आत्मविश्वासी असतात. आपल्या आचरणानें
अगर भाषणानें लोकांवर छाप कशी बसवावी हें या लोकांस उत्तम अवगत
असतें. हे लोक कोणत्याहि परिस्थितींत न डगमगणारे, नीतिदृष्ट्या शुद्ध
आचरणाचे आणि सरळ मार्गांचें अवलंबन करणारे असतात. दुसऱ्यांच्या
हाताखालीं काम करणें या लोकांस अतिशय दुःसह होतें. लोकांचें आपणा-
कडे पुढारीपण असावें असें सिंहस्थ रवीच्या मनुष्यांस फार वाटतें व लोकांचे
पुढारी होण्यास हे निसर्गतःच लायक असतात. ह्या लोकांची महत्वाकांक्षा
फारच उच्च दर्जाची असते. हे लोक स्वतः जसे विश्वासु असतात तसेच ते
दुसऱ्यांवर फार विश्वास टाकतात. ह्यांचा स्वभाव फारच आशावादी असतो.
कितीहि प्रतिकूल परिस्थिति आली तरी ते हताश होत नाहींत. सिंहस्थ
रवीचे लोक आडमार्गांचें कधीहि अवलंबन करित नाहींत. आपल्या शत्रू-
बरोबर सुद्धां त्यांचें आचरण सरळ असतें. सिंहराशीमध्ये रवि असतां जो
धीरोदात्तपणा असतो तसा दुसऱ्या कोणत्याहि राशींत नसतो. सिंहमध्ये रवि
असणारीं दोन मनुष्ये क्वचितच एकत्र काम करताना आढळतात. सिंहस्थ
रवीचे लोक स्वतःच्या परिश्रमानें चांगल्या पदास पोचतात. सरळ व शुद्ध
मार्गांचें अवलंबन करून गंभीरपणानें आपलें ध्येय प्राप्त करून
वेणें हा सिंहस्थ रवीच्या मनुष्यांचा नैसर्गिक स्वभाव आहे.

सिंहस्थ रवीच्या मनुष्यांची शरीरप्रकृति अतिशय बळकट असते. शरी-
रामध्ये जीवनशक्ती फारच उत्तम असते त्यामुळें रोगाचा प्रादुर्भाव विशेष

होत नाही. ते फार काळपर्यंत रोगाने खिंतपत रहात नाहीत. हृदयविकार व क्वचित् प्रसर्गी संधिवात होण्याचा ह्यांस फार संभव असतो. ह्या लोकांमध्ये व्यवस्थापक, सैन्यांतील अधिकारी, डाक्टर, संस्थांचे उत्पादक व सर्वसाधारण अधिकारावर असलेले लोक आढळतात. व्यापारामध्ये या लोकांचा फारसा उदय होत नाही.

रविचंद्राच्या राशिपरत्वे होणाऱ्या संयोगाने आढळणारे स्वभाववर्णन.

सिंहेंत रवि व मेषेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेल्या लोकांमध्ये मानसिक व बौद्धिक प्रगल्भता विशेष आढळून येते. ह्या लोकांस व्यवहार व तत्वज्ञान याची पुरी ओळख असते व प्रेरणाशक्ति विशेष जागृत असते. हा योग सांपत्तिक बाबतीत सुद्धा महत्त्वाचा आहे. ह्या लोकांची विद्यादानापासून उन्नति होते.

सिंहेंत रवि व वृषभेंत चंद्रः—या योगावर जन्मणारी मनुष्ये हट्टी, दुराग्रही व गर्विष्ठ असतात. आपले कार्य मोठ्या चिकाटीने व श्रमसातत्याने पुरे करण्यांत यांचा हातखंडा असतो. ह्या लोकांची इच्छाशक्ति फारच प्रबल असते. कधी कधी या लोकांमध्ये सट्याच्या धंद्याची आवड असलेली आढळते. ह्या लोकांचा सरकारी नोकरीत उदय होण्याचा संभव आहे.

सिंहेंत रवि व मिथुनेत चंद्रः—या योगावर जन्मणारे लोक तरतरीत बुद्धीचे असतात. हा योग लेखनव्यवसायास उत्तम आहे. हे लोक राजकारणांत पडल्यास त्यांना यश येण्याचा पुष्कळ संभव आहे.

सिंहेंत रवि व कर्केत चंद्रः—या योगावर जन्मणारी मनुष्ये फिरण्याची शोका असतात. हा योग चांगल्या स्थानांत होत असल्यास सांपत्तिक स्थिति उत्तम असते. आळसाने व चैनीने आयुष्य घालविण्याची ह्या लोकांची इच्छा असते. वैद्यक किंवा पाण्याशी संबंध असलेल्या धंद्यांत यश येण्याचा संभव आहे.

प्रसिद्ध पुरुषांच्या कुंडल्यांचा संग्रह.

नंबर ९ न्यायमूर्ति काशिनाथ त्रिवेक तेलंग.

हाराष्ट्रामध्ये सरस्वतीदेवीच्या निस्सीम भक्तमालिकेतील कै. न्यायमूर्ति

काशिनाथपंत तेलंग हे एक अद्वितीय रत्न होते. न्या. तेलंग आपल्या समकालीन विद्वानांमध्ये अग्रेसर असून आपल्या अंगच्या सौजन्यादि गुणांमुळे सर्वास अत्यंत प्रिय झाले होते. कै. तेलंग यांचा सरळ व साधा स्वभाव, त्यांची लोकहिताबद्दल कळकळ आणि त्यांच्या अंगी असलेली कार्यक्षमता इत्यादि

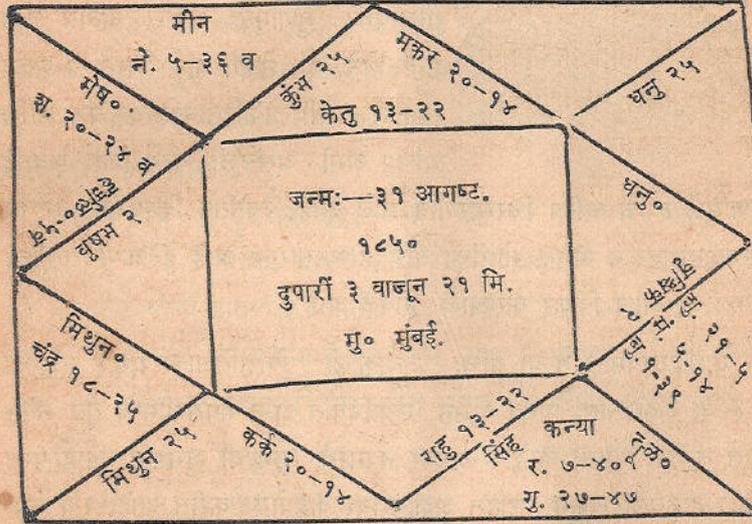
गुणांमुळे त्यांचे चरित्र चिरस्मरणीय झाले आहे. ज्योतिष विद्यार्थ्यांस त्यांच्या जन्मकुंडलीवरून अनेक गोष्टींचा बोध होण्यासारखा आहे हे जाणून त्यांच्या कुंडलीचा आज विचार करण्याचे ठरविले आहे.

कै. न्यायमूर्ति तेलंग यांचा जन्मकाली पूर्वक्षितिजावर मकर राशीचा २१ वा अंश उदय पावत असून लग्नाविपत्ति शनि मेषराशीमध्ये तूळ नवांशांत तृतीय स्थानी आहे. लग्नावर नवमस्थ गुरुची शुभदृष्टि आहे परंतु लग्नेश हीनवली असून उदित अंशाबरोबर केंद्रयोग करीत आहे. रवि नेपच्यून बरोबर प्रतियोग करीत असून अष्टमस्थानामध्ये आहे. आणि लग्न बळकट राशीचे नाही त्यामुळे शरीरप्रकृति बळकट नव्हती. कुंडलीमध्ये चंद्र बलवान् असून लग्नेश शनि आणि शुक्र या दोन ग्रहांबरोबर शुभदृष्टि योग करीत आहे आणि भाग्यभुवनांतील गुरु लग्नावर पंचम दृष्टीने पहात आहे. एवढाच योग आयुष्यवर्धक आहे.

मकर या चर राशीचे लग्न उदित असून रवि व चंद्र अनुक्रमे कन्या व मिथुन राशीत आहेत. मकर राशीप्रमाणे न्या. तेलंग नेहमी आपल्या कार्यांत

निमग्न असत. श्रमसातत्य व उच्च महत्वाकांक्षा हे गुण त्यांच्यामध्ये प्रमुखत्वाने होते. कन्या राशीमध्ये रवि असल्यामुळे सारासारविचार, रीतसरपणा आणि दूरदर्शित्व हे गुण त्यांच्या प्रत्येक कार्यात दिसून येत होते. कल्पनातरंगांत न गुरफटतां—विवेक व विचार यांसच ते विशेष प्राधान्य देत असत. रवि व चंद्र हे दोन्ही ग्रह बुधाच्या राशीत असल्यामुळे बुद्धितत्व विशेष जागृत होते. या योगास कुंडलीमध्ये झालेल्या दुसऱ्या बुद्धियोगामुळे फारच महत्त्व

सा. ल.

आले आहे. दुसरे योग पहा:—

(१) लग्नेश शनि उच्च नवमांशांत असून तृतीय या बौद्धिक स्थानांत आहे.

(२) पंचम स्थानांत शास्त्रीय राशीमध्ये चंद्र असून नवमेश शुक्राबरोबर त्रिकोण करीत आहे.

(३) पंचमेश बुध शास्त्रीय राशीत असून भाग्यभुवनांत तृतीयेश मंगळाबरोबर युक्त आहे.

(४) नवम या बौद्धिक स्थानांत बुधगुरुची युति आहे आहे आणि

(५) चार ग्रह शास्त्रीय राशीत असून सहा ग्रह बौद्धिक स्थानांत आहेत.

हे योग कै. तैलंगांच्या अप्रतिम बुद्धिमत्तेचे द्योतक आहेत. त्यांच्या तृतीय स्थानांत शनि असल्यामुळे त्यांचे विचार खोल असून त्यांमध्ये तात्विकपणा फार असे. त्यांचा पंचमेश बुध तुळा राशीमध्ये गुरु व मंगळाच्या युतीमध्ये आहे. हा योग विषय ग्रहण करण्याची शक्ति उत्तम दर्शवीत आहे. कै. तैलंग यांची धारणाशक्ति अत्यंत तीव्र होती हे त्यांच्या अगदी लहानपणीच्या सुद्धां अभ्यासक्रमावरून दिसून आले. ९ व्या वर्षी ज्या वेळीं दिनवर्ष पद्धतीने चलित लग्न आणि मूळ गुरु यांचा त्रिकोणयोग चालला होता आणि पंचमांतून गुरुचे भ्रमण सुरू होते त्या वेळेस त्यांच्या इंद्रजी शिक्षणास आरंभ झाला. १४व्या वर्षी चलित लग्न व मूळ बुध यांचा त्रिकोणयोग चालू होता आणि चलित बुध मूळ चंद्राबरोबर त्रिकोणयोग करीत होता त्या वेळेस मॅट्रिक्युलेशन पास होऊन कॉलेजमध्ये प्रवेश केला. सतराव्या वर्षापासून चलित रवि मूळ गुरुबरोबर समक्रांतियोग करीत होता. हे दोन्ही योग २३व्या वर्षापर्यंत चालू होते. दिनवर्ष पद्धतीप्रमाणे हे योग चालले असतां कै. तैलंग १७व्या वर्षी बी. ए. १९व्या वर्षी एम. ए. व २०व्या वर्षी एल्. एल्. बी. या परीक्षांमध्ये बहुमानाने उत्तीर्ण झाले. बावीसाव्या वर्षी चलित रवि मूळ गुरुबरोबर युतियोग करीत होता. हा बलवत्तर योगावर कै. तैलंग अडव्होकेटची परीक्षा उत्तीर्ण झाले. मूळ कुंडलीमध्ये झालेले बलवत्तर बुद्धियोग व विद्यार्जन काळीं चाललेले शुभ व बलवान् चलित योग यांच्या जोरावर कै. तैलंग हे महत्वाच्या परीक्षेत यशस्वी झाले. कै. तैलंगांसारखे लहान वयांत पुष्कळ विद्या संपादन करणारे लोक अत्यंत विरळा सांपडतात आणि ज्योतिषशास्त्र-दृष्ट्या यांचे कारण काय असावे हे प्रस्तुत कुंडलीचा विचार करतां वाचकांस सहज कळून येईल.

विद्याभ्यास पुरा झाल्यानंतर कै. तैलंग बॅरिस्टरीचा धंदा करू लागले. तृतीय स्थानांतील उच्च नवमांशांत असणारा शनि व नवमांतील शास्त्रीय

राशीचा पंचमेश बुध हा योग कायद्यामध्ये प्राविण्य दर्शवीत आहे. वाक् (धन) स्थानावर कुंभ ही शास्त्रीय राशि, शास्त्रीय राशीमध्ये चार ग्रह आणि विशेषतः तूळ राशीमध्ये गुरूने युक्त असा नवमांत बुध असल्यामुळे वकिलीच्या धंद्यास अवश्य लागणारे वक्तृत्व त्यांच्या ठिकाणी उत्तम प्रकारचे होते. त्यांचे कायद्यामध्ये असलेले प्राविण्य व उत्तम वक्तृत्व यांमुळे ते फारच थोड्या काळांत उत्तम बॅरिस्टर म्हणून प्रसिद्धीस आले. पंधरा सोळा वर्षे बॅरिस्टराचा धंदा करून त्यांनी हजारों रुपये मिळविले. त्यांच्या कुंडलीमध्ये झालेला धनयोग तर अपूर्व आहे.

(१) भाग्यस्थानामध्ये पंचमेश बुध आणि धनेश—लामेश गुरु यांची युति आहे. “सौम्यः सुरगुरुसहितः शास्त्रज्ञं पंडितं धनसमृद्धम् । प्रियवादिनं कलाज्ञं प्रमविष्णुमहत्तरं भाग्ये ” ॥ (सारावलि).

(२) दशमेश मंगळ पूर्वोक्त बुध—गुरु बरोबर युक्त आहे “तेजस्विनं विशोकं विद्वांसं वाक्स्थिरं विशिष्टं वा । जवुधजीवा नवमे कुर्वतिच मंडलाधिपतिम् ॥ (सारावलि).

(३) धन, तृतीय, चतुर्थ, पंचम, दशम, लाम आणि भाग्य या अति महत्त्वाच्या ७ स्थानांचे अधिपति भाग्यभूवनामध्ये आहेत. सामान्यतः भाग्यस्थानामध्ये बुध, गुरु व शुक्र असणे हा उत्तम प्रतीचा धनयोग आहे. असो.

विद्येच्या जोरावर कै. तेलंगांनी द्रव्यार्जन केले परंतु ते येथेच थांबले नाहीत. त्यांचे विद्यार्जनाचे कार्य अव्याहत आमरण चालू होते. बुध ग्रह लेखनकलेचा कारक आहे. तृतीय व नवम या दोन्हीही स्थानांचा संबंध लेखनकलेशी आहे. कै. तेलंगांच्या शास्त्रीय राशीचा पंचमेश बुध नवमांत गुरूने व तृतीयेश मंगळाने युक्त आहे म्हणून ते लेखनव्यवसायाकडे वळले. लेखन व्यवसायाचा द्योतक योग तूळ राशीत झाला असल्याकारणाने त्यांच्या लेखांत समतोलपणा विशेष होता. प्रतिपक्षाचे खंडन करतांना वादविवादाच्या भरांत सुद्धा चुकूनहि वावगा शब्द त्यांच्या लेखणीतून आला नाही व त्यांनी केव्हांहि खोटे विधान केले नाही. गुरु—बुधाच्या नवमांतील युतिमुळे

त्यांच्या लेखांत विद्वत्ता, भाषाप्रभुत्व व भारदस्तपणा आणि मंगळामुळे तेजस्विता व तीक्ष्णता हे गुण मूर्तिमंत होते. मिथुन व कन्या राशीत चंद्र व रवि असल्यामुळे ते स्वभावतःच टीकाकार होते. वेबर व लॉरिसर या विद्वानांची चुकीची मते खोडून काढतांना वर सांगितलेले गुण पूर्णपणे दिसून आले आहेत. तुळेंतील बुधामुळे ते आपले म्हणणे इतके मंडेसूद व योग्य शब्दांत मांडीत की प्रतिपक्षास त्यांचे म्हणणे तेव्हाच कबूल करावे लागे. न्या. तेलंगांचे ‘रामायण होमरपासून घेतले आहे काय?’ आणि भगवद्गीतेच्या भाषांतरास जोडलेली प्रस्तावना एवढेच ग्रंथ त्यांचे नांव अजरामर करण्यास समर्थ आहेत. हे फळ नवमांतील बुध—गुरूचे आहे. ग्रंथ लहान आहेत खरे परंतु ग्रंथांचा चांगलेपणा व चिरकालित्व त्यांच्या लांबीहंदीच्या मोठेपणावर नसतो हे सांगण्याची आवश्यकता नाही. बुध मंगळाच्या युतीत आहे त्यामुळे त्यांच्या लेखांत किंवा वक्तृत्वांत स्पष्टपणा व तीक्ष्णपणा फार असे. कायद्याच्या मर्यादित त्यांना किती कडक लिहितां येत होते हे पहाणे असल्यास लिटनच्या कारकीर्दीतील प्रेस अकटसंबंधाचे त्यांचे निबंध वाचावे.

न्यायमूर्ति तेलंग यांची अगाध विद्वत्ता, त्यांचे मनोहर लेखनचतुर्थ व वक्तृत्व, त्यांची लोकहितावद्दल कळकळ आणि त्यांचे सौजन्य या अनेक गुणांमुळे ते सर्वास अत्यंत प्रिय झाले होते. लोकांकडून व राजकार्यांकडून त्यांस सारखाच मान मिळत होता. मुंबईच्या विश्वविद्यालयाने त्यांस व्हासर चॅन्सलर नेमिले आणि सरकाराने त्यांस कायदे कौन्सिलचे मेंबर आणि हायकोर्टचे जज नेमिले ह्या वरून कै. तेलंगासंबंधाने सर्वांनाहि किती आदर वाटत होता हे व्यक्त होते.

आरंभीच म्हटल्याप्रमाणे कै. तेलंगांच्या कुंडलीमध्ये आयुष्यवर्धक योग फारच कमी होते. ४३ व्या वर्षी दिनवर्ष पद्धतीप्रमाणे तूळेंतील रवि व मेघेंतील शनि यांचा प्रतियोग सुरू होता. रवि व शनि मूळ कुंडलीमध्ये अष्टमेश व लग्नेश आहेत. लग्नकुंडलीमध्ये हरील चतुर्थ स्थानामध्ये सायन कृत्तिका

या क्रूर नक्षत्रांत आहे. चलित मंगळ वृश्चिक राशीमध्ये आला होता व गोचरीचा हर्शल चलित मंगळावर भ्रमण करीत होता. अशा वेळी कृत्तिका नक्षत्रांतील हर्शलने व वृश्चिक राशीतील चलित मंगळाने द्योतक असा मूळव्याधीचा रोग त्यांस जडला. ह्या वेळी वृश्चिक राशीत नुकताच हर्शल शिरून आपल्या मूळच्या स्थानाशी प्रतियोग करीत होता. ह्या वेळेस चलित योग अत्यंत वाईट असतां गोचरीच्या शनि व हर्शलची भ्रमणे तर अत्यंत अनिष्ट होती. गोचरीचा शनि तूळ राशीतील मूळ मंगळावरून जाऊन चलित रवीच्या बरोबर युतियोग करण्यास जात होता. अशी प्रहांची स्थिति असतां ४३वें वर्ष संपून ४४वें वर्ष अष्टमस्थानचें लागलें. ता. १ सप्टेंबर १८९३ रोजी गोचरीचा मंगळ मूळ अष्टमस्थ रवीबरोबर युति करीत असून त्याच दिवशी गोचरीचा रवि मूळच्या अष्टमस्थ रवीबरोबर व गोचरीच्या मंगळाबरोबर युक्त होता आणि गोचरीचा चंद्र चलित मंगळ व गोचरीचा हर्शल ह्या क्रूर प्रहांबरोबर चतुर्थ या लय दर्शकस्थानांतून प्रतियोग करीत होता. येणेप्रमाणें अष्टमस्थानचें वर्ष सुरू होतें, रविशनीचा प्रतियोग हा भयंकर योग चालला असतांना गोचरीच्या ग्रहानें त्याच्या अनिष्टपणांत आणखी भर टाकिली होती व ता. १ सप्टेंबर रोजी तर ग्रहस्थितीच्या अनिष्टपणाचा कळस झाला होता. ह्या दिवशी कर्क लग्न उदय पावत असतां कै. तेलंग परलोकवासी झाले.

अवध्या त्रेचाळीस वर्षांच्या अल्प आयुष्यामध्ये कै. तेलंगांनी जी कामगिरी केली ती तर अपूर्व आहे. त्यांच्या नवमांत असलेल्या बलवान् प्रहांमुळें त्यांच्या कामगिरीचा चांगलाच बोध होत आहे. त्यांच्या सारखा बुद्धिमान् व कर्तृत्ववान् पुरुषांच्या कुंडल्यांमध्ये आयुष्ययोग कमी असलेले पाहून फारच वाईट वाटतें. त्यांचें सौज्यल आचरण अनेक कारणांमुळें अनुकरणीय असून सुद्धां त्यांचें मराठी भाषेमध्ये एकही चरित्र नाहीं हें महाराष्ट्रीयांस लाजिरवाणें आहे. लोकांपुढें उत्तम चरित्रें ठेविण्याकरितां कांहीं लेखक यूरोपांतील कोनेकोपरे धुंडाळीत आहेत. त्यांचें लक्ष आपल्या जवळच्या देशबांधवांच्या चरित्राकडे जात नाहीं हे आश्चर्य नव्हे काय ?

राम नारायण.

॥ श्रीसद्गुरवे नमः ॥

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारदुदीचस्तु हिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽवृत्ति
वर्ष १ लें.

सप्टेंबर १९१५.

{ अंक ६ वा.

ज्योतिःशास्त्राचे प्रगतीबद्दल ईशप्रार्थना.

(लेखक—प्रेषित.)

अन्यानि शास्त्राणि विनोदमात्रं
प्राप्तेषु वा तेषु न तैश्च किंचित् ॥
चिकित्सितं ज्योतिर्वमंत्रवादाः
पदे पदे प्रत्ययमावहन्ति ॥ १ ॥

रील श्लोकाचा भावार्थ वाचकांच्या सहज लक्षांत आल्याशिवाय राहणार नाहीं. ज्योतिःशास्त्र व त्याचे साह्यानें वर्तविलेले भविष्य हें मनुष्यास जितकें महत्त्वाचें आहे तितकें इतर कोणतेंही नाहीं असा या सूत्राचा मथितार्थ आहे.

या भारवर्षांतील पूर्वीची स्थिति पाहतां वाचकांस असें आढळून येईल कीं येथील प्रत्येक कार्य व आचार या शास्त्राच्या सल्ल्याशिवाय होत नसे व याचीच साक्ष मुहूर्त ग्रंथ दर्शवितात. काष्ठसंग्रहापासून तो राजदर्शनापर्यंतचीं सर्ष लहान मोठीं कृत्ये करण्यासही या शास्त्रांत नियम सांगितलेले

आहेत. व हेच नियम जास्त स्पष्ट व विचारपूर्वक मनन केल्यास त्यांतील तत्वेही समजण्यास कठीण जात नाहीत व अशाच शास्त्रीय सल्ल्यानें कार्ये जोंपर्यंत होत होती तोंपर्यंत भारतवर्ष म्हणजे एक आनंदपुरी म्हणून जगांत होते. त्यांतील ग्रंथांचें अवलोकन करून भारतेतर वर्षांत वास्तव्य करणाऱ्या विद्वानांनीं भारतवर्षातील शास्त्रे व कला यांत प्रावीण्य संपादिलें आहे हें कोणासही आज नव्यानें सांगण्याची जरूरी नाही.

अशा या उपयुक्त शास्त्राची अशी हीन दशा कां रहावी असा एक प्रश्न आपल्यापुढें वारंवार येऊन पडतो. व त्यास उत्तर येवढेंच कां सूक्ष्माला फाटा देऊन सर्वच स्थूलांत चालले ! व स्थूल स्थूल करीत जातां हें निव्वळ स्थूलरूपच वनून राहिलें. गणित स्थूल, जन्मकाल स्थूल, जन्मस्थलीय अक्षांश व रेखांश यांची बहुतेक फारकत !! इतक्या सर्व साधनांनीं काढलें फल काकतालीय न्यायानें स्थूलत्वानेंच बरोबर येणार !!! अशा स्थूलत्वानें शास्त्र मार्गे पडलें आहे.

नवमांशादि कुंडल्या कशा मांडाव्या हें सर्व ठिकाणीं आढळतें, पण नवमांशादि कुंडल्यांतील स्थानांवरून फलें कशीं पहावीं हें मात्र केवळ तारतम्यानें जाणण्याची जबाबदारी ज्योतिष्यावर येऊन पडते. इत्यादि सर्व कारणांनीं फलें बरोबर व सूक्ष्म वर्तविण्याचें ज्ञान लुप्त झालें व ग्रंथही भारतवर्षांतून नाहीसे झाले !

दहाव्या शतकापासून हिंदुस्थानावर परचक्रें येऊन तीं अठराव्या शतकापर्यंत लोकांस त्रास देत होती. जीवित, धन व इष्टे यांचेंच रक्षण करणें जड जात होतें तरीही काहींसे प्रयत्न जयसिंहासारख्या भूपतीकाडून व विद्वानांकाडून झालेले दीक्षितकृत भारतीय ज्योतिःशास्त्राच्या इतिहासांत पहावयास सांपडतील. वेधयंत्रें घेऊन त्यांचे साहाय्यानें गणितानें स्पष्ट केलेला ग्रह बरोबर आहे कां नाही हें पाहण्याचाही जयसिंहानें आटोकाट प्रयत्न केला व त्याची साक्ष आज मित्तीस उज्जनीसारख्या स्थळां असलेल्या वेधशाला देत आहेत.

दृग्गणितशुद्ध ग्रहांचीच जरूर असून सांप्रत दृग्गणितशुद्ध ग्रहांची अवहेलना करण्यांत येत आहे. दृग्गणितशुद्ध ग्रहस्थितीच फलें वर्तविण्यास उपयुक्त आहे हेंही सर्वांस माहित आहे.

‘ यात्रा विवाहोत्सव जातकादौ ।

खरैःस्फुटैरेव फलं स्फुटत्वम् ॥

स्यात्प्रोच्यते तेन नभश्चराणां

स्फुटक्रिया दृग्गणितैक्य कृद्ये ॥ १ ॥

यात्रा, विवाहादि मंगल प्रसंग, जन्मफल इत्यादिकांस स्पष्ट ग्रहस्थितीची अवश्यकता असते व ग्रहांची स्पष्टस्थिति दृग्गणितावरच असते असें असून सांप्रत दृग्गणितानें स्पष्ट होणारी स्थिति विचारांत न घेतां अयनांशरहित स्थिति विचारांत घेण्याची रीति प्रचारांत आहे. वसिष्ठ म्हणतात ‘ अयनांश संस्कृतो भानुर्गोलेचरति सर्वदा ’ । सूर्य (त्याचप्रमाणें इतर ग्रह) जर खगोलांत अयनांश संस्कृतच असतो तर कुंडलींत तो अयनांशरहित कां मांडावयाचा ? व अशा चुकीच्या स्थितीवरून फलें कां पाहावयाचीं ? हा प्रश्न राहतोच. आज अयनांशसहित ग्रह फलितास विचारांत घेणारा व अयनांशरहित ग्रह फलितास विचारांत घेणारा असे दोन पक्ष प्रचारांत आहेत. अयनांशसहित ग्रह फलितास विचारांत घेणाऱ्या पक्षास सायनपक्ष व अयनांशरहित ग्रह फलितास विचारांत घेणाऱ्या पक्षास निरयनपक्ष असें म्हणतात. या सायन निरयन वादास आरंभ कै. रा. व. केरोपंत छत्रे यांनीं नवीन सुरु केलेल्या पंचांगामुळे झाला व त्यांत छत्रे यांनीं सायनपक्ष खरा आहे येवढी कबुली दिली. त्या वेळीं बहुतेक वाद धर्मशास्त्राच्या मुद्यानें झाला. पुढें कांहीं दिवस दीक्षितांनीं सायन पंचांगही काढले होते. नंतर पूर्वीचे ज्योतिर्माळाकर्ते कै. जीवनराव चिटणीस व कुंडलीविज्ञानकार श्री. विष्णु गोपाळ नवाथे यांनीं अयनांशसहित ग्रहांवरून फलें कशीं जमतात हें दाखविलें आहे. धर्मशास्त्र व फल यांच्या कसोटीस याप्रमाणें सायनपक्ष उतरत चालल्याकारणानें १९०९ सालीं पंचांगशोधन कमिटीनें ‘ सायन संक्रांति पंचांगकर्त्यांनीं आपापल्या पंचांगांत देत जाव्या ’ असा ठराव केला. पण पुढें ती कमिटीही धूमकेतुवत् फिरून प्रकाशांत आली नाही ! ज्या वेळीं प्रकाशांत येईल तो सुदिनच समजला पाहिजे ! याप्रमाणें सायनपक्षास आजमितीस बराच जोर मिळत चालला आहे.

निरयन पक्षकारांनीही मासिके चालवून जागृति करण्याचा प्रयत्न केला व स्थूलांतून सूक्ष्मांत जाणे बरे असे प्रत्ययास आल्यामुळे नक्षत्रचरणांवर कुंडली मांडण्याची सुधारणा करणे फलज्योतिषादर्शकते ज्योतिर्विद घोळप यांस जरूर झाले. तीच सुधारणा अंशावर जाईल व अयनांशसहित ग्रह-स्थिति विचारांत घेणेही अवश्यक वाटेल असे मजला वाटले होते, पण त्यांस निर्घृण कालाने येथे ठेविले नाही असो. कालाची ही इच्छा कोण बदलू शकेल ?

दृग्गणित शुद्ध ग्रहस्थितीसाठी सायनपक्षास परदेशस्थ विद्वानांवर फार अवलंबून रहावे लागते. इतरांवर हवाला देण्याची जरूर काढून टाकणे हे सायनपक्षास कार्य करणे आहे व ते कार्य हिंदुस्थानांत ग्रहांची स्थिति-गति जाणण्यास अत्युपयोगी अशी वेधशाला स्थापून तद्वारा अयनांश-सहित ग्रह घेण्याची अवश्यकता का आहे हे चक्षुर्वै सत्य करून दाखविल्या-शिवाय पुरे होणार नाही.

या प्रमाणे सुधारणा घडवून सायन पंचांगप्रवृत्ति सर्वत्र चालू करून 'श्रुतिस्मृतिपुराणोक्त फल मिळविण्यासाठी शुद्ध व इष्ट काली लोकांकडून कर्मे घडली पाहिजेत, तरच पुण्य कर्मे फलद्रुप होऊन सुस्थिति प्राप्त होईल' अशी जी सायनमानप्रवर्तक कै. त्रिसाजी रघुनाथ लेले यांची आशा ती पूर्ण होणे जरूर आहे व हे कार्य करण्यास सायनपक्षाने आटोकाट प्रयत्न चालू ठेविला पाहिजे.

सांप्रत महाराष्ट्रांत ज्योतिषविषयक ज्ञानांची सर्वत्र चर्चा चालविणारे असे मासिक बरेच दिवस नव्हते, त्यामुळे ज्योतिर्वाचकांस जास्त शोध करण्यास कठीण जाई. तसे होऊ नये व शास्त्रीय प्रगति व्हावी या सद्बुतेने ज्योतिर्विद मंडळांतील काहीं मंडळीने हे नूतन 'ज्योतिर्माळा' नामक मासिक काढण्यास सुरवात केली आहे. त्यांचा हा हेतु कृतीने भारत वर्षास सौख्यकारक व फलप्रद होवो हीच कालासही अस्तित्व देणाऱ्या परमेश्वरा-पार्शी माझी प्रार्थना आहे.

राशि-धर्म-निरूपण.

(मागील अंकावरून पुढे चालू.)

मकर.

कर ही राशिचक्रांतील दहावी राशि आहे. ह्या राशीचा आकार आर्य ग्रंथांत मृगाचे तोंड असलेल्या मकराचा सांगितला आहे.

यूरोपीय ग्रंथकार ह्या राशीचा आकार उंच कड्यावर चढत असलेल्या बोक-डाचा मानितात. ही राशि स्त्री, चर, पृथ्वीतत्वाची व पशु किंवा जलचर राशि आहे. ही राशि साधारणपणे कमीच संतति देते. ह्या राशीचा अंमल शरीरांतील गुढ्यावर, हाडे, व सांधे यांवर आहे. ह्या लग्नावर जन्मणारी मनुष्ये मध्यम बांध्याची, सडसडित, मोठ्या नाकाची, पूर्ववयांत दुर्बल व अशक्त, हनुवटी लांब व बकन्यासारखी पुढे आलेली, मान उंटासारखी लांब, अरुंद छाती असलेली व दाढीला थोडे परंतु रांठ केस असणारी अर्शा असतात. मकर राशि लग्न केंद्री उदय पावत असतां किंवा ह्या राशीमध्ये रवि किंवा चंद्र असतां स्वभाव आत्मविश्वासी, महत्वाकांक्षी, दीर्घायुगी, काटकसरी, आपमतलबी, लोभी व लहरी असतो. मकर राशि ही राशि-चक्रांतील दहावी राशि असल्यामुळे ह्या राशीमध्ये बलवान् ग्रहस्थिति असतां किंवा मकर लग्न उदय पावत असून इतर ग्रहस्थिति चांगली असतां पुष्कळ लोक साधारणपणे आपल्या उत्तरवयांत किंवा पस्तीशीनंतर विशेष पुढे किंवा नांवारूपीस आलेले आढळतात. दशम स्थानाने द्योतक असणाऱ्या गोष्टी—मान, सन्मान, कीर्ति, अधिकार, राजदरबार ह्या संबंधाने हे लोक नित्य धडपड किंवा दीर्घ उद्योग करतात. ह्या लोकांचे अंगांत महत्वाकांक्षा व व्यवहारीपणा हे गुण फारच ठळकपणाने दिसून येतात.

मकर राशि शनीचे स्वगृह आहे व भूमिपुत्र मंगळ अधिकार, मान, सन्मान व महत्वाकांक्षा यांच्या द्योतक अशा मकर राशीमध्ये उच्च असतो. ह्या राशीमध्ये गुरु आपल्या नीचक्षेत्री असतो. रवि व चंद्र ह्या राशी-

मध्ये दुर्बल असतात. किंवा ते आपल्या शत्रुक्षेत्री असतात. रवि किंवा चंद्र ह्या राशीमध्ये असून इतर ग्रहांबरोबर शुभ संबंधित असलेली वरीच मंडळी आपल्या देशांत नांवालौकिकास आलेली आढळतात. ही चर किंवा केंद्रराशि असल्यामुळे मनुष्यांमध्ये चर राशीचे धर्माप्रमाणे सदोदित कार्य करण्याची तत्परता किंवा घडपड दर्शविते. चर राशीचे मनुष्यांस नेहमी एकाच स्थितीत राहण्याने कधीच समाधान वाटत नाही.

मकर ही राशिचक्रांतील वरीच दुर्बल राशि असून तिचा अंमल गुडघे, हाडे, सांधे व त्वचा ह्यांवर आहे. ह्या राशीच्या अंगी औदासिन्य आणण्याचा नैसर्गिक धर्म असल्याकारणाने अस्वस्थता, निराशा, विषाद व असंतोष ह्यांपासून जितके दूर राहता येईल तितके राहावे. ह्या राशीच्या अंगी सरदीचे विकार व रक्ताभिरणासंबंधी दोष उत्पन्न करण्याचे धर्म आहेत. ही राशि संधिवात, पादांगुष्ठवात, वद्वक्रोष्ट व त्वचा रोग उत्पन्न करणारी आहे. ह्या लोकांनी रक्ताभिसरण वाढविणारा किंवा अंगांत विशेष उष्णता उत्पन्न करणारा आहार घ्यावा. मकर राशीचे लोकांस शरीरप्रकृति उत्तम राहण्यास आनंदी व सुखभावी मित्रमंडळ, समाधानकारक गृहसौख्य व थोडा बहुत व्यायाम ह्यांची विशेष आवश्यकता आहे. ह्या लोकांनी आपल्या त्वचेसंबंधाने विशेष दक्ष रहावे व उटणी व अंगास लावण्याचे मसाले वगैरे वस्तूंचा जपून उपयोग करावा. ह्या लोकांस स्पर्शजन्य असणाऱ्या त्वचा रोगांपासून सहज पीडा होण्याचा विशेष संभव असतो. ह्या लोकांस शांत ठिकाणी किंवा शहरापासून दूर राहिल्याने आराम वाटतो. ह्या लोकांस काळसर रंगाच्या लसण्या नांवाच्या रत्नाच्या धारणापासून फायदा होतो. ह्या लोकांस शनिवार शुभ किंवा महत्त्वाचा असतो. ह्या राशीचा रंग आर्य ग्रंथांत करडा सांगितलेला आहे. परंतु यूरोपीय ज्योतिषी हिरवा किंवा काळसर निळा मानतात.

पांच खुनी मनुष्यांच्या कुंडल्या.

रा. रा. ज्योतिर्मालाकर्ते यांस कृतानेक साष्टांग नमस्कार वि. वि. 'मॉडर्न अॅस्ट्रॉलॉजी'च्या आगष्टच्या अंकांत मि. डब्ल्यू. बेकर या गृहस्थानीं पांच महत्त्वाच्या जर्मन गुन्हेगारांच्या कुंडल्या प्रसिद्ध केल्या आहेत. त्यावरून मालेच्या वाचकांस फलज्योतिषशास्त्रदृष्ट्या खुनी मनुष्यांच्या कुंडल्यांमध्ये काय ग्रहस्थिति असते व त्यांस शिक्षा होण्याच्या वेळी कशी ग्रहस्थिति असते वगैरे बऱ्याच गोष्टी पहाण्यास मिळतील असे वाटल्यावरून आजरोजी आपणाकडे प्रसिद्धीकरता पाठवीत आहे त्यांस येत्या अंकी स्थल मिळेल अशी आशा आहे.

कुंडली पहिली.

स्पष्ट पद्व भाव.

१	२	३	४	५	६
वृषभ	मिथुन	कर्क	कर्क	सिंह	कन्या
१६-१८	१४	३	२०-२५	१३	१७

स्पष्ट ग्रह.

रवि	चंद्र	बुध	शुक्र	मंगळ	गुरु	शनि.
वृषभ	तुळ	वृषभ	मीन	मेष	मिथुन	वृषभ
१-४०	२८-३३	८-१७	२३-१५	१-३	२७-११	१९४१

हर्शल कन्या १९-४१; नेपच्यून वृषभ १७-५४.

खुनी मनुष्य. अरनेस्ट ट्रेन्लेअर, जन्म दुपारी ५-३० वाजतां २२।४।१८८३. जन्मस्थल रेखांश १५ अंश पूर्व. अक्षांश ५१ अंश उत्तर. दोन तीन वर्षांपूर्वी ह्या मनुष्याने भर दिवसा बर्लिन येथील एका गजबल्ल्या पेटेंत एका जवाहिन्यास त्याच्या दुकानांत ठार केले आणि मौल्यवान् वस्तु लांबविण्याच्या प्रयत्नांत असतां जवाहिन्याची मुलगी व बायको खुनाच्या जागेजवळ आली. खुनी मनुष्याने त्या दोघांसही जवाहिन्याच्या पाठोपाठ यमसदनास पोंचविले. त्यानंतर दुकानांत लुटालट करून स्वारी

फरारी झाली. परंतु लवकरच त्यास पकडण्यांत आले. तुरुंगांत असतां ही स्वारी शीघ्र नाश करणाऱ्या क्षयाची भावना होऊन चौकशी होण्यापूर्वीच मृत्यु पावली. सदरहु मनुष्याची अत्याचाराकडे प्रवृत्ति असण्याचें कारण व्ययस्थानांत मंगळ असून लग्नांतील उदित नेपच्यून बरोबर ४९ अंशाचा अशुभ दृष्टियोग करीत आहे. लग्नेश शुक्र व्ययस्थानांत असून मंगळाबरोबर युति करण्यास जात आहे. लग्नी असलेले शनि, नेपच्यून व केतु व षष्ठस्थानांतील हर्शल व बुध यांचा १३९ अंशाचा अशुभ दृष्टियोग, हे त्यास झालेला रोग पूर्ण दर्शवित आहेत.

कुंडली दुसरी. अना कोकेरट् ता. १७-४-१८७७ सकाळी ६ वाजतां जन्मस्थल रे. १३-२९ पूर्व. अक्षांश ९२-१८ दक्षिण.

स्पष्ट षड् भाव.

१	२	३	४	५	६
वृषभ.	मिथुन	कर्क	कर्क	सिंह	कन्या
२४-१	१८	६	२३	१६	२२

स्पष्ट ग्रह.

रवि	चंद्र	बुध	शुक्र	मंगळ	गुरु
मेष	मिथुन	वृषभ	मेष	कुंभ	मकर
२७-१७	१०-२३	८-९८	२२-९	०-१	३-३७

शनि, मीन १६-६. हर्शल सिंह २०-२८ व नेपच्यून वृषभ ४-१२

ह्या बाईनें आपला नवरा झोपेत असतां त्याचा खून केला व खुनाचा मुद्दा नाहीसा करण्याकरितां शरीराच्या अवयवांचे तुकडे करून जाळून टाकिले. नवऱ्याच्या काळजाचा भाग या लावेनें तळून खाल्ला! कुंडलीमध्ये खाली झालेले योग खुनी स्वभाव होण्यास कारणीभूत झालेले आहेत. मंगळ दशमांत असल्यामुळे सर्व ग्रहांत विशेष प्रबळ असून (स्त्रियांचे कुंडलीमध्ये दशमांतील मंगळ अनिष्ट फलें दर्शवितो) रवि, बुध, नेपच्यून या ग्रहांबरोबर केंद्रयोग करीत आहे. मंगळ व शनि ह्या दोघांमध्ये अर्ध केंद्रयोग किंवा ४९ अंशांचा दृष्टियोग होत आहे.

(अपूर्ण)

जन्मकालीन सूर्यराशीवरून स्वभाववर्णन.

सिंहसंक्रमणांत जन्म पावणाऱ्या स्त्रीपुरुषांचें स्वभाववर्णन.

(मागील अंकावरून पुढें वाचूं.)

सिंहेंत रवि व सिंहेंत चंद्र:—या योगावर जन्मलेले लोक निश्चयी, धीराचे, थोडेसे गर्विष्ठ आणि स्वकार्यापासून कधीहि न ढळणारे असतात. पुष्कळ वेळां त्यांची प्रवृत्ति स्वार्थाकडे असते. हे लोक फारसे लोकांत मिसळत नाहींत. स्वतंत्र उद्योग करण्यानें उदय होईल.

सिंहेंत रवि व कन्येंत चंद्र:—या योगावर जन्मलेले लोक विवेकी, आत्मविश्वासी, प्रसंग पाहून वागणारे आणि चिकित्सक स्वभावाचे असतात. या लोकांचा उदय व्यापार धंद्यापासून होण्याचा संभव आहे.

सिंहेंत रवि व तूळेंत चंद्र:—ह्या योगावर जन्मणारे लोक सुस्वभावी, मनमिळाऊ, उद्योगी, बुद्धिमान व लोकांची कळकळ बाळगणारे असतात. यांचे विचार उच्च दर्जाचे असतात. यांचा कला किंवा वाङ्मय यांच्या अध्ययनानें उदय होईल.

सिंहेंत रवि व वृश्चिकेंत चंद्र:—या योगावर जन्मलेले लोक कठोर मनाचे, दुष्ट, हेकेखोर, गर्विष्ठ व उद्धट असतात. या योगामुळे सिंहेंतील रवीचे चांगले गुण प्रमुखत्वानें पहावयास मिळत नाहींत. दूर देशांत सफरी केल्यानें अगर खनिज धातूंच्या व्यापारापासून उदय होण्याचा संभव आहे.

सिंहेंत रवि व धनेंत चंद्र:—ह्या योगावर जन्मलेले लोक उदार, तात्विक विचार करणारे, विनोदी व आनंदी स्वभावाचे असतात. हा योग शुभ असून ह्या योगामुळे लोकोपयोगी सत्कर्म करण्याची प्रवृत्ति असते.

सिंहेंत रवि व मकरेंत चंद्र:—या योगावर जन्मलेले लोक दृढोद्योगी,

सोशिक, लोकसेवा करणारे, संसारिक बाबतीत अतिशय लक्ष घालणारे व मनोवृत्ति ताब्यांत ठेवणारे असतात. **सेवावृत्तीपासून उदय होईल.**

सिंहेंत रवि व कुंभेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक उदार, परोपकारी, दृढ निश्चयाचे, विश्वासु व मोकळ्या अंतःकरणाचे असतात. ह्या लोकांस कधीकधी गायनवादनाची गोडी असते. **सार्वजनिक कंपन्यांपासून उदय होण्याचा संभव आहे.**

सिंहेंत रवि व मीनेत चंद्रः—ह्या योगावर जन्मलेल्या लोकांची ग्राहक शक्ति उत्तम असते. हे लोक उदार व दुसऱ्याकरितां झीज सोसणारे असतात.

जन्मकालीन सूर्यराशीवरून स्वभाववर्णन.

कन्यासंक्रमणांत जन्म पावणाऱ्या स्त्रीपुरुषांचें स्वभाववर्णन.

कन्या ही राशिचक्रांतील षष्ठ, द्विस्वभाव, पृथ्वीतत्वाची व स्त्री राशि आहे. ह्या राशींत सूर्य दरवर्षी २२ आगस्टच्या सुमारास प्रवेश करून २१ सप्टेंबर पर्यंत ह्या राशींत भ्रमण करीत असतो. हें कन्या राशीतलें रवीचें भ्रमण चालू असतां ज्यांचा जन्म होतो ते लोक सारासार विचार करणारे, विवेकी, रीतसर काम करणारे, उद्योगी, चौकस, बुद्धिमान, काळजीपूर्वक काम करणारे, दूरदर्शी व शांत स्वभावाचे असतात. ह्यांची बुद्धि विशेष चौकस असून टीका करण्यांत हे लोक प्रवीण असतात. कल्पनातरंगांत वेळ न घालवतां वस्तुस्थिति काय आहे हें समजून घेऊन शक्य तितकें काम करून दाखवितात. ह्या लोकांची दृष्टि नेहमी व्यापारी असते. ह्यांचा स्वभाव मित्रा व लाजाळू असतो. कन्या ही द्विस्वभाव राशि असल्यामुळे ह्या लोकांच्या स्वभावांत स्थैर्याचा अभाव असतो. कन्याराशीमध्ये असलेल्या रवीच्या मनुष्यांची लेखनवाचनाकडे प्रवृत्ति असते. हे लोक संसार कुशलतेनें करतात.

कन्याराशीमध्ये रवि असलेल्या लोकांची शरीरप्रकृति मध्यम बळकट असते. मनस्वास्थ्याच्या अभावामुळे यांची शरीरप्रकृति ठीक रहात नाही. या लोकांनी आहारविहारांत विशेष नियमितपणा ठेविला पाहिजे. ह्या लोकांस संग्रहणी, अमांश किंवा पोटशूळ वगैरे विकार होतात. कन्याराशीमध्ये रवि असलेल्या लोकांमध्ये दलाल, खरेदी विक्री करणारे, औषधांचा व्यापार करणारे, फोटोग्राफर्स, लेखक, टीकाकार व प्रवासी लोक आढळतात. विशेषकरून व्यापारामध्ये हे लोक चांगले पुढें येतात.

रविचंद्रांच्या राशीपरत्वे होणाऱ्या संयोगानें आढळणारें स्वभाववर्णन.

कन्येंत रवि व मेषेंत चंद्रः—ह्या योगावर जन्मणारे लोक महत्वाकांक्षी, टीकाकार, दुसऱ्याचे दोष काढण्यांत प्रवीण व चंचल स्वभावाचे असतात. व्यापारामध्ये यश येण्याचा संभव आहे.

कन्येंत रवि व वृषभेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक आनंदी, सुस्वभावी, चारचौघांत मिसळणारे असतात. सांपत्तिक स्थितीसंबंधानें हा योग चांगला आहे. परदेशाशी संबंध आल्यानें उदय होण्याचा संभव आहे.

कन्येंत रवि व मिथुनेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक बुद्धिमान, चौकस, खोल विचार करणारे, विवेकी व शोधक असतात. ह्या लोकांची मानसिक प्रगल्भतेपेक्षां बौद्धिक प्रगल्भता विशेष असते. हा योग वाढ्याचा अभ्यास करणाऱ्यांस फार उत्तम आहे. हे लोक एकच विषय आपल्यापुढें ठेवीत नाहीत. लेखनव्यवसायापासून उदय होण्याचा अधिक संभव आहे.

कन्येंत रवि व कर्केत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक महत्वाकांक्षी, स्वार्थपरायण, अस्थिर स्वभावाचे व नेहमी विचार बदलणारे असतात. ज्या

धंध्यांत अगर नोकरांत जनसमुदायाशी संबंध येतो अशा धंध्यांत यश येईल.

कन्येंत रवि व सिंहेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक अधिक आत्मविश्वासी, आपली मते दुसऱ्यांवर लादणारे व खंबीर मनाचे असतात.

कन्येंत रवि व कन्येंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक आत्मकार्यतत्पर, स्वार्थी, स्वातंत्र्यप्रिय, आणि उद्योगी असतात. ह्या लोकांमध्ये श्रमसातत्याचा अभाव दृष्टीस पडतो. व्यापारधंध्यांत यश येण्याचा संभव आहे.

कन्येंत रवि व तूळेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक हुशार, बुद्धिमान्, सुखभावी, व लेखनवाचनाची आवड असणारे असतात. कलेच्या व्यासंगामुळे अगर भागीदारामुळे फायदा होईल.

कन्येंत रवि व वृश्चिकेंत चंद्रः—या योगावर जन्मणारे लोक हुशार, गुप्तगोष्टी करणारे, व्यापारी धोरणाचे, गर्विष्ठ व कठोर असतात. वैद्यकीच्या अभ्यासामुळे उदय होण्याचा संभव आहे.

कन्येंत रवि व धनेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक तात्विक विचार करणारे, उदार व सरळ स्वभावाचे असतात. प्रवासापासून यांचा उदय होण्याचा संभव आहे.

कन्येंत रवि व मकरेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक धाडसी, सांसारिक बावर्तीत दक्ष, काटकसरी, हिशेबी व धोरणी असतात. या लोकांत स्वार्थ व व्यापारी धोरण ही प्रमुखपणाने दिसून येतात. शेतकी अगर घरांच्या देवघेवी करण्यापासून फायदा होईल.

प्रसिद्ध पुरुषांच्या कुंडल्यांचा संग्रह.

नंबर ६. परमपूज्य देशभक्त दादाभाई नौरोजी.

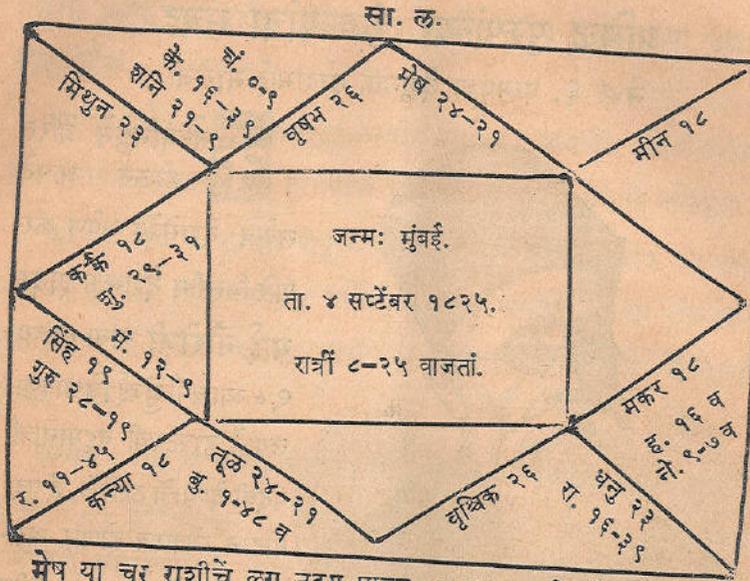

तत्त्वनिष्ठेने प्रेरित
होऊन आपले

सर्वस्व देशसेवेत अर्पण करणारे निस्सीम देशभक्त दादाभाई नौरोजी यांना त्यांच्या ९० व्या वर्षी मुंबई विश्वविद्यालयाने डाक्टरची बहुमानाची पदवी देण्याचे ठरविले. हे पदवीदान लौकरच होणार असल्याकारणाने ह्या सन्माननीय देशभक्ताच्या चिरस्मरणीय देशसेवेची सर्वांस आठवण होईलच होईल. अशा प्रसंगी

त्यांची जन्मकुंडली जिज्ञासु ज्योतिष विद्यार्थ्यांकरतां प्रसिद्ध करित आहों.

सन १८२९ साली ४ सप्टेंबर रोजी पूर्वे क्षितिजावर मेष या आद्य व चर राशीचा पंचविसावा अंश उदय पावत असतां परमपूज्य दादाभाईंचा जन्म झाला. उदित अंशाबरोबर शनि द्विराश्रयंतर दृष्टियोग व नवपंचम दृष्टियोग करित आहेत. लग्न अग्नि राशीचे व शुभसंबंधित असून लग्नेश मंगळ सिंह या अग्नि राशीत असल्यामुळे वलवत्तर आहे. राशिचक्रांतील अग्नि राशीमध्ये जीवनशक्ति उत्तम, प्रकारची असते हे अनुभवसिद्ध आहे. प्रस्तुत कुंडलीमध्ये लग्न अग्नि राशीचे असून शनीच्या व विशेषतः सिंह राशीच्या गुरूच्या शुभदृष्टीमध्ये आहे आणि लग्नेश बलवान् आहे. चंद्र हा ग्रह शुक्र आणि बुध यांबरोबर शुभदृष्टियोग करित असून रवि पापग्रहांच्या दृष्टीत नसून बलवान् आहे. हे योग दीर्घायुष्यदर्शक आहेत.

मेष या चर राशीचे लग्न उदय पावत असून लग्नाधिपति मंगळ पंचम स्थानामध्ये सिंह या बादशाही राशीमध्ये असून चर राशीमध्ये ग्रहाधिक्य आहे. हा योग निरंतर कार्य करण्याची हौस, कोणत्याहि परिस्थितीत न डगमगतां असामान्य धैर्य आणि मेष राशीला अनुसरून थोडासा उतावलेपणा दर्शवितो. सतत व दीर्घ काळ उद्योग करणाऱ्यांमध्ये दे. म. दादाभाईचा नंबर पहिला आहे. चर राशि, चरराशीत ग्रहाधिक्य आणि त्यांचा केंद्रस्थानांशी निकट संबंध हा योग उद्यमी व मार्गदर्शक पुरुषांच्या कुंडल्यांमध्ये अवश्य सांपडतो. पुरुषांच्या उद्यमशीलत्वाला बुद्धीची जोड असल्याखेरीज फारसे महत्व नाही. प्रस्तुत कुंडलीमध्ये बुद्धियोग हा उद्यमशीलत्व दर्शविणाऱ्या योगापेक्षा कांकणभर सरस आहे. (१) रवि व चंद्र बुधाच्या राशीत असून शास्त्रीय राशीत असलेल्या बुधाबरोबर चंद्र नव-पंचम योग करीत आहे. (२) शुक्र हा ग्रह बुध व चंद्र या दोन्हीहि योगकारक ग्रहांबरोबर द्विराश्रयंतर शुभ दृष्टियोग करीत आहे. चंद्र, बुध व शुक्र यांचे परस्परांशी झालेले योग जवळ जवळ तंतोतंत असल्यामुळे फारच महत्वाचे आहेत. (३) लग्नेश पंचमांत व पंचमेश सुद्धा पंचमांत आहे (४) नवमाधिपति गुरु पंचमस्थानामध्ये सिंह या बादशाही राशीत

असून तृतीयस्थ शनीबरोबर शुभदृष्टिसंबंधित आहे. पंचम या बौद्धिक स्थानामध्ये असणारा गुरु, रेग्युलस नांवाचे तान्याजवळ (मघा नक्षत्र-पुंजांत) आहे हे लक्षांत ठेविण्यासारखे आहे. हे सर्व योग उत्तम बुद्धिमत्ता व विद्वत्ता स्पष्ट दर्शवीत आहेत. पंचमस्थ नवमेश गुरुमुळे प्रथमतः शिक्षक या नात्याने दे. दादाभाईनी आपल्या चरित्रक्रमास प्रारंभ केला. हिंदुस्थानामध्ये पहिले हिंदी प्रोफेसर तेच होते. गणित, अर्थशास्त्र व पदार्थविज्ञानशास्त्र हे विषय त्यांचे फार आवडते होते. मकर राशीतील दशमस्थ हर्शलमुळे शिक्षणविषयक बाबतींमध्येच ते स्थिर राहणे अशक्य होते. धनस्थानांतील बुध-शुक्रांच्या शुभदृष्टीमध्ये असलेल्या चंद्रामुळे दे. दादाभाई व्यापार करण्याकरता एका कंपनीचे भागीदार म्हणून इंग्लंडास गेले. परंतु त्या वेळेस चलित रवि प्रथम नेपच्यून व नंतर हर्शल बरोबर केंद्रयोग करीत असून चलित मंगळ धनभावस्थ मूळ चंद्राबरोबर केंद्रयोग करीत होता त्यामुळे त्यांचे व्यापारामध्ये फारसे जुळले नाही. दे. दादाभाईना व्यापारामध्ये व्यक्तिविषयक फायदा करून घेतां आला नाही परंतु याच वेळेस अर्थशास्त्राच्या अध्ययनाने हिंदुस्थानची सांपत्तिक स्थिति किती अनर्थकारक होती हे त्यांस कळून आले. व या पुढे देशाची स्थिति सुधारण्याकरतां त्यांच्या आत्मकारक मंगळाच्या उत्साहाप्रमाणे त्यांनी आपल्या सर्व आयुष्यभर परिश्रम केले. अर्थशास्त्राचे पहिले धडे दे. दादाभाईनीच हिंदुस्थानास शिकविले आहेत. मकरेतील दशमस्थ हर्शलमुळे व बादशाही राशीतील गुरु-मंगळांमुळे राजकारणाच्या विस्तृत क्षेत्राकडे ते वळले व या क्षेत्रांत त्यांनी केलेल्या अनेक कामांचा यथे नामनिर्देश-सुद्धा जागेच्या अभावामुळे करतां येत नाही. त्यांच्या अंगी असलेली कार्यक्षमता, फडनिशी कामांत प्राविण्य व देशोन्नतीसाठीं त्यांच्या ठिकाणी असलेली कळकळ लक्षांत घेऊन १८७४ साली बडोदे संस्थानच्या अधिपतींनी मोठ्या आग्रहाने त्यांस मुख्य दिवाणगिरीची वस्त्रे दिली. दे. दादाभाईची सुद्धा उमेद संस्थानामध्ये पुष्कळ सुधारणा करण्याची होती. ह्या वेळेस चलित रवि मूळ गुरुबरोबर द्विराश्रयंतर दृष्टियोग करीत असून चलित चंद्राचे भ्रमण चलित दशमांतून आणि गोचरीच्या गुरुचे भ्रमण मूळ रवीवरून सुरू होते. या शुभ योगांमुळे महत्कारक पद प्राप्त झाले. हे योग चाळू

असतां चलित मंगळ रवीशी युति करण्यास जात असून चलित रवि मूळ शुक्राशी केंद्रयोग करण्यास जात होता. हे योग १८७९ साली तंतोतंत होत असून त्याच वर्षी गोचरीचा हर्शल व शनीचा प्रतियोग होऊन हर्शल मूळ मंगळावर आला होता. या योगांनी आमच्या दे. दादाभाईस रुपेरी वेडीतून सोडविले. दे. दादाभाईंनी दिवाणगिरीचा राजीनामा देऊन पुन्हां ते देशहिताची कामे करू लागले. सन १८८१ पासून १८८९ पर्यंत ते मुंबई कायदे कौंसिलाचे मॅबर होते. १८८९ च्या डिसेंबर महिन्यांत राष्ट्रीयसभेची प्राणप्रतिष्ठा झाली. ह्या राष्ट्रकार्यामध्ये दे. दादाभाई अर्धवर्ष होते. दिनवर्ष पद्धतीप्रमाणे १८८६ पासून दादाभाईंच्या कुडलीमध्ये अत्यंत बलवान शुभयोग सुरू झाले होते. चलित रवि हा मूळ रवि व नेपच्यून बरोबर द्विराश्रयंतर दृष्टियोग व चलित बुधाबरोबर युतियोग करीत असून चलित गुरु मूळ रवीबरोबर युतियोग करीत होता. शेवटचा योग कोणत्याहि बाबतीत यशस्वी करणारा असून बराच काळ टिकणारा होता. हे योग चालले असतां दे. दादाभाई राष्ट्रीयसभेचे अध्यक्ष झाले. रवि-गुरु-युति योग चालू असतां चलित रवीने ६७ व्या वर्षी मूळ हर्शलबरोबर द्विराश्रयंतर दृष्टियोग केला. त्यावेळी दे. दादाभाई इंग्लिश पार्लमेंटचे सभासद झाले. हिंदी मनुष्याला हा मान पहिलाच होता. १८९३ साली त्यांच्या अपूर्व देशसेवेबद्दल त्यांच्या देशवांधवांकडून त्यांचे जंगी स्वागत झाले. व ह्या वर्षाच्या अखेरीस ते पुन्हां राष्ट्रीय सभेचे अध्यक्ष झाले. १९०६ सालच्या कलकत्ता येथील राष्ट्रीयसभेचे अध्यक्ष या नात्याने ह्या ८२ वर्षांच्या वृद्ध देशभक्ताने मार्गदर्शकाचे जे काम केले त्याचा विसर हिंदी लोकांस पडणे शक्य नाही. एवंच चलित गुरु व मूळ रवि यांचा युति-योग चालू असतां दे. दादाभाईंच्या हातून चिरस्मरणीय अशी कामगिरी झाली व लोकांनीहि त्यांचा विशेष गौरव केला. त्यांच्या ९२ व ९३ या वर्षी चलित रवि व चलित गुरु यांचा अनिष्टकारक केंद्रयोग होणार आहे परंतु त्याच वेळेस चलित गुरु व मूळ रवि यांचा सम क्रांतियोग हा तारक आहे. ९७ व्या वर्षी रवि-शनीचा प्रतियोग सुरू होणार आहे. हा शेवटचा प्रतियोग अत्यंत अनिष्ट आहे.

राम नारायण.

॥ श्रीसद्गुरवे नमः ॥

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसाद्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आक्रेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ ? ॥

अभिनवाऽवृत्ति
वर्ष १ ले. }

ऑक्टोबर १९१५.

{ अंक ७ वा.

पांच खुनी मनुष्यांच्या कुंडल्या.

(मागील अंकावरून पुढे चालू.)

हा योग खुनशी स्वभाव करतो. बुध व नेपच्यून यांची व्यय स्थानांतील युति सुद्धा असल्या तऱ्हेची वासना दर्शवीत आहे. ह्या वाईस कायदेशीर रीतीने चौकशी होऊन देहांत शासनाची शिक्षा झाली. ज्या काळी ह्या स्त्रीने वर सांगितलेले अघोर कृत्य केले त्या वेळी दिनवर्ष पद्धतीप्रमाणे चलित मंगळ हा हर्शल बरोबर प्रतियोग करीत असून चलित चंद्र शनि बरोबर प्रतियोग करीत होता. आणि ज्या काळी ह्या अघोर कृत्याची चौकशी होऊन त्याबद्दल शिक्षा झाली त्या काळी दिनवर्ष पद्धतीप्रमाणे चलित चंद्र हा शुक्र व जन्मकालीन शनि यांबरोबर समक्रांतियोग करीत असून चलित चंद्र हा शुक्र व जन्मकालीन रवि यांबरोबर प्रतियोग करीत होता.

कुंडली तिसरी. आग० स्टरनिकल्. जन्म ता. ११ मे १८६६ पहांटेस
१-३० वाजतां. स्थळ-रेखांश १८-३० पूर्व. अक्षांश १० उत्तर.

स्पष्ट षड् भाव.

१	२	३	४	५	६
कुंभ	मेघ	वृषभ	मिथुन	कर्क	कर्क
२०-१०	१८	२१	१२-१६	१	२०

स्पष्ट ग्रह.

रवि	चंद्र	बुध	शुक्र	मंगळ
वृषभ	मीन	मेघ	मिथुन	मेघ
२०-३	२९-३९	२४-१२	८-४८	५-२१
गुरु	शनि	हर्शल	नेपच्यून	
कुंभ	वृश्चिक	कर्क	मेघ	
२-८	८-१०	१-१३	११-४४	

ह्या भयंकर खुनी मनुष्याने गेल्या २०-२९ वर्षांत जर्मनीच्या निरनि-
राळ्या भागांत कित्येक डझनाने मोजतां येतील इतके अनेक खून केले
होते. इतके करून सुद्धा ही स्वारी मोठ्या धूर्तपणाने राजरोसपणाने
वागत असे. हा मनुष्य ज्या ठिकाणी नोकरीस राही तेथील मनुष्यांचा
विश्वास सहज संपादन करीत असे. त्यामुळे निरनिराळ्या कारखानदारांपासून
उत्तम तऱ्हेचे काम केल्याबद्दल आणि सुस्वभावासंबंधाची अनेक सर्टिफि-
कॅटे ह्या खुनी मनुष्याजवळ होती. तो साधारणपणे सभ्य व उमदा कारा-
गीर असल्याबद्दल लोकांत प्रसिद्धि होती. कुंडलीमध्ये असलेला बलवान्
शुक्र आणि गुरु-चंद्रांचा द्विराश्रयंतर दृष्टियोग ह्यामुळे वर सांगितलेली स्थिति
होती. हा मनुष्य कधीच एके ठिकाणी फार काळ राहिला नाही परंतु
सर्व जर्मनीभर भटकत राहिला. कुंडलीत चंद्र लग्नांत असून बरेच ग्रह
चरराशीत आहेत. हे पहाण्यासारखे आहे. हा मनुष्य जेथे पुष्कळ
मनुष्यांचा संबंध नाही अशा गिरणीमध्ये किंवा शेतामध्ये काम करीत असे.
आपल्या दुष्ट कृत्याचे मुद्देमाल नाहीसे करण्याकरता तो नेहमी घरांस किंवा

घान्याच्या कोठारास आगी लावीत असे. ह्याने बरेचसे खून सूड घेण्याकरतां
आणि चोरी करण्याच्या उद्देशाने केले. लग्नाधिपति शनि हा वृश्चिक ह्या
खुनशी राशीत असून मेघ ह्या तीव्र राशीमध्ये मंगळ व नेपच्यून या ग्रहां-
बरोबर चंद्र युक्त असून लग्नांत आहे; चंद्र व मंगळ हे हर्शल बरोबर केंद्र-
योग करीत आहेत. हे सर्व योग या मनुष्याचा खुनशी स्वभाव पूर्णपणे
दर्शवीत आहेत. आपल्या धूर्ततेमुळे हा अनेक खून करून सुद्धा निर्धा-
स्तपणे सुटा राहिला. अखेरीस एका खुनाच्या खटल्यांत हा दुसऱ्या जोडी-
दाराबरोबर सांपडून त्यास देहांत शिक्षा झाली. त्या वेळीं दिनवर्षपद्ध-
तीप्रमाणे चलित रवि हा जन्मकालीन मंगळाबरोबर केंद्रयोग करीत असून
चलित रवि चलित हर्शल बरोबर युतियोग करीत होता. ह्या मनुष्यामध्ये
एक विशेष पाहण्यासारखा गुण म्हटला म्हणजे जनावरांसंबंधाने विशेष
आवड व प्रेम हे होय आणि हा गुण मीन राशीत असलेला चंद्र लग्नां
उदित असल्यामुळे आला असावा.

कुंडली ४ थी. इ. ए. वॅग्नर. जन्म:—२२ सप्टेंबर १८७४
दुपारी २ वाजतां, स्थळ:—रेखांश ९ पूर्व व अक्षांश ४९ उत्तर.

षड् भाव.

१	२	३	४	५	६
मकर १-१४	कुंभ १६	मेघ २	वृषभ ३	वृषभ २६	मिथुन १४

स्पष्ट ग्रह.

रवि	चंद्र	बुध	शुक्र	मंगळ	गुरु	शनि
कन्या	कुंभ	तूळ	वृश्चिक	कन्या	तूळ	कुंभ
२९-२१	१३-२१	१०-१७	१९-४७	३-१९	९-२०	७-१९ व
हर्शल सिंह	१३-४८.	नेत्र.	वृषभ ०-११ व.			

हा मनुष्य शाळा मास्तर होता. ह्याने सहा वर्षांपूर्वी ठरविल्याप्रमाणे
ता. ४-९ सप्टेंबर १९१३ च्या रात्री भयंकर रीतीने अनेक खून केले.
एन नदीच्या काठी मुलहासेन नांवाच्या खेडे गांवी हा मनुष्य शाळा मास्तर
होता. तेथे असलेल्या एका कलालाच्या मुलीबरोबर ह्याचा वाईट संबंध

होता. ह्या गोष्टीचा बराच बन्ना झाल्यामुळे ह्या मनुष्यास त्या मुली-बरोबर लग्न करावें लागलें. पुढें त्याला ह्या बाईपासून ४ मुलेंही झालीं. परंतु सासऱ्यानें ज्या तऱ्हेनें त्याला लग्न करण्यास भाग पाडलें व पुढें त्याच्या-बरोबर जी सासऱ्याच्या आप्तेष्टांनीं ज्या तऱ्हेची वागणूक ठेविली होती त्यामुळे ह्या मनुष्याच्या मनांत त्या सर्वांबद्दल कांहीं विलक्षण भावना उत्पन्न झाली. आणि अखेरीस त्याच्या सासऱ्याच्या आप्तेष्टांसंबंधानें व त्या गांवांतील इतर लोकांसंबंधानें त्याच्या पोटांत दीर्घद्वेष उत्पन्न झाला. पुढें तो डेजर लॉच नांवाच्या दुसऱ्या दूर असलेल्या खेडेगांवां राहण्यास गेला. येथें पूर्वी सांगितल्याप्रमाणें ता. ४ सप्टेंबर रोजीं पूर्वे रात्री त्यानें झोपेंत असलेल्या बायकोचा व चारही मुलांचे गळे कापून खून केले व आपलें सर्व कृत्य पोलिस खात्यास पत्रद्वारे कळविलें. नंतर तो रेल्वेनें आणि कांहीं वेळ सायकलवर बसून मुलहासेन गांवां मध्य रात्रीच्या सुमारास येऊन पोचला. गांवांत जातांना गांवांतील घरांस, कोठारांस आणि गवताच्या गंग्यांस आगी लाविल्या. आगीचा डोंब सर्व गांवभर झाल्यामुळे गांवांतील लोक धांवून बाहेर आल्यावर ह्या खुनशी मनुष्यानें आपल्या हातांतील दोन मोठ्या पिस्तुलांनें गोळ्या झाडण्यास सुरुवात केली. अग्निप्रळयानें आधींच लोक घाबरून गेले होते त्यांत गोळ्यांचा वर्षाव होऊं लागल्यामुळे तर त्यांची स्थिति फारच शोचनीय झाली ! अशा स्थितींत ह्या दुष्ट मनुष्यानें ३६ इसमांस जखमी व ठार केले. त्या नंतर एका पोलिसानें तरवारीच्या सहायानें ह्या मनुष्यास निःशस्त्र केले. ह्या निर्दय कृत्याबद्दल गांवांतील लोकांनीं खवळून जाऊन त्या मनुष्यास वेदम मार दिला आणि तो मनुष्य मेला आहे असें समजून एका खाड्यांत लोटून दिलें. तेथें तो बरेच तास पर्यंत होता. नंतर त्यास दवाखान्यांत पोचविण्यांत आलें. दवाखान्यांत नेल्यावर कांहीं वेळानें तो शुद्धीवर आला परंतु लोकांकडून त्याला जो मार मिळाला त्यांत त्याचा डावा हात मोडून गेल्यामुळे कापून काढावा लावला. याचा ज्यावेळीं झाडा घेतला त्या वेळीं त्याच्याजवळ ६ वर्षांपूर्वी लिहिलेला एक कागद सांपडला. त्यांत त्यानें सदरहू गांवांतील लोकांचा कोणत्या रीतीनें

सुड धावयाचा ह्याचें सविस्तर वर्णन केलेलें होतें. ह्या कागदांत लिहिल्या-प्रमाणें त्याचे मनांतून आणखी कितीतरी अवोर कृत्यें करावयाचीं होती. पुढें चौकशीकरितां नेमलेल्या कमिशननें त्यास वेडा ठरवून त्याची पुढें चौकशी न करतां वेड्याचे इस्पितळांत पाठवून दिलें तेथें ही स्वारी अद्याप हयात आहे.

सूक्ष्म दृष्टीनें ह्या मनुष्याच्या वर्तणुकीचें निरीक्षण केलें असतां व्यभिचारी वर्तन हेंच त्याच्या वरील दुष्ट कृत्यास कारणीभूत झालें असल्याचें आपणास आढळेल आणि कुंडलीत हें पूर्णपणें दृग्गोचर होत आहे. शुक्र दशमांत वृश्चिक राशीमध्ये व अनुराधा या व्यभिचारप्रिय नक्षत्रांत असून लग्नेश शनि, व चंद्र व हर्शल यांचेबरोबर अशुभ दृष्टियोग करीत आहे. शुक्र हा पंचमेश असून त्यानें हा योग उत्पन्न होत असल्यामुळे ह्या मनुष्याची व्यभिचारप्रियता स्पष्टपणें दृष्टोत्पत्तीस येत आहे. शनि व चंद्र स्थिर राशींत युक्त असून सिंह या स्थिर राशींत असलेल्या हर्शलबरोबर पूर्णपणें प्रतियोग करीत असल्यामुळे ह्या मनुष्याची मानसिक प्रवृत्ति इतकी भयंकर घातक झाली होती. ही व्यक्ति पक्की देहात्मवादी असून जें सर्व आहे तें वाईट आहे असें मानणारी होती. ज्या काळीं ह्या मनुष्यानें मागे सांगितलेलें भयंकर कृत्य केले त्या काळीं खाली लिहिल्याप्रमाणें योग दिनवर्षपद्धतीप्रमाणें होते. चलित रवि केंद्र-योग शनि; चलित मंगळ युतियोग जन्म रवि; चलित चंद्र हा चलित रवीबरोबर केंद्रयोग करण्यास जात होता.

कुंडली ५ वी. ए. हाफ. जन्म:—तारीख २६ मार्च १८६३ दुपारी ५.२० वाजतां. स्थळ:—मेव नदीवरील फ्रँकफुर शहर.

पड् भाव.

१ २ ३ ४ ५ ६
कन्या १७-१४. तूळ २१. वृश्चिक २१. धनु २६. कुंभ २. मी २.

स्पष्ट ग्रह.

रवि चंद्र बुध शुक्र मंगळ गुरु

मेघ मिथुन मीन वृषभ मिथुन तूळ
 १-३३ २८-२९ १३-४९ ०-४९ १०-२० २४-३७
 शनि, तूळ १-१६. हर्शल, मिथुन १७-८. नेप. मेघ, ३-३७.

ह्या मनुष्यास आपल्या दोन बायका, आई व दुसरे कित्येक नातेवाईक यांचा, विम्याच्या मोठ्या रकमा मिळण्याकरतां व यांच्या इस्टेटी मिळण्याकरतां विषप्रयोगानें खून करण्याच्या आरोपावरून पकडण्यांत आलें होतें. ह्यानें आपल्या तिसऱ्या बायकोचा खून पूर्वीप्रमाणें करण्याचा प्रयत्न केला परंतु लोकांस संशय आल्यामुळें ह्या तिसऱ्या बायकोस त्याला विषप्रयोग करतां आला नाहीं. पूर्वीच्या मृतांचीं शरीरें रसायन शास्त्ररीत्या तपासतां विषप्रयोग झाल्याचें आढळून आलें. ह्या मनुष्याची चौकशी होऊन त्यास देहांत शिक्षा मिळाली. इतर विषप्रयोग करणारांच्या कुडल्यांमध्ये ज्याप्रमाणें कन्या व मीन व त्यांचे अधिपति बुध व नेपच्यून यांचा विशेष संबंध आढळून येतो त्याचप्रमाणें ह्या कुडलीमध्येही दिसून येत आहे. येथें बुध व नेपच्यून फारच पीडित असून आत्मकारक रवि हा कोणत्याच प्रहाकडून शुभसंबंधित नाहीं यामुळें ह्याला नीतिमत्ता कशी असते याची विलकूल जाणीव नसल्याचें दिसून येत आहे. चंद्र हा शुक्राबरोबर तृतीय एकादश योग करीत असून धन स्थानांतील गुरुबरोबर त्रिकोण योग करीत आहे या योगांमुळेंच याच्या जाळ्यांत अनेक स्त्रिया सांपडल्या. हा मनुष्य पट्याचे हात करण्यांत निष्णात होता व ह्याचे खेळ लोकप्रिय होत असत. मंगळ व हर्शल यांची युति बुधाचे राशींत झाली असून बुध त्या दोन ग्रहांबरोबर दृष्टियोग करीत आहे म्हणून त्यास ही कला प्राप्त झाली होती. याच्या शिक्षेच्या वेळीं दिनवर्षपद्धतीप्रमाणें खालील योग चाल होते:—चलित बुध युतियोग हर्शल; चलित शुक्र युतियोग जन्मशनि; चलित चंद्र युतियोग जन्मकालीन मंगळ व हर्शल. ' फिरस्ता. '

राशिधर्म निरूपण.

(मागील अंकावरून पुढें चालू.)

कुंभ ही राशिचक्रांतील अकरावी राशि आहे. ह्या राशीचा आकार खांद्यावर रिक्त घट घेतलेल्या पुरुषाचा आहे असें यवनाचार्यांचें मत आहे. यूरोपीय ग्रंथांत ह्या राशीचा आकार हातांत कुंभ घेऊन त्यांतील पाणी जमिनीवर ओतीत असलेल्या पुरुषाचा मानला आहे. ही राशि पुरुष, स्थिर, वायुतत्वाची व मानुष राशि आहे. ही राशि साधारणपणें अल्प संतति देते. ह्या राशीचा अंमल शरिरांतील रक्ताभिरसण, पोटाच्या व पायांच्या नळ्या ह्यांवर आहे.

जन्मकालीं ही राशि पूर्व केंद्रावर उदय पावत असतां किंवा ह्या राशींत रवि अगर चंद्र असतां स्वभाव आत्मविश्वासी, सोशीक, कंठक, धैर्यशील, सहनशील, शांत, सुखभावी, कल्पक, स्थिर, वाचन व विद्या यांचा अभिलाषी, बुद्धिमान व मानवी स्वभावाची उत्तम पारख करणारा असतो. ह्या मनुष्यांस गूढविद्या, ज्योतिष, सामुद्रिक वगैरेंची गोडी असते. कुंभ लग्नावर जन्म पावणाऱ्या लोकांस सार्वजनिक कृत्यें, म्युनिसिपालिट्या किंवा लोकांनी चालविलेल्या संस्था, मित्र, ओळखीचे लोक आणि लग्न यामुळें फायदे होतात.

कुंभ राशि शनीचे स्वगृह मानतात. ह्या राशींत बुध व हर्शल फार बलवान असतात. रवि किंवा चंद्र ह्या राशींत शत्रुक्षेत्रीं असल्यामुळें निर्बली असतात. ह्या राशींत शुक्र आपल्या मित्रक्षेत्रीं असल्यामुळें बलवान असतो.

साधारणपणें कुंभ राशि शरीर प्रकृति चांगली व सशक्त दर्शविते. रवि किंवा चंद्र ह्या राशींत पापग्रहानें पीडित असतां पोटाच्या, गुढघे, पाय मुरगाळणें, मजातंतूंचे विकार, रक्तदोषामुळें होणारे विकार, अशक्तता, नेत्रविकार वगैरेंपासून त्रास होण्याचा विशेष संभव आहे. ह्या राशीच्या मनुष्यांना मानसिक श्रम फार करावे लागतात म्हणून त्यांनीं आपलें मन शक्य तितकें शांत ठेवण्याच्या प्रयत्न करावा. रक्ताभिरसणाची क्रिया उत्तम चालिल अशा

तऱ्हेचा व्यायाम करावा. ह्या लोकांस मोकळी हवा, आनंदी व उत्साही मित्र-मंडळ व बुद्धितवास परिपोषक असा आहारविहार यांची जरूरी आहे. ह्या लोकांनी आपल्या नेत्रासंबंधाने विशेष खबरदारी घ्यावी. कुंभ राशीत अनिष्ट ग्रह असतां नेत्रविकाराने त्रस्त झालेली मंडळी बरीच पहाण्यास मिळते. ह्या राशीच्या लोकांनी शहरांपासून दूर व उंच जागेवर रहावे. ह्या लोकांस मित्र-मंडळाची विशेष आवश्यकता असल्यामुळे एकांतस्थले साधारणपणे निरुपयोगीच होत. ह्या राशीचे लोकांस इंद्रनील नांवाच्या रत्नाच्या धारणापासून फायदा होतो आणि शनिवार शुभ किंवा महत्वाचा असतो. आर्य ग्रंथांत या राशीचा रंग मुंगुसाच्या वर्णासारखा बभ्रू असा सांगितला आहे व यूरोपीय ज्योतिर्विद् ह्या राशीचा वर्ण साधारण हिरवट किंवा निळा मानतात.

मीन.

मीन ही राशिचक्रातील बारावी व शेवटची राशि आहे. ह्या राशीचा आकार आर्य व यूरोपीय ग्रंथांत उलट सुलट असलेल्या दोन मत्स्यांचा सांगितलेला आहे. ही स्त्री, द्विस्वभाव, जल, आर्द्र व बहुप्रसन्न राशि आहे.

जन्मकाली ही राशि पूर्व केन्द्रावर उदय पावत असतां किंवा ह्या राशीत रवि किंवा चंद्र असतां स्वभाव अस्थिर, शीघ्रसंस्कार ग्रहण करणारा, बहुधा दुसऱ्याच्या गुणावगुणांचे अनुकरण करणारा, सुस्वभावी, आळशी, दिव्य श्रमाचा पूर्ण अभाव, सहज विकारवश होणारा, ममताळु, आत्मविश्वास नसणारा असतो. ह्या लोकांत मुक्या जनावरासंबंधाने विशेष आवड पाहण्यांत येते. ह्या लोकांच्या स्वभावांत, वर्तनांत व वागणुकींत द्विस्वभावपणा व अस्थिरता फार प्राधान्येकरून दृष्टोत्पत्तीस येतात. ह्या राशीचा संबंध हॉस्पिटलस, धर्मार्थ दावाखाने, तुरुंग किंवा कैदखाने, धार्मिक संस्था—पांजरपोळ अनाथगृहे, भिक्षागृहे, दानगृहे,—ह्यांवरोंवर असल्याने बरील संस्थापासून लाभ वगैरे गोष्टी घडतात. ह्या लग्नावर जन्मणाऱ्या लोकांत गायनवादनविषयक आवड आढळते. त्याच प्रमाणे ह्या राशीच्या लोकांस त्रिलक्षण किंवा अद्भुतरस-प्राधान्यता असल्याकारणाने काव्यनिक कथानके रचणे, कादंबऱ्या लिहिणे वगैरे गोष्टी आवडतात.

(अपूर्ण)

जन्मकालीन सूर्यराशीवरून स्वभाववर्णन.

कन्यासंक्रमणांत जन्म पावणाऱ्या स्त्रीपुरुषांचे स्वभाववर्णन.

(मागील अंकावरून पुढे चालू.)

कन्येत रवि व कुंभेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेल्या लोकांमध्ये विचारशक्ति व कल्पना शक्ति बऱ्याच जागृत झालेल्या असतात. या योगामुळे सारासार विचार व टीका करण्याकडे मनाची प्रवृत्ति फार असते परंतु कन्या राशीचा व्यवहारीपणा पुष्कळच कमी झालेला आढळतो. ह्या लोकांमध्ये उच्च विचार, काव्याची अभिरुचि आणि लोकांवर उपकार करण्याची बुद्धि ही आढळून येतात. प्रयत्नांच्या अभावी ह्या लोकांचे बरेचसे गुण लुप्तप्राय होतात. ह्या लोकांचा लोकोपयोगी संस्थांशी संबंध आल्यास कल्याणकारक होईल.

कन्येत रवि व मीनेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक शांतस्वभावाचे, निरुपद्रवी, एकांतप्रिय, चौकस, खोल बुद्धीचे आणि गूढ शास्त्राकडे प्रवृत्ति असणारे असतात. निष्कारण काळजी करण्याकडे ह्या लोकांची विशेष प्रवृत्ति असते. प्रतिस्पर्धांच्या कृत्यापासून अपत्यक्ष रीत्या फायदा होण्याचा संभव आहे.

तूळ संक्रमणांत जन्म पावणाऱ्या स्त्रीपुरुषांचे स्वभाववर्णन.

राशिचक्रामध्ये तूळ राशि ही सप्तम, वायु तत्वाची, चर आणि पुरुष राशि आहे. ह्या राशीत सूर्य प्रतिवर्षी सामान्यतः सप्टेंबर महिन्याच्या २२ व्या तारखेस प्रवेश करतो आणि अक्टोबर महिन्याच्या २२ तारखेपर्यंत या राशीत भ्रमण करीत असतो. ह्या तूळ संक्रमणांत जन्म पावणारे लोक कोमळ अंतःकरणाचे, महत्वाकांक्षी, उदार, सुखाभिलाषी, लोकांशी मिळून मिसळून वागणारे, गर्विष्ठ, लोकांपासून स्तुतीची अपेक्षा करणारे, न्यायप्रिय, उत्तम गोष्टींची आवड वाळगणारे आणि कलाकौशल्याचे शोकी असतात. समतोल आचरण, न्यायी वर्तन, आजूबाजूच्या परिस्थितीचे योग्य ज्ञान, आनंदी व प्रेमळ स्वभाव हे तूळ राशीचे गुणधर्म आहेत आणि या राशीत रवि असतांना हे गुण-

धर्म पहावयास सांपडतात परंतु ह्या राशींत रवि नीचक्षेत्रीं बलहीन असतो त्यामुळे इतर ग्रहांच्या दृष्टियोगांमुळे वरील गुणामध्ये कधी कधी फारच फरक झालेला आढळून येतो. ज्या लोकांच्या जन्मकाळीं तूळ राशीमध्ये पीडित रवि असतो त्यांचा स्वभाव गर्विष्ठ, महत्वाकांक्षी, चंचल, लोकांवर कोणत्या तरी उपायाने आपली हुकमत चालविणारा, स्तुतिप्रिय आणि दांभिक असतो. हे लोक आंत एक व बाहेर दुसरे असे दाखविणारे असतात. तूळ राशीतील रवीच्या मनुष्यांचे असे दोन प्रकारचे भेद स्पष्ट पहावयास सांपडतात. हे दुसरे म्हणजे उन्नत नसणारे, धार्मिक बाय विधींचे स्तोम माजविणारे आणि आत्मप्रौढी मिरविणारे असतात. तूळेंतील रवि असणाऱ्या उन्नत मनुष्यांमध्ये प्रेरणाशक्ति, सूक्ष्मदृष्टि आणि व्यवस्थित आचरण हीं स्पष्ट दिसून येतात.

तूळराशिमध्ये रवि असणाऱ्या मनुष्यांची शरीर प्रकृति साधारणपणे निकोप असते. ह्या मनुष्यांस मूत्राशयाचे रोग, मधुमेह आणि स्पर्शजन्य रोग होण्याचा संभव असतो. आहार विहारांच्या अतिरेकामुळे ह्या लोकांची शरीरप्रकृति तावडतोव नादुरुस्त होत.

तूळराशिमध्ये रवि असणाऱ्या मनुष्यांमध्ये कलाकौशल्याचीं कामे करणारे, गवई, बजवय्ये सुगंधि द्रव्यांचा व्यापार करणारे आणि वस्तुसंग्रहालयें यांमध्ये काम करणारे लोक आढळतात.

रविचंद्रांच्या राशिपरतवें होणाऱ्या संयोगानें आढळणारें

स्वभाववर्णन.

तूळेंत रवि व मेषेंत चंद्रः—या योगावर जन्मणारे लोक बुद्धिमान, अति महत्वाकांक्षी व अस्थिर स्वभावाचे असतात. या लोकांची ग्राहक शक्ति फारच तीक्ष्ण असून हे लोक गुणांची पारख तावडतोव करतात. यांना नेत्रविकार होण्याचा संभव आहे. वकीलोच्या धंद्यांत यश मिळणें शक्य आहे.

तूळेंत रवि व वृषभेंत चंद्रः—या योगावर जन्मणारे लोक सुस्वभावी, धोरणी आणि सुखाभिलाषी असतात. या लोकांचा कल गायन, वादन व नाटकें यांजकडे फार असतो. हा योग सुखोपभोगास वरा आहे. नाटकें व नाटकगृहे यांच्याशी संबंध आल्यास यश मिळण्याचा संभव आहे.

तूळेंत रवि व मिथुनेंत चंद्रः—ह्या योगावर जन्मलेले लोक बुद्धिमान, परोपकारी, धार्मिक आणि तात्विक विचार करणारे असतात. ह्या लोकांची कोणत्याहि कामांत मनाची वृत्ति फार समतोल असते. या लोकांचा उदय प्रवास व वक्तृत्व यांमुळे होण्याचा संभव आहे.

तूळेंत रवि व कर्केंत चंद्रः—ह्या योगावर जन्मलेले लोक अत्यंत महत्वाकांक्षी, कीर्तीचे अभिलाषी आणि अस्थिर मनोवृत्तीचे असतात. त्यांच्या स्वभावांत मनोवृत्तीचेंच प्राबल्य अधिक दिसून येतें. त्यांच्या आचरणांत पुष्कळ वेळां विचारापेक्षां विकारांचेंच प्राबल्य असतें. हा योग मनुष्यांस कोणत्या ना कोणत्या प्रकारानें प्रसिद्धीस आणतो. सामाजिक बाबतींत काम केल्यानें यशप्राप्ति होईल.

तूळेंत रवि व सिंहेंत चंद्रः—ह्या योगावर जन्मलेल्या लोकांच्या स्वभावामध्ये स्थैर्य, आत्मविश्वास, विश्वासूपणा, गंभीरता आणि समतोलपणा हीं असतात. आयुष्य सुखानें जाण्यास हा योग फारच उत्तम आहे. मित्रांमुळे आणि स्वसामर्थ्यानें या लोकांचा उदय होतो.

तूळेंत रवि व कन्येंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक व्यवहारनिपुण स्वार्थतत्पर व फाजील धोरणी असतात. हे लोक क्षुल्लक गोष्टीसाठीं सुद्धां आपलें शहाणपण खर्च करतात. या लोकांस संस्थांपासून फायदा होण्याचा संभव आहे.

तूळेंत रवि व तूळेंत चंद्रः—ह्या योगावर जन्मलेले लोक उतावळे, अस्थिर, निष्कालजी आणि स्वार्थपरायण असतात. या योगामुळे निरीक्षण करण्याची शक्ति तीव्र असते परंतु एकंदरींत हा योग फारसा महत्वाचा नाही. या लोकांस वडिलोपार्जित संपत्ति मिळण्याचा संभव आहे.

तूळेंत रवि व वृश्चिकेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक स्वार्थी, केवळ आपलेंच हित पहाणारे, आंतल्या गांठीचे आणि संग्रहशील असतात. हे लोक दुसऱ्यांच्या अंतःकरणास लागेल अशी टीका करतात आणि यांची दृष्टि नेहमीं दुसऱ्यांच्या दोषांकडेच असते. यांच्या स्वभावाचा अंत लागणें कठीण

असतें आणि त्यांना संतोषित करणें हे त्याहीपेक्षां कठीण असतें. केवळ स्वतःच्या परिश्रमानें हे लोक उदयास येतात.

तूळेंत रवि व धनेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक बुद्धिमानं, उदार, प्रेमळ, निरलस आणि परोपकारी असतात. हे लोक नेहमीं कोणत्याहि गोष्टीसंबंधानें चांगलाच अर्थ ग्रहण करतात आणि पुढें आलेल्या संधीचा उत्तम उपयोग करून घेतात. सामान्यतः हा योग शुभफलदायी आहे. प्रवास आणि धार्मिक वावती यांमुळें फायदा होईल.

तूळेंत रवि व मकरेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक अत्यंत महत्वाकांक्षी, अस्थिर, फाजील हिशोबी आणि मेहनती असतात. कोणत्या ना कोणत्या प्रकारानें लोकांपुढें यावें अशी या लोकांमध्ये प्रबल इच्छा असते. या लोकांस वडिलार्जित संपत्तीचा लाभ होण्याचा संभव आहे.

तूळेंत रवि व कुंभेंत चंद्रः—या योगावर जन्मणारे लोक सुखभावी, परोपकारी, विद्याभिलाषी, उदार, विश्वासु आणि सरळ मार्गांचें अवलंबन करणारे असतात. लोकोपयोगी कामें करण्यास हे लोक निसर्गतः लायक असतात आणि त्यांच्या हातून तशीं कृत्यें पुष्कळच होतात. ह्या लोकांस मनोरंजक कला विशेष आवडतात. कलाकौशल्यापासून यशप्राप्ति होईल.

तूळेंत रवि व मीनेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक निरुपद्रवी, गरीब, परोपकारी आणि सुखाभिलाषी असतात. ह्या लोकांस निराश्रित व दुबळे यांसंबंधानें अधिक कळकळ वाटते. परोपकार करण्यामुळें या लोकांचें कल्याण होईल.

प्रसिद्ध व्यक्तींच्या कुंडल्यांचा संग्रह.

नंबर ७. मिसेम् अॅनि वेझंट.

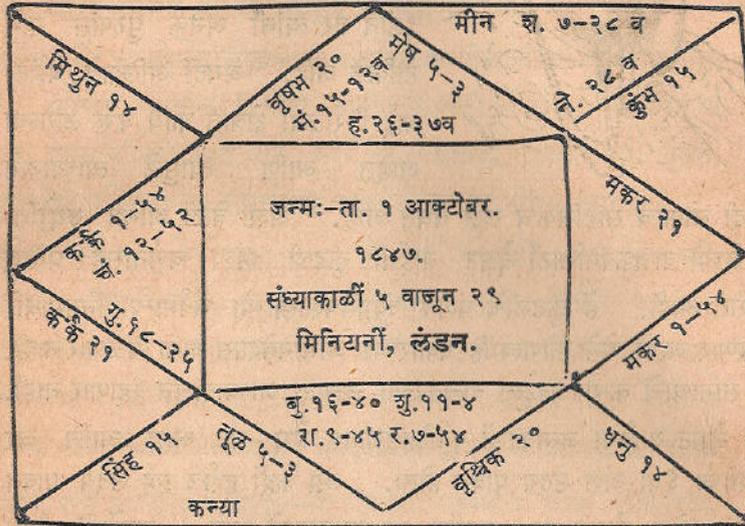
अनेक कारणामुळें मिसेस अॅनि वेझंट सर्व जगाच्या आणि विशेषतः भारत-वासीयांच्या पूर्ण परिचयाच्या झाल्या आहेत. कर्तृत्व आणि प्रसिद्धि या दृष्टीनें तर त्यांनीं अनेक पुरुषांस मागे टाकिलें आहे. अगदीं अलिकडे वेझंट-बाई निराळ्या क्षेत्रांत कार्य करूं लागल्या आहेत आणि त्यामुळें त्यांच्याकडे

हिंदी लोकांचें साहजिकच लक्ष वेधत आहे. अशा वेळीं आम्ही ज्योतिर्मालेच्या वाचकवर्गासाठीं वेझंट बाईंची कुंडली अल्प वर्णनासह प्रसिद्ध करित आहों. हें कुंडलीचें वर्णन ज्योतिषशास्त्राच्या सर्वमान्य नियमाधारे करणार आहों. येथें कोणत्याहि प्रकारच्या अभिनिवेशास जागा मिळणार नाही. हें सांगण्याचें कारण बहुश्रुत वाचकांच्या लक्ष्यांत आल्यावांचून रहाणार नाही.

वेझंट बाईंच्या जन्मकालीं पूर्वक्षितिजावर मेष या आद्य आणि चर राशीचा ईवा अंश उदय पावत होता. लग्न केंद्रीं हरील ग्रह उदय पावत असून लग्नेश मंगळ वृषभ राशींत धन स्थानामध्ये आहे. लग्नकेंद्रीं जीवन शक्तिवर्धक अशी अग्निराशि असून मंगळ उच्च गुरु बरोबर द्विराश्र्यंतर शुभ दृष्टियोग करीत आहे आणि स्त्रियांच्या कुंडलींत शारीरस्वास्थ्याचा कारक ग्रह चंद्र बलवान् असून गुरु बरोबर युतियोग आणि मंगळा बरोबर द्विराश्र्यंतर दृष्टियोग करीत आहे. हे सर्व योग उत्तम शारीरस्वास्थ्य दर्शवीत आहेत. मेषराशिप्रमाणें बाईंच्या अंर्गी कर्तव्यक्षमता, धैर्य, उत्साह आणि कार्य करण्याची धमक हीं पूर्णपणें दिसून येत आहेत. चर राशीचें लग्न, चर राशींत रवि, चर राशींत चंद्र आणि चर राशींत ग्रहाधिक्य असल्यामुळें मानसिक व बौद्धिक अस्थिरता दिसून येत आहे. ह्या चर राशीतील योगामुळें एकाच स्थितींत किंवा एकाच व्यवसायांत दीर्घ काळ रहाणें हें अशक्यांतील अशक्य होय. वेझंट बाईंच्या आयुष्यामध्ये जीं अनेक स्थित्यंतरें झालीं त्याचें कारण हा

चर राशीतील योग होय. हा चर राशीतील योग लम्बी उदित असलेल्या चर राशीतील हर्शलामुळे अधिकच तीव्र झाला आहे. हर्शल ग्रह गूढ शास्त्रांचा कारक आहे म्हणून बेझंट बाईची स्थित्यंतरे होतां होतां कांहीं काळाने बेझंट बाई गूढ शास्त्राकडे वळल्या. आपल्या सूर्यमालेत हर्शल-प्रमाणे अनिश्चित आणि आश्चर्यकारक स्थित्यंतरे करणारा दुसरा ग्रह नाही असा अनुभव आला आहे आणि त्याचें प्रत्यंतर प्रस्तुत कुंडलीत येत आहे.

सा. ल.

बेझंट बाईच्या अंगी असलेल्या लोकोत्तर गुणांच्या द्योतक योगांचे दिग्दर्शन करण्यापूर्वी विहंगम दृष्ट्या ज्योतिषशास्त्राच्या वाजून त्यांच्या पूर्व चरित्राचा विचार करणे जरूर आहे. ही पूर्व चरित्राची माहिती त्यांच्या 'आत्मचरित्रांतून' घेतली आहे. बाईच्या कुंडलीत दशम स्थानाचा अधिपति शनि वक्ती असून व्ययस्थानांत आहे आणि पितृकारक ग्रह रवि निर्बली असून हर्शल बरोबर प्रतियोग, गुरु बरोबर केंद्रयोग आणि शनि बरोबर षडाष्टक योग करीत आहे. त्यामुळे त्यांच्या ६व्या वर्षी दि. व. पद्धतीने चलित दशम मूळ रवि बरोबर केंद्रयोग करीत असतां पितृनिधन झाले. मातृकारक ग्रह चंद्र मातृस्थानांत असून लग्नेश मंगळा बरोबर शुभ दृष्टियोग करीत आहे यामुळे मातृसौख्य फारच उत्तम मिळाले. गरीब

स्थिति असूनही केवळ आईच्या करारीपणामुळे त्यांस सुशिक्षण मिळाले. चंद्राबरोबर होत असलेल्या मंगळाचा शुभ दृष्टियोग त्यांच्या आईचा करारीपणा दर्शवीत आहे. पंचमांतील उच्च गुरुमुळे त्यांस सुशिक्षण लाभले. वैवाहिक सुखाचा कारक ग्रह शुक्र सप्तम स्थानामध्ये स्वराशीचा आहे त्याचें फळ विसाव्या वर्षी मिळाले. पंचम स्थानांर्भी कर्क ही बहुप्रसव राशि असून उच्च गुरु पंचमांत आहे. त्यामुळे त्यांस २२ व्या वर्षी पुत्र प्राप्ति झाली आणि २३ व्या वर्षी कन्याप्राप्ति झाली. येथ पर्यंत त्यांचे आयुष्य सुरळीत गेले असे म्हणावयास हरकत नाही. मूळ कुंडलीतील शुक्राच्या बरोबर सप्तमांत हर्शल आहे आणि हर्शल वैवाहिक सुखाचा नाशकारक आहे. २४ व्या वर्षी जेव्हां मूळ स्थानाच्या केंद्रांतून आणि मूळ गुरुवरून हर्शल भ्रमण करून लागला त्या वेळी हर्शलच्या कटुतर फलांचा पहिला हता मिळाला. हर्शलच्या पंचमांतील भ्रमणाने पुत्रनाश झाला आणि त्याच वेळेस बौद्धिक स्थित्यंतर सुरू झाले. कुंडलीमध्ये बुधहर्शलचा केंद्रयोग केंद्रांतून झालेला आहे. हा योग बौद्धिक प्रगतीस सर्वथैव प्रतिकूल आहे. या मूळ योगाचें फळ हर्शल पंचमांत आल्याबरोबर मिळाले. या वेळी बाई नास्तिक बनल्या. पुढे २६ व्या वर्षी चलित रवि बरोबर गोचरीचे हर्शल व शनि केंद्रयोग करून लागले, रवि-नेपच्यून यांचा समक्रांतियोग आणि हर्शल व सप्तमांतील बुध-शुक्रांचे अशुभ योग चालले असतां बाईचे वैवाहिक बंधन तुटून गेले. आणि त्यांचा नास्तिक वाद कांहीं काळ पर्यंत कायम राहिला. सन १८८४ च्या अखेरीला हर्शलने तूळ राशीत प्रवेश करून सप्तम स्थानांत शिरण्याच्या आरंभीच बाईचा कल नास्तिक वादापसून सोश्यालिझम कडे वळू लागला. या वेळेस दिनवर्ष पद्धतीने बुधशनीचा केंद्रयोग सुरू होता. बेझंट बाई हर्शलच्या तूळ राशीतील अर्ध्या भ्रमणापर्यंत सुद्धा सोशियालिस्ट राहिल्या नाहीत. हर्शल मूळ स्थानाशी प्रतियोग करून लागला त्या वेळी त्यांचा सोशियालिझम डळमळू लागला. हर्शल मूळ बुधाबरोबर युतियोग करीत असतां बेझंट बाई थिऑसफिस्ट झाल्या. कोठे नास्तिकवाद आणि कोठे थिऑसफी ! त्यांस न पटणारी धार्मिक बंधने तोडण्यांत बेझंट बाईंनी दाखविलेले धारिष्ट स्त्रियांमध्ये काय परंतु पुरुषांमध्येही पहावयास न मिळणारे आहे. हे धारिष्ट चंद्र-मंगळांच्या द्विराश्रयंतर योगाने आले आहे. त्यांची मतांतरे

कितीही आश्चर्यकारक असोत तरीपण त्यांची कर्तृत्व शक्ति जबरदस्त दिसत आहे. ज्या योगामुळे त्यांची कुंडली बलवत्तर झाली आहे ते योग पहाण्यासारखे आहेत. (१) केंद्रांमध्ये चर राशांत ६ ग्रह (२) उच्च गुरु कोणामध्ये आणि स्वगृहीचा शुक्र केंद्रामध्ये (३) सर्व शुभग्रह केंद्र कोणांत आणि (४) पंचमेश—चतुर्थेश चंद्र व भाग्येश गुरु यांची युति. शेवटचा गुरु—चंद्रांचा युतियोग अत्यंत महत्त्वाचा आहे. पुष्कळ अंशां याच योगामुळे वेझंट वाईचे महत्व वाढले आहे. प्रस्तुत कुंडलीत महत्त्वाच्या ग्रहांमध्ये अनिष्ट असे केंद्रयोग व प्रतियोग झाले असून सर्व पापग्रह वक्त्री आहेत. हे योग संकटपरंपरेचे द्योतक आहेत. प्रस्तुत कुंडलीतील धर्म (नवम) स्थानाचा अधिपति गुरु पंचम स्थानामध्ये आहे म्हणून वेझंट वाई धार्मिक बाबतीत पडल्या आहेत. पंचम स्थानांत उच्च गुरुमुळे त्यांचा शिष्यवृंद बराच मोठा आहे.

वेझंट वाईनीं आजपर्यंत जी अनेक कामे केली त्या कामांत यश मिळण्यास त्यांचे असामान्य वक्तृत्व कारणीभूत झाले आहे. हे वक्तृत्व सप्तम स्थानांतील वायु राशीच्या बुध—शुक्रामुळे प्राप्त झाले आहे. रजोगुण प्रधान अशा मंगळाची राशि पूर्व केंद्रां उदय पावत असून मंगळ उदित होऊं पहात आहे आणि चर राशि व केंद्रस्थाने यांमध्ये ६ ग्रह आहेत त्यामुळे त्यांचा काम काण्याचा हव्यास जबरदस्त आहे. त्यांच्या कुंडलीतील रविचंद्रांची स्थिति लक्ष्यांत घेतली असतां असे आढळून येईल की त्यांची मानसिक वृत्ति फारच प्रबळ आहे. त्यांच्या मनास जी गोष्ट करावयाची येते तिच्यासाठी त्या अविश्रांत श्रम करतील. परंतु गोष्ट बरोबर आहे किंवा नाही याचे प्रामाण्य केवळ त्यांची मनःप्रवृत्ति ही होय. येथे तात्विक विचारास फारसे प्रामाण्य आहे असे दिसत नाही कारण बुद्धीचा कारक ग्रह बुध गुरुबरोबर केंद्रयोग आणि हर्शल बरोबर प्रतियोग करीत आहे. त्याच प्रमाणे तत्वज्ञानाचा कारक ग्रह शनि व्यय स्थानांत पडला आहे. या योगामुळे तात्विक विचारांची वाढ या कुंडलीत फारशी दिसून येत नाही. वेझंट वाई धर्मगुरु या नात्याने हल्ली काम करीत आहेत म्हणून त्यांच्या धार्मिक अधिकारासंबंधाने त्यांच्या कुंडलीचा पुढे एखादे वेळीं अवश्य विचार करणार आहो. **‘ राम नारायण. ’**

॥ श्रीसद्गुरवे नमः ॥

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष १ ले. }

नोवेंबर १९१५.

{ अंक ८ वा.

प्रासंगिक विचार

ज्योतिर्मालेचा पहिला अंक प्रसिद्ध केल्यानंतर फलज्योतिषाचे मास-विज्ञान नांवाचे दुसरे मासिक निघत असल्याची जाहिरात 'केसरी' मध्ये पहावयास मिळाली. जाहिरात वाचून अत्यंत आनंद झाला. कारण गेल्या २।३ वर्षांत ज्योतिषशास्त्रासंबंधाने निघत असलेली मासिके एकदम संकटपरंपरेने वंद पडून ज्योतिषवाङ्मय प्रकाशहीन होण्याचा समय आला होता. अशा वेळीं एक दोन मासिके सुरू होत असल्याचे पाहून ज्योतिषशास्त्राभिलाषी लोकांस आनंद होणे साहजिक आहे. कोणतेही शास्त्र असो त्याची चर्चा करणारी जितकी मासिके असतील तेवढी हवीच असतात आणि म्हणूनच आम्ही आमच्या ह्या भावंडाची फारच उत्सुकतेने वाट पहात होतो. अखेरीस एक दोन महिन्यांनीं मालेच्या भेटीस एक छापील पोस्ट कार्ड आलेले पाहून आमचा तो पूर्वीचा आनंद पार मावळून जाऊन हे आहे तरी काय अशा बुचकळ्यांत पडलों. त्यानंतर दुसरे एक छापील पोस्ट कार्ड मिळाले त्याची अस्सल बरहुकुम नक्कल आमच्या वाचकांसाठीं प्रसिद्ध करीत आहो.

नं. ४.

मासफल.

[१५ आगष्ट ते १५ सप्टेंबर]

हा मास जनतेस म्हणण्यासारखा सौख्यकारक नाही. रोगराईपासून त्रास होईल. वृष्टियोगाला पूर्ण अनुकूल असे ग्रहांचे मान नसून कांहीं ठिकाणी नुकसान होईल. पर्जन्याचे मान कमीच. एका श्रेष्ठ पुरुषाच्या हातून लोक-कल्याणकारक गोष्टीस मदत होईल. गुळ, डाळ, तांबड्या वस्तु, रंग वगैरेस तेजी. पांढऱ्या वस्तूस मंदी. पिवळ्या रंगाच्या वस्तूस ता. २५ नंतर तेजी होईल. धान्यांचे भाव वाढतील.

मेष, सिंह, तुळ, कुंभ, मीन लग्नांश राशीच्या लोकांस हा मास द्रव्य लाभ-लाभ व धंद्याला अनुकूल आहे. अकस्मात् फायदा देणारे ग्रह आहेत. वृषभ, कर्क, वृश्चिक, मकर या राशीच्या लोकांस मास चांगला नाही. अनेक तऱ्हेच्या अनेक अडचणी येऊन द्रव्य हानी व कष्ट फार होतील इतर राशीच्या माणसास हा मास मध्यम आहे.

वर्गणीदारांनी आजपर्यंतचा अनुभव काय आला हें स्पष्ट कळविण्याची मेहरबानी करावी.

न्यु. प्रि. प्रेस, पुणे.

संपादक.

+ +

+

मासविज्ञानकारांनी जाहिरातीत ज्यांचे त्यास मास फल करतां येऊन व्यापारासंबंधानें तेजी मंदी कळून व्यापारी लोकांस फायदा करून घेतां येईल वगैरे जाहिरातीद्वारे जनतेस दिलेले वचन सदरहु-मास फलानें पूर्ण होत आहे काय? फल ज्योतिषशास्त्र इतकें सोपें आहे किंवा काय? नुसत्या लग्नांशवरून किंवा चंद्रराशीवरून अचुक मासफल तयार करतां येतें काय? असे आहे तर दशा, ताजिक व ताजिकच्या दशा कां व कशाकरतां प्रचारांत आल्या? कापसाचे किंवा इतर व्यापारांत एक पेनी तेजी किंवा मंदी आली असतां हजारों किंवा लाखों रुपयांच्या घडामोडी मुंबईस

होतात याची कल्पना मासविज्ञानकारांस आहे काय? अशाच तऱ्हेचे साधारण तांबड्या काळ्या वस्तूचे महागाई किंवा स्वस्ताई संबंधाचे वर्णन इंदूच्या शीतल किरणद्वारे प्रकाशित होत असलेल्या पंचांगांत गेल्या ९१६ वर्षे दिले जात आहे. ह्या व्यतिरिक्त मासविज्ञानकारांनी विशेष जास्त असें जनतेपुढें काय मांडले आहे? वर्गणीद्वारा घेतलेल्या पैशाचा योग्य मोबदला आहे काय? वगैरे अनेक प्रश्न आम्हांपुढें आमच्या कांहीं मित्रमंडळीनें मांडले आहेत व याचें सोपपत्तिक उत्तर देणें आमच्या शक्तीबाहेर आहे.

+ +

+

१२ ऑगस्टच्या केसरीत तर चार आण्यांत चार महिन्यांचे मासफल व एक फलज्योतिषासंबंधानें पुस्तक देण्याचें मासविज्ञानकारांनी प्रसिद्ध केले आहे. हल्लीं विसाव्या शतकांत प्रत्येकास व्यक्ति स्वातंत्र्य पूर्ण आहे व जाहिरातीसारखी पंधरावी विद्या अवगत झाली असल्याकारणानें लागेल तशी जाहिरात देणें योग्य असलें तरी अशा कृतीने शास्त्राची हेटाळणी किंवा थड्या करणें योग्य आहे काय? आमच्या ह्या कृतीनें जर एखाद्यानें इंग्लंडांतील फलज्योतिषाविरुद्ध Vagrant's Act सारखा कायदा कायदेकौंसिलांत पास करून घेतला आणि त्या कायद्याखालीं ज्योतिषी लोकांवर फौजदारी खटले करण्यास सुरुवात झाली तर त्याबद्दल जबाबदार कोण? कायदा पास करणारे किंवा अशा तऱ्हेनें शास्त्राचा दुरुपयोग करणारे लोक?

+ +

+

उज्जनी येथील जयसिंहानें बांधलेल्या वेधशाळेचा जाणोद्वार करण्याकरतां स्थापन झालेल्या पंडिताश्रम समेचे प्रधान मंत्री पंडित रघुनाथशास्त्री वेलणकर, उज्जनी, यांचेकडून वरील समेमार्फत कार्तिक शुक्ल १३स ज्योतिर्विदांचे महासंमेलन भरण्याविषयींचे विनंती पत्र आले आहे. सदरहु संस्थेस म्यालेर दरबारांतून राजाश्रय असल्याचें दिसतें. पंचांग गणिताची सत्यता पहाण्याकरतां वेधशाळेची किती आवश्यकता आहे याची जाणीव मालेच्या

वाचकास नव्याने करून दिली पाहिजे असे वाटत नाही. यंत्रशाळेच्या जीर्णोद्वाराच्या कामासंबंधी जे खर्चाचे अंदाजपत्रक तयार केले आहे त्यावरून ह्या महत् कार्यास रु. २४९२७९ ४१३ ४३ खर्च लागेल असे दिसते.

+ +
+

सन १९०५ साली पंचांग शोधन कमिटी मार्फत ज्योतिर्विदांचे पहिले संमेलन मुंबई येथे झाले होते. त्याचप्रमाणे दुसरे संमेलन उज्जनी येथे भरविण्याचे महत्कार्य ह्या सभेने अंगावर घेतले आहे. संमेलनाचे काम कार्तिक शुद्ध १३ पासून कार्तिक कृष्ण २ पर्यंत चालणार आहे. पंडिताश्रम सभेने संमेलनास सर्व धर्मांचे व सर्व मतांचे ज्योतिर्विदांस निमंत्रण केले आहे. १०० ज्योतिर्विदांची एक कमिटी नेमून तिच्या मार्फत पांच दिवस व्याख्याने, निबंध-वाचन व ज्योतिष व यंत्रशाळेसंबंधाने विचार होणार आहे. ह्या पांच दिवसांत रहाण्याची, भोजनाची व शक्य तितक्या वाटखर्चाची व्यवस्था करण्याचे सभेच्या मनांत आहे. पंडिताश्रम सभेचे कार्य किती पवित्र, उदात्त व महत्त्वाचे आहे यासंबंधाने आम्ही विशेष लिहिले पाहिजे असे नाही. असल्या महत्कार्यास राजाश्रय व लोकाश्रय जितका मिळेल तितका थोडाच होणार आहे, ज्या कोणा मालेच्या वाचकांस किंवा इतर ज्योतिर्विदांस महासंमेलनास जावयाचे असेल किंवा शक्य तेवढी मदत हस्ते परहस्ते करावयाची असेल त्यांनी वरील प्रधान मंत्री यांजवरोवर पत्रव्यवहार करावा.

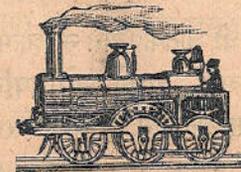
राशिधर्मनिरूपण.

(मागील अंकावरून पुढे चालू.)

मीन राशि गुरूची स्वगृहराशि मानतात. शुक्र ह्या राशीमध्ये आपल्या उच्च क्षेत्री असतो. नेपच्यून हा ग्रह जलतत्वाचा कारक असल्यामुळे ह्या राशीत वराच बलवान आढळतो. रवि व चंद्र साधारण बलवान असतात. बुध मंगळ, व शनि हे ग्रह ह्या राशीमध्ये निर्वली असतात.

मीन लग्नावर जन्म पावणारे लोक अशक्त असतात, व त्यांस बहुधा आंतड्याचे रोग, संधिवात, थंडीचे विकार व उदरव्यथा यांमुळे त्रास होतो. या राशीचे मनुष्यांनी आहारासंबंधी विशेष सावध राहावे. सर्व प्रकारचे उत्तेजक पदार्थापासून शक्य तेवढे दूर राहावे. सदरहु मनुष्यांस स्पर्शजन्य व सांधीचे रोग, थंडीवाच्यासंबंधी विकार ह्यांपासून विशेष भीति असते. मीन राशीच्या मनुष्यांमध्ये विसरालुपणा व स्वतःचे सुखदुखांसंबंधाने निष्काळजीपणा विशेष पाहण्यास मिळतो.

ह्या राशीच्या लोकांनी मोठाले जलाशय किंवा समुद्र किनाऱ्याजवळचे प्रदेशांत किंवा डोंगराळ मुळखांत हवा बदलण्यास किंवा रहाण्यास जावे. या लोकांस जेथे सृष्टिसौंदर्य विपुल आढळते अशा प्रदेशांत राहिल्याने प्रकृतीस पुष्कळ आराम मिळतो. पुष्पराम नांवाचे रत्न या लोकांनी धारण करावे व त्यास गुरुवार हा शुभ दिवस असतो. मीन राशीचा रंग आर्य ग्रंथांत मत्स्यासारखा पांढरा मानलेला आहे. यूरोपीय ज्योतिर्विद् ह्या राशीचा रंग निळा मानतात.

नक्षत्रविचार.

लेख १ ला.

ज्योतिर्मालेच्या ७ अंकांत ग्रह व राशि यांचे गुणधर्मांचे सविस्तर विवेचन केलेले वाचकांस माहित आहे. आतां नक्षत्रांच्या गुणधर्मांचा विचार करावयाचा आहे. क्रांतिवृत्ताचे किंवा राशिचक्राचे समान २७ विभाग करतात त्यांस नक्षत्रे असे म्हणतात. म्हणून प्रत्येक नक्षत्राची व्याप्ति १३ अंश व २० कला असते. क्रांतिवृत्ताच्या १६ अंशांच्या पट्ट्यांत कांहीं स्थिर तारकापुंज आहेत. त्यांचीं नांवे व ह्या विभागात्मक नक्षत्रांचीं नांवे सारखीच आहेत. स्थिरतारकापुंजात्मक नक्षत्रे समान अंतराचीं नाहींत. परंतु विभागात्मक नक्षत्रे समान अंतराची म्हणजे १३ अंश व २० कलेचीं आहेत. निरयण व सायन हीं दोन्ही नक्षत्रे विभागात्मक आहेत. नक्षत्रांचीं नांवे त्यांच्या स्थिर तारकापुंजांवरून पडलीं आहेत किंवा फळदेशांवरून पडलीं आहेत या संबंधानें आज एकमत नाहीं. त्याचप्रमाणें पूर्वी अष्टावीस नक्षत्रे मानीत असतां त्यांपैकीं अभिजित नक्षत्र कधीपासून गाळण्यास सुरुवात झाली व हल्लीं सत्तावीस समविभागात्मक राशिचक्र कधीपासून मानण्यांत येऊं लागलें या संबंधानें माहिती उपलब्ध नाहीं. खाल्डियन, अरेबिक व हल्लींचे यूरोपीय ज्योतिर्विद अष्टावीस समविभागात्मक नक्षत्रे मानतात. आणि त्यांचे मते प्रत्येक नक्षत्र १२६ अंशांचे असते. त्यांस ते Lunar mansions चंद्राची वस्तीगृहे म्हणतात. ह्या दोन नक्षत्रांपैकीं कोणता विभाग जास्त उपपत्तीस धरून आहे किंवा कोणती पद्धति विशेष चांगली आहे हे ठरविण्याचें काम फारच विकट आहे. दोन्हीहि विभागात्मक नक्षत्रपद्धति शास्त्रीय पद्धतीस धरून आहेत. प्रस्तुत लेखांत आपण प्रचारांत असलेल्या सत्तावीस नक्षत्रांचा विचार करण्याचें योजिलें आहे. व दुसऱ्या एखादे वेळीं यूरोपीय ज्योतिर्विद अष्टावीस नक्षत्रांचा कसा काय उपयोग करतात वगैरे गोष्टींचा खुलासा करण्यांत येईल.

भारतीय आर्यांची पूर्वीची जातकपद्धति नक्षत्रात्मकच आहे. वेदांगज्योतिष ह्याची पूर्ण खातरी पटली आहे. अथर्व ज्योतिषांत जातकपद्धति नक्षत्रांवर सांगितलेली आढळते. कालान्तरानें ती मेषादि राशींवर आली. म्हणजे सूक्ष्म होती ती पुढें स्थूल झाली! मेषादि राशींची कल्पना आपली नसून ती आपण

इतर राष्ट्रांकडून घेतली आहे असें पुष्कळांचें मत आहे. त्याच वेळीं जातकपद्धति नक्षत्रांवरून नक्षत्रचरणावर किंवा नक्षत्रचरणावरून अंशांवर जाण्याऐवजीं नक्षत्रांवरून राशींवर आली असली पाहिजे. भारत कालीं नक्षत्रपद्धतीचाच उल्लेख आढळतो. आणि ह्या काळानंतर हल्लींची राश्यात्मक जातकपद्धति प्रचारांत आली असली पाहिजे. आपणांस जर जातकपद्धतीची सुधारणा करणें असेल तर पुन्हां आपणांस नक्षत्रांचे गुणधर्मांकडे लक्ष्य अवश्य दिलें पाहिजे व जातकपद्धति नक्षत्रचरणावर नेली पाहिजे.

ग्रहांचीं राशिपरत्वे फले सर्व ग्रंथांत वर्णन केलेलीं आढळतात; पण नक्षत्रपरत्वे फलवर्णन केलेले कोठेंच जातकविभागांत आढळत नाहीं. सुदूर ग्रंथांत नक्षत्रपरत्वे विचार केलेला आढळतो. नक्षत्रांचे फलासंबंधानें सोपपत्तिक विवेचन करण्याची प्रथमतः रा. रा. विष्णु गोपाळ नवाथे यांनी ३१४ वर्षांपूर्वी सुरुवात करून पुष्कळच पत्रा गांठला आहे व त्यांचें मासिक चालू असतें तर आज खात्रीनें कितीतरी नवीन गोष्टींची भर ज्योतिषशास्त्रांत पडली असती. असाच थोडाबहुत प्रयत्न रा. रा. धोलप संपादक "फल ज्योतिषादर्श" यांनी चालविला होता. त्यांच्या प्रयत्नांत जरी नवीन अस फारच थोडे बाहेर आले तरी निव्वळ आंकडे कुंडलीचें स्तोम माजविणें व्यर्थ असून नक्षत्रचरणावर कुंडली फलादेशाच्या सूक्ष्मतेकरतां वेणें चांगलें असे प्रतिपादन केले आहे हे विशेष महत्वाचें आहे. प्रस्तुत लेखांत आजपर्यंत नक्षत्रांसंबंधीं जे विचार इतस्ततः प्रसिद्ध झाले आहेत त्यांपैकीं आमच्या अनुभवास पटणारीं नक्षत्र-फले येथें दिली आहेत. या व्यक्तिरिक्त वाचकांस जो अनुभव आला असेल किंवा येईल तो त्यांनीं आम्हांस अवश्य पत्रद्वारे कळविला असतां मालेत छापण्याची व्यवस्था केली जाईल.

असो, क्रांतिवृत्ताचे १३ अंश २० कलांचे जे सत्तावीस समविभाग त्यांस नक्षत्रे असे म्हणतात असे मागे सांगितलें आहे त्यांचीं नांवे व फलादेश खाली लिहिल्याप्रमाणें आहेत. हे खाली दिलेले नक्षत्रांचे गुणधर्म जेव्हां जन्मकालीं चंद्र, रवि किंवा लग्न हे त्या त्या नक्षत्रांत असतात तेव्हां विशेष दृष्टोत्पत्तीस येतात.

अश्विनी.—मन अति चंचल, सदा फिरण्याची आवड, लांबचे किंवा दूर देशांत प्रवास करणारा, तीव्र, बुद्धिमान, अति महत्वाकांक्षी, परोपकारी, प्रकृति

उष्ण, सात्विक व धनाढ्य. हे नक्षत्र ज्याप्रमाणे पहिले आहे त्याचप्रमाणे मनुष्यास महत्व पद देते. या नक्षत्रांत रवि, चंद्र अगर गुरु असणे शुभदायक आहे. जगांतील महत्वाकांक्षी, उलाढाली करणारे किंवा प्रमुखत्व पावलेल्या मनुष्यांचे कुंडल्यांत या नक्षत्रां रवि, चंद्र, गुरु किंवा मंगळ आढळतो. हे नक्षत्र उग्र व सत्वगुणी आहे.

भरणी.—कामी, परदारसक्त, खुनशी, साधारण कुशल व बुद्धिवान, महत्वाकांक्षी, एककल्ली किंवा ताली, हट्टी व लवकर रागावणारा. हे नक्षत्र रजोगुणी असून ऋतू नक्षत्र आहे.

कृत्तिका.—हे अग्नि नक्षत्र आहे. ह्या नक्षत्राच्या प्रथम चरणाची विशेष कडक फळे पाहण्यास मिळतात. प्रकृति अति उष्ण, बहुधा दंतविकार, शरीराच्या कोणत्या तरी भागांतून रक्तस्राव होण्याचा विकार, चेहरा उग्र, शिपाईवाणा, साहस कर्मांत निपुण असून पूर्ण तमोगुणी आहे. या नक्षत्रांत शनि, राहू, हर्शल, किंवा मंगळ असून रवि, चंद्र किंवा लग्नावरोवर अशुभ दृष्टियोग करीत असतां शरीरास नाना तऱ्हेच्या दुखापती, अपघात वगैरे होतात.

रोहिणी.—वर्ण गौर, शांत, सत्वगुणी, सालस, बुद्धिमान, विद्वान, विलासी स्त्रीप्रिय, गायनवादनाची गोडी, धनवान व शरीरसौंदर्य उत्तम हे या नक्षत्राचे सहजधर्म आहेत. चंद्र, शुक्र, किंवा गुरु ह्या नक्षत्रांत असतां शुभ फळे विशेष पाहण्यास मिळतात.

मृग.—कुटिल, कामातुर, बागवगीच्याची आवड वाळगणारा, साधारण बुद्धिमान.

आर्द्रा.—हे तीक्ष्ण नक्षत्र आहे. तथापि ते कृत्तिका सारखे घातक नाही. विद्वत्ता व बुद्धिमत्ता चांगली. स्वभाव व प्रकृति कडक.

पुनर्वसु.—कवि, ग्रंथकार, विद्वान, बौद्धिक कामे करणारा, नीतिमान व सत्वगुणी. या नक्षत्रांत बुध अतिशय बलवान् असेल.

पुष्य.—ईश्वरभक्त, शांतात्मा, नीतिमान, परोपकारी, सुखी, श्रीमान, मोठी किंवा जगप्रसिद्ध कामे करणारा. या नक्षत्रांत गुरु फार बलवान असतो. हे सत्वगुणी नक्षत्र आहे. पुष्य नक्षत्रांत गुरु-चंद्र-युति महत्भाग्य व ऐश्वर्य देते.

आश्लेषा.—हे दुष्ट नक्षत्र आहे. आंतल्या गांठीचा, घूर्त, सर्वभक्षक, कृतघ्न, मंदबुद्धीचा अर्शा याची फळे आहेत.

मघा.—हे तीव्र नक्षत्र आहे. महत्वाकांक्षी, अधिकारप्रिय बलवान, प्रसिद्ध, साहसी, वर्ण काळा, संततिसुख कमी; या नक्षत्रांत रवि, गुरु व मंगळ बलवान असतात. या नक्षत्रांत पापग्रहाचा योग हृदयाचे विकार दर्शवितो.

पूर्वा.—सत्वगुणी, बुद्धिमान, शरीर चांगले, धनाढ्य, श्रीमंतीची इच्छा करणारा, प्रियवक्ता व तेजस्वी.

उत्तरा.—मानी, कृतज्ञ, बुद्धिमान, भाग्यवान व सुखी.

हस्त.—हे देवनक्षत्र आहे. शरीरसौंदर्य चांगले, कलाकुशल, विद्वान व उत्साही.

चित्रा.—हे किंचित उग्र नक्षत्र आहे. स्वभाव तामसी, दुर्गुणी, परस्त्रीरत, आळशी, बुद्धि व विद्या साधारण.

स्वाती.—सत्वगुणी, नीतिमान, प्रियवक्ता, विद्वान, व बुद्धिमान, गुणी, आनंदी, शरीराचे अवयव लांबट. ह्या नक्षत्रांत शुक्र व शनि बलवान असतात.

विशाखा.—हे तीक्ष्ण, घातक व विषारी नक्षत्र आहे. विद्या व बुद्धि कमी. या नक्षत्रांत रवि किंवा चंद्र पीडित असतां फारच अनिष्ट फळे पाहावयास मिळतात. या नक्षत्रांत पापग्रह नसावा.

अनुराधा.—हे विषयासक्त आहे. कामेच्छा जबर असते. चंद्र, शुक्र अगर मंगळ या नक्षत्रांत असतां मनुष्याला कामविचार जबर असतो.

जेष्ठा.—हे तीव्र व घातक नक्षत्र आहे. स्वभाव हट्टी व खुनशी असतो. गृह्य रोग होतात.

मूळ.—तेजस्वी, अति रागीट, साहसी, महत्वाकांक्षी, राजकीय उलाढाली करणारा व कुलदीपक. या नक्षत्रांत रवि, गुरु, चंद्र, मंगळ बलवान असतात.

पूर्वाषाढा.—बलवान, धनवान, सुखी, ऐश्वर्यवान व मित्रसंपन्न.

उत्तराषाढा:—रजोगुणी, विद्या व बुद्धि साधारण, शरीर मजबूत, धाडसी, वर्ण निमगोरा. ह्या नक्षत्रांत रवि, व मंगळ साधारण बलवान असतात.

श्रवण:—सत्वगुण प्रधान व देव नक्षत्र आहे. सदाचारसंपन्न, कर्मठ, सच्छील, बहुश्रुत आपल्या बायकांपोरांबद्दल विशेष काळजी वाहणारा, पितृभक्त, विद्वान, वर्ण गौर, शरीरसौंदर्य चांगले. या नक्षत्रावर जन्मणारा प्राणी महत्वाकांक्षी, मोठी कृत्ये करणारा, व कर्ता होतो.

धनिष्ठा.—हे दुष्ट स्वभावाचे व उग्र नक्षत्र आहे. या नक्षत्रावर खादाड, दुष्ट, निर्दय, साहसी, हिंसक, अविचारी, धष्टपुष्ट, शरीर बोजड, अंगावर पुष्कळ केश व मोठ्या उलाढाली करणारा असतो. ह्या नक्षत्रांत मंगळ बलवान आढळतो.

शततारका.—रजोगुणी, शरीरसौंदर्य मध्यम, वर्ण काळसर, बुद्धिमान, स्पष्टवक्ता, व विद्वान. या नक्षत्रांत बुध, शनि व हर्शल (प्रजापति) बलवान असतात.

पूर्वाभाद्रपदा.—हे देवनक्षत्र आहे. सत्वगुणी, कल्पक, विद्याव्यासंगी, बौद्धिक कामे करणारा, शरीरसौंदर्य साधारण, कीर्तिमान व धनवान असा मनुष्य निपजतो. या नक्षत्रांत चंद्र, बुध, शनि, हर्शल बलवान असतात.

उत्तराभाद्रपदा.—अधीर बुद्धीचा, वर्ण साधारण गौर, केश अल्प, साधारण बुद्धिमान व विद्वान.

रेवती.—सत्वगुणप्रधान, सुखी, धनवान व ऐश्वर्यवान, शरीर ठेंगणे, बुद्धिमान, पवित्र; या नक्षत्रांत चंद्र, गुरु व शुक्र उत्तरोत्तर बलवान असतात. याप्रमाणे नक्षत्रांचे साधारण गुणधर्म आहेत. स्थानपरत्वे व ग्रहपरत्वे यांची फळे भिन्न भिन्न होतात.

* *

*

मघा, जेष्ठा, मूळ व धनिष्ठा हीं चार राक्षसी अथवा क्रूर नक्षत्रे असून फार महत्त्वाची आहेत. जीं माणसें मोठाल्या उलाढाली करितात, कसल्याही संकटास डगमगत नाहींत, आपल्या अंगांतील कर्तृत्वशक्तीनें अचाट व लोकोत्तर कामे करितात त्यांच्या कुंडलींत वरील नक्षत्रांत प्रहांचें प्राबल्य आढळते.

* *

*

वरील चार क्रूर नक्षत्रांत खालीलप्रमाणें ग्रह बलवान आढळतात:—
मघा:—रवि, मंगळ, हर्शल, चंद्र व गुरु. (अपूर्ण)

प्रसिद्ध व्यक्तींच्या कुंडल्यांचा संग्रह.

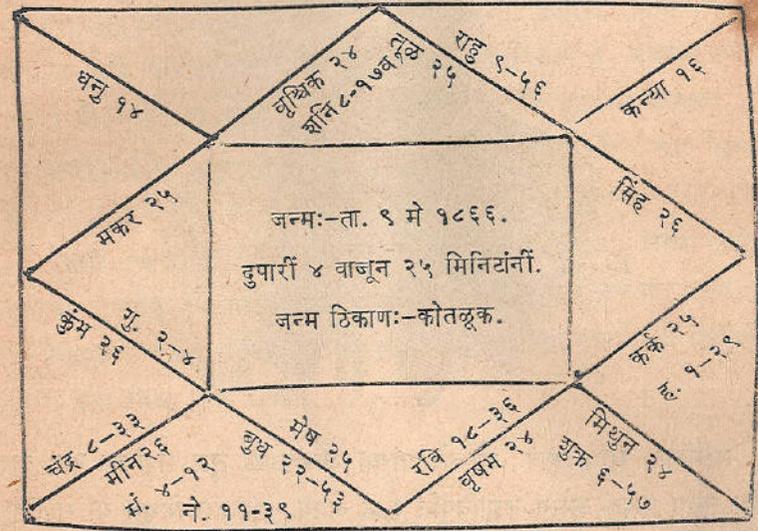
नंबर ८. नामदार गोपाळ कृष्ण गोखले.

नामदार गोपाळराव गोखले यांच्या जन्मकाळीं तूळ राशीचा २९ वा अंश उदय पावत असून लग्नाधिपति शुक्र अष्टम स्थानांत मिथुन या राशींत आहे आणि लग्न केंद्रीं गूढ राशीमध्ये पंचमेश शनि उदित होऊं पहात आहे. राशिचक्रांतील सर्व राशीमध्ये तूळ राशि समतोल वृत्ति, न्यायी आचरण, सुस्वभावीपणा आणि सत्वशीलता या गुणांची निदर्शक आहे. ज्या परिस्थितींत पुढें पाऊल टाकणें अशक्य होतें त्या वेळीं तडजोड करून आपलें ध्येय साधण्यासाठीं पुढील मार्ग तयार करून ठेवणें हे तूळ राशीला जितकें साध्य होतें तितकें दुसऱ्या कोणत्याच राशीस होत नाहीं. हे तूळ राशीचे गुण नामदारांच्या अर्गी स्वभावसिद्ध होते. प्रस्तुत कुंडलीमध्ये मनोभावनादर्शक जो योग झाला आहे तो असवहीनुसतारणीय आहे. मेष या अग्नि व चर राशीमध्ये बुध असल्यामुळे पृथ्वी सहज क्षुब्ध

होऊन जाणारी आहे असें दिसते परंतु वृषभ या स्थिर राशीमध्ये रवि व मीन राशीमध्ये चंद्र असल्यामुळे त्यांच्या स्वभावांत प्रक्षुब्धता कमीच दिसते आणि लग्नकेंद्री तूळ राशि आणि गूढ राशीचा शनि उदय पावत आहे त्यामुळे आत्मसंयमन करण्याची शक्ति फारच जबरदस्त होती असे स्पष्ट दिसत आहे. लग्नांतील शनि व पंचमांतील चंद्र यांचा तंतोतंत होत असलेला नवपंचम योग त्यांच्या मनाची पवित्रता दर्शवीत आहे.

सा. ल.

नामदार गोखले अविश्रांत श्रमाने, सत्संगाने, सुप्रसंगांच्या सहाय्याने आणि निर्लोभ आचरणाने लोकनायकाच्या पदवीला पोचले. हातीं घेतलेले एक काम पुरे करून प्रसंगाने जीं कामें पुढें आलीं तीं करित असतां त्यांच्या अंगच्या गुणांचा विकास झाला. त्यांच्या आयुष्याचा आरंभ शिक्षणदानाच्या द्वारे झाला. दशमस्थान हें कर्तृत्वाचें स्थान आहे. ह्या स्थानाचा अधिपति चंद्र मीन राशीमध्ये पंचमांत आहे व मीन राशीचा संबंध लोकोपयोगी संस्थांशी आहे. शिक्षणांत चा अधिपति बुध हा नामदार गोखल्यांचा आत्मका मंगळ, हर्शल, पवरून सुद्धा विद्यादानाचा विचार होतो.

त्यांच्या आयुष्यांत घडलेल्या महत्वाच्या गोष्टींमध्ये बुधाच्या योगांचेच प्राबल्य फार आहे. हे योग दि. व. पद्धति व परिभ्रमण पद्धति या दोन्ही पद्धतींनीं पहावयास सांपडतात. १८८४ सालीं परिभ्रमण काळचा बुध पंचमस्थानीं असतां गोखले बी. ए. झाले. हाच बुध सप्तमांत आल्यावर दक्षिण विद्याप्रसारक मंडळास येऊन मिळाले. या वेळीं दि. व. पद्धतीनें चलित बुध मूळ रवीबरोबर युति करित होता. हा शेवटचा योग ज्या वेळीं तंतोतंत झाला आणि परिभ्रमण काळचा बुध गुरूच्या पंचमांत असतां नामदारांचा न्यायमूर्ति रानड्यांशीं शिष्यत्वाचा संबंध जुळून आला. या वेळीं पुढील कार्यासाठीं उपयोगी पडणाऱ्या शिक्षणाचे धडे आपल्या गुरूजवळ शिकत होते. नामदार गोखल्यांनीं सार्वजनिक कामें करण्यास याच वेळीं आरंभ केला व पुढील कार्यरूपी इमारतीचा पाया गुरूच्या साख्खियांत भक्कम करण्यांत आला. शिक्षणदानाचें काम करित असतां उत्तरोत्तर नामदार गोखले सार्वजनिक कामांत निरपेक्षतेनें अधिक मन घालं लागले. लग्नां उदय पावत असलेल्या शनीच्या धर्माप्रमाणें कष्टाळुपणाने काम करण्याचा गुण त्यांच्या फारच उपयोगी पडला. नामदार गोखले हे राजकारणांत उमेदवारी करित असतां वेल्बी कमिशनचें ९७ साल आले. या वेळीं नामदार गोखले यांचे ३१ वें वर्ष सुरू असून चलित दशम मूळ बुधाबरोबर त्रिकोण योग करित होतें. हा योग चालला असतां त्यांची इंग्लंडांत वेल्बी कमिशनपुढें

* ह्या पद्धतीसंबंधानें उल्लेख कै. चिठणीस यांनीं आपल्या ज्योतिर्माला वर्ष १ लें यांत केला आहे. ग्रहांची परिभ्रमणांची वर्षे खालीलप्रमाणें आहेत:—रवि १९ वर्षे, चंद्र ४ वर्षे, मंगळ १९ वर्षे, बुध १० वर्षे, गुरू १२ वर्षे, शनि ३० वर्षे, राहु १८ वर्षे, हर्शल ८४ वर्षे, नेपच्युन सरासरी १६४ वर्षे. ह्याप्रमाणें ग्रहांची परिभ्रमणांची वर्षे आहेत म्हणजे तो तो ग्रह त्या त्या वर्षीत आपली द्वादश राशीतील प्रदक्षिणा पूर्ण करितो. ह्या पद्धतीसंबंधानें सवडीनुसार विवेचन करण्याचा आमचा विचार आहे.

संपादक.

साक्ष झाली. ह्या कमिशनपुढे हिंदी राजकारणांत कसलेले दादाभाई व वाच्छा यांच्याहि साक्षी झाल्या. गोखल्यांच्या या वेळच्या अपूर्व कामगिरीमुळे भारतीयांचे लक्ष त्यांच्याकडे वेधले व हिंदी राजकारणाच्या क्षेत्रांत अपूर्व दीप्तीचा तारा उगवत आहे असे सर्वांस वाटले. चलित दशम व बुध यांच्या शुभ योगाचे कार्य झाले. नंतर चलित मंगळाचा मूळ दशम स्थानाशी होत असलेल्या केंद्रयोगाची व गोचरीच्या हर्शल शनीच्या मूळ रवीशी होत असलेल्या प्रतियोगाची अनिष्ट फळे मिळावयाची होती. नामदारानीं इंग्लंडांत असतां पुण्याच्या १८९७ च्या दंगलीसंबंधाने कांहीं विधाने केलीं होती त्यासंबंधाने त्यांस सरकारची सपशेल माफी मागावी लागली. अशी माफी मागणे जरी सरळपणाचे होते तरी बऱ्याच लोकांनी वस्तुस्थितीचा विपर्यास करून त्यांच्या कामगिरीकडे लक्ष न देतां त्यांच्यासंबंधाने अप्रीति उत्पन्न होईल असे प्रयत्न केले. कांहीं कालपर्यंत या दीप्तिमान् ताऱ्याचा प्रकाश काढ्याकुड्ढ टगांनीं झांकला गेला ! नामदारानीं आपले लोकसेवेचे काम अव्याहत पुढे चालू ठेविलेच होते. १९०० सालीं मुंबई कायदे कौंसिलाचे ते सभासद झाले व १९०२ सालीं हिंदुस्थान सरकारच्या कायदे कौंसिलांत त्यांचा प्रवेश झाला. या वेळीं चलित रवि मूळ बुधवारोवर तृतीय एकादश हा योग करीत होता. १९०९ सालीं ज्या वेळीं चलित शुक्र मूळ दशमार्शी युति करूं लागला त्या वेळीं ते राष्ट्रीय सभेचे अध्यक्ष झाले. ते १८८९ सालापासून १९०२ पर्यंत शिक्षणदानाचे पवित्र काम करीत होते. १९०२ पासून तर त्यांनीं आपणास राजकारणासच वाहून घेतले. देशसेवेचा धर्म स्वतः आचरून दाखविला आणि संवशाक्तीनें देशहिताची कामे करतां यावी म्हणून 'भारतसेवकसमाज' १२ जून १९०९ रोजीं स्थापन केला. या वेळीं चलित शुक्र मूळ दशमार्शी युति करीत होता. त्या- नंतर ४९ व्या वर्षाच्या सुमारास चलित बुध मूळ चंद्रावारोवर त्रिकोणयोग

करूं लागला. हा काळ त्यांच्या आयुष्यांत फारच महत्त्वाचा होता. त्यांच्या हातून अनेक देशहिताचीं कामे झालीं व त्यांचीं द्वीपांतरीं सुद्धां कीर्ति पसरली. नामदार गोखले यांचा आत्मकारक ग्रह, रानड्यांप्रमाणेच बुध आहे. परंतु रानडे यांचा आत्मकारक ग्रह निर्बली आहे व गोखले यांचा आत्मकारक बलवत्तर आहे त्यामुळे कर्तृत्वाचे पुरे माप गोखले यांच्या पदरांत पडले. आत्मकारक ग्रहाच्या जोरावर शिष्यांनें गुरूवरही ताण केली.

प्रस्तुत कुंडलींत केवळ सौख्याचा विचार करतां अनिष्ट योगच आढळून येतात. लग्नांत वृश्चिक राशीतील शनि चतुर्थातील गुरूबरोबर केंद्रयोग करीत आहे व शनि व रवि यांचा दहा अंशांच्या अंतराने प्रतियोग होत आहे. या योगांमुळे त्यांना विरोध करणारेच फार होते. धनेश मंगळ हर्शलनें पीडित असा पक्षांत आहे व लग्नेश—दशमेश यांचा केंद्रयोग होत आहे. फक्त धनेश, लग्नेश व गुरु यांचे शुभ योग होत आहेत त्यामुळे सांपत्तिक स्थिति वाईट नव्हती इतकेंच. मंगळ सप्तमेश व कुटुंबेश पीडित आहे व कौटुंबिक सौख्याचा कारक ग्रह शुक्र अष्टमांत आहे त्यामुळे कौटुंबिक सौख्य दथातथाच मिळाले. संत- तीच्या बाबतींत पंचमांतील चंद्रामुळे फक्त २ मुली हयात आहेत. येणेप्रमाणे बाह्य परिस्थिति मुळीच संतोषजनक नसतां केवळ देशहितासाठीं त्यांनीं आपले आयुष्य वेचिले. लग्नांत असलेल्या शनीप्रमाणे ते अखेरपर्यंत सेवक— देश—सेवक होते. उत्कट देशभक्ति व स्वार्थत्याग, तूळ लग्नांचे समतोल वर्तन, गुरुशुक्रांच्या नवपंचम योगांमुळे येणारा सुखभाव, पंचमांतील मीनेच्या चंद्राचे कोमल अंतःकरण आणि आत्मकारक बुधाचे वक्तृत्व यांचा मिलाफ अपूर्व आहे. लग्नकेंद्रीं वायु राशि व सप्तमांतील तूळ नवांशांतील बुध हा वक्तृत्वाचा निदर्शक योग आहे. नामदार गोखल्यांनीं आपल्या देहाकडे न पहातां फारच कष्ट केल्यामुळे त्यांच्या शरीरप्रकृतीवर फारच अनिष्ट परिणाम झाला. लग्नाधिपति मृत्युस्थानांत आहे व जीवनशक्ति वर्धक असे योग

कुंडलीत नाहींत असें म्हटलें तरी चालेल. मूळचा रवि व हर्शल यांचा अशुभ योग होता व ४९ व्या वर्षी चलित रवि व चलित हर्शल यांचा युति तंतोतंत मूळच्या मंगळाच्या केंद्रांत होत होती, व चलित मंगळ मूळच्या शनिबरोबर प्रतियोग करीत होता व परिभ्रमण काळच्या लग्नाच्या अष्टमांत शनि व चतुर्थांत हर्शल व मंगळ हे गोचरीचे ग्रह होते. हे योग अंतकाळाचे द्योतक आहेत. शेवटीं ता. १९ फेब्रुवारी १९१५ रोजी वृश्चिक लग्नावर नामदार गोखले इहलोक सोडून गेले.

‘राम नारायण.’

॥ श्रीसद्गुरुवे नमः ॥

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष १ लें.

डिसेंबर १९१५.

{ अंक ९ वा.

चालू वर्षातील हिंदी पुढ्यांचे मृत्यु.

(लेखक.—राम नारायण.)

चालू वर्षी लोकसंहारक काल रौद्र स्वरूपानें यूरोपखंडांत मूर्तिमंत दगोचर होत आहे. हल्लीं पृथ्वीवर जितकी मनुष्यहानि होत आहे तितकी कोणत्याच वर्षी झाली असेल असें वाटत नाहीं. प्रत्यहीं हजारां मनुष्ये मृत्युमुखी पडत आहेत परंतु जणुं काय मृत्यूची तेवढ्यांनं तृप्ति न झाल्यामुळे त्यांनं हिंदुस्थानाचे कर्तृत्ववान पुरुष व हितचिंतक यांच्याकडे आपली दृष्टि वळविली असावी. हिंदुस्थानांतील लोकाप्रणी नामदार गोखले व सर फेरोजशाहा मेथा आणि हितचिंतक सर हेनरी कॉटन यांच्या मृत्युमुळे हिंदुस्थानांनं अपरिमित नुकसान झालेलें आहे. एखाद्या कुटुंबांतील कर्तृत्ववान पुरुष व हितचिंतक गेल्यामुळे जशी स्थिति होते तशीच हल्लीं हिंदुस्थानाची स्थिति झाली आहे असें म्हणावयास हरकत नाहीं. कुटुंबावर मृत्युमुळे येणारी आपत्ति जशी आपणांस ज्योतिषशास्त्राच्या जातक-

स्कंधाधारे सांगतां येते त्याचप्रमाणे राष्ट्ररूपी कुटुंबाची आपत्ति संहितास्कंधा-
धारे सांगतां येते. मार्गे घडलेल्या गोष्टी व तत्कालीन ग्रहस्थिति यांचा
सशास्त्र मेळ आपणास घालतां आला तर पुढील भविष्ये करतां येतील
हें जाणून चालं वर्षी मृत्युमुळे आपल्या देशावर आलेल्या आपत्तींचा
विचार करावयाचा आहे.

मेदिनीय जोतिषांत प्रत्येक वर्षातील मेष, कर्क, तूळ, व मकर या
चार संक्रमण काळांच्या कुंडल्या विशेष महत्वाच्या असतात आणि त्यांवरून
त्या वर्षांत होणाऱ्या रा०तील सुखदुःखांचें व इतर घडामोडींचें भविष्य करितां
येते. या महत्वाच्या चार कुंडल्यांच्या मदतीला रवि-चंद्रसंयोग काळ व
ग्रहणे यांच्या कुंडल्या घेतल्या जातात. ज्योतिषात्मक वर्षारंभ मेष संक्रमण-
काळां म्हणजे २१ मार्चच्या सुमारास होतो व कोणत्याहि वर्षाच्या जानेवारी
फेब्रुवारी व मार्च महिन्याचा पूर्वार्ध यांची स्थिति समजण्याकरतां मागच्या
वर्षाचें मकरसंक्रमण आणि त्या महिन्यांतील रवि-चंद्रसंयोग काळांच्या
कुंडल्या लक्षांत घेतल्या पाहिजेत हें उघड आहे. १९१५ सालीं ग्रहस्थिति
कशी काय होती हें लक्षांत घेण्याकरतां ४ कुंडल्या खाली दिल्या आहेत.

पद् भाव.

	१	२	३	४	५	६
(१) सिंह	२२	कन्या १९	तूळ १९	वृश्चिक २१	धनु २२	मकर २२
(२) मेष	१८	वृषभ २०	मिथुन १८	कर्क १३	सिंह १०	कन्या १२
(३) वृश्चिक	३	धनु २	मकर २	कुंभ ३	मीन ५	मेष ५
(४) सिंह	२७	कन्या २५	तूळ २५	वृश्चिक २७	धनु २८	मकर २७

सायन स्पष्ट ग्रह.

(१)	रवि	चंद्र	बुध	शुक्र	मंगळ	गुरु	शनि
	मकर	मीन	धनु	वृश्चिक	मकर	कुंभ	मिथुन
	०-०	११-९	२२-६	२७-२३	०-२४	२०-३०	२८-४५ व
हर्शल कुंभ	९-२३;	नेपच्यून	कर्क २९-५०	व;	राहु	कुंभ २९-३४	

	रविचंद्र	बुध	शुक्र	मंगळ	गुरु	शनि	
(२) कुंभ	मीन	मकर	कुंभ	मीन	मिथुन		
२४-३३-११	७-५९ व	७-४४	१०-३९	२-२५	२५-३०		
हर्शल कुंभ	१२-२२;	नेप्. कर्क	२८-२२	व;	राहु कुंभ	२६-४४	
	रवि	चंद्र	बुध	शुक्र	मंगळ	गुरु	शनि
(३) तूळ	मेष	तूळ	तूळ	कर्क	मीन	कर्क	
०-०	८-४५-२६	२५-३८	३-८	२२-११	२२-३७	१५-२१	
हर्शल कुंभ	१२-४	व;	नेप. सिंह	२-११;	राहु कुंभ	२४-५९	
	रविचंद्र	बुध	शुक्र	मंगळ	गुरु	शनि	
	तूळ	वृश्चिक	तूळ	सिंह	मीन	कर्क	
१४-२९-१९	६-४७	२१-३१	०-३५	२४-४८	व १६-६		
हर्शल कुंभ	११-४९	व;	नेप. सिंह	२-२८;	राहु कुंभ		

पहिली कुंडली २४ डिसेंबर १९१४ रोजी रात्री ९-१५ वाजतां
झालेल्या मकर संक्रमणाची आहे; दुसरी कुंडली १४ फेब्रुवारी १९१५
रोजी सकाळी ९-२२ वाजतांची रवि-चंद्र संयोगकालाची आहे; तिसरी
कुंडली २४ सप्टेंबर १९१५ रोजी सकाळी ८-१५ वाजतांची तूळ-
संक्रमणाची आहे आणि चवथी कुंडली ९ ऑक्टोबर १९१५ रोजी
पहाटे २-३२ वाजतांच्या रविचंद्रसंयोगकालाची आहे. ज्योतिर्मा-
लेल्या जूनच्या अंकांत मेष संक्रमणाची कुंडली दिलेली आहे म्हणून ती
येथे दिलेली नाही. ती कुंडली प्रस्तुत प्रसंगी विशेष महत्वाची आहे. वर
दिलेल्या सर्व कुंडल्या सुर्वे रेखांशाच्या आहे. व कुंडलीच्या स्थानांत अस-
लेले ग्रह हिंदुस्थानाच्या अगदी पूर्वेकडील प्रांतांशिवाय फारसे बदलत नाहीत.

मकर संक्रमणाच्या वेळीं रवि व मंगळ यांची युति असून शनि फक्त
१॥ अंशाच्या अंतराने या दोन्ही ग्रहांबरोबर प्रतियोग करित आहे. आणि
हे योग पंचम व लाभ या दोन स्थानांतून होत आहेत. लाभस्थान हें
मेदिनीय ज्योतिषांत प्रजेचे हितकर्ते, कायदे कौसिलांतील लोकनियुक्त
सभासद व सामान्यतः कायदे कौंसिलें यांचें द्योतक आहे. प्रस्तुत प्रसंगी

आपणास इतर गोष्टींचा विचार करावयाचा नसून फक्त लाभस्थान म्हणजे प्रजापक्षाचे हितकर्ते, मित्र किंवा लोकाप्रणी यांचा विचार ज्या स्थानावरून होतो त्या स्थानाचा विचार कर्तव्य आहे. प्रस्तुत संक्रमणाच्या वेळीं लाभस्थानांतून रवि-शनि व शनि-मंगल यांचे प्रतियोग अनिष्ट तर आहेत परंतु या योगांत आणखी अनिष्टपणाची भर पडली आहे. लाभ स्थानाचा अधिपति बुध स्वक्षेत्राच्या विन्मुख राशींत असून लाभस्थानाचे जें मृत्युस्थान (म्हणजे कुंडलीचे षष्ठ स्थान) याचा अधिपति शनि याजबरोबर प्रतियोग करीत आहे. लाभस्थानाचा अष्टमेश शनि हा रविवुधांबरोबर अनिष्ट योग करून उदित गोलाधीत आहे व पीडित ग्रह अनुदित गोलाधीत आहेत. त्यामुळे शनीची कटुतर फळे विशेष अनुभवास येतील हें स्पष्ट दृग्गोचर होत आहे. मकर संक्रमणाचा अंमल सामान्यतः पुढील वर्षाच्या मेष संक्रमणापर्यंत असतो असे म्हणण्यास हरकत नाही म्हणजे १९१५ चा आरंभ लाभ स्थानासंबंधाने अत्यंत अनिष्ट योगाने झालेला होता. लाभस्थान इतकें पीडित झाल्यावर लोकहितकर्त्यांमध्ये मृत्यु होतील हें उघड दिसत होतें. या संक्रमणानंतर पहिल्याच रवि-चंद्रसंयोगकाळीं (१५ जानेवारी १९१५) सुद्धां शनि लाभांत असून लाभेश बुध षष्ठांतून नेपच्युन बरोबर प्रतियोग करीत आहे. या रवि-चंद्रसंयोगकाळानें मकर संक्रमणाच्या वेळचा अनिष्टपणा आणखी बळकट केला. त्यानंतरचा रवि-चंद्रसंयोग काल (कुंडली नं. २) या पेक्षाहि भयंकर आहे. हा रवि-चंद्रांचा संयोग लाभस्थानी होत असून हर्शल मंगळांची युति सुद्धां लाभ स्थानामध्येच झाली आहे. हा रवि-चंद्र संयोग पृथ्वीच्या कांहीं भागांत ग्रहण होतें. आपल्या देशांत हें ग्रहण दृश्य नव्हतें म्हणून त्यास फक्त रवि-चंद्र संयोग असे म्हटलें आहे. मकर संक्रमणाच्या वेळीं दर्शित असणारा मृत्युकारक योग पाठोपाठ होणाऱ्या दोन्ही रवि-चंद्र संयोगांनीं प्रदीप्त केला आणि शेवटच्या कुंडलीतील हर्शल-मंगळांच्या युतीनें तर कळसच केला असें म्हणावयास हरकत नाही. दुसरा रवि-चंद्रांचा युतियोग कुंभेच्या २५ व्या अंशांत झाला होता आणि या युति योगाबरोबर रवि-चंद्र संयोग कालापासून जो

पहिल्याच अशुभ योग झाला त्या दिवशीं नामदार गोखले इहलोक सोडून गेले! हा पहिला अशुभ योग चंद्रानें वृषभेच्या २१ व्या अंशांत असतांना केला. १९१४च्या डिसेंबर महिन्यांतील मकर संक्रमण व चालू वर्षाच्या जानेवारी व फेब्रुवारी महिन्यांतील रवि-चंद्र संयोग काल यांच्या कुंडल्यामध्ये प्रजेचे हितकर्ते किंवा लोकपक्षाचे पुढारी यांमध्ये मृत्यु घडेल असे दर्शविणारे योग झालेले होते हें स्पष्ट दिसून येत आहे.

१९१५च्या मेष संक्रमण काळीं (ज्योतिर्माळा अं. ३ रा पहा) वृश्चिक लग्न उदय पावत असून लाभस्थानावर कन्या राशि येते. लाभेश बुध नीच असून मंगळानें म्हणजे लाभस्थानाच्या अष्टमेशानें युक्त असा चतुर्थांत आहे. मार्गे वर्णन केलेल्या मकरसंक्रमणाच्या वेळीं बुधच लाभेश असून लाभ स्थानाच्या अष्टमेशाबरोबर प्रतियोग करीत होता व मेषसंक्रमण काळीं तो लाभ स्थानाच्या अष्टमेशाबरोबर युति करीत आहे आणि दोन्ही वेळीं बुध निर्बली आहे. हें दोन योगांतील साम्य लक्ष्यांत ठेविण्यासारखें आहे.

वर्षारंभी झालेला हा लाभ स्थानासंबंधाचा मृत्युदर्शक योग पुढील संक्रमणें व रवि-चंद्र संयोग यांमुळे कसा काय अंमलांत येतो हें पाहूं. कर्क संक्रमणाच्या वेळीं लाभ स्थानांत चंद्र असून तो अष्टमांतील नेपच्युन बरोबर केंद्रयोग करीत आहे. परंतु या अनिष्ट योगाच्या वेळीं नेपच्युन बरोबर गुरु व मंगळ हे अनुक्रमें नवपंचम व तृतीय एकादश योग करीत आहेत आणि रवि हा चंद्राबरोबर नवपंचम योग करीत असून लाभेश शुक्र सप्तम स्थानांत बलवान् आहे. या वेळीं शुभ योगांचें प्राबल्य झाल्यामुळे वर्षारंभी झालेला मृत्युदर्शक योग कर्क संक्रमणाचा अंमल असे पर्यंत घडून येणें शक्य नव्हतें व चंद्र-नेपच्युनांच्या केंद्रयोगामुळे त्याचीं फळे अजीवात नष्टही झालीं नाहींत. त्या नंतर तूळ संक्रमणाच्या वेळीं (कुंडली ३री पहा) लग्नकेंद्री वृश्चिक राशि असून लाभस्थानावर कन्या राशि आहे. लाभेश बुध व्यय स्थानांत आहे व लाभस्थानाच्या अष्टमाचा स्वामी मंगळ नीच असून त्या बरोबर तो (बुध) केंद्रयोग करीत आहे. मेष संक्रमण काळीं बुधमंगळांची (लाभेश-षष्ठेश) युति असून तळसंक्रमण काळीं तेच ग्रह लाभेश व षष्ठेश

असून केंद्रयोग करीत आहेत. कुंडलीच्या षष्ठांत म्हणजे लाभस्थानांच्या अष्टमांत चंद्र असून शनीबरोबर केंद्रयोग करीत आहे. अर्थात् तूळ संक्रमणाचा अंमल असे पर्यंत लाभस्थानासंबंधाने मृत्यु घडणे शक्य आहे हे निर्विवाद आहे. आतां तूळ संक्रमणाच्या पाठीमागून होणारा पहिलाच रवि-चंद्र संयोग कालाची कुंडली लक्षांत घेऊं. (कुंडली नंबर ४ पहा). हा रवि-चंद्राचा योग तूळच्या १९ व्या अंकांत म्हणजे तूळ संक्रमणकालीन शनि-मंगळांच्या केंद्रांत होत आहे. या वेळीं सुद्धां शनि लाभांत आहे आणि तो रवि, चंद्र, गुरु व शुक्र यांच्या बरोबर केंद्रयोग करीत आहे. मेष संक्रमण काळीं बुध-मंगळांची युति, तूळ संक्रमण काळीं बुध मंगळांचा केंद्र योग (तूळेंतून व कर्केंतून) आणि प्रस्तुतच्या रवि चंद्र संयोग काळीं बुध मंगळांचा केंद्र योग (वृश्चिकेंतून व सिंहेंतून) झालेले आहेत. म्हणजे मेष संक्रमण काळीं झालेला योग तूळ संक्रमण काळीं प्रदीप्त होत आहे आणि या रवि चंद्र संयोग कालाचा अंमल असे पर्यंत तो योग फलें देण्यास समर्थ होत आहे हे स्पष्ट होत नाही काय? ह्या रवि चंद्रांच्या संयोग काळीं बुध-मंगळांचा केंद्र योग झालेला आहे आणि ज्या दिवशीं गोचरीच्या चंद्रानें त्या दोन्ही ग्रहांबरोबर केंद्र योग केला त्याच दिवशीं हिंदुस्थानचे हितकर्ते सर हेनरी कॉटन हे परलोकवासी झाले आणि रवि-चंद्रांच्या संयोगाशीं ज्या दिवशीं गोचरीचा चंद्र युति योग करीत होता म्हणजे तूळ संक्रमण कालीन शनि मंगळांशीं केंद्र योग करीत होता त्या दिवशीं सर फेरोझशाहा मेथा हे परलोकवासी झाले! मागील मकर संक्रमण काळीं बुध विघडलेला होता त्याचप्रमाणें चालू वर्षाच्या मेष व तूळ संक्रमण काळीं बुध प्रहच विघडलेला होता आणि मृत्यु पावलेले दोन्ही पुढारी नामांकित वक्ते होते हा योग आश्चर्यकारक नाही काय?

जन्मकालीन सूर्यराशीवरून स्वभाववर्णन.

वृश्चिक संक्रमणांत जन्म पावणाऱ्या स्त्रीपुरुषांचें स्वभाववर्णन.

(मागील अंकावरून पुढें चालू.)

वृश्चिक ही राशिचक्रांतील अष्टम, स्थिर, गूढ आणि जल तत्वाची राशि आहे. ह्या राशींत रवि दर वर्षीं आक्टोबर महिन्याच्या २२ व्या तारखेच्या सुमारास प्रवेश करतो आणि नोव्हेंबर महिन्याच्या २१ व्या तारखेपर्यंत या राशींत भ्रमण करीत असतो. हें वृश्चिक राशीतील रवीचें भ्रमण होत असतां ज्यांचा जन्म होतो ते लोक स्थिर स्वभावाचे, आत्मविश्वासी, गूढ, आंतल्या गांठीचे, धूर्त, कावेबाज व गर्विष्ठ असतात. हे लोक बहुतकरून मोकळ्या मनानें दुसऱ्याबरोबर व्यवहार करीत नाहीत. आपलीं कामें हे लोक संधपणानें, काळजीपूर्वक आणि मुळींच गाजावाजा न करतां गुप्तपणानें करतात. यांच्या मनोवृत्तींत संशय, स्वतःविषयीं पूर्ण खातरी आणि स्वार्थ वगैरे गुण दिसून येतात. रवि या राशींत पीडित असल्यास हीं मनुष्ये खुनशी, रुधिरप्रिय, भांडखोर, कपटी, अविश्वासु, गळेकापु आणि दुष्ट असतात. गुप्त कारस्थानें करण्यांत हे लोक प्रवीण असतात. उन्नत झालेलीं मनुष्ये गूढशास्त्राचे शोकी व आत्मविश्वासी असतात. ह्यांच्या अंगां गूढ शक्तींचा विकास झालेला आढळतो. वृश्चिक राशींत रवि असतां बहुतकरून दोषैकदष्टि, असूया, ईर्ष्या, द्वेष व सूड घेण्याची प्रबल इच्छा वगैरे दुर्गुण पहावयास सांपडतात.

वृश्चिक राशींत रवि असलेल्या मनुष्यांची शरीरप्रकृति मक्कम व कणखर असते. ह्या लोकांस गुप्तरोग, संसर्गजन्य रोग आणि आहारविहारांत अनियमितपणा ठेविल्यापासून होणारे रोग जडतात.

ह्या लोकांमध्ये डाक्टर्स, वैद्य, औषधांचा व्यापार करणारे दंतवैद्य, गुप्त पोलीस, गुप्तहेर, विद्यत शास्त्र शिकणारे वगैरे प्रकारचे लोक आढळतात.

रवि चंद्रांच्या राशिपरत्वे होणाऱ्या संयोगानें आढळणारें स्वभाववर्णन.

वृश्चिकेंत रवि व मेषेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक तामसी वृत्तीचे, संशयी, स्पर्धा करणारे आणि रागीट असतात. हे लोक मोठे व्यवहार-कुशल असतात. **मेकॅनिक्स शिकल्यानें या लोकांचा फायदा होईल.**

वृश्चिकेंत रवि व वृषभेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक सुखा-मिलाषी, विषयी, गर्विष्ठ, स्वार्थी आणि हेकेखोर असतात. **ह्या लोकांचा उदय मध्यम आयुष्यांतर होतो.**

वृश्चिकेंत रवि व मिथुनेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक हुशार व कारस्थानी असतात. कसल्याहि परिस्थितीपासून ते आपला फायदा करून घेतात. ह्यांच्या आयुष्यांत फार घडामोडी होतात. हे लोक धूर्त व फार कावेवाज असतात. **गुप्त हेराची किंवा कारस्थानाची कृत्ये केल्यामुळे उदय होतो.**

वृश्चिकेंत रवि व कर्केंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक धारिष्ट्र-वान परंतु अस्थिर स्वभावाचे असतात. या लोकांची कृत्ये कधी कधी बालिश असतात. हा योग सामान्यतः शुभ आहे. **या लोकांचा वैद्यकीय धंद्यापासून उदय होण्याचा संभव आहे.**

वृश्चिकेंत रवि व सिंहेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक धैर्यवान्, अत्यंत आत्मविश्वासी, गर्विष्ठ आणि मिजासी असतात. कोणतेही काम करण्यांत श्रमसातत्य, चिकाटी आणि निश्चय हे गुण त्यांच्या ठिकाणी दिसून येतात. पुष्कळ वेळां हे लोक नीतिमान किंवा शुद्ध अंतःकरणाचे नसतात. **ह्या लोकांचा उदय पोलीसखात्यांत होण्याचा विशेष संभव आहे.**

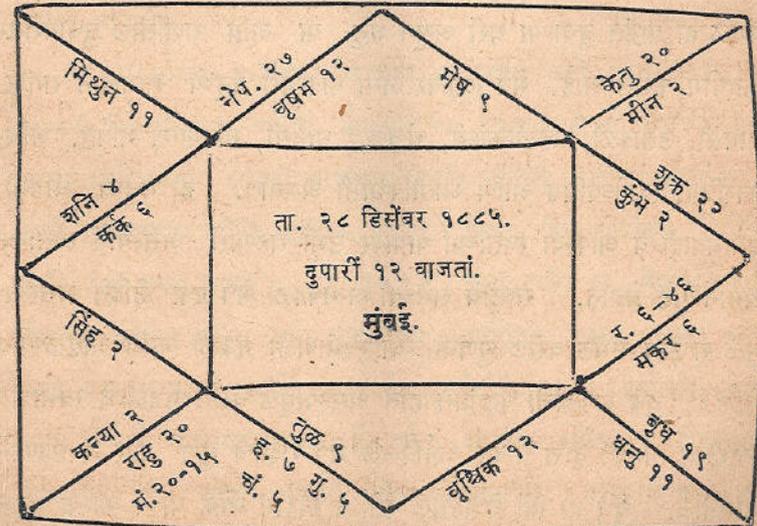
वृश्चिकेंत रवि व कन्येंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेल्या लोकांस दुसऱ्यांचे दोष काढण्यांत फार आनंद वाटतो. या लोकांस आपल्या स्वार्था करतां दुसऱ्यांस फसविण्याची इच्छा अनावर होते. शास्त्रीय शोधांत मग्न झालेल्या लोकांस हा योग फारच उपयोगी आहे. वृश्चिक राशीप्रमाणें शास्त्रीय गटांची त्यांस ओळख होऊन त्यांची उत्तम छाननी करतां येते.

प्रसिद्ध संस्थांच्या कुंडल्यांचा संग्रह.

नंबर (१). राष्ट्रीय सभा.

सन १८८९च्या मार्च महिन्यांत मद्रास येथें कांहीं मंडळींनी जमून पुढें येणाऱ्या नाताळाचे सुमारास हिंदुस्थानाच्या सर्व भागांतून पुढारी मंडळी राष्ट्रहिताचे अनेक प्रश्नांसंबंधानें विचार करण्याकरतां पुण्यास जमविण्याचें ठरविलें. परंतु नाताळाचे पूर्वीच पुण्यास कालज्याचा उपद्रव सुरु झाल्यामुळे पुण्याची बैठक **मुंबईस** आणानी लागली. तारीख २८ डिसेंबर १८८९ रोजी राष्ट्रीय सभेची प्रथम बैठक दुपारी मुंबई १२ वाजण्याचे सुमारास शेट गोकुळादास तैजपाळ यांच्या संस्कृत पाठशाळेंत भरली होती. राष्ट्रीय सभेच्या अध्यक्षचा प्रथम मान **मि. डब्ल्यु. सी. बानर्जी** यांस देण्यांत आला होता. अध्यक्षांची निवड झाली त्या वेळीं मुंबई १२ वाजले होते व त्यामुळे हाच काल राष्ट्रीय सभेच्या जन्माचा मानला पाहिजे. ह्या वेळीं खालील प्रमाणें आकाशस्थ ज्योतींची स्थिति होती.

• सा. ल.

पूर्व केंद्रावर मेष या आद्य, अग्नि व चर राशीचा नववा अंश उदित असून अस्त केंद्रांत चंद्र, गुरु व हर्शल आहेत. दशमांत रवि असून चतुर्थांत शनि आहे. केंद्रावर चर राशि असून पांच गोल चर राशींत आहेत. म्हणजे राजकीय विषयांसंबंधाने चर्चा करणाऱ्या संस्थेस हवी होती त्याच प्रमाणे ग्रहस्थिति होती. राजकीय वातावरणांत उलाढाली करणाऱ्या लोकांच्या कुंडल्यांचे निरीक्षण केले असता त्यांमध्ये चर राशींतच असलेल्या ग्रहांचे ज्याप्रमाणे प्राधान्य पहावयास मिळते. त्याप्रमाणेच अनुकूल ग्रहस्थिति राष्ट्रीय सभेच्या कुंडलीत आहे.

राष्ट्रीय सभेच्या तनूचा अधिपति मंगळ हा षष्ठ स्थानांत असून बुधाबरोबर केंद्र योग करीत आहे. बुध हा षष्ठेश असून तो लग्नेशाबरोबर पूर्ण अंशाने केंद्रयोग करीत असल्याकारणानेच आपसांतील दुहीची किंवा भांडणांची विघातकारक चिन्हे राष्ट्रीय सभेच्या जन्मकाळीच पूर्ण दृग्गोचर होत आहेत.

राष्ट्रीय सभेच्या जन्मकाळी मेष राशि उदय पावत असून लग्नाधिपति मंगळ हा षष्ठांत बुधाच्या घरी असून धनु या अग्नि राशीतील बुधाबरोबर केंद्रयोग करीत आहे. मेष लग्नावर जन्म पावणारी मनुष्ये स्वभावाने रागीट, तामसी, उतावळी, महत्वाकांक्षी, चंचल, धाडसी, भांडखोर, गर्विष्ठ, अधिकारप्रिय, स्वातंत्र्यप्रिय आणि आत्मविश्वासी असतात. ही मनुष्ये धाडसी, प्रयत्नवादी व आपल्या स्वतःच्या पायावर उर्भी राहणारी असल्याने स्वतःच्या श्रमाने पुढे येतात. राष्ट्रीय सभेच्या जन्मकाळी मेष लग्न उदित असल्यामुळे राष्ट्रीय सभेत वरील गुणधर्मांच्या स्वभावाची मंडळी जास्त आढळण्यांत येईल. बुध मंगळांचा केंद्रयोग होत असल्यामुळे वरील मंडळीचे स्वभावांत लहरी व तामसी वृत्ति व वर दर्शविलेले मेष राशीचे गुण फार स्पष्टपणाने भासतील. बुध हा ग्रह देशांतील वक्ते व विद्वान लोक यांचा कारक असून

राष्ट्रीय सभेच्या शत्रुस्थानाचा अधिपति असल्याकारणाने विद्वान लोकांकडूनच राष्ट्रीय सभेच्या ध्येयांत वन्याच अडचणी किंवा संकटे आणली जातील. त्याचप्रमाणे बुध हा ग्रह मुद्रणकलेचा कारक असून लग्नेश मंगळाने पीडित असल्याकारणाने राष्ट्रीय सभेच्या कार्यकारी मंडळांतील आपसांतील मतभेद वर्तमानपत्रद्वारा त्यांच्या इच्छेविरुद्ध प्रसिद्धीस आल्यामुळे अधिक तीव्र होतील.

राष्ट्रीय सभेच्या जन्मकाळी चर लग्न उदित आहे व चंद्र चर राशींत असून चर राशींत ग्रहाधिक्य असल्यामुळे राष्ट्रीय सभेच्या बैठकी एकाच ठिकाणी होणे अशक्य आहे. चतुर्थेश चंद्र व शनि यांचा केंद्रयोग होत असल्यामुळे राष्ट्रीय सभेच्या कामाकरतां कांहीं स्थावर मिळकत किंवा इमारती वगैरे तीस वर्षांच्या अवधीमध्ये सुद्धा झाल्या नाहीत. राष्ट्रीय सभेच्या लग्नकेंद्री मेष ही चर राशि उदित आहे, चंद्र तूळ ह्या चर राशीत आहे व लग्नाधिपति मंगळ हा द्विस्वभाव राशीत असल्यामुळे राष्ट्रीय सभा प्रागतिक असून तिच्या मूळच्या उद्देशांत अनेक षडामोडी व फेरफार कालानुरावे करावे लागतील.

राष्ट्रीय सभेच्या धनभावांत नेपच्यून हा पापग्रह आहे. धनाधिपति शुक्र लाभान्त निर्बली असून पूर्वोक्त नेपच्यून या पापग्रहाबरोबर केंद्रयोग करीत असल्यामुळे राष्ट्रीय सभेची सांपत्तिक स्थिति चांगली राहणार नाही इतकेंच नव्हे तर राष्ट्रीय सभेचे दाम्भिक हितकर्ते किंवा मित्र यांपासून सांपत्तिक हानि होणे शक्य वाटते. सन १९१८ मध्ये हर्शल हा नेपच्यून बरोबर केंद्रयोग करणार असून मूळ कुंडलीचे धनाधिपति वरून भ्रमण करणार आहे व ह्याच काळी शनीचे भ्रमण नेपच्यूनचे केंद्रांतून व हर्शलचे सप्तमांतून होणार असल्याकारणाने हे वर्ष राष्ट्रीय सभेस व हिंदुस्थानास सांपत्तिक दृष्ट्या बरेच अनिष्ट भासेल. सांपत्तिक दृष्ट्या विचार करतां

राष्ट्रीय सभेचा खर्च सरासरीच भागेल किंवा तिची गंगाजळी इतर राष्ट्रीय कामास उपयोगी पडेल असे वाटत नाही. आणि वरील योगामुळे हिंदुस्थानांतील नाण्याच्या संबंधाने किंवा देशांतील सुवर्णनिधि किंवा ह्यासारख्या इतर गोष्टींकडे राष्ट्रीय सभेचे लक्ष्य सन १९१८ पर्यंत जाईल असे वाटत नाही.

राष्ट्रीय सभेच्या राजकारणाचा संबंध अखिल भरतखंडाशी आहे. फलज्योतिषी लोक हिंदुस्थानावर मकर राशीचा अंमल आहे असे मानतात व तीच राशि राष्ट्रीय सभेच्या माथ्यान्ही किंवा दशम केंद्रावर आहे ! हा अपूर्व चमत्कार राष्ट्रीय सभेच्या जन्मकाळी पहाण्यासारखा घडला आहे. मकर राशीचा किंवा हिंदुस्थानाचा अधिपति शनि हा आपल्या शत्रुक्षेत्री आहे. राजसत्तेचा कारक ग्रह रवि, जनसमूहाचा कारक ग्रह चंद्र—हाच चंद्र राष्ट्रीय सभेच्या कुंडलीत चतुर्थ स्थानाचा म्हणजे हिंदुस्थानांतील शेतकरी लोक व स्थावर माल मिळकतीचा अधिपति आहे, राष्ट्रांतील कायदे कौंसिलें व संपत्ति यांचा कारक ग्रह गुरू व मोठे अधिकारी वर्ग वगैरे यांचे कारक ग्रह रवि व हर्शल या सर्वांचरोवर शनि केंद्रयोग करीत असल्यामुळे राष्ट्रीय सभेच्या जन्मकाळी वरील सर्व गोष्टींत हिंदुस्थान पूर्ण निकृष्टावस्थेत असल्याचे स्पष्ट भासवीत आहे. ही हिंदी राष्ट्राची खालावलेली स्थिति शनि निर्बली असल्याकारणाने आपल्या एक भ्रमणापर्यंत म्हणजे सरासरी ३० वर्षेपर्यंत तशीच राहील असे पूर्णपणे दर्शवीत आहे. राष्ट्रीय सभेच्या कुंडलीवरून विचार करतां हिंदुस्थानाची अशीच शोचनीय स्थिति चिरकाल राहील असे वाटत नाही. शनि केंद्रांत असल्यामुळे शनीच्या एका भ्रमणानंतर म्हणजे ३० वर्षांनंतर हिंदुस्थानाच्या भावी अरुणोदयास सुरुवात होऊन ३६ वर्षांनंतर नव्याच चांगल्या व फायदेशीर सुधारणा झालेल्या दृष्टोत्पत्तीस येतील.

राष्ट्रीय सभेच्या दशम भावारंभी मकर राशीचा ६वा अंश उदित आहे व चतुर्थीत कर्क राशीचा ६वा अंश आहे व तेंथेंच ९व्या अंशांत शनि आहे.

ह्या शनीवरून व चतुर्थ भावाच्या उदित अंशावरून नेपच्यूनचे भ्रमण सन १९०४ मध्ये सुरू झाले व ह्याच काळांत बंगालच्या फाळणीसंबंधाने विचार सुरू झाले. सन १९०९ साली हर्शल किंवा प्रजापति ह्या ग्रहाने दशमस्थानावरील उदित अंशावरून व रवीवरून भ्रमण करण्यास सुरुवात केली त्याच वेळी बंगालची फाळणी होऊन लोकमतामध्ये खळबळ उडाली !! व ही गडबड हर्शल ह्या स्थानांत ७ वर्षे म्हणजे सन १९११ पर्यंत होता तेथपर्यंत चालू होती. ह्या ग्रहाने सन १९१२मध्ये कुंभ राशीमध्ये प्रवेश करतांच पुढां ती फाळणी रद्द झाली हे विशेष पहाण्यासारखे आहे. ह्या सात वर्षांमध्ये राष्ट्रीय सभेच्या पुढाण्यांमध्ये दुही व मतभेद तीव्रतर झाले. सन १९१२ पासून हर्शलने राष्ट्रीय सभेचे दशम स्थान सोडले असून त्याचे भ्रमण सध्यां एकादश स्थानांतून चालले आहे व तो ह्या स्थानांत १९१९पर्यंत रहाणार आहे. हर्शलच्या या स्थानांतील भ्रमणास सुरुवात होण्याबरोबरच राष्ट्रीय सभेचे जुने व खरे हितचिंतक मृत्युमुखी पडले आहेत. मागील अनुभवावरून पहातां सन १९१८ पर्यंत राष्ट्रीय सभेचे आणखी किती हितचिंतक कालवश होतात हे पहाणे आहे. ह्या स्थानांतून हर्शलचे भ्रमण चालू असेपर्यंत राष्ट्रीय सभेस अनेक नवीन होतकरू हितचिंतक मिळून कायदे कौंसिलांमध्ये विशेष सुधारणा वडून याव्यात.

राष्ट्रीय सभेच्या जन्मकाळी केंद्रांमध्ये ९ ग्रह आहेत व ते ग्रह ज्या ज्या गोष्टींचे कारक आहेत त्या गोष्टींकडे राष्ट्रीय सभेचे विशेष लक्ष वेधले आहे. राष्ट्रीय सभेच्या पंचम स्थानाचा म्हणजे शिक्षण संस्थांचा किंवा उच्च शिक्षण मिळवून पास झालेल्या हिंदी लोकांचा कारक ग्रह रवि माथ्यान्ही असल्यामुळे त्यांचे पुढे काय करावे, त्यांस देशांतील कोणत्या अधिकाराच्या जागा याव्या, शिक्षण संस्थांमध्ये कशी सुधारणा घडवून आणावी वगैरे गोष्टी फारच प्रमुखवाने राष्ट्रीय सभेपुढे आल्या आहेत. परंतु राष्ट्रीय सभेच्या

जन्मकालीं रवि निर्वली व पीडित असल्याकारणानें ह्या गोष्टींत कष्टसाध्यता प्राप्त झाली आहे. सन १९१३ पासून दिनवर्ष पद्धतीनें चलित रवि हा मूळ चंद्र गुरु यांचे बरोबर त्रिकोण योग करीत असून १९१९ सालीं मूळ हर्शल बरोबर त्रिकोण योग करीत आहे. कांहीं काळानें चलित रवि बुधाबरोबर द्विराश्रयंतर योग करील व चलित बुध सन १९१७ चे सुमारास मूळ मंगळाबरोबर त्रिकोणयोग करणार आहे. हे योग लवकरच अधिकारी व मित्रमंडळी यांचे पाठवळ मिळाल्यामुळे राष्ट्रीय शिक्षण संस्थेसंबंधानें राष्ट्रीय दृष्ट्या बराच समाधानकारक निकाल पुढील दहा वर्षांच्या कारकीर्दीत लागून मुद्रणस्वातंत्र्यासंबंधानें इष्ट फेरफार घडवून आणतील.

राष्ट्रीय सभेच्या जन्मकालीं चंद्र, शुक्र व शनि हे एकमेकांच्या राशींत असल्यामुळे कांहीं अंशी शुभ संबंधित आहेत. केंद्रांमध्ये नवमेश कायदे कौसिलांचा द्योतक ग्रह गुरु व सामान्य लोकसमुदायाचा कारक ग्रह चंद्र यानें युक्त असल्यामुळे गुरुच्या दोन भ्रमणानंतर म्हणजे २४ वर्षांनंतर हिंदी राष्ट्रास कायदे कौसिलांमध्ये लोकनियुक्त सभासद पाठविण्याचा हक्क मिळाला आहे व त्यावरून पहातां गुरु आपल्या तिसऱ्या भ्रमणाच्या सुमारास म्हणजे ३६ वे वर्षी पुष्कळच हक्क देईल असें वाटतें.

राष्ट्रीय सभेच्या षष्ठ्यांनीं कन्या राशि असून तीमध्ये लग्नाधिपति मंगळ हा षष्ठेश जो बुध त्याबरोबर केंद्रयोग करीत आहे. कन्या राशीचा अंमळ पुणें व नागपूर या दोन शहरांवर आहे आणि ज्या ज्या वेळीं ह्या दोन स्थळीं राष्ट्रीय सभेच्या बैठकी झाल्या त्या त्या वेळीं सभेमध्ये कांहीं तरी बखेडे माजले होते.

१९०६ सालीं हर्शल ग्रहानें मकर राशींत म्हणजे राष्ट्रीय सभेच्या दशमांत प्रवेश करतांच हिंदुस्थानाच्या राजकीय वातावरणांत घडामोडी होण्यास सुरुवात झाली. सन १९०७ सालीं शनि व मंगळ या दोन ग्रहांची युति

राष्ट्रीय सभेच्या व्ययस्थानांत मूळ मंगळासमोर झाली. हर्शल व नेपच्यून या दोन ग्रहांचीं भ्रमणें दशम व चतुर्थ स्थानांतून चाललीं होती. ह्याच काळीं दिनवर्ष पद्धतीनें चलित चंद्राचें भ्रमण कर्क राशींतून चाललें असून ह्या चंद्रावरून नेपच्यून व त्याचे समोरून हर्शल ह्यांचें भ्रमण होत असतां राष्ट्रीय सभेच्या कारकीर्दीत न झालेले असे अनिष्ट प्रकार घडले व हिंदी पुढ्यांत दोन तट झाले. आणि अशाच तऱ्हेची अनिष्ट ग्रहस्थिति सन १९०८, ०९, १० व ११ सालापर्यंत चालू होती त्यामुळे उत्पन्न झालेली दुही मोडण्याची मुळींच चिन्हें दिसलीं नाहींत. सन १९१२ पासून हर्शलनें राष्ट्रीय सभेचें दशमस्थान व मकर राशि सोडली असून त्याचें भ्रमण एकादश स्थानांतून होण्यास सुरुवात झाली आहे. व तो ह्या स्थानांत १९१९ पर्यंत रहाणार आहे म्हणून मागील अनुभववारून पहातां हर्शल ग्रहाचें या स्थानांतून भ्रमण होत आहे तोपर्यंत राष्ट्रीय सभेच्या हितचिंतकांत क्रांतिकारक घडामोडी होऊन राष्ट्रीय सभेची विघडलेली घडी पुन्हां पूर्ववत् बसून लोकमतास बराच मान मिळेल. चालू वर्षी म्हणजे डिसेंबर १९१६ मध्ये राष्ट्रीय सभेचा प्राण मंगळ हा सिंह या वादशाही राशींत आहे व हा मंगळ आपल्या स्वतःच्या गुणधर्माप्रमाणें असलेल्या रेग्युलस नांवाच्या ताऱ्याजवळ स्तंभी होणार असून २८ मे १९१६ पर्यंत तो सिंह राशींत बलिष्ठ आहे. परिभ्रमण पद्धतीप्रमाणें पहातां मंगळ व पंचमेश रवि हे अमुकमें मेष व सिंह राशींचे होत आहेत. दिनवर्ष पद्धतीप्रमाणें रवि हा हर्शल बरोबर त्रिकोण योग करीत असून चंद्राचें भ्रमण वृश्चिक राशींतून चाललें आहे. त्यामुळे राष्ट्रीय सभेचे मुख्य पुढारी कालवश झाले आहेत तरी सभेचा जोम कमी झालेला दिसून येणार नाहीं. ह्या वर्षी राष्ट्रीय सभेच्या मंडपांत होणारीं भाषणें व त्यांत विशेषतः अध्यक्षीय भाषण फारच महत्त्वाचें होईल. राष्ट्रीय सभेसंबंधीं १९०७ सालीं

ज्ञातेल्या दोन पक्षांचा विचार करतां चालू वर्षीं समेटास ग्रहस्थिति बरीच अनुकूल आहे. सन १९१६ मध्ये राष्ट्रीय सभेच्या पूर्व केंद्रांतून गुरूचें भ्रमण होणार आहे त्या सुमारास हे प्रस्तुतचे दोन पक्ष मोडण्याचा विशेष संभव आहे. परिभ्रमण पद्धतीप्रमाणें एकतिसाव्या सभेच्या वेळीं तूळ लग्न येत आहे म्हणून या वर्षीं वर्षलग्नाचे दशमांतून शनि व सप्तमांतून मंगळ येत आहेत. बुध, धनु या अग्नि राशींत असून जन्मकालीन मंगळा-बरोबर केंद्रयोग करीत आहे. ही ग्रहस्थिति ह्या वर्षाच्या राष्ट्रीय सभेस प्रतिकूल आहे. अध्यक्षांनीं व इतर लोकांनीं आपलीं भाषणें जपून करावीं. बरील योगांमुळे राष्ट्रीय सभेस अनेक उघड शत्रु होण्याचा विशेष संभव असून राष्ट्रीय सभेचा दुर्लौकिक वर्तमानपत्रद्वारा करण्याचा प्रयत्न विशेषतः महाराष्ट्रांत केला जाईल. धनु राशीतील बुध महाराष्ट्रांतील विद्वान लोक व वर्तमानपत्रकार यांचा द्योतक आहे. मार्गें सन १८९६ म्हणजे अकराव्या अधिवेशनाच्या वेळीं परिभ्रमण पद्धतीनें असेच बुध व मंगळ आले होते त्या वेळीं सामाजिक परिषदेसंबंधानें तीव्र मतभेद झाला होता. तशाच प्रकारचा कडाक्याचा वाद होमरूल लीग संबधानें चालू राष्ट्रीय सभेमध्ये होतो किंवा काय हें पहाणें आहे. चालू वर्षीं राष्ट्रीय सभेची प्रथम बैठक तारीख २७ डिसेंबरला होणार आहे. ह्या दिवशीं चंद्र कन्या राशींत असून रवि, बुध व शनि बरोबर शुभ दृष्टियोग करीत आहे. नंतर ता. २८ रोजीं मूळ मंगळावरून व मूळ बुधाच्या केंद्रांतून जाणार आहे. ता. २९ रोजीं तो तूळेंत येऊन मूळ शनि व रवीबरोबर केंद्रयोग करणार आहे. ह्या सर्व योगांचा विचार करितां ता. २८ व २९ हे दोन दिवस राष्ट्रीय सभेच्या कामास साधारण अनिष्टच आहेत. सर्व साधारणपणें विचार करतां थंदाची राष्ट्रीय सभा पुष्कळ प्रकारानें समाधानकारक होईल असें मानण्यास बरीच कारणे आहेत. राष्ट्रीय सभेच्या कुंडलीवरून दुसऱ्या पुष्कळ गोष्टी लिहिण्यासारख्या आहेत परंतु जागेच्या अभावामुळें जास्त विचार करतां येत नाहीं.

॥ श्रीसद्गुरुवे नमः ॥

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदण्डावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष १ लें.

जान्युवारी १९१५.

{ अंक १० वा.

नक्षत्र विचार.

(मागील अंकावरून पुढें वाढू.)

जेष्ठाः—मंगळ व गुरु.

मूळः—गुरु, रवि, मंगळ व चंद्र.

धनिष्ठाः—मंगळ, शनि व हर्शल.

कृत्तिकाः—रवि व मंगळ.

आश्लेषाः—चंद्र, गुरु व नेपच्यून.

ज्यांच्या कुंडल्यांमध्ये याप्रमाणें ग्रह आढळतात तीं मनुष्ये कर्तृत्ववान् व कुलदीपक असतात.

*

*

*

ज्यांच्या कुंडल्यामध्ये रवि, शनि, मंगळ व हर्शल यांचे युतियोग केंद्र-योग किंवा प्रतियोग होत असतात तीं मनुष्ये अनेक प्रकारच्या आपत्ति व शरीर क्लेश भोगणारीं आढळतात. परंतु या ग्रहांचे अशुभ योग राक्षसी

नक्षत्रांतून होत असतील तर त्यांस फारच तीव्र व अनिष्ट फलें अनुभवास येतात.

* * *

जेष्ठा, कुत्तिका व आश्लेषा या नक्षत्रांत केंद्रामध्ये किंवा पष्ठाष्टमामध्ये **शनि** असणें चांगलें नाहीं. वरील नक्षत्रांत असून त्याजबरोबर रवि, चंद्र मंगळ किंवा हर्शल अशुभ योग करील तर त्या मनुष्यास नाना प्रकारचे रोग व शरीर कष्ट भोगावे लागतात. दशमांत या नक्षत्रामध्ये शनि या प्रहांच्या अशुभ दृष्टीत असेल तर राजकीय संकटें, मानहानि, घद्यांत अपयश, बूड किंवा ठोकर लागते. हा योग धन स्थानांत किंवा चतुर्थांत होत असल्यास दारिद्र्य येतें. शेवटचे दिवस हाळांत जातात. या नक्षत्रांत जर शनि वक्री असेल तर फारच वाईट अनुभव येईल.

* * *

कुत्तिका, मघा व मूळ ह्या नक्षत्रांत मंगळ असून शनि किंवा हर्शल बरोबर केंद्र, प्रतियोग किंवा युतियोग करीत असेल तर त्यास अपघात व भयंकर जखमा होतील.

* * *

स्त्रियांच्या कुंडल्यांमध्ये सप्तमस्थानांत **कुत्तिका** नक्षत्रांत पापग्रह असतां प्रदरविकार, गर्भाशयाचे विकार आणि जननेंद्रियाचे विकार दर्शवितात. सामान्यतः स्त्रियांच्या कुंडल्यांमध्ये सप्तमस्थानांत क्रूरनक्षत्रांत क्रूर ग्रह नसावे.

दशमांत मघा नक्षत्रां शनि किंवा हर्शल असून तो रवि बरोबर केंद्र-योग किंवा प्रतियोग करीत असेल तर त्या मनुष्यांच्या पितृसुखांत न्यूनता आढळून येईल.

चतुर्थ स्थानी **आश्लेषा** नक्षत्रां जर क्रूर ग्रह असून ते चंद्राबरोबर केंद्र-योग किंवा प्रतियोग करीत असतील तर त्या मनुष्यांच्या मातृसुखांत न्यूनता असते.

* * *

पंचमांत क्रूर नक्षत्रांत क्रूर ग्रह असून ते चंद्र किंवा गुरु बरोबर अशुभ-

योग-केंद्र किंवा प्रतियोग-करीत असतील तर मुलें जगत नाहींत. तीं उपजतांच किंवा थोडक्या दिवसांत राम म्हणतात. छाटरीत किंवा सट्याचे व्यवहारांत धप्पड बसते. स्त्रियांचे कुंडल्यांमध्ये असा योग पंचम स्थानांत होत असल्यास त्यांचो मुलें गर्भाशयांतच मृत्यु पावतात.

ज्या ज्या स्थानांत क्रूर नक्षत्रां पापग्रह असतात त्या त्या स्थानासंबंधी अनिष्टपणा दिसून आल्याखेरीज रहाणार नाहीं. आणि ते पापग्रह आपल्या शत्रूंनीं विघडले असतील तर विशेष अनिष्ट परिणाम पहावयास सांपडतो.

कुत्तिका, मघा व मूळ हीं तीन अग्नि राशांतील नक्षत्रे तीव्र गुणाची आहेत म्हणून या तीन नक्षत्रांतील ग्रह आपापल्या कारकत्वाप्रमाणें त्या त्या व्यक्तीच्या स्वभावांत तीव्रपणा दर्शवितात. उदाहरणार्थ.—वरील नक्षत्रांत रवि असतां पिता, चंद्र असतां माता, मंगळ असतां बंधु, व शुक्र असतां स्त्री यांचे स्वभाव तीव्र असतात.

आश्लेषा हें नक्षत्र ठक व धूर्त असून घातकी स्वभावाचें आहे म्हणून या नक्षत्रांत असणारे ग्रह आपल्या कारकत्वाप्रमाणें त्या त्या व्यक्तीच्या स्वभावावर वर लिहिल्याप्रमाणें परिणाम दगोचर होतात. ह्या नक्षत्रांत असणारा ग्रह आपल्या शत्रुकडून किंवा इतर पापग्रहांनें पीडित असतां अनुभव खात्रीपूर्वक पहाण्यास मिळतो. **आश्लेषा** नक्षत्रांत चंद्र पीडित असतां माता, मंगळ असतां बंधु किंवा शुक्र असतां स्त्री घातकी स्वभावाची असते.

विशाखा हें नक्षत्र गुप्त कारस्थानी, गुप्तपणानें दुसऱ्याचा नाश करणारें व विषारी पदार्थांपासून प्रकृतीस अपाय करणारें असें नक्षत्र आहे. **जेष्ठा** नक्षत्रांत हे सर्व गुण चांगलेच अनुभवास येतात. **जेष्ठा** नक्षत्रांतील पापग्रह किंवा रवि किंवा चंद्र पापग्रहांनें पीडित असतां हृदयजन्य विकार व गुह्येंद्रियांचे विकार होतात. पूर्वी सांगितल्याप्रमाणें या दोन नक्षत्रांतील पीडित ग्रह त्या त्या-व्यक्तींच्या ठिकाणीं आपले गुण दोष व्यक्त करतात.

धनिष्ठा हें नक्षत्र हिंसक, प्राणघातक, निर्दय, स्वार्थी, क्रोधी, कठोर भाषण करणारें आणि शठ असें आहे यामुळे या नक्षत्रांतील ग्रह आपल्या कारकत्वाप्रमाणें व्यक्तींच्या ठिकाणीं हे गुण दर्शवितात.

मूळ नक्षत्रांत रवि किंवा चंद्र गुरुबरोबर शुभसंबंधित असतां मनुष्ये कर्तृत्ववान असतात. हीं मनुष्ये मोठाल्या घडामोडी करतात. हें नक्षत्र

लग्न, चतुर्थ, दशम किंवा भाग्य स्थानांत असून वर सांगितलेला योग होईल तर मनुष्य खात्रीने कुलदीपक होईल. ह्या नक्षत्रांत चंद्र शुभसंबंधित असतां व्यापारी, रवि असतां राजकार्यनिपुण, अधिकारी, बड्या लोकांशीं किंवा राजे लोकांबरोबर निकट संबंध ठेवणारा असतो. मंगळ असतां घाडसाची कामे करणारा, शिपाई, पोलीस किंवा लष्करी अंमलदार, पहिलवान, मामलेदार किंवा रेव्हेन्यु अंमलदार होतो. बुध असतां पेढीवाला, प्रिंटर, बुकसेलर, पब्लीशर व स्टेशनरीचा व्यापार करणारा असतो. गुरु असतां विद्वान, वकिल, कायदेपंडित, ज्युडीशियल खात्यांतील अंमलदार किंवा कायदेकौंसिलर होतो. शुक्र असतां जवाहिन्या, कापूस, कापड, फॅन्सी माल, सोनेचांदी यांचा व्यापारी किंवा आर्टिस्ट असतो. शनि असतां असतां कोळसे, लोखंड, तेल व जड वस्तूंचा व्यापार करणारा किंवा छापखानेवाला होतो.

दशम भावार्थी मघा नक्षत्र उदित अभूण त्यांत रवि किंवा चंद्र, गुरु, हर्शल किंवा मंगळ यांबरोबर नवपंचम किंवा ततीय-एकादश योग करीत असल्यास मनुष्यांस मोठेपणा प्राप्त होतो; रावसाहेब, रावबहादूर यांसारख्या मानाच्या पदव्या मिळतात. सरकारी नोकरांत चांगला अधिकार प्राप्त होतो. हें नक्षत्र लग्न, दशम, किंवा नवम या स्थानांत विशेष प्रबल असतें आणि तेथे जर रवि किंवा चंद्र वर सांगितलेल्या ग्रहांबरोबर शुभसंबंधित असेल तर मनुष्याचा भाग्योदय राजधानीच्या किंवा मोठ्या शहरांत लवकर होतो.

स्थानपरत्वे निरनिराळीं नक्षत्रे निरनिराळीं फळे दर्शवितात. त्या सर्वांचा आपणास फार बारकाईने शोध केला पाहिजे. त्याचप्रमाणे निरनिराळ्या नक्षत्रांत असलेले पापग्रह इतर ग्रहांबरोबर केंद्र, प्रतियोग किंवा त्रिकोण योग करितात त्या वेळीं कोणत्या प्रकारचीं फळे दृष्टीस पडतात याची कल्पना करून नंतर कोणत्या प्रकारचा अनुभव येतो याचे टांचण केल्याखेरीज सर्व नक्षत्रांचे गुणधर्म कळणार नाहीत.

स्फुट विचार.

बालबोधाच्या विद्वान् संपादकांनीं डिसेंबरच्या अंकांत 'कृस्तजयंती' या लेखांत कृस्ताच्या जन्मासंबंधानें ज्योतिषशास्त्रदृष्ट्या उपलब्ध असलेल्या दंतकथेची जी विचित्र माहिती दिली आहे ती पाहून ज्योतिषशास्त्राचे विद्यार्थी आश्चर्यचकितच होतील. संपादक लिहितात "सन ३३७त ज्युलियस नामक पोपाचार्यानें कृस्तजयन्तीची 'डिसेंबर तारीख २५' ही तीथ कायम केली ती त्यानें सभोवतालच्या अकृस्तीय अशा सूर्योपासकांची तीथ घेतली. त्या दिवशीं सूर्योपासकांचा धर्ममहोत्सव असे, व त्यांतच त्यानें कृस्तमहोत्सव करण्याचा उपक्रम केला....दक्षिणायन संपण्याचा क्षण डिसेंबर २४ची मध्यरात्र. तेथे उत्तरायणांतील पहिला सूर्य जन्म घेतो तेव्हां कन्या रास उगवते, व दुसऱ्या दिवशीं मध्याकाशीं तो सूर्य येतांच उत्तरायणाच्या एका कालमापनाला आरंभ होतो. हा कन्येचा मुलगा सूर्य येथून पुढें तिळतिळ दिनमानानें वाढत जाऊन दक्षिणायनाच्या तेजोहीनतेवर विजय मिळवितो." तिथि व तारिख हे दोन समानार्थी शब्द नाहीत. रविचंद्रांमध्ये १२ अंश अंतर पडण्याचा जो काळ त्यास 'तिथि' असे म्हणतात. तसें तारखेचे नाही. व याचमुळे एकाच तारखेस दोन तिथि येऊं शकतात. हा फरक लक्षांत न घेतां संपादकांनीं "तीथ" शब्द वापरला असावा. मेची ८वी तारिख ही जशी पद्माष्टमी तिथि त्याप्रमाणेंच ह्या 'तीथ' शब्दाचा अर्थ असावा. दक्षिणायन संपण्याचा क्षण डिसेंबर-२४ची तारिख कधींच असूं शकणार नाही. नेहमीं डिसेंबर २१|२२ सुमारास दक्षिणायन संपून उत्तरायण लागतें. त्याचप्रमाणे हें संक्रमण नेहमींच मध्यरात्री होत नाही व संक्रमणाच्या वेळीं नेहमींच 'कन्या रास' उगवत नाही. Virgin Mary आणि Virgo (कन्याराशि) यांचा अशा रीतीनें वादरायणसंबंध जोडणें हास्यास्पद आहे. 'मुलांचा आणि मुलींचा

बहुश्रुतपणा वाढवावा' म्हणून अशा प्रकारची काल्पनिक माहिती देणे श्रेयस्कर नाही.

* * *

लोकमित्र मासिकाच्या सप्टेंबरच्या अंकांत 'धर्म-हासार्ची कारणे आणि तीं दूर करण्याचे उपाय' या हेडिंगाखाली एक लेख आज आहे. त्यांत लेखकाने धर्मसंरक्षणार्थ पुराणोक्त तांत्रिक कर्मांचा ठसा समाजाचे अंतःकरणांत चांगला ठसेल असा सुबोध ग्रंथ भाषांतरासह व प्रत्येक कर्मांचे स्वरूप समजण्यासाठीं निरनिराळीं लहान लहान पुस्तके तयार व्हावीत व हे काम पंचांगशोधनकमीटी सारखी कमीटी स्थापन होऊन तिच्याकडून हे काम करावे. लेखकाचा हेतु स्तुत्य आहे पण किता हा चांगले वळण लागण्यासाठीं पुढे ठेवावयाचा असतो तेव्हां पंचांगकमीटीने केलेला कार्य-भाग अनुकरणीय आहे किंवा काय हे पाहिले पाहिजे. वैदिक धर्मकृत्ये यथार्थ कालीं घडून येण्यास श्रुतिस्मृतिपुराणोक्त लक्षणान्वित कालदर्शक दृक्प्रत्ययाह असे पंचांग वैदिक धर्माचास पाहिजे होते त्याचा लाभ करून देण्यासाठीं ही कमीटी जन्मास आली व तिने आपल्या समजुतीप्रमाणे तसल्या पंचांगाचा लाभ होण्याची योजना करून ती लयास गेली. त्यास जवळ जवळ एक तप होत आले. अद्याप तिच्या अवतारकृत्याचे मधुर फळ तिच्या प्रेमळ भक्तांस चाखावयास मिळाले नाही. कमीटीने श्रुतिस्मृति पुराणविहित मासवर्त्यनाची ऐक्यता अबाधित कायम राहिली पाहिजे ह्या मुख्य मुद्याकडे मुद्दाम डोळे झांक करून ही ऐक्यता क्रमशः नष्ट होत असण्याचे जे कारण अयनांश प्रकरण ते तसेच कायम ठेविले आहे. इतकेच नव्हे तर 'ऋतुध्वेव संवसरे प्रतितिष्ठति' 'मधुश्च माध्वश्च वासंतिकावृतु' अर्थात् एक ऋतुपर्याय एक वर्षाचे मान आणि चैत्र वैशाख वसंत ऋतु, जेष्ठ आषाढ ग्रीष्म ऋतु ह्या सरणीस झुगारून देऊन यवनांच्या पद्धतीप्रमाणे " सर्वे मासाः सर्वे ऋतवः" ह्या वैदिकबाह्य धर्मतत्वाचा अवलंब केला आहे. आणि म्हणून पंचांग कमीटीचा किता सर्वथैव अयोग्य आहे.

जन्मकालीन सूर्यराशीवरून स्वभाववर्णन. वृश्चिक संक्रमणांत जन्म पावणाऱ्या स्त्रीपुरुषांचें स्वभाववर्णन.

(मागील अंकावरून पुढे चालू.)

वृश्चिकेंत रवि व तूळेंत चंद्रः—या योगावर जन्मणारे लोक सुखलोलुप व प्रणयाचे शोकी असतात. सामान्यतः हा योग अशुभ असून आयुष्यांत पुष्कळ घडामोडी करणारा आहे. मध्यम आयुष्यानंतर या लोकांचा उदय होतो.

वृश्चिकेंत रवि व वृश्चिकेंत चंद्रः—ह्या योगावर जन्मलेले लोक स्वार्थ-परायण, खोल स्वभावाचे, गर्विष्ठ, परोत्कर्ष सहन न करणारे, कठोर आणि दुसऱ्यांचा द्वेष करणारे असतात. ह्या लोकांवर संकटे फार येतात. हे लोक अविचारी व धाडसी असतात.

वृश्चिकेंत रवि व धनेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक बोलण्या-मध्ये उतावळे असतात; यांच्या हातून श्रमार्ची किंवा दगदगीचीं कर्मे होत नाहीत यांच्या स्वभावामध्ये हलगर्जीपणा फार असतो. या लोकांच्या आयुष्याचा उत्तरार्ध चांगला जातो.

वृश्चिकेंत रवि व मकरेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक आत्म-कार्यांत अत्यंत कुशल व धोरणा असतात. टापटीप विशेष दिसून येते. यांच्या आयुष्यांत पुष्कळ संकटे येतात व घडामोडी घडतात. या लोकांचा स्वभाव धाडसी असतो. या लोकांस पाण्यापासून भय प्राप्त होतें. अधिकारसंपन्न लोकांपासून फायदा होण्याचा संभव असतो.

वृश्चिकेंत रवि व कुंभेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक धाडसी, कारस्थानी व स्थिर स्वभावाचे असतात. हे लोक हातीं घेतलेले काम धिम्पेपणाने व जरूर पडल्यास कशाचीहि पर्वा न करतां तडीस नेतात. धाडसामुळे या लोकांचा उदय होतो.

वृश्चिकेंत रवि व मीनेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेल्या लोकांच्या अंगी वृश्चिक राशीचा ताठा—गर्व कमी दिसून येतो. स्वभाव निरुपद्रवी व लाजाळु असतो. उदार लोकांच्या सहवासामुळे यांचा फायदा होतो.

धनुसंक्रमणांत जन्म पावणाऱ्या स्त्री-पुरुषांचें स्वभाववर्णन.

धनु ही राशिक्रांतील नववी, द्विस्वभाव, अश्रितत्वाची आणि पुरुष राशि आहे. ह्या राशीत रवि दर वर्षी नोव्हेंबरच्या २०-२१ तारखेच्या सुमारास प्रवेश करतो आणि डिसेंबर महिन्याच्या २० तारखेपर्यंत या राशीत असतो. हे धनु राशीतील रवीचे भ्रमण चालले असता ज्यांचा जन्म होतो ते लोक उत्साही, आशावादी, उद्योगी, व्यवसायप्रिय, घाडसी, दुसऱ्यावर छाप बसविणारे आणि स्वातंत्र्यप्रिय असतात. हे लोक दुसऱ्याचे दोष नक्की कोठे आहेत हे काढण्यांत कुशल असतात. निर्भीड भाषण करणे, वादविवाद करणे, मानापमानाच्या गोष्टीकडे विशेष मन घालणे आणि एका वेळीं अनेक कामे करू पहाणे वगैरे प्रकार त्यांच्या स्वभावांत दिसून येतात, परिस्थिति अनुकूल असो वा प्रतिकूल असो सर्व कांहीं आपल्या कल्याणासाठी होत आहे अशी या लोकांची दृढ भावना असते. क्वचित् प्रसंगी या लोकांच्या अंगी हुजतखोरपणा, वेपवाई व वितंड वादाकडे प्रवृत्ति हे दोष दिसून येतात.

धनेच्या रवीच्या मनुष्यांचा ओढा मानसिक व बौद्धिक प्रगति करणाऱ्या गोष्टीकडे विशेष असतो. भविष्यकालीन गोष्टीसंबंधाने सूचक ज्ञान या लोकांस नैसर्गिक असते.

धनेच्या रवीच्या मनुष्यांची शरीर प्रकृति विशेष बळकट असते. रवि अतिशय पीडित असल्यास क्षय होण्याची भीति असते. अतिशय काम केल्यामुळे अगर मानसिक त्रासांमुळे शरीर प्रकृति नादुरुस्त होते. उघड्या हवेत फिरणे किंवा व्यायाम घेणे या लोकांस चांगले मानवते.

या लोकांमध्ये शिक्षकाचा धंदा करणारे, अध्यापक, न्यायाधीश, वकील, सहाय्य मसलत देणारे वगैरे लोक आढळतात.

एकोणीसशें सोळातील मुख्य ग्रहांची भ्रमणे आणि त्यांचे परिणाम.

(लेखकः—राम नारायण.)

सन १९१६ च्या जानेवारीच्या पहिल्या तारखेस नेपच्यून सिंह राशीच्या १ अंश व ५१ कलेमध्ये वक्री आहे. वक्रगतीने तो मार्च महिन्याच्या २० व्या तारखेस कर्केच्या ३० व्या अंशांत शिरून १० एप्रिलपर्यंत वक्रीच आहे. त्यानंतर तो मार्गी होऊन २ मे रोजी पुन्हा सिंह राशीत शिरतो व पुढे जवळ जवळ १४ वर्षे तो सिंह या साम्राज्यदर्शक राशीत भ्रमण करणार आहे. मे महिन्यांत सिंह राशीत शिरल्यापासून ७ नोव्हेंबरपर्यंत सिंहेचे ४ अं. ५४ कला आक्रमण करून पुन्हा वक्री होतो व वर्ष अखेरपर्यंत वक्रीच रहातो. ता. ३१ डिसेंबर रोजी तो सिंहेच्या ४ अं. ८ कलेमध्ये वक्री आहे. चालू वर्षी २० मार्चपासून २ मेच्या काळाखेरीज नेपच्यून सिंह राशीत आहे आणि ह्या काळांतसुद्धा तो कर्केच्या ३० व्या अंशात आहे. त्यामुळे संबंध वर्षभर नेपच्यूनची फळे सिंह राशीची मिळतील. नेपच्यूनच्या भ्रमणामुळे विलक्षण घडामोडी होऊन लोकपक्ष बराच पुढे येतो. अनियंत्रित सत्तेस आळा बसतो आणि ज्या वेळेस नेपच्यून पीडित होतो त्या वेळीं भ्रमण राशीच्या अंमलाखालचे लोक संकटपरंपरेच्या भोवऱ्यांत सांपडतात. प्रस्तुत वर्षी सिंह राशीच्या अंमलाखाली असणाऱ्या देशांमध्ये नेपच्यूनच्या भ्रमणाची फळे पहाय्यास सांपडतील. सिंहेच्या अंमलाखाली बोहेमिया, फ्रांस, इटाली, रुमानियाचा उत्तर भाग आणि सिसली या देशांवर आहे.

नेपच्यूनच्या भ्रमणाचा व्यक्तींच्या कुंडलीत विचार केला तर ज्यांचे जन्म २२ जुलैपासून २८ जुलै पर्यंत आणि २० जानेवारी ते २६ जानेवारी पर्यंत झाले असतील त्यांस ह्या वर्षी मानसिक त्रास, अस्वस्थता, अस्थैर्य आणि त्रियोग यांचा अनुभव येईल; या लोकांमध्ये जे 'योग-जिज्ञासु' असतील त्यांस कांहीं त्रिलक्षण प्रकारचे अनुभव येतील.

सन १९१६ च्या जानेवारीच्या १ त्या तारखेस हर्शल कुंभ या शास्त्रीय राशीच्या १३ अंश ४३ कला आहे. मे २५ ला १९ अंश ४२ कलेमध्ये येऊन

वक्री होत आहे व अक्टोबर २६ पर्यंत तो वक्रीच आहे. या तारखेस तो १९ अंश ४७ कलेमध्ये पुन्हां मार्गी होत असून डिसेंबर ३१ व्या तारखेस १७ अंश ३२ कलेपर्यंत येत आहे. कुंभ या शास्त्रीय राशीतील हर्शलचे भ्रमण १९१२ च्या जानेवारी ३१ तारखेपासून सुरु झाले ते १९१८ पर्यंत चालणार आहे. या सात वर्षांत जगाच्या इतिहासामध्ये शास्त्रीय शोधांची विलक्षण वाढ झालेली आढळून येईल असें मार्गे शास्त्रीय राशीतून झालेल्या हर्शलच्या भ्रमणावरून वाटते. हर्शलच्या कुंभ राशीतील भ्रमणाची मागील वर्षे पहातां एका म्हणजे १३३० सालच्या भ्रमणावर बंदूकीच्या दारूची कल्पना निघाली व हर्शलच्या भ्रमणामध्ये बंदुकीच्या दारूपेक्षांहि अधिक प्राणहानि करणाऱ्या अजब चिजा पैदा करण्याकरतां शास्त्रज्ञांची डोर्का गर्क झाली आहेत. या शास्त्रीय राशीतील भ्रमणामध्ये डॉ० बोस सारख्यांचे शास्त्रीय शोध जगांत येतात व निरपराधी प्राण्यांचा संहार करण्यासाठी विमानासारख्या कलाही साध्य होतात! हर्शलच्या शास्त्रीय राशीतील भ्रमणामुळे शास्त्राची प्रगति होणे हा सार्वत्रिक परिणाम आहे पण हर्शलचे भ्रमण ज्या राशीतून चालले आहे त्या राशीच्या अंमलाखाली असलेल्या देशांत कांहीं विवक्षित फळे पहावयास सांपडतात. “हर्शलच्या भ्रमणामुळे राज्यव्यवस्थेसंबंधाने चळवळी सुरू होतात; प्रजापक्ष जोराने काम करू लागतो, आणि ज्या वेळी हर्शल पीडित होतो त्या वेळी देशावर आकस्मिक संकटे येतात; तंटे, मारामान्या, संप व असंतोष दिसू लागतात. सामान्यतः हा काळ मोठ्या घडामोडीचा असतो. इतिहासांत नमुद करण्यासारखे फरक या वेळी घडतात. हर्शल ज्या वेळी शुभसंबंधित असतो त्या वेळी देशाची सुधारणा होते.” हर्शल ज्या राशीतून हर्शल भ्रमण करीत आहे त्या कुंभ राशीचा अंमल अविज्ञीनिया, आरबस्थान, पीडमांह, पोलंड, प्रशिया, रशिया, स्वीडन, तार्तरी, वायाचिया व वेस्टफालिया यांवर आहे.

हर्शलबरोबर वक्री मंगळ ता. १९ फेब्रुवारी रोजी प्रतियोग करीत आहे. ‘अकल्पित रीतीनें द्रावदायक व भानगडीचे प्रश्न उपस्थित होणे, असंतोष वाढणे, धरणीकंप, संप, मारामान्या, दरबडे, खून वगैरे प्रकार होणे,’ ही या प्रतियोगाची सामान्य फळे आहेत. विशिष्ट फळे ३ फेब्रुवारी

रोजी होणाऱ्या रवि चंद्र संयोग काळाच्या कुंडलीतील स्थानांप्रमाणे निरनिराळ्या देशांत निरनिराळी मिळतील. आपल्या देशांत हा रवि-चंद्रांचा संयोग पंचमस्थानांत होत आहे व मंगळ लाभ स्थानांत आहे त्यामुळे या दोन स्थानांसंबंधाने अनिष्ट फळे मिळतील. हर्शल-मंगळांचा प्रतियोग १९ तारखेस होणार आहे तेव्हां त्या सुमारास ही अनिष्ट फळे पहावयास सांपडतील असें अनुमान करण्यास जागा आहे. त्याचप्रमाणे मकर-संक्रमण-कालीन अधिकार दर्शक दशमस्थान व देशांतील मालमत्ता दर्शक चतुर्थस्थान ही दोन्ही स्थाने या प्रतियोगामुळे विघडत आहेत. या प्रतियोगाच्या वेळी मंगळ वक्री आहे तो मार्गी होऊन पुन्हां मे महिन्याच्या ४ व्या तारखेस हर्शलबरोबर प्रतियोग करीत आहे परंतु यावेळी गोचरीचा गुरु हर्शलबरोबर द्विराश्रयंतर शुभयोग व मंगळाबरोबर त्रिकोण योग करीत आहे यामुळे या प्रतियोगाच्या अनिष्ट फळाची-तीव्रता बरीच कमी होईल असें वाटते.

या वर्षातील हर्शलच्या भ्रमणाचा परिणाम ज्याचे जन्म २ फेब्रुवारी पासून ९ फेब्रुवारी पर्यंत आणि ९ आगष्ट ते १२ आगष्ट पर्यंत झाले असतील त्यांच्या कुंडल्यांमध्ये विशेषेकरून दिसून येतील. हर्शलच्या भ्रमणामुळे आकस्मिक हानि, संकटे, वियोग व बदल होणे वगैरे गोष्टी होतात. कुंडलीमध्ये हर्शल कोणत्या स्थानांतून भ्रमण करीत आहे त्यावरून संकटांची दिशा कळेल.

जानेवारीच्या १ व्या तारखेस शनि कर्केच्या १३ अंश १७ कलेत वक्री आहे व तो वक्रगतीनें कर्केच्या ९ अंश ३३ कलेमध्ये १२ मार्च रोजी येऊन मार्गी होत आहे. शनि अक्टोबरच्या १७ व्या तारखेस सबंध कर्क राशि भ्रमण करून सिंह राशीत शिरत आहे. नोव्हेंबर १२ रोजी सिंह राशीच्या ०-३६ कलेमध्ये पुन्हां वक्री होत असून वक्रगतीनें ८ डिसेंबरला कर्क राशीच्या ३० व्या अंशांत येत आहे. त्या पुढे ३१ डिसेंबर रोजी तो २८ अंश व ३१ कलेमध्ये वक्री आहे.

शनीचे भ्रमण ज्या राशीतून होत असते त्या राशीच्या अंमलाखालच्या देशांतील किंवा शहरांतील लोकांच्या प्रगतीस अडथळा होतो; रोगराई व सार्वजनिक स्वरूपाची संकटे येऊन असंतोष व खिन्नता ही दिसू लागतात.

कर्क राशीचा अंमल आफ्रिकेचे उत्तर व पश्चिम भाग, हॉलंड, मारिशस, पॅरेग्वे, स्काटलंड, व न्यूझीलंड या देशांवर आणि मांचेस्टर, यार्क, न्यूयॉर्क, अॅमस्टरडॅम, बर्न, कास्टॅन्टिनोपल, मॅग्डेबर्ग, मिलन, स्टॉकहोम, ट्यूनिस व वेनिस या शहरांवर आहे.

शनि कर्क राशीतून भ्रमण करीत असतां २५ मार्च रोजी गुरु बरोबर केंद्रयोग होत आहे. “अनेक गोष्टींमुळे देशाच्या संपत्तीवर अनिष्ट परिणाम घडतो; अप्रिय असा एखादा कर लादला जातो; बँका व शेअर बझार यांचे व्यवहार चांगले चालत नाहीत; अस्वस्थता व उदासीनता पसरविणारा हा योग आहे”. आपल्या देशांत मेष संक्रमणाच्या वेळीं हा योग धनस्थान व पंचमस्थान या दोन स्थानांतून होत आहे त्यामुळे देशांतील संपत्ति, शिक्षण, नाटकगृहे व नाटकमंडळ्या यांची स्थिति समाधानकारक रहाणार नाही.

आक्टोबर महिन्यांत शनि सिंहेच्या १ व्या अंशांत असून नेपच्यून सिंहेच्या ५ व्या अंशांत आहे. शनि व नेपच्यून यांची तंतोतंत अंशात्मक युति या वर्षी होत नाही हे खरे परंतु आक्टोबर, नोव्हेंबर व डिसेंबर या तीन महिन्यांत हे दोन्हीहि अशुभ ग्रह ५ व्या अंशाच्या अंतराने युति मध्ये आहेत. शनि व नेपच्यून यांच्या युति योगामुळे “प्रजा व लोकपक्ष यांची हानि होते. देशामध्ये गुप्त गुन्ह फार होतात व त्यासंबंधाने गाजा-वाजा फार होतो.” या युतीची अनिष्ट फळे विशेषेकरून सिंह राशीच्या अंमलाखालच्या देशांत दृष्टोत्पत्तीस येतील. तूळ संक्रमणकाळी ही युति समप्रस्थानांत होत आहे. घटस्फोटाचे प्रकार आणि स्त्रियांच्या अनीति-संबंधाच्या गोष्टी बाहेर येऊन गवगवा होईल.

चालू वर्षातील शनीचे भ्रमण १ जुलै ते २३ जुलैपर्यंत आणि १ जानेवारी ते २२ जानेवारीपर्यंत ज्यांचे जन्म झालेले आहेत त्यांस शरीर-प्रकृति व नोकरी धंद्याचे दृष्टीने त्रासदायक जाईल.

जानेवारीच्या १ व्या तारखेस गुरु मीन राशीच्या २२ अंश व १७ कला आहे. तो १२ फेब्रुवारी रोजी मेष राशीत शिरत आहे. या तारखे-पासून जून अखेरपर्यंत गुरु मेष राशीमध्ये भ्रमण करीत आहे. जून महि-

न्याच्या २६ व्या तारखेस तो वृषभ राशीत जात असून त्या राशीच्या ५ अंश व २४ कलेमध्ये येऊन २५ आगष्ट रोजी वक्री होत आहे आणि वक्रगतीने आक्टोबरच्या २७ व्या तारखेस मेषराशीच्या ३० व्या अंशांत जात आहे. तसाच तो पुढे वक्रगतीने २१ डिसेंबर रोजी मेष राशीच्या २५ अंश २५ कलेमध्ये येऊन मार्गी होत आहे. ३१ डिसेंबर रोजी तो मेष राशीच्या २५ अंश ३७ कलेत येत आहे.

गुरु या वर्षामध्ये पहिले ४२ दिवस मीन राशीमध्ये, त्या नंतरचे १३५ दिवस मेष राशीमध्ये, त्या नंतरचे १२३ दिवस वृषभ राशीमध्ये व वर्षाखे-रचे ६६ दिवस पुन्हा मेषमध्ये आहे. गुरुचे भ्रमण ज्या राशीतून होतें त्या राशीच्या अंमलाखालच्या देशांमध्ये प्रत्यक्ष किंवा अप्रत्यक्ष रीतीने सुधा-रणेच्या रूपाने फायदा होतो. गुरु पीडित नसतां शांतता व आरोग्य हीं रहातात. देशांतील मतभेद जाऊन राष्ट्रहिताकरतां ऐक्य होतें. या वर्षी ज्या देशांच्या राशीतून गुरुचे भ्रमण होत आहे त्यांपैकी कांहीं देश पुढे दिले आहेत:—नार्मडी, पोर्तुगाल, इंग्लंड, डेनमार्क, पालेस्टाईन, पोलंड, सीरिया व आयर्लंड. फेब्रुवारी महिन्यामध्ये गुरु हा नेपच्यून बरोबर त्रिकोण योग करीत आहे. या योगामुळे प्रजाहिताची कामे, धार्मिक संस्था व शिक्षण यांच्यासंबंधाने विचार केला जाईल. सप्टेंबर महिन्यामध्ये गुरु व नेपच्यून यांचा केंद्रयोग होत आहे. हा योग या वर्षाच्या तूळ संक्रम-णाच्या कुंडलीमध्ये चतुर्थ व सप्तम स्थानांतून होत आहे. या योगाबरोबर नेपच्यून मंगलांचा केंद्रयोग, नेपच्यून शनीचा युतियोग, गुरु मंगलांचा प्रतियोग आणि मंगळ हर्शलचा ६ अंशांच्या अंतराने होणारा केंद्रयोग होत आहेत. हे योग स्थिर राशीतून आणि आपल्या देशांत केंद्रांतून होत आहेत. हे तूळ संक्रमण अत्यंत महत्वाचे असल्याकारणाने त्याचा विचार स्वतंत्र रीतीने पुढे एखाद्या वेळेस करणार आहों. हे तूळ संक्रमण अनेक संकटांचे द्योतक दिसते. धरणीकंप होऊन मनुष्यहानि होईल. ज्यांचे जन्म १३ मार्च पासून २२ एप्रिलपर्यंत झाले असतील त्या लोकांस एको-णीसशें सोळा सालांतील गुरुचे भ्रमण महत्वाचे जाईल.

मंगळ जानेवारीच्या १ त्या तारखेस सिंह राशीच्या २९ अंश ४९ कलेमध्ये वक्री आहे व तो वक्री असतां १९ फेब्रुवारी रोजी हर्शल बरोबर प्रतियोग करीत आहे. त्यानंतर २२ एप्रिल रोजी सिंहेच्या १० अंश २० कला होऊन मार्गी होत आहे. २९ मे रोजी कन्या राशीत, २३ जुलै रोजी, तूळ राशीत, ९ सप्टेंबर रोजी वृश्चिक राशीत, २२ आक्टोबर रोजी धनु राशीत आणि २ डिसेंबर रोजी मकर राशीत शिरत आहे. मंगळाच्या केवळ भ्रमणामुळे देशांत विशेष फलें अनुभवास येतात असें आढळून येत नाही. ज्या राशीत गुरु, शनि, हर्शल व नेपच्यून यांच्या बरोबर मंगळाचे महत्वाचे योग होतात मग ते शुभ असोत वा अशुभ असोत त्या राशीच्या अंमलाखालच्या देशांत मंगळाच्या भ्रमणाची फलें पहावयास मिळतात.

सिंह राशीत मंगळ असतांना हर्शल बरोबर प्रतियोग करीत आहे. या योगामुळे अपघात, असंतोष, गुन्हे आणि हवामान विघ्नडणें या गोष्टी होतात. ३ सप्टेंबर रोजी मंगळ व शनि यांचा केंद्रयोग होत आहे. १६ सप्टेंबर रोजी मंगळाचा गुरुबरोबर प्रतियोग होत आहे. हे दोन्ही योग अत्यंत अशुभ आहेत. पहिल्या योगामुळे असंतोष, अस्वस्थता, चोऱ्या, मारामान्या व दरबडे होतील. गुरु मंगळाच्या अशुभ योगानें धार्मिक स्वरूपाची भांडणें उपस्थित होतील. रोगांची संख्या वाढेल आणि अस्वस्थता उत्पन्न होईल. मंगळाचे अशुभ योग वातावरणावर अनिष्ट परिणाम फार जलदीने करतात.

वर वर्णन केलेल्या पांच मुख्य ग्रहांच्या भ्रमणांखेरीज बाकी राहिलेल्या ग्रहांची भ्रमणे विशेष महत्वाचीं नाहीत म्हणून त्यांचा विचार केला नाही. ग्रहांच्या केवळ भ्रमणांवरून वर्षामध्ये होणाऱ्या सर्व घडामोडी कळतील असें नाही; फक्त सामान्यत्वानें त्यांचा बोध होईल इतकेंच. यावेळीं सामान्य वर्णनही पुढेसे होईल हें जाणून हा लहानसा प्रयत्न केला आहे. सूर्य-संक्रमणावरून सर्व वर्षाचा विचार करण्याचा पुढें आमचा विचार आहे.

विचारमाला.

(लेखक—प्रेषित)

ग्रहांचें सामर्थ्य ग्रह आपल्या दशांतर्दशाकार्त्वी मनुष्यास अनुभवास येतें असें आर्यग्रंथांत वर्णिलें आहे. पाश्चात्यपद्धतीत ते आपला परिणाम आपल्या डायरेक्शन (दिनवर्ष पद्धतीत ज्या वेळीं ते योग करितील त्या वेळीं) मध्ये करितात असें म्हटलें आहे. जो तो आपापल्या मताप्रमाणें काल ठरवितो. आंगिरसपद्धतीत ग्रह आपल्या वर्षकार्त्वी फल देतात असें समजतात. पण त्यांचें फल वरील कोणत्याही पद्धतीने पाहिलें तरी जर ते गोचरीनें ज्या कार्त्वी आपल्या दशाकालांत, डायरेक्शनमध्ये अथवा वर्षकालांत कांहीं परिणामकारक योग इतर ग्रहांशीं करितील तर त्या वेळीं अनुभव येतो असें सर्वैक्यमत आहे.

पण ग्रह आपलें फल कसकसें देईल व किती किती प्रमाणांत देतील तर आपणास असें दिसून येईल कीं ते ग्रह जसे बलवान् असतील तसे ते फल देतील असें प्रत्येक जण उत्तर देईल. बहुतेक ज्योतिषी लोकांत ग्रह वृद्ध, तरुण, बाल इ. आहे कीं काय हें प्रथम पाहतात. तो प्रकार असाः—

बालोरसांशैरसमेप्रदिष्टस्ततः कुमारोहि युवाथवृद्धः ॥

मृतःक्रमादुत्क्रमतःसमर्षे बालाद्यवस्था कथिता ग्रहाणाम् ॥ १८ ॥

फलं तु किंचिद्वितनोतिबालश्चार्द्धं कुमारो यतनेन पूंसाम् ॥

युवा समग्रं खचरोऽथवृद्धः फलं च दुष्टं मरणं मृताख्यः ॥ १९ ॥

“ जातकपाराशरी ”

अर्थः—सम राशीच्या पहिल्या ६ अंशांतील कोणताही ग्रह बाल, ६ ते १२ कुमार, १२ अंश ते १८ अंशपर्यंत युवा, १८ अंशांपासून २४ अंशांपर्यंत वृद्ध व २४ अंशांपासून ३० अंशांपर्यंत मृत असतो. विषम राशीत पहिल्या ६ अंशांतील कोणताही ग्रह मृत, ६ अंशांपासून १२ अंशांपर्यंत वृद्ध, १२ अंशांपासून १८ अंशांपर्यंत युवा, १८ अंशांपासून २४ अंशांपर्यंत कुमार व २४ अंशांपासून ३० अंशांपर्यंत बाल असतो.

बालग्रह थोडेंसे, कुमारग्रह अर्ध, युवाग्रह संपूर्ण, वृद्धग्रह दुष्ट (अनिष्ट) फल व मृतग्रह नाश (मरण) देतो. याप्रमाणें ग्रह आपल्या स्थितीप्रमाणें फल देतील, असें समजतात.

याच अर्थाचा पण जास्त स्पष्ट बोध करणारा श्लोक पुढील प्रमाणे:—

बालैः सुखी सुशीलश्च यौवनैरवनीश्वरः ॥

वृद्धैर्व्याधिरुग्णे वृद्धिर्मरणे मरणं व्ययम् ॥

यावरून बालग्रह मनुष्यास सुखी करितात, कुमार ग्रह त्यास सुशील करितात, युवाग्रह राजा (पूर्ण ऐश्वर्य देतात) करितात, वृद्धग्रह रोगी व कर्जबाजारी करितात व मृतग्रह घनाचा व्यय व मृत्युकारक होतात.

या प्रकारें ग्रह फल देण्यास समर्थ असतात व ते त्यांच्या कुंडलीतील इतर शुभाशुभस्थितीप्रमाणें न्यूनाधिक्यानें फल देतील, अशी कल्पना आर्यज्योतिषी करितो; व त्याचप्रमाणें तें फल त्याचे दशाकालीं मिळेल असेंही सांगतो पण—

सारावलींत बालाद्यवस्था फारच निराळ्या सांगितल्या आहेत. त्या—

स्वमित्रक्षेत्रसंस्थानां ग्रहाणां बालसंज्ञिका ।

स्वत्रिकोणगतानांच कुमारो नामसंज्ञितः ॥

ग्रहाणां स्वोच्चसंस्थानां युवराज..... ।

शत्रुक्षेत्रगतानांच वृद्धो नामतथैरितः ॥

नीचगानां ग्रहाणांच दशा मरणसंज्ञिता ।

तत्फलसमायुक्ता ग्रहाणां तु दशा भवेत् ॥

अर्थ—जे ग्रह मित्रक्षेत्रीं असतात ते बाल, जे मूलत्रिकोणीं असतात ते कुमार, जे उच्च असतात ते युव, जे शत्रुगृहीं असतात ते वृद्ध व जे नीच असतात ते मरणसंज्ञक समजावे. व त्यांच्या त्यांच्या दर्शेंत आपल्या अवस्थेप्रमाणें फल देतात. यांत ग्रह स्वक्षेत्रीं असतां कोणती अवस्था त्यास असते हें सांगितलेले नाही. अशा स्थितींत ज्योतिषी आपापल्या मताप्रमाणें स्वग्रहस्थ व समग्रहस्थ ग्रहाला कोणत्या तरी वर्गांत ठकलणार हें उघड आहे. स्वग्रहाची योग्यता मित्रग्रहापेक्षा अधिक व मूलत्रिकोणापेक्षा कमी आहे हें उघड आहे. म्हणून स्वग्रहस्थ ग्रहास बाळ अगर कुमार या अवस्था देणें कोतेपणाचें आहे. अर्थात् बाल व कुमार यांच्या मधली अवस्था स्वग्रही असलेल्या ग्रहास प्राप्त होते, म्हणून या अवस्थेला कांहींतरी निराळी संज्ञा असणें अगत्याचें आहे.

॥ श्रीसद्गुरुवे नमः ॥

ज्योतिर्माला.

आमाचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो

गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।

आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा

ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष १ ले.

फेब्रुवारी १९१६.

{ अंक ११ वा.

भाव विचार.

ज्योतिर्मालेच्या मागील १० अंकांत ग्रह, राशि व नक्षत्रें यांच्या संबंधानें सविस्तर विवेचन केले आहे. आनां चालू अंकामध्ये “भावासंबंधानें” विचार करावयाचा आहे. कुंडलीतील द्वादश भाव साधनाचें गणित कसे करितात त्याचप्रमाणें आर्य व युरोपीय भावसाधनप्रकार यांमध्ये महत्त्वाचा फरक कोणता आहे या संबंधानें सविस्तर विवेचन कै० रामकृष्णपंत आठवले यानीं आपल्या एका निबंधांत* फारच मार्मिक रीतीनें केले आहे. हा निबंध वाचकांनीं एक वेळ अवश्य वाचावा. चालू लेखांत भावसाधनपद्धती-संबंधानें विचार करावयाचा नसून कुंडलीच्या द्वादश भावांवरून काय काय गोष्टी कळतात याचें थोडक्यांत विवेचन करण्याचें योजिलें आहे.

* कुंडलीविज्ञान पुस्तक ८ मध्ये हा निबंध छापला असून तोच निबंध श्रीयुत नवाथे यांच्या सुलभजातक भाग ३रा यामध्ये छापला आहे.

ज्योतिष शास्त्राचे (१) जातक (२) प्रश्न व (३) मेदिनीय ह्या प्रमाणें तीन मुख्य विभाग होतात व प्रत्येक विभागांत प्रत्येक भावावरून निरनिराळा विचार होतो. आर्य ग्रंथांत कोण कोणत्या भावावरून कोण कोणत्या गोष्टींचा विचार होतो या संबंधानें सांगतांना ह्या तिन्ही शाखांची भावफलें एकत्र ग्रथित केलेलीं आहेत. त्यामुळें जातकांत सदरहू भावावरून कोण कोणत्या गोष्टींचा बोध होतो यांची कल्पना ज्याची त्यास आपल्या बुद्धिमत्तेनें करावी लागते व याचमुळें जातक विभागांत कित्येक चमत्कारिक मतांतरे व कल्पना रूढ झाल्या आहेत. उदाहरणार्थः— पुरुषाच्या कुंडलींत सप्तमस्थानावरून स्त्रीचा विचार होतो. म्हणून सप्तमस्थानाचें चतुर्थस्थान हें स्त्रीच्या मातेचें दर्शक, दशमस्थान हें तिच्या पित्याचें दर्शक ह्याप्रमाणें एकाच कुंडलीवरून अनेक नातेवाईकांचा विचार करण्याचा प्रकार गौण वाटतो. अशा रीतीनें पाहूं गेलें असतां आपल्या सासूचें व बापाचें स्वभाव रंगरूप वगैरेचें वर्णन सारखें असलें पाहिजे असें होतें परंतु त्याप्रमाणें सर्वत्र ठिकाणीं आढळेल असें वाटत नाही. अशा रीतीनें सर्व नातेवाईकांचा विचार करण्याची पद्धति यवन ज्योतिषी लोकांत प्रश्न विभागांत फार रूढ आहे त्यावरून तिनें आर्य व युरोपीय शास्त्रांत प्रवेश केला असें कित्येकांचे मत आहे.

प्राचीन आर्य ऋषींनीं द्वादशभाव कां मानले व त्यावरून अमुकच गोष्टी कां पाहाव्या हें कां ठरविलें या संबंधानें आज कांहींच माहिती उपलब्ध नाही. फक्त त्यांनीं सांगितलेल्या गोष्टींचा त्या भावार्शां निकट संबंध असल्याचें दिसून येतें. प्रस्तुत निबंधांत प्रथमतः प्रत्येक भावावरून मुख्यतः कोणकोणत्या गोष्टींचा बोध होतो या संबंधानें संस्कृत श्लोक देऊन नंतर त्यांतील कोणत्या गोष्टी कोणत्या विभागासंबंधी आहेत या बदल आम्हां आमचा अनुभव नमूद करूं. त्या नंतर आर्य व युरोपीय मते ह्यांमध्ये असलेल्या मतभेदाचा विचार करून त्यांपैकीं ग्राह्याग्राह्यते संबंधानें विचार करण्याचें योजिलें आहे. व संकलित रीतीनें जातक, प्रश्न व मेदिनीय या तिन्ही शाखांमध्ये त्या त्या भावावरून कोणत्या गोष्टींचा बोध होतो याचा

तुलनात्मक विचार करण्याकरितां पुन्हां स्पष्ट रीतीनें खुलासा करण्याचें योजिलें आहे. आम्हां सर्वज्ञ नाही त्यामुळें आमचे हातून चुका होणें मानवी धर्माप्रमाणें साहजिक आहे करितां कोठें कमी जास्त झाल्यास तें वाचक वर्ग आमच्या नजरेस आणून देतील अशी आशा आहे.

कुंडलीच्या द्वादश स्थानांचीं पुढें लिहिल्याप्रमाणें नांवे आहेतः—१ तनु २ धन ३ सहज ४ सुहृत् ५ सुत ६ रिपु ७ जाया ८ मृत्यु ९ धर्म १० कर्म ११ आय व १२ व्यय.

कुंडलीच्या प्रथम स्थानावरून खालील गोष्टींचा बोध होतो.

शरीरवर्णाचिन्हायुर्वयोमानं सुखाऽसुखं ॥

जातिः शीलं च मतिमान् लग्नात् सर्वं विचिंतयेत् ॥

ता. नि.

अर्थः—शरीर कृश किंवा पुष्ट, वर्ण गौरा किंवा काळा, शरीरावरील चिन्हें, अल्पायुषी किंवा मध्यमायुषी, दीर्घायुषी, सुख, दुःख, जाति, स्वभाव वगैरे गोष्टींचा विचार प्रथम भावावरून करतात.

वरील श्लोकांत ग्रंथकारानें प्रथम भावावरून सहा गोष्टींचा विचार करण्यास सांगितलें आहे. त्याचा आतां आपण क्रमानें विचार करूं. शरीराचा बांधा ह्याची साधारणपणें लग्नां उदित असणाऱ्या राशीवरून बरीच कल्पना करतां येते. वर्णासंबंधानें किंवा शरीराचे कांतीसंबंधानें विचार करतां नुसत्या लग्नां उदय पावत असलेल्या राशीवरून तीं सांगतां येतील असें वाटत नाही. चिन्हें—शरीरावर असणारी तीळ मसादि चिन्हें किंवा शरीरास असलेलीं व्यंगें यांची कल्पना लग्नावरून किंवा लग्नां उदित असलेल्या द्रेष्काणावरून करतां येईल असें वाटत नाही. यासंबंधानें सविस्तर विवेचन पुढें एखाद्या अंकांत करण्याचा विचार आहे. आयुर्वयोमानं—नुसत्या लग्नावरून जन्मलेला प्राणी अल्पायु किंवा दीर्घायु आहे असें म्हणतां येणार नाही. रवि, चंद्र व जन्म काळीं पूर्व क्षितिजावर उदित असलेली राशि यांवरून आयुर्मर्यादेबद्दल बरीच अटकळ करतां येते. 'सुखासुखं' हें पद फारच घोटाळ्याचें आहे. यावरून आमच्या मते फक्त शरीर सुखाचाच

बोध होतो. जाति—जन्मलेला प्राणी ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य किंवा शूद्र अथवा पुरुष, स्त्री किंवा नपुंसक यांचा बोध होतो किंवा काय हा प्रश्न बराच वादग्रस्त आहे. जन्म लग्नावरून स्त्रीपुरुष ज्ञान होतें किंवा नाही या संबंधानें आज कांहीं निश्चित असें लिहितां येत नाही परंतु आधान काळ किंवा गर्भ संभव काळ यावरून स्त्रीपुरुषज्ञान शक्य वाटतें. शील— लग्नीं उदित राशि व उदित ग्रह यांवरून स्वभावाबद्दल बरीच अटकळ करतां येते. सर्वसाधारणपणें विचार करतां जातकस्कर्धांत प्रथम भावावरून पुढें लिहिलेल्या गोष्टींचा विचार करतात.—शरीर सुख, शरीराचा वांघा व स्वभाव. ह्या स्थानाचा अंमल तोंड व डोकें यांवर आहे.

प्रश्न ज्योतिषांत ह्या स्थानावरून प्रश्न विचारणाराचें शरीर, शरीराचा आकार, आयुरारोग्य, त्यांस होणारे अपघात, प्रश्न विचारणाराच्या मित्रांचे बंधु, प्रश्नकर्त्याच्या भागीदारांच्या वायका, नोकरचाकर यांचे मृत्यु, मुलांचे लांबचे प्रवास, भावांचे मित्र, समुद्रांत असलेली नौका व प्रश्न विचारणारांचे विचार यांचा बोध होतो.

मेदिनीय ज्योतिषांत ह्या भावावरून देशाची व देशांत राहणाऱ्या लोकांची शारीरिक व मानसिक स्थिति व त्यांचें आयुरारोग्य दर्शविलें जातें.

या भावास केन्द्र अशी संज्ञा आहे व या स्थानांत उदित असलेल्या ग्रहांचे संस्कार मनावर फारच जोराचे झालेले आढळतात. लग्नीं गुरु, बुध, रवि, शुक्र, हर्शल किंवा नेपच्यून उदित असतां बलवान असतात. हर्शल किंवा नेपच्यून लग्नीं एकटे उदित असण्यापेक्षां त्यांचे बरोबर बुध, चंद्र किंवा रवि यांचा त्रिकोण दृष्टियोग किंवा सार्ध त्रिकोणदृष्टियोग घडत असतां उत्तम प्रकारचे कल्पक व हुशार लोक जन्म पावलेले आढळतात.

कुंडलींतील दुसऱ्या भावास धन स्थान म्हणतात. या भावावरून खालील गोष्टींचा विचार होतो असें आर्य ग्रंथकारांचे मत आहे.

कौटुंबार्द्धत्तव्या-मुखं च वाग्दक्षिणाक्षि पूर्वार्थान् ॥
विद्याभुक्ति विशेषान् दासान्मित्राणि च प्रवदेत् ॥

स. चि.

नैसर्गिक मित्रत्व आणि शत्रुत्व.

(ले. सरस्वती नंदन)

मानवी स्वभावाचें निरीक्षण करणारा प्रत्येक मनुष्य कांहीं मनुष्यांचा परस्परांविषयीं अगर दुसऱ्यांविषयीं आकस्मिक उद्भवणारा अनुकूल अगर प्रतिकूल ग्रह पाहून थोडाबहुत आश्चर्यचकित होतो. कित्येक प्रसंगीं परस्पर स्नेह असलेल्या दोन इसमांचा एखाद्या तिसऱ्या इसमाबद्दल प्रथम-दर्शनीच पूर्ण मतभेद झालेला आढळण्यांत येतो. असें होण्याचें आधिभौतिक शास्त्रदृष्ट्या कांहीं तरी कारण हें असलेंच पाहिजे. जर कार्य दृश्य आहे तर तेथें सृष्टिनियमाप्रमाणें दृश्य किंवा अदृश्य कारण हें असलेंच पाहिजे व ह्या गोष्टीचा माझ्या मते ज्योतिषशास्त्रदृष्ट्या बराच समाधानकारक उलगडा होण्यासारखा आहे.

कल्पना करा कीं एखाद्या इसमाचा तूळ लग्न उदित असतां जन्म झालेला आहे आणि दुसऱ्या एखाद्याचा धनु लग्न उदित असतां जन्म झालेला आहे आणि दोघेही ते स्नेही आहेत. त्यांच्या स्नेहाचें कारण ज्योतिषशास्त्र-दृष्ट्या पाहूं गेलें असतां दोघांच्या जन्मकालच्या उदित लग्नामध्ये अर्ध त्रिकोण दृष्टियोग किंवा ६० अंशांचा शुभ दृष्टियोग होत असल्याचें आढळतें. तिसरा एखादा मनुष्य मेष लग्न उदित असतां जन्म पावला असून त्याचा ह्या तूळ व धनु लग्नांवर जन्म पावलेल्या मनुष्यांबरोबर कांहीं कारणां संबंध घडून आला तर त्यांपैकीं एकाचा तो दोस्त होतो व दुसऱ्याचें व त्याचें विशेष पटत नाही. कारण मेष व धनु ह्या एकमेकांच्या त्रिकोण राशि आहेत. त्या दोघांच्या लग्नांमध्ये नवपंचम योग होतो. परंतु तूळ व मेष ह्या एकमेकांच्या समोरील राशि असून त्यांमध्ये शुभ संबंध घडत नाही. परंतु मेषलग्न उदित असतां जन्म होणारी स्त्री असेल व तूळ लग्नावरचा पुरुष असेल तर सदर दोघांमध्ये एकमेकांबद्दल तिठकारा असण्या-ऐवजीं आवड असलेली पाहण्यास मिळेल. सजातीय स्त्री अगर पुरुष यांचा एकमेकांच्या सप्तमांतील राशीवर जन्म झाला असेल तर या दोघांमध्ये

मैत्री क्वचित्च टिकेल. इतकेंच नव्हे तर उभयतांचा हितसंबंध विरोधी असल्यामुळे त्यांचा एकमेकांना अपाय करण्याकडे कल आढळेल. उभय जातीच्या कुंडलीत लग्नांचा चतुर्थाष्टम योग वाईट होय. विजातीय (पुरुष व स्त्री) मनुष्यांच्या कुंडल्यांपैकी एकाच्या कुंडलीमध्ये ज्या स्थानी मंगळ असेल त्याच स्थानी अथवा त्याच्या समोरच्या स्थानी अथवा ज्या राशीत मंगळ असेल त्याच राशीत दुसऱ्याच्या कुंडलीत शुक्र असेल तर या योगामुळे एकमेकांबद्दल विलक्षण आवड किंवा ओढा उत्पन्न होतो. अशा इसमांचे जर आपसांत लग्न झालेले नसेल तर त्यांचा सहवास खात्रीने शुद्ध रहाणार नाही. सदरहू योगांस जर इतर मारकयोग असतील तर वरील योगाचा परिणाम थोड्या कमी प्रमाणाने पहाण्यास मिळेल.

एकाच्या कुंडलीत ज्या राशीत रवि असेल त्याच राशीत दुसऱ्याच्या कुंडलीत चंद्र असेल तर हा योग परस्परांमध्ये उत्तम तऱ्हेची मैत्री दर्शवितो. हा योग नवरात्रायाकोच्या कुंडलीत होत असतां उत्तमप्रकारे प्रीति दर्शवितो. त्याचप्रमाणे एकाच्या कुंडलीत ज्या राशीत रवि अगर चंद्र असेल त्याच राशीत दुसऱ्याच्या कुंडलीमध्ये शुक्र असतां परस्परांत दृढ मैत्री दर्शवितो. नवरात्रायाकोच्या कुंडलीत हा योग उत्तम प्रकारचे प्रेम दर्शवितो.

सर्वांत दृढ मैत्रीयोग म्हणजे दोन मनुष्यांच्या कुंडल्यांमध्ये रवि व चंद्र यांचा परस्परांच्या कुंडलीत नवपंचम योग होणे हा आहे. उदाहारणार्थ—जर एखाद्याच्या कुंडलीत रवि मीन राशीचा २० अंश व चंद्र धनुराशीचा १० अंश असेल तर अशा मनुष्याबरोबर ज्याचा रवि मेष किंवा सिंह राशीचा १० अंश, किंवा चंद्र कर्क किंवा वृश्चिक राशीचा २० अंश असेल त्या मनुष्याबरोबर दृढ मैत्री होईल. ते उत्तम स्नेही होतील; कारण त्यांच्या कुंडल्यांमध्ये रवि व चंद्र शुभसंबंधित झालेले आहेत.

दोन स्नेहांपैकी एकाच्या ज्या राशीत रवि किंवा चंद्र असेल त्याच राशीत दुसऱ्याच्या कुंडलीत पापग्रह असतील किंवा चंद्राबरोबर अशुभ दृष्टियोग करीत असतील तर त्या दोघांमध्ये मैत्री फार काळ टिकणार नाही.

याप्रमाणे जर दोन इसमांच्या कुंडलीत योग घडून येतील तर त्या इसमांमध्ये स्वाभाविक प्रेम अगर तिरस्कार उत्पन्न होईल. व हे प्रथम दर्शनीं उद्भवणारे विकार जरी काहीं दुसऱ्या कारणाने कमी झाले तरी कायमचे नष्ट होणे शक्य नाही.

एखाद्या विवक्षित वर्षी काहीं व्यक्तीबरोबर संबंध घडतात. त्याबद्दल विचार करतां असे पहाण्यांत येते की जन्मानंतर उभयतांच्या कुंडलीत ग्रहांचे वार्षिक भ्रमणाचे योग (Progressed positions of Planets) घडत असल्यामुळे काहीं नवीन हित संबंध घडून निरनिराळ्या व्यक्तीबरोबर व्यवहार घडतात. उदाहरणार्थ—एकाच्या कुंडलीतील मंगळ दुसऱ्याच्या कुंडलीतील शुक्रावरून वार्षिक (दिनवर्ष पद्धतीप्रमाणे) जात असतां ह्या दोन इसमांमध्ये एकमेकांबद्दल आवड किंवा प्रीति उत्पन्न झालेली पहाण्यास मिळते. सदरहू योग स्त्री व पुरुष अशा दोन व्यक्तींच्या कुंडल्यांत होत असून त्यांचा अति निकट संबंध असला तर त्या संबंधास विषय वासनेचे रूप येते. हाच प्रकार एखाद्याचा शुक्र दुसऱ्याच्या मंगळावरून जात असतां अनुभवास येईल.

एखाद्याचा वार्षिक रवि दुसऱ्याच्या जन्मस्थ चंद्रावरून जात असेल त्या वेळीं त्या दोघांमध्ये दृढ मैत्री घडेल. परंतु उभयतांच्या कुंडल्यांमध्ये जन्मस्थ ग्रहांचा काहीं चांगला दृढ मैत्रीदर्शक योग नसल्यास सदरहू मैत्री टिकणे शक्य नाही. त्याचप्रमाणे एकमेकांचे वार्षिक रवि परस्परांशीं चतुर्थ, दशम, केंद्र किंवा प्रतियोग करितात तेव्हां त्या इसमांच्या मैत्रीमध्ये खंड किंवा भांडणे घडतात. परंतु जन्मकुंडलीत जन्मस्थ ग्रहांचे अशुभ योग नसल्यास वरील प्रकाराने येणारी भांडणे किंवा तंटे फार वेळ टिकणार नाहीत.

जेव्हां जेव्हां एकाचा रवि दुसऱ्याच्या गुरूशी युक्त किंवा शुभ दृष्टियोग करतो तो काळ परस्परांच्या मैत्रीस किंवा लामास चांगला अनुकूल असतो. असो, येथपर्यंत माळेच्या वाचकांसाठीं जन्म कुंडल्यांवरून नैसर्गिक मित्रत्व व शत्रुत्व यांची ज्योतिषशास्त्रदृष्ट्या कशी कल्पना करतां येते याचे विवेचन केले आहे.

मित्र किंवा उपकारकर्ते.

लेख २ रा.

कुंडलीतील एकादशस्थान, एकादशस्थानाचा स्वामी, बुध, रवि व चंद्र यांचा विचार करितात.

रवि, चंद्र, शुभग्रह अथवा बुध एकादशस्थानी बली व इतर ग्रहांबरोबर शुभसंबंधित असतां सदरहू कुंडलीच्या मनुष्यास पुष्कळ मित्र असून त्यांस त्यापासून बराच फायदा होईल. परंतु एकादश स्थानांत शुभग्रह वक्री व पापग्रहानें पीडित असतां फायदा होणें शक्य असेल तरी सदरहू इसमास फायदा होत नाही. एकादश स्थानीं रवि अगर चंद्र पीडित असतां वर सांगितल्याप्रमाणेंच फळें अनुभवास मिळतील. जर एकादशस्थानीं पाप ग्रह असतील तर त्या मनुष्यांस मित्रांपासून फार त्रास होईल व मित्रत्व संपादन करतेवेळीं अशा मनुष्यांनै बरीच काळजी घ्यावी.

जर एकादश स्थानीं एखादा पापग्रह स्वगृही अगर आपल्या उच्च क्षेत्रीं बलवान असेल तर त्या मनुष्यांस पापग्रहाचे धर्माप्रमाणें आपल्या मित्रांकडून अज्ञानपणानें नुकसान होईल. परंतु एखादा पापग्रह एकादश स्थानीं असून तो रवि, चंद्र, किंवा बुध यांबरोबर अशुभ दृष्टियोग करीत असेल तर त्या मनुष्याचे स्नेही ढोंगी व बेईमान असतात व ते त्याचे सर्व बाजूनें नुकसानास कारणीभूत होतात.

शनि एकादश स्थानीं लबाड स्नेही दर्शवितो. हर्शल असतां मित्रांबरोबर भांडण तंटे होतात व मित्रांचा स्वभाव विक्षिप्त आढळतो. मंगळ या स्थानीं नाना तऱ्हेचे कजे व खर्च दर्शवितो. नेपच्यून (वरुणा)च्या योगानें गुप्त वेत अगर मसलती, लबाड्या, गुप्त तऱ्हेचे स्नेह वगैरे गोष्टी घडतात. सदरहू फळें एकादश स्थानांतील निर्बळी व पीडित ग्रहांची विशेष पाहण्यास मिळतात.

जर एकादश स्थानांत असलेला पापग्रह रवि किंवा चंद्राबरोबर अशुभ दृष्टियोग करून बलवान असेल तर त्या मनुष्याच्या नाशास त्याचे मित्रच पुष्कळ अंशानें झालेलें आढळण्यांत येतात. चंद्र कुंडलीत कोठेंही शनीनें पिडीत नसावा कारण चंद्र विश्वासघातकी किंवा ढोंगी स्नेही दर्शवितो.

जन्मकालीन सूर्यराशीवरून स्वभाववर्णन.

धनु संक्रमणांत जन्म पावणाऱ्या स्त्रीपुरुषांचें स्वभाववर्णन.

(मागील अंकावरून पुढें चालू.)

रवि-चंद्रांच्या राशिपरत्वे होणाऱ्या संयोगानें आढळणारें स्वभाववर्णन.

धनेत रवि व मेघेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक धाडसी, कर्तव्यक्षम, व्यवसायमग्न, महत्वाकांक्षी, स्वातंत्र्यप्रिय आणि हुशार असतात. तीक्ष्ण बुद्धि, विचारवाहुल्य, परिस्थिति त्वरित व बिनचूक लक्षांत घेणें वगैरे गुण या लोकांमध्ये दृष्टीस पडतात. व्यापारी धाडसामुळें यांचा उदय होण्याचा संभव फार असतो.

धनेत रवि व कृषभेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक दयाळू, सदाचरणी, दृसण्यावर प्रीति करणारे, न्यायी आणि सामाजिक व सांसारिक बाबतींत यशस्वी होण्याची इच्छा करणारे असतात. इतरांशीं सहकारित्वानें वागल्यास यांचा फायदा होतो.

धनेत रवि व मिथुनेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेल्या लोकांची बुद्धि तरतरीत व शोधक असून मनाचा ओढा व्यापाराकडे असतो. या योगामुळें मध्य आयुष्याच्या सुमारास फार घडामोडी होतात.

धनेत रवि व कर्केत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक अस्थिर आणि फार महत्वाकांक्षी असतात. हे लोक मोठ्या पदवीस किंवा अधिकारांस पोचतात परंतु आपला दर्जा राखण्याकरतां त्यांस फार त्रास होतो. यांचे मित्र चिरकालिक नसतात व यांच्या आयुष्यांत लांबचे प्रवास घडतात. पूर्वार्जित मिळकतीचा लाभ किंवा स्थावर मिळकतीपासून या लोकांचा फायदा होतो.

धनेत रवि व सिंहेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक स्वभावानें उमदे, धीरोदात्त, सारासार विचार करणारे आणि परोपकारी असतात. या लोकांमध्ये प्रेरणा शक्ति बरीच जागृत असते. या योगामुळें अधिकारार्थी,

मानाची व जबाबदारीची कामे करण्याचे प्रसंग येतात. या लोकांस सरकारी नोकरीमध्ये यश येते.

धनेत रवि व कन्येत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक प्रेमळ, प्रामाणिक व पवित्र आचरणाचे असतात. अनीति व अपवित्र वर्तन हीं या लोकांस मुळींच सहन होत नाहीत. वाङ्मय व धर्म यांकडे त्यांच्या मनाची स्वाभाविक प्रवृत्ति असते. लेखनव्यवसाय किंवा धर्म यांमुळे या लोकांचा उदय होण्याचा संभव आहे.

धनेत रवि व तुळेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक सुस्वभावी, सभ्य, मनमिळाऊ, सत्यनिष्ठ व न्यायप्रिय असतात. इतर लोकांशीं यांचे वर्तन फारच आदबीचे असते. यांचा उदय उत्तर वयांत होतो.

धनेत रवि व वृश्चिकेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक अप्रामाणिक, मत्सरी आणि आपमतलबी असतात. या लोकांमध्ये सारासार विचार व दूरदृष्टि यांचा अभाव असतो. पाताळ यंत्री धोरणाने या लोकांचा उदय होण्याचा संभव आहे.

धनेत रवि व धनेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक स्वातंत्र्यप्रिय, व्यवसायमग्न, अस्थिर परंतु नशीबवान असतात. वशिल्यामुळे यांचा उदय होतो.

धनेत रवि व मकरेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक काटकसरी, महत्वाकांक्षी व स्वतः पुरतेच पहाणारे असतात. हे लोक आपल्या अधिका-राबाहेरच्या गोष्टी करतात किंवा आपल्या अधिकाराचा दुरुपयोग करतात. नोकरीमध्ये यांचा उदय होण्याचा संभव असतो.

धनेत रवि व कुंभेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक शांतताप्रिय, धार्मिक, जुन्याचे अभिमानी, प्रामाणिक, धीरोदात्त आणि दूरदर्शी असतात. मित्रांमुळे या लोकांचा उदय होण्याचा संभव आहे.

धनेत रवि व मीनेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक निरुपद्रवी,

शांत व परोपकारी असतात. या लोकांच्या आयुष्याचा पूर्वार्ध संकटांत जातो परंतु उत्तरार्ध सुखाचा जातो. परोपकारामुळे यांचा फायदा होतो.

मकर संक्रमणांत जन्म पावणाऱ्या स्त्रीपुरुषांचे स्वभाववर्णन.

मकर ही राशिचक्रांतील दहावी, चर आणि पृथ्वीतत्वाची राशि आहे. या राशीमध्ये सूर्य दर वर्षी डिसेंबर महिन्याच्या २०।२१ तारखेच्या सुमारास प्रवेश करतो आणि जानेवारीच्या १९।२० तारखेपर्यंत या राशीत असतो. सूर्याचे भ्रमण मकर राशीतून चालले असता ज्यांचा जन्म होतो ते लोक महत्वाकांक्षी, दृढयोगी, स्वकार्यदक्ष, काटकसरी आणि कोणत्याही रीतीने आपले हेतु सिद्धीस नेणारे असतात. त्यांच्यामध्ये हिशोबीपणा व आत्मविश्वास फार असतो परंतु पुष्कळ वेळां आपमतलबीपणा पहावयास सांपडतो. हे लोक न्यायी, उत्साही, स्पष्टवक्ते आणि आपले काम धिम्मेपणाने, काळजीपूर्वक व वेळेनुसार कष्ट घेऊन करणारे असतात. काटकसरीपणा किंबहुना चिक्कूपणा आणि वस्तूंचा संग्रह करण्याची आवड हे गुण दिसून येतात. ते नेहमी विचारांत मग्न असतात आणि कधी कधी विषादग्रस्त होतात.

मकर राशीमध्ये रवि असलेल्या लोकांची शरीर प्रकृति साधारण मजबूत असते. लहानपणीं मात्र यांची शरीर प्रकृति नीट नसते परंतु उत्तरोत्तर हीं मनुष्ये वयांत येऊं लागलीं ह्मणजे त्यांची शरीर प्रकृति सुधारत जाते. अति विचार करण्याने, काळजीने किंवा औदासिन्याने यांची प्रकृति विघडते.

ज्या धंद्यांत दीर्घकाळ काळजीपूर्वक परिश्रम करण्याची विशेष जरूरी असते त्या धंद्यांत मकरमध्ये रवि असलेले लोक यशस्वी होतात. या लोकांमध्ये जमीनदार, घरे बांधणारे, बागायती व शेती करणारे आणि राजकारणांत पडणारे लोक आढळून येतात.

रवि-चंद्रांच्या राशीपरत्वे होणाऱ्या संयोगाने आढळणारे स्वभाववर्णन.

मकरेत रवि व मेषेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक कीर्तीसाठी फार हपापलेले, महत्वाकांक्षी, कोणत्याही गोष्टीत फाजील कदर राखणारे व सर्वांवर आपली हुकमत चालण्याची इच्छा करणारे असतात. यांचा नोकरी-

मध्ये मुळीच निभाव लागत नाही; यांच्यावर स्वतःच्या गुणामुळे पुष्कळ खडतर प्रसंग येतात. अष्टाविसाव्या वर्षानंतर यांचा उदय होतो.

मकरेंत रवि व वृषभेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक दीर्घयोगी, व्यवहारदक्ष किंचित हठी व सोशिक असतात. हे लोक आहारविहारांत नियमित नसतात. या लोकांचा उदय वयाच्या उत्तरार्धात होतो.

मकरेंत रवि व मिथुनेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक उत्साही, हुशार, विद्याभिलाषी, शास्त्रीय विषयांचे शोकी व बुद्धिमान असतात. कल्पकता व नवीन शोध यांमुळे यांचा उदय होईल.

मकरेंत रवि व कर्केत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक महत्वाकांक्षी, काटकसरी, स्वार्थी व किरकिरे स्वभावाचे असतात. या लोकांचा आत्मविश्वास जबरदस्त असतो व बुद्धिमताही चांगली असते परंतु आयुष्यक्रम विशेष समाधानकारक जात नाही; आईबापांच्या मृत्यूमुळे किंवा गृहकलहामुळे आयुष्यक्रमावर फार परिणाम होतो. धैर्याने वागल्यामुळे उदय होतो.

मकरेंत रवि व सिंहेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक स्वातंत्र्यप्रिय, धैर्यवान्, वडेजाव दाखविणारे, सत्ता मिळविण्याची अनिवार इच्छा करणारे असे असतात.

मकरेंत रवि व सिंहेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक महत्वाकांक्षी, संकटांस न जुमानणारे, श्रद्धाश्रु व उद्योगी असतात. त्यांचा स्वभाव उत्सवप्रिय असून त्यांना चांगले मित्र मिळतात. वडिलार्जित इस्टेटीपासून फायदा होतो.

मकरेंत रवि व कन्येंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक आपल्या पावित्र्यासंबंधाने फार दक्ष रहाणारे, विवेकी, तात्विक विचार करणारे व चतुर असतात. या लोकांचा समाजसेवेमुळे फायदा होईल.

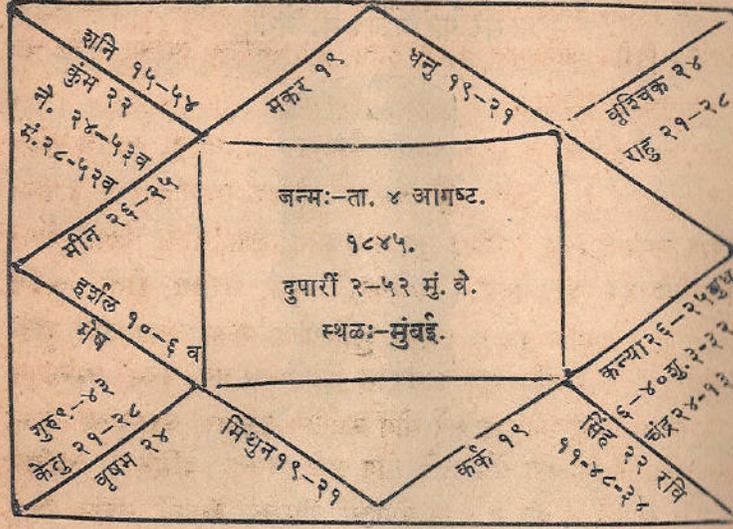
प्रसिद्ध व्यक्तींच्या कुंडल्याचा संग्रह.

सर फेरोजशाहा मे. मेथा.

सर फेरोजशाहा यांची कुंडली ज्योतिर्मल्लेंत प्रसिद्ध करावी अशी बरेच दिवसांपासून आमची इच्छा होती. व त्यांच्या निधनानंतर या मासिकाच्या बऱ्याचशा वाचकांनी त्यांची कुंडली प्रसिद्ध करण्याबद्दल लिहिले होते. परंतु आमच्या संग्रहीं त्यांची कुंडली नसल्यामुळे हा वेळपर्यंत आमची व माळेच्या वाचकांची इच्छा आम्हांस पुरी करतां आली नाही. बरेच ठिकाणी चौकशी केल्यानंतर ज्योतिर्विद आत्माराम शि. दिवाडकर यांच्या संग्रहीं असलेली सर फेरोजशाहांची निरयण कुंडली आम्हांस मिळाली. या निरयण कुंडलीचा वेळ नक्की नसल्यामुळे सर फेरोजशाहा यांच्या आयुष्यातील घडलेल्या गोष्टींवरून दिनवर्षपद्धतीच्या आधाराने त्यांच्या जन्मवेळ सूक्ष्म करून घेतला आहे. या सूक्ष्म जन्मवेळप्रमाणे सायनकुंडली पुढे दिली आहे. ही कुंडली विश्वसनीय व खरो आहे अशी आमची पूर्ण खातरी आहे. ही कुंडली प्रसिद्ध करण्याचा योग रा. दिवाडकर यांनी आणला म्हणून त्यांचे आम्ही मनःपूर्वक आभार मानतो.

सा. ल.

सर फेरोजशाहा यांच्या जन्मकाळीं पूर्व क्षितिजावर धनु राशीचा २० वा अंश उदय पावत असून लग्नेश गुरु पंचमस्थानामध्ये वृषभ राशीत आहे. पंचमस्थ गुरु नवम स्थानांतील बुध-शुक्रांबरोबर नवपंचमयोग करीत आहे. जीवन शक्तीचा कारक ग्रह रवि स्वगृही आहे आणि तनु स्थानीं अग्निताची व बलवत्तर अशी धनु राशि असून उदित अंश शुभदृष्ट व शुभसंबंधित आहे यामुळे सर फेरोजशाहा यांची शरीरप्रकृति बळकट व कणखर अशी होती. सिंह या द्वादशाही राशीमध्ये रवि व चंद्र असल्यामुळे आणि विशेषतः या दोन्हीही ग्रहांचा उदित अंशाबरोबर त्रिकोण योग होत असल्यामुळे सर फेरोजशाहा हे भव्य व उग्र, निर्भीट, सिंहासारखे निर्भय, करारी, धीरोदात्त आणि स्वातंत्र्यप्रिय होते. सिंह-राशीमध्ये रवि-चंद्र असल्यामुळे कसल्याही प्रतिकूल परिस्थितीत न डगमगतां अव्याहत कार्य करण्याची धमक, आत्मविश्वास आणि विलक्षण चिकाटी हे गुण स्पष्ट दिसत होते. सिंहेंत रवि असणारे लोक पुढारी होण्यास स्वभावतःच योग्य असतात. परंतु ज्याप्रमाणें वनराज कैसरीची जोडी एकत्र रहावयाची नाही त्याप्रमाणेंच सिंहेंत रवि असणारे दोन पुढारी एकत्र व्हावयाचे

नाहींत. त्यामध्ये विरोध हा यावयाचाच. सर फेरोजशाहा मेधांस सुरतेच्या काग्रेसमध्ये विरोध करणाऱ्यांच्या अग्रणींचा रवि सिंह राशीतच आहे ! या दोघांमधील विरोध आमरणांत कायम होता व अखेरीस त्यांच्या समेटाचा प्रश्न मृत्यूनेच सोडविला !

प्रस्तुतच्या कुंडलीमध्ये सहज लक्ष्यांत येणारा योग म्हटला म्हणजे बुद्धि-योग हा होय. (१) लग्नेश गुरु पंचम या बौद्धिक स्थानांत (२) पंचमेश शुक्र नवमांत (३) लग्नेश गुरु व पंचमेश शुक्र यांचा त्रिकोणयोग, कन्याराशीचे २६ अंश नवमांत असल्यामुळे बुध नवमेश होतो. आणि म्हणून (४) नवमेश बुध व पंचमेश शुक्र यांचा नवम स्थानांतील युति-योग आणि (५) लग्नेश गुरु व नवमेश बुध यांचा नव पंचम स्थानांतून होत असलेला त्रिकोणयोग हे सर्व योग अप्रतिम बुद्धिसत्ता असण्याला कारणीभूत झाला असता मग येथे इतके योग झाले असतां बुद्धिमत्ता अप्रतिम होती यांत आश्चर्य तें कोणतें ? या योगांच्या जोरावर मेधांनी उत्तम विद्या संपादन केली. वयाच्या सोळाव्या वर्षी ज्या वेळीं चलिंत दशम मूळ रविवरोबर द्विराश्रयंतर योग व चलिंत लग्न मूळ शुक्राबरोबर त्रिकोण योग करीत होते त्या वेळीं मॅट्रिक्युलेशन परीक्षा पास होऊन कॉलेजमध्ये प्रवेश केला. पुढे तीन वर्षांनी म्हणजे चलिंत लग्न मूळ बुधाबरोबर त्रिकोण योग करीत असतां बी. ए. ची परीक्षा पास झाले, पुढे सहा महिन्यांनी ते एम्. ए. झाले. त्या वेळीं चलिंत बुध व चलिंत शुक्र यांची युति होत असून मूळ दशमावरील अंशाबरोबर हे दोन्हीही ग्रह नुकतेच युतियोग करीत होते. सर फेरोजशाहा यांच्या कुंडलींत रवि व हरील यांचा त्रिकोण योग झालेला आहे त्यामुळे योग्यवेळीं मदत मिळण्याचा योग चांगलाच आहे. सर फेरोजशाहा मेधांनी विद्यार्थी असतांच आपल्या अलौकिक बुद्धिमत्तेने सर अलेक्झांडर ग्रॅन्ट-सारख्या प्रसिद्ध विद्वान प्रिंसिपलचा लोभ संपादन करून घेतला होता. सर ग्रॅन्ट यांनी फेरोजशाहांनी इंग्लंडांत जाऊन आपला अभ्यास पुरा करून घ्यावा अशी तजवीज केली होती व त्यामुळे सर फेरोजशाहा हे तीन वर्षांच्या अवधीत बॅरिस्टर होऊन आले. त्या वेळीं मूळ दशम आणि चलिंत बुध व शुक्र यांचे युतियोग अमलांत होते, बॅरिस्टराच्या घंघामध्ये सर फेरोजशाहांनी

विपुल संपत्ति मिळविली. पंचम व भाग्य सुवनामध्ये गुरु, चंद्र, बुध व शुक्र असल्यामुळे संपत्तियोग उच्च दर्जाचा झालेला आहे. नवम स्थानांतील चंद्र, बुध व शुक्र यांचो फलें पुढें दिल्याप्रमाणें सारावलींत दिली आहेत:—“ मातृ सपत्नी जनकं प्रमुदित मानान्वितं प्रचुरमित्रम् । कुर्वन्ति सामशीलं भृगु-बुध चंद्रा नरं भाग्ये ॥ ” नवम स्थानांतील शुक्र पंचमस्थ गुरुबरोबर त्रिकोण योग करीत आहे. हा योग संपत्ति, पुत्र, मित्र इत्यादिकांचा लाभ दर्शवितो. “ भृत्यैर्धनेश्च पुत्रैर्वाहनभोगैश्च बांधवैर्मित्रैः । कुरुते नरमिह युक्तं नरपति दयितंच गुरुदृष्टः ॥ ” सारावली.

सर फेरोजशाहा हे केवळ संपत्ति मिळविण्याच्या लोभांत न गुरफटातां आपल्या वयाच्या २५ व्या वर्षापासूनच सार्वजनिक कामांत मन घालूं लागले. हे लोकहिताचें कार्य २५ व्या वर्षापासून आमरण चाललें होतें. त्यामध्ये मुळीच खंड पडला नाही. नवम स्थानांतील उच्च बुध शुक्राबरोबर युतियोग व पंचमस्थ गुरुबरोबर त्रिकोण योग करीत आहे त्यामुळे अलौकिक वक्तृत्व सर फेरोजशाहा यांच्या ठिकाणी होतें. अनेक प्रसंगी त्यांच्या वक्तृत्वपूर्ण, निर्भीड व प्रतिपक्षास निरुत्तर करणाऱ्या भाषणामुळे त्यांनीं सर्वांवर छाप बसविली होती. सतत पंचेचाळीस वर्षे सर फेरोजशाहा हे लोकहिताचीं कामें करीत होते. मुंबई काँग्रेसान, मुंबई कायदे कौन्सिल, हिंदुस्थान सरकारचें कायदे कौन्सिल, युनिव्हर्सिटी, राष्ट्रीय सभा वगैरे ठिकाणीं त्यांच्या अलौकिक बुद्धिमत्तेचा, निर्भीड वक्तृत्वाची आणि स्वातंत्र्यप्रियतेची ओळख जनतेस व राजकर्त्यांस सारखीच पटली होती. यांच्या अंगची अखेरीस खरी योग्यता कळल्यावर सरकारानें त्यांस ‘सर’ ही पदवी १९०४ या वर्षी दिली. राष्ट्रीय सभेच्या अध्यक्षताची मान त्यांस मिळाला होता. प्रस्तुत कुंडलीतील शुभ योग मार्गें सांगितलेच आहेत. त्याप्रमाणें रवि-शनींचा प्रतियोग व चंद्राच्या सप्तमांत नेच्यून व मंगळ हे अशुभ योग सुद्धां विचार करण्यासारखे आहेत. सर फेरोजशाहा यांच्या निधनसमयी चलित लग्न व मूळ मंगळ यांची युति आणि चलित शनि व मूळ रवि यांचा प्रतियोग हे दोन अत्यंत अशुभ योग चालले होते.

राम नारायण.

॥ श्रीसद्गुरवे नमः ॥

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसाद्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति }
वर्ष १ लें. }

मार्च १९१६.

{ अंक १२ वा.

वार्षिक समारोप.

ज्या दिव्य शक्तीच्या प्रेरणेनें ज्योतिर्माला मासिक पुस्तक सुरू करण्याची आम्हांस स्फूर्ती झाली तिच्याच कृपाप्रसादानें चालू वर्षाचा शेवटचा अंक आम्हीं आमच्या वाचकांस सादर करीत आहोंत. ज्योतिषशास्त्राच्या सर्व शाखांचा उदापोह करण्याकरतां ज्योतिर्माला अस्तित्वांत आली आहे. आतांपर्यंत मालेच्या नियमित वेळीं प्रसिद्ध झालेल्या १२ अंकांमध्ये ज्योतिषशास्त्रासंबंधानें केलेला उदापोह तज्ज्ञ वाचकांपुढें आहेच. मालेच्या अल्प विस्ताराच्या मानानें तिच्या हातून झालेली ज्योतिषशास्त्राची सेवा कोणाही वाचकास पसंत पडेल अशी आमची पूर्ण खात्री आहे. चालू वर्षांत मालेमध्ये नऊ प्रसिद्ध व्यक्तींच्या कुंडल्यांचे ज्योतिषशास्त्रदृष्ट्या विवेचन केलेलें आहे व हे विवेचन करीत असतां भविष्य कालनिर्णय दिनवर्ष पद्धतीनें कसा करतां येतो याचें प्रसंगोपात्त वर्णन केलेलें आहे.

आर्य व युरोपीय ज्योतिषशास्त्राचा तुलनात्मक विचार ' राशि-धर्म-निरूपण ' ' ग्रह-धर्म-निरूपण ' आणि ' भाव विचार ' यांमध्ये थोड्या बहुत प्रमाणाने केलेला आढळून येईल. ' जन्मकालीन सूर्य-राशीवरून स्वभाव-वर्णन ' हा आर्य ग्रंथांत न सांगितलेला विषय इंग्रजी ग्रंथाधारे पूर्ण केला आहे. रवि व चंद्र यांच्या योगाने होणाऱ्या १४४ प्रकारच्या भिन्न भिन्न स्वभावांचे वर्णन सदरहू लेखांत पूर्ण झालेले आहे. " जातक मार्गोपदेशिका " हे पुस्तक स्वतंत्र छापाने अशी सूचना पुष्कळ वर्गणीदारांकडून आल्यामुळे त्यासंबंधी अधिक पृष्ठे पुढे न देता त्याच धर्तीवर नवीन व होतकरू विद्यार्थ्यांकरिता " बालबोध ज्योतिष " नावाचे पुस्तक प्रसिद्ध करून मालेच्या वर्गणीदारांस अल्प क्रितीस दिले आहे. तिसऱ्या अंकातील ' प्रासंगिक विचार ' ' चालू वर्षातील हिंदी पुढ्यांचे मृत्यु ' " एकोणोसशे सोळांतील ग्रहांची भ्रमणे व त्यांचे परिणाम " या लेखांमध्ये मेदिनीय ज्योतिषाचा विचार केला आहे. याप्रमाणे ज्योतिर्मालेची पहिल्या वर्षाची कामगिरी आहे. दुसऱ्या वर्षाचा कार्यक्रम पहिल्या वर्षासारखाच ठेवण्यांत येऊन " निरनिराळ्या योगांच्या कुंडल्या " " ज्योतिषशास्त्रदृष्ट्या रोगविचार " " प्रश्न-ज्योतिष " व विशेषतः " काल-निर्णय " यांचा वेळोवेळी विचार करणार आहो.

मालेच्या प्रेमळ वाचकांकडून ज्या ज्या सूचना आम्हांस वेळोवेळी आल्या त्या त्या अंमलांत आणण्याचा शक्य तेवढा प्रयत्न आम्ही चालू ठेविला आहे. मालेची पाने वाढवारी अशी पुष्कळांची इच्छा आहे. परंतु सांप्रतच्या महायुद्धामुळे छपाईस लागणाऱ्या वस्तूंचे भाव वाढत असल्यामुळे मालेची पाने वाढविण्याची आमची इच्छा असून सुद्धा तसे परिस्थितीमुळे करता येत नाही याबद्दल आम्हांस दिलगिरी वाटते. महायुद्ध थांबल्यानंतर पूर्ववत् स्थिति प्राप्त झाली आणि हल्ली प्रमाणेच उदार वाचकांनी आश्रय दिला तर मालेची पाने वाढविण्याचे आश्वासन आम्ही देऊन ठेवतो.

जन्मकालीन सूर्य राशीवरून स्वभाववर्णन.

(मागील अंकावरून पुढे चालू.)

मकरेंत रवि व तूळेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक कलह-प्रिय, अतिशय वादविवाद करणारे आणि क्षुल्लक कारणावरून सुद्धा संतप्त होणारे असतात. यांची प्रवृत्ति दुसऱ्यावर टीका करण्याकडे फार असते. या लोकांस वकीलीच्या धंद्यामध्ये यश येण्याचा संभव आहे.

मकरेंत रवि व वृश्चिकेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक रागीट, द्वेषी व मत्सरी असतात. या योगामुळे गुप्त शत्रूंपासून किंवा लबाड मित्रांपासून तुकसान होण्याचा संभव आहे. वैद्यकीमध्ये आणि विशेषतः शस्त्र-क्रियेमध्ये यश येईल.

मकरेंत रवि व धनेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेल्या लोकांची प्रवृत्ति शास्त्रीय विषयाकडे असते परंतु त्या विषयामध्ये त्यांस सतत परिश्रम करता येत नाही. दूरदृष्टि व स्वतःची जबाबदारी न ओळखल्यामुळे या लोकांवर संकटे येतात. मध्य आयुष्यानंतर यांचा उदय होण्याचा संभव आहे.

मकरेंत रवि व मकरेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक फार महत्वाकांक्षी, फार दूरदर्शी आणि काटकसरी असतात. हे लोक नेहमी विवादप्रस्त असतात. यांचा उदय पूर्वाभांत होतो.

मकरेंत रवि व कुंभेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक सुस्वभावी मनमिळाऊ, विचारी, विश्वासु आणि मोकळ्या मनाचे असतात. या लोकांच्या प्रत्येक कामांत गंभीरपणा दिसून येतो. अधिकाऱ्यांच्या मदतीमुळे यांचा उदय होण्याचा संभव आहे.

मकरेंत रवि व मीनेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक सुस्वभावी, निरुपद्रवी व परोपकारी असतात. ह्या लोकांमध्ये निरुत्साहीपणा फार असतो व त्यामुळे त्यांच्या आयुष्यातील प्राप्त झालेल्या सुसंधि फुकट जातात. सार्वजनिक संस्थांपासून या लोकांस फायदा होण्याचा संभव आहे.

कुंभ संक्रमणांत जन्म पावणाऱ्या स्त्रीपुरुषांचें स्वभाववर्णन.
 कुंभ ही राशिचक्रांतील एकादश, स्थिर, वायुतत्वाची व शास्त्रीय राशि आहे. प्रत्येक वर्षी जानेवारी महिन्याच्या २० व्या तारखेच्या सुमारास सूर्य या राशीत प्रवेश करतो आणि, १८ फेब्रुवारीपर्यंत याच राशीत भ्रमण करीत असतो. या राशीत रवीचें भ्रमण चाललें असतां ज्या लोकांचा जन्म होतो ते लोक सुस्वभावी, शांत, निरुपद्रवी, विचारी, विश्वासु, प्रेमळ, सहनशील, परोपकारी आणि गंभीर स्वभावाचे असतात. या लोकांचा कल ललितकला, वाङ्मय आणि बौद्धिक व्यवसाय यांजकडे असतो. या लोकांमध्ये सरळपणा, प्रामाणिकपणा आणि प्रेरणा शक्ति हीं दिसून येतात. मानवी प्राण्यांमध्ये असलेल्या गूढशक्तींचा विकास करण्याकडे किंवा शास्त्रीय शोधाकडे या लोकांचा नैसर्गिक कल असतो.

कुंभ राशीत रवि असलेल्या लोकांची शरीरप्रकृति साधारण चांगली बळकट असते. रक्ताभिसरणाची क्रिया बरोबर न झाल्यामुळें यांची प्रकृति नादुरुस्त होण्याचा संभव असतो. कुंभस्थ रवीच्या लोकांमध्ये नेत्ररोग व हृदयाचे विकार झालेले दृष्टीस पडतात.

या लोकांमध्ये चित्रकार, फोटोग्राफर्स, वादनकलेचे शोकी, सामान्य वाङ्मय विषयासंबंधानें कामें करणारे, सार्वजनिक संस्था व कंपन्या यांमध्ये कामें करणारे वगैरे लोक आढळतात.

रविचंद्रांच्यां राशिपरत्वे होण्याऱ्या संयोगानें आढळणारें स्वभाववर्णन.

कुंभेंत रवि व मेषेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक हुशार, प्रामाणिक, स्वातंत्र्यप्रिय, आपलाच हेका चालविणारे व नित्य नव्या गोष्टींची आवड बाळगणारे असतात. हा योग उत्तम विचारशक्ति व शोधक बुद्धि यांचा द्योतक आहे. या योगामुळें फिरत्या एजंटाच्या धंद्यांत फायदा होण्याचा संभव आहे.

कुंभेंत रवि व वृषभेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक निश्चयी, स्थिर व आत्मविश्वासी असतात. या योगामुळें गूढ शास्त्राकडे प्रवृत्ति होते. ज्योतिषशास्त्राचा अभ्यास करण्यास हा योग चांगला आहे.

कुंभेंत रवि व मिथुनेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक हुशार, बुद्धिमान्, कल्पक आणि विद्याव्यासंगी असतात. या योगामुळें शोधक बुद्धि प्राप्त होते. या लोकांस नव्या सुधारणा व भौक्तिक प्रगति मनापासून आवडतात. या लोकांचा उदय भौक्तिक शास्त्रांच्या अध्ययनां होईल.

कुंभेंत रवि व कर्केंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक अधीर मनोवृत्तीचे, महत्वाकांक्षी आणि विलक्षण स्वभावाचे असतात. या लोकांचा आयुष्यक्रम समाजदृष्ट्या तन्हेवाईक असण्याचा संभव आहे.

कुंभेंत रवि व सिंहेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक अर्थंत निश्चयी, वेपारी, स्वैर, उतावळे आणि स्वातंत्र्यप्रिय असतात. या लोकांच्या आयुष्यक्रमावर लग्नमुळें किंवा भागिदारांच्या व्यवहारामुळें फार परिणाम घडतो. सरकारी नोकरीत यश येण्याचा संभव आहे.

कुंभेंत रवि व कन्येंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक शांत परंतु दृढोद्योगी, जिज्ञासु व शास्त्रीय विषयांची आवड बाळगणारे असतात. या लोकांस निसर्गातील गूढ तत्वाचें किंवा रसायन शास्त्राचें ज्ञान लवकर प्राप्त होतें. शिक्षकाच्या धंद्यामुळें किंवा वक्तृत्वामुळें उदय होण्याचा संभव आहे.

कुंभेंत रवि व तूळेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक महत्वाकांक्षी, अस्वस्थ, वादविवाद करणारे, सुस्वभावी आणि क्षमाशील असतात. या लोकांमध्ये विचार शक्ति व तुलनात्मक दृष्टि यांची वाढ झालेली पहावयास मिळते. प्रवासामुळें यांचा फायदा होईल.

कुंभेंत रवि व वृश्चिकेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक निर्भय,

घाडसी, कारस्थानी, स्वार्थी, संशयी आणि अविश्वासु असतात. **मेकॅनिकस शिकल्याने फायदा होईल.**

कुंभेंत रवि व धनेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक उदार, स्वातंत्र्यप्रिय, उत्साही आणि प्रत्येक गोष्टीत पुढाकार घेण्याची इच्छा करणारे असतात. या लोकांमध्ये उत्तम प्रेरणा शक्ति असते. **या लोकांस देखरेखीचे काम चांगले साधते.**

कुंभेंत रवि व मकरेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक गर्विष्ठ, अस्वस्थ, बेपर्वा आणि तन्हेवाईक असतात. या लोकांस एकाच व्यवसायांत फार वेळ रहातां येत नाही. गूढ शास्त्रे व तात्विक विचार यांची आवड या लोकांस चांगली असते.

कुंभेंत रवि व कुंभेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक हुशार, कल्पक, जिज्ञासु आणि शास्त्राभिलाषी असतात. या लोकांची कल्पना शक्ति फार उच्च दर्जाची असते परंतु इच्छा शक्ति मात्र असावी तितकी बलवत्तर नसते. **या लोकांचा उदय शास्त्रीय विषयांच्या अध्ययनाने होईल.**

कुंभेंत रवि व मीनेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक शांत, निरुपद्रवी, परोपकारी व सुखाभिलाषी असतात. हे लोक नेहमी विषादग्रस्त होतात. **परोपकारामुळे यांचा फायदा होईल.**

मीन संक्रमणांत जन्म पावणाऱ्या स्त्रीपुरुषांचें स्वभाववर्णन.

मीन ही राशिचक्रांतली द्वादश, द्विस्वभाव, जलतत्वाची व स्त्री राशि आहे. या राशीमध्ये सूर्य दर वर्षी फेब्रुवारी महिन्याच्या १९ व्या तारखेच्या सुमारास प्रवेश करून मार्च महिन्याच्या २० व्या तारखेपर्यंत भ्रमण करीत असतो. हे मीन राशीतील रवीचे भ्रमण चालले असता ज्यांचा जन्म होतो ते लोक शांत, उदार, परोपकारी, प्रेमळ, दयाळु, शीघ्र संस्कार ग्रहण करणारे, अनुकरणप्रिय, अस्थिर व सुखाभिलाषी असतात. या लोकांस

मानगडी व उपद्रवाप करणे यांचा फार कंटाळा असतो. मानसिक चिंता नसल्यास हे लोक आपल्या आनंदी स्वभावाने, प्रेमळ आचरणाने आणि सहाय्युभूतीने दुसऱ्यांच्या उपयोगी पडतात. सामान्यतः मीनस्थ रवीचे लोक निरुपद्रवी व परोपकारी असतात. आळसाने किंवा मनाच्या दुबळेपणाने हे लोक दुसऱ्यांच्या नुकसानास कारणीभूत होतात. मीनस्थ रवीच्या लोकांची शरीर-प्रकृति घडघाकड नसते असेच आढळून येते. या लोकांस क्षयरोग, रक्तदोष आणि अपचनापासून होणारे रोग होतात. परिमित आहारविहार, मादक पदार्थापासून अल्लित राहणे आणि कोणत्याहि अतिरेकापासून दूर असणे यांमुळे यांची प्रकृति उत्तम रहाते.

या लोकांमध्ये जमाखर्च लिहिणारे, स्टोअरकीर्त, फडनिशी काम करणारे (Accountants), कादंबरीकार वगैरे लोक आढळतात.

रवि-चंद्रांच्या राशिपरस्वे होणाऱ्या संयोगाने आढळणारे स्वभाववर्णन.

मीनेत रवि व मेपेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक वर्चस्व राखण्याची इच्छा करणारे, गर्विष्ठ व जिज्ञासु असतात. **या लोकांचा फायदा यंत्रकलाज्ञानाने होईल.**

मीनेत रवि व वृषभेंत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक प्रेमळ, शांत व सुस्वभावी असतात. प्रेरणाशक्ति व गूढ शास्त्रांची आवड ही या लोकांमध्ये पहावयास मिळतात.

मीनेत रवि व मिथुनेतः—या योगावर जन्मलेले लोक हुशार, विद्या-व्यासंगी, जिज्ञासु, गुणग्राही आणि चंचल परंतु तैलबुद्धीचे असतात.

मीनेत रवि व कर्केत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक अत्यंत अस्वस्थ, असंतुष्ट, चंचल आणि चिडखोर असतात. यांचे अंतःकरण मृदु असते. **विदग्ध वाङ्मयामध्ये या लोकांस यश येण्याचा संभव आहे.**

मीनेत रवि व सिंहेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक महत्वाकांक्षी, उदार, परोपकारी आणि धर्मभोळे असतात. यांचा फायदा नोकरीमध्ये होईल.

मीनेत रवि व कन्येत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक हुशार, तऱ्हेवाईक, झुलुक गोष्टीत सुद्धा मन घाळणारे आणि अनुदार असतात. हे लोक पुष्कळ वेळां फसवाफसवी करतात असें आढळून येते. या लोकांचा उदय व्यापारामध्ये होण्याचा संभव आहे.

मीनेत रवि आणि तूळेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक धर्मकर्मांचे स्तोम माजविणारे व बडेजाव दाखविणारे असतात. यांचा स्वभाव प्रेमळ असतो. या लोकांमध्ये धैर्य व स्थिरता दिसून येत नाहीत.

मीनेत रवि व वृश्चिकेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक सतत काम करणारे, गुप्त कारस्थानी व खुनशी असतात. या योगामुळे मंत्रतंत्रासारख्या गोष्टींचा नाद लागतो. रसायनशास्त्राच्या अध्ययनाने या लोकांचा फायदा होईल.

मीनेत रवि व धनेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेल्या लोकांस प्रवासाची व भटकण्याची फार आवड असते. हे लोक महत्वाकांक्षी व दूरदर्शी असतात. धर्माकडे स्वाभाविक प्रवृत्ति या लोकांमध्ये दिसून येते. यांचा उदय प्रवासामुळे होणे शक्य आहे.

मीनेत रवि व मकरेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक विलक्षण स्वभावाचे, धैर्यवान्, धर्मश्रद्धालु, विचारी, महत्वाकांक्षी व दूरदर्शी असतात. हे लोक आपल्या प्रत्येक कृत्यांत फार काळजी घेणारे असतात. यांच्या धार्मिक समजुतीमध्ये अनुदारपणा असतो. या लोकांमध्ये धर्मश्रद्धा विशेष असते परंतु तात्विक विचारांचाही अभाव नसतो.

मीनेत रवि व कुंभेत चंद्रः—या योगावर जन्मलेले लोक निसर्गातील साध्या गोष्टींची आवड बाळगणारे, अदृश्य सृष्टीतील गढ गोष्टींचा अनुभव

भाव-विचार.

(मागील अंकावरून पुढे चालू.)

‘सुवर्णरूप्यरत्नानि धातुद्रव्यं सखाधने’ ॥ ता. नि.

अर्थः—सुवर्ण, रौप्य, रत्ने, धातु, द्रव्य, मैत्री, कुटुंब, पुरुषाच्या कुंडलीत स्त्रीसौख्य व स्त्रीच्या कुंडलीत भर्त्यांचे सौख्य, मुख, वाणी, उजवा नेत्र, पूर्वाजित द्रव्य, विद्या, भोजन, दास इत्यादि गोष्टींचा विचार द्वितीय स्थानावरून करतात.

या स्थानावरून सुवर्ण, रौप्य, रत्ने इत्यादिकांचा स्वतंत्र विचार कसा होतो हे कळत नाही. या स्थानावरून जन्मणाराच्या सांपत्तिक स्थितीचा बोध पुष्कळ अंशाने होतो. या स्थानास कोष ही दुसरी संज्ञा आहे. त्याप्रमाणे ह्या स्थानावरून जन्मणाराजवळ पैसा शिष्टक राहिल किंवा नाही, त्याजवर नाना तऱ्हेच्या सांपत्तिक अडचणी येतील किंवा काय याचा बराच बोध होतो. या स्थानावरून जातक विभागांत जन्मणाराचे कुटुंब,—आई-बाप, भाऊ, मुले व बायको यांचा विचार होतो. स्वतंत्र रीतीने मित्रांचा किंवा दासदासींचा विचार या स्थानावरून होतो असें वाटत नाही. विद्येचा विचार या स्थानावरून किती होतो यासंबंधाने बरीच शंका वाटते. या स्थानाचा अंमल कंठ, मुख, वाणी, व उजवा नेत्र यांवर आहे असें मानतात.

प्रश्न ज्योतिषांत या स्थानावरून सर्व प्रकारचे सांपत्तिक लाभ किंवा हानि यासंबंधाच्या प्रश्नांचा विचार होतो. उसनवार दिलेले पैसे, सर्व प्रकारची जंगम मिळकत व चोरीस गेलेल्या द्रव्याचा विचार या स्थानावरून करतात.

मैदिनीय ज्योतिष विभागांत ह्या स्थानावरून देशाची सांपत्तिक स्थिति, कर, रेव्हिन्यु, देशातील पैशाच्या घडामोडी होणारी ठिकाणे, व्यंका, व्यापारी पेढ्या, शेअर खरेदी, विक्रीची ठिकाणे व देशातील सर्व साधारण व्यापार यांचा विचार होतो.

जन्मकार्त्वा ह्या स्थानांत गुरु किंवा शुक्र असतां सांपत्तिक स्थिति समाधानकारक असते. या स्थानांत रवि, मंगळ, हर्शल किंवा नेपच्यून असणें चांगलें नाहीं. धन स्थानांत तूळ, मकर किंवा कुंभ राशीचा शनि असून तो गुरुबरोबर शुभसंबंधित असतां वडिलाजित इस्टेट किंवा माल मिळकत चांगली असते. हीं मनुष्ये नेहमीं वेतावातानें खर्च करून वागणारीं असतात व ह्यांच्या अर्गीं काटकसरीपणा नैसर्गिकच असतो. या स्थानाचा नेत्र व वाणी यांच्याशी संबंध असल्याचें ग्रंथांत सांगितलें आहे परंतु नुसता एखादा पापग्रह ह्या स्थानांत असल्याने नेत्ररोग किंवा वाणींत व्यंग असेल असें म्हणतां येत नाहीं. केंद्रामध्ये रवि किंवा चंद्र मेष, वृषभ, सिंह, धनु किंवा कुंभ राशीच्या शनि, हर्शल किंवा मंगळ यांनीं पीडित असतां नेत्रदोष पुष्कळ कुंडल्यांत पहाण्यास मिळतो. जलराशींत धनस्थानामध्ये बुध पीडित असतां वाणींत व्यंग असलेले लोक बरेच पहाण्यास मिळतात.

कुंडलीच्या तृतीय स्थानावरून खालील गोष्टींचा विचार करण्यास सांगितलें आहे.

“सहजेन सहजविक्रमौषध सहायान् गलोरसस्थानम् ॥”

विद्यात् दक्षिणकर्णं भक्ष्यविशेषांश्च मूलादीन् ॥ स. चिं.

“विक्रमे भ्रातृभृत्याध्वापित्र्यस्वल साहसम् ॥ ता. नि.

अर्थः—भाऊ, बहिणी, पराक्रम, औषधि, साह्य करणारे लोक, सेवक, कंठ, हृदय, उजवा कान, कंदमूलादि खाण्याचे पदार्थ, इत्यादि गोष्टींचा विचार तृतीय स्थानावरून करतात.

या स्थानावरून औषधी, कंदमूलादि खाण्याचे पदार्थ यांसंबंधानें कसा विचार होतो तें कळत नाहीं. या स्थानावरून सर्वसाधारणपणें भाऊ, बहिणी, नातेवाईक, शेजारी व पराक्रम यांचा विचार होतो. ह्या स्थानाचा अंमळ स्कंध, हात व फुफुसें यांवर आहे असें आढळण्यांत येतें. या स्थानाचा अंमळ हृदयावर कसा काय असेल तें ग्रंथकारास ठाऊक !

या स्थानावरून पाश्चिमात्य ज्योतिषी रेल्वेनें होणारे जवळचे प्रवास यांचा

विचार करतात. त्याचप्रमाणें या स्थानांत असलेले ग्रह बुद्धीवर पुष्कळ परिणाम करतात. या दोन गोष्टी आर्य ग्रंथांत सांगितलेल्या नाहींत. परंतु अनुभवानें त्यांचा या स्थानाशी निकट संबंध असल्याचें आढळतें. या स्थानांत ग्रह असतां पुढें दिल्याप्रमाणें बुद्धीवर परिणाम झाल्याचें दिसून येतें.

रवि तृतीय स्थानांत असतां स्वभाव दिलदार, महत्वाकांक्षी, निश्चयी, स्वावलंबी व बुद्धीच्या जोरावर कीर्ति, मानसन्मान मिळविण्याची इच्छा करणारा असतो. रवि, मंगळाबरोबर शुभसंबंधित असतां मनुष्य लष्करी किंवा शिपाई वाण्याचा, भांडखोर किंवा कुरापत वाढणारा असतो. गुरुबरोबर शुभसंबंधित असतां स्वभाव धार्मिक, विचारी व ममताळु असतो. शनीबरोबर शुभसंबंधित असतां गंभीर, विचारी, अधिकारी व दुसऱ्यापासून मान व वाहवा मिळविणारा असतो. हर्शलबरोबर शुभसंबंधित असतां कल्पक, चतुर, कारागीर व सुधारक असतो.

या स्थानांत रवि असतां प्रवास व नातल्यांपासून लाभ दर्शवितो. रवि पीडित असल्यास स्वभाव गर्विष्ठ, अहंकारी, उर्मट, शेखी मिरविणारा, प्रसुच गाजविणारा, भळत्याच गोष्टींची महत्वाकांक्षा वाळगणारा व दुसऱ्यास त्रास देणारा असतो.

तृतीय स्थानांत चंद्र असतां चंचल वृत्तीचा, लहरी, अस्थिर, जिज्ञासु शोधक, सर्व प्रकारच्या विषयांची गोडी असणारा व प्रसिद्धीची हांव वाळगणारा असतो. या गोष्टी चंद्र या स्थानांत असून ज्या इतर ग्रहाबरोबर दृष्टियोगानें संबंधित असेल त्यावर पुष्कळ अंशानें अवलंबून आहेत. या स्थानांतील चंद्र नातल्यांसंबंधी बऱ्याच भानगडी दर्शवितो. या स्थानांत चंद्र, शनि व मंगळ या दोन ग्रहांनें पीडित असतां मानसिक दौर्बल्य आढळतें.

तृतीय स्थानांत बुध असतां विद्याव्यासंगी, अभ्यासी, आनंदी, बुद्धिमान् व तीव्रबुद्धीचे लोक आढळतात. हीं मनुष्ये वाड्यमाचे भोक्ते, लेखक, वक्ते, वाचनाचे शोकी, व जेणेंकरून मानसिक उन्नति होईल त्या सर्व प्रकारच्या व्यवसायाची आवड वाळगणारे असतात. तृतीय स्थानांत बुध असून मंगळा-

बरोबर शुभसंबंधित असतां गणिताची व यंत्रशास्त्राची आवड दर्शवितो. गुरुबरोबर शुभसंबंधित असतां उत्तम विचारवान् व उत्तम मसलतगार असतो आणि विचार करण्याची शक्ति अप्रतिम असते. शनिबरोबर शुभसंबंधित असतां खोल विचारी, दूरदर्शी व गहन विचारांत रमणारा असतो. हर्शलबरोबर शुभसंबंधित असतां अतिकल्पक, हुशार, अध्यात्म विषय, ज्योतिष वगैरे विषयांची गोडी असणारा असतो. या स्थानांत बुध मंगळानें पीडित मनुष्य लबाड, खोटें बोलणारा व बढाईखोर असतो.

तृतीय स्थानांत शुक्र असतां मनुष्य काव्यशास्त्रांची आवड वाळगणारा, कवि, गायनवादनकलेचा शोकी, चित्रकलेची आवड वाळगणारा, आनंदी व ममताळु असतो. तृतीय स्थानांत बुधशुक्रांची युति असतां उत्तम फलें पहाण्यास मिळतात. त्याचप्रमाणें चंद्र-शुक्रांची युति असतां मानसिक स्थिति चांगली असते. ही ग्रहस्थिति वाईट कुंडलींतसुद्धा बुद्धीचा कळ चांगल्या मार्गाकडे वळविते. या स्थानांतील शुक्र नातेवाईक व प्रवास यांपासून लाभ दर्शवितो.

तृतीय स्थानांत मंगळ असतां स्वभाव कगरी, रागीट, क्रूर अविचारी भांडखोर, अति मेहनती, व स्वतःचें मन ताव्यांत न ठेवणारा असतो. तृतीय स्थानांत मंगळ असून त्याबरोबर हर्शल किंवा शनि अशुभ दृष्टियोग करीत असतां अति वाईट फलें पहाण्यास मिळतात. या योगाचा मनुष्य अति रागीट, खुनशी व हत्या करणारा असतो. तृतीय स्थानांतील पीडित मंगळ वेड, ब्रेन फोव्हर, नातळगांपासून त्रास व प्रवासांत संकटें दर्शवितो.

तृतीय स्थानांत गुरु असतां स्वभाव धार्मिक, वेदांत विषयाची आवड असणारा, ममताळु, सम्य व विचारी असतो. ह्या स्थानांत गुरु हा रवि, चंद्र किंवा बुध यांबरोबर शुभसंबंधित नसतां पहाण्यासारखी विशेष फलें मिळत नाहीत. तृतीय स्थानांत गुरु अग्नि राशीचा असतां सामाजिक वावर्तीत चांगलें यश देतो. पृथ्वी राशीचा असतां व्यापार, धंदा व सट्याचे व्यवहार यांमध्ये फायदा दर्शवितो. वायु राशीचा किंवा शास्त्रीय राशीचा असतां बौद्धिक उन्नतीस चांगला असतो. जलराशीचा असतां जलप्रवासापासून

फायदे दर्शवितो. परंतु ह्या स्थानांत जर मंगळानें पीडित असेल तर वर दर्शविलेल्या गोष्टींपासून फायदे न होतां तोटेच झालेले विशेष पाहण्यास मिळतील.

तृतीय स्थानांत बलवान् शनि असतां साधारणपणें चांगलीं फलें दीर्घोद्योगीपणा, सावधपणा, गुप्तपणा वगैरे फलें पाहण्यास मिळतात. शनि निर्बल असेल तर चांगलीं फलें मिळत नाहीत. शनि तृतीय स्थानीं असून रवि अगर चंद्र यांबरोबर अशुभ दृष्टियोग करीत असतां स्मरणशक्ति, असमाधानी व चिरचिन्या स्वभाव आढळतो. बुधाबरोबर अशुभ दृष्टियोग करीत असतां अप्रामाणिकपणाची चोरी करण्याची व खोटें बोलण्याची प्रवृत्ति दर्शवितो. शुक्राबरोबर अशुभ दृष्टियोग करीत असतां मनोवृत्ति नीच असून मन सुसंस्कृत नसतें, मंगळाबरोबर अशुभ दृष्टियोग करीत असतां रागीट भयंकर कृत्यें करणारा खुनी व अप्रामाणिक असतो.

तृतीय स्थानांत हर्शल असतां बुद्धि शोधक व चौकस असते. यायोगानें मनुष्य विद्याव्यासंगी, गूढ विषयांचा नादी, वाचनाचा शोकी व लहरी असतो. तृतीय स्थानांतील हर्शलमुळें ज्योतिषशास्त्राची गोडी लागते. परंतु निर्बल कुंडलींत या ग्रहाची विचित्र फलें पहावयास सांपडतात. या स्थानांतील हर्शल नातेवाईक व भाऊवंद यांसंबंधानें विचित्र अनुभव दर्शवितो.

तृतीय स्थानीं नेपच्यून असतां स्वभाव लहरी व कल्पक असून अध्यात्म विषयाची गोडी दर्शवितो. निर्बल कुंडलींत हा ग्रह चमत्कारिक आवडनावड, नीच मनोवृत्ति व बुद्धिमांध दर्शवितो.

प्रश्नज्योतिषांत ह्या स्थानावरून भाऊवहिणी, नातलग, शेजारी, लहान प्रवास--रत्वेचे अगर खुष्कीचे,--पत्रें, बातम्या, पंथ, स्वप्ने व एखाद्या संस्थेच्या कुंडलींत या स्थानावरून दुष्पम चिटणीस यांचा विचार करतात.

मेदिनीय ज्योतिषांत देशांतील सर्व प्रकारच्या प्रवासाची साधनें रेल्वे, रस्ते, मोटारगाड्या यांसंबंधानें या स्थानावरून विचार करतात. त्याचप्रमाणें पोस्ट-आफीस, तारआफीस, टेलीफोन, वर्तमानपत्रें, मासिकें, पुस्तकें वगैरे ज्ञान व बुद्धि वाढविणाऱ्या गोष्टी आणि आपल्या शेजारचीं राष्ट्रें यांचा विचार याच स्थाना-

वरून होतो. वाङ्मय व शिक्षण यांचाही विचार याच स्थानावरून करतात. सर्वसाधारणपणे राष्ट्रांतील बौद्धिक प्रगतीच्या गोष्टी ह्या स्थानाने दर्शवित्या जातात. परंतु देशांतील मुलामुलींच्या शाळेंतील शिक्षणाचा विचार पंचम स्थानावरून करतात.

चतुर्थ—भाव.

“ बंधु--भवने बंधून् गृहमातृजलात्मवृद्धिस्योज्यादीन् ॥

वाहन हृदय स्कंधासनशयनसुखान्यधो जलं ब्रूयात् ॥ ”

स. चि.

“ पितृवित्तं निधिक्षेत्रं गृहं भूमिश्च तुर्यतः ता. नी.

अर्थ.—चतुर्थ भावावरून बंधु, ज्ञाति, बांधव, धर, आई, आत्मोन्नति, खाण्याचे पदार्थ, वाहन, हृदय, स्कंध, खांदा, आसन, शयन, सुख, पाताल, पाणी, बापाचे द्रव्य, नेवा इत्यादिकांचा विचार करतात.

या स्थानावरून पश्चिमात्य ज्योतिषी बापाचा विचार करतात. परंतु या स्थानाने मातृसुखाचा बोध होतो असें पुष्कळांचे मत आहे. प्रसिद्ध ज्योतिषी सर्फे-रिअल ह्या स्थानावरून स्त्रियांच्या कुंडलींत पितृसुख व पुरुषांच्या कुंडलींत मातृसुख यांचा विचार करावा असें म्हणतो. तसेंच युगोपीय फलज्योतिषांत या स्थानावरून अनुवंशिक संस्कार, आयुष्याचे शेवटचे दिवस, अंतकाल, मरण, रहाण्याचे ठिकाण, जमिनीतील पदार्थ, खाणी शेतीभाती, जमीनजुमला व गृहसौख्य यांचा विचार करण्यास सांगितले आहे. कुंडलींत हे स्थान फार महत्त्वाचे आहे व या स्थानांतील ग्रहाप्रमाणे मनुष्यांच्या आयुष्याच्या उत्तर विभागांत षडामोडी झालेल्या दिसतात. त्याच प्रमाणे या स्थानांतील ग्रह अष्टमस्थानाप्रमाणे मृत्यूस कारणीभूत होतात.

आर्य ग्रंथांत या स्थानाचा अमल हृदय व स्कंध यांवर असल्याचे सांगितले आहे परंतु वस्तुस्थिति निराळा दिसते. या स्थानांत असलेले ग्रह कर्क राशीप्रमाणे स्तनयुग्म, पोट, व पचनेद्रिये यां संबंधी होणारे रोग दर्शवितात.

प्रश्न ज्योतिषांत या स्थानावरून माता, जमीनजुमला, वारसा

हक्कानें मिळणारे धन, शेतकी, भूमीगत धन, खाणी, अंतकाल, विचारलेल्या प्रश्नाचा शेवट, शहरें, किल्ले, जुनीं घरे, वाग, शेतें, वगैरे गोष्टींचा विचार होतो.

मेदिनीय ज्योतिषांत या स्थानावरून जमिनीचे मालक, शेतें, शेतकरी, पिकपाणी, खाणींतील पदार्थ, इमारती, सार्वजनिक लोक किंवा प्रजाजन यांचा विचार होतो.

पंचमभावः—

“ सुतभवनात्सुतबुद्धिमत्रिणामपि मंत्रभोजनपितृभावान् हृदयोदरप्रवेशं विवेकशक्तिं च निर्दिशेन्मतिमान् ॥ ”

स. चि.

“ पुत्रे मंत्र—धनोपायगर्भविद्यात्मजेक्षणम् ”

ता. नि.

अर्थः—पंचम स्थानावरून पुत्र, बुद्धि, मंत्रित्व, मंत्र, भोजन, पितृभाव, हृदय, उदरप्रवेश, विवेक शक्ति, संपत्ति प्राप्त होण्याचा उपाय, गर्भ, विद्या इत्यादि गोष्टींचा विचार करतात.

या स्थानावरून मुख्यत्वे विद्या व संततीचा विचार होतो. नुसती बलवान ग्रहस्थिति या स्थानांत अमतां त्या आपणांस विद्या व संततिसुख पुष्कळ असेल असें म्हणतां येत नाही. विद्येचा विचार करते वेळीं पंचमस्थान, बुध, तृतीयस्थान व नवमस्थान या सर्व गोष्टी अवश्य विचारांत घेतल्या पाहिजेत. संतानसुखासंबंधानें विचार करितां पंचम, एकादश, गुरु व चंद्र यांचा योग्य विचार केल्याखेरीज नुसत्या पंचमांतील ग्रहस्थितीवरून इतकीं मुलें किंवा मुलगे होतील असें सांगणें योग्य होणार नाही. पंचमस्थानांतील राशीवरून किंवा इतर योगावरून इतकेच मुलगे किंवा मुली होतील हें सांगणें शक्य वाटत नाही. पंचमस्थानांतील ग्रहस्थितीवरून साधारण संतानसुखाबद्दल अटकळ बांधतां येईल. पश्चिमात्य ज्योतिषी सफेरल ह्याचे मतानें पुरुषाचे कुंडलींत पंचमस्थान प्रथम संतति, सप्तमस्थान द्वितीय, नवमस्थान तृतीय, ह्या क्रमानें संततीसुख दर्शवितें. व स्त्रीचे कुंड-

लीत चतुर्थस्थान प्रथम अपत्य, षष्ठस्थान द्वितीय, अष्टमस्थान तृतीय या क्रमानें अपत्यें दर्शविलीं जातात. त्याचप्रमाणें पुरुषाचे कुंडलीत पंचम, सप्तम, नवम, एकादश ह्या स्थानावरून मुलाचे मुलगे वगैरे मुलें वाढणारा वंश दर्शविला जातो. व चतुर्थ, षष्ठ, अष्टम, दशम व व्यय या स्थानांवरून मुलीच्या वंशविस्ताराचा विचार होतो. व स्त्रीचे कुंडलीत चतुर्थ षष्ठ व अष्टम या स्थानावरून मुलामुलें होणारा वंशविस्तार व पंचम, सप्तम, नवम ह्या स्थानावरून मुलीच्या वंशविस्ताराचा विचार होतो. म्हणजे संततीचा विचार करते वेळीं चतुर्थ व दशम हीं स्थानें आणखी विचारांत घेतलीं पाहिजेत. वरील विधानाबद्दल वाचकवर्ग विचार करतील.

त्याचप्रमाणें पाश्चात्य ज्योतिर्विद् पंचमस्थानावरून सट्टे, लाठरी, विषय-वासना, विषयसुख, चैन; लग्नसंबंधाखेरीज होणारें स्त्रियांबरोबर किंवा पुरुषांबरोबरील संबंध दर्शवितात.

प्रश्नज्योतिषांत ह्या स्थानावरून गर्भ, मुलें, लाठरी, सट्टे, मेजवान्या, चैनीचे प्रकार वगैरे संबंधाचे प्रश्नाचा विचार करितात.

म्येदिनीय ज्योतिषांत ह्या स्थानावरून नाटकगृहें, सर्व प्रकारचे चैनीचीं स्थळें, देशांतील जन्ममरणाची संख्या, मुलें, शाळा, खेळ, खेळाचीं ठिकाणें, सट्टे, सट्टेवाजार वगैरे संबंधानें विचार होतो.

जन्मकुंडलीचे सहाव्या भागावरून खालील गोष्टींचा विचार करण्यास सांगितलें आहे.

अरिभयनादरिचोरक्षतविघ्नक्लेशनास्युदर देशान् ॥

मधुरादिषडुपदंशान् प्रहरास्युदितान् वदेत्प्राज्ञः ॥ (स. चि.)

“ रिपौ मातुलमांधारि चतुष्पाद्वंधभीर्वणान् ” (ता. नि.)

अर्थः—षष्ठस्थानावरून शत्रु, चोर, क्षत, विघ्न, क्लेश; नाभि, उदरा-दिरोग, मधुरादि सहा प्रकारचे उपदंशादि विकार, मातुलपक्षाचें सुख इत्यादि गोष्टींचा विचार विद्वानानें षष्ठस्थानावर उदित असलेल्या राशि व षष्ठांत असलेल्या ग्रहावरून करावा.

ॐ ॥ श्रीसद्गुरुवे नमः ॥ ॐ

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्दुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिद्वित्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कथमत्कर्तुमीष्टे ॥ ? ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष २ रें.

एप्रिल १९१६.

{ अंक १ ला.

ईश प्रार्थना.

दिनकर देई जगताला

सुंदर सुविमल कांतीला ।

विधुची रमणीया लीला

नितांत देई मोदाला ।

नवग्रहाची ही माला

शोभविते आकाशाला ।

ग्रहपंक्ती-दूर अती

करिती जरि निज वसतीला

देती पीडा मनुजाला ॥ ? ॥

हंसू नका ग्रहमालेला
 पीडा देई इंद्राला ।
 शंकर कैलासीं लपला
 गुरुलाही अनुभव आला ।
 सकलांची लीला अतुला
 वर्णा जी ज्योतिर्माला ।
 ज्योतिर्विद्या सकलांला
 मज्ञ नरा अज्ञानाला ।
 होई प्रिय पाश्चात्याला
 तशीच ही पौर्वात्याला ।
 ज्योतिर्विद्या महिम्याला
 गाई जी ज्योतिर्माला ।
 चिरायुत्व त्या मालेला
 देई विभो विनवी तुजला ।
 बुध-वृंदा-आनंदा
 देवो ही ज्योतिर्माला ।
 विनती अंबा-पदकमला ॥ २ ॥

“ राधाकान्त ”

होरा विचार.

“ The lucky have whole days
 And those they choose;
 The unlucky have but hours
 And those they lose ”

डायडन.

दिवसाचे होरा संज्ञक २४ विभाग करण्याची पद्धति ज्योतिष ग्रंथांत वारोत्पत्ति संबंधानें व फलज्योतिषा संबंधानें आहे. प्रसिद्ध वराहमिहिर यानें बृहज्जातक ग्रंथांत ‘होरा’ या शब्दा संबंधानें खाली लिहिल्याप्रमाणें व्युत्पत्ति सांगितली आहे.

‘ होरेत्यहोरात्र विकल्पमेके वांच्छंति पूर्वापरवर्णलोपात् ॥
 कर्माजितं पूर्वभवे सदादि यत्तस्य पक्ति समभिव्यनक्ति ’ ॥

‘होरा हा शब्द “अहोरात्र” या शब्दांतील पहिल्या व शेवटच्या अक्षरांचा लोप होऊन झालेला आहे असें कित्येकांचें मत आहे; पूर्व जन्माचें पाप-पुण्य या जन्मा आपणास कसें काय फलद्रूप होणार हें जेणें करून कळतें त्या शास्त्रास “होरा” असें म्हणतात.’ ज्योतिष सिद्धांत ग्रंथांत जीं कालमानें दिली आहेत त्यामध्ये होरा हें कालमान नाही. वैदिक काळच्या किंवा वेदांग काळच्या कोणत्याही ग्रंथांत तें नाही. होरा हा शब्द मूळचा संस्कृत नाही व त्या संबंधानें वराहमिहिरानें सांगितलेली व्युत्पत्ति समाधानकारक नाही. कित्येकांचे मतें होरा हा शब्द ग्रीक भाषेंतील आहे. हा शब्द हिब्रू भाषेंतील ‘होरस्’ या धातुपासून उत्पन्न झाला आहे. ‘होरस्’ अथवा होरा या शब्दानें कालमापन कोष्टकांतील १ तास असा अर्थ खालिडियन लोकांत फार प्राचीन काळापासून प्रचारांत होता. हिरोडोटस याच्या मतें होरस् अथवा ओरस् हें नांव ईजिप्तमध्ये सूर्याचें द्योतक होतें.

अहोरात्राचे किंवा दिवसाचे होरा संज्ञक २४ विभाग करण्याची पद्धति फार प्राचीन काळापासून रूढ झालेली आहे. आणि हे विभाग

सात ग्रहांमध्ये वाटून दिले आहेत. म्हणजे दिवसाच्या २४ होण्यांचे शनि, गुरु, मंगळ, रवि, शुक्र, बुध व चंद्र हे सप्तग्रह अनुक्रमाने अधिपति होतात. अर्थात् अहोरात्रांत सर्व ग्रह तीन वेळां अधिपति होऊन आणखी तीन ग्रहांकडे अधिपत्य असते व चवथा ग्रह दुसऱ्या दिवसाच्या पहिल्या होण्याचा अधिपति होतो. या होण्यांच्या विभागावरून वारांच्या नांवांची कल्पना प्रचारांत आल्याचें सांगितलें आहे. उदाहरणार्थ पहिल्या दिवशी पहिल्या होण्याचा स्वामी शनि घेतला असतां दुसऱ्या दिवशी पहिल्या होण्याचा स्वामी रवि होतो. तिसऱ्या दिवशी पहिला होरा चंद्राचा येतो. याप्रमाणें दिवसाच्या प्रथम होण्याचा जो अधिपति तोच दिनाधिप किंवा वाराधिप असतो व त्यावरूनच त्या वारास त्या ग्रहाचें नांव मिळाले आहे. ज्यानें होण्यांचा क्रम ठरविला त्यांस ग्रह गतीची फार चांगली अटकळ झाली होती ही गोष्ट यामध्यें दिसून येते. होरा हा शब्द आपल्या आर्यज्योतिषांत जातकशास्त्र व कालमापन विभाग या अर्थाने फार प्राचीन काळापासून म्हणजे इ. स. पूर्वी किंवा ब्राह्मिहिराच्या पूर्वीच प्रचारांत आला असला पाहिजे. होरा म्हणजे जातक शास्त्र या दृष्टीनें आजपर्यंत पुष्कळच विचार झालेला आढळतो. परंतु होरा म्हणजे दिवसाच्या कालमापन विभागापैकीं विशिष्ट विभाग या दृष्टीनें फलज्योतिष वाङ्मयांत विशेष चर्चा झाल्याचें प्रचलित ग्रंथांमध्ये दिसून येत नाहीं. होण्या संबंधाने थोडा बहुत उल्लेख मुहूर्त ग्रंथांत असल्याचें आढळते. कालपापनाचा हा विभाग फारच महत्त्वाचा असून त्याकडे आमच्यांतील बऱ्याच ज्योतिर्विदांचें लक्ष नसल्याचें आढळण्यांत आल्यावरून मालेच्या प्रस्तुत अंकांत आर्य व यूरोपीय ग्रंथांघरें होण्याचें सविस्तर विवेचन करण्याचें योजिलें आहे.

“ वारात् पृष्ठस्य पृष्ठस्य होरा सार्धा द्विनाडिका ॥

अर्कः शुक्रबुधशुक्रो मंदो जीवो धरासुतः ” ॥

जो वार असेल त्या वारी प्रथम अडीच घटिका त्या वाराचा होरा असतो, त्यापासून सहावे वागचा दुसरा होरा या क्रमाने दिवसाचे व रात्रीचे मिळून चोवीस होरे होतात. होरा जाणण्याकरतां ग्रहांचा क्रम—रवि, शुक्र, बुध, चंद्र, शनि, गुरु व मंगळ या प्रमाणें आहे.

दिवसाचे २४ तास किंवा ६० घटिका होतात म्हणून प्रत्येक होरा अडीच घटिका किंवा एक एक तास असतो. जो वार असेल त्या वाराचा होरा पहिल्या तासास, नंतर त्यापासून सहावे वाराचा होरा दुसऱ्या तासास याप्रमाणें होण्यांचा क्रम आर्य ग्रंथांत मानला आहे. यूरोपीय ग्रंथांतही ह्याचप्रमाणें होण्याचा विचार करतात. परंतु त्यांच्यांत प्रत्येक होरा सदोदित एक तासाचा किंवा अडीच घटिकेचा नसतो. हें पुढें दिलेल्या विवेचनावरून सहज कळून येईल.

सूर्योदयापासून सूर्यास्तापर्यंतच्या काळाचे समान १२ भाग करून त्या प्रत्येक भागास ‘होरा’ असें म्हणतात. सूर्योदयीं प्रथम होरा ज्या ग्रहाचा वार असतो त्याचाच असतो व त्यानंतरच्या पुढील होण्यांचा क्रम सूर्य मालेंतील ग्रहांच्या गतिप्रमाणें किंवा सूर्यापासूनचे अंतराप्रमाणें आहे. सूर्यमालेत शनि, गुरु, मंगळ, सूर्य, बुध व चंद्र असा ग्रहांचा क्रम आहे. उदाहरणार्थः—शनिवारी प्रथम होरा शनीचा, दुसरा होरा गुरुचा, तिसरा होरा मंगळाचा ह्याप्रमाणें क्रमाने सात होरे होतात व पुन्हां आठवा होरा शनीचा, नववा होरा गुरुचा ह्याप्रमाणें होण्याचें चक्र अहोरात्रांत फिरतें. सूर्यास्तापासून सूर्योदयाच्या काळाचे समान १२ भाग करितात आणि वर लिहिल्याप्रमाणें होण्याचा क्रम मानितात. शनिवारी सूर्यास्तानंतर प्रथम होरा बुधाचा येतो हें पुढें दिलेल्या कोष्टकावरून वाचकांच्या लक्षांत येईल. याप्रमाणें २४ तासांचे अहोरात्रांत दुसऱ्या दिवसाचे सूर्योदयाचे पूर्वीचा होरा मंगळाचा येतो व त्यानंतर रवीचा होरा असतो व तोच होरा रविवारी सूर्योदयीं असतो. ह्याप्रमाणें सोमवारी प्रथम होरा चंद्राचा, मंगळवारी प्रथम होरा मंगळाचा, बुधवारी प्रथम होरा बुधाचा, गुरुवारी प्रथम होरा गुरुचा, शुक्रवारी प्रथम होरा शुक्राचा आणि शनिवारी प्रथम होरा शनीचा येतो.

काहीं यूरोपीय ज्योतिर्विदांच्या मते सूर्योदयापासून सूर्यास्तापर्यंतच्या काळाचे किंवा सूर्यास्तापासून सूर्योदयापर्यंतच्या काळाचे सारखे १२ भाग करून घेणाऱ्या भागाइतकी होण्याची मर्यादा घेणें हा गौण पक्ष आहे

करतां सूर्योदयापासून मध्यान्ह, मध्यान्हापासून सूर्यास्त ह्याप्रमाणें दिवसाच्या मुख्य चार विभागांचे सारखे सहा भाग करून येणाऱ्या काळा इतकी प्रत्येक होऱ्याची मर्यादा मानणें श्रेष्ठ आहे. ह्या सर्व गोष्टी सूक्ष्मतेकरतां पाहिजे असल्यास ध्याव्या परंतु विषुववृत्ताजवळ रहाणाऱ्या भारतावासीयांनीं स्थूलरीत्या प्रत्येक होरा एक एक तासाचा मानला असतां विशेष फरक होईल असें वाटत नाही.

प्रत्येक होऱ्याचे समान सात भाग करण्याचाही प्रघात पाश्चिमात्य ज्योतिर्विदांमध्ये आहे व ह्या सात समान भागाचे अधिपति पूर्वी सांगितलेल्या क्रमानें मानतात. म्हणजे जो होरा चालू असेल त्याच्या पहिल्या विभागाचा अधिपति तोच ग्रह असतो नंतर त्या ग्रहापासून असणाऱ्या ६ व्या वाराचा अधिपति दुसऱ्या विभागाचा स्वामी होतो. हा प्रकार सूक्ष्म काळ निर्णय करण्याकरतां सांगितलेला आहे परंतु साधारण व्यवहारास इतकें सूक्ष्म जाण्याचें प्रयोजन दिसत नाही.

होऱ्यांचा व्यवहारांत मुख्य उपयोग म्हटला म्हणजे दिवसाचे शुभाशुभ कालज्ञानाकडे होतो. आपणास भेटण्यास येणारा मनुष्य कसा असेल, साधारणपणें तो कोणत्या विषयासंबंधानें भाषण करील, आपणास एखाद्या विशिष्ट वेळीं मिळालेलें पत्र किंवा धंद्यासंबंधाचे व्यवहार, बोलणें वगैरे कोणत्या स्वरूपाचीं असतील इत्यादि बऱ्याच गोष्टींची कल्पना चालू असलेल्या होऱ्यावरून करतां येते. त्याचप्रमाणें होराज्ञान झालें असतां कोणतेंही कार्य करण्यास शुभ वेळ ठरवितां येतो. उदाहरणार्थ रवीचा होरा चालू असतां पत्र मिळालें असतां किंवा एखादी गोष्ट घडत असतां ती बहुशः मान सन्मान, व नोकरी धंद्याबद्दल असते. चंद्राचा होरा चालू असतां प्रवास स्थळांतरे वगैरे सामान्य गोष्टी, पंगळाचा होरा चालू असतां भांडणतंटे, बुधाचा होरा चालू असतां धंदा, विद्या लेखन, गुरूचा होरा चालू असतां लाभ, शुक्राचा होरा चालू असतां सौख्य शनिचा होरा, चालू असतां संकटें, तोटे, मृत्यु वगैरे गोष्टी घडत असलेल्या पहाण्यास मिळतात. प्रत्येक होरा चालू असतां काय काय गोष्टी घडतात किंवा विशिष्ट होरा चालू असतां कोणकोणतीं कृत्ये करावीं यासंबंधानें विचार करूं.

रवीचा होरा चालू असतां मिळणारीं फलें.

रवि हा स्वभावानें उष्ण, रूक्ष, व पुरुष प्रकृति ग्रह असून तो अधिकार, राजदरवार, मानसन्मान, कीर्ति, जीवनशक्ति, व प्राण ह्यांचा कारकग्रह आहे. त्यामुळें रवि होऱ्यांत मोठ्या लोकांबरोबर व्यवहार, नोकरीकरितां खटपट, बढती, धार्मिक किंवा अध्यात्मिक गोष्टी, मोठ्या लोकांच्या भेटी, सार्वजनिक उपयुक्ततेचीं कृत्ये मोठ्या लोकांबरोबर मैत्री वगैरे गोष्टी कराव्यात. परंतु या होऱ्यांत नवीन धंद्यास सुश्र्वात, नवीन घर बांधणें नवीन कपडे घालणें, बिऱ्हाड बदलणें, किंवा नृतन घरांत प्रवेश करणें, पैसे कर्जाऊ देणें किंवा घेणें वगैरे गोष्टी करूं नयेत.

रविच्या होऱ्यानें हृदयविकार, दाहजन्यविकार, पाल्पिटेशन, पुरुषांस उजव्या डोळ्यास विकार व स्त्रियांस डाव्या डोळ्याचे विकार दर्शविले जातात.

रवीच्या होऱ्यावर सांडलेली वस्तु बहुधा पूर्वेकडील बाजूस मिळते, व ह्या होऱ्यावर विचारलेल्या गोष्टी किंवा प्रश्न पौर्णिमेच्या सुमारास फलद्रूप होतात.

रवीच्या होऱ्यांत भेटणारीं माणसें मोठ्या नाकाचीं, मध्यम बांध्याचीं, सुस्वरूप, मोठ्या घराण्यांतील, तांबूस वर्णाचीं, साधारण गर्विष्ठ, उदार, स्वतंत्र बाण्याचीं, धीट, धाडसी, अधिकार गाजवणारीं आढळतात. परंतु ह्या वेळीं रवि इतर ग्रहांनें पीडित असतां गर्विष्ठ, घमेंडीखोर, रागीट, बदाई-खोर इत्यादि दुर्गुण पाहण्यास मिळतात व ह्या काळीं हरवलेली वस्तु क्वचित्च सांपडते व त्या वेळीं हा होरा अशुभच मानावा.

रवीच्या होऱ्यांत मिळणारीं पत्रें, प्रश्न किंवा भाषण बहुशः धंदा, मानसन्मान, बढती, मोठे लोक, राजदरवार ह्यांसंबंधानें असतात.

चंद्रहोरा चालू असतां मिळणारीं फलें.

ज्योतिष वाङ्मयांत चंद्रा इतकें महत्व दुसऱ्या कोणत्या ग्रहास दिलेले नाही हें नव्यानें सांगितलें पाहिजे असें नाही. कुंडलींत चंद्र ज्या मानानें इतर ग्रहांबरोबर शुभदृष्ट किंवा पापदृष्ट असतो त्याप्रमाणें त्या प्राण्यास सुख, यश, शरीरसंपत्ति किंवा त्याची नैतिक व आधिभौतिक स्थिति असते.

चंद्रहोऱ्यांत प्रश्न विचारण्यास येणारीं माणसें शरीरानें ओवडधोवड, मासाळ, फिकट, हातपाय लहान असलेलीं, वाटोळ्या तोंडवळ्याची, अस्थिर व चंचल स्वभावाचीं असतात.

चंद्रहोरा सार्वजनिक लोक, सार्वजनिक कृत्ये करणारे लोक, सार्वजनिक संस्था, सरकारी नोकर किंवा म्युनिसिपल नोकर, जठराचे विकार, अपचनाचे विकार, पुरुषांस डाव्या डोळ्यास विकार, स्त्रियांस उजव्या डोळ्याचे विकार, खोकला, स्त्रियांस स्तनविकार, किंवा स्त्रीअर्तव विकार दर्शवितो.

चंद्रहोऱ्यांत हरवलेली वस्तु बहुशः उत्तरेस किंवा वायव्य दिशेस मिळते. चंद्रहोरा चंचल असल्याकारणानें कुत्री, मांजरे बकऱ्या ह्यांसारख्या लहान जनावरांची खरेदी, औषध घेणे; नवीन घर बांधण्यास आरंभ करणे, पैसे उसनें देणे, नवीन कपडे धारण करणे, नवीन घरांत प्रवेश करणे, वगैरे गोष्टी करूं नयेत. हा होरा चंचल असल्या कारणानें ह्या होऱ्यांत जी कांहीं सवलत, वचन मिळेल त्याचा उपयोग तावडतोव करून घ्यावा. ह्या होऱ्यांत स्त्रियांबरोबर व्यवहार, मुलांना शाळेंत पाठविणे, लहान सहान प्रवास करणे, सार्वजनिक लोकांबरोबर व्यवहार करणे, नोकर चाकर ठेवणे, घरगुती संसाराचीं कामें, सार्वजनिक हिताचीं कृत्ये करणे, जाहिराती देणे, म्युनिसिपालटी संबंधानें व्यवहार करण्यास हा होरा उत्तम आहे.

ह्या होऱ्यांत मिळणारीं पत्रे, निरोप किंवा संभाषण बहुधा प्रवास, स्थलांतर, स्त्रियांसंबंधी व्यवहार, अनिश्चित असलेल्या गोष्टी, पाहुणे, प्रवासी, यां संबंधानें होते.

मंगळाचा होरा चाटू असतां मिळणारी फले.

ज्योतिष शास्त्रांत मंगळ हा क्रूर ग्रह असून ह्याचीं फले फार तीव्रपणानें अनुभव्यास येतात. मंगळ हा पापग्रह असून रागीट, भांडखोर, कठोर, असल्या स्वभावाचा आहे. ह्या होऱ्यांत भांडणे, मारामाऱ्या, खून, अग्नि-लगणे वगैरे गोष्टी झालेल्या पाहण्यास मिळतात. ह्या होऱ्यांत भेटण्यास येणारी मंडळी मध्यम बांध्याची, मजबूत शरीराची, तांबूस वर्णाची, चेहऱ्यावर करारीपणा अधिकारीपणा दिसणारी अशीं असतात. ह्यांचे केंस काळे

असून डोळ्यांच्या भिवया लडू व जाड आढळतात. स्वभावानें रागीट, खुनशी, तोंडावर वण किंवा खुण असलेले, निर्भीड, स्पष्टवक्ते, स्वतंत्र बाण्याचे, अधिकारप्रिय, महत्वाकांक्षी, आपले स्वतःचे विचारानें चालणारे व चपळतेनें चालणारे आढळतात.

मंगळ हा गुणधर्मानें उष्ण, रुक्ष, व पुरुष प्रकृति ग्रह आहे. ह्याचा अंमल गुह्येद्रिये, मूत्राशय, मस्तक, चेहरा, डांा कान, अंडकोष, स्नायु, यांवर असल्यामुळे त्यांसंबंधी विकार, जखमा, वागणे, भाजणे, देवी, अपघात, त्वग्मोग, खरूज, सुजणे वगैरे विकार दर्शवितो.

या होऱ्यांत हरवलेली किंवा चोरीस गेलेली वस्तु क्वचितच मिळते, व त्यासंबंधी पश्चिमेकडील दिशेस तपाम करावा. मंगळहोऱ्यांत मिळणारीं पत्रे, संभाषणे बहुशा भांडण, तंटे, लढाया, फसवेगिरी, लबाड्या, चोऱ्या, अपघात, आगी, शस्त्रक्रिया, ताप वगैरेसंबंधी असतात. ह्या होऱ्यांत मिळणाऱ्या वातम्या किंवा सुचणाऱ्या विचारावर फारसा विश्वास ठेवण्यांत अर्थ नाही. ह्या होऱ्यांत कोणतेच कृत्य घाईनें व पूर्ण विचार केल्याखेरीज करूं नये. ह्या होऱ्यांत भेटणाऱ्या मागसावर फार जपून विश्वास ठेवावा कारण ते सांगत असलेल्या सर्वच गोष्टी खऱ्या नसतात. हीं मागसें लबाड व भांडखोर आढळतात. ह्या होऱ्यावर कोणतेच महत्वाचे काम करूं नये. ह्या होऱ्यांत जलप्रवास किंवा इतर रेलवे प्रवास करणे इष्ट नाही. सर्वसाधारणपणे हा होरा कोणत्याच कृत्यास शुभ नाही.

बुध होरा चाटू असतां मिळणारीं फले.

फलज्योतिष शास्त्रांत बुध हा ग्रह जरी आकारमानानें लहान आहे तरी फार महत्वाचा असून तो मानसिक शक्तीचा किंवा बौद्धिक शक्तीचा कारक मानला आहे. हा ग्रह वाचनाची आवड, प्रवासाची आवड, विनोद, कल्पकता, शोधकता, शास्त्रीय विषयांची गोडी दर्शवितो. बुध होऱ्यांत भेटण्यास येणारी मंडळी उंच, सडसडीत बांध्याची व वाटोळ्या तोंडवळ्याची असतात. परंतु क्वचित प्रसंगां बुटकी, अति चपळ, चंचल वृत्तीची असतात. त्यांचे डोळे लहान असून फार तीक्ष्ण असतात व हाताचीं बोटे

सडसडीत असून चालण्याची तन्हा फार चपळतेची असते. बुवाचा अंमल नाभि, जठर, फुफ्फुसें, जिव्हा, हात व मज्जातंतु यांवर असल्यामुळे मज्जातंतूंचे विकार, मस्तक विकार आणि वाग्दोष दर्शवितो.

बुवाचे होण्यांत हरवलेली वस्तु बहुधा उत्तर दिशेस सांपडते. ह्या होण्यांमध्ये वस्तु हरवण्यापेक्षा चोरीस जातात असे आढळून येते. या होण्यांत पत्रव्यवहार करणे, हिशोब तपासणे, अभ्यास करणे, वाचन, सर्व प्रकारचे त्रिधाविषयक व्यवहार करणे, निरोप पाठविणे, औषध घेणे, जमीनजुमला विकत घेणे, पैसे उसने देणे किंवा घेणे, पुस्तके विकत घेणे, सह्या मसलत विचारणे, अर्ज करणे, मोठ्या लोकांच्या भेटी घेणे वगैरे गोष्टी कराव्यात. ह्या होण्यामध्ये विचारशक्ति, कल्पना व व्यवहार-दक्षता उत्तम राहून बुद्धि तरतरीत असते त्यामुळे सर्व प्रकारच्या बौद्धिक व्यवहारास, संभाषणास, नवीन विचार करण्यास दुसऱ्याचे मनोगत जाणण्यास, जाहिराती लिहिण्यास, लहान सहान कामे करण्यास, जवळचे प्रवास करण्यास किंवा जेथे जेथे तावडतोव विचार करून गोष्टी करावयाच्या असतील अशा सर्व कृत्यांस बुवाचा होरा फार महत्त्वाचा आहे. ह्या होण्यांत नूतन गृहामध्ये प्रवेश करणे, लग्न करणे, चाकर ठेवणे किंवा ज्या गोष्टींस स्थैर्याची आवश्यकता असते अशा गोष्टी करू नयेत. ज्या दिवशी ह्या होण्यांत मन उत्कृष्ट असल त्याच वेळी वर सांगितलेली कृत्ये करावी परंतु ज्या वेळी मन उदासीन, अस्थिर व चंचळ असेल त्या वेळी वरील कृत्ये गुरु किंवा शुक्र होण्यावर करावी. बुवाचे होण्यांत होणारे भाषण, मिळणारे पत्र किंवा निरोप बहुशः लेख, अभ्यास, व्यापार, शिक्षण, पुस्तके, लहान प्रवास व लहान मुले यांसंबंधी आढळतो.

गुरुचा होरा चालू असतां मिळणारीं फले.

सूर्यमालेत गुरुप्रमाणे आकारमानाने दुसरा मोठा ग्रह नसून त्यासारखा अत्यंत शुभ असा दुसरा ग्रह नाही, गुरुच्या होण्यांत भेटण्यास किंवा प्रश्न करण्यास येणारीं मनुष्ये दिलदार, उदार स्वभावाची, उघळी, दुसऱ्यास मदत करण्याच्या कामांत सदा तत्पर, भय किंवा मोठ्या कपाळाची,

उत्तम बांध्याची, गौरवणी, उतार वयांत टक्कल पडलेली आणि मोठ्या डोळ्यांचीं असतात. गुरु हा उष्ण, आर्द्र, पुरुष ग्रह, बहुप्रसव व शुभ असून त्याचा अंमल रक्त, यकृत, शिरा व जंवा यांवर असल्यामुळे ह्या होण्यांत यकृत विकार, स्त्रीहेसंबंधी विकार, वातरोग, रक्तदोष वगैरे विकारांनीं पोडलेली मंडळी आढळते.

गुरुच्या होण्यांत हरवलेली वस्तु बहुशः ईशान्य दिशेस मिळते. गुरुच्या होण्यामध्ये सर्व प्रकारची धार्मिक कृत्ये, कायद्यासंबंधाने सह्या मसलत घेणे, मोठ्या लोकांस भेटणे, व त्यांकडे मदत मागावयास जाणे, नवीन प्रवासास निघणे, पैसे उसने देणे किंवा घेणे, लग्नसमारंभ, व्यवहारधंदे, सर्व प्रकारचे पैशासंबंधी व्यवहार, नवीन दुकान उघडणे, मुलांना शाळेत घालणे, दानधर्म करणे, शरीरप्रकृति सुधारण्यासाठीं मेहनत करणे, वेदांत विषय शिकणे वगैरे प्रकारचीं कृत्ये करावीत. ह्या होण्यामध्ये गुरांचा क्रयविक्रय करू नये. ह्या होण्यांत मिळणारीं पत्रे किंवा होणारीं भाषणे बहुधा संपत्ति, व्यापार, धंदा, न्याय, लाभ वगैरे संबधाने असतात.

ह्या होण्यांत मिळणारी वातमी, वचन, किंवा नवीन सुचलेले विचार बहुशः खरे किंवा शुभ असतात व त्यांवर विश्वास ठेवण्यास हरकत नाही.

शुक्र होण्याचीं मिळणारीं फले.

शुक्र होण्यांत मन आनंदी, उत्साही, शांत, उदार, ममताळू वगैरे शुक्राच्या धर्माप्रमाणे झालेले आढळते. सर्व ग्रहांत दिसण्यांत सुंदर व तेजस्वी असा शुक्राइतका सूर्यमालेत ग्रह नाही. शुक्र हा ललितकला, गायन, वादन, नाटक, सुंदर वस्तु, चित्रकला वगैरे गोष्टींचा कारक असल्यामुळे हा होरा वरील विषयांस चांगला असतो.

शुक्र होण्यांत प्रश्न करण्यास येणारी मंडळी ममताळू, आनंदी, व शांत स्वभावाची, कलाकौशल्याची आवड बाळगणारी, चैनी, सुस्वरूप, गौर वर्णाची, शरीराने गोडउ, सुंदर नेत्र असलेली व या होण्यावर येणाऱ्या स्त्रिया फार देखण्या व मोहक, आपल्या कपड्यालत्याची विशेष काळजी घेणाऱ्या आढळतात. शुक्र हा मूत्रपिंडाचे रोग, शुक्राच्या दुरुपयोगामुळे होणारे रोग,

कंठविकार व गर्भाषयाचे विकार दर्शवितो. शुक्र होण्यांत हरवलेल्या वस्तु बहुधा पश्चिमेकडे मिळतात. हा होरा सर्व प्रकारचे खेळ, स्त्रीसौख्य, प्रवास, सर्व प्रकारचे स्त्रियांसंबंधी व्यवहार, औषध घेणे, नवीन घरांत प्रवेश करणे, घरघुती कामे करणे, माल खरेदी करणे, मित्रांस भेटण्यास जाणे, नवीन कपडे खरेदी करणे, दागिने विकत घेणे, वगैरे गोष्टी या होण्यावर कराव्यात.

हा होण्यांत मिळणारी पत्रे किंवा संभाषण बहुशः चैन, स्त्रिया, लग्न, नाटकगृहं, संगीत, गाणे, स्त्रियांचे कपडेलेत्ते किंवा दागिणे यांसंबंधी असते.

शनीच्या होण्याचीं फले.

शनीसारखा खल ग्रह ज्योतिष वाङ्मयांत दुसरा नसल्यामुळे हा होरा सर्व प्रकारचे कृत्यास अशुभ मानतात. शनीचे होण्यांत भेटण्यास येणारी मंडळी कृष्णवर्णाची, रोड, दिसण्यांत खल, पोक आलेली, चाळतांना स्वतः बरोबर बोलणारी व स्वार्थी आढळतात. शनीचा अंमल प्लीहा, उजवा कान, दांत, हाडे यांवर असल्यामुळे दंतविकार, क्षय, संधिवात, जलोदर, हाडे मोडणे वगैरे गोष्टी दर्शवितो. शनि हा ज्या गोष्टी संथ व सावकाश घडतात, म्हातारीं माणसें, जमीनजुमला, शेतीभाती, रोग, मृत्यु व दुःख यांचा कारक ग्रह आहे. यामुळे या होण्यांत म्हातारे किंवा वृद्ध लोकांबरोबर व्यवहार करणे, जमिनीसंबंधी, पिकपाण्यासंबंधी, ज्या व्यवहारास दीर्घ काल पाहिजे आहेत असे व्यवहार, ज्या विषयांस दीर्घकाल पाहिजेत असे वेदांत आध्यात्मिक तत्वज्ञानाचे विषय, ध्यान करणे वगैरे गोष्टींस हा होरा चांगला आहे.

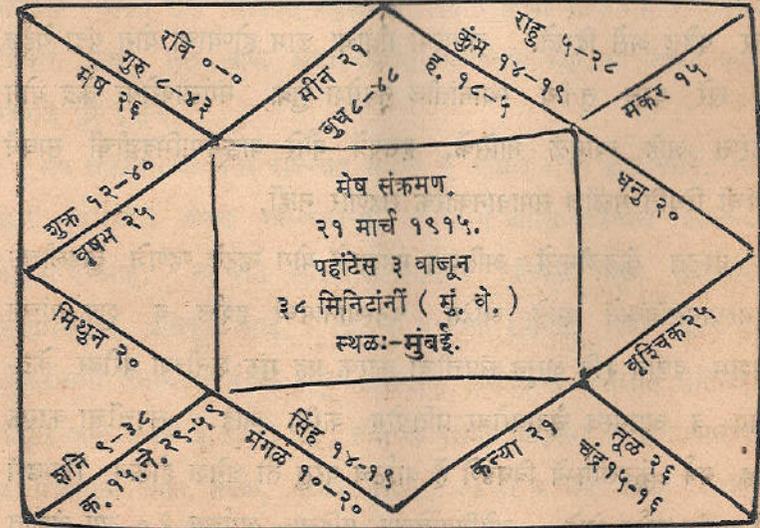
हा होण्यांत प्रवास, सार्वजनिक कामे, औषध घेणे, चाकरनोकर ठेवणे, नवीन वस्त्र धारण करणे, हजामत करविणे, नवीन कृत्यास आरंभ करणे, किंवा ज्या कामाचा शेवट लवकर पाहिजे आहे अशी कामे करू नयेत. हा होण्यावर सुचणारे विचार किंवा कल्पना नेहमीच खऱ्या असतील असे मानता येत नाही. हा होण्यावर मिळणारी पत्रे किंवा संभाषण बहुशः जमीन, मिळकत, शेती, अशुभ गोष्टी, आज्ञार, रोग, दुःख, मृत्यु वगैरे गोष्टींसंबंधाने असते. त्या होण्यामध्ये नष्ट झालेली वस्तु कचितच मिळते.

मेष-संक्रमण.

(लेखक-राम नारायण.)

देशामध्ये होणाऱ्या घडामोडींसंबंधाने ज्योतिष शास्त्र दृष्ट्या विचार कर्तव्य असतां महत्वाचीं सूर्यसंक्रमणे, सूर्य-चंद्रांची ग्रहणे, रवि-चंद्र संयोगकाल वगैरे महत्वाच्या योगांचा विचार करावा लागतो. संक्रमणादिकांच्या कुंडल्यांवरून भावी गोष्टींचा कसा बोध होतो या संबधाने म्हणण्यासारखा प्रयत्न अद्याप पावेतो झालेला नाही. फल ज्योतिषाच्या मेदिनीय शाखेकडे महाराष्ट्रीय ज्योतिर्विदांचे लक्ष्य गेलेले आहे असे दिसत नाही. व या महत्वाच्या विभागाकडे त्यांचे लक्ष्य लागते व त्या संबधाने ऊहापोह सुरू व्हावा म्हणून संक्रमणादिकांच्या कुंडल्यांचा विचार चालू वर्षापासून ज्योतिर्मालेत सुरू करित आहो.

सा. ल.

चालू वर्षी रवि मेष राशीमध्ये २१ मार्च रोजी पहाटेस ३ वाजून ३८ मिनिटांनी (सुं. वेळ) प्रवेश करित आहे. या वेळी मुंबई रेखांशाच्या

कुंडलीमध्ये कुंभ या शास्त्रीय राशीचा १९ वा अंश पूर्व क्षितिजावर उदित असून शास्त्रीय राशीमध्ये असलेला हर्शल उदय पावत आहे. या कुंडलीच्या तनुस्थानांतच मीन राशीमध्ये बुध ग्रह आहे. कुंडलीच्या धन स्थानामध्ये हर्शल व शुक्र यांच्या अर्ध केंद्र दृष्टीत रवि आहे, मेष संक्रमण हे थोड्या-बहुत प्रमाणाने सर्व वर्षांचे द्योतक असते आणि म्हणूनच या संक्रमण-कालीन झालेल्या योगांकडे विशेष लक्ष दिले पाहिजे. प्रस्तुत वर्षी तनुस्थानांत हर्शल ग्रह उदित आहे. हर्शल बरोबर चंद्र त्रिकोणयोग करीत आहे परंतु रवि, शुक्र व मंगळ हे तीन ग्रह अशुभ योग करीत आहेत. वर्ष कुंडलीतील लग्न व सप्तमस्थान यांमधून हर्शल-मंगळांचा प्रतियोग म्हणजे अनारोग्य, अस्वस्थता व भानगडी यांचाच द्योतक योग आहे. तनुस्थानामध्ये बुध ग्रह असून याबरोबर शुक्राचा द्विराश्रयंतर शुभ योग व शनीचा नव पंचम योग होत आहेत. या योगांमुळे वाङ्मयामध्ये कांहीं चांगल्या ग्रंथांची भर पडेल असे दिसते. चांगल्या ग्रंथाचा लाभ होण्याचा योग यंदा येईल हे खरे परंतु तृतीय स्थानांतील नवमेश शुक्र, मंगळाबरोबर केंद्र योग करीत आहे त्यामुळे मासिके, वृत्तपत्रे वगैरे वाङ्मयाभिवृद्धीची साधने यांची स्थिति मुळीच समाधानकारक राहणार नाही.

प्रस्तुत कुंडलीमध्ये अतिशय महत्वाचे योग म्हटले म्हणजे कुंडलीच्या धनस्थानासंबंधाने झाले आहेत. धनस्थानामध्ये हर्शल व शुक्र यांच्या अशुभ दृष्टीत रवि असून संपत्तीचा कारक ग्रह गुरु शनीच्या बरोबर केंद्र-योग व अष्टमस्थ चंद्राबरोबर प्रतियोग करीत आहे. संपत्तीचा कारक ग्रह वर्ष कुंडलीमध्ये विघडणे हे वाईटच परंतु तो धनेश होऊन विघडणे हे अत्यंत वाईट आहे. ज्योतिर्मालेच्या पहिल्या वर्षाच्या १० व्या अंकांत गुरुशनीच्या केंद्रयोगाची फळे देतांना आम्ही पुढे दिल्याप्रमाणे लिहिले होते. 'अनेक गोष्टींमुळे देशाच्या संपत्तीवर अनिष्ट परिणाम घडतो; अप्रिय

असा एखादा कर लादला जातो; बँका व शेअर बजार यांची स्थिति चांगली रहात नाही; अस्वस्थता व उदासीनता पसरविणारा हा योग आहे ' वगैरे. चालू सालच्या ब्रजेटामध्ये वाढलेल्या करांची माहिती सर्वास आहेच. पुढे देशाच्या सांपत्तिक स्थितीचा अनिष्टपणा कोणत्या स्वरूपावर जातो हे पाहणे आहे. गुरु व मंगळ दशमाधिपति म्हणजे राजकर्त्यांचा कारक आहे. गुरु व मंगळ यांचा नवपंचम योग होत असल्यामुळे राजकर्त्यांकडून देशाच्या सांपत्तिक अनिष्टतेची तीव्रता कमी करण्यासाठी मंगळाच्या स्वभावाप्रमाणे प्रयत्न होतील. देशाची सांपत्तिक निकृष्टावस्था चांगलीच निदर्शनास येईल असा योग वर्ष कुंडलीमध्येच झाला आहे. त्याची तीव्रता कोणत्या महिन्यामध्ये अधिक होईल हे समजण्याकरतां दुसऱ्याही संक्रमणांचा विचार करणे जरूर आहे. हा दुसऱ्या म्हणजे कर्क, तूळ व मकर या संक्रमणांचा यथाकाली आम्ही विचार करणार आहो त्या वेळी या तीन संक्रमणांचा अंमल असे तोपर्यंत सांपत्तिक स्थिति कशी काय राहिल याचा विचार करू, तूर्त कर्क संक्रमणापर्यंत सांपत्तिक स्थितीचा विचार करू म्हणजे पुरे होईल.

मेष संक्रमणाच्या नंतर रवि-चंद्र संयोग २ एप्रिल रोजी होत आहे. त्या वेळी गुरु धनेश असून रवि-चंद्रांच्या युतीमध्ये आणि अष्टमस्थ शनीच्या केंद्रांमध्ये आहे. हा योग सांपत्तिक स्थितीस प्रतिकूल असून देशांतील उद्योगधंद्यास प्रतिकूल आहे. ता. २ मे रोजी रवि-चंद्र संयोग कालाच्या कुंडलीमध्ये धनस्थानी मंगळ असून अष्टमस्थ हर्शल मंगळाबरोबर प्रतियोग करीत आहे आणि हे दोन्ही ग्रह रवि-चंद्रांबरोबर केंद्रयोग करीत आहेत. या योगांमुळे बँका, पेढ्या, शेअर बजार, व्यापार व धंदे यांची स्थिति वाईट होऊन कांहींची दिवाळी निघणे शक्य आहे. ता. ३१ मे रोजी होणाऱ्या रवि-चंद्र संयोग काली धनस्थानांतील गुरुबरोबर नेपच्यूनचा केंद्रयोग होत

आहे. सारांश मेष संक्रमण काळीं देशांचें धनस्थान पीडित झालेलें असून त्याच्या मागून होणाऱ्या रवि-चंद्र संयोगकाळीं सुद्धां धनस्थानाची स्थिति मुळींच समाधानकारक दिसत नाही.

वर्षकुंडलीच्या सप्तम स्थानांत सिंह राशीमध्ये मंगळ असून त्याबरोबर हर्शलचा प्रतियोग व शुक्राचा केंद्रयोग होत आहे. सप्तम स्थानावरून परदेशाशी असलेलें दळणवळण, परराष्ट्रीय व्यापार, व देशांत होणारे लग्न-समारंभ यांचा विचार होतो. दशमाधिपति मंगळ या स्थानांत पीडित असल्यामुळे परराष्ट्रीय धोरणासंबंधानें नवीन प्रश्न उद्भवतील व त्यासंबंधानें वृत्तपत्रांतून बराच वादविवाद होईल, सप्तम स्थानांतील हर्शलनें पीडित असलेल्या मंगळामुळे घटस्फोटाचे प्रकार व अनीतिसंबंधानें बऱ्याच गोष्टी चव्हाड्यावर येतील. हे प्रकार विशेषतः तूळ संक्रमणानंतर होतील असें वाटतें. एप्रिल, मे व जून या तीन महिन्यांमध्ये त्यासंबंधानें कांही विशेष घडून येईल असें वाटत नाही.

प्रस्तुत वर्षी प्रजाकारक ग्रह चंद्र अष्टमस्थानामध्ये शनीच्या केंद्रांत आहे. हा योग जनतेस अनिष्ट आहे. या योगामुळे देशांतील मुलें, स्त्रिया व सामान्य लोक यांची मृत्युसंख्या वाढेल. खून दरवडे वगैरे होतील. आणि रोगराई व दुष्काळ यामुळे जनतेस फार त्रास होईल. मेष संक्रमण काळीं शनि चंद्रांचा केंद्रयोग आहे व जून महिन्यापर्यंत शनीचें भ्रमण संक्रमण-काळीन चंद्राच्या केंद्रांतून होत आहे. हा काळ मजूरवर्गा, कामकरी व नोकरीवर अवलंबून असणारे लोक यांना जाचक होईल. कौसिलांतील लोक-नियुक्त सभामदोपैकां एखाद्याचा मृत्यु होणें संभवनीय आहे. प्रस्तुत वर्षी प्रजाकारक ग्रह चंद्र व प्रजेच्या हितकर्त्यांचा कारक ग्रह गुरु (लाभेश आहे म्हणून) व दशमाधिपति म्हणजे राजकर्त्यांचा कारक ग्रह मंगळ यांचे शुभ योग होत आहेत, यामुळे कायदे कौसिल्याच्या कामामध्ये विशेष विरोध होणार नाही असें दिसतें.

॥ श्रीसद्गुरुवे नमः ॥

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदग्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यतनः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष २ रं.

मे १९१६.

{ अंक २ रा.

हिंदुविश्वविद्यालय.

(लेखक.—प्रेषित.)

विद्यादेवीचें केवळ माहेरघर असें सर्व जगावर प्रसिद्ध असलेलें जें श्रीकाशीक्षेत्र त्यांत नामदार लॉर्ड हार्डिज हिंदुस्थानचे व्हाईसराय या महान् राजप्रतिनिधीनीं या विद्यालयाची स्थापना केली. हिंदु-स्थानांत हिंदूंचें असें ' विश्वविद्यालय ' हा काळपर्यंत हिंदवासीयांस दाखवितां येत नसे. पण तो महादिवस ता. ४ फेब्रुवारी १९१६ हिंदवासि-यांच्या सुदैवानें आपणास लाभला आहे.

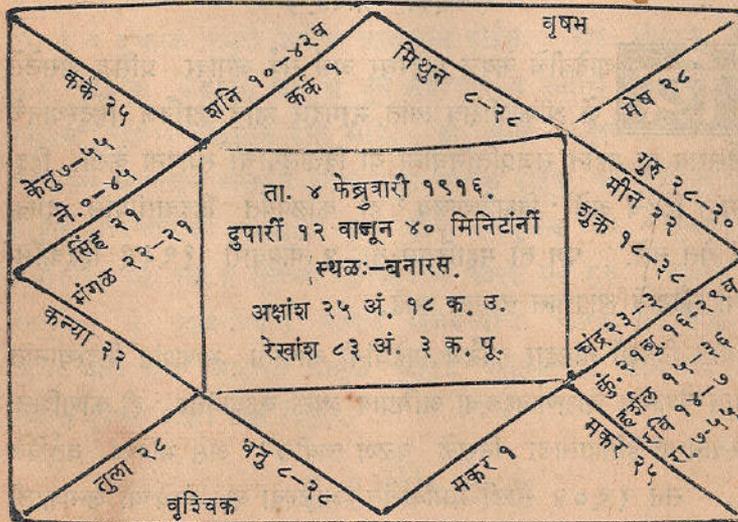
याच दिवशीं नामदार हार्डिज साहेबांनीं आपल्या भाषणांत हिंदुस्थानांत देण्यांत येणाऱ्या शिक्षणाबद्दलचा अभिप्राय व्यक्त केल्यानंतर ' ही कोणशिला हिंदुस्थानच्या इतिहासाळा निराळें वळण लावील ' असें भविष्य वर्तविलें आहे. सन १९०४ सालीं गर्भावस्थेंत आलेल्या या संस्थेच्या जन्मकाळीं

आपणास काय बरें दिसत आहे ? राजे, महाराजे, हिंदुस्थानसरकार, श्रीमान् लोक, विद्वान मंडळी ही एकजुटीने व एकाच उत्साहाने भारतेतिहासास निराळे वळण लागावे व हिंदुस्थानांत सर्वत्र शिक्षणप्रसार व्हावा असे दर्शवीत आहेत.

संस्थेचे चालक तर “ (१) हिंदुसमाजाची आर्थिक, सामाजिक व आत्मिक उन्नति होण्यास व देशावर कितीही संकट आली तरी हिंदुसमाने राखलेली संस्कृति कायम टिकविण्यास विद्यार्थ्यांस शिकविणे, (२) अर्वाचीन शास्त्रांच्या ज्ञानास प्राचीन आर्यसंस्कृतीची जोड देणारे शिक्षण देणे ” हे मुख्य हेतु प्रदर्शित करून कामासाठी परमेश्वराचा प्रसाद, सार्वभौम सरकार व राजेमहाराजे यांचा उदार आश्रय मिळत जावा अशी इच्छा प्रगट करीत आहेत.

विश्वविद्यालयाच्या कोणशिलेचा दगड केव्हां बसविला यासंबंधाने कोणशिला बसविण्याचे समारंभ सेक्रेटरी जवळ पत्रव्यवहार करितां खालीलप्रमाणे कोणशिला बसविण्याचा काल देण्यांत आला आहे.

सा. ल.

हा हिंदुविश्वविद्यालयाचा कोणशिला बसविण्याचा दिवस हिंदुस्थानच्या इतिहासांत फार महत्त्वाचा आहे. या वेळीं वरीलप्रमाणे ग्रहस्थिति होती. वरील कुंडलीत कुंभ या शास्त्रीय राशीत रवि, बुध, हर्शल व चंद्र सर्व युतस्थितीत आहेत. यांतील हर्शल हा ग्रह वगळला तरी इतर ग्रहांचे युतिफल 'जातश्चंद्र-र्वोदुर्जैर्नृपसमोविद्यायशस्वी भवेत्' असें वर्णिलेले आहे. ज्या संस्थेच्या जन्मकाली स्वतः हिंदुस्थान सरकारचे मुख्य प्रतिनिधी हजर ती संस्था 'नृपसम' नाही असे कोण म्हणेल ? या सूत्रातील 'विद्यायशस्वी' हा शब्द तर फार महत्त्वाचा आहे. पूर्वकेन्द्री मिथून ही शास्त्रीय राशि उदित असून लग्नाधिपति बुध-वाङ्मय, ज्ञान, विद्वत्ता, देशांतील साधारणपणे विद्यालयांतून मिळणाऱ्या शिक्षणाचा कारक ग्रह हा ग्रहमाळेचा अधिपति रवि, सुधारणा व क्रांति घडवून आणणाऱ्या हर्शल बरोबर असून सामान्य जनतेचा कारक ग्रह जो चंद्र ह्यामुद्दां कुंभ ह्या शास्त्रीय राशीत दशमांत आहे. त्यामुळे ह्या संस्थेचे ब्रीदच विद्यादान करण्याचे आहे. व ते कर्तव्य करण्यांत संस्था खात्रीपूर्वक यशस्वी होईल असे मानण्यास सबळ ग्रहस्थिति आहे.

दशमांत चंद्र असून तो नुकताच मंगळाबरोबर प्रतियोग करून सुटत आहे. दशमभावाचा उदित अंश मंगळाबरोबर प्रतियोग करीत आहे. लग्नाधिपति बुध व रवि हे दोन्हीही ग्रह हर्शल या ग्रहाबरोबर युति करीत आहेत. ही अनिष्ट ग्रहस्थिति स्थापन काली झाली असल्यामुळे उत्सवसमयीं देशभक्त व. गांधी यांचे व्याख्यानाच्या वेळीं हर्शलग्रहाचे धर्माप्रमाणे अनपेक्षित प्रसंग उत्पन्न होऊन एकंदर उत्सवसमारंभास अपकीर्तीचे गालबोट लागले. दिनवर्षपद्धतीने पाहतां रवि हा दुसऱ्या वर्षी हर्शल बरोबर युति करील व नवव्या वर्षाचे सुमारास तो जन्मकालचे मूळ मंगळाबरोबर प्रतियोग करील. म्हणून हा मध्यंतरीचा ८ ते १० वर्षांचा काल संस्थेस बराच जाचक होईल असे अनुमान करण्यास हरकत दिसत नाही. या काळांत संस्थेच्या स्थापनकर्त्यांवर संकटें येण्याचा

(६) संतति झाली होती परंतु सध्यां कांहीं शिळक नाही. सदरहु गृहस्थास ज्या ज्या वेळीं शुनि व गुरु गोचरीनें युति करितात किंवा समोरासमोर येतात त्या त्या वेळीं अनिष्ट गोष्टी घडतात. १८९२, १९०१ व १९१० ते १९१२ ह्या वर्षीं गुरुशनीचा वरप्रमाणें योग आला होता. त्या योगानें हीं वर्षे फारच वाईट गेलीं. १८९२ मध्ये पित्याचा मृत्यु, १९०१ मध्ये स्त्रीचा मृत्यु. १९१० ते १९१२ चे दरम्यान स्त्रियांचा व कुटुंबांत मृत्यु व इतर त्रास झाला.

वरील गृहस्थास तारीख २३ फेब्रुआरी १९१६ रोजी प्रवास करीत असतां गाडी उलटून अपघात झाला व ह्यामुळे त्याचे डान्या खांद्यास दुःखापत झाली. त्याच दिवशीं डान्या हाताचे करांगुळीस फोड होऊन बरे होण्यास ८१० दिवस लागले. आतां अपघाताचा विचार करितां तारीख २३/२/१६ रोजी गोचरीचा मंगळ वक्री असून सायन सिंह राशीत १५ व्या अंशांत आहे. म्हणजे गोचरीच्या मंगळाचे दैनंदिन भ्रमण मूळ कुंडलीच्या तृतीय स्थानांत असलेल्या हर्शलवरून होत आहे. प्रसिद्ध युरोपीय ज्योतिर्विद् राफेलचे मताप्रमाणें युतीचा परिणाम त्यांचे आरंभकाळापेक्षां वियोगकाळांत अधिक तीव्र दिसून येतो त्याप्रमाणें सांप्रतचा वक्री मंगळ मूळ हर्शलबरोबर युति करून पलिकडे १ अंश जात असतां वरीलप्रमाणें अपघात घडून आला. हर्शलचा धर्म अपघात व आकस्मिक संकटें घडवून आणणें हा आहे. हर्शल व मंगळ दोन्ही पापग्रह, शिवाय दोन्ही वक्री म्हणजे एक जन्मकालीं व दुसरा गोचरींत असल्यामुळे व दोहोंचा तिसऱ्या स्थानामध्ये—लहानसहान प्रवास, स्थलांतरे दर्शविणाऱ्या स्थानांत—सिंह या अग्नि व अपघातप्रचुर राशीत योग झाल्यामुळे अपघात व दुखापत घडून येणें हें अगदीं स्पष्ट दिसत आहे. परंतु डान्याच हातास दुखापत कां व्हावी ? कुंडलीचे तिसरे स्थानाचा अंमल खांद्या व हात यांवर

आहे व त्याप्रमाणें दोन्ही दुखापती त्या ठिकाणीं झाल्या. डान्या हातास दुखापती होण्याचें कारण असें दिसून येतें कीं राशीचा पहिल्या पंधरा अंशांपर्यंतचा अंमल शरीराचे उजव्या भागावर व १६ ते ३० अंशांपर्यंतचा डान्या भागावर असल्याचें आर्यज्योतिषी मानितात. त्याप्रमाणें पहातां जन्मकालचा हर्शल डान्या भागासच इजा सुचवीत आहे. व गोचरीचा मंगळही पंधरा अंशावर असल्यामुळे त्याच विभागास अपघात दर्शवित आहे.

कोणतेंही कार्य घडून येण्यास दोन कारणांची जरूर असते. त्यांपैकी मूल कारण (Root cause) व दुसऱ्यास उत्तेजक कारण (Exciting cause) असें म्हणतात. सदर गृहस्थाचे कुंडलींत तृतीय स्थानस्थित वक्री हर्शल हा अपघात किंवा दुखापतीचा मूळ कारण आहे व त्याजरून जेव्हां मंगळासारखा पापग्रह जाऊं लागला म्हणजे तो त्या मूळ कारणास उत्तेजक होऊन कार्य घडवून आणण्यास कारण झाला. विशेष लक्षांत ठेवण्यासारखा गोष्ट ही आहे कीं नेहमी गोचरीचा मंगळ मागे जेव्हां जेव्हां सिंह राशीचे हर्शलवरून गेला तेव्हां या गृहस्थास कांहीं इजा झाल्याचें स्मरत नाही. किंवा कांहीं इजा घडली नाही. कारण त्या वेळचा मंगळ वक्री नव्हता. याजरून स्पष्ट दिसून येतें कीं मंगळाची फळे तो जेव्हां जन्मस्थ ग्रहांशीं योगकारक होतो तेव्हां ज्यास्त अनुभव मिळतो, एरवीं अनुभव विशेष स्पष्ट मिळत नाही.

सांप्रत मंगळ वक्री आहे व तो २१-३-१९ पर्यंत तसाच राहणार आहे ज्यांचे कुंडलींत ज्या स्थानीं हा जन्मस्थ क्रूर ग्रहांशीं योग करीत असेल त्यांना त्यांचे स्थानवलाप्रमाणें कांहीं तरी अपघात, दुखापत वगैरे घडल्याशिवाय राहणार नाही. याचा अनुभव ज्यांना येईल त्यांनीं तो ज्योतिर्माळेंत प्रकाशित केल्यास शास्त्राची सत्यता उत्तम प्रकारें निदर्शनास येईल.

आपला,

ता. ९/३/१६.

मुन्नालाल दुबे—नागपूर,

(१). दशमाधिपति गुरु व शनि यांचा अंशांत्यक केन्द्रयोग असल्यामुळे बालपण गरिबीत व शनीच्या अर्ध्या भ्रमणांत पित्याचा मृत्यु.

(२). बरेच ग्रह उदित गोलाधीत असून दोन ग्रह स्वगृहीं व एक उच्च आहे. चंद्र राशीचा व चतुर्थ केन्द्राचा स्वामी बुध दशम केन्द्रांत माघ्यान्ही आहे. रवि हर्शल यांचेमध्यें नवपंचम योग होत आहे. ही ग्रहस्थिति, स्वकर्तव्यगारीनें उदय दर्शविणारी असून उत्तरार्धांत भाग्योदय दर्शविते.

(३ ते ४). बुध नीच क्षेत्रीं असून दशमांत आहे. पंचमेश व्ययांत मंगळानें युक्त यामुळें विद्यायोग साधारण. मीन राशींतला बुध तृतीयस्थानांतील हर्शल, मिथून राशीतील चंद्र हे अनेक विद्यांची आवड व ज्योतिषशास्त्राभिरुचि दर्शवितात.

(५ ते ६). सप्तमाधिपति गुरु वक्री असून शनीबरोबर केन्द्रयोग करीत आहे. शुक्र मंगळानें युक्त असून हर्शलबरोबर केन्द्रयोग करीत आहे. हे योग स्त्रीसुखास त्याचप्रमाणें संततिसुखास विघातक झाले आहेत.

(७). शनि आणि गुरु मूळचे केन्द्रयोग करीत असल्यामुळें ज्या ज्या वेळीं ते युति करितात किंवा समोरासमोर येतात त्या वेळीं अनिष्ट गोष्टी घडतात. ह्या कुंडलीतील हा अनुभव लक्ष्यांत ठेवण्यासारखा आहे. यावरून असे अनुमान करितां येईल कीं जन्मकालीं जे ग्रह शुभ किंवा अशुभ संबंध करीत असतील ते गोचरीनें किंवा परिभ्रमणपद्धतीनें ज्या ज्या वेळीं तसे येतील त्या त्या वेळीं लाभ किंवा हानिकारक होतील.

संपादक.

सन १९१६ चें पावसाचें संक्षिप्त अनुमान.

लेखक—एक ज्योतिर्विद् मित्र.

विद्वान् लोक ऋतु दोन मानितात. एक उन्हाळा व एक हिवाळा. पावसाळा हा वरील ऋतूचा पोटभेद मानितात. आम्ही विषयाचे सोईकरितां पावसाळा आणि उन्हाळा असे दोन ऋतु मानिले आहेत. या दोहोंच्या संयोगकाळास ढगांचा काळ असें नांव दिलें आहे. पाऊस हा या लेखाचा प्रमुख विषय असल्यामुळें, पावसाळा असा स्वतंत्र ऋतु मानणें, भाग पडलें आहे.

उन्हाळा व हिवाळा असे ऋतु होण्याची कारणें ज्योतिषशास्त्रांत पुढील प्रमाणें दिलेली आहेत.

१ सूर्य स्वयंप्रकाश आहे व सूर्यापासून पृथ्वीस प्रकाश व उष्णता मिळते.

२ सूर्याचे किरण लंब किरणापासून ९० अंश पर्यंत पसरतात.

३ पृथ्वी परप्रकाश आहे व ती सूर्याभोंवतीं फिरते.

४ कक्षेच्या पातळीशीं पृथ्वीच्या आंसाचा कोन ६६॥ अंशांचा आहे.

५ पृथ्वीच्या आंसाचा रोक कधीही बदलत नाही.

वरील पांच कारणांनीं घडलेले ऋतु भूचनेमुळें कांहीं फरक होऊन अनुभवास येतात. भूचनेमुळेंच पावसाळा हा ऋतु घडून येतो. भूचनाना विषयक गोष्टी पुढें लिहिल्याप्रमाणें आहेत.

१ विषुववृत्तापासून प्रदेशाचें अंतर.

२ समुद्रापासून प्रदेशाचें अंतर. यांतच जलाशयांच्या सानिध्याचा समावेश होतो.

३ पर्वताचें सान्निध्य. यांतच जमिनीचा उंचवटपणा अगर सखलपणा येतो.

४ वाळूच्या मैदानाचें सान्निध्य.

१ समुद्रांतील प्रवाह.

६ पूर्व किनारा किंवा पश्चिम किनारा.

वरील गोष्टी ऋतूंचे नियमन करितात परंतु वरील गोष्टींनीही ऋतूंचे नियमन पूर्ण झालेले अनुभवास येत नसल्यामुळे, (पावसाळा नियमितपणे होत नसल्यामुळे) ऋतूंचे नियमन आणखी कशांनी तरी होत असावे असे अनुमान करण्यास जागा आहे.

आम्ही पुष्कळ काळ म्हणजे सुमारे १८१९ वर्षे शोध घेऊन असे ठरविले आहे की, ऋतूंमध्ये अनुभवास येणारा अनियमितपणा ग्रहांमुळे उत्पन्न होतो. हा फरक हिंदुस्थानापुरता नसून सर्व जगावर त्याचा अम्मल आहे. ग्रहांचे अंतर, त्यांचे परप्रकाशत्व, व त्यांचे महत्त्व या गोष्टींचा विचार केला म्हणजे, ग्रहांमुळे हवेत फेरफार घडेल अशी कल्पना होत नाही. व प्रत्यक्ष अनुभवही कोणास येत नाही. परंतु आम्ही एका विशेष पद्धतीने अनुभव घेण्याचे शोधून काढिल्यामुळे, प्रत्येक ग्रहापासून हवेवर कसाव केव्हा परिणाम घडतो याचा अनुभव घेतां आला आहे. (हा अनुभव थोड्या वर्षांत येणारा नाही हे सांगायला नको.) ऋतूंचीं कारणे, भूरचनाविषयक गोष्टी यांवरून आणि ग्रहांच्या घेतलेल्या अनुभवावरून पावसाचे व वायुप्रवाहाचे अनुमान करण्याची पद्धति तयार केली आहे. या पद्धतीने तयार केलेली अनुमाने १९१३ सालापासून प्रसिद्ध केली आहेत. जी अनुमाने चुकली त्यांचा उपयोग पद्धति सुधारण्याकडे केला आहे. अशा सुधारलेल्या पद्धतीने सन १९१६ सालचे अनुमान केले आहे.

चाल साली समुद्रकिनाऱ्याच्या वायुप्रवाहाचे अनुमान नवीन जोडले आहे. पावसाचे अनुमान करितांना हे वारे पहावेच लागतात यामुळे पावसाचे अनुमान आणि वायुप्रवाह यांची एकवाक्यता आयतीच आहे. तरी समुद्रांत वापर करणारांनी वायुप्रवाहाचे अनुमान कसे काय जमते हे पाहून कळविल्यास त्याबद्दल आम्ही त्यांचे आभारी होऊं.

नियमित प्रदेशांत सुद्धां एकसारखा पाऊस पडत नाही तथापि थोड्याशा फरकाने पडणारा पाऊस एकसारखा मानिला तर पावसाळ्यासंबंधाने पश्चिम हिंदुस्थानचे ७ विभाग करितां येतात.

१ कारवार पट्टाः—कालिकतपासून कारवारपर्यंत समुद्र आणि सह्याद्री यांच्या मधील प्रदेश. ह्यांत पाऊस बहुतेक सारखाच असतो व पावसाळा बरेच दिवस राहतो.

२ रत्नागिरी पट्टाः—गोव्यापासून वसईपर्यंत समुद्र आणि सह्याद्री यांच्या मधील प्रदेश. यांत किनाऱ्यापेक्षां सह्याद्रीकडे पाऊस अधिक पडतो. तसाच वसईपेक्षां गोव्याकडे अधिक पडतो.

३ वेळगांव पट्टाः—ह्यांत धारवाड, वेळगांव, कोल्हापूर, सातारा, पुणे, नाशिक, मालेगांव असा सह्याद्रीचा पूर्व भाग येतो. यांत उत्तर बाजूकडे पाऊस कमी पडत जातो पण पूर्व बाजूकडे तो फारच कमी पडत जातो यांत पूर्व किनाऱ्याचाही थोडा पाऊस येतो.

४ अहमदाबाद पट्टाः—यांत सुरतेपासून कराचीपर्यंत प्रदेश येतो. यांत उत्तरेकडे सिंधप्रांतांत पाऊस फार कमी पडतो. पण प्रत्येक महिन्यांत थोडा थोडा पडतो. इतर भागांत उशीरा पावसाळा सुरू होऊन लवकर नाहीसा होतो.

५ नागपूर पट्टाः—अकोला, उमरावती, नागपूर, इंदूर, जबलपूर वगैरे प्रदेश यांत येतो. यांत ठिकठिकाणी पाऊस कमी अधिक पडतो. इकडे पूर्व बाजूचाही पाऊस येतो.

६ सोलापूर पट्टाः—यांत सोलापूर, विजापूर, नगर हा प्रदेश येतो. यांत पाऊस कमी आहे. यांत पूर्वेकडील बरसातीच्या वेळींही पाऊस येतो.

७ खुद्द सह्याद्रीः—हा पुष्कळच लांब व कमी रेंद असा सह्याद्रीच्या माथ्यावरचा पट्टा आहे. यांत पाऊस फारच अनियमित पडतो. यास्तव या भागाचे अनुमान करण्याचे कारण नाही.

वरील खेरीज विशेष माहिती जून १९१३ च्या मराठी शिक्षकांत दिली आहे ती पहावी.

ल. अ.=लहान ढग. ड. प.=ढग, पाऊस, चमक हीं सर्व किंवा कांहीं.

तारीख		कारवार पट्टा		रत्नागिरी पट्टा		वेळगांव पट्टा		अहमदाबाद पट्टा		नागपूर पट्टा		सोलापूर पट्टा		अधिक जोराचा दिवस
पासून	पर्यंत	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	
एप्रिल १	मे २८	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	२२ मे पासून जोर.
मे २९	जून ७	१०	८	३	ड.	प.	१	ड.	प.	३१४	जून.			
जून ८	जून १३	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	
जून १४	जुलै २१	४०	३५	२०	१०	२०	१०	१४	जून ते ४ जुलै.					
जुलै २२	आगस्ट ९	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	पाऊस कमी.
आगस्ट १०	सप्टें. ३	१५	२०	१०	८	१२	५	२१	ते २४ आगस्ट.					
सप्टें. ४	सप्टें. १०	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	सर्वत्र कमी.
सप्टें. ११	सप्टें. १६	५	५	२	०	०	२							सर्वत्र थोडा.
सप्टें. १७	सप्टें. २९	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	कमी.
सप्टें. ३०	आक्टो. ६	४	४	२	ड.	प.	ड.	प.	२					सर्वत्र थोडा.
आक्टो. १२	आक्टो. २२	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	ड.	प.	सह्याद्रीवर थोडा.
नवंबर	डिसें.	०	०	०	ल. अ.	०	०							कराचीस मात्र.

१. अपरील महिना ढगांनीं व्याप्त असेल. अपरील अखेर व मे तारीख ७ पर्यंत कांहीं थोडा पाऊस पडेल. समुद्र कांठीं केव्हां उत्तरणवारा तर कधीं दक्षिण वारा हलका असा वाहील. तारीख २२ मे पासून वादली हवा होईल. मुंबई किनारा सुमारे १०।१२ जूनपर्यंत गलवतें जाण्या-

येण्यास दरसाल बहुधा सोईचा असतो. पण चालू सालीं तारीख २६ मे पासून गैरसोईचा होईल, समुद्र साधारण खवळेल.

२. तारीख २९ मे पासून पावसाळ्याला आरंभ होईल. तारीख ३१ जून रोजी पाऊस लागेल तो ७ जून पर्यंत असेल. हा काळ रोहिणीचे शेवटचे १० दिवस आहेत. वरील पाऊस सुरतेपर्यंत आहे. कारवार १० इंच, रत्नागिरी ८ इंच, वेळगांव ३ इंच, याप्रमाणें पाऊस पडेल.

३. तारीख ८ जून पासून १४ जून पर्यंत उन्हाळा आहे.

४. जून तारीख १४ पासून जुलै तारीख २१ पर्यंत खऱ्या पावसाळ्याचा काळ आहे. हा काळ मृग नक्षत्राच्या सातव्या दिवसापासून पुष्याच्या दुसऱ्या दिवसापर्यंत आहे. पावसास आरंभ फार वेतानें होईल. जून अखेरोस व जुलैच्या आरंभी चांगला पडेल. जून ३० म्हणजे आर्द्रा नक्षत्राचा नववा दिवस होय. कारवार ४० इंच, रत्नागिरी ३९ इंच, वेळगांव २० इंच, अहमदाबाद १० इंच, नागपूर २० इंच, सोलापूर १० इंच या प्रमाणानें पडेल. विशेषतः जोर गुजराथ व नागपूर या प्रांतांत आहे. सोलापूर प्रांतांत कमी आहे, यांत जून अखेरोस कांहीं अधिक पडेल.

५. जुलै तारीख २२ पासून ९ आगष्ट पर्यंत पाऊस फारच कमी आहे, हा काळ पुष्याचे तिसऱ्या दिवसापासून आश्लेषाचे पहिले ७ दिवसांचा आहे.

६. आगष्ट तारीख १० पासून सप्टेंबर तारीख ३ पर्यंत खरा पावसाळा आहे. यांत पाऊस चांगला पडेल. हा आश्लेषाच्या ८ व्या दिवसापासून पूर्वाचे पहिले ४ दिवसांचा आहे. कारवार २९ इंच, रत्नागिरी २० इंच, वेळगांव ७ इंच, अहमदाबाद ९ इंच, नागपूर १० इंच, सोलापूर ६ इंच या मानानें पाऊस पडेल. याचा जोर विशेषतः रत्नागिरी पट्टा, वेळगांव पट्टा व नागपूर पट्टा यांत आहे, बाकीच्या पट्ट्यांत वेताचा आहे.

७. सपटंबर ४ तारखेपासून सपटंबर १० तारखेपर्यंत पाऊस थोडा आहे. हा काळ पूर्वाचे नक्षत्राचा आहे.

८. सपटंबर ११ पासून १६ सपटंबर पर्यंत थोडा पावसाळा आहे. हा काळ पूर्वाचे शेवटचे ३ व उत्तराचे पहिले ३ दिवस यांचा आहे. कारवार ९ इंच, रत्नागिरी ९ इंच, वेळगांव पट्टा, दक्षिण भाग कोल्हापुरापर्यंत २ इंच या मानाने पडेल. इतरत्र अर्धे. यांत समुद्र थोडा खवळेल.

९. सपटंबर १७ पासून २९ सपटंबरपर्यंत फार कमी पाऊस आहे. हा काळ उत्तराचे शेवटचे ११ दिवस व हस्ताचे पहिले दोन यांचा आहे.

१०. सपटंबर तारीख ३० पासून अक्टोबर तारीख ६ पर्यंत थोडासा पावसाळा आहे यांत समुद्र खवळणार नाही. हा काळ हस्त नक्षत्राचा आहे. कारवार ४ इंच, रत्नागिरी २ इंच, वेळगांव २ इंच असा पाऊस पडेल. इतरत्र ढग, वारा पाऊस वेताचा. या मानाने पाऊस पडेल.

११. अक्टोबर तारीख १२ पासून १० दिवसांत खुद्द सव्वाद्वि, वेळगांव, सोलापूर या पट्ट्यांत किरकोळ वृष्टि होईल.

१२. नवंबर, दिजंबर या महिन्यांत विशेष पावसाच्या गोष्टी नाहीत. थंडीचा जोर होईल. पूर्व किनाऱ्याची सोलापुराकडे कांहीं तुरळक वृष्टि होईल.

टीपः—अनुमान १ च्या खुलाशांत तारीख २२ मेपासून वादळी हवा होईल ही गोष्ट विशेष महत्वाची आहे ती अशीः—

(अ) तारीख २२ मे पासून नुसता हलका दक्षिण वारा सुटला (उदाहरणार्थ सन १८९६ तारीख २६ मे) तर पुस्तकांत एकंदर अनुमान केल्याप्रमाणे स्थिति घडून येईल.

(आ) तारीख २२ मेपासून हलका दक्षिण वारा सुटत राहिला (उदाहरणार्थ सन १८८३ मे तारीख २० ते २९) तर अनुमान तीनचाही पाऊस पडेल व अनुमान चारचा जून अखेरचा पाऊस थोडा कमी होऊन १२ जुलई पासून वाढेल. हे होण्याचा कदाचित् संभव आहे.

(इ) तारीख २२ मेपासून २६ मेपर्यंत समुद्र खवळून पावसाळा बनला (उदाहरणार्थ सन १९०३ मे १९ ते २६) तर अनुमान २।३ चा पाऊस न पडतां अनुमान ४ पासूनचा पाऊस पडेल. एकंदर पावसाळा बरा आहे. तो चांगला होईल. जुलई तारीख १२ पासून पाऊस अधिक पडेल. जुलई अखेरपर्यंत पाऊस असेल. ढगांच्या मार्गांच्या आजूबाजूच्या दूरवरच्या प्रदेशांत पाऊस कमी पडेल असे अनुमानांत आहे, तसे होतां तो पाऊस बरा पडेल. इतका फरक होईल पण हे होणे जवळ जवळ अशक्य आहे. याबद्दलचें जास्त विवेचन पुढील अंकीं देऊं.

सन १९१६ च्या पावसाळ्यांतील विशेष गोष्टी.

१. जानेवारी, फेब्रुवारी, मार्च महांत ढग, वारा, पाऊस ह्यांपैकी गोष्टी होणार नाहीत.

२. अपरील महिना ढगांनी व्याप्त असेल. तारीख २२ मेपासून वादळाची चिन्हे होऊ लागतील. तारीख २८ मे रोजी वादळ होईल. पण समुद्र फार खवळणार नाही.

३. तारीख २९ मेपासून खऱ्या पावसाळ्यास सुरवात होईल. तारीख ३।४ जून रोजी पाऊस चांगला पडेल व तो तारीख ७ जून पर्यंत असेल

४. जुलई अखेर व आगष्ट आरंभी पाऊस फारच कमी आहे.

९. सपटंबर तारीख ११ पासून १६ पर्यंत पाऊस थोडासा अधिक आहे. सपटंबरच्या इतर दिवशी पाऊस कमी आहे.

६. सपटंबर ३० पासून अक्टोबर ६ पर्यंत थोडासा पाऊस आहे. इतर वेळीं सध्याद्रि पड्यास मात्र आहे.

७. नवंबर व दिजंबर महांत बहुतेक पाऊस नाहीच म्हटलें तरी चालेल. तथापि दिजंबर महांत पूर्वेचा कांहीं थोडा पाऊस लागेल.

ढगांचा प्रवाह.

१. तारीख १ मे पासून तारीख १४ जून पर्यंत ढगांचा प्रवाह कोची, निजाम हैद्राबाद यांवरून उत्तरेकडे जातो. हा मार्ग १५ मे रोजी पुरा होतो व जून आरंभी हा प्रवाह कमजोर होऊन त्याचा रोंख मुंबईकडे वळतो.

२. जून १५ पासून आगस्ट ९ पर्यंत ढगांचा प्रवाह कोची, रत्नागिरी, मुंबई, खंब्रायत यांवरून जवळपुराकडे जातो. जून अखेर हा प्रवाह कमजोर होतो.

३. आगस्ट १० पासून अक्टोबर ६ पर्यंत ढगांचा प्रवाह कोची, रत्नागिरी, मुंबई यांवरून जवळपुराकडे जातो हा प्रवाह आगस्ट २० रोजी पुरा होतो व सपटंबर अखेर कमजोर होतो.

टीपः—वरील मार्गांच्या प्रदेशांत त्या त्या कालांत पाऊस बरा आहे. पण आजवाजूच्या दूरवरच्या प्रदेशांत कमी आहे. त्यांत उजव्या अंगापेक्षां डाव्या अंगास कमी आहे. या धोरणानें एकंदर पानसांचे अनुमान आहे.

॥ श्रीसद्गुरवे नमः ॥

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्ब्रुह्मिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष २ रं.

जून १९१६.

{ अंक ३ रा.

जन्मकुंडलीचे बलाबलासंबंधी विचार.

(लेखक.—श्रीयुत दाजी नागेश आपटे, बी. ए. एल एल. बी.—बडोदें)

सर्व शास्त्रांत निश्चितपणा गणितशास्त्रांत अधिक आहे. गणितांतील कोणत्याहि संख्येच्या निश्चिततेची नक्की कल्पना जशी आपणास येते तशी इतर कोणत्याहि शास्त्रांतील प्रमेयांची येत नाही. फलज्योतिषांत कोणत्याहि मनुष्याच्या जन्मकालच्या कुंडलीवरून त्याला द्वादश भाव संबंधी सुखदुःख कसें मिळेल हें पाहतां येतें हें खरें आहे. परंतु एकंदर कुंडलीचा समग्र विचार करितां ती कुंडली देश काल इत्यादींच्या धोरणानें काय दर्जाची आहे हें नक्की सांगतां येणें कठिण जातें. चांगली आहे, वाईट आहे, मध्यम आहे, अशा मोघम शब्दांनीं चित्ताचें व्हांवें तसें समाधान होत नाही याचें कारण या मोघम शब्दांत निश्चितता अथवा नक्कीपणा नसतो. तसेंच कोणत्याहि दोन कुंडल्या घेतल्या तर त्यांत चांगली व वाईट ओळ-

खतां आली तरी ती किती पटीने चांगली अथवा वाईट आहे हें सांगतां येत नाही. त्यामुळे त्याविषयीची कल्पना अपूर्ण व असमाधानकारक राहते. ही अनिश्चितता काढून जर दरेक कुंडलीतील ग्रहस्थितीवरून तिला कांहीं ठराविक गुण अथवा मार्क देतां येतील तर फलज्योतिष जास्त निश्चयाच्या कोटीवर नेतां येईल. आर्य पद्धतीत ग्रहांचें बलाबल ठरविण्यासाठीं काढिलेली दशवर्ग पद्धति ही ग्रहांना गणिती निश्चितता आणण्याचाच एक प्रयत्न होय. परंतु त्यावरून संबंध कुंडलीची समग्र योग्यता गणित संख्येने निश्चित होऊं शकत नाही. तसें करण्याचें एक उत्तम साधन कांहीं दिवसांपूर्वी फलज्योतिषावरील एका इंद्रजी मासिकांत आढळून आलें. त्यांत दरेक ग्रहास तो असलेल्या राशीच्या मानानें प्रथम कांहीं मार्क दिलेले असतात व नंतर त्यांच्या कुंडलीतील स्थानावरून कांहीं मार्क दिलेले असतात, त्या दोहोंची बेरीज करून दरेक ग्रहाचें संख्यात्मक बलाबल नक्की करितां येतें. अशा रीतीनें साती ग्रहांचें बलाबल एकत्र करून जी बेरीज येईल ती कुंडलीची संख्यात्मक योग्यता होते, अर्थात् एकंदर मार्कांच्या प्रमाणांनं दरेक कुंडलीस जसजसे कमी अधिक मार्क मिळतील तसतशी त्या प्रमाणांत तिची योग्यता कमी अधिक ठरते.

यासाठीं प्रथम मार्कांचें कोष्टक दिले पाहिजे. तें खालीलप्रमाणें आहे.

प्रथमार्ध

	र.	चं.	मं.	बु.	गु.	शु.	श.
मेष	६६	२८	२४	९	२१	१५	३
वृषभ	३०	४४	४	२१	२८	५५	५
मिथुन	५४	२४	१२	३३	४२	४०	७
कर्क	२४	४८	२	१२	७७	२५	२
सिंह	७२	२०	१८	१८	६३	३५	४
कन्या	४२	३२	१०	३६	७	२०	६
तुळ	१८	४०	८	२४	५६	६०	११
वृश्चिक	४८	८	२०	६	३५	१०	१
धनु	६०	३६	१६	२७	८४	४५	८
मकर	६	४	३२	३	१४	५	१०
कुंभ	१२	१६	६	३०	४९	३०	१२
मीन	३६	१२	१४	१५	७०	५०	९

द्वितीयार्ध

स्थान	र.	चं.	मं.	बु.	गु.	शु.	श.	
१,१०,११	७२	४८	२४	३६	८४	६०	१२	चर राशी
४,७,९	५४	३६	१८	२७	६३	४५	९	
२,५-१२	३६	२४	१२	१८	४२	३०	६	
३-६-८	१८	१२	६	९	२१	१५	३	
१,१०-११	६६	४४	२२	३३	७७	५५	११	स्थिर राशी
४-७-९	४८	३२	१६	२४	५६	४०	८	
२-५-१२	३०	२०	१०	१५	३५	२५	५	
३-६-८	१२	८	४	६	१४	१०	२	
१,१०-११	६०	४०	२०	३०	७०	५०	१०	द्विसंभाव राशी
४-७-९	४२	२८	१४	२१	४९	३५	७	
२-५-१२	२४	१६	८	१२	२८	२०	४	
३-६-८	६	४	२	३	७	५	१	

कोष्टकाच्या प्रथमार्धांत दरेक ग्रहाच्या राशिमानाप्रमाणें त्याला मार्क दिलेले आहेत ते अर्थातच ग्रहांच्या उच्चनीच, स्वगृह, शत्रुगृह, इत्यादि स्थितींवर दिलेले आहेत. सर्वांत कमी मार्कांच्या वारापट सर्वांत जास्त असतात व मध्यंतरीचे मार्क कमी अधिक पटीनें असतात, पण आडनीड नसतात. कोणत्याहि कुंडलीतील दरेक ग्रहाला या कोष्टकाप्रमाणें मार्क द्यावे. उदाहरणार्थ कुंडलींत धनेचा गुरु असेल तर त्यास ८४ मार्क द्यावे, वृश्चिकेचा बुध असेल तर ६ मार्क द्यावे. इत्यादि.

यानंतर कोष्टकाच्या द्वितीयार्धाचा विचार करूं. याची मांडणी दोन निराळ्या तत्वांच्या संयुक्त मिश्रणानें केली आहे. कुंडलीतील वारा स्थानांचे मिळून तीन वर्ग केलेले आहेत. कोणताहि ग्रह प्रथम, एकादश व दशम या स्थानांत असतां अत्यंत बळी असतो म्हणून या तीन स्थानांचा मिळून एक वर्ग केला आहे. या वर्गाच्या खालोखालचा वर्ग चतुर्थस्थान, सप्तमस्थान (ही दोन्ही केंद्रस्थानें असल्यानें) व नवम (भाग्यस्थान असल्यामुळे) या

स्थानांचा मिळून बनतो. तिसऱ्या वर्गांत, द्वितीय, पंचम व द्वादश (हें उदयसन्निध स्थान असल्यामुळे) या स्थानांचा होतो व शेवटचा वर्ग तृतीय, षष्ठ व द्वादश या स्थानांचा मिळून होतो. महत्त्वाच्या मानानेंहि हे वर्ग खरोखर एका पेश्यां एक कमी महत्त्वाचे असेच आहेत. कदाचित् एके ठिकाणांच फरक करावासा वाटेळ. आपल्या आर्य पद्धतीप्रमाणें 'रिपुरंधरिःफ' अथवा षष्ठाष्टमव्यय हीं स्थानें सर्वांत वाईट समजलीं जातात. तेव्हां या तीहींचा मिळून शेवटचा वर्ग करावा व तृतीय स्थानास तिसऱ्या वर्गांत घालावें. आमच्या मतानें ही योजनाच अधिक सयुक्तिक आहे. आम्ही वर दिलेले कोष्टक मूळ इंद्रजीच्या आधारे दिलें आहे.

वरील एका तत्त्वाप्रमाणेच दुसरें तत्त्व असें आहे कीं बाराहि राशींचे चर, स्थिर व द्विस्वभाव असे तीन वर्ग केलेले आहेत. हें वर्गीकरण प्राचीन आहे. कुंडलीतील ग्रह या तीन वर्गांच्या अनुक्रमानेंच बली असतात. म्हणजे चर अवस्थेंत सर्वांत अधिक बली, त्यापेश्यां कमी स्थिर अवस्थेंत व सर्वांत कमी द्विस्वभाव स्थितींत. मेष, कर्क, तुला व मकर या चर राशी आहेत, वृषभ, सिंह, वृश्चिक व कुंभ या स्थिर व मिथुन, कन्या, धनु व मीन या द्विस्वभाव राशी होत.

या दोन तत्त्वांचें एकीकरण करून वरील कोष्टकाचा द्वितीयार्ध बनविलेला आहे. अशी कल्पना करूं कीं एखाद्याच्या कुंडलींत दशमांत मेषेचा रवि आहे. तर या द्वितीयार्धांत प्रथम मेष ही चर राशि असल्यामुळे द्वितीयार्धाचा जो प्रथम भाग चर राशीचा आहे त्यांत पाहिले पाहिजे. त्यांत दशमांतील रवीला ७२ मार्क दिले आहेत. ते व्यावे व कोष्टकाच्या प्रथमार्धातील मेषेच्या रवीला जे ६६ मार्क मिळतात त्यांत मिळवावे. दोहोंची बेरीज मिळून १३८ आली हें कुंडलीतील रवीचे बल झालें.

दुसरें उदाहरण असें घेऊं कीं एखाद्याच्या कुंडलींत षष्ठ स्थानांत वृश्चि-

केचा शनि आहे. प्रथमार्धांत वृश्चिकेच्या शनीस १ मार्क दिला आहे. नंतर द्वितीयार्धांत पाहतां वृश्चिक ही स्थिर राशी असल्यामुळे स्थिर राशींच्या भागांत षष्ठांतील शनीस २ मार्क दिलेले आहेत. या दोन आंकड्यांची बेरीज मिळून ३ मार्क झाले. हे शनीचे बलदर्शक गुण झाले.

अशा रीतीनें रवि, चंद्र, मंगळ, बुध, गुरु, शुक्र व शनि यांचें बल काढून त्या सर्वांची बेरीज करावी. ती संबंध कुंडलीची बलसंख्या झाली.

एकंदर कोष्टकांतील जास्तीत जास्त मार्कांची बेरीज ६९० होते. अर्थांत त्याच्या प्रमाणानें कुंडलीच्या एकंदर मार्कांचें प्रमाण काय वसतें तें पाहावें म्हणजे निश्चित कल्पना येते. एकंदर ६९० मार्कांत जर कुंडलीला इतके मार्क मिळाले तर शंभरास किती अशी शेंकडा टक्केवारी काढावी म्हणजे सूक्ष्म प्रमाण मिळेल.

या कोष्टकांतील प्रथमार्धांत ग्रहांच्या मार्कांची योजना कशी केली आहे तें सुद्धां पाहण्यासारखें आहे. सर्वांत वाईट पापग्रह घेतला तरी त्यांत सुद्धां थोडें तरी शुभ घडवून आणण्याची शक्ति असतेच म्हणून सर्वांत अधिक पापग्रह जो शनि त्यास जर एक मार्क दिला तर त्याच्या खालोखाल पापग्रह मंगळ यास दोन मार्क दिले. पुढें बुध हा मध्यम ग्रह म्ह न त्यास तीन, नंतर चंद्रास ४, पुढें शुभग्रहांत न्यूनबल शुक्र त्यास ९, नंतर आत्मदर्शक रवीस ६ व अखेर शुभतम ग्रह जो गुरु त्यास ७ मार्क या प्रमाणांत मार्कांची जुळणी केली आहे. उदाहरणार्थ सर्वांत अधिक बली स्थितींत शनीस कुंभ राशींत १२ मार्क मिळतात तर सर्वांत अधिक बली स्थितींत गुरुस धनु राशींत ८४ मार्क म्हणजे वरील प्रमाणांत दाखविल्याप्रमाणें शनीच्या सातपट मार्क मिळतात. अशा रीतीनें दरेक ग्रहाच्या शुभकारी शक्तीची बेरीज संख्यारूपानें या पद्धतींत मिळते.

अर्थांतच या पद्धतींत ग्रहाला उणे मार्क नसतातच. म्हणून शेंकडा ९०

ठके मार्क ज्या कुंडलीस मिळतात ती कुंडली मध्यम स्थितीतील सुखी मनुष्याची होय. या पेशां ज्या प्रमाणानें कुंडलीस अधिक मार्क मिळतील तितकी ती अधिक बलवान् व कमी मार्क मिळाल्यास कमी बलवान् समजावी.

या सर्वांत मुख्य गोष्ट ही ध्यानांत ठेवावयाची आहे कीं या मार्कावरून कुंडलीची ठरणारी योग्यता साधारणतः मनुष्याची समाजांतील योग्यता, द्रव्यप्राप्ति, मानकीर्ति व आयुर्मेयादा एवढ्यांच्याच धोरणानें केलेली असते, कोणताही विशेष योग त्यांत दिसणार नाही. एखाद्या पुरुषास पंचमहाराज योगापैकीं एखादा योग असेल तर त्यामुळें तो हीन स्थितीतूनहि राजपद पावेल पण त्यास आधार वरील कोष्टकांत मिळणार नाही. तो साधारणतः वरच्या दरज्याचे मार्क मिळविले इतकेंच, याच प्रमाणें अलौकिक कीर्ती, अपूर्व योगसाधन, एखादें विशिष्ट विद्यासाधन वगैरे योगांचा बोध या पद्धतीवरून होणार नाही. व्यवहारांत ज्या स्थूल भौतिक दृष्टीनें मनुष्याची कमी अधिक योग्यता आपण ठरवितों तेवढीच दृष्टि या पद्धतीनें उपलब्ध होते.

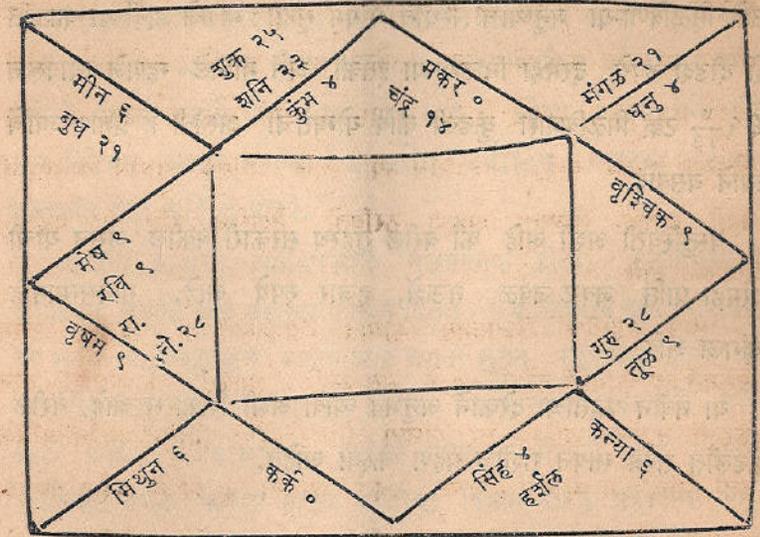
समग्र कुंडलीची संख्यात्मक योग्यता ज्याप्रमाणें या पद्धतीनें उत्तम समजते त्याचप्रमाणें दरेक ग्रहाचें बलाबलहि समजतें. कोणत्याही दोन कुंडल्या तपासून पाहिल्या तर त्यांमध्ये जो ग्रह वरील पद्धतीनें एकीत अधिक बळी ठरेल, त्या ग्रहाच्या गुणाचा उत्कर्ष, अथवा त्या ग्रहानें दर्शित वस्तूंचा लाभ त्या कुंडलीवाल्या गृहस्थास अधिक होईल असेहि नक्की समजतें. या कामीं पूर्वाचार्यांनीं ग्रहांचे जे गुण नक्की केले आहेत तेच ध्यावयाचे आहेत. रवि हा आयुष्य, अधिकार, राजवैभव, औदार्य वगैरे दर्शवितो. चंद्र, हा निरोगीपणा, चित्ताची स्थिति, मातृसुख, लोकप्रीती, वगैरे दर्शवितो. बुध, हा बुद्धि, विद्या, व्यापार, वक्तृत्व, मातुलगृह वगैरेचा बोधक आहे. मंगळ हा शौर्य, पराक्रम, करता, अधिकार, शारीरिक शक्ति, आघात वगैरे

सुचवितो. गुरु हा सत्त्वगुण, धार्मिक उन्नति, चित्तस्थैर्य व ऐश्वर्याचा उत्कर्ष दाखवितो. शुक्रावरून सौंदर्य, स्त्रीसौख्य, ललितकलाध्ययन, रत्नसंग्रह वगैरे पाहतात व शनि हा सेवाधर्म, दुःख, कष्ट, व्याधि, संकटें वगैरेचा द्योतक होतो. या गुणधर्मांप्रमाणें दरेक ग्रहाच्या बलावरून विचार करावा.

या पद्धतींत हर्शल व नेपच्यून यांनां मार्क दिलेले नाहींत, अनुभवानें यांचा संग्रह करून वरील कोष्टकांत सुधारणा करितां येईल.

अखेर एका कुंडलीचें बल या पद्धतीनें ठरविण्याचें एक उदाहरण दाखवून हा लेख पूर्ण करूं.

सा. ल.

यांतील मार्क खालील प्रमाणें घेतात.

ग्रह	प्रथमार्ध	द्वितीयार्ध	वेरीज
रवि	६६	+	५४ = १२०
चंद्र	४	+	४८ = १२

मंगळ	१६	+	< =	२४
बुध	१९	+	३ =	१८
गुरु	९६	+	< ४ =	१४०
शुक्र	३०	+	२९ =	९९
शनि	१२	+	९ =	१७
				४२६

$$६९० : १०० :: ४२६ = ६९\frac{१०}{३}$$

म्हणजे या गृहस्थांना शेंकडा $६९\frac{१०}{३}$ टक्के मार्के मिळाले शेंकडा ९० टक्के मिळविणाऱ्या मनुष्याची स्थिति मध्यम सुखी म्हणजे हल्लींच्या काळांत शें दीडशें रुपये दरमहा मिळणाऱ्या इतकी असें मानिलें म्हणजे त्यावरून $६९\frac{१०}{३}$ टक्के मिळविणारी कुंडली काय योग्यतेची असावी हें प्रमाण ज्याचें त्यानें वसवावें.

वस्तुस्थिती अशी आहे कीं वरील गृहस्थ सरकारी वकील असून यांची दरमहा प्राप्ति जवळ जवळ नऊशें, हजार रुपये आहे. मानसन्मानदि चांगला आहे.

या नवीन पद्धतीचा दरेकानें अनुभव घ्यावा अशी शिफारस आहे. वरील कुंडलींत सर्वत्र सायन राशीच ग्रहण केल्या आहेत.

नाक्षत्र गोचरी.

भविष्यकाळनिर्णय करण्याच्या ज्या अनेक पद्धति उपलब्ध झालेल्या आहेत त्या सर्वांत गोचर ग्रहानें भावी सुखदुःखांचा काळ जाणण्याची पद्धति फारच सोपी असून फार प्राचीन काळापासून आपल्यामध्ये रूढ आहे. जन्मलग्न अगर जन्मकाळचा चंद्र यांपासून चालू ग्रह कितव्या राशीवर आपल्या दैनंदिन भ्रमणानें आले आहेत हें पाहून त्याप्रमाणें शुभाशुभ फळाची कल्पना गोचरीमध्ये करितात. काळ निर्णय करण्याची कोणतीही पद्धति घेतली असतां ती अपुरी भासते. व तिच्या जोडीला गोचर ग्रहांच्या भ्रमणांची जोड अवश्य घ्यावी लागते. असें आहे तरी ही पद्धति इतर कांहीं पद्धतींप्रमाणें भविष्यकीळनिर्णय स्वतंत्र रीतीनें करण्याचे कामीं अपुरी आहे. हल्लीं प्रचारांत असलेली गोचर ग्रह पाहण्याची पद्धति व पूर्व ग्रंथांत वर्णन केलेली गोचर पद्धति यांत बराच भेद आहे. गोचर ग्रहांसंबंधानें सविस्तर विवेचन आम्हीं आमच्या 'बालबोध ज्योतिष' नांवाच्या लहानशा पुस्तकांत केले आहे तें पहावें.

भारतीय आर्यांची ज्योतिषपद्धति नाक्षत्रात्मक होती. हल्लींप्रमाणें ती राश्यात्मक नव्हती असें महाभारतावरून दिसतें. काळांतरानें इतर राष्ट्रांवरोंवर संबंध आल्याकारणानें नाक्षत्रात्मक गणना सुटून राश्यात्मक झाली असें अथर्ववेदांतील ज्योतिषभागावरून दिसतें. यांत नाक्षत्र पद्धतीचें वर्णन आलें आहे त्याचेंच रूपांतर हल्लींची राश्यात्मक गोचरी होय. अथर्वज्योतिषांत वर्णन केलेला नाक्षत्र पद्धतीचा विभाग फारच महत्त्वाचा असून त्याकडे अद्याप पावेतो महाराष्ट्रांतील ज्योतिर्विदांचे लक्ष्य गेलेलें दिसत नाही. करितां चालू लेखांत ह्या नाक्षत्र गोचरीचें सविस्तर विवेचन करण्याचें योजिलें आहे.

अथर्वज्योतिषांत एकंदर १६२ श्लोक आहेत व यांत १४ प्रकारणें आहेत. हें पितामहानें काश्यपाम सांगितलें आहे. यांतील शेवटच्या ६२ श्लोकांत ज्योतिषशास्त्राच्या जातक विभागाबद्दल माहिती दिली आहे.

हा विभाग फार प्राचीन असून फार महत्त्वाचा आहे. एकंदर सत्तावीस नक्षत्रांचे नऊ नऊ नक्षत्रांचा एक असे तीन वर्ग करून जन्मनक्षत्रापासून दर एक नक्षत्रास निरनिराळे नामाभिधान खालीलप्रमाणे केले आहे.

जन्म संपद्विपक्षेभ्यः प्रत्वरः साधकस्तथा ॥

नैधनो मित्रवर्गश्च परमो मैत्र एव च ।

दशमं जन्मनक्षत्रात्कर्मनक्षत्रमुच्यते ।

एकोनविंशतिं चैव गर्भाधानकमुच्यते ॥

द्वितीयमेकादशं विंशमेष संपत्करो गणः ।

तृतीयमेकविंशं तु द्वादशं तु विपत्करम् ॥

क्षेभ्यं चतुर्थं द्वाविंशं तथायच्च त्रयोदशम् ।

साधकं तु चतुर्विंशं षष्ठं पंचदशं च यत् ।

नैधनं पंचविंशं तु षोडशं सप्तमं तथा ॥

मैत्रे सप्तदशं विद्यात्पट्टिशमितिचाष्टमं ।

सप्तविंशं परं मैत्रं नवषष्ठादशं च यत् ॥

वर्गक्रम

(१)	१	जन्मनक्षत्र.	१०	कर्मनक्षत्र.	१९	आधाननक्षत्र.
(२)	२		११		२०	संपत्कर नक्षत्रे
(३)	३		१२		२१	विपत्कर
(४)	४		१३		२२	क्षेभ्य
(५)	५		१४		२३	प्रत्वर
(६)	६		१५		२४	साधक
(७)	७		१६		२५	नैधन
(८)	८		१७		२६	मैत्र
(९)	९		१८		२७	परममैत्र

ह्याप्रमाणे वर्गीकरण करितां २७ नक्षत्रांमध्ये तीन तीन नक्षत्रे समान-धर्माचीं आढळतात. जन्मकालीन चंद्र ज्या नक्षत्रांत असतो त्यांस

जन्मनक्षत्र म्हणतात. ह्या नक्षत्रापासूनच्या दुसऱ्या नक्षत्रास संपत् इत्यादि-प्रमाणे नावे आहेत. व हे नक्षत्रात्मविभाग आपल्या नांवांप्रमाणे शुभाशुभ मानिले आहेत. ही नक्षत्रांची मोजणी जन्मकाळीं चंद्र ज्या नक्षत्रांमध्ये आहे त्यापासून करावी किंवा जन्मलग्न ज्या नक्षत्रांत आहे तेथपासून करावी ह्याबद्दल स्पष्ट उल्लेख कोठे केलेला आढळत नाही. फक्त जन्मचंद्र ज्या नक्षत्रांत असतो तेथून गणना करण्याचा प्रवात आहे. आमच्या मते जन्मलग्न व जन्मचंद्र हे दोन्ही ज्या ज्या नक्षत्रांत असतील त्या त्या अनु-रोधाने प्रथमतः कुंडलीतील कोणकोणते विभाग शुभाशुभ आहेत हे ठरवावे नंतर जे विभाग जन्म व चंद्र ह्या दोहोवरून शुभ ठरतील ते खात्रीपूर्वक शुभ फले देणारे मानावे व अशुभ फल देणारे असतील त्यांचीं अशुभ फले विशेष स्पष्टपणे पाहण्यास मिळतील. बाकीच्यांचीं फले तारतम्य भावाने ध्यावीं.

याच पद्धतीवर हल्लींची प्रचारांतील राश्यात्मक गोचरी आलेली आहे असे जरा सूक्ष्मतेने पाहिले असतां आपणांस सहज कळेल. ग्रह जेव्हां ६ वा, ८ वा किंवा १२ वा येतो त्या वेळीं अशुभ मानतात. जन्मलग्ना-पासून किंवा जन्मचंद्रापासून ६ व्या राशीच्या आरंभीं विपत् नक्षत्र येते. आठव्या राशीच्या आरंभीं नैधन नक्षत्र येते व बाराव्या राशीच्या आरंभीं २५ वे म्हणजे नैधन नक्षत्र येते हीं सर्व नक्षत्रे अशुभ फले दर्शविणारी आहेत. ह्याचे उलट जन्मलग्नापासून ९ वे किंवा ९ वे ग्रह शुभ मानितात. यांचे आरंभीं जन्म अगर कर्म नक्षत्रे येतात. बरील सर्व विवे-चनावरून पाहतां ही अथर्वज्योतिषांत वर्णन केलेली नाक्षत्र पद्धति राशि-पद्धतीपेक्षा अधिक सूक्ष्म व महत्त्वाची आहे. राशि हा ३० अंशांचा क्रांतिवृत्ताचा भाग आहे व नक्षत्र हा १३ अं. २० क. चा भाग आहे. म्हणजे एका राशींत सत्त्वादोन नक्षत्रे येतात. अर्थात् क्रांतिवृत्ताचा नक्षत्र-विभाग हा राशिबिभागापेक्षा जास्त सूक्ष्मतर भाग असल्यामुळे फलादेशा-तही त्या मानाने अधिक सूक्ष्मता येते. आज आपणांस फळांत जितकी सूक्ष्मता अधिक घेईल तेवढी पाहिजे आहे करितां या पद्धतीचा जास्त प्रसार होणे अधिक श्रेयस्कर आहे.

ह्या वर्णन केलेल्या नाक्षत्रात्मक पद्धतीच्या योगाने जन्मकुंडलीतील जन्मकालीन ग्रह कसे आहेत याबद्दल चांगली अटकळ बांधता येते व ते ते ग्रह आपल्या परिभ्रमणकाळाने किंवा आपल्या दैनंदिनभ्रमणाने कोणत्या प्रकारची शुभाशुभ फळे प्राप्त होतील याबद्दल अचुक निदान करिता येते. उदाहरणार्थ जन्मकुंडलीत चंद्र व गुरु हे संपत् नक्षत्रांत असतां गुरु ज्या ज्या वेळीं संपत् किंवा दुसऱ्या शुभ नक्षत्रांत गोचरीने येतो त्या वेळीं सांपत्तिक स्थिति सुधारतो, धंदा रोजगार उत्तम चालतो. ह्याचे उलट ज्या ज्या वेळीं विपत् किंवा नैधन नक्षत्रांत शनि, मंगळ व हर्शल यांची भ्रमणे होत असून जन्मकालीन रवि किंवा चंद्र पीडित होतात त्या त्या वेळीं आजार, संकटे, अपघात किंवा मृत्यु प्राप्त होतो. संपत् नक्षत्रांतील शुभ ग्रहांचे योग सांपत्तिक लाभ दर्शवितात. विपत् नक्षत्रांत होणारे अशुभ किंवा क्रूर ग्रहांचे योग अनेक संकटे व आपदा दर्शवितात. क्षेम नक्षत्रांत शुभ ग्रहांच्या भ्रमणांची शुभ फळे पाहण्यास मिळतील. प्रवर किंवा ह्यासच कित्येक ग्रंथकार अरि नक्षत्रे म्हणतात ह्यांत होत असलेले पापग्रहांचे योग शत्रुत्व व भांडणतंटे दर्शवितात. सिद्धक किंवा साधक नक्षत्रांत शुभ ग्रहांचे योग सर्व कार्यांत यश दर्शवितात. नैधन किंवा बद्ध नक्षत्रांत होत असलेली क्रूर ग्रहांची भ्रमणे शारीरिक व मानसिक दौर्बल्य दर्शवितात. मैत्र व परममैत्र हे नक्षत्रविभाग शुभ असून ह्यांमधून होत असलेली शुभ ग्रहांची भ्रमणे, नवीन मित्रत्व होणे, मित्रापासून लाभ, मदत व यश दर्शवितात. असो, येथपर्यंत मालेच्या वाचकास ह्या नाक्षत्रात्मविभागांतर्वाची इतर संस्कृत ज्योतिष वाङ्मयांत आमच्या आढळण्यांत जी इतर माहिती आली आहे ती देऊन हा बराच लांबलेला विषय पुरा करण्याचा विचार आहे.

जन्मकर्मादि नक्षत्रप्रकरणम्

जन्मभं कर्म आधानं विनाशं सामुदायकम् ।

संघातिकमिदं धिष्ण्यं षट्कं सर्वजनीनकम् ॥ १ ॥

ज्ञातिदेशाभिषेकैश्च नवधिष्णानि भूपतेः ।

*वेधं ज्ञात्वा फलं ब्रूहि क्रूरे हानि शुभे शुभम् ॥ २ ॥

जन्म, कर्म, आधान, विनाश, सामुदायिक व संघातिक ह्या सहा नक्षत्रांचा उपयोग साधारण माणसाबद्दल शुभाशुभ विचार करतेवेळीं करितात परंतु राजेलोकांबद्दल विचार करतेवेळीं पूर्वी सांगितलेली सहा नक्षत्रे व ज्ञाति, देश व अभिषेक मिळून नऊ नक्षत्रे विचारांत घ्यावी लागतात. व ह्या नक्षत्रांस ज्याप्रमाणे वेध होतात त्याप्रमाणे फलादेश जाणावा. क्रूर ग्रहांचा वेध होत असतां अशुभ फळे व शुभ ग्रहांचा वेध असतां शुभ फळे सांगार्वी.

जन्मभं जन्मनक्षत्रं दशमं कर्मसंज्ञकम् ।

एकोनविंशमाधानं त्रयोविंशं विनाशभम् ॥ ३ ॥

अष्टादशं च नक्षत्रं सामुदायिक संज्ञकम् ।

संघातिकं च विज्ञेयमृक्षं षोडशमत्रहि ॥ ४ ॥

ज्या नक्षत्रांत जन्म होतो तें जन्मनक्षत्र, जन्मनक्षत्रापासूनचें १० वें कर्म नक्षत्र, १९ वें आधान, २३ वें विनाश नक्षत्र, १८ वें सामुदायिक व १६ वें संघातिक नक्षत्र ह्याप्रमाणे नक्षत्रांच्या संज्ञा आहेत.

षड्विंशं राज्यजात्यं च जातिनाम स्वजातिभम् ।

देशभं देशनामर्क्षं राज्यर्क्षमभिषेकभम् ॥ ५ ॥

जन्म नक्षत्रापासून २६ वें नक्षत्र राज्यजाति नक्षत्र मानितात. आपल्या जातीच्या नांवाचे जें नक्षत्र तें जातिनक्षत्र असतें. देशाच्या नांवावरून येणारे तें देशनक्षत्र व ज्या नक्षत्रावर राज्यास राज्याभिषेक झाला असेल तें राज्यनक्षत्र जाणावें.

पञ्चविंशतिजातिश्च सप्तविंशाऽभिषेकभम् ।

षड्विंशतिमं देशं जन्म ऋक्षादि शोधयेत् ॥ ६ ॥

कांहीं ग्रंथकारांच्या मते जन्मनक्षत्रापासून २९ वें नक्षत्र तें जाति-
नक्षत्र, २७ वें अभिषेक व २६ वें देशनक्षत्र मानणें युक्त वाटतें.

इत्येवं नव धिष्ण्यानां वेधं दृष्टिं विचिन्तयेत् ।

ह्या वर सांगितलेल्या ९ नक्षत्रांस ज्याप्रमाणें शुभाशुभ ग्रहांचा वेध किंवा
दृष्टियोग होईल त्या मानानें फलादेश कल्पावा.

मृत्युः स्याज्जनभे विद्धे कर्मभे क्लेश एव च ॥ ७ ॥

आधानक्षे प्रवासः स्याद्विनाशे बन्धुविग्रहः ।

सामुदायिकभेऽनिष्टं हानिः संघातिके तथा ॥ ८ ॥

जातिभे कुलनाशश्च बन्धनं चोभिषकभे ।

देशक्षे देशभङ्गश्च क्रूरैरेवं शुभैःशुभम् ॥ ९ ॥

जन्मनक्षत्र विद्ध झालें असतां मृत्यु, कर्मनक्षत्र विद्ध झालें असतां क्लेश,
आधान नक्षत्र विद्ध झालें असतां प्रवास, विनाश नक्षत्र विद्ध झालें असतां
भावांबरोबर भांडण, वेगळेपणा, सामुदायिक नक्षत्र विद्ध झालें असतां अशुभ
फल, संघातिक नक्षत्र विद्ध झालें असतां हानि, जातिनक्षत्र विद्ध झालें
असतां कुलाचा नाश, अभिषेक नक्षत्र विद्ध झालें असतां बंधन व देश-
नक्षत्र विद्ध झालें असतां देशाचा भङ्ग होतो. क्रूर ग्रहाचा वेध झाला
असतां अशुभ फळें व शुभ ग्रहाचा वेध झाला असतां शुभ फळें कल्पावीं.

उपग्रह समायुक्ते मृत्युर्भवति नान्यथा ।

शुभग्रहेण युक्तं चेद्विपरीत फलं भवेत् ॥ १० ॥

जन्मकर्मादि नक्षत्रांपैकी ज्या नक्षत्रांस क्रूर ग्रहाचा वेध झाला असेल व
त्यावर उपग्रह असेल तर निश्चयानें मृत्यु होतो. परंतु जन्मकर्मादि नक्षत्र
शुभ ग्रहानें युक्त असतां पूर्वी सांगितलेलें अशुभ फळ मिळणार नाही.

सौम्यपापग्रहो हन्यान्नान्नो व्याधिभ्रनक्षयः ।

वेधे वैनाशिकाद्यर्क्षात्रिवेधे चायुषो भयम् ॥ ११ ॥

जन्मनक्षत्रास शुभ ग्रहाचा वेध झाला असतां व्याधीचा नाश होतो.
परंतु क्रूर ग्रहाचा वेध झाला असतां धननाश होतो. विनाश, सामुदायिक,

व संघातिक या तीन नक्षत्रांस एकाच वेळीं क्रूर ग्रहांचा वेध झाला असतां
आयुष्यभय (अपमृत्युभय) दर्शवितो.

खालीलप्रमाणें उपग्रह पाहतात.—

सूर्यभात्पञ्चमं धिष्ण्यं ज्ञेयं विद्युन्मुखाभिधम् ।

शूलं चाष्टमं प्रोक्तं सन्निपातं चतुर्दशम् ।

केतुरष्टादशे प्रोक्तं उल्का स्यादेकविंशतौ ॥

द्वाविंशतितमे कंपस्त्रयोर्विशे च वज्रकम् ।

निर्घातश्च चतुर्विंशे उक्ताश्चाष्टातूपग्रहाः ॥

ज्या नक्षत्रावर सूर्य असतो त्या नक्षत्रापासून ५ व्या नक्षत्रावर विद्यु-
न्मुख, ८ व्यावर शूल, १४ व्यावर सन्निपात, १८ व्यावर केतु, २१
व्यावर उल्का, २२ व्यावर कंप, २३ व्यावर वज्र, २४ व्यावर निर्घात
ह्याप्रमाणें आठ उपग्रह असतात.

जन्मक्षेगो यस्य स्वगो ग्रहेण

विहन्यते पञ्चविधोक्तया वा ।

मासेन मृत्युं प्रवदन्ति तस्य

गर्गादि मुख्या मुनयो नरस्य ॥ १२ ॥

ज्याच्या जन्मनक्षत्रावर ग्रह असून तो ग्रह पांच प्रकारांनीं हनन झालला
असेल (अर्थात् क्रूरविद्ध, क्रूरयुक्त, उपग्रहयुक्त, ग्रहलत्तायुक्त किंवा क्रूरग्रहदृष्ट
असेल) तर तो मनुष्य १ महिन्यामध्ये मृत्यु पावतो असें गर्गादि श्रेष्ठ
मुनि सांगतात.

कर्मक्षेगे वा प्रवदन्ति मृत्युं मासद्वयेन त्रिदशधिकेन ।

चतुष्पदाद्वाथ सरीसृपाद्वा मार्गप्रपन्नस्य नरस्य तस्य ॥ १३ ॥

कर्मनक्षत्रावर जर पूर्वोक्त योग होईल तर चतुष्पाद जनावर, जळामधील
सर्प, किंवा रस्त्यामध्ये पडून २ महिने १३ दिवसांनीं मृत्यु होतो.

संघातिकस्थस्त्रिभिरेव मासैर्दिनैर्यथा पञ्चभिरेव दत्ते ।

मृत्युं गतेन स्वगृहस्थितस्य नरस्य मासं मुनिवाक्यमेतत् ॥ १४ ॥

संघातिक नक्षत्रावर पूर्वोक्त सांगितल्याप्रमाणें योग घडला असतां
आपले घरांत ३ महिने पांच दिवस किंवा एक महिन्यांत मृत्यु होतो.

मासैश्चतुर्भिश्च तथोदयर्क्षे शस्त्रेण मृत्युं प्रददाति पुंसाम् ।

विषेण वा बन्धनकेनवापि स्वयं विनश्येदपि देवराजः ॥ १५ ॥

उदय नक्षत्रावर (पूर्वा सांगितलेल्या सामुदायिक नक्षत्राला उदय असे दुसरें नांव आहे) पूर्वोक्त योग झाला असतां देवराजा इन्द्र जरी असला तरी चार महिन्यांमध्ये शस्त्रघातानें, विषानें, बन्धनानें किंवा आत्मघातानें मृत्यु येतो.

वैनाशिकस्थः प्रददाति मृत्युः क्षतेन रोगेण बुभुक्षया वा ।

दिनैस्त्रिभिः पञ्चभिरेव दत्ते विदेशसंस्थस्य नरस्य मासम् ॥ १६ ॥

विनाश नक्षत्रावर पूर्वोक्त योग झाला असतां पांच दिवसांत परदेशांत क्षतानें, रोगानें, किंवा अन्न न मिळाल्यानें मृत्यु येतो.

मृत्युं तदा मानसगो नराणां मासैश्चतुर्थिर्विदधाति खेटः ।

नानाविधै रोगगणैर्नितान्तं विनाशयत्येव न संशयोऽत्र ॥ १७ ॥

मानस नक्षत्रावर (जन्म नक्षत्रापासून २९ वे नक्षत्रास मानस संज्ञा आहे) पूर्वोक्त योग झाला असतां निश्चयपूर्वक चार महिन्यांमध्ये नानाप्रकारचे रोग होऊन मृत्यु होतो.

जन्मर्क्षगो वा दिवसाधिनाथः कर्मर्क्षगो भूमिजरात्रिनाथौ ॥

मृत्युस्तदा शत्रुकृतात्रिरोधात् संपद्यते द्वादशरात्रिमध्ये ॥ १८ ॥

जन्मनक्षत्रावर सूर्य व कर्मनक्षत्रामध्ये मंगळ व चंद्र आले असतां शत्रूच्या बन्धनानें मृत्यु होतो.

कर्मर्क्षगो वा दिवसाधिनाथः संघातिकस्थौ शशिभूमिपुत्रौ ॥

मृत्युस्तदा तस्य भवेन्नरस्य मासस्य मध्ये कथितो मुनीन्द्रैः ॥ १९ ॥

कर्म नक्षत्रावर सूर्य व संघातिक नक्षत्रामध्ये चंद्र मंगळ असतां मुनी-लोक एक महिन्यामध्ये मृत्यु होईल असे सांगतात.

ॐ ॥ श्रीसद्गुरुवे नमः ॥ ॐ

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष २ रं.

जुलै १९१६.

{ अंक ४ था.

ग्रहांचें बल कसें पहातात ?

(लेखकः—राम नारायण.)

बलावबोधेन विना दशादि क्रमावबोधो न भवद्यतोतः ।

तत्स्थान-दिक्-काल-निसर्ग-चेष्टा-दृग्भेदभिन्नं कथयाम्यशेषम् ॥

श्रीपतिः

आर्य व यूरोपीय ज्योतिषशास्त्रेतील ग्रहांचें बलाबल पहाण्याचे नवे जुने प्रकार विशेष लक्षांत ठेवण्यासारखे आहेत. या दोन पद्धतीमध्ये फरक काय आहेत, ऐक्य कोठें आहे आणि कोणती वाजू विचारास किंवा अनुभवास पटते याची चिकित्सा ज्योतिषशास्त्राध्ययनाच्या कार्मी फारच उपयोगी पडेल यांत शंका नाही. हल्लीं आम्हीं ग्रहांचें बल कसें पहातो व पूर्वीच्या ग्रंथावरून ग्रहबल पहाण्याचा प्रकार कसा होता याचा विचार करून अनुभ-

वास कोणता प्रकार पटतो याचा निर्णय करण्याचा प्रयत्न प्रस्तुत लेखांत करावयाचा आहे.

ग्रहांचे बल चार प्रकारचे आहे ते असे:—(१) स्थानबल (२) राशिबल (३) दृष्टिबल व (४) योगबल. ह्या चार प्रकारांनीं ग्रहबल पहाण्याचा प्रघात हल्लीं पडला आहे. ह्या चार प्रकारच्या बलांपैकी स्थानबल हे विशेष महत्त्वाचे आहे. त्यानंतर वर दिलेल्या अनुक्रमाने बलांचे महत्त्व समजावे. वराहमिहिराचार्यांनीं (१) स्थानबल (२) दिशाबल (३) चेष्टाबल (४) कालबल व (५) नैसर्गिक बल अशीं ५ प्रकारचीं बले दिली आहेत. या लेखाच्या शिरोभागी लिहिलेल्या श्लोकांत दृष्टिबल अधिक धरले आहे. सारावलीकाराच्या मते दिक्, स्थान, काल, व चेष्टा हीं चार प्रकारचीं बले महत्त्वाचीं आहेत व त्यांचा उपयोग सर्व गोष्टींचा निर्णय करण्याकरतां करावा व ह्या चार बलांपैकीं एकही बल ज्या ग्रहास नाही तो ग्रह निर्बली समजावा.

दिक्स्थानकालचेष्टाकृतं बलं सर्वनिर्णयविधाने ॥

वक्ष्ये चतुप्रकारं ग्रहस्तु रिक्तो भवेद्बलः ॥ अ. ४-३४

सारावलीकाराने वराहमिहिराचार्यांस अनुसरून नैसर्गिक बलाचाही उल्लेख शेवटीं केला आहे. परंतु त्याचे महत्त्व पूर्वोक्त चार प्रकारच्या बलांइतके महत्त्वाचे नसल्यामुळे त्याचा उल्लेख दिक्स्थानादिवलांबरोबर केला नसेल. पूर्वाचार्यांच्या मताप्रमाणे बलांचे प्रकार पांच किंवा सहा होतात. या प्रकारांपैकीं कोणता प्रकार अधिक महत्त्वाचा व कोणता प्रकार गौण याचा मात्र निर्णय कोणी केला नाही. प्रसिद्ध टीकाकार भटोत्पल यानेही या प्रकरणांत मूकवृत्तीच धारण केलेली आहे !

ग्रहांचीं सर्व प्रकारचीं बले लक्षांत घेऊन आम्ही त्यांचे ४ प्रकार मानले आहेत. व या चार प्रकारांमध्ये पूर्वाचार्यांच्या ५ किंवा ६ बलांचा समावेश कसा होतो, त्यामध्ये विरोध कोठे येतो, प्रत्येक प्रकारचे बल कसे पहावे वगैरेचा विचार आतां करूं.

(१) स्थानबल.

कुंडलीच्या द्वादश स्थानांपैकीं कांहीं विशिष्ट स्थानांमध्ये ग्रह बलवान असतो. हे जे स्थानामुळे येणारे बल त्यास 'स्थानबल' अशी संज्ञा आहे. पूर्वाचार्यांच्या 'स्थानबलाचा' अर्थ निराळा आहे. वराहमिहिराच्या मताप्रमाणे 'जो ग्रह आपल्या उच्च राशींत, मित्रक्षेत्रीं, मूल त्रिकोण-क्षेत्रीं, स्वनवांशी किंवा स्वक्षेत्रीं असतो तो ग्रह 'स्थानबली' समजावा. (स्वोच्चसुलहन्निजकोणनवांशैः स्थानबलं स्वगृहोपगतेच).

सारावलीकाराने वराहमिहिराप्रमाणेच स्थानबल दिले असून (स्त्रीक्षेत्रे शशिभागवौ नरगृहे शेषाबले स्थानजे) स्त्रीराशीमध्ये चंद्र व शुक्र आणि पुरुषराशीमध्ये चंद्र-शुक्रांन्यतिरिक्त ग्रह असतील तर त्यांस 'स्थानबली' समजावे असे अधिक सांगितले आहे. पूर्वाचार्यांच्या 'स्थानबल' या सामाजिक शब्दांतील 'स्थान' याचा अर्थ राशि असा आहे व हल्लीं प्रचलित असलेल्या 'स्थानबल' यांतील 'स्थान' याचा अर्थ कुंडलीच्या द्वादश विभागांपैकीं एक विभाग असा आहे. हा फरक वाचकांनीं प्रथमच लक्षांत ठेवावा.

पूर्वाचार्यांनीं जे दिग्बल म्हणून सांगितले आहे ते व प्रस्तुत काळीं समजले जाणारे स्थानबल यांमध्ये किंचित् थोडेसे साम्य आहे. सारावलीमध्ये दिग्बल सांगितले आहे ते असे:—

लग्ने जीवबुधौ दिवाकर कुजौ व्योम्नि स्मरे भास्करि- ।

बंधाविदुसितौ दिशाकृतमिदं.....॥

'लग्नेकेर्द्री बुध-गुरु, दशमांत रवि-मंगळ, सप्तमांत शनि आणि चतुर्थांत चंद्र-शुक्र येणेप्रमाणे ग्रह असतां ते दिग्बली जाणावे' हे दिग्बल हल्लीं समजले जाणाऱ्या स्थानबलाच्या मानाने फारच अपुरे आहे. याचा प्रत्यय थोड्याशा कुंडल्या पाहिल्या म्हणजे कळून येईल. उदाहरणार्थ एक कुंडली देतो.—

सा. ल.

६	श. ४ बु.
७ मं	५ र.
८	शु.
९	११
१०	१२ ने.

ह्या कुंडलीमध्ये बुधगुरुंपैकी एकही ग्रह लग्नांत नाही, रवि किंवा मंगळ दशमांत नाही, सप्तमांत शनि किंवा चतुर्थांत चंद्र किंवा शुक्र नाही. म्हणजे दिग्बल कोणत्याच ग्रहास नाही असे होते. अशी कुंडली आली असता कोणत्या ग्रहास किती दिग्बल आहे हे समजण्याची व्यवस्था पूर्वाचार्यांनी केलेली नाही. असला प्रकार प्रचलित स्थानबलाचा होत नाही हे पुढील विवेचनावरून वाचकांच्या लक्षांत येईल. या दिग्बलाव्यतिरिक्त कुंडलीच्या द्वादश स्थानांत ग्रह कसे बलवान असतात यासंबंधाने पूर्व ग्रंथकारांनी विशेष विचार केल्याचे दिसत नाही. ग्रहांचे राशिबल पहाण्याकरता सहा नव्हे तर सोळा वर्ग ज्यांनी निर्माण केले त्यांनी या स्थानबलाकडे इतके दुर्लक्ष कसे केले याचे आश्चर्य वाटते !

कुंडलीतील द्वादश स्थानांचा बलासंबंधी विचार करतां १-१०-११-७-२-९-३-६-४-१२-६-८ ही स्थाने यथानुक्रम बलवान आहेत. प्रथम व दशम या दोन स्थानांत असणारे ग्रह अतिशय बलवान असतात. त्यानंतर लाभस्थानांतील ग्रह बलवान असतात. सर्वांमध्ये द्वादश, षष्ठ व अष्टम ही स्थाने मात्र अगदी बलहीन आहेत. कर्तृत्ववान पुरुषांच्या कुंडल्यांमध्ये ह्या स्थानांमध्ये ग्रहाधिक्य कधीच आढळून येणार नाही. स्वतःच्या जोरावर महत्त्वास चढलेल्या व्यक्तींच्या कुंडल्यांमध्ये ग्रह स्थानबली असतात यांत मुळांच शंका नाही. वर दिलेल्या कुंडलीमध्ये रवि, शुक्र, हर्शल, गुरु, चंद्र व मंगळ हे ग्रह स्थानबल आहेत. मागील वर्षाच्या अंकांत ९ प्रसिद्ध व्यक्तींच्या कुंडल्या दिल्या आहेत त्या प्रत्येक कुंडलींत ग्रह विशेषकरून स्थानबली आहेत असे दिसून येईल.

कुंडलीच्या द्वादश स्थानांच्या बलाप्रमाणे वर्गीकरण करून वर दिले आहे. ग्रहांचे शुभाशुभत्व व गुणधर्म लक्षांत घेऊन त्यांचीं फले कुंडलीच्या कोणत्या स्थानांत विशेष वृद्धिंगत होतात याचाही विचार स्थानबलामध्येच केला पाहिजे. कोणत्याही ग्रहाची शुभाशुभ फले प्रथम व दशम या दोन स्थानांत स्पष्टपणे दिसून येतात व या दोन स्थानांव्यतिरिक्त इतर स्थानांत सर्वच ग्रह सारखेच बलवान नसतात. कोणते ग्रह कोणत्या स्थानांत बलवान असतात हे आमच्या अनुभवाप्रमाणे पुढे देत आहो.

रवि—दशम, लग्न, लाभ, तृतीय, नवम, पंचम, धन, सप्तम, चतुर्थ, व्यय, षष्ठ व अष्टम या स्थानांच्या अनुक्रमाने बलवान असतो.

चंद्र—दशम, लग्न, लाभ, सप्तम, नवम, धन, चतुर्थ, पंचम, तृतीय व्यय, षष्ठ आणि अष्टम या स्थानांच्या अनुक्रमाने बलवान असतो.

बुध—लग्न, दशम, लाभ, तृतीय, नवम, पंचम, सप्तम, धन, चतुर्थ, अष्टम आणि व्यय या स्थानांच्या अनुक्रमाने बलवान असतो.

शुक्र—लग्न, दशम, लाभ, सप्तम, धन, नवम, पंचम, चतुर्थ, तृतीय, व्यय, षष्ठ व अष्टम या स्थानांच्या अनुक्रमाने बलवान असतो.

मंगळ—दशम, लग्न, लाभ, तृतीय, सप्तम, नवम, पंचम, धन, षष्ठ, चतुर्थ, अष्टम आणि व्यय या स्थानांच्या अनुक्रमाने बलवान असतो.

गुरु—लग्न, दशम, नवम, लाभ, पंचम, धन, तृतीय, सप्तम, चतुर्थ, व्यय, अष्टम व षष्ठ या स्थानांच्या अनुक्रमाने बलवान असतो.

शनि—दशम, लग्न, लाभ, नवम, तृतीय, सप्तम, पंचम, धन, षष्ठ, चतुर्थ, अष्टम आणि व्यय या अनुक्रमाने बलवान असतो.

हर्शल—लग्न, दशम, नवम, तृतीय, लाभ, पंचम, सप्तम, धन, चतुर्थ, व्यय, अष्टम व षष्ठ या स्थानांच्या अनुक्रमाने बलवान असतो.

नेपच्युन—लग्न, दशम, तृतीय, नवम, लाभ, सप्तम, पंचम, धन, चतुर्थ, व्यय, अष्टम व षष्ठ या स्थानांच्या अनुक्रमाने बलवान असतो.

+ राहु व केतु—लाम, दशम, लग्न, तृतीय, षष्ठ, भाग्य, धन, पंचम, सप्तम, चतुर्थ, व्यय व अष्टम या स्थानांच्या अनुक्रमाने बलवान असतात.

वर दिल्याप्रमाणे स्थानांच्या अनुक्रमाने ग्रह बलवान असतात असे आमचे मत आहे.

✓ २ राशिबल.

स्थान बलानंतर ग्रहांचे राशिबल महत्त्वाचे आहे. पूर्वाचार्यांनी या राशिबलासंबंधाने इतके पुष्कळ लिहून ठेविले आहे की त्यांस इतर कोणत्याही बलापेक्षा राशिबलच अधिक महत्त्वाचे वाटले असेल असे अनुमान करणे चुकीचे होणार नाही. पूर्वाचार्यांच्या मताप्रमाणे कोणताही ग्रह (१) उच्च (२) मूळ त्रिकोणस्थ (३) स्वगृही (४) मित्रगृही किंवा (५) स्वनवांशी असल्यास बलवान असतो. त्यांच्या मताप्रमाणे उच्च राशीचे बल सर्वांत महत्त्वाचे आहे, त्याचे खालोखाल त्रिकोण राशीचे बल व त्यानंतर स्वराशीचे बल आहे. मित्रराशीचे बल स्वराशीच्या बलाहून कमी आहे यांत शंका नाही परंतु स्वनवांशी बलापेक्षा कमी किंवा अधिक याचा निर्णय झालेला नाही. पूर्वाचार्यांस अनुसरून उच्चादि ९ वले सांगितली आहेत त्याचा यथानुक्रम विचार करू.

(१) उच्चबल.—“ उच्चबलेनसमेतः

परां विभूर्ति ग्रहः प्रसाधयति ” ॥

(सारावली)

✓ राशिबलामध्ये उच्च राशीचे बल अधिक महत्त्वाचे आहे असे जुन्या व नव्या आर्य ज्योतिषांचे मत दिसते. अर्वाचीन यूरोपीय ज्योतिषांच्या मते

+ राहु व केतु हे ग्रह नसून त्यांचा ग्रहांमध्ये समावेश केला आहे. यांची स्वतंत्र स्थाने म्हणजे कोणत्याही ग्रहाच्या युतीत नसतां नमूद करण्यासारखी आमच्या अनुभवास आली नाहीत. आपल्या देशांत राहु-केतूंची फले पहाण्याचा प्रघात आहे म्हणून त्यांचा स्थानानुक्रम जुन्या ज्योतिर्मालेच्या दुसऱ्या पुस्तकाच्या १६९ पानावरून थोड्याशा फरकाने येथे दिला आहे.

स्वराशीचे बल सर्वांत अधिक महत्त्वाचे असते. हा मतविरोध घालविणे कठीण आहे यांत शंका नाही. यासंबंधाने विचार करतां आम्हांस असे वाटते की उच्च बलच अधिक महत्त्वाचे असणे कारण दोन कुंडल्यांपैकी एका कुंडलीच्या धन स्थानांत कर्केचा गुरु आहे व दुसऱ्या कुंडलीच्या धन स्थानांत धनेचा किंवा मीनेचा गुरु आहे आणि दोन्ही कुंडल्यांमध्ये इतर ग्रहस्थिति मुळीच लक्षांत घेण्यासारखी नाही. तर आम्हांस असे वाटते की धन स्थानांतील उच्च गुरु असणाऱ्या कुंडलीमध्ये धनयोग बलवत्तर झाला आहे असे म्हणण्यास मुळीच हरकत नाही.

आर्य व यूरोपीय ज्योतिषांमध्ये कांही राशींच्या परमोच्चांशसंबंधाने थोडासा मतविरोध आहे.

आर्य पद्धतीप्रमाणे

आर्य पद्धतीप्रमाणे	यूरोपीय पद्धतीप्रमाणे
रवि	मेष १० +
चंद्र	वृषभ ३
बुध	कन्या १९
शुक्र	मीन २७
मंगळ	मकर २८
गुरु	कर्क ९ +
शनि	तूळ २० +

रवि, गुरु व शनि यांचे परमोच्चांश दोन पद्धतीमध्ये निरनिराळे आहेत. अलीकडे बऱ्याच ज्योतिर्विदांचे असे मत झाले आहे की फलनिर्णयाच्या कामी या परमोच्चांशांचा कांही एक उपयोग होत नाही. वर दिलेल्या तंतो-तंत अंशांत एखादा ग्रह उच्च असल्यास त्याची कांही विशेष फले पहावयास सांपडतात असेही नाही. आणि म्हणून आर्य व यूरोपीय ज्योतिर्विदांच्या या क्षुल्लक मतविरोधाकडे लक्ष देण्याचे कारण नाही.

(२) मूळत्रिकोणवल.—“पुंसामथ साचिव्यं
त्रिकोण बलवान् बलपतित्वम्” ॥ (सा. वली)

ग्रहांच्या मूळत्रिकोण राशी पुढे दिल्याप्रमाणे आहेत:

रवि चंद्र बुध शुक्र मंगळ गुरु शनि
सिंह. वृषभ. कन्या. तूळ. मेष. धनु. कुंभ.

रवि, चंद्र व बुध या तीन ग्रहांशिवाय बाकीच्या ग्रहांना ज्या त्रिकोण-
राशी दिल्या आहेत त्या राशींमध्ये ग्रह विशेषत्वाने बलवान असतात.
पूर्वाचार्यांनी या त्रिकोणराशींचे अंशही दिले आहेत परंतु त्यांचा फल-
निर्णयाच्या कार्मी कांहींच उपयोग होण्यासारखा नाही. उदाहरणार्थ मंगळ
हा मेष राशीत १२ अंशांपर्यंत मूळत्रिकोणक्षेत्री असतो व पुढे स्वगृही
असतो असे म्हटले आहे. मेषाच्या १२ व्या अंशात असणारा मंगळ
पंधराव्या अंशात असणाऱ्या मंगळापेक्षा अधिक बलवान असतो असे
आम्हांस वाटत नाही, एवढे मात्र खरे की शुक्र, मंगळ, गुरु व शनि
हे त्रिकोणराशींमध्ये म्हणजे आपल्या विषम स्वगृही सम स्वगृहांपेक्षा अधिक
बलवान असतात.

(३) स्वगृहवल.—“स्वर्क्षबलेनच सहितः
प्रमुदितधनधान्यंसपदाक्रान्तम्” ॥ (सा. वली)

मूळत्रिकोणवलाच्या खालोखाल स्वगृहराशीचे बल आहे. ज्योति-
मालेच्या वाचकांपैकी ग्रहांची स्वगृहे माहिती नसणारा वाचक कोणीच
नसेल हे जाणून ती येथे देत नाही. कोणताही ग्रह स्वगृही असला
म्हणजे तो बलवान असतो या संबधाने मतभेद कोठेच होणार नाही. रवि
व चंद्र यांखेरीज प्रत्येक ग्रहाला दोन दोन स्वगृहे दिली आहेत. परंतु
या दोन राशींमध्ये ग्रह सारखाच बलवान नसतो. शुक्राची स्वगृहे तूळ व
वृषभ ह्या दोन राशी आहेत परंतु त्यांपैकी त्याची तूळ राशीतील फलें
विशेष महत्त्वाची असतात. ज्या ग्रहांना दोन स्वगृहे आहेत ते ग्रह
आपल्या विषम स्वगृही अधिक बलवान असतात. हा जो फरक दिसून
येतो त्यावरून त्यांच्या विषम स्वग्रहांना मूळत्रिकोण हे नांव मिळाले असावे.

(४) मित्रक्षेत्रवल.—“मित्रवलेन च युक्तो जनयति कीर्त्यन्वितं
पुरुषम्” (सा. वली)

जो ग्रह उच्च किंवा स्वगृही नसून जर मित्रक्षेत्री असेल तर तो
बलवान समजावा असे पूर्वाचार्य म्हणतात. त्यांच्या मताप्रमाणे हे मित्रक्षेत्र-
वल स्वक्षेत्रवलाच्या खालोखाल महत्त्वाचे आहे. या मित्रक्षेत्रासंबंधाने
पूर्वाचार्यांमध्येच मतभेद आहे. हे मतभेद आचार्य बराहमिहिराने वृहज्जा-
तक अध्याय २ श्लोक १९ यामध्ये दिले आहेत ते येणेप्रमाणे:—

“जीवो जीवबुधौ सितेदुतनयौ व्यर्का विभौमाः क्रमात् ।

विद्वर्का विकुजेद्विनाश्च सुहृदः केषांचिदेवं मतम् ॥

सत्योक्ते सुहृदस्त्रिकोण भवनात्स्वात्वांत्यधी धर्मपाः ।

स्वोच्चायुः सुखपाः स्वलक्षणविधेर्नाऽन्यैर्विरोधादिति ॥ १ ॥”

या श्लोकामध्ये यवनाचार्य सत्याचार्य यांच्या मताप्रमाणे ग्रहांचे मित्रत्व
येणेप्रमाणे आहे:—

यवनाचार्य.

सत्याचार्य.

रवि—गुरु.

रवि—चंद्र, मंगळ व गुरु.

चंद्र—बुध, गुरु.

चंद्र—रवि व बुध.

मंगळ—शुक्र, बुध.

मंगळ—गुरु, चंद्र व बुध.

बुध—सूर्यावांचून सर्व ग्रह.

बुध—रवि व शुक्र.

गुरु—मंगळ सोडून सर्व ग्रह.

गुरु—रवि, चंद्र व मंगळ

शुक्र—चंद्र व सूर्य सोडून सर्व ग्रह.

शुक्र—बुध व शनि

शनि—बुध, गुरु आणि शुक्र.

शनि—शुक्र व बुध.

बराहमिहिरानंतर झात्रेच्या ग्रंथकारांनी सत्याचार्यांच्याच मताचे ग्रहण
केले आहे. परंतु यवनाचार्यांचे मत चूक कां या प्रश्नाचे उत्तर कोणीही
दिलेले नाही. ग्रह स्वगृह व स्वोच्च राशीशिवाय इतर कांहीं राशींमध्ये
बलवान असतो यासंबंधाने मतभेद होणे शक्य नाही. फक्त त्या राशी
कोणत्या यासंबंधाने मात्र मतभेद होतील. ग्रहांच्या स्वोच्च-स्वगृहेतर

बलवान राशी कोणत्या याचा नियम जुन्या ग्रंथकारांनी दिला आहे तो असा. कोणत्याही ग्रहाच्या त्रिकोणराशीपासून द्वितीय, चतुर्थ, पंचम, अष्टम, नवम व द्वादश या राशींचे अधिपती आणि त्याच्या उच्च राशीचा अधिपति ग्रह हे त्या ग्रहाचे मित्र होतात. “ (त्रिकोण भवनात्स्वांत्यधी धर्मपाः । स्वोच्चायुः सुखपाः) ” आणि बाकी राहिलेल्या राशींचे अधिपती शत्रु समजावे. सात ग्रहांमध्ये रवि व चंद्र यांखेरीज बाकीच्या ग्रहांस दोन स्वगृहे आहेत, अर्थात दोन स्वगृहे असणाऱ्या पांच ग्रहांपैकी एखादा ग्रह एकाच वेळी शत्रु व मित्र होऊ शकतो. अशा वेळी त्यास ‘सम’ ही संज्ञा आहे. ग्रहांचे शत्रुमित्रत्व वर दिलेल्या नियमाप्रमाणे कसे पहातात याचे एक उदाहरण घेऊन दाखवितो. मंगळाचे मूळ त्रिकोण मेष आहे. मेषेपासून दुसऱ्या (वृषभ) राशीचा स्वामी शुक्र आहे. वृषभ राशीमुळे शुक्र, मंगळाचा मित्र होतो परंतु तूळ राशीमुळे शत्रु होतो म्हणून त्यास मंगळाचा ‘सम’ मानला आहे. मेषेपासून तिसऱ्या (मिथुन) राशीचा स्वामी बुध हा सहाव्या (कन्या) राशीचाही स्वामी आहे म्हणून दोन्ही राशींमुळे मंगळाचा शत्रु होतो. मेषेपासून चतुर्थ व पंचम राशींचे स्वामी चंद्र व रवि हे मंगळाचे मित्र होतात. मेषेपासून नवव्या व बाराव्या राशींचा स्वामी गुरु वर दिलेल्या नियमाप्रमाणे मंगळाचा मित्र होतो. मेषेपासून १० व्या व ११ व्या राशींचा स्वामी शनि आहे व मंगळाच्या उच्च गृहाचा अधिपति आहे म्हणून शनि हा मंगळाचा ‘सम’ मानला आहे.

वर सांगितल्याप्रमाणे ग्रहांचे नैसर्गिक मित्रामित्रत्व पहाण्याचा प्रघात आर्थे ज्योतिषांमध्ये पडला असून यवनाचार्यांचे मत मागे पडले आहे. परंतु प्रस्तुत प्रसंगां आपण दोन्हीही प्रकारांचा उपयोग फलनिर्णयाच्या कामी कसा होतो हे पाहू. उच्च राशीतील शुभ फल संपूर्ण धरून ग्रह मित्र-राशीत असला म्हणजे त्याचे शुभ फल एक चतुर्थांश (‘पादं शुभस्य हितमे) असते असे समजतात. यावर अशी शंका येते की दोन मित्र-गृहे असली तर त्या दोन्ही राशीत सारखीच फले अनुभवास येतात किंवा काय ? यवनाचार्य व सत्याचार्य ह्या दोघांच्याही मताने गुरु हा रवीचा मित्र

आहे. म्हणजे रवि गुरुच्या क्षेत्री असल्यास त्याचे शुभफल एक चतुर्थांश मिळेल. रवि ग्रह अमित्रत्वाचा आहे त्यामुळे तो अमित्रत्वाच्या राशीत बलवान असतो यांत मुळीच शंका नाही. धर्नेतील रवि आपल्याच तत्त्वाच्या राशीत आहे म्हणून बलवान असतो असे काही ज्योतिषी म्हणतील तर काही ज्योतिषी तो मित्रगृही आहे म्हणून बलवान आहे असे म्हणतील आणि तोच जर मीन राशीत असेल तर तत्त्वानुरूप बलहीन समजला जाईल परंतु आर्यज्योतिषी मित्रगृही आहे म्हणून बलवान समजतील. धनु व मीन या दोन्ही राशींतील रवि सारखाच बलवान असतो असे म्हणण्याचे धाडस अनुभवी ज्योतिषी करील असे वाटत नाही. प्रस्तुतच्या उदाहरणावरून वाचकांच्या लक्षांत येईल की ज्या वेळी दोन मित्रक्षेत्रे असतील त्या वेळी ती दोन्ही सारखीच महत्त्वाची असतात असे पूर्वाचार्यांचे मत दिसते. परंतु अनुभवावरून पहातां त्यामध्ये तरतम भाव असलाच पाहिजे असे वाटते.

पूर्व ग्रंथकारांना एकाच ग्रहाच्या अमलाखालच्या दोन मित्रक्षेत्रांपैकी कोणते क्षेत्र अधिक बलवान असते याचा निर्णय करण्याचे आवश्यक वाटले नाही असे दिसते परंतु एखाद्या ग्रहाचे दोन किंवा तीन ग्रह मित्र असतात तेव्हा त्या दोन्ही किंवा तीनही ग्रहांच्या राशीमध्ये तो ग्रह सारखाच बलवान असतो असे समजावयाचे की काय ? रवीचे चंद्र, मंगळ व गुरु हे तीन मित्र आहेत म्हणजे कर्क, वृश्चिक, धनु व मीन ही रवीची मित्र-क्षेत्रे झाली. या चारही राशींमध्ये तो सारखाच बलवान असतो असे मानणे म्हणजे एक मोठे आश्चर्यच आहे. एकाच ग्रहाच्या अंमलाखालच्या मित्र-क्षेत्रांपैकी कोणते क्षेत्र अधिक महत्त्वाचे आहे याचा निर्णय केला नाही हे एक वेळ चालेल परंतु तीन ग्रहांच्या अंमलाखालच्या राशीसंबंधाने काही तरी निर्णय करावयास पाहिजे होता. हा पहिला आक्षेप मित्रबलासंबंधाने येतो. मित्रक्षेत्रबल हे स्वक्षेत्रबलाच्या खालोखाल महत्त्वाचे आहे असे जुन्या ग्रंथकारांचे म्हणणे आहे. परंतु अनुभवावरून पहातां हे म्हणणे सर्व ग्रहां-विषयी खरे नाही. बुधाचे रवि व शुक्र हे मित्र आहेत म्हणून तो सिंह व वृषभ या राशींमध्ये स्वक्षेत्राच्या खालोखाल बलवान होईल. परंतु तो कुंभ

राशीमध्ये सिंह व वृषभ राशीपेक्षां पुष्कळ पटीनें बलवान आढळतो. दुसरें उदाहरण पहा. मंगळ ग्रह चंद्राचा मित्र आहे म्हणजे कर्क राशीत त्याला मित्रक्षेत्रबल असतें म्हणून कर्केतील मंगळ मेष-वृश्चिकेतील मंगळाच्या खालोखाल बलवान होईल ! आणखी एक उदाहरण पहा. शुक्र बुधाच्या राशीत मित्रक्षेत्रबली असतो म्हणजे कन्या राशीत बलवान असतो !! सारांश नैसर्गिक मित्रत्व जाणण्याचा जो नियम दिला आहे त्याप्रमाणें सप्त-ग्रहांपैकी दोन (शुक्र व मंगळ) ग्रहांच्या नीचक्षेत्रांत त्यांस मित्रक्षेत्रबल असतें, काहीं ग्रह ज्या राशीत निर्बली असतात अशा वेळीं सुद्धां त्यांस मित्रक्षेत्रबल असतें, उदाहरणार्थ रवि व मंगळ मीन राशीत बलवान असतात असें म्हणावें लागतें आणि ग्रह निरनिराळ्या राशीत कमी अधिक प्रमाणानें बलवान असून सुद्धां त्यांच्या बलाचा कमीअधिकपणा मित्रक्षेत्रानें दाखवितां येत नाही म्हणून मित्रक्षेत्रबल अपुरें आहे व त्याचा फलनिर्णयाच्या कामीं फारसा उपयोग होण्यासारखा नाही.

ग्रहांचें मित्रत्व दोन प्रकारचें आहे. एक नैसर्गिक व दुसरें तात्कालिक. नैसर्गिक मित्रत्वाचा विचार वर केला आहे, आतां तात्कालिक मित्रत्वाचा विचार करूं.

कुंडलीमध्ये एखादा ग्रह ज्या स्थानामध्ये असेल त्या स्थानाच्या द्वितीय, तृतीय, चतुर्थ, दशम, एकादश व द्वादश स्थानांत असणारे ग्रह त्याचे तात्कालिक मित्र होतात आणि यांज्यतिरिक्त स्थानांतील ग्रह त्याचे शत्रु होतात. नैसर्गिक व तात्कालिक मित्रामित्र पहाण्याकरतां दोन भिन्न प्रकार कां केले आहेत हे समजण्यास मार्ग नाही. ग्रहांच्या मूलत्रिकोण राशीपासून ज्या राशिक्रमानें त्याचे नैसर्गिक मित्र पहातात तसाच तात्कालिक मित्र ठरवितांना स्थानांचा असणें योग्य होतें. कुंडलीमध्ये जे ग्रह एकमेकांच्या चतुर्थ-दशमस्थानी व द्विद्वादशस्थानी असतात ते तात्कालिक मित्र होतात असें मानणें म्हणजे मोठें आश्चर्यच आहे.

(अपूर्ण.)

स्फुट विचार.

(१) दशम स्थानांतील शनि आपत्ति, संकटें किंवा अतुकसानीचे प्रसंग दर्शवितो असें पुष्कळ ज्योतिर्विदांचें म्हणणें आहे परंतु कुंडल्यांचें निरीक्षण करितां सर्वस्वीं असें मानतां येत नाही. जर शनि बलवान-राशिबली-मकर, कुंभ, तुला, मिथुन किंवा वृषभ राशींचा-असून इतर ग्रहाबरोबर त्यांत विशेषतः रविचंद्रांबरोबर शुभसंबंधित-त्रिकोण दृष्टियोग किंवा तृतीय एकादश योग-असतां खात्रीनें नाश होणार नाही. वरील-प्रमाणें दशमांत बलवान शनीबरोबर ज्या वेळीं दुसरे ग्रह आपल्या परिभ्रमण-काळानें किंवा दिनवर्षपद्धतीनें अशुभ दृष्टियोग करतील त्या काळीं शनीचे नैसर्गिक धर्माप्रमाणें थोडा काळ त्रास झाला तरी पुन्हा शुभग्रहस्थिति प्राप्त होतांच पूर्ववत् स्थिति सुधारते.

(२) जन्मकाळीं कुंडलींत गुरु हा शनि किंवा हर्शलबरोबर शुभसंबंधित असतां-नवमपंचम किंवा तृतीय एकादश दृष्टियोग-वारसामुळें, मृत्यु-पत्रामुळें पैसे, जमीनजुमला मिळालेला पाहण्यास मिळतो. त्याचप्रमाणें धनेश किंवा अष्टमेश एकमेकाबरोबर शुभसंबंध करीत असून इतर ग्रहांबरोबर-रवि, चंद्र, हर्शल, किंवा गुरु-शुभ दृष्टियोग करीत असतां वरीलप्रमाणेंच फलें अनुभवास आलेलीं सांपडतात.

(३) ज्यांचे जन्मकाळीं गुरु चतुर्थेश असून रवि किंवा चंद्र यांचे-बरोबर शुभ दृष्टियोग करीत असून अष्टमांत असतो त्या व्यक्तीस वडिलांजित मालमिळकतीपासून चांगला लाभ झालेला पहाण्यांत येतो.

(४) ज्या पुरुषाचे कुंडलींत शुक्र हा हर्शलबरोबर तृतीय, एकादश किंवा नवम पंचम योग करीत असलेला आढळतो त्या माणसास तरुण स्त्रियांबद्दल विशेष आवड दृष्टोत्पत्तीस येते. व ज्याचे कुंडलींत मंगळ शुक्राचा दृष्टियोग झालेला असतो तीं माणसें विशेष कामी असतात.

(५) जन्मकाळीं चंद्र धनस्थानांत किंवा पंचमांत असून गुरुबरोबर शुभदृष्टियोग करीत असतां लोंढरी किंवा सव्याचे व्यवहारांत चांगली प्राप्ती

होते. वरीळ योगांत गुरु किंवा चंद्र इतर ग्रहांकडून—मंगळ, शनि, हर्शल—पीडित नसावेत.

(६) कुंडलींत चंद्र हर्शलचा शुभ दृष्टियोग होत असतां विचित्र विषयांची आवड दर्शवितो. ह्या योगावर जन्मणाऱ्या माणसास ज्योतिष, सामुद्रिक वगैरे विषयांची आवड आढळते.

(७) ज्योतिष वाङ्मयांत सर्वसाधारणरीत्या पातळ पदार्थांचा कारक ग्रह चंद्र मानिलेला आढळतो. त्याचप्रमाणें मानवी पशु किंवा वनस्पती कोटींमधील वस्तूंमध्ये दृष्टोत्पत्तीस येणारी आर्द्रता चंद्रानें दर्शविली जाते. परंतु ह्याखेरीज आपल्या नित्य प्रचारांत अनेक द्रव पदार्थ येतात त्यांपैकी कांहीं द्रव पदार्थ खालीलप्रमाणें विशिष्ट ग्रहांनीं दर्शविले जातात.

नेपच्युन (वरुण)—तेलें, चहा, कॉफी, ज्या पातळ पदार्थांमुळें गुंगी किंवा सुस्ती येते असे विपारी द्रव पदार्थ.

हर्शल (प्रजापति).—चाफ, द्रवरूपांत असलेली हवा, बेनझॉइन सोडावाटर.

शनि—रंग, जाड द्रवपदार्थ, वर्फ, चिकट पातळ पदार्थ.

गुरु—चाकोलेट, शॅपेन, सर्व प्रकारचे गोड पातळ पदार्थ.

शुक्र—अंगाला लावण्याचे सुवासिक पातळ पदार्थ, गुलाबपाणी, अंतरे.

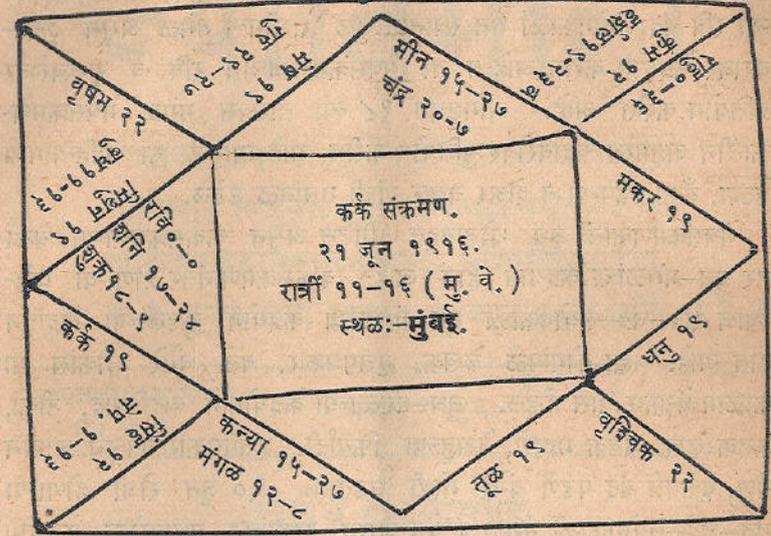
बुध—अलकोहल, टरपेन तेल, सार्धी सरबतें.

चंद्र—सर्व साधारण पातळ पदार्थ, बीअर, दूध इत्यादि.

(८) स्त्रियांचे कुंडलींत रवि, वृश्चिक, वृषभ, सिंह किंवा कुंभ राशींमध्ये असून नेपच्युन, शनि, हर्शल किंवा मंगळावरोवर अशुभ दृष्टियोग करीत असतां त्यांस आर्तवविकार, रक्तप्रदर, आर्तवाभाव, वेळेवर रजस्त्राव चांगला न होणें, अनियमितपणानें विटाळ प्राप्त होणें, पुष्कळ रक्तस्त्राव होणें, हृदयविकार, हार्ट डीझीझ, प्यालपिटेसन—हृदयशूळ वगैरे विकार झालेले पाहण्यास मिळतात. सदरहूंप्रमाणेंच चंद्र स्थिर राशींतून वरीळ ग्रहांनें पीडित असतां अनुभव मिळतो.

कर्कसंक्रमण.

सायन लग्न कुंडली.

या वर्षी रवि कर्कराशीमध्ये तारीख २१ जून रोजी रात्री ११ वाजून १६ मिनिटांनीं प्रवेश करित आहे. या वेळीं मुंबई रेखांशाच्या कुंडलीमध्ये पूर्वक्षितिजावर मीन राशीचा १६ वा अंश उदित असून लोकपक्षकारक चंद्र उदयोन्मुख आहे. चंद्र व मंगळ यांचा प्रतियोग होऊन गेलेला आहे म्हणून त्याची अनिष्टता कांहीं अंशाने कमी झाली असून शनि व शुक्र हे दोन्ही ग्रह चंद्रावरोवर नवपंचमयोग करित आहेत. या योगांमुळे सार्वजनिक हिताकरतां लोकांकडून विशेष प्रयत्न होतील. चंद्र पंचमाचा अधिपति असल्यामुळे शिक्षणविषयक गोष्टींची विशेष चर्चा होईल. पंचमेश चंद्र मंगळानें विघ्नदला असून शनि, शुक्र व नेपच्युन हे ग्रह पंचमांत असल्यामुळे शिक्षणसंस्थांची स्थिति समाधानकारक रहाणार नाही; विशेषतः स्त्रीशिक्षणाच्या संस्थांसंबंधानें असमाधानकारक गोष्टी घडतील; देशांतील लहान मुलांच्या मृत्युसंख्येची वाढ होईल. पंचम स्थानांतील नेपच्युन व धन स्थानांतील गुरु यांचा केंद्रयोग होत आहे म्हणून सद्दयाचा व्यवहार करणाऱ्या लोकांची स्थिति अनिष्ट होईल.

प्रस्तुत संक्रमणकालीं धनस्थानांतीळ गुरुबरोबर नेपच्युनचा जरी अशुभ योग होत आहे तरी रवीचा शुभयोग होत असल्यामुळे सांपत्तिक स्थिति निदान जुलै महिन्यामध्ये तरी समाधानकारक राहील. ३० जुलै रोजी होणाऱ्या रवि-चंद्र संयोगकालीं धन स्थानांत तूळ राशीमध्ये मंगळ असून शुक्राबरोबर केंद्रयोग करीत आहे व तो मेषसंक्रमणकालीन रवि व गुरुबरोबर प्रतियोग करीत आहे. आगष्टच्या १८ व्या तारखेस मंगळ मेषसंक्रमणकालीन अष्टमस्थ चंद्राबरोबर युतियोग करीत आहे त्यामुळे या महिन्यामध्ये पेढ्या, बँका, कंपनी व शेअर बझार यांची तारांबळ उहेल.

मेषसंक्रमणकालीं बुध थोडाबहुत पीडित असून कर्कसंक्रमणाच्या वेळीं तर बुध-मंगळांचा केंद्रयोग होत आहे. कर्कसंक्रमणानंतर होणाऱ्या पहिल्याच रवि-चंद्र-संयोगकालीं बुध-मंगळांचा केंद्रयोग कुंडलीच्या केंद्रांतून होत आहे. ह्या योगांमुळे लेखक, वृत्तपत्रकार, वक्ते वगैरे लोकांस या काळामध्ये फार त्रास होईल. बुध-मंगळांच्या केंद्रयोगाने वादविवाद, टीका, कडक लेख, कडक भाषणे, वेअब्रूच्या फिर्यादी, वृत्तपत्रकारांजवळून जामीन घेणे, वृत्तपत्रे बंद पडणे वगैरे गोष्टी घडतात. ३० जून रोजी होणाऱ्या रवि-चंद्र-संयोगकालीं मंगळ कन्येत असून दशमांतून बुधाबरोबर केंद्रयोग करीत आहे. कन्या राशीचा अंमल पुणे शहरावर असल्यामुळे वरील प्रकार तेथे होण्याचा संभव अधिक आहे. हा काळ साधारणपणे सार्वजनिक असंतोषाचा जाईल, असंतोषप्रदर्शक भाषणे, लेख वगैरे देशभर होतील.

मेषसंक्रमणकालीं बुध नीच राशीत असून मंगळाबरोबर षडाष्टक योग करीत होता व ज्यावेळीं गोचरीचा मंगळ कन्येत येऊन या बुधाबरोबर प्रतियोग करू लागला त्या वेळीं प्रेस अॅक्टाखाली कांहीं वृत्तपत्रकारांकडून जामीन घेण्यांत आले हे विशेष लक्ष्यांत ठेवण्यासारखे आहे व त्यानंतर प्रस्तुतच्या संक्रमणकालीं बुध-मंगळांचा केंद्रयोग होत आहे त्यामुळे अॅक्टाखाली जामीन घेण्याचे काम अधिक चालेल असे वाटते. मेषसंक्रमणकालीन अष्टमस्थ चंद्राबरोबर प्रस्तुत संक्रमणाचा अंमल असेपर्यंत शनि-मंगळ हे केंद्रयोग व युतियोग करीत आहेत. त्यामुळे मृत्युसंख्येचे प्रमाण अतिशय वाढेल. आगष्ट महिन्याच्या उत्तरार्धात एखाद्या प्रसिद्ध व्यक्तीचा मृत्यु होणे संभवनीय आहे. सपटंबर महिन्यामध्ये रेल्वेवर अपघात होण्याचा संभव आहे.

राम नारायण.

ॐ ॥ श्रीसदगुखे नमः ॥ ॐ

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्दुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारदुदीचस्तु हिनगहनतः सन्तिचिद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कथमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष २ रे.

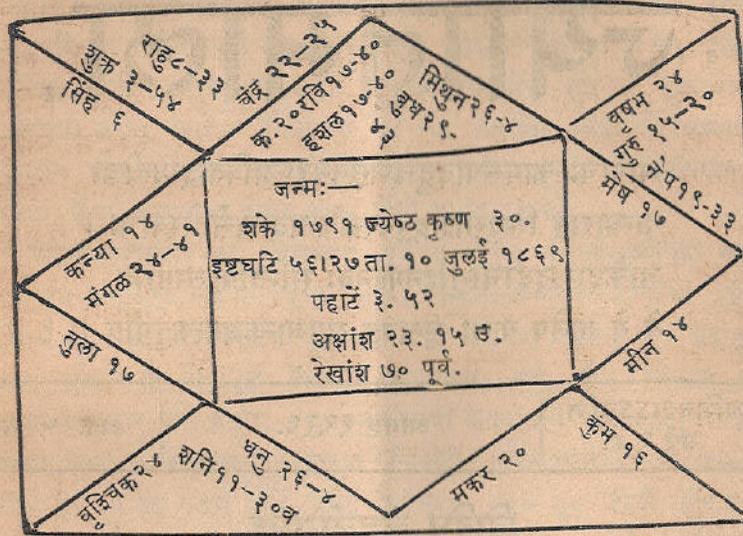
आगष्ट १९१६.

{ अंक ५ वा.

विविध कुंडलीसंग्रह.

पुढे दिलेली कुंडली एका विवाहित स्त्रीची असून तिची खालीलप्रमाणे हकीकत आहे. सदरहू कुंडली आमचेकडे सिरोसि-राजपुताना येथील एक मालेचे हितचितक व वर्गणीदार ह्यांनी बऱ्याच दिवसांपूर्वी पाठविली होती परंतु जागेच्या अभावामुळे आजपावेतो ह्या कुंडलीस स्थल देतां आले नाही. अशाच निरनिराळ्या विचित्र कुंडल्या मालेचे इतर वाचक प्रसिद्धीकरितां पाठवितील अशी अशा आहे.

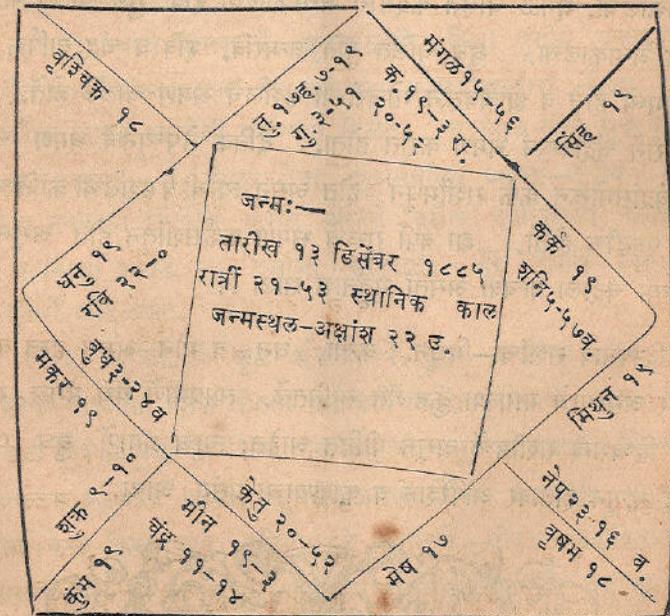
“ ह्या स्त्रीचे लग्न ११ व्या वर्षी झाले असून अद्याप पावतो पतिसुखाचा अनुभव नाही. नवरा जिवंत असून पतिसुख मिळाले नाही. त्याचप्रमाणे तिने पतीचे घराचा उंबरठा देखील पाहिला नाही. सोळाव्या वर्षाचे सुमारास तिला मस्तक दुःखण्याचा भयंकर आजार झाला व तो बळावत जाऊन आज ३०|३५ वर्षे अर्धांग वायूसारख्या विकाराने आजारी आहे. हात, पाय व डोळे हे सर्व त्या वेळेपासून अंध झाले असून त्यांचा कांहींच उपयोग

करितां येत नाही. क्षुधा लागत नसून शौच्यास मुळींच होत नाही. हल्लीं साधा फळाहार करून नंतर तो ओकून टाकावा लागत असून मल उत्सर्जक इंद्रियांचा मुळींच उपयोग होत नाही. दिव्यदृष्टि देवीचा वास शरीरांत असल्याचें म्हणतात. डोळ्याने दिसत नाही तरी श्रीमद्गीता वगैरे पुस्तके वाचतां येतात. ह्या स्त्रीचे आईबाप व एक भाऊ मरण पावले असून हल्लीं एका भावाजवळ आहे. हल्लीं जिह्वा देखील जड झाली असून स्पष्ट बोलतां येत नाही. इत्यादि."

कुंडलीत जन्मकाली अनिष्ट योग फार झाले आहेत. रवि हर्शल हे युतीमध्ये असून दोघांची क्रांति सारखी आहे व कर्कराशीमधील असलेले रवि, चंद्र, हर्शल हे नेपच्युन बरोबर केन्द्रयोग करीत आहेत. बुध, शुक्र, चंद्र व शनि ह्या ग्रहांची क्रांति सारखी असल्यामुळे हे सर्व ग्रह क्रांतिदृष्टीमध्ये आहेत. हस्तपादादि अवयवांच्या द्योतक राशी-मिथून, कन्या, धनु व मीन

ह्यापैकी मीनखेरीज बाकी सर्व राशीमध्ये पापग्रह आहेत. लग्नीं बुध असून मंगळाबरोबर केन्द्रयोग करीत आहे. कर्कराशीमधील रवि, हर्शल व चंद्र पीडित आहेत. हा योग विशेष महत्वाचा आहे. कर्क राशीचा अंमल जठरावर असून ह्या राशीमधील ग्रह जठरक्रियेमध्ये विकृती दर्शवितात. स्त्रियांचे कुंडलीत रवि पीडित असतां भर्तृसुख चांगले मिळत नाही. त्यांत विशेषतः रवि स्त्रियांचे कुंडलीत हर्शल बरोबर योग करीत असतां विचित्र अनुभव पाहण्यास मिळतो. रवि हा शनीबरोबर १३९ अंशांचा अशुभ दृष्टियोग करण्यास जात आहे. शुक्र शनीबरोबर समक्रांतियोग करीत आहे. हे सर्व योग भर्तृसुखास विघातक झाले आहेत. सर्व ग्रहांत नेपच्युन उदित भागांत असून कर्क ह्या जळराशीमध्ये रवि-हर्शल-चंद्रांचा योग झाला असल्याकारणाने दिव्यदृष्टि असणें व देवीचा वास होणें संभवते. वरील योग सायकीक बोटी व अँस्ट्रल साईट देतात. ' सं. '

ही एका स्त्रीची कुंडली आहे. तारीख ४ जानेवारी १९०७ रोजी

नवव्याचा प्लेगने मृत्यु झाला. व हातावर ट्यूबरक्युलोसीस झाल्यामुळे हातावर ऑपरेशन करावे लागले. नंतर तारीख १० ऑक्टोबर १९१६ रोजी हात कापून काढावा लागला.

सप्तमाघिपति गुरु हर्शलने युक्त असून लग्नेश बुध व शनि यांबरोबर केंद्रयोग करित आहे. स्त्रियांचे कुंडलीत भर्तृसुखाचा विचार करते वेळी रवीचा विशेष विचार करावा लागतो, त्याप्रमाणे पाहतां रवीने मंगळाबरोबर होत असलेला केंद्रयोग सोडून तो गुरु, हर्शल व शनि यांबरोबर केंद्रयोग व प्रतियोग करण्यास जात आहे. कुंडलीत रवि हा बुधशनींबरोबर जन्मकाळी समक्रांतिदृष्टियोग करित आहे. सप्तमांत केतू असून सप्तमस्थान मंगळाने दृष्ट आहे. याप्रमाणे भर्तृसुखास विवातक योग झाल्यामुळे वैधव्य प्राप्त झाले. भर्तृनाशाचे वेळी खालीलप्रमाणे गोचर ग्रहांची भ्रमणे व दिनवर्ष पद्धतीचे योग आढळतात. रवि समक्रांतियोग, शनि चलित व जन्मकालचा. मंगळ चलित केंद्रयोग जन्मकालचा रवि. गुरु चलित केंद्रयोग शनि जन्मकालचा. बुध चलित युति जन्मरवि. रवि व चंद्र वार्षिक मकर राशीमध्ये होते व ह्यांचेवरून गोचरीच्या हर्शलचे भ्रमण चालले होते. शनि गोचरीने चंद्रावरून भ्रमण करित होता. दैनिक नेपच्यूनचे भ्रमण चलित रविचंद्रांसमोरून कर्क राशीमधून होत असून त्याची व हर्शलची क्रांति चलित रवि एवढीच होती. ह्या वर्षी गुरुचे भ्रमण कर्कराशीतून होत असून तो मूळच्या चंद्राला पांचवा असतां भर्तृनाश झाला !!

द्विस्वभाव राशींचा—मिथून, कन्या, धनु, व मीन—अंमळ हस्त व पाद यांवर असल्याचे मागल्या कुंडलीत सांगितले. त्याप्रमाणे येथे मंगळ, रवि व चंद्र द्विस्वभाव राशीमध्ये असून पीडित आहेत; त्याच प्रमाणे बुध पीडित आहे म्हणून हातावर ऑपरेशन व कापण्याचा प्रसंग आला.

स्फुट विचार.

(९) लग्नी मंगळ शनीने पीडित असतां—म्हणजे लग्नांतील मंगळ शनींबरोबर केन्द्र, पूर्णदृष्टियोग किंवा युतिदृष्टियोग करित असतां फारच वाईट फळे पाहण्यास मिळतात. हीं माणसें फार रागीट व खुनशी असून संकटकाळीं आत्महत्या देखील करतात.

(१०) ज्यांचे जन्मकाळीं शनि लग्नेशकेन्द्रां उदय पावत असून तो शुक्राबरोबर केन्द्र, पूर्ण दृष्टियोग किंवा युतिदृष्टियोग करित असेल तर तीं माणसें कुकामी व अनीतिपथ सेवणारीं असून आपल्या नियम वर्तनामुळे छीथू पावतात.

(११) ज्यांच्या जन्मकाळीं मिथुन, कन्या किंवा कुंभ ह्यांपैकी एखादी राशि लग्नी उदय पावत असते तीं माणसें विद्याव्यासंगी व बौद्धिक कामाची आवड वाळगणारीं आढळतात. व ह्या राशींतच लग्नी बुध उदय पावत असून पीडित नसेल तर तीं माणसें फार विद्वान, बुद्धिमत्तेनें श्रेष्ठ दर्ज्याचीं, हुशार व चतुर आढळतात.

(१२) ज्यांचे जन्मकाळीं बुधशुक्रयुति किंवा तृतीय एकादश योग करित असलेले आढळतात त्या माणसांस कलाकौशल्याची किंवा गाण्याची नैसर्गिक आवड असलेली पाहण्यास मिळते. व त्याच वेळीं शुक्र हा नेपच्यून (वरुण) व मंगळाबरोबर शुभसंबंधित असतां—तृतीय एकादश किंवा नवपंचम दृष्टियोग करित असतां वरील दर्शविलेली कलाकौशल्य व गाण्याची आवड उच्च दर्जाची आढळते. हीं माणसें स्वतः कवनें करणारीं आढळतात.

(१३) जन्मकाळीं बुध मंगळामध्ये होत असलेला शुभ दृष्टियोग बुद्धीची तीक्ष्णता, किंवा तीव्रता वाढवितो व ह्या योगावर जन्म पावलेली मंडळी कुशाग्र बुद्धीची, किंवा तीव्र बुद्धीची असून कोणताही विषय सहज आकलन करणारी असते. बुधमंगळामध्ये होत असलेला अशुभ दृष्टियोग—केन्द्र किंवा पूर्ण दृष्टियोग—हे बुद्धीमध्ये तीव्रता दर्शवितात परंतु असल्या लोकांचा स्वभाव फारच रागीट असून ह्यांच्या तीव्र बुद्धीचा उपयोग वाईट कामाकडे झालेला नराच पाहण्यास मिळतो.

(१४) बुधगुरुमध्ये जन्मकाली शुभ दृष्टियोग होत असता बुद्धिमत्ता उत्तम दर्शवितो व ह्या माणसामध्ये सदसद्विवेक बुद्धि, गुणदोषविवेक शक्ति व मनशक्ति उत्तम तऱ्हेची आढळते. वरील प्रमाणें जन्मकाली बुधगुरुमधील झालेला शुभयोग श्रेष्ठ बुद्धिमत्ता व ज्ञानीपणा दर्शवितो.

(१५) बुधहर्शलमध्ये जन्मकाली शुभ दृष्टियोग होत असलेली माणसे उत्तम कल्पक, हुशार, स्वतः नवीन शोध लावण्याची आवड बाळगणारी, वाचनाभिरुची असणारी, अध्यात्म किंवा गूढ शास्त्राची आवड बाळगणारी आढळतात. ग्रंथकार किंवा लेखक ह्यांचे कुंडलीत बुध हर्शलमध्ये शुभ दृष्टियोग असता स्वतंत्र विचार, नाविन्य, कल्पकता व बाणेदारपणा हा चांगल्या प्रकाराने पाहण्यास मिळतो. व ह्या माणसांस लेखन व्यवसायापासून उत्तम नावलौकिक मिळतो.

(१६) जन्मकाली रवि किंवा गुरु धनस्थानांत किंवा दशमांत असून एकमेकांबरोबर शुभ दृष्टियोग करीत असता किंवा वरीलप्रमाणे असून चंद्राबरोबर शुभ दृष्टियोग करीत असता सांपत्तिक स्थिति चांगल्या प्रकारची असलेली पाहण्यास मिळते.

(१७) रविचंद्रामध्ये तृतीय एकादश किंवा नवम पंचमयोग असता धंदांत चांगल्या प्रकारची प्राप्ती होते व ह्यांपैकी एक दशमांत किंवा धनस्थानांत असून वर सांगितल्याप्रमाणे शुभसंबंधित असता सांपत्तिक सुख चांगल्या प्रकारचे मिळते.

(१८) धनस्थानांत शुभसंबंधित असलेला शुक्र सांपत्तिक स्थितीस चांगला पोषक असतो. परंतु धनस्थानांत शुक्र किंवा गुरु पीडित असून रवि किंवा चंद्राबरोबर केन्द्रयोग असता दारिद्र्ययोग दर्शविला जातो.

(१९) ज्यांचे जन्मकाली चंद्र हा रवीबरोबर अशुभ संबंध करीत असेल अशा माणसांनी सहसा मोठाले व्यापारधंदे स्वतःच्या जबाबदारीवर करू नयेत. आणि जर कां चंद्र शनीने पीडित असून गुरुबरोबर तृतीय एकादश किंवा नवम पंचम वगैरे कोणताच योग करीत नसेल तर असल्या लोकांस धंदांत वूड व अपयश ही खात्रीने अनुभवास येतात.

ग्रहांचें बल कसें पहातात ?

(मागील अंकावरून पुढें चालू)

लेखकः—राम नारायण.

ज्या ग्रहांमध्ये केन्द्रयोग होतो ते ग्रह एकमेकांचे तात्कालिक मित्र होतात आणि ज्या ग्रहांमध्ये नवपंचम योग होतो ते ग्रह तात्कालिक शत्रु होतात हा शोध आमच्या अनुभवाच्या अगदीं विरुद्ध आहे. जे ग्रह एकमेकांच्या तृतीय लाभस्थानी असतात ते ग्रह तात्कालिक मित्र होतील यांत शंका येण्याचें कारण नाहीं. नैसर्गिक व तात्कालिक मित्रामित्रत्वाच्या संमेलनांने अधिमित्र, मित्र, सम, शत्रु व अधिशत्रु अशा संज्ञा देऊन पूर्व ग्रंथकार या मित्रवलाचा अगदीं कीस काढतात परंतु हा मित्रत्व पहाण्याचा प्रकार शास्त्रशुद्ध नसल्यामुळे त्यापासून कांहीं फलनिष्पत्ति होईल अशी अपेक्षा करणें चुकीचें होईल.

मित्रवलाचा फलनिर्णयाच्या कामीं कांहीं प्रसंगीं अगदीं विपरीत अनुभव येतो. यासंबंधानें एक उदाहरण येथें देतो.—एका कुंडलीमध्ये दशम स्थानांत कर्केचा मंगळ असून दशमेश चंद्र सप्तम स्थानामध्ये आहे. दशमांतील मित्रराशीच्या मंगळाच्या दशमांत चंद्र आहे. म्हणजे मंगळ अधिमित्र क्षेत्री आहे. अर्थात अधिमित्र क्षेत्री असणाऱ्या ग्रहाची तो ज्या स्थानांत आहे त्या स्थानासंबंधी कांहीं तरी शुभ फलें अनुभवास यावयास पाहिजे होती. या अधिमित्र क्षेत्रवलाच्या जोडीला चंद्र—मंगळांच्या अन्योन्य योगाचें ही बल असून सुद्धां दशम स्थानासंबंधी शक्य तितकीं अशुभ फलेंच अनुभवास आली आहेत !

आणखी एक उदाहरण पहा. एका कुंडलीमध्ये तूळ राशीचा गुरु असून मिथुनेंतील शुक्राच्या पंचमांत आहे. म्हणजे गुरु अधिशत्रुक्षेत्रांत आहे. या कुंडलीमध्ये गुरुची शुभ फलें बऱ्याच अंशानें कमी व्हावीत असें म्हणण्याची पाळी येईल. परंतु अनुभव मात्र निराळाच येत आहे !

(९) स्वनवांश बलः—“ स्वनवांशकबलयुक्तो करोति पुरुषं

प्रसिद्ध च ॥ स्वनवांशबल हे पूर्वाचार्यांच्या मताप्रमाणे पांचवे बल आहे. एखाद्या ग्रहास उच्च, त्रिकोण, स्वगृह किंवा मित्रक्षेत्र यांपैकी कोणतेच बल नसून स्वनवांशबल असेल तर तो ग्रह बलवान समजतात. दश वर्गांतील नवमांशास विशेष महत्व दिले आहे. कांहीं ज्योतिषी तर लग्नकुंडलीमध्ये (उच्च, स्वगृहादि) राशिवल असणाऱ्या ग्रहास सुद्धां नवमांश बल नसेल तर त्या ग्रहाचे बल विशेष महत्वाचे नाही असे समजतात. लग्नकुंडलीमध्ये ग्रह जर स्थानवली व राशिवली (उच्च, स्वगृह किंवा स्वतत्वाच्या राशीत) असेल आणि नवमांशांत सुद्धां स्वराशीमध्ये किंवा उच्च राशीमध्ये असल्यास उत्तम परंतु तसा नसल्यास लग्नकुंडलीतील ग्रहाच्या बलवत्तरपणास कमीपणा येतो असे नाही आणि कुंडलीतील बलहीन ग्रहास नवमांशबल किंवा दशवर्गांतील इतर बल मिळाली तर त्याचे महत्व वैशिष्ट्याने वाढते असेही आम्हांस वाटत नाही. मूळ कुंडलीतील ग्रहांच्या बलास नवमांशाचे अगर दुसऱ्या कोणत्याही वर्गाचे बल सहायक होते असे दशवर्गांचा विचार केला असता वाटते. ग्रहांच्या राशिवलांमध्ये आर्य ज्योतिषामध्ये दशवर्गांचा विचार विशेष केला आहे म्हणून त्याचा विचार आतां करूं. ह्या दशवर्ग विचारामध्ये पूर्वाचार्यांच्या मताने पांचवे जे नवमांश बल त्या संबंधाने टीकेदाखल आम्हांस जें लिहावयाचे आहे तें लिहूं.

प्रस्तुत काळीं आर्य ज्योतिषशास्त्रामध्ये 'वर्गांची संख्या' दहा आहे हे प्रसिद्धच आहे परंतु ब्राह्मिहिराच्या बृहज्जातकामध्ये 'वर्ग' दहा नसून सहा आहेत. ब्राह्मिहिराच्या पूर्वी झालेल्या आचार्यांनी वर्ग दहा मानिले असून सुद्धां ब्राह्मिहिर वर्ग सहाच देखील हे संभवनीय नाही आणि भटोत्पलाने बृहज्जातकाच्या पहिल्या अध्यायांतील नवव्या श्लोकावर टीका करतांना गर्गकर्षींचा एक श्लोक* उद्धृत केला आहे त्यावरून वर्ग संख्या सहाच होती आणि हल्लीं प्रमाणे दहा नव्हती असे दिसते. हे सहा वर्ग म्हणजे (१) लग्न (२) होरा (३) द्रेष्काण (४) नवांश (५)

* क्षेत्रं होरांश्च द्रेष्काणो नवांशो द्वादशांशकः ॥
त्रिंशांशकश्च वर्गोयं सर्वस्य स्व उदाहृतः ॥

द्वादशांश व (६) त्रिंशांश हे होत. ब्राह्मिहिरानंतर आणि भटोत्पलाच्या पूर्वी झालेल्या कल्याणवर्ष्यांच्या सारावलीमध्ये वर्गसंख्या दहा नसून सात आहे. सारावलीमध्ये (अध्याय ३-१६) ब्राह्मिहिर व त्याच्या पूर्वी झालेले आचार्य यांच्या षड्वर्गांत (७) सप्तमांशाची भर पडली आहे. सारावलीनंतर झालेल्या ग्रंथांमध्ये सप्त वर्गांचे दशवर्ग झाल्याचे दिसून येते. ह्या अधिक वाढलेल्या वर्गांची नांवे (८) दशांश (९) षोडशांश आणि (१०) षष्ट्यंश अशी आहेत. ब्राह्मिहिराने व त्याच्या पूर्वी झालेल्या आचार्यांनी सांगितलेले षड्वर्ग व हल्लीं प्रसिद्ध असलेले दशवर्ग कसे तयार करावे यासंबंधाने मराठी भाषेत पांच पंचवीस ठिकाणी माहिती आलेली आहे त्यामुळे ती येथे देण्याचे कारण नाही. फक्त दशवर्गांचे प्रयोजन काय व त्यासंबंधाने आमचा अल्प अनुभव काय आहे हे येथे नमूद करतो.

प्रथम ग्रहांचे बल अगदीं सूक्ष्म रीतीने कळण्याकरितां आर्य ज्योतिषांनी दशवर्ग तयार केले आणि त्यानंतर दशवर्गांच्या कुंडल्या मांडून त्यावरून फल निर्णय करण्याचा मार्ग निघाला. बृहज्जातक व सारावली यांमध्ये षड्वर्ग किंवा सप्तवर्ग यांच्या कुंडल्यांचा विचार करण्यास सांगितले नाही. एखादा ग्रह दशवर्गांपैकी दोन किंवा दोहोंपेक्षां अधिक वर्गांमध्ये बलवान असल्यास ज्या पारिजातादि संज्ञा दिल्या आहेत त्या संज्ञाही वरील दोन ग्रंथांमध्ये कोठेच आढळून येत नाहीत. सारांश दशवर्गासंबंधाच्या पारिजातादि संज्ञा आणि त्यांच्या कुंडल्यांचा फलनिर्णयक विचार हे ब्राह्मिहिर व सारावलीकार यांच्या नंतर प्रचारांत आले आहेत. त्यांच्या पूर्वी हे प्रचारांत असतील असे वाटत नाही. वरील दोन मान्य आचार्यांनी जे राजयोग सांगितले आहेत त्यांमध्ये सुद्धां एखादा ग्रह षड्वर्ग बली असेल तर राजयोग घडेल असे लिहिलेले आढळत नाही. सारावलीकाराने राजयोगाध्याय अति विस्तृत लिहिला आहे परंतु त्यामध्ये ग्रह नवमांश बली किंवा वर्गांतमी असतील तर राजयोग घडतो यापेक्षां षड्वर्ग किंवा सप्त वर्ग यांपैकी दुसऱ्या वर्गासंबंधाने सांगितले नाही. आर्य ज्योतिषवाङ्मयामध्ये

बराहमिहिर व सारावलीकार हे अत्यंत विश्वसनीय ग्रंथकार आहेत आणि त्यांच्या ग्रंथांमध्ये हल्ली प्रचलित असलेला दशवर्गविचार आढळून येत नाही एवढ्याच कारणावरून दशवर्गविचार ग्राह्य नाही असे कोणी विचारी ज्योतिषी म्हणणार नाही. त्यासंबंधाने अनुभव काय येतो हे अवश्य पाहिले पाहिजे.

दशवर्गाची योजना ग्रहांची वले सूक्ष्मतेने कळावी येवढ्याकरितां ज्ञात्री आहे हे वर सांगितलेच आहे. ग्रहांचे बल सूक्ष्मतेने कळणे कसे शक्य आहे याचे एक उदाहरण घेतो. आपल्या पुढे दोन कुंडल्या अशा आहेत कीं दोहींमध्येही मेषराशीचे मंगळ आहेत परंतु त्यांचे अंश भिन्न आहेत. आतां दुसरे कोणतेही बल (स्थान, दृष्टि किंवा योग) लक्ष्यांत न घेतां केवळ राशींचाच विचार करून या दोन मंगळांमध्ये अधिक बलवान कोण आहे हे दशवर्गावरून ठरवितां येतें. दशवर्गापैकी जितक्या वर्गामध्ये ग्रह उच्च किंवा स्वगृही असेल त्याप्रमाणें त्यास संज्ञा दिलेल्या आहेत. त्या संज्ञा पुढे दिल्याप्रमाणे आहेत:—

ग्रह दोन वर्गामध्ये बलवान असल्यास पारिजातांश योग असतो.

" तीन "	" उत्तमांश "
" चार "	" गोपुरांश "
" पांच "	" सिंहासनांश "
" सहा "	" पारावतांश "
" सात किंवा आठ "	" देवलोकांश "
" नऊ "	" ऐरावतांश "
" दहा "	" वैशेषिकांश "

‘ सर्वार्थचिंतामणी ’ मध्ये पारिजातांशादि योगांचीं फले पुढे दिल्याप्रमाणे आहेत:—

ऐरावतांश:—सार्वभौम राज्य करणारा व सर्वेश्वर्यसंपन्न.

देवलोकांश:—महादान देणारा व पृथ्वीपती.

पारावतांश:—मांडलिक राजा व सर्वशास्त्रसंपन्न.

सिंहासनांश:—सर्व लोकांत मान्य व सामान्य भूपति.

गोपुरांश:—सर्वशास्त्रनिपुण व नित्य धनवान.

उत्तमांश:—संपत्तिमान.

पारिजातांश:—धनाढ्य.

वर दिलेल्या ऐरावतांशादि योगांचीं फले पुढे अंशी विशेषत्वाने लिहिलेली आहेत. कोणत्याही ग्रहाला दशवर्गातील मिळणाऱ्या वर्गांची प्रतवारी लावण्याकरितां ह्या संज्ञा उपयोगांत आणल्या आहेत. सामान्य मनुष्यांच्या कुंडल्यांमध्ये उत्तमांशापर्यंत ग्रह बलवान आढळतात. गोपुरांशापासून पुढच्या अंशांत असणारे ग्रह फारच थोड्या कुंडल्यांमध्ये पहावयास सांपडतात. दशवर्ग बल पहातांना ग्रह लग्न कुंडलींत बलवान आहे किंवा नाही आणि तो कोणत्या स्थानाचा अधिपति आहे हे अवश्य पाहिले पाहिजे. लग्नकुंडलीतील केंद्र किंवा कोण यांचा अधिपति बलवान असून गोपुरादि अंशांत असेल तरच कांहीं विशिष्ट फले पहावयास सांपडतील. षष्ठ, अष्टम व नव्य या स्थानांचे अधिपति किंवा निर्बल ग्रह गोपुरांशादि योगी असल्यास त्यांचीं फले अनुभवास येणार नाहीत. सारांश लग्न कुंडलीतील ग्रहबलास दशवर्ग बल सहायक होतें आणि ग्रहांच्या इतर बलावरोवर दशवर्ग बल विचारांत घेतले तर फलांमध्ये थोडाबहुत तरी सूक्ष्मपणा येईल असे आम्हांस वाटतें.

सप्तग्रहांपैकी जो ग्रह स्थानबली व राशिबली असून गोपुरांशादि योगी असेल तर तो ग्रह ज्यागोष्टींचा कारक आहे त्या गोष्टींची समृद्धि विशेषत्वाने दिसून येईल. मेष किंवा सिंह राशीचा रवि स्थानबली असून गोपुरादि अंशांत असेल तर महत्पद प्राप्ति होईल; कर्क किंवा वृषभ राशीतील स्थानबली चंद्र गोपुरादि अंशांत असेल तर वैभवशाली व लोकनायक होईल; स्वराशीचा किंवा तूळ-कुंभ राशीतील स्थानबली बुध गोपुरांशादि योगी असेल तर उत्तम ग्रंथकार व वक्ता होईल, स्वराशीचा किंवा उच्च शुक्र स्थानबली असून गोपुराद्यंशांत असेल तर राजवैभव व अनेक प्रकारचे भोग प्राप्त होतील; स्वराशीचा किंवा उच्च असा स्थानबली मंगळ गोपुरांशादि योगी

असेल तर सेनापती, उच्च अधिकारी किंवा अप्रतीम सर्जन किंवा डाक्टर होईल; स्वराशीचा किंवा उच्च गुरु स्थानवली असून गोपुरादि अंशांत असेल तर महापंडित, संपत्तिमान किंवा राजमंत्री होईल आणि स्वराशीचा किंवा उच्च शनि स्थानवली असून गोपुराद्यंशांत असेल तर श्रेष्ठ दर्जाचा राजसेवक, किंवा तत्वज्ञ किंवा योगी होईल.

कर्तृत्ववान व्यक्तींच्या कुंडल्यांमध्ये ग्रह स्थानवली व राशिवली असतात त्याचप्रमाणे ते दशवर्ग वलीही असतात असे आढळून येते. ज्योतिर्माळेच्या पहिल्या वर्षामध्ये प्रसिद्ध व्यक्तींच्या कुंडल्या दिल्या आहेत त्यांमध्ये ग्रह स्थानवली व राशिवली असून दशवर्गवलीही आहेत हे लक्षांत ठेवण्यासारखे आहे. स्वामी विवेकानंद यांच्या कुंडलीमध्ये लग्नेश शनि धर्म (नवम) स्थानांत उच्च असून उत्तमांशांत, पंचमेश बुध लग्ना असून गोपुरांशांत आणि वाक्स्थानाधिपति गुरु नवमांत असून गोपुरांशांत आहे. वाणीचा कारक ग्रह बुध आणि वाक्स्थानाधिपति गुरु हे इतर बलांने युक्त असून गोपुरांशांत असल्यामुळे स्वामींचे वक्तृत्व असामान्य होते. बुध ग्रहाचे दशवर्ग बल पहातांना तूळ व कुंभ या राशींत असल्यास वर्गबल द्यावे असे आम्हांस वाटते. व बाकीच्या ग्रहांची उच्च व स्वगृह यांचेच बल लक्षांत घ्यावे व मागे ज्या नऊ प्रसिद्ध व्यक्तींच्या कुंडल्या प्रसिद्ध केल्या आहेत त्यांपैकी ज्यांची वक्तृत्वाबद्दल ख्याति आहे अशा व्यक्तींच्या कुंडल्यांतील वक्तृत्वाचा कारक ग्रह बुध व वाक्स्थानाचा अधिपति यांचे दशवर्ग पुढे लिहिल्याप्रमाणे आहेत:

बुध

वाक्स्थानाधिपति

विवेकानंद	गोपुरांश.	गोपुरांश.
ग्लॅडस्टन	पारिजातांश	गोपुरांश
गोखले	उत्तमांश	गोपुरांश
वेङ्कटवर्मा	उत्तमांश	पारिजातांश
तेलंग	सिंहासनांश	उत्तमांश
फेरोजशाहा	सिंहासनांश	पारिजातांश
दादाभाई	पारावतांश	पारिजातांश

वर दिलेल्या सातही व्यक्तींच्या कुंडल्यांमध्ये वक्तृत्वाचे योग स्पष्ट असून वक्तृत्वकारक ग्रहास दशवर्गबलही आहे हे लक्षांत ठेवण्यासारखे आहे. मागील अंकांत ९२ पानावर जी कुंडली दिली आहे ती महाराष्ट्रांतील एका प्रसिद्ध व लोकमान्य व्यक्तीची आहे. त्या कुंडलीतील रवि वैशेषिकांशांत आहे !

वर दिलेल्या उदाहरणावरून दशवर्ग हे ग्रहबल ठरविण्याच्या कामां उपयोगी पडतात असे आम्हांस वाटते. वाचकांना त्यासंबंधाने आजपर्यंत जो अनुभव आला असेल किंवा पुढे येईल तो प्रसिद्ध केल्यास ज्योतिषविद्यार्थ्यांवर उपकार होतील.

दशवर्गांपैकी लग्नाशिवाय बाकी राहिलेल्या वर्गांमध्ये महत्त्वाचे वर्ग कोणते व गौणवर्ग कोणते हा एक प्रश्न येतो. पूर्व ग्रंथकारांच्या मताप्रमाणे नवमांश वर्ग अतिशय महत्त्वाचा आहे त्यानंतर द्वादशांश वर्ग महत्त्वाचा आहे असे आम्हांस वाटते; इतर वर्गांसंबंधाने नक्की कांहीच सांगतां येत नाही. सुलभ जातक भाग ३ रा (पान ९७) यामध्ये पष्ठ्यंशास महत्त्व दिले आहे. महत्त्वाचे वर्ग कोणते हे अनुभवाने ठरवितां आले तर ग्रहांच्या बलासंबंधाने सूक्ष्मता येईल म्हणून वाचकांनी या प्रश्नाकडे लक्ष्य द्यावे.

दशवर्गांच्या कुंडल्यांवरून फलादेश सांगणे हाही एक प्रकार प्रचारांत आहे. ह्या प्रकारास 'अंश पद्धति' असे म्हणतात. दशवर्गांच्या निरनिराळ्या कुंडल्यांवरून कोणकोणत्या गोष्टींचा विचार करावा म्हणून सांगितले आहे ते येणे प्रमाणे:—

(१) लग्नकुंडली—शरीरज्ञान.	(६) दशांश—महत्फल.
(२) होरा—संपत्ति.	(७) द्वादशांश—पितर.
(३) द्रेष्काण—भावंडांचे सौख्य.	(८) षोडशांश—वाहनसौख्य.
(४) सप्तमांश—पुत्र व पौत्र.	(९) त्रिंशांश—अरिष्ट.
(५) नवमांश—पत्नी किंवा पति.	(१०) षष्ठ्यंश—बाकी सर्व.

लग्नकुंडलीचा ज्याप्रमाणे विचार करतात त्याप्रमाणेच या सर्व कुंडल्यांचा विचार करतात आणि त्याप्रमाणे त्यांची फळे वर्तवितात. होरा कुंड-

लीमध्ये फक्त दोनच स्थानांमध्ये ग्रह येतात. त्यावरून सांपत्तिक योगाची कल्पना करतात. होराकुंडलीवरून सात प्रकारचे धनयोग होतात. (१) सर्वच ग्रह धनस्थानी असतां पहिल्या दर्जाचा धनयोग होतो (२) धनस्थानी पुष्कळ ग्रह व प्रथम स्थानी थोडे ग्रह असतां दुसऱ्या दर्जाचा धनयोग होतो. (३) धनस्थानी थोडे ग्रह व प्रथम स्थानी पुष्कळ ग्रह असल्यास तिसऱ्या दर्जाचा धनयोग होतो. (४) सर्व ग्रह प्रथम स्थानी असल्यास चवथ्या दर्जाचा धनयोग होतो. (५) प्रथम स्थानी पुष्कळ ग्रह व व्ययस्थानी थोडे ग्रह असल्यास पांचव्या दर्जाचा धनयोग होतो. (६) व्यय स्थानी पुष्कळ ग्रह व प्रथम स्थानी थोडे ग्रह असल्यास सहाव्या दर्जाचा धनयोग होतो. (७) सर्वच ग्रह व्ययस्थानी असल्यास सातव्या दर्जाचा धनयोग होतो. सहाव्या व सातव्या दर्जाचे धनयोग म्हणजे दरिद्रयोगच समजावे. होराकुंडलीवरून मनुष्यांच्या संपत्तीचा विचार कसा करावा याची कल्पना बाह्यतः तरी मोठी गोड दिसते. या कल्पनेप्रमाणे जर अनुभव येता तर या कल्पनेच्या उत्पादकास जगांतील सर्व ज्योतिषांनी मोठा धन्यवाद दिला असता ! परंतु कल्पकाच्या दुर्दैवाने म्हणा किंवा ज्योतिषांच्या दुर्दैवाने म्हणा होराकुंडलीचा अनुभव मात्र पुष्कळ ठिकाणी अगदी बिनचूक विरुद्ध येतो. सांपत्तिक स्थिति उत्तम असली म्हणजे व्ययस्थानांत अधिक ग्रह सांपडावयाचे आणि तीच जर वाईट किंवा साधारण असली तर धनस्थानांत अधिक ग्रह सांपडावयाचे असा विचित्र अनुभव आम्हांस आला आहे. गोखले यांच्या होराकुंडलींत धनस्थानांत पुष्कळ ग्रह आहेत तर तेलंगांच्या होराकुंडलींत व्ययस्थानांत अधिक ग्रह आहेत. रानडे, मेधा यांच्या होराकुंडल्यांमध्ये पांचव्या दर्जाचा धनयोग दिसून येतो तर दादाभाई नौरोजी यांच्या कुंडलींत दुसऱ्या दर्जाचा धनयोग झालेला आढळतो ! ज्या मनुष्यांच्या सर्व आयुष्यांत महिना २९ रुपयांपेक्षा अधिक प्राप्ति कधीच झाली नाही त्यांच्या होराकुंडलीमध्ये धनस्थानी सर्व ग्रह विराजमान झालेले आहेत असेही एक उदाहरण आमच्या पहाण्यांत आले आहे. ही स्थिति झाली होराकुंडलीची. बाकी राहिलेल्या आठ कुंडल्या-

संबंधानेही अशा कांहीं कुंडल्या आमच्या समोर आहेत की त्यांवरून वस्तुस्थितीच्या अगदी विरुद्ध स्थिति दर्शविली जाते. म्हणून दशवर्गाच्या कुंडल्यांवर विश्वास ठेवितां येत नाही. आणि आमची अशी कल्पना आहे की जेव्हां निरयण गणनेवरून केलेल्या कुंडलीचा पुरेसा अनुभव येईना, वस्तुस्थिति किंवा घडलेल्या गोष्टी यांचा मेळ जन्मकुंडलीशी जुळना, त्या वेळीं दशवर्गाच्या कुंडल्यांवरून फलनिर्णय करण्याचा पंथ निघाला असावा. निरयण जन्मकुंडलीवरून दरिद्रयोग दिसत असतां जर वस्तुस्थिति तशी नसेल तर दशवर्गाच्या कोणत्या ना कोणत्या तरी कुंडलीचा आश्रय केलाच पाहिजे. आज होरा कुंडलीवरून सांपत्तिक स्थिति जुळवितां आली तर उद्यां नवमांश कुंडलीवरून जुळविण्याची खटपट करावी लागेल.

नवमांशांत जुळले नाही तर द्वादशांत जुळेल. सारांश जुळवाजुळवी करण्याला दशवर्ग कुंडल्यांचा उपयोग कुडबुड्या ज्योतिषाला चांगलाच होतो. निरयण कुंडली घेतली की तिच्याबरोबर दशवर्ग कुंडल्यांचे जाळे आलेच म्हणून समजावे. परंतु तसा प्रकार सायन कुंडलीसंबंधाने कधीही होणार नाही. मनुष्यमात्रांच्या स्थितीचा बोध सायन कुंडलीवरून इतका स्पष्ट होतो की दशवर्ग कुंडल्यांच्या कृत्रिम आधाराची जरूरीच रहात नाही. आणि हा कृत्रिम आधार इतका संशयास्पद व संदिग्ध आहे की तो नसलेलाच पुरवला.

सारावलीकाराने दशवर्गापैकी होरा, द्रेष्काण व नवांश यांचा उपयोग नष्ट जातकासंबंधाने केलेला आहे आणि प्रश्न ज्योतिषामध्ये (' अंशकात् ज्ञायते द्रव्यं द्रेष्काणैस्तस्कराः स्मृताः ') नवांशावरून द्रव्यज्ञान व द्रेष्काणावरून तस्करज्ञान हातें असे लिहिले आहे. यांचा संबंध ग्रहवलाशी नसल्यामुळे त्यांचे येथे विवेचन करित नाही. दशवर्गाशी यांचा संबंध असल्यामुळे त्यांचा निर्देश करणे जरूर आहे.

(६) पुंस्त्रीभवनबलः—

पुंस्त्रीभवनबलेन च ।

करोति जनपूजितं कलाकुशलम् ॥

पुरुषं प्रसन्नचित्तं ।

कल्यं परलोकभीरुं च ॥

सारावली.

स्त्रीराशीमध्ये शुक्र व चंद्र आणि पुरुष राशीमध्ये बाकी राहिलेले ग्रह असतां त्यांस 'पुंस्त्रीभवनबल' आहे असें समजतात. हे बल विशेष महत्वाचें नसलें तरी टाकाऊ नाहीं. राशिबलाचा विचार करतांना उच्च स्वगृहादि सहा बलांसंबंधानें पूर्व ग्रंथकार काय म्हणतात आणि त्याचा अनुभव आपणास हल्लीं कसा येतो याचें विवेचन जरूरीपुरत्या विस्तारानें केलेलें आहे व हे विवेचन करतांना आमचें मत काय आहे हेही ठिकठिकाणीं नमूद केलें आहे. राशिबलासंबंधानें आर्य ग्रंथकारांचें मत ज्या प्रमाणें वाचकांच्या पुढें ठेविलें आहे त्या प्रमाणेंच यूरोपीय ज्योतिषांच्या मताचें दिग्दर्शन करणें जरूरीचें आहे. सांप्रतच्या यूरोपीय ज्योतिषाचा आद्य आचार्य टालेमी असल्यामुळें राशिबलासंबंधानें त्याचें मत काय आहे हें पाहिलें पाहिजे. टालेमीच्या मतानें राशिबल पांच प्रकारचें आहे. या पांच प्रकारांपैकीं स्वगृहबल व उच्चबल आर्यज्योतिषांप्रमाणेंच आहे. बाकी राहिलेल्या प्रकारांस 'ट्रिप्लिसिटी' 'टर्म' व 'फेस' अशीं नांवें आहेत. यांचें कोष्टक पुढें दिल्याप्रमाणें आहे.

अपूर्ण.

॥ श्रीसद्गुरवे नमः ॥

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणमुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष २ रं.

सप्टेंबर १९१६.

अंक ६ वा.

नेपच्युन अथवा वरुण.

ज्योतिर्मालेच्या पहिल्या वर्षाच्या २ व्या अंकांत चवग्रहांच्या धर्मावदल साधारण विवेचन केलें आहे; आजच्या निबंधांत नेपच्युन अथवा वरुण ह्या नूतन शोधानें व्यक्त झालेल्या ग्रहासंबंधानें आमचे विचार वाचकांसमोर ठेवण्याचा विचार आहे. हर्शल व नेपच्युन अथवा प्रजापति व वरुण ह्या दोन ग्रहांसंबंधीं आमच्या जुन्या ज्योतिर्विद् मंडळीमध्ये नाना तऱ्हेच्या चमत्कारिक कल्पना पाहण्यास मिळतात व कित्येक वेळां त्यांच्या अज्ञानासंबंधानें कांय पेंते. कित्येकांचे मते आर्यज्योतिष वाङ्मयामध्ये ज्यांना राहु व केतु म्हटलें आहे त्यांसच हर्शल व नेपच्युन अशीं पाश्चात्य नांवें आहेत. तर कित्येकांचे मते आपल्यामध्ये धूमादि अप्रकाशक जे ग्रह सांगितले आहेत त्यांमध्ये या दोन ग्रहांचा समावेश होतो. तर कित्येक म्हणतात कीं गुलिक म्हणून जो आर्य ग्रंथांत सांगितला आहे तोच पाश्चिमात्य ज्योतिर्विदांचा हर्शल. तर कित्येक अर्धवट माहिती असलेल्या लोकांच्या

मत्तें नेपच्युन हा आपली सूर्याभोवतालची एक प्रदक्षणा १२० वर्षांत करतो तर कित्येक म्हणतात कीं राष्ट्रांसंबंधीं विचार करणें असतां हर्शल व नेपच्युन विचारांत घ्यावे. ह्याप्रमाणें नाना मतांचा व कल्पनांचा सुळसुळाट झालेला दृष्टोत्पत्तीस येतो. अशा प्रसंगीं मालेच्या वाचकांस खरी शास्त्रीय माहिती व आमचा अनुभव सांगणें हें आमचें कर्तव्य असल्यामुळें तें आज वजावीत आहों. वाचकांस हें वर्णन पसंत पडल्यास ह्याचप्रमाणें सर्व ग्रहांचा क्रमाक्रमानें ऊहापोह करण्याचा आमचा मानस आहे.

दुर्बिणीचा शोध लागण्यापूर्वीं म्हणजे इ. स. १७८० पर्यंत आपल्या सूर्यमालेंत ज्ञात असलेल्या बुधादि सहा ग्रहांपेक्षां जास्त ग्रह आहेत असें कोणास वाटत नव्हतें. व त्याप्रमाणें गणित व वेध यांमध्ये येणारे फरक फारसे लक्षांत येत नव्हते. परंतु दुर्बिणीचा शोध लागल्यानंतर इ. सन १७८१ मध्ये प्रसिद्ध खगोलवेत्ता विल्यम हर्शल ह्यास अचानक रीतीनें प्रजापति किंवा हर्शल या ग्रहाचें दर्शन झालें परंतु नेपच्युन अथवा वरुण ग्रहासंबंधानें असा झालेला प्रकार नसून तो गणकाच्या गणिताच्या सत्यतेसंबंधाचा मूर्तिमंत कीर्तिध्वज आहे. या ग्रहाच्या शोधासंबंधानें पुढें लिहिल्याप्रमाणें हकीकत घडली.

इ. स. १८२० मध्ये फ्रांस देशांतील बोवर्डे नामक ज्योतिषानें गुरु, शनि आणि प्रजापति यांची गतिस्थिति काढण्याची कोष्टकें तयार केलीं, सर्व ग्रहांची आकर्षणें हिशोबांत घेऊन गुरु आणि शनि यांची गणितानें काढलेली स्थिति वेधास बरोबर मिळें. परंतु इ. स. १७८१ पासून हर्शलचा वेध पुष्कळ वेळां झालेला होता. तेव्हांची त्याची स्थिति आणि नंतरची स्थिति यांचा मेळ वसेना, तेव्हां प्रजापतीच्या पलीकडे असलेल्या एखाद्या ग्रहाच्या आकर्षणामुळें असें होतें कीं काय ह्याबद्दल विचार करण्याचें पुढील ज्योतिषांवर सोंपवून इ. स. १७८१ नंतरच्या वेधास मिळतील अशीं प्रजापतीचीं कोष्टकें बोवर्डेनें केलीं. पुढें त्या कोष्टकावरून गणितानें काढलेली प्रजापतीची स्थिति आणि प्रत्यक्ष वेध ह्यांत इ. स. १८३० मध्ये २० विकलांचें अंतर पडूं लागलें; १८४० मध्ये ९० विकलांचें अंतर पडलें आणि १८४४ मध्ये तर २ कलांचें अंतर पडलें. नुसत्या डोळ्यांनीं

पहाणाऱ्यांस हें अंतर म्हणजे काहींच नाहीं. दोन कलांच्या अंतरानें असलेले दोन ग्रह नुसत्या डोळ्यांनीं एकच दिसतात. परंतु दुर्बिणीनें हें अंतर सहज समजूं लागलें.

आमच्या जुन्या पंचांगांतील ग्रह आणि आकाशांतील ग्रह ह्यांत हल्लीं कधीं कधीं ह्याच्या शंभरपट अंतर पडतें तें आमच्या गावींही नसून उलट ग्रहलाववासारिख्या स्थूल गणिताचीच विशेष आवश्यकता असून त्याचेच स्तुतिपाठ गाण्यांत कालाचा व्यय करीत आहों. परंतु युरोपीय ज्योतिर्विदांस सदरहू २ कलांचें अंतर सहन होईना. त्याचप्रमाणें त्यांची जिज्ञासा त्यांस स्वस्थ वसूं देईना. जिज्ञासेमुळें शोधास सुरुवात झाली व इंग्लंडांतील जॉन आडाम नामक तरुण विद्वान गणकानें गणित करून प्रजापतीला उपाधि करणारा ग्रह सूर्यापासून अमुक अंतरावर आहे, त्याचें द्रव्य अमुक आहे, त्याची कक्षा अमुक प्रकारची आहे व तो अमुक ठिकाणीं आहे असें १८४५ च्या आक्टोबरांत प्रिन्सिप येथील वेधशाळेचा मुख्य अधिकारी प्रो. एरी यांस कळविलें. परंतु त्यानें वेध घेतले नाहींत. दुसऱ्या एका इंग्लंडच्या ज्योतिषानें १८४६ च्या आगष्टांत वेध घेतले त्यांत तो ग्रह आला होता. परंतु त्यास ग्रह असा ओळखतां आला नाहीं. फ्रांसांतील ज्योतिषी लॅहरिअर यानें गणित करून ह्या अज्ञात ग्रहाचीं मानें सन १८४६ च्या जूनमध्ये प्रसिद्ध केलीं. इ. स. १८४७ च्या आरंभीं त्याचा भोग ३२५ अंश आहे असें काढिलें. व बर्लिन वेधशाळेंतील अधिकाऱ्यास त्याचा वेध घेण्यास लिहिलें. त्याप्रमाणें त्यानें तारीख २३ सप्टेंबर १८४६ रोजीं दुर्बिण लाऊन पाहतां ही स्वारी नेमक्या कुंभ राशींतील २६ व्या अंशांत सांपडली !

निरनिराळ्या ठिकाणीं असलेले काहीं लोहचुंबक एका लोखंडाच्या गोळीस ओढीत आहेत व त्या लोहचुंबकांची आकर्षण शक्ति, महत्त्व, स्थानें वगैरे माहित आहेत; परंतु त्यावरून गणित करून लोखंडाची गोळी अमुक ठिकाणीं असेल असें काढावें तें प्रत्यक्ष स्थितीस मिळत नाहीं; यावरून आणखी एकादा लोहचुंबक गोळीस ओढीत असेल असें अनुमान करून

त्याचें स्थान विनचुक शोधून काढणें जितकें कठिण आहे त्याहून अनेक पटीनें कठिण सदरहू प्रहाचा शोध करणें हें आहे. न्यूटनाच्या शोधापेक्षां- ही हा शोध एका अर्धी अधिक कठीण आहे असें म्हटलें असतां चालेल. यूरोपखंडांत प्रहगतिस्थितीचें गणित सांप्रत कसें पूर्णावस्थेस आलें आहे याची कल्पना वरील शोधावरून वाचकांस सहज करितां येईल.

हल्लीं ज्ञात असलेल्या सूर्यमालेंत नेपच्युन हा सर्वांत शेवटील प्रह आहे. ह्या प्रहाच्या कक्षेपलीकडे आणखी दोन प्रहांच्या कक्षा आहेत असें कित्येकांचें मत आहे. ह्यांपैकी **इसिस** नांवाचा प्रह तारीख २१ माहे मार्च सन १९०६ सालीं सायन मेष राशीच्या १ व्या अंशांत असल्याचें प्रसिद्ध ज्योतिषी **जी. ई. सटक्लिफ** यांचें मत आहे. हा प्रह सूर्याभोवतालची आपली प्रदक्षणा ३६० वर्षांत करितो म्हणजे तो एका वर्षांत १ अंश चालतो; ह्या हिशेबानें या प्रहाची लागेल त्या वर्षांतील स्पष्ट स्थिति सांगतां येईल. मालेचे वाचकवर्ग ह्या गोष्टींसंबंधानें विचार करतील अशी आशा आहे.

नेपच्युन अथवा वरुण हा सूर्यापासून २७७ कोटी मैल म्हणजे पृथ्वीच्या ३० पट अंतरावर आहे व त्याचा व्यास ३४॥ हजार मैल आहे. ह्या प्रहाचा आकार पृथ्वीच्या ८३ पट असून सूर्याभोवतालची आपली एक प्रदक्षणा १६९ वर्षांत पुरी करितो. म्हणजे ह्या प्रहाला बारा राशि फिरण्यास किंवा भोगण्यास १६९ वर्षे लागतात व तो एका राशीमध्ये सरासरी १४ वर्षे असतो. हर्शल व नेपच्युन जेव्हां आढळण्यांत आले तेव्हां त्यांचे नामाभिधानासंबंधानें बराच खल झाला. ग्रीक पुराणांत सॅटर्न (शनि) हा ज्युपिटर (गुरु) चा पिता मानला आहे. म्हणून शनीच्या कक्षेपलीकडे असणाऱ्या प्रहांस शनीचा पिता म्हणजे गुरूचा पिता-मह आणि सर्व देवांमध्ये वडील जो यूरेनस त्याचें नांव द्यावें असें ठरलें. व विल्यम हर्शल साहेबांनीं त्या प्रहाचा शोध लावला म्हणून त्याला हर्शल असें- ही नामाभिधान प्राप्त झालें. यूरेनसच्या पलीकडे आणखी एखादा प्रह असेल अशी त्या वेळेस कल्पनाही नव्हती. परंतु आणखी जेव्हां दुसरा प्रह

सांपडला तेव्हां त्यास ज्युपिटरचा पितामह यूरेनस याचें नांव देऊन हर्शल यास ज्युपिटरचा कनिष्ठ बंधु नेपच्युन याचें नांव द्यावें असा विचार निघाला परंतु ईश्वरी नेमानेन निराळा असल्यामुळें बरींच वर्षे चाललेलें नांव बदलणें बरोबर दिसेना म्हणून अखेरीस ह्या नवीन प्रहास नेपच्युन हें नांव दिलें. हीं नांवें जरी सङ्कतदर्शनीं प्रहांचे मूळ धर्माचा विचार किंवा त्यांचा अनुभव आल्यापूर्वीच देण्यांत जरी आलीं होती तरी तीं ईश्वरी प्रेरणेनें फारच मार्मिकतेनें दिलीं गेलीं आहेत असें हल्लीं या प्रहांचा अनुभव सांगत आहे. ग्रीक पुराणांत नेपच्युन ही वरुण देवता सांगितली असून ह्या देवतेचा अंमल समुद्रावर असल्याचें वर्णन केलें आहे व नेपच्युन ह्या प्रहाचा जल-तत्त्व व समुद्र यांशीं निकट संबंध असल्याचें हजारो कुंडल्यांत पाहण्यास मिळतें. आपल्याकडे या दोन प्रहांस **प्रजापति** व **वरुण** हीं नांवें कै. जनार्दनपंत मोडक यांनीं फारच मार्मिकपणानें दिलीं आहेत. यूरेनस हा ग्रीकपुराणांत ज्युपिटरचा पितामह असल्याचें सांगितलें आहे. आमचा प्रजापति सर्वांचा पितामह असून तो बुधादिकांहून प्राचीन आहे. मागें सांगितल्याप्रमाणें नेपच्युन ही जलाची देवता ग्रीक पुराणांत मानिली आहे. आर्य पुराणांमध्ये वरुण जलदेवताच आहे. यूरेनसपेक्षां नेपच्युन प्राचीन नाहीं ही अडचण यूरोपीय नांवांत आहे पण ती आमच्या वरील संस्कृत नांवांत दिसत नाहीं. कारण प्रजापतीपेक्षां वरुण हा प्राचीन व श्रेष्ठ आहे.

आतां नेपच्युन व हर्शल हे प्रह धूमादि अप्रकाशित प्रहांत सांपडतात किंवा काय वगैरे गोष्टींचा ज्याचा त्यानें अनुभव घेणें चांगलें. हर्शल व नेपच्युन ह्या दोन प्रहांचें स्पष्ट गणित कसें करावें ह्यासंबंधानें ज्योति-विद् केतकर यांनीं आपल्या ज्योतिर्गणितामध्ये सांगितलें आहे त्याप्रमाणें गणित करून घेणारी स्पष्ट प्रहांची स्थिति धूमादि कोणत्या अप्रकाशित प्रहाबरोबर मिळते ह्याचा विचार ज्याचा त्यास सहज करितां येईल. त्याच प्रमाणें हे प्रह फक्त राष्ट्रीय घडामोडी करितात किंवा व्यक्तिविषयक कांहीं फळें देतात ह्यासंबंधानें आमचे अनुभव पुढे सांगितले आहेत. वाचकांनीं स्वतः अनुभव घेऊन कायतें ठरवावें.

वरुण किंवा नेपच्युन ह्या ग्रहाचा शोध लागून आतांच कोठें ७० वर्षे होत आहेत. व ह्या ग्रहासंबंधानें जुन्या ग्रंथांमध्ये मुळींच माहिती नसल्यामुळे ह्या ग्रहाचे फळासंबंधानें अद्यापपावतो विशेष खात्रीपूर्वक सांगतां येत नाही. व म्हणूनच प्रस्तुतच्या निबंधांत निरनिराळ्या फलज्योतिषी लोकांचे अनुभव व मते एकत्र ग्रथित करण्याचा प्रयत्न केला आहे. करितां मालेच्या वाचकांनीं सदरहु माहितीचा जपून उपयोग करावा व स्वानुभव काय येतो ह्याचें टांचण ठेवीत गेल्यानें दहावीस उत्तम फलज्योतिषी लोकांचे संघानें ह्या ग्रहाच्या संपूर्ण स्वरूपाचें ज्ञान खात्रीपूर्वक पुढील पिढीस मिळेल. हर्शल किंवा प्रजापति व नेपच्युन किंवा वरुण हे ग्रह एका एका राशीमध्ये सात व चवदा वर्षे ह्याप्रमाणें दीर्घकाल राहत असल्यामुळे ह्या ग्रहांच्या राशि-फलापेक्षां कुंडलीतील स्थानफले विशेष दृष्टोत्पत्तीस येतात व ह्या दोन ग्रहांच्या फलादेशासंबंधानें चांगली अटकळ बांधतां आल्यास जन्मसमयीं अमुक राशि पूर्व केन्द्रां उदय पावत होती अशी कल्पना सहज बांधतां येईल असें आम्हांस वाटते व त्या धोरणानें प्रस्तुत ग्रहाच्या स्थानफलाचा विचार चालू लेखांत केला आहे. वाचकवर्ग यासंबंधानें आपले विचार व अनुभव पत्रद्वारे आम्हांस कळवतील. त्याचप्रमाणें नेपच्युन ग्रहाची मागील स्थिति सहज कळण्याकरितां प्रस्तुतच्या लेखासोबत स. १८९० पासून १९१० पर्यंतची नेपच्युनची स्पष्ट स्थिति प्रत्येक वर्षाचे जानेवारीच्या पहिल्या तारखेची दिली आहे. त्यावरून प्रत्येकास साधारणपणें नेपच्युन इष्ट वर्षी कोठें कोणत्या अंशांत होता ह्यासंबंधानें चांगली अटकळ बांधतां येईल.

नेपच्युन किंवा वरुण हा ग्रह अव्यक्तावस्था, अस्ताव्यस्तता, घोंटाळा, घालमेल, गोंधळ याचा द्योतक समजला जात असून हा ग्रह कोणत्याही वस्तूची किंवा निश्चित दृश्य आकारापूर्वीची अव्यक्त स्थिति दर्शवितो. कित्येक ज्योतिर्विदांचे मते हा अशुभ किंवा खल ग्रह आहे. परंतु इतर ग्रहाप्रमाणें ह्याही ग्रहामध्ये शुभ व अशुभ असे दोन्हीही धर्म पाहण्यास मिळतात. ह्या ग्रहाचीं फले मानवी प्राण्याच्या आत्म्याच्या विकासाप्रमाणें निरनिराळ्या कुंड-

ल्यांत निरनिराळीं दृष्टोत्पत्तीस येतात. कित्येक कुंडल्यांत तो पवित्रता, प्रेम, विश्वबंधुत्व, अच्यात्म उन्नति, पूर्णावस्था, ज्ञानीपणा दर्शवितो तर कित्येक कुंडल्यांत विषयी, विषयाचे छंदांने पापाचरण करणारे, अमली पदार्थांचे सेवन करणारे, मांजेवाज, अफूवाज, दारुवाजपणा दाखवितो.

हा ग्रह कुंडलींत केन्द्रांत असतां तो ज्या राशींत असेल त्या राशीचे धर्माप्रमाणें व तो इतर ग्रहांबरोबर ज्याप्रमाणें दृष्ट असतो त्याप्रमाणें मानवी प्राण्याच्या आयुष्यांत घडामोडी दर्शवितो. हा ग्रह केन्द्रांत असतां स्वच्छता, शुद्ध आचरण, पवित्रता यांपासून पुष्कळ फायदा होतो. त्याचप्रमाणें ज्यांचे कुंडलींत हा ग्रह केन्द्रांत बलवान असेल त्यांनीं हलकट, अनीतिमान, दुष्ट, व्यभिचारी माणसांच्या सहवासांत न राहण्याबद्दल शक्य तेवढा प्रयत्न करावा. कारण हा ग्रह जवळ जवळ पाण्यासारख्या अस्थिर स्वभावाचा असून ज्याप्रमाणें पाणी ज्या मांड्यांत किंवा ज्या रंगानें युक्त असतें त्याप्रमाणें आकार, रंग व रूप धारण करते त्याप्रमाणेंच नेपच्युनचीं माणसें ज्यांच्या ज्यांच्या सहवासांत राहतात त्याप्रमाणें त्यांचे अनुकरण करतात. ज्याप्रमाणें पाण्यामध्ये लागेल त्या पदार्थांचे हुवेहुव प्रतिबिंब दिसतें त्याप्रमाणें नेपच्युन कुंडलींत बलिष्ठ असलेलीं माणसें दुसऱ्यांचे विचार आपले आहेत असें भासवितात किंवा ते दुसऱ्या लोकांची हुवेहुव नकळ करतात, दुसरा मनुष्य ज्याप्रमाणें विचार करितो त्याप्रमाणें विचार करतात, दुसऱ्याच्या आनंदानें किंवा दुःखानें दुःखी किंवा आनंदित होतात. एकंदरीनें पाहतां नेपच्युनची मंडळी विशेष अनुकरणप्रिय आढळतात. व त्यामुळे हा ग्रह उत्तम नट, गर्वई, नकली लोक, दुसऱ्यांचे मनांत काय चालेल आहे तें सांगणारे (Thought-readers), उत्तम कादंबरीकार यांच्या कुंडल्यामध्ये विशेष बलिष्ठ असलेला आढळण्यांत येतो. परंतु निर्बळी असतां व्यसनी, अमली पदार्थांचे सेवन करणारे ढोंगी, लबाड, विशेष औषधे घेण्याचा शोख असलेली मंडळी पाहण्यास मिळतात.

नेपच्युन हा ग्रह कित्येक गोष्टींत अशी कांहीं क्रांति घडवितो कीं त्यांचे पुढें हर्शल या ग्रहाचे दृष्टोत्पत्तीस येणारे कटु अनुभव फिके पडतात. जेव्हां

हा ग्रह कुंडलीत बलवान असून शुभ असतो त्या वेळी तो बुद्धीची तीव्रता वाढवितो. अंतर्दृष्टीतील किंवा दैवीसृष्टीतील कल्पनांची प्रेरणा करून मन प्रगल्भ करितो. मनाचा ओढा अध्यात्ममार्गाकडे लागतो परंतु तोच पीडित व निर्बळी असतां वाईट वासना, मत्सर, लोभ, स्वतःच्या उन्नतीचे हानी करणारे प्रकार घडवून आणतो. हा ग्रह कित्येक प्रकारचा कारणविरहित क्षोभ किंवा संताप उत्पन्न करितो. त्याचप्रमाणे क्षणिक कीर्ति, क्षणिक भाग्य वगैरे विलक्षण गोष्टी घडवितो परंतु हे सर्व प्रकार कुंडलीत नेपच्युन नव्या मानाने बलवान किंवा इतर ग्रहाबरोबर अशुभ किंवा शुभसंबंधित असेल त्याप्रमाणे पाहण्यास मिळतात.

या ग्रहाचा मानवी प्राण्यांचे अंगांतील आकर्षण धर्मांचे अभिसरणावर (idyllic circulation) अंमल असावा असे वाटते व त्यामुळे त्या अभिसरणाचा प्रतिबंध झाला असतां मज्जातंतूंचा व मेंदूकडील मोठ्या भागाचा क्षोभ होऊन भयंकर विकार उत्पन्न होतात. प्रसिद्ध कादंबरीकार चार्लस डिकिन्सन याचे जन्मकाळी (जन्म ता. ७ फेब्रुवारी सन १८१२) धनु-राशीमध्ये नेपच्युनचंद्राची युति होती व ह्या ग्रंथकाराचा अंत मेंदूच्या विकृतीमुळे झाला. त्याचप्रमाणे राबर्ट लु वास सिव्हसन (जन्म नोव्हेंबर १३ सन १८९०) याचे जन्मकाळी चंद्रनेपच्युनयुति लग्नांत कुंभ राशीमध्ये होती व ह्याही गृहस्थाचा अंत मेंदूच्या विकृतीमुळे झाला.

वरुण मानसिक शक्तीचे कारक ग्रह चंद्र व बुध यांबरोबर अशुभ दृष्टियोग जन्मकाळी करीत असेल तर मज्जातंतूंचा क्षोभ होऊन भयंकर हानीकारक परिणाम होण्याचा विशेष संभव असतो. म्हातारपणांत हा ग्रह मज्जातंतूंच्या शक्तीचा न्हास करतो; जीवनशक्तीचा प्रवाह कमी होत जाऊन दुबळेपणा प्राप्त होतो. हा ग्रह तृतीय किंवा नवमस्थानामध्ये पीडित असतां वर प्रमाणेच परिणाम झालेले पाहण्यास मिळतात. त्याचप्रमाणे ज्या वर्षी दिनवर्षपद्धतीप्रमाणे रवि किंवा चंद्र ह्या ग्रहाबरोबर वाईट दृष्टियोग करितात त्या वर्षी मज्जातंतूसंबंधी विकृति झालेली पाहण्यास मिळते. कुंडलीत जन्मकाळी हा ग्रह ज्या मानाने बलिष्ठ किंवा पीडित असेल त्या मानाने त्याचे शुभाशुभ

परिणाम पाहण्यास मिळतात. हा ग्रह जन्मकाळी दिस्वभाव राशीमध्ये—मिथुन, कन्या, धनु व मीन—पीडित असतां मेंदू व मज्जातंतूसंबंधी विकार होतात. तो स्थिर राशीमध्ये—वृषभ, सिंह, वृश्चिक व कुंभ—पीडित असतां मलोत्सर्गक इंद्रिये, शरीरांतील ग्रंथीरचना यांसंबंधाने विकार झालेले पाहण्यास मिळतात. चरराशीत—मेघ, कर्क, तुला, व मकर—पीडित असतां रक्ताभिसरण, व पचनक्रिया यांसंबंधी विकृती झालेली पाहण्यास मिळते. हे वर दर्शविलेले शरीरासंबंधी विकार ज्या वेळी जन्मलग्न किंवा जन्मचंद्र ह्या ग्रहाने पीडित असेल त्या वेळेस विशेष घातुक असतात. हा ग्रह ज्या वेळी बुधाबरोबर अशुभ दृष्टियोग करित असतो त्या वेळी मज्जातंतूंच्या क्षोभामुळे शरीरास विकृती होते परंतु ज्या वेळी हा ग्रह चंद्राबरोबर अशुभ संबंधित असतो त्या वेळी शरीराच्या अस्वस्थतेमुळे मज्जातंतूंचा क्षोभ किंवा मेंदूसंबंधी विकार होतात.

वरुण मानसिक शक्तीचे कारक ग्रह—बुध, चंद्र—यांचे बरोबर जन्मकाळी शुभ दृष्टियोग करीत असेल तर गूढ शास्त्रे आवडतात, वेदांत व धार्मिक वावर्तीत चांगली प्रगति होते. व कित्येकांना अंतर्ज्ञानही होते. फलज्योतिष, मेस्मेरिझम, टेलीपथी वगैरे शास्त्रे अवगत होतात. मेल्यानंतर होणाऱ्या स्थितीच्या संबंधाने ह्या लोकांमध्ये विचित्र कल्पना असतात, ह्या ग्रहाची माणसे विशेष नादलुब्ध पाहण्यांत येतात. त्यांत विशेषतः ज्या ज्या कुंडलीत हा ग्रह बलिष्ठ असून बुधाबरोबर शुभसंबंधित असतो त्या त्या ठिकाणी तंतुवाद्यासंबंधाने विशेष आवड पाहण्यास मिळते. ह्या माणसास स्वप्नसृष्टीत नाना प्रकारची उत्तम सुस्वर गाणी ऐकण्यास मिळतात तर कित्येक अर्धवट गाण्याची कडवी म्हणत जागृत होतात. हा ग्रह मागे सांगितल्याप्रमाणे घाल्मेल, गोंधळ ह्यांचा द्योतक असल्यामुळे ह्या ग्रहाच्या प्राधान्याने दृष्टोत्पत्तीस येणारे कादंबरीकार, कवि, लेखक ह्यांचो कथानके इतकी मनोरंजक व असंभाव्य असतात की त्यांसंबंधाने कल्पनाच करावी लागते. नेपच्युनची मंडळी ललित वाङ्मय, काव्य याचीच विशेष भोक्ति असतात. ज्या ज्या

कुंडलीत हा ग्रह बलिष्ठ असतो त्या त्या लोकांस इतर ग्रहांच्या प्राधान्या-
प्रमाणे स्वप्नसृष्टीमधून त्यांच्या कार्यास फार मदत होते, कादंबरीकारांस
कथानके स्वप्नांत सुचतात तर कवीस विषय व कविता देवी स्वप्नसृष्टीमध्ये
संभाषण करीत असलेली भासते.

पुरुषाचे कुंडलीत नेपच्युन चंद्राबरोबर शुभ दृष्टियोग करीत असतां
किंवा स्त्रियांचे कुंडलीत रवीबरोबर शुभसंबंधित असतां तो ज्या ज्या स्थानांत
असतो व तो ज्या राशीमध्ये असतो त्या अन्वये लाभ दर्शवितो. हा ग्रह
जलराशीमध्ये त्यांत विशेषतः कर्क व मीन राशीमध्ये बलवान आढळतो. व
बहुमताने मीन राशि त्याची स्वगृह राशि मानतात. वरुण ग्रह जलाचा
कारक असल्यामुळे पीडित असतां आपतत्वापासून हानी व संकटे दर्शवितो.
परंतु बलिष्ठ असतां जलतत्वापासून फायदे दर्शवितो. ह्या ग्रहाचा समु-
द्रावर किंवा नद्यांवर सर्व जलतत्वावर अंमल आहे त्यामुळे दर्यावर्दी लोक, समुद्रा-
वरील सत्ता, जलपर्यटणे, वगैरे संबंधी आवड पाहण्यांत येते. ह्या ग्रहाची
स्वगृह राशि मीन सांगितल्याप्रमाणे मीनराशीचे स्वाभाविक धर्म ह्या ग्रहा-
मध्ये पाहण्यास मिळतात. मीन ह्या राशीचा संबंध दवाखाने, तुरुंग,
इस्पितळे, भिक्षागृहे, वेड्यांची इस्पितळे ह्यांबरोबर असल्याचें मानतात.
त्याचे प्रमाणे कुंडलीतील द्वादशस्थानही ह्याच गोष्टी दर्शविते त्यामुळे कुंडलीत
हा ग्रह रविचंद्रांबरोबर अशुभसंबंधित असून इतर ग्रहस्थिति अनुकूल
असतां तुरुंगवास, हद्दपार होणे, दवाखान्यांत अडकून पडणे, संन्यासवृत्ती
प्राप्त होणे इत्यादि गोष्टी पाहाण्यास मिळतात.

प्रसिद्ध ज्योतिषी रॅफेल ह्या ग्रहासंबंधाने म्हणतो की हा ग्रह खल असून
अनेक प्रकारचे ताप व संताप देतो. परंतु कुंडलीत केद्रांत शुभसंबंधित
असतां इतर ग्रहांप्रमाणे ह्याही ग्रहाने चांगलीच फळे दिली पाहिजेत. ह्या
ग्रहाचा मज्जातंतूबरोबर जास्त संबंध असल्यामुळे जन्मकुंडलीत तो ज्या ज्या

स्थानांत असतो त्या स्थानासंबंधाने भीति किंवा चिंता सर्व आयुष्यभर
असलेली दर्शवितो किंवा नद्या जन्मभर कुंडलीतील त्या स्थानासंबंधाने जन्मणारास
विशेष धास्ती असते व ह्याच प्रकारचा आमचा अनुभव असल्यामुळे जन्मलग्न
सिद्ध करण्यास ह्या ग्रहाचा पुष्कळ उपयोग होईल असे आम्ही पूर्वीच
सुचविले आहे व त्यासंबंधाने प्रस्तुतच्या लेखांत थोडीबहुत उदाहरणे
दर्शविली आहेत.

ज्यांचे कुंडलीत हा ग्रह नवम स्थानांत असतो त्यांस विचित्र, अति चम-
त्कारिक व सुंदर स्वप्ने पडतात. या माणसांनी स्वप्न सृष्टीत पाहिलेले
देखावे व इतर गोष्टी त्याच त्याच पुन्हां पुन्हां पाहण्यास मिळतात. आपण
मर्त्यलोक सोडून दुसऱ्या कोणत्या लोकांत वास्तव्य करीत आहोत असे त्यांस
वाटते. स्वप्नांत सुस्वर गायन ऐकणे, कवित्व, गाण्याची नवीन कडवी
हे त्यांचे स्वप्नांतील नित्याचे विषय असतात. ह्या लोकांनी स्वप्नसृष्टीतील
किंवा दैवी सृष्टीतील पाहिलेल्या गोष्टी जागृत अवस्थेत आणून लिहून
काढल्यास जगास एक नवीन प्रकारचे वाङ्मय वाचावयास मिळेल. व
आमच्या मते उत्तम कादंबरीकार, कवि, लेखक, तंतुवाद्यकुशल व उत्तम गवई
यांच्या कुंडलीत हा ग्रह बलवान असून रवि, बुध, चंद्र व शुक यांबरोबर शुभसंबंधित
नाही असे क्वचितच पाहण्यास मिळेल. या ग्रहाचे विषय-लेखन, विशेषतः कादंबरी,
गायन, तंतुवाद्य व काव्यरचना, ललित वाङ्मयाची आवड, अभ्यात्म शास्त्राची
आवड, गूढ शास्त्राची गोडी, फलज्योतिष, मेस्मेरिझम, टेलिपथि, थॉट् ट्रान्सफरन्स
—आपले विचार दुसऱ्याकडे नेमके पाठविणे—थॉट् रीडिंग—दुसऱ्याच्या मनांतील
विचार कळणे. आणि जलतत्वासंबंधी व्यवहार. रंगः—ह्या ग्रहाचा रंग निळसर
काळा किंवा फिकट जांभळा, अजिरी. रोगः—मज्जातंतूंचा क्षोभ होणे, मस्तक-
पिंडाचे विकार, वेड लागणे, क्षिजणे (wasting diseases) व विधारापासून
क्षिजून मरणे. पदार्थः—सर्व प्रकारचे अति विषारी पदार्थ, अंमळी पदार्थ,

अफू, गांजा, दारू, भांग. ह्या ग्रहाचा व जलतत्वाचा विशेष संबंध असल्यामुळे ह्या ग्रहामुळे उत्पन्न होणारे रोग डॉ. कुन्हे यांच्या हायड्रोपाथीच्या उपचाराने-जलाच्या उपचाराने किंवा जलदेवतांची किंवा वरुणाची प्रार्थना केल्यामुळे, समुद्रकाठी किंवा जलाशयाजवळ राहिल्याने बरे व्हावेत असे वाटते. हा ग्रह पीडा करीत असतां पिशाच्चबाधा जारणमारणादि मांत्रिक प्रयोगामुळे किंवा ते प्रयोग करीत असतां चुकल्यामुळे बराच त्रास होतो. दिनवर्ष-पद्धतीने ज्या ज्या वेळीं रवि, चंद्र किंवा लग्न, नेपच्युन बरोबर अशुभ संबंध करीत असतात त्या वेळीं करणी, जारणमारण वगैरे मांत्रिक प्रयोगामुळे त्रास होणे शक्य वाटते. हा ग्रह औषधाचे विशेष सेवनाने रोग उत्पन्न करितो त्यामुळे ह्या ग्रहाने दर्शविल्या जाणाऱ्या रोगावर औषधापासून विशेष फायदा होणार नाही. नेपच्युनची माणसें अमली पदार्थांचे सेवन करणारी असल्यामुळे ह्या लोकांनीं मादक द्रव्यासंबंधाने विशेष सावध राहावे.

ह्या ग्रहाचे गोचर फलासंबंधाने किंवा हा ग्रह जन्मकुंडलीतील रवि, चंद्र, लग्न, दशम ह्या बिंदूवरून जात असतां कोणत्या प्रकारचीं फले मिळतील ह्यासंबंधाने आज आम्हांस निश्चित असे कांहींच लिहितां येत नाही. परंतु इतके खास कीं जर हा ग्रह कुंडलीत जन्मकाली अशुभ फलदाता असेल तर त्याचे वर सांगितलेल्या ठिकाणावरून भ्रमण होत असतां खात्राने अशुभ फले पाहण्यास मिळतील. हा ग्रह संबंध वर्षांमध्ये २-२॥ अंश जात असल्यामुळे जर तो रवि, चंद्र, लग्न, दशम ह्यांवर येऊन त्या काळीं त्याची क्रांतिही वरील ग्रहांचे क्रांति येवढी असेल तर अशुभ फले विशेष पाहण्यास मिळतील. दिनवर्षपद्धतीप्रमाणे ज्या ज्या वेळीं रवि हा ह्या ग्रहाबरोबर अशुभ दृष्टियोग (४५ अंश, ९० अंश, १३५ अंश किंवा १८० अंश) करतो त्या वेळीं निश्चितपणाने हा ग्रह ज्या स्थानांत असतो त्या स्थानासंबंधी कटु फले मिळालेलीं पाहण्यांत आलीं आहेत. त्याचप्रमाणे दिन-

वर्षपद्धतीने ज्या ज्या वेळीं मंगळ ह्या ग्रहाबरोबर अशुभ संबंध करितो त्या वेळींही तुरंगवास, क्रिमिनल प्रॉसीक्यूशन, सांपत्तिक नाश वगैरे बरीच अशुभ फले स्थानानुरोधाने पाहण्यास मिळतात. ह्या ग्रहाबरोबर शुक्र वाईट योग करीत असतां, व्यभिचार, उपदंशादि विकार, स्त्रियांमुळे संकटे इत्यादि प्रकार घडतात. बुध अशुभ संबंध करीत असतां मानसिक स्वस्थता नसते. हातून नाना तऱ्हेच्या चुका घडतात. ह्या काळांत लेखन, वाचन यांसंबंधाने त्रास होतो तर कित्येकांस वेड लागते इत्यादि. ह्या ग्रहाबरोबर रवि, चंद्र किंवा बुध ज्या ज्या वेळीं दिनवर्षपद्धतीने शुभ दृष्टियोग-६० अं. १२० अं. करितात त्या वेळीं जलप्रवास घडतात, स्थलांतरं होतात तर कित्येकांचे हातून उत्तम ग्रंथ प्रसिद्ध होतात. तर कित्येकांस तंतुवाद्याची आवड उत्पन्न झालेली पाहण्यास मिळते. चलित लग्न किंवा दशम होऊन नेपच्युन बरोबर शुभ संबंध करीत असतां वर दर्शविलेल्या गोष्टी घडतात. साक्षात्कार घडतात, चांगली सूचक स्वप्ने पडतात, आध्यात्मिक उन्नती होते, ह्याप्रमाणे जन्मकाळीं ज्या गोष्टी कुंडली दर्शविते त्या त्या गोष्टी घडतात. परंतु लग्न किंवा दशम नेपच्युनबरोबर अशुभ संबंध करीत असतां वाईट अनुभव मिळतो. दशम अशुभ संबंध करीत असतां धंद्यांत संकटे येतात. आईवापांचा नाश होतो तर कित्येक आईवापांपासून निराळे पडतात. स्थलांतर, दूरदेशीं गमन घडते. लग्न अशुभ संबंध करीत असतां पाण्यापासून भीति, जलवात, विषारी वाधा, हलकट स्त्रियांचा सहवास, त्यामुळे वेअब्रु, पिशाच्चबाधा, मारण वगैरे गोष्टी घडलेल्या आढळतात. असो येथपर्यंत नेपच्युनच्या गुणधर्मासंबंधाने आमचे विचार वाचकांपुढे ठेविले आहेत, आतां आपण नेपच्युनच्या कुंडलीतील द्वादश स्थानांतील फल-विभागाचा विचार करूं.

नेपच्युन अथवा वरुणाचीं स्थानफले.

वरुण लग्नांत असतां बांधा मध्यम असतो. वर्णाने गौर, डोळे निळसर, गुंगलेले, तोंडावर एक प्रकारची गूढपणाची छटा असलेले, कपड्याळत्याचा

शोखी, स्वताच्या पोशाखासंबंधी विशेष दक्ष असणारा, स्वतःबद्दल विशेष अभिमान वाळणारा, मत्सरी, अस्थिर, फिरण्याचा किंवा भटकण्याचा शोखी, कल्पक, हुशार, गूढविद्याप्रिय-हेरव्हायन्स व हेरआडीअन्स असलेला—चेहऱ्यावर स्निग्धपणा, विषाद असलेला, उदासवृत्तीचा, समुद्रप्रवासाची आवड वाळणारा असतो. नेपच्युन लग्नांत पीडित असतां मानसिक अस्वस्थता, उदासवृत्ती, अस्थिरता, पाहण्यास मिळते. नेपच्युन लग्नांत असलेली मंडळी झोपेंत फार बरळतात किंवा झोपेंत चालणे लिहिणे वगैरे व्यवहार करितात. नेपच्युन लग्नांत पीडित असतां जलापासून भीति दर्शवितो.

स्वामी रामतीर्थ यांचे कुंडलींत नेपच्युन लग्नांत होता व त्यांचेच धर्माप्रमाणें स्वामीजींचें सर्व वाङ्मय आहे. ह्या प्रहाबरोबर रवि सप्तमांतून पूर्ण दृष्टियोग करीत असून चंद्र अष्टमांत असल्यामुळे स्वामीजींचा शेवट जलतत्वांत झाला.

लग्नांत नेपच्युन असलेली मंडळी उत्तम कल्पक, तंतुवाद्याची, गाण्याची शोखी, उत्तम लेखक, अस्थिर, विकाराधीन असून त्यांचे लेखांत मनोविकार उत्तेजकपणा असलेला पाहण्यास मिळतो; तसेंच त्यांस शब्दश्लेष फार आवडतात.

नेपच्युन-वरुण-धनस्थानांत असतां.

नेपच्युन धनस्थानांत असणें सांपत्तिक दृष्ट्या चांगलें नाहीं. धनस्थानांतील नेपच्युन साधारणपणें सर्व आयुष्यभर सांपत्तिक घडामोडी—अडचणी व त्रास किंवा चिंता दर्शवितो. धनस्थानांतील शुभदृष्ट असलेला नेपच्युन जलासंबंधी व्यवहार, कंपन्यांपासून लाभ, साधारण जनसमाज जे धंदे करणार नाहीं अशा धंद्यापासून लाभ, सायकीक गोष्टींपासून लाभ-मेसमेरी-झम, टेलीपथी, मानसशास्त्रासंबंधी गोष्टींपासून लाभ दर्शवितो. असें जरी आहे तरी हा ग्रह धनस्थानांत असतां सांपत्तिक स्थितीमध्ये घोंटाळे, अव्यवस्थितपणा पुष्कळ पाहण्यास मिळतो. धनस्थानांत नेपच्युनपीडित पापदृष्ट असतां त्यांची अनिष्ट फलें फार तीव्रपणानें असतात. अशा मंड-

ळीचें सांपत्तिक नुकसान कंपन्या बुडाल्यानें, बँका बुडाल्यानें, लुच्चेगिरीनें, ठकविण्यानें विशेष होतें.

प्रसिद्ध ज्योतिषी व कुंडलीविज्ञानकार यांचे धनस्थानांत हा ग्रह गुरूबरोबर युक्त होता परंतु ज्या वेळीं चलित रवीनें ह्या प्रहाबरोबर दृष्टियोग करण्यास सुरुवात केली त्या वेळेपासून त्याच्या हयातींत न झालेल्या सांपत्तिक घडामोडी झाल्या आहेत.

नेपच्युन तृतीय स्थानांत असतां.

तृतीय स्थानांत नेपच्युन असलेली मंडळी हुशार, कल्पक असतात. ह्या माणसांस स्वप्नें पुष्कळ पडतात. कादंबरीकार, उत्तम लेखक, कवि ह्यांचे कुंडलींत तृतीय स्थानांत नेपच्युन शुभदृष्ट असतां फारच उत्तम फलें देतो कारण तो बुद्धिमत्ता वाढवून नवीन कल्पना, विचार, व मानसिक प्रगल्भता ह्यांचा पोषक ग्रह आहे. तृतीयस्थानांतील नेपच्युन साधारणपणें जलप्रवास, अध्यात्मविद्येची गोडी व गूढशास्त्राची आवड दर्शवितो. ह्या स्थानांत नेपच्युन पीडित नसावा कारण त्यामुळे मानसिक त्रास अति होतो व असली मंडळी साधारणपणें कमी बुद्धिमत्तेची आढळतात. तृतीय स्थानांतील नेपच्युन नातेवाईक वगैरे मंडळीपासून फार त्रास दर्शवितो. कित्येक कुंडल्यांत नातेवाईक आतस्वकीय यांचेमुळे सांपत्तिक हानी त्यांचेकडून लुबाडलें जाणें, फसविलें जाणें वगैरे गोष्टी घडतात तर कित्येकांचे नातेवाईक किंवा आतस्वकीय लोक फारच चमत्कारिक आढळतात.

लघुलिपीचे उत्पादक सर इसाक पीटमन ह्यांचे कुंडलींत वरेच ग्रह तृतीय स्थानांत असून नेपच्युन हा लग्नाधिपति जो शुक्र त्यानें युक्त आहे.

नेपच्युन चतुर्थ स्थानांत असतां.

नेपच्युन चतुर्थ स्थानांत असतां मातृकष्ट, मातेमुळे सांपत्तिक किंवा इष्टेटीची हानी, कित्येक वेळां सावत्र मातृयोग, आयुष्यांतील उत्तर वयांत त्रास, देहकष्ट, शेवटील दिवस एकांतवासांत किंवा वंदिखान्यांत जाणें, ह्या

स्थानांत नेपच्युन पीडित असतां जमीनजुमला, शेतवाडी वगैरे स्थावर मिळकतीचा कारस्थानामुळे, फसवेगिरीनें नाश, भांडणे, संसारसुख न मिळणे, घरांतल्या कारस्थानामुळे त्रास, संताप, जमीनजुमल्याच्या व्यवहारांत नुकसान, घरवाले लोकांबरोबर भांडणे, त्यापासून नुकसान वगैरे गोष्टी झालेल्या पाहण्यास मिळतात. परंतु हा ग्रह ह्या स्थानांत शुभदृष्ट व बलवान असतां वरील गोष्टींत लाभ दर्शवितो. व चर राशींत चतुर्थांमध्ये असतां अनेक स्थलांतरे, राहण्याच्या जागा बदलणे, वगैरे गोष्टी घडलेल्या पाहण्यास मिळतात. चतुर्थ स्थानांत नेपच्युन असून तो रविचंद्रांबरोबर अशुभ दृष्टियोग करीत असतां शरीरप्रकृती नीट रहात नाही, नाना तऱ्हेचे चर्मकारिक रोग होतात. हे बहुशः जारणमारणादि प्रयोगाने झालेले रोग, पिशाच संस्कार, झीजणीचे रोग, दीर्घकाल पर्यंत टिकणारे व शक्तीचा न्हास करणारे असलेले आढळतात. चतुर्थांतील नेपच्युन गूढविद्येची, आध्यात्मविद्येची आवड, मंत्रशास्त्राची गोडी व त्यांत प्राविण्यता, व सायक्रीक अनुभव दर्शवितो. ह्या स्थानांत नेपच्युन असलेल्या मंडळींत बहुशः पिशाचसंचार असलेली घरे राहण्यास मिळतात असा आमचा अनुभव आहे.

पंचमांत नेपच्युन असतां.

पंचमांत नेपच्युन प्रसव राशीचा शुभ दृष्ट असतां संतति पुष्कळ झालेली पाहण्यास मिळते. त्याचप्रमाणे पंचमांतील बलवान नेपच्युन गूढविद्या, अध्यात्म-विद्येची गोडी दर्शवितो, बुद्धिमत्ता फार चांगली असून कल्पनाशक्ति उच्च तऱ्हेची असते. परंतु पंचमांत नेपच्युन पापदृष्ट असतां सद्वाचे व्यवहारांत टोकर लागते, किंवा बुडतात; बहुशः पंचमांत नेपच्युन असलेली मंडळी विलासी, चैनी, कामी, व व्यभिचारी आढळतात. ह्या स्थानांत नेपच्युन जलराशींत पीडित असतां दारूवाज व्यसनी मंडळी आढळतात. पंचमांतील पीडित नेपच्युन संततीस जलतत्वाचे रोगापासून पीडा, पिशाचवाधा, दर्शवितो. पंचमांत नेपच्युन असून शुक्रांबरोबर अशुभ दृष्टियोग करीत असलेला ज्याचे कुंडलींत आढळतो ती मंडळी अनीतिमान, सृष्टीविरुद्ध आचरण करणारी, बदकैली व दुर्लौकिक असलेली आढळण्यांत येतात.

॥ श्रीसदगुरवे नमः ॥

ज्योतिर्माला.

आमाचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आक्रेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष २ रं.

ऑक्टोबर १९१६.

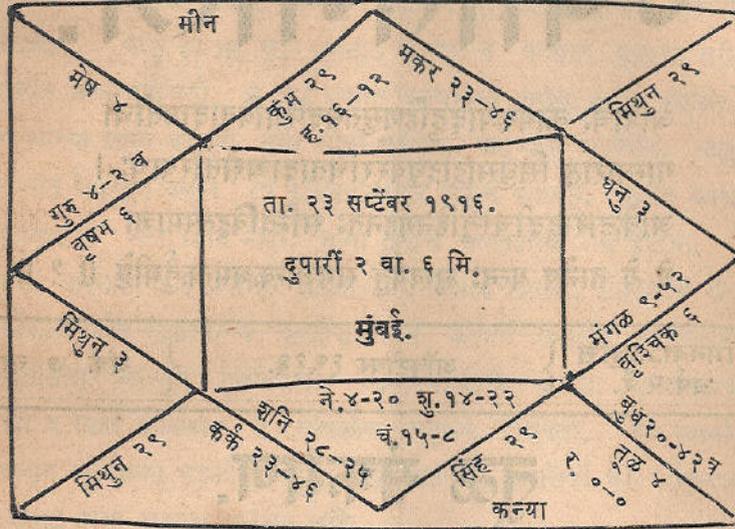
{ अंक ७ वा.

तूळ संक्रमण.

तारीख २३ सप्टेंबर १९१६ रोजी दुपारी २ वाजून ६ मिनिटांनी रवि तूळ राशींत प्रवेश करीत आहे. या वेळी पूर्व क्षितिजावर मकर राशीचा २४ वा अंश उदय पावत असून लग्नकेंद्री हर्शल, चतुर्थ स्थानी गुरु, सप्तम स्थानी शनि, नेपच्युन, शुक्र व चंद्र आणि 'राजभुवनामध्ये' मंगळ याप्रमाणे सहा ग्रह कुंडलीच्या केंद्रस्थानांत आहेत. आणि हे ग्रह थोड्या फार अंशांच्या अंतराने एकमेकांशी केंद्रयोग व प्रतियोग करीत आहेत. हे योग मंगळ, गुरु, शनि, हर्शल व नेपच्युन या महत्वाच्या ग्रहांमध्ये स्थिर राशींतून व केंद्रस्थानांतून होत असल्यामुळे देशामध्ये मनोवृत्ती प्रक्षुब्ध करणाऱ्या गोष्टी घडतील असे वाटते. प्रस्तुत कुंडलीची चारही केंद्रे विचडली आहेत आणि त्यामध्येही सप्तम स्थान तर अत्यंत विचडले आहे. त्यामुळे आपसांतील यादवी व तंटे, स्त्रियांसंबंधी अनीतीचे प्रकार, परराष्ट्रीय व्यापारी दळणवळण वगैरे सप्तम स्थानावरून दर्शित होणाऱ्या गोष्टींसंबंधाने अनिष्ट

प्रकार वडून येतील. अधिकारीवर्गाचा द्योतक ग्रह दशमेश मंगळ दशमामध्ये स्वगृहीचा परंतु गुरु, 'हर्शल व नेपच्युन यांच्या अशुभ दृष्टीत आहे. हा योग दडपशाहीकडे प्रवृत्ति करणारा व अधिकारी वर्गात मृत्युसूचक आहे.

सा. ल.

प्रस्तुत कुंडलीतील शुभ व अशुभ योगांपैकी अशुभ योग जितका प्रबल आहे तितकाच एक शुभ योग प्रबल आहे. हा शुभ योग म्हणजे नवम स्थानांत तूळ राशीतील बुध, चंद्रशुक्रांच्या द्विराशयंत व हर्शलच्या त्रिकोण दृष्टीत असून रवि सुद्धा शनि-नेपच्युनांच्या शुभ दृष्टीत व नवम स्थानांत आहे. या काळांत वाङ्मयाची वृद्धि, वक्तृत्वपूर्ण भाषणे, धार्मिक विषयांची चर्चा होईल; कायदे कौसिलांत महत्त्वाची भाषणे होतील; नवीन ग्रंथ, मासिके किंवा वृत्तपत्रे निघतील. २७ सप्टेंबर रोजी होणाऱ्या रवि-चंद्र संयोगकाळांत बुध दशमांत शुक्राच्या शुभदृष्टीत आहे. यामुळे लेखक व वक्ते यांचा गौरव व मानसन्मान होईल. या योगाचा अमल २७ सप्टेंबर ते २७ आक्टोबरपर्यंत आहे. आक्टोबरच्या अखेरीस व नोव्हेंबर प्रारंभी भूकंप होतील. प्रस्तुतच्या संक्रमणकालीन ग्रहस्थितीमुळे देशांतील हवामान विघडेल; कांहीं ठिकाणी पिकांचा नाश होईल, प्लेगमुळे मृत्युसंख्या वाढेल.

राम नारायण (२६ ९-१६).

नेपच्युन किंवा वरुण.

मागील अंकावरून पुढे चालू.

नेपच्युन षष्ठ स्थानांत असतां.

षष्ठ स्थानांतील नेपच्युन शरीरास अस्वस्थता, विचित्र रोग व कधीही बरे न होणारे विकार, आंतड्याचे विकार, उदरविकार दर्शवितो असें कित्येकांचें मत आहे परंतु हे सर्वच ठिकाणी अनुभवास येईल असें वाटत नाही. षष्ठ स्थानांत नेपच्युन असून तो रविचंद्रांबरोबर अशुभ दृष्टियोग करीत असल्यास खात्रीनें नाना तऱ्हेचे विकार दर्शवितो. असल्या लोकांनीं औषधें व पेय पदार्थांसंबंधानें विशेष सावध रहावें कारण षष्ठ स्थानांतील रविचंद्रांबरोबर अशुभ दृष्टियोग करीत असलेला नेपच्युन औषधांचे अतिसेवनानें खात्रीनें प्रकृति विघडवील. त्याचप्रमाणें सदरहु लोकांस अशुद्ध आकर्षण शक्ति (Impure magnetism) मुळें नाना तऱ्हेचे विकार होतात. वरील लोकांचे अंगी अशी कांहीं विचित्र आकर्षक शक्ति असते कीं ह्यांचे सहवासांत असलेल्या मंडळीस झालेले रोग ह्यांस होतात. षष्ठ स्थानांतील नेपच्युन लबाड नोकरचाकर, व हाताखालील लोकांपासून त्रास दर्शवितो. षष्ठ स्थानांत नेपच्युन बलवान असून तो इतर ग्रहांबरोबर शुभ दृष्ट असतां जलाशी संबंध असलेल्या धंद्यांत, गृहविद्येचीं कामे केल्यास, कंपनीसंबंधानें कामे ह्यांत चांगले यश दर्शवितो. षष्ठ स्थानांतील नेपच्युन असलेली मंडळी दुसऱ्याची सेवाचाकरी करण्यांत विशेष कुशल असतात त्यामुळे ही मंडळी दुसऱ्याचे मदतीस आपण होऊन जातात तर कित्येक कुंडल्यांत ही माणसें आपल्या पाठीव जनावरांचे बंदे गुलाम आढळतात.

नेपच्युन सप्तम स्थानांत असतां.

सप्तमस्थानांत नेपच्युन पीडित असतां मुक्यापांगळ्या अशा स्त्रींबरोबर लग्न होणें, ज्यांच्या नीतिमतेसंबंधानें संशय येईल अशांबरोबर लग्न होणें, लवकर स्त्रीचा नाश होणें वगैरे फार विचित्र प्रकार पाहण्यास मिळतात. कित्येकांचें लग्न उशीरा होतें तर कित्येकांचे लग्नांत हजार मानगडी उपस्थित होतात. सप्तमांत पीडित असलेल्या नेपच्युनच्या माण-

सांनीं भागीचे व्यवहार करूं नयेत, कारण बहुशः भागीदार लबाड, लफंगे, लुच्चे व विश्वासघातकी मिळतात. सप्तमांतील नेपच्युन द्विभार्यायोग दर्शवितो तर कित्येकांचे लग्नापूर्वी तिसऱ्याच ठिकाणी प्रेमसंबंध आढळतो. ही मंडळी बहुशः व्यभिचारी असतात. सप्तमांत शुक्र नेपच्युनयुति किंवा सप्तमांत नेपच्युन असून तो शुक्राबरोबर अशुभ दृष्टियोग करीत असलेली मंडळी विषयी, त्यासंबंधानें त्यांची विचित्र आवड असलेली, सृष्टिक्रमाविरुद्ध आचरण करणारी अशा तऱ्हेची आढळते. सप्तमांतील पीडित नेपच्युन गुप्त शत्रुत्व, सप्तम स्थानानें दर्शविल्या जाणाऱ्या गोष्टींमध्ये विश्वासघात, कट, अनेक भानगडी व घोंटाळे दर्शवितो. सार्वजनिक कामांत पुढारीपणानें काम करणाऱ्या माणसांच्या कुंडलींत सदरहुप्रमाणें हा ग्रह पीडित असतां अति अडथळे, वादविवाद व शत्रुत्व झालेले पाहण्यास मिळते.

नेपच्युन अष्टम स्थानांत असतां.

अष्टमांतील नेपच्युन मृत्यूसंबंधानें विचित्रपणा दर्शवितो. अष्टमांत नेपच्युन असतां दीर्घ काळ समाधी लागल्यामुळें पुरले किंवा जाळले जाणें वगैरेपासून भीति दर्शवितो. अष्टमांत नेपच्युन पीडित असतां—बुडणें दर्शवितो. त्याचप्रमाणें पीडित नेपच्युन मृत्युपत्रासंबंधानें भानगडी, भागिदारांचे पैशासंबंधीं त्रास, व पुरुषांचे कुंडलींत स्त्री उधळ्या स्वभावाची दर्शवितो. ह्या स्थानांतील नेपच्युन मृत माणसांविषयी विशेष श्रद्धा व त्यांच्या ऐहिक इच्छा पूर्ण करण्याची आवड दर्शवितो. प्रसिद्ध सेनापति **लार्ड किचनेर** यांच्या अष्टमांत मीन राशीचा नेपच्युन होता व चालू वर्षीं दिनवर्षपद्धतीनें ह्या नेपच्युनबरोबर प्रतियोग करीत असतां आकस्मिक व फसवेगिरीनें जलामध्ये अंत झाला. रिन्ह्यु ऑफ रीन्ह्यूचे प्रसिद्ध संपादक **डब्ल्यु. टी. स्टेड** यांचे कुंडलींत नेपच्युन अष्टमांत पीडित होता. त्यांसही पण टिब्रानिक आगबोटीवर जलसमाधी मिळाली. महाराष्ट्रांतील लोकमान्य पुढारी **रा. रा. बा. गं. टिळक** यांचे कुंडलींत अष्टमांत नेपच्युन आहे. ज्या वेळीं चलिंत रवीनें ह्या ग्रहास प्रतियोग करण्यास सुरवात केली त्याच वेळीं त्यांस सहा वर्षांच्या तुरुंगवासाची व हद्दपारीची शिक्षा फर्मावण्यांत आली.

नेपच्युन नवम स्थानांत असतां.

नेपच्युन नवमांत असतां धार्मिक मते चमत्कारिक असतात; अध्यात्मविद्या किंवा गूढ-शास्त्रें शिकण्याची आवड असते. ह्या माणसांस स्वप्न फार पडतात. स्वप्नसृष्टीमधून ह्या माणसांस नानाविध गोष्टी कळतात. पुढील होणाऱ्या गोष्टी कळतात तर कित्येकांस कथानकें व कविता सुचतात. नवमांत नेपच्युन असून तो चंद्रबुधाबरोबर शुभ दृष्टियोग करीत असलेली मंडळी जन्मतःच उत्तम भविष्यवादी आढळतात. ह्या स्थानांत नेपच्युन पीडित असतां मानसिक त्रास व मज्जातंतूचे विकार दर्शवितो. त्याचप्रमाणें जलप्रवासांत त्रास, अपघात, धार्मिक संस्थेबरोबर विरोध, कायद्यासंबंधी मांडणें व त्रास दर्शवितो. नवम स्थानांतील नेपच्युन कित्येक प्रसंगीं वायकोचे किंवा नवऱ्याचे नातेवाईक—ज्याप्रमाणें कुंडली पुरुषाची किंवा स्त्रीची असेल त्या अनुरोधानें—विचित्र स्वभावाचे व लहरी दर्शवितो. नवमांत नेपच्युन असून ज्यास अध्यात्मविद्या किंवा गूढविद्येची गोडी नसते त्या मंडळीस दूरचे प्रवास, जलप्रवास व नवीन देश पाहण्याची आवड विशेष दृष्टोत्पत्तीस येते.

कै. रा. रा. जीवनराव चिटणीस यांचे कुंडलींत नवमांत मीनेमध्ये नेपच्युन असून तो लग्नामध्ये कर्कराशीमधील असलेल्या चंद्राबरोबर त्रिकोणयोग करीत होता. कै. चिटणीसांचे ज्योतिषशास्त्रामधील प्राविण्यासंबंधानें लिहिण्याची आवश्यकता नाहीं. त्यांस स्वप्नसृष्टीमधून पुष्कळ गोष्टी कळत असत. त्यांचे बहुतेक सर्व ज्योतिषशास्त्र व इतर शास्त्रामधील शोध स्वप्नसृष्टीमधून मिळालेले होत असें म्हणण्यास हरकत दिसत नाहीं. कारण अशी स्थिति असलेल्या माणसाचें लिंग शरीर (Astral body) फारच प्रबळ असून त्यास Astral plane कामलोकावर सहज जातां येतें. त्याचप्रमाणें ज्यांस ध्यान किंवा समाधी ह्यांसंबंधानें Sub-conscious state पूर्ण माहिती आहे त्यांस वरील स्थितीमधून पुष्कळच गोष्टी कळतात.

कै. चिटणीसासंबंधीं एक अनुभव विशेष लक्ष्यांत ठेवण्यासारखा आहे. ज्या ज्या दिवशीं गोचरीचा चंद्र किंवा रोजचा चंद्र कर्कराशीमधून व नेप-

च्युनचे त्रिकोणामधून भ्रमण करीत असे त्या त्या दिवशीं त्यांस अनेक गोष्टी, नवीन कल्पना व विचार सुचत असून त्या दिवशीं वर्तवलेलीं फळें शेंकडा ९० बरोबर येत असत. व ह्या दिवसाची रात्र विशेष महत्वाची जात असे.

नेपच्युन दशमांत असतां.

दशम स्थानांतील नेपच्युन धंद्यासंबंधानें त्रास, कंटाळा व अडचण दर्शवितो. ह्या स्थानांत नेपच्युन बलवान व शुभदृष्ट असतां कंपन्यांतील नोकरी, कंपन्यांचे व्यवहार, जलाशीं संबंध असलेले धंदे व साधारण हलके धंदे यांपासून फायदा होतो. ह्या स्थानांतील पीडित नेपच्युन अगर वरुण धंद्यामध्ये अपयश, मानभंग, अपकीर्ति, सार्वजनिक लोकांमध्ये वाईट बोलवा, गूढकलह किंवा त्रास, मातृपितृनाश किंवा त्यापासून वेगळें निघणें वगैरे गोष्टी दर्शवितो.

दशम स्थानांत बलवान व शुभदृष्ट असलेला नेपच्युन गूढविद्या—मंत्रशास्त्र, ज्योतिष, सामुद्रिक, मस्तिष्कपिंडविद्या, सायकिक कला—दुसऱ्याचे मनोविकार जाणणें—वगैरेपासून लाभ दर्शवितो. त्याचप्रमाणें दशमांतील बलवान नेपच्युन कादंबऱ्या लिहिण्यामुळें, चित्रकलेमुळें, कवित्वामुळें, गायनवादन विशेषतः तंतुवाद्यामुळें सांपत्तिक लाभ व कीर्ति दर्शवितो. दशमांत शुक्र-नेपच्युनयुति असतां उत्तम चित्रकार, उत्तम गाणारा, किंवा तंतुवाद्यविशारद मंडळी असतात व सदरहु धंद्यांत त्यांस कीर्ति किंवा नावलौकिक उत्तम प्रकारचा मिळतो. परंतु त्यांचे वागणूक किंवा खाजगी वर्तनासंबंधानें जनसमाजांत चांगलें मत पाहण्यास मिळत नाहीं. सदरहु दशमांतील नेपच्युन-शुक्रयुति पापदृष्ट असतां फारच अशुभ फळें पाहण्यास मिळतात. कारण ही मंडळी सर्वगुणसंपन्न असून काय करतील यासंबंधानें कल्पनाच करण्याचा प्रसंग येतो. ही मंडळी व्यसनी, लबाड, लफंगी असून त्यांस सामाजिक सदाचाराची किंवा धार्मिक बंधनाची मुळीच ओळख नसल्यामुळें अनन्वित, अघोर व निघ कृत्यें करणारी आढळतात व ह्याचा शेवट शोचनीय स्थितीमध्ये झालेला पाहण्यास मिळतो.

नेपच्युन एकादश स्थानांत असतां.

नेपच्युन एकादश स्थानांत ज्याप्रमाणें पीडित किंवा बलवान असेल त्याप्रमाणें मैत्रीसंबंधानें विचित्रपणा पाहण्यास मिळतो. ज्यांच्या कुंडलींत नेपच्युन एकादश स्थानांत असतो त्यांचे मित्रासंबंधीं अनुभव विचार करण्यासारखे असतात. कित्येकांस लंगडे, पांगळे किंवा असेच व्यंग असलेले मित्र मिळतात तर कित्येकांस त्यांचे मित्र फसवितात किंवा भलत्याच मार्गास लावितात. नेपच्युन ह्या स्थानांत असतां मित्र, स्नेही, सोबती, ओळखीचे लोक ह्यांसंबंधानें आयुष्यांत बऱ्याच घडामोडी घडलेल्या पाहण्यास मिळतात. नेपच्युन एकादश स्थानांत बलवान असून बुध किंवा चंद्राबरोबर शुभसंबंधित असतां अंतर्ज्ञान किंवा दिव्य दृष्टि Clairvoyance असते.

प्रसिद्ध थियोसफिस्ट सी. डब्ल्यु. लेटबीटर ह्यांचे कुंडलींत रवि, बुध व नेपच्युन युति कुंभ राशींत एकादश स्थानामध्ये झालेली आहे व त्यांचे क्लेरव्हान्स—दिव्यदृष्टीसंबंधानें अनुभव, ग्रंथ वगैरे पाहण्यासारखे आहे.

नेपच्युन द्वादश स्थानांत असतां.

द्वादश स्थानांत नेपच्युन बलवान असतां डिटेक्टीव्ह खात्यांत, गुप्तपोलीस खात्यांत, गूढविद्येपासून, हासपीटलस, तुरुंग, गुप्तपणानें काम करणाऱ्या नोकऱ्या वगैरेपासून लाभ दर्शवितो. हीं माणसें बहुशः जनसमाजांत मान्य नसलेलीं कामें किंवा ज्या ज्या गोष्टींसंबंधानें जनसमाजाचें विरुद्ध मत असतें असलीं मतें किंवा कृत्यांचे प्रवर्तक असतात. आपण जनसमाजाची सेवा केली पाहिजे किंवा जगांतील अन्यायाकरितां भांडलें पाहिजे असल्या विचारांची असतात. ह्या स्थानांत नेपच्युन पीडित नसावा कारण ह्या स्थानांतील पीडित नेपच्युन गुप्तशत्रुत्व, विश्वासघात, कैद, दंड, शत्रुभय व त्यामुळें नाश दर्शवितो.

प्रसिद्ध थियोसफीच्या अध्यक्ष मिसिस अॅनी बेझंट यांचे कुंडलींत नेपच्युन व्ययस्थानांत आहे व एकंदर त्यांच्या आयुष्यामधील घडलेल्या घडामोडींचा विचार करितां ही स्थिति फार महत्वाची आहे. व्ययस्थानांतील नेपच्युन इच्छेविरुद्ध एकांतवास पतकरण्यास लावतो असे म्हणतात.

एखादा ग्रह उच्च, स्वगृही नसून स्वराशीच्या 'ट्रिप्लिसिटी' 'टर्म' किंवा 'फेस' यांमध्ये असल्यास बलवान असतो असे म्हणतात. ट्रिप्लिसिटी पहातांना जन्म दिवसा आहे किंवा रात्री आहे हे पाहिले पाहिजे. ट्रिप्लिसिटी वगैरे कसे पहावे हे वाचकांच्या लवकर लक्षांत घेण्यासाठी एक उदाहरण घेऊन दाखवितो. एका कुंडलीमध्ये कर्क राशीच्या १४ व्या अंशांत बुध आहे व जन्म दिवसास झाला आहे. वर दिलेल्या कोष्टकांत कर्क राशी समोर ट्रिप्लिसिटी मंगळाची आहे. म्हणजे बुध स्वतःच्या ट्रिप्लिसिटीत नाही; कर्कच्या १४ व्या अंशापासून २० अंशापर्यंत बुध स्वतःच्या 'टर्म' मध्ये आहे आणि कर्कच्या ११ व्या अंशापासून २० अंशापर्यंत स्वतःच्या 'फेस' मध्ये आहे म्हणजे बुध येथे बलवान आहे.

ग्रहांचे राशिवल पहाण्याकरतां ट्रिप्लिसिटी, टर्म व फेस यांचा उपयोग जुने युरोपीय ज्योतिर्विद करीत असत परंतु अलीकडे हा प्रघात समूळ नाहीसा झाला आहे. सन १८२८ मध्ये पहिल्या रॅफेल चें 'मॅन्युअल ऑफ् अॅस्ट्रॉलाजी' प्रसिद्ध झाल्यापासून आतांपर्यंत आंग्ल फलज्योतिषामध्ये जे पुष्कळच फेरबदल झाले त्यांमध्ये ट्रिप्लिसिटीज, टर्म व फेस यांचा अनुभव येत नसल्यामुळे ते सोडून देऊन त्यांच्याबद्दल राशींच्या व ग्रहांच्या गुणधर्माप्रमाणे राशिवल पहाण्याचा प्रकार सर्वत्र रूढ झाला आहे. राशींचे व ग्रहांचे गुणधर्म लक्षांत घेऊन बल ठरविण्याचा प्रकार शास्त्रशुद्ध व अनुभवास पटणारा आहे तो असा:—रवि व मंगळ हे अग्नित्वाचे ग्रह असल्यामुळे मेष, सिंह व धनु या अग्निराशींत बलवान असतात, व कर्क आणि मीन या जलत्वाच्या राशींत निर्बली असतात; बुध, मिथुन, कन्या, तूळ व कुंभ या बौद्धिक राशींत बलवान असतो व जल राशींत निर्बली असतो; गुरु व शुक्र हे प्रसव व आर्द्र राशींत, शनि व हर्शल हे वायु राशींत आणि नेपच्युन जलराशींत बलवान असतात. ह्याप्रमाणे तत्वा-नुरूप राशिवल ठरविणे हे मित्रक्षेत्रावरून राशिवल ठरविण्यापेक्षा अधिक अनुभवास पटणारे आहे असे आम्हांस वाटते.

वर दिलेल्या पाश्चिमात्य पद्धतीमध्ये कमीपणा हा आहे की त्या पद्धती-

प्रमाणे सर्व राशीसंबंधाने निकाल लागत नाही. उदाहरणार्थ—मंगळ, मकर, मेष, वृश्चिक, सिंह व धनु या राशींत बलवान असतो व कर्क, मीन, वृषभ व तूळ या राशींत बलहीन असतो असे सामान्यत्वाने सांगतां येईल परंतु मिथुन, कन्या व कुंभ या राशींत बलवान असतो किंवा नाही हे सांगतां येत नाही. दुसऱ्या तऱ्हेने हीच गोष्ट सांगावयाची म्हणजे असे सांगतां येईल की कोणताही ग्रह (१) उच्च (२) स्वगृही व (३) स्वतत्वा-च्या राशींत बलवान असतो आणि (१) नीचक्षेत्री (२) स्वराशिविन्मुख-क्षेत्री (३) व विरुद्ध तत्वाच्या राशींत निर्बली असतो. या सहा प्रकारांनी बलाबल पहातां येते परंतु प्रत्येक ग्रहाच्या वेळी या सहा प्रकारांमध्ये न घेणाऱ्या अशा दोन-तीन राशी रहातातच. उदाहरणार्थ:—मंगळ ग्रह विचारांत घेतला असतां मिथुन, कन्या व कुंभ या तीन राशींत बलवान आहे किंवा नाही हे ठरत नाही. आणि हाच प्रकार इतर ग्रहांच्या संब-धानेही होतो. तेव्हां उच्च, स्वगृह व स्वतत्वाच्या राशींशिवाय आणखी कोणत्या राशींत ग्रह बलवान असतो हे ठरविण्यास दुसरा कांहीं तरी मार्ग असावयास पाहिजे आणि आमच्या मते हा मार्ग असा आहे की ग्रह ज्या-प्रमाणे स्वतत्वाच्या राशींत बलवान असतो त्या प्रमाणेच तो आपल्या मूळ त्रिकोण व उच्च राशीपासून त्रिकोणांतील राशीमध्ये (स्वक्षेत्र-विन्मुख राशीखेरीजकरून) बलवान असतो. उदाहरणार्थ:—मंगळ हा आपल्या मूळ त्रिकोण (मेष) राशीपासून त्रिकोणांतील सिंह व धनु या राशींमध्ये आणि मकर राशीच्या त्रिकोणांतील जी कन्या राशि त्या राशीमध्ये बलवान असतो. मकर राशीच्या त्रिकोणांत वृषभ राशिही येते परंतु ती मंगळाची स्वक्षेत्रविन्मुख राशि आहे त्यामुळे तो ह्या राशींत बलवान नसतो. याप्रमाणे सर्व ग्रहांसंबंधाने समजावे. ग्रह (१) उच्च राशींत (२) स्वराशींत (३) स्वतत्वाच्या राशींत आणि (४) मूळ त्रिकोण व उच्च राशीपासून त्रिकोणांतील राशींत बलवान असतो. यांवर्यतिरिक्त असणाऱ्या राशींत बलवान असतो असे मानण्याचे कारण नाही.

ग्रहांचे राशिवल कसे ठरवावे याचा विचार वर केला आहे. या

विचारावरून ग्रह राशिबली आहे किंवा नाही हे कळेल परंतु राशिबलांतील तर तम भाव कळणार नाही. सिंह व धनु या अग्निराशीत मंगळ बलवान असतो हे खरे परंतु त्या दोन राशीपैकी कोणत्या राशीत अधिक बलवान असतो हे अवश्य समजले पाहिजे. उच्च व स्वराशीशिवाय इतर राशीत असणाऱ्या ग्रहांच्या राशिबलाचा कमीअधिकपणा ओळखणे कठीण आहे व यासंबंधाने नियमही सांगता येत नाही. फक्त अनुभवावरूनच त्याचा निर्णय केला पाहिजे. व्यक्तिशः प्रत्येकाच्या अनुभवामध्ये काहींतरी फरक असतोच व त्यामुळे राशिबलाचा कमीअधिकपणा ठरविण्यांत मतभेद होणे शक्य आहे. परंतु हा मतभेद, या विषयाची योग्य चर्चा करून घालविता येईल अशी आमची कल्पना आहे आणि म्हणून आमच्या अनुभवाप्रमाणे ग्रह द्वादश राशींमध्ये क्रमवार कसे बलवान असतात हे पुढे देतो. राशिबलाची जी प्रतवारी पुढे दिली आहे तीमध्ये उच्च राशीत ग्रह अत्यंत बलवान असतो त्याच्या खालोखाल स्वक्षेत्री बलवान असतो असे आम्ही मानले आहे. परंतु पाश्चिमात्य ज्योतिषी ग्रह स्वक्षेत्री अत्यंत बलवान असतो असे समजतात.

रविः—मेष, सिंह, धनु, वृषभ, वृश्चिक, मिथुन, कन्या, मकर, तूळ, कुंभ, कर्क व मीन या राशींच्या अनुक्रमाने बलवान असतो.

चंद्रः—वृषभ, कर्क, तूळ, कुंभ, कन्या, मिथुन, मीन, धनु, मेष, सिंह, मकर व वृश्चिक या राशींच्या अनुक्रमाने बलवान असतो.

बुधः—कन्या, मिथुन, कुंभ, तूळ, मकर, सिंह, वृषभ, मेष, धनु, वृश्चिक, कर्क व मीन या राशींच्या अनुक्रमाने बलवान असतो.

शुक्रः—मीन, तूळ, वृषभ, कर्क, सिंह, मिथुन, धनु, मकर, मेष, वृश्चिक व कन्या या राशींच्या अनुक्रमाने बलवान असतो.

मंगळः—मकर, मेष, वृश्चिक, सिंह, धनु, कन्या, मिथुन, कुंभ, वृषभ, तूळ, मीन व कर्क, या राशींच्या अनुक्रमाने बलवान असतो.

गुरुः—कर्क, धनु, मीन, सिंह, तूळ, कुंभ, मेष, वृश्चिक, वृषभ, मिथुन, मकर व कन्या या राशींच्या अनुक्रमाने बलवान असतो.

शनिः—तूळ, कुंभ, मकर, मिथुन, कन्या, वृषभ, वृश्चिक, कर्क, मीन, धनु, सिंह व मेष या राशींच्या अनुक्रमाने बलवान असतो.

हर्शलः—कुंभ, मिथुन, तूळ, वृश्चिक, कन्या, मकर, मेष, वृषभ, धनु, सिंह, कर्क व मीन या राशींच्या अनुक्रमाने बलवान असतो.

नेपच्युनः—मीन, कर्क, कुंभ, तूळ, मिथुन, वृश्चिक, कन्या, मेष, मकर, वृषभ, धनु व सिंह या राशींच्या अनुक्रमाने बलवान असतो.

कोणत्याही ग्रहाच्या राशिबलाचा क्रम कसा असतो हे वर दिलेल्या वर्गवारीवरून सहज कळून येईल. बलाचे उत्तम, मध्यम व कनिष्ठ असे तीन वर्ग केले तर प्रत्येक ग्रहासमोर लिहिलेल्या राशीपैकी पहिल्या तीन राशीत उत्तम प्रकारचे बल असते, त्यानंतरच्या तीन राशीत मध्यम प्रकारचे बल असते, त्यानंतरच्या तीन राशीत कनिष्ठ बल असते आणि बाकी राहिलेल्या तीन राशीत बलहीन असतो असे समजावे. उदाहरणार्थः—मंगळाला पहिल्या तीन राशीत म्हणजे मकर, मेष व वृश्चिक राशीत उत्तम प्रकारचे बल असते; सिंह, धनु व कन्या राशीत मध्यम बल असते; मिथुन, कुंभ व वृषभ राशीत कनिष्ठ बल असते आणि तूळ, मीन व कर्क राशीत मुळीच बल नसते. उत्तम, मध्यम व कनिष्ठ या प्रकारांमध्ये सुद्धा तर तम भाव असा सांगता येईल की मंगळ, मकर, मेष व वृश्चिक राशीत उत्तम बली असतो हे खरे परंतु वृश्चिकेपेक्षा मेषेत अधिक बली आणि मेषेपेक्षा मकरेत अधिक बली असतो.

वर दिलेल्या बलाच्या वर्गवारीमध्ये पहिल्या आठ ग्रहांच्या संबधाने जी वर्गवारी दिली आहे ती आमच्या अनुभवाप्रमाणे आहे व नेपच्युन संबधाने आम्ही आमच्या कल्पनेप्रमाणे वर्गवारी दिली आहे.

(३) दृष्टिवल.

कोणत्याही कुंडलीतील स्थानबल व राशिबल यांचे अनुमान करणे सोपे आहे व ह्या दोनच गोष्टी लक्षांत घ्यावयाच्या असल्या तर ज्योतिषशास्त्र हे एक सुलभ शास्त्र झाले असते. परंतु स्थान व राशिबलांमध्ये पुष्कळ वेळां ग्रहांच्या दृष्ट्यांनी व योगांनी कल्पनातीत फरक होतात. अर्थात हे

फारक कोणत्या तःवावर होतात याचे योग्य ज्ञान ज्ञात्याशिवाय कुंडली कळणार नाही. कुंडलीमध्ये ज्या वेळी ग्रह एकमेकांपासून कांहीं विवक्षित अंतरावर असतात त्या वेळी ते एकमेकांवर विशिष्ट परिणाम करितात. दोन ग्रहांमधील कांहीं विशिष्ट अंतरास दृष्टि अशी संज्ञा आहे. या दृष्ट्यांमध्ये कांहीं दृष्ट्या शुभ व कांहीं अशुभ परिणाम घडवून आणतात. शुभपरिणामी दृष्ट्या ग्रहांचे बल वृद्धिगत करतात व अशुभपरिणामी दृष्ट्या त्यांचे बल कमी करतात. पापग्रह जर बलवान असतील तर त्यांमध्ये सुद्धा शुभ फल देण्याचे सामर्थ्य आहे मग शुभ ग्रहांविषयी तर सांगावयासच नको. ग्रहांचे शुभ फल देण्याचे सामर्थ्य दृष्टियोगांनी वृद्धिगत किंवा कमी होतें. 'द्विराश्रयंतर दृष्टियोग' (६० अंश) व 'त्रिकोण योग', (१२० अंश) हे शुभ परिणाम घडवून आणणारे किंवा ग्रहांचे बल वृद्धिगत करणारे आहेत आणि 'अर्ध केंद्रयोग' (४५), 'केंद्रयोग' (९०) व 'प्रतियोग' (१८०) हे अशुभ परिणाम घडवून आणणारे किंवा ग्रहांचे बल कमी करणारे आहेत. हे पांच दृष्टियोग विशेष महत्वाचे आहेत आणि यांखेरीज 'सार्ध चतुष्टय राश्रयंतर' योग (१३५ अंश) 'षडाष्टक' योग (१५०) असे दोन अशुभफलदायी योग आहेत असे अनुभवास येतें.

ग्रहांचे दृष्टियोग अंशात्मक होत असल्यास त्यांचीं फलें स्पष्टपणे दृष्टीस पडतात परंतु हे दृष्टियोग पूर्ण होण्याच्या पूर्वी व नंतर कांहीं अंशांपर्यंत आपल्या गुणधर्मांप्रमाणे फलें उत्पन्न करतात. साधारणपणे त्रिकोणयोग, घनयोग व केंद्रयोग हे आठ अंशांपर्यंत व बाकी राहिलेले दृष्टियोग सहा अंशांपर्यंत आपले परिणाम करतात. दृष्टियोगांमध्ये जितकें कमी अंतर असेल तितका त्याचा परिणाम अधिक होतो. रवि-चंद्रांबरोबर होणाऱ्या दृष्टियोगांचा इतर ग्रहांच्या दृष्टियोगांपेक्षा २।३ अंशांच्या अधिक अंतरावरून सुद्धा परिणाम दिसून येतो. दृष्टियोग कसे पहावे हें लवकर लक्षांत घेण्याकरितां एक उदाहरण घेतों. मेष राशीच्या १० व्या अंशांत एक ग्रह आणि सिंह राशीच्या १० व्या अंशांत दुसरा ग्रह आहे

तर या दोन ग्रहांमध्ये अंशात्मक त्रिकोणयोग किंवा नवपंचमयोग होईल; परंतु दुसरा ग्रह सिंह राशीच्या १८ व्या अंशापर्यंत असला तरी सुद्धा या त्रिकोणयोगाची फलें थोड्या फार प्रमाणानें पहावयास मिळतील.

दृष्टियोग किती अंतरावरून आपले परिणाम करू शकतात यासंबंधानें आपल्या इकडील कांहीं ज्योतिषांमध्ये बराच मतभेद दिसून येतो. हा मतभेद होण्याचे कारण असे दिसते की अंशात्मक नसलेल्या दृष्टियोगांचे परिणाम होतात किंवा नाही हें ठरविण्याचे साधन त्यांच्या जवळ अपुरें किंवा सुट्टीच नसतें हें आहे. आणि याचें प्रत्यंतर सुलभ जातकाच्या तिसऱ्या भागाचे ६० वे पृष्ठ वाचतांना येतें. या पृष्ठावर असे लिहिलें आहे की 'यूरोपियन ज्योतिषी सुमारे ८ अंश अंतर असतांही योग अगर दृष्टि मानतात. तात्विक दृष्टीनें हें म्हणणें पटण्यासारखें नाही' ही तात्विक दृष्टि कोणती म्हणाल तर ग्रंथकार पुढें सांगतात 'गुरुला एक अंश चालण्यास सुमारे १२ दिवस लागतात. या हिशोबानें ८ अंश चालण्यास ३ म. ६ दि. लागतील म्हणून इतक्या दिवसांपूर्वी केलेला अथवा करणारा योग आज फलदायक व्हावा हें पटत नाही' 'केलेला किंवा करणारा योग' फलदायक होतो किंवा नाही हें ठरविण्यास तो योग किती वेळां पूर्वी किंवा नंतर होत आहे हें पाहिलें पाहिजे असे स्पष्ट मत उपरिनिर्दिष्ट ग्रंथांत नमूद केलेलें आहे. ६० व्या पृष्ठावरच ग्रंथकार म्हणतात 'ग्रहांचे पूर्ण योग नसले तरी जेव्हां एक ग्रह दुसऱ्या ग्रहाशीं जन्मानंतर थोड्याच वेळांत योग करणारा असेल अथवा त्यांचा योग होऊन फारच थोडा वेळ झाला असेल तेव्हां मात्र त्यांचा योग मानण्यास हरकत नाही; असे नसेल तर ते पृथक् पृथक् फलें उत्पन्न करतील.' बरे, हा 'थोडा काळ' किती तासांचा, दिवसांचा किंवा आठवड्यांचा असतो हें ग्रंथकार सांगत नाहीत. 'योग अगर दृष्टि यांनीं मिळणारें फल किती कालापूर्वी अगर नंतर मिळतें हें अद्याप निश्चित झालेलें नाही' आणि ज्योतिष विद्यार्थ्यांस अशी आशा असेल की पुढें तरी आपणास हा 'थोडा काळ' म्हणजे काय हें निश्चित कळेल पण त्यांची ही आशा व्यर्थ आहे कारण ताबडतोबच ग्रंथकार

बजावन सांगतात की ' व पुढेही शक्य नाही ' ! ग्रंथकारांनी या ९।७ वाक्यांत काय सांगितलें आहे हें ओळखणें म्हणजे एक मोठें कोडेच आहे. त्यांचे असें म्हणणें दिसतें की < अंश अंतर असल्यास दृष्टि व योग यांचा परिणाम असत नाही. कां असत नाही ? या प्रश्नास ते उत्तर देतात ' आठ अंश अंतरास फार काळ लागतो म्हणून. ' ' किती काळ पूर्वी अगर नंतर दृष्टीचे परिणाम होतात ? ' या प्रश्नास ते उत्तर देतात ' तें अद्याप निश्चित झालें नाही व पुढेही होणार नाही. ' याला म्हणावी तात्विक दृष्टि !! योग अगर दृष्टि याचा परिणाम किती अशावरून घडतो हें वरील तात्विक दृष्टीनें ठरविणें कधीच शक्य नाही. येथें काळ मर्यादेचा काय संबंध आहे हें कळत नाही. आठ अंशाच्या वेळेसच फार काळ लागतो आणि तीन अंशांच्या वेळेस लागत नाही असें कोठें आहे ? हर्शल हा नेपच्युन बरोबर फक्त ३ अंशांनीं जरी प्रतियोग करीत असला तरी हर्शलास ३ अंश चालण्यास < महिने १२ दिवस लागतील ! मग ३ महिने व ६ दिवसांपूर्वी किंवा नंतर होणारा योग किंवा दृष्टि मानणें ' तात्विक दृष्टीला ' खपत नाही तर < महिने व १२ दिवस हा एवढा मोठा काळ कसा खपावा ? दृष्टि अगर योग यांमध्ये ३ अंश अंतर असलें तरी चालतें असें वाटतें कारण ' जातक शिरोमणीच्या ' प्रस्तावनेमध्ये ३ पानांवर जी कुडली दिली आहे तीमध्ये चंद्र-मंगळांचा २ अं. ४१ कलांच्या अंतरानें होणारा नवपंचम दृष्टियोग फलदायी आहे असें म्हटलें आहे म्हणून आम्हीं तीन अंश अंतराचे उदाहरण घेतल आहे. तीन अंशांच्या अंतरानें असणारे योग फलदायी होतात असें मानलें तरी सुद्धा ' कालमर्यादा निष्फळ ठरते आणि कालमर्यादा अगदीं तासांवर आणून ठेविली तर तीन अंशांच्या अंतरानें होणारा दृष्टियोग तो ' दृष्टियोगच नाही ' असें म्हणण्याची पाळी घेते. बाकी कालमर्यादा निष्फळ ठरणार हें भविष्य ' पुढेही शक्य नाही ' या शब्दांत आर्घाच व्यक्त झालें होतें ! यूरोपीय ज्योतिषी < अंश अंतर असतांही योग अगर दृष्टि मानतात या त्यांच्या अज्ञानाबद्दल त्यांना मूर्खीत काढून व त्यांच्या ' री ओढणाऱ्यांची ' कीव करून सुद्धा हे ग्रथकार ११ अंश ४७ कला अंतर असणारा रविहर्शलांचा प्रतियोग (जा. शि. प्रस्तावना पा. ७) विचारांत घेतात. !!

॥ श्रीसद्युखे नमः ॥

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तु हिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष २ रं.

नोवेंबर १९१६.

{ अंक ८ वा.

प्रासंगिक विचार.

आर्यफलज्योतिषवाङ्मयांत राहु व केतूला वरेंच महत्व दिलें असून त्यांस उच्च, स्वक्षेत्रें वगैरे सांगितली आहेत. दशाविचारांत त्यांस स्थान मिळालें असून त्यांच्या दशाफलांचा अनुभव मिळतो असें पुष्कळांचें ह्मणणें आहे. कित्येक राहु मिथुनराशीमध्ये उच्च क्षेत्री मानतात तर कित्येकांचे मतें तो वृषभ राशीमध्ये उच्च असतो; व केतु ह्या वर दर्शविलेल्या राशीपासून असलेल्या सातव्या राशीमध्ये उच्च असतो. राहु व केतु ह्यांचे गुणधर्म शनीप्रमाणें मानण्यांत येत असून ते खलग्रह आहेत असें मानतात, व कुंडलीतील ज्या ज्या स्थानांत हे ग्रह आढळतात त्या स्थानांसंबंधानें नाश सांगण्याची सर्वत्र ज्योतिषी लोकांची पद्धत आहे. अलीकडील आंग्ल ज्योतिर्विद राहु व केतु यांचा फारसा उपयोग करीत नाही. त्यांचे मतें

राहु हा शुभ असून शुभग्रहानें युक्त असतां विशेष चांगली फळे दर्शवितो. केतूचा अनुभव उलट पाहण्यास मिळतो. ह्याणजे तो ज्या ज्या स्थानांत असतो त्या त्या स्थानफलाचा व व्यक्तींचा नाश दर्शवितो.

वस्तुतः राहु व केतु हे ग्रह नसून पृथ्वीचा भ्रमणमार्ग व चंद्राची कक्षा हे एकमेकांस ज्या दोन ठिकाणी छेदितात त्यांपैकी एका बिंदूस राहु व दुसऱ्यास केतु असें ह्याणतात. ह्या दोन बिंदूना स्वतंत्रपणें कांहीं फळे आहेत किंवा नाहींत ह्यासंबंधानें आज निश्चित असें कांहींच सांगतां येत नाहीं. एवढें मात्र खरें कीं ह्या दोन छेदनबिंदूंमध्ये ग्रह असतां त्यांचीं फळे विशेष दृष्टोत्पत्तीस आलीं पाहिजेत. कुंडलीतील जन्मलग्न, जन्मचंद्र, रवि, व दशमस्थान ह्यांवरून जेव्हां राहु किंवा केतूचें भ्रमण होतें त्या वेळीं महत्वाच्या गोष्टी घडलेल्या पाहण्यास मिळतात, असें कित्येक ज्योतिर्विदांचें मत आहे. राहु व केतु हे ज्या राशींमधून भ्रमण करीत असतात त्या राशींमध्ये रवि व चंद्राचीं ग्रहणें होत असल्याकारणानें राष्ट्रीय घडामोडीसंबंधानें विचार करते वेळीं यांचा बराच उपयोग होतो. साधारणपणें ज्या ज्या राशीमध्ये राहु व केतु असतात त्या राशीनें दर्शविल्या जाणाऱ्या देशामध्ये पुष्कळ घडामोडी होतात. राहु हा संबंध राशीचक्राची प्रदक्षणा १८ वर्षे व २२९ दिवसांत पुरी करितो. व त्याची वार्षिक गति १९ अं. २० कला असून ३ कला दैनिक गति आहे. राहु हा राशिचक्रांतून आपली प्रदक्षणा विलोम गतीनें करितो.

जर चंद्राचे कक्षेचे हे छेदनबिंदु महत्वाचे आहेत तर त्याचप्रमाणें इतर ग्रहांचे कक्षेमधील बिंदूंचा उपयोग फलज्योतिषांत कां करूं नये असा प्रश्न सहज उत्पन्न होतो. खालीलप्रमाणें इतर ग्रहांचे सन १९०० मधील कक्षापात आहेतः—

ग्रहांचे कक्षापात (Nodes of Planets).

	प्रथमपात	द्वितीयपात	शंभरवर्षातील गति.
बुध.	वृषभ १७ अं. ९ क.	वृश्चिक १७ अं. ९ क.	१ अं. १२ क.
शुक्र.	मिथुन १५ अं. ४४ क.	धनु १५ अं. ४४ क.	०-५२ क.
मंगळ.	वृषभ १८ अं. २ क.	वृश्चिक १८ अं. २ क.	०-४६ क.
गुरु.	कर्क ९ अं. २४ क.	मकर ९ अं. २४ क.	१ अं. ०
शनि	कर्क २२ अं. ५ क.	मकर २२ अं. ५ क.	०-५३ क.
हर्शल. (प्रजापति) मिथुन १३ अं. १७ क.		धनु १३ अं. ७ क.	०-२६ क.
नेपच्यून.	सिंह ९ अं. ४३ क.	कुंभ ९ अं. ४३ क.	१ अं. ६ क.

संपादकाच्या आयुष्यांतील गेले चार महिने बरेच कष्टाचे व त्रासाचे गेले. ह्या काळांत अनेक अडचणी येऊन संपादकाच्या कुटुंबांत व मित्र-मंडळींवर कालाची वक्र नजर झाल्यामुळें माळेच्या हितचिंतकांपैकीं दोघां-जणास स्वर्गवास करावा लागला आहे व एक भयंकर आजारी आहेत. आमचे मित्र रा. रा. बळिभद्र यशवंत आचार्य यांस तारीख ३१ ऑगष्ट रोजी सकाळीं ९ वाजतां स्टा. टाईम. रोजी पुणें मुकामी देवाज्ञा झाली. रा. आचार्य हे उत्तम ज्योतिषी असून कुंडलीविज्ञान मासिकामध्ये त्यांचे ज्योतिषविद्यार्थी ह्या नांवाखाली बरेच लेख प्रसिद्ध झाले आहेत. त्यांच्या चालत्या कार्या त्यांनीं कुंडलीविज्ञानकारास हस्ते परहस्ते बरीच मदत केली आहे. अलीकडे २।२॥ वर्षें त्यांची प्रकृति नादुरुस्त असल्यामुळें दुसरे सर्व व्यवसाय त्यांस सोडून द्यावे लागले होते. संपादकाचा व त्यांचा सन १९०९ सालीं परिचय झाला व त्याकाळापासून त्यांनीं जें संपादकावर अप्रतिम प्रेम केलें व वेळोवेळीं सल्लामसलत दिली त्याबद्दल आम्ही त्यांचे अत्यंत ऋणी आहों. माळेच्या हितचिंतकांपैकीं एकास काळानें हिरावून नेलें याबद्दल आम्ही फार दिल-गिर आहों ! ईश्वरी इच्छा ! ह्यांची ज्योतिषशास्त्रामधील प्राविण्यता बरीच होती. त्यांनीं आपल्या मधु आल्या बंधूस अगोदर कळविला होता. त्यांचे पाठी-

मागे एक बंधु दोन मुली व एक मुलगा आहे. ईश्वर त्यांच्या आत्म्यास शांति देवो.

रा. आचार्य हे प्रसिद्ध आर्य वैद्यराज नागेंद्रनाथसेन गुप्त यांचे येथील एजंट होते ह्या औषधासंबंधाने आ ही आमचा अनुभव लवकरच प्रसिद्ध करणार आहो.

नेपच्युन किंवा वरुण.

मागील अंकावरून पुढे चालू.

नेपच्युनमंगळाचा शुभदृष्टियोग होत असतां—हा योग सर्व प्रकारचे ऐहिक उन्नतीस चांगला असून ही मंडळी साधारणपणे सर्वांची आवडती असतात. हा योग महत्वाकांक्षा, कर्तृत्वशक्ति, अधिकारप्रियता, मोठ-मोठालीं कृत्ये करशीं करावीं वगैरेसंबंधी विचार, रंगासंबंधी विशेष ज्ञान व हा योग कुंडलीत असून बुध किंवा चंद्राबरोबर शुभसंबंधित असतां चित्रकला, पेन्टिंगमध्ये चांगली प्रगति दर्शवितो. नेपच्युनमंगळाची युति किंवा **अशुभदृष्टियोग** अपघात, हलक्या लोकांबरोबर भांडणे, अनियमितपणा, प्रत्येक गोष्टीचा कळस करणे, मादक द्रव्ये किंवा औषधे ह्यांपासून सावध रहावे.

नेपच्युनरवीचा शुभदृष्टियोग घडत असतां—हा योग अभ्यास उन्नति, सार्वजनिक प्रियता व सर्व प्रकारची शुभ फळे दर्शवितो. हा योग ज्यांचे ज्यांचे कुंडलीत आढळतो त्या त्या माणसांच्या आत्म्याच्या संवेदन शक्तीचा चांगला विकास झालेला पाहण्यास मिळतो. परंतु रविनेपच्युनचा **अशुभयोग** कुंडलीत घडत असतां मित्र, ओळखीचे लोक, परकीय यांपासून विश्वासघात, त्रास, संकटे, अपयश व दुःख वांट्यास येते. कुंडलीत **रविनेपच्युनयुति** घडतां पुष्कळ स्वप्ने पडतात व ह्या लोकासंबंधी इतर लोकांमध्ये एक प्रकारची विशेष आवड पाहण्यास मिळते. रविनेपच्युनयुतीची फळे सर्वच अशुभ मिळतात असे म्हणतां येत नाही. तरी पण ह्या लोकांनी मादक द्रव्ये व औषधासंबंधी विशेष सावध रहावे.

नेपच्युनशुक्रशुभदृष्टियोग घडत असतां—अनेक चांगलीं फळे दृष्टोत्पत्तीस येतात; हीं माणसें सुखभावी, गायनवादन, चित्रकला, नीटनेटकेपणा, सुंदर वस्तूंची विशेष आवड बाळगणारीं आढळतात. ह्या लोकांच्या सुंदरपणाची कल्पना किंवा आवडनिवड इतकी विचित्र असते कीं त्यांच्या सुंदरपणाच्या कल्पना स्वप्नसृष्टीमध्येच पूर्ण होणे शक्य वाटते. वरील योग गायनवादन किंवा घरे रंगविणे, सुशोभित करणे (Decorative art) वगैरे धंद्यांत चांगले यश दाखवितो. **नेपच्युनशुक्राचा अशुभदृष्टियोग** अनेक वाईट फलांचा द्योतक आहे. हीं माणसें अतिकामी, विषयी, छंदी, भंगट अशीं आढळतात. विषयसेवनासंबंधी ह्या माणसांच्या कल्पना पुष्कळ वेळा विचित्र पाहण्यास मिळतील. हा योग संसारसुखांत विघ्ने, विवाहामध्ये अडचणी, विवाहापूर्वीचे अनीतीचे संबंध किंवा प्रकार दर्शवितो. स्त्रियांचे कुंडलीत नेपच्युनशुक्रयुति पंचमांत पीडित नसावी. कारण त्यामुळे त्याची वर्तणूक संशयास्पद आढळते. **नेपच्युनशुक्रयुति** अशुभ मानण्यास हरकत दिसत नाही. ह्या युतीची चांगलीं फळे फार थोडीं पाहण्यास मिळतात. नेपच्युनशुक्रयुति किंवा अशुभ दृष्टियोग कुंडलीत असलेल्या माणसांनी विषय, स्त्रीसेवन, अमली द्रव्ये किंवा मादक पदार्थ—औषधे ह्यांपासून सावध रहावे.

नेपच्युनबुधशुभदृष्टियोग घडत असतां—सदरहु बुद्धिमत्तेस चांगला पोषक असून कवित्वशक्ति, गाण्याची, व वादनाची आवड दर्शवितो. विचार प्रगल्भ आढळतात, अनेक विद्याव्यासंगी मित्रांचा संबंध व त्यांपासून लाभ, समुद्रप्रवासाची आवड व त्यांपासून फायदे दर्शवितो. ह्या योगावर जन्म पावणारी मंडळी उत्तम कादंबरीकार, कवि, तंतुवाद्यविशारद असतात. परंतु ह्या ग्रहांचा कुंडलीत अशुभ योग घडत असतां लहरी, अस्थिर, एकाच गोष्टीकडे लक्ष न लावणारे, भलत्याच कल्पनांचे साम्राज्य माजविणारे, महाठक, गोडबोले, ढोंगी, व विषयी लोक आढळतात. अशुभयोगामध्ये मज्जा-

तंतूंचा क्षोभ, डोकें फिरणें, वेड लागणें, मानसिक शक्ति क्षीण होणें, मस्तक-
विकार होतात. **नेपच्युनबुधाची युति** अशुभ मानतां येत नाही. कुंड-
लींत शुभस्थानांत व शुभदृष्टींत असतां उत्तम फळें अनुभवास येतात. ह्या
लोकांची वागण्याची, विचार करण्याची तन्हा बहुशः जनसमाजाच्या विरुद्ध
असलेली पुष्कळ कुंडल्यांत पहाण्यास मिळते. हीं माणसें कल्पक, हुशार,
विद्वान, गूढशास्त्राची आवड बाळगणारीं आढळतात.

नेपच्युनचंद्रांचा शुभदृष्टियोग घडत असतां—हा योग बुद्धिमत्तेस
चांगला असून या योगावर जन्म पावणारी मंडळी कल्पक, विद्वान, गायन-
वादनाची शोकी, कविता करण्याची आवड असणारी, प्रवासाची शोकी,
विशेषतः जलप्रवासासंबंधी आवड बाळगणारी आढळतात. विशेष सूचक स्वप्नें
पडतात. **नेपच्युनचंद्रांचा अशुभदृष्टियोग** घडत असतां नाना प्रका-
रचे त्रास व संकटें, निराशा, विचित्र तन्हेचे घोंटाळे दर्शवितो व त्यामुळे
भावी प्रगतीमध्ये नाना तन्हेच्या अडचणी येतात. हा योग नैतिक आचरण
कमी दर्जाचें दर्शवितो त्यामुळे वरील योग कुंडलींत असलेलीं माणसें मनो-
विकाराधीन असलेली फार पाहण्यास मिळतात व त्यांचे मनाची एकाग्रता
सहज भ्रष्ट होते. ह्या मंडळीनें मादक द्रव्यें, मादक औषधें ह्यांसंबंधी फार सावध
रहावें. नैसर्गिकच त्यांची इच्छाशक्ति प्रबळ नसल्यामुळे हे लोक दुसन्याचे
स्वाधीन होतात करितां ह्यासंबंधानें सावधता बाळगावी. वरील अशुभ योग
अनेक स्थलांतरे, विवाहांत अडचणी किंवा लग्नापासन त्रास दर्शवितो.
नेपच्युनचंद्रयुति ही अशुभ आहे असें म्हणतां येत नाही. कुंडलीच्या
ज्या ज्या स्थानांत ती असेल त्याप्रमाणें व ज्याप्रमाणें इतर ग्रहाकडून शुभ
अगर पापदृष्ट असेल त्याप्रमाणें फळें पाहण्यास मिळतात. ह्या माणसांस
फार विचित्र अनुभव पहाण्यास मिळतात. त्यांच्या वयाचीं ७, १४, २१,
२८, ३५, ४२, ४९ व ५६ हीं वर्षे फार महत्त्वाचीं असतात. बल-
वान शुभदृष्ट असतां वरील वर्षे चांगलीं जातात व उन्नती होते. अशुभ

असतां अनेक संकटें व त्रास त्या त्या वर्षीं घडतात. नेपच्युनचंद्रयुति
असलेलीं माणसें कल्पक, व गायनवादनाची शोकी आढळतात ह्या लोकांस
स्वप्नसृष्टीमध्ये फार विचित्र अनुभव पाहण्यास मिळतात.

असो, येथपर्यंत वाचकांस **नेपच्युन** अथवा **वरुण** ग्रहासंबंधानें आम्हांस
उपलब्ध असलेली माहिती दिली आहे. हा ग्रह सांपडल्यास अद्याप पुरतें
एक शतकही झालें नसल्यामुळे प्रस्तुतच्या निबंधांत सर्वच गोष्टींचा साम्र
विचार झाला असेल असें म्हणतां येत नाही. करितां वाचकवर्ग त्यांस
जो जो नवीन अनुभव मिळेल तो **मालेच्याद्वारे** प्रसिद्ध करण्याचा शक्य
तेवढा प्रयत्न करतील अशी आशा आहे. आतां मागे सांगितलेल्या प्रस्तुत
निबंधास नेपच्युनची सन १८५० ते सन १९३० पर्यंतचे दरमहिना
पहिल्या तारखेचे स्पष्ट स्थितीचे पत्रक देऊन हा बराच लांबलेला निबंध
पुरा करण्याचा आमचा विचार आहे.

नेपच्युन अथवा वरुण ह्या ग्रहाची सन १८५० ते १९३०

पर्यंतची प्रत्येक महिन्याचे पहिल्या तारखेची स्पष्टस्थिति.

सन	महिना	राशि अं. क.	सन	महिना	राशि अं. क.
सन १८५०	जानेवारी १	ली मीन २-१४	सन १८६२	जानेवारी १	ली मीन २८-५९
" १८५१	"	मीन ४-५२	" १८६३	"	मेष १-१२
" १८५२	"	मीन ७-१	" १८६४	"	मेष ३-२३
" १८५३	"	मीन ९-१२	" १८६५	"	मेष ५-३७
" १८५४	"	मीन ११-२३	" १८६६	"	मेष ७-५१
" १८५५	"	मीन १३-३४	" १८६७	"	मेष १०-४
" १८५६	"	मीन १५-४६	" १८६८	"	मेष १२-१८
" १८५७	"	मीन १७-५८	" १८६९	"	मेष १४-३२
" १८५८	"	मीन २०-१०	" १८७०	"	मेष १६-४६
" १८५९	"	मीन २२-२०	" १८७१	"	मेष १९-१
" १८६०	"	मीन २४-३३	" १८७२	"	मेष २१-१६
" १८६१	"	मीन २६-४७	" १८७३	"	मेष २३-३१

सन	महिना	राशि	अं. क.	सन	महिना	राशि	अं. क.
१८७४	मेघ	२५-४६	१८८३	वृषभ	१६-१२		
१८७५	मेघ	२८-१	१८८४	वृषभ	१८-२९		
१८७६	वृषभ	०-१७	१८८५	वृषभ	२०-४६		
१८७७	वृषभ	२-३२	१८८६	वृषभ	२३-३		
१८७८	वृषभ	४-४८	१८८७	वृषभ	२५-२०		
१८७९	वृषभ	७-५	१८८८	वृषभ	२७-३८		
१८८०	वृषभ	९-२१	१८८९	वृषभ	२९-५४		
१८८१	वृषभ	११-३८	१८९०	मिथुन	२-१२		
१८८२	वृषभ	१३-५५	१८९१	मिथुन	४-३०		
१८९२	मिथुन	६-४८	१९१५	सिंह	०		
१८९३	मिथुन	९-५	१९१६	सिंह	२		
१८९४	मिथुन	११-२४	१९१७	सिंह	४		
१८९५	मिथुन	१३-४२	१९१८	सिंह	६		
१८९६	मिथुन	१६-१	१९१९	सिंह	९		
१८९७	मिथुन	१८-१९	१९२०	सिंह	११		
१८९८	मिथुन	२०-३६	१९२१	सिंह	१३		
१८९९	मिथुन	२२-५४	१९२२	सिंह	१५		
१९००	मिथुन	२५-१२	१९२३	सिंह	१८		
१९०१	मिथुन	२७-३०	१९२४	सिंह	२०		
१९०२	मिथुन	२९-४८	१९२५	सिंह	२२		
१९०३	कर्क	२-६	१९२६	सिंह	२४		
१९०४	कर्क	४-२३	१९२७	सिंह	२७		
१९०५	कर्क	६-४१	१९२८	सिंह	२९		
१९०६	कर्क	८-५९	१९२९	कन्या	१		
१९०७	कर्क	११-१७	१९३०	कन्या	३		
१९०८	कर्क	१३-३५					
१९०९	कर्क	१५-५२					
१९१०	कर्क	१८ अंश					
१९११	कर्क	२०					
१९१२	कर्क	२३					
१९१३	कर्क	२५					
१९१४	कर्क	२७					

सूचना:—वर दशविलेडी

नेपच्युनची जानेवारी १ लीची स्पष्ट स्थिति सायन राश्यात्मक आहे. सायन स्पष्टस्थितीमधून इष्ट मताप्रमाणे केरोपती, केतकराचे मताप्रमाणे किंवा ग्रहलाघवाप्रमाणे येणारे अयनांश वजा केले असता निरयन राश्यात्मक स्पष्टस्थिति प्राप्त होईल.

ग्रहांचे बल कसे पहातात ?

लेखक:—राम नारायण.

(मागील अंकावरून पुढे चालू.)

योग किंवा दृष्टि यांमध्ये ७।८ अंशांचे अंतर असता त्याचा परिणाम होतो किंवा नाही हे मागे सांगितलेल्या कालमर्यादेने ठरत नाही असे वाचकांच्या लक्षांत येईलच आणि त्याबरोबरच हे परिणाम कसे ठरवावे या संबंधाने त्यांना जिज्ञासाही होईल असे आम्हांस वाटते. म्हणून आम्ही आपले विचार येथे नमूद करतो.

एखाद्याच्या कुंडलीमध्ये रवि-शनीची अंशात्मक युति आहे असे आपण समजू. रवि-शनीच्या युतीची अनुभविक फळे प्रसिद्ध ज्योतिर्विद नवाथे यांनी दिली आहेत ती अशी:—“ वंशाचा नाश होतो, राजकीय भय होतं. फौजदारी खटले होतात, सर्व व्यवहार भानगडीचे व अडचणीचे होतात, आयुष्याचा शेवट वाईट होतो, इच्छा अपुऱ्या राहतात, पितृसुख कमी मिळतं, व भयंकर व्याधि होतात.” ही फळे, रविशनीचा अंशात्मक योग होत असल्यामुळे, शेंकडा शंभर या प्रमाणाने पहावयास सांपडतील असे आपण समजू. हा एकच योग लक्षांत घेता त्याच्या फलाची तीव्रता आयुष्याच्या कोणत्या काळांत अधिक होईल याचा आपण विचार करू लागलो तर असे आपण म्हणू कां दिनवर्षपद्धतीने ज्या वेळी पंचेचाळीस वर्षांच्या सुमारास चलित रवि मूळच्या शनीबरोबर अर्धे केंद्रयोग करील त्या वेळी मूळच्या रवि-शनीच्या युतियोगाच्या फलांची तीव्रता अधिक होईल. परिभ्रमणपद्धतीने किंवा गोचरीनेही हा काळ अत्यंत वाईट आहे. मूळ रवि-शनीचा अशुभ योग झाला असल्यास पुन्हा ज्या वेळी दिनवर्षपद्धतीने अशुभ योग होतो किंवा परिभ्रमणपद्धतीने तसाच योग किंवा मूळच्या योगास उद्दीपित करणारे केंद्रयोग किंवा प्रतियोग होतात त्या वेळी शनि-रवीच्या मूळच्या

योगाची अशुभ फळे दग्गोचर होतात हें दाखविण्याकरतां वरील उदाहरण घेतलें आहे. जर कुंडलीमध्ये रवि व शनि यांचा यत्किंचितही अशुभ योग झालेला नसेल तर पुढें होणाऱ्या अशुभ योगांची तीव्रता ही वर दिलेल्या उदाहरणांतील पंचेचाळीस वर्षांच्या सुमारास होणाऱ्या तीव्रतेच्या मानानें कांहींच नसते असें म्हटलें तरी चालेल. हा जो मोठा फरक पडतो याचें कारण एका कुंडलीमध्ये रवि-शनीच्या अशुभ योगाचीं फळे जन्मकालींच वीज स्वरूपानें असतात तीं पुढें फलद्रूप होतात आणि दुसऱ्या कुंडलीमध्ये मूळ अशुभ योग नसल्यामुळें पुढें होणारे अशुभ योग गौण स्वरूपाचे ठरतात. याचप्रमाणें जर आठ अंशांच्या अंतरानें होणाऱ्या रवि-शनि-युतीचे परिणाम पाहूं लागलों तर असें आपल्या अनुभवास येतें कीं त्या दोन ग्रहांमध्ये दिन-वर्षपद्धतीनें ज्या वेळीं अर्धकेंद्रयोग होतो किंवा परिभ्रमणपद्धतीनें त्यांच्या मूळच्या योगांशीं अशुभ योग घडतात किंवा परिभ्रमणामुळें त्यांचे स्वतः-बरोबर अशुभ योग होतात त्या वेळीं जीं तीव्र अशुभ फळे पहावयास सांपडतात तीं गौण स्वरूपाचीं नसतात. रविशनीच्या आठ अंशांनीं होणाऱ्या युतींतील रवीवरून शनीचें भ्रमण होत असतांना जीं फळे अनुभवास येतात तशींच फळें रवि यत्किंचितही पीडित नसतां त्यावरून होणाऱ्या शनीच्या भ्रमणामुळें कधींच पहावयास सांपडत नाहींत. आणि याचें कारण रवि, शनीपासून आठ अंशांच्या अंतरावरून सुद्धां विघडलेला असतो हें स्पष्ट आहे. जर तो आठ अंशांनीं विघडत नसेल तर त्याच्या बरोबर पुढें होणारे योग (हे योग दिनवर्षपद्धतीनें असोत किंवा परिभ्रमणपद्धतीनें असोत) तीव्र फलदायी होणार नाहींत. परंतु आमच्या बरोबर अनेक ज्योतिर्विदांचा असा अनुभव आहे कीं हीं फळें तीव्र असतात आणि म्हणूनच आम्हीं म्हणतो कीं आठ अंशांच्या अंतरावरून सुद्धां दृष्टि किंवा योग परिणामकारक असतात.

दृष्टियोगांच्या अंतरासंबंधानें कांहीं ज्योतिर्विदांच्या मताचें दिग्दर्शन करून त्यांचें म्हणणें युक्तीस आणि अनुभवास पटत नाहीं हें आम्हीं सप्र-

माण दाखविलें आहे. आतां, आपल्या इकडील जुने ज्योतिर्विद दृष्टियो-गांचा विचार कसा करतात हें पाहूं.

पूर्वाचार्यांच्या मताप्रमाणें दृष्टिविचार.

सर्व ग्रहांची तृतीय-दशमस्थानावर चतुर्थ दृष्टि, पंचम व नवम स्थानावर अर्ध दृष्टि, चतुर्थ-षष्ठम स्थानावर त्रिपाददृष्टि व सप्तम स्थानावर संपूर्ण दृष्टि असते; या दृष्टि नियमांत सांगितल्यापेक्षां अधिक अधिकार शनि, गुरु व मंगळ यांस पूर्वाचार्यांनीं एकमतानें दिलेला आहे. ह्या अधिकाराप्रमाणें शनि तृतीय-दशमस्थानावर, गुरु पंचम-नवमस्थानावर व मंगळ चतुर्थ-अष्टमस्थानावर पूर्ण दृष्टीनें पहातो. ग्रह ज्या स्थानांत असेल त्या स्थानापासून तृतीयदशम, नवपंचम, चतुर्थ-अष्टम व सप्तम या सात स्थानांवर पाव दृष्टीपासून पूर्ण दृष्टीपर्यंत त्याची दृष्टि असते व बाकी राहिलेल्या द्वितीय, षष्ठ, एकादश व व्यय या स्थानांवर मुळींच दृष्टि नसते असें समजावयाचें. या विषयीं यवनाचार्य स्पष्ट म्हणतात:—

द्वौ पश्चिमौ षष्ठमथ द्वितीयं ॥ संस्थानराशेः परिहृत्य राशिम् ॥

शेषान् ग्रहः पश्यति सर्वकालम्.....॥

पूर्वाचार्यांच्या मताप्रमाणें पहातां दृष्टींचें शुभाशुभत्व दृष्टि करणाऱ्या ग्रहा-प्रमाणें असतें. शुभ ग्रहांची दृष्टि शुभ फळें व अशुभ ग्रहांची दृष्टि अशुभ फळें उत्पन्न करते. माग (पान ११० पहा.) ज्या अंशात्मक दृष्टि सांगितल्या आहेत त्यांत हा विचार नाहीं. तेथें दृष्टींचें शुभाशुभत्व प्रकारावर अवलंबून आहे, ग्रहांच्या शुभाशुभत्वावर नाहीं. आर्यपद्धतीच्या दृष्टीसंबंधानें दुसरा फरक असा पहाण्यांत येतो कीं ह्या दृष्ट्या स्थानपरत्वे किंवा राशिपरत्वे सांगितल्या आहेत. त्यांचा विचार अंशा-त्मकच करावा असें सांगितलेले नाहीं. प्रख्यात टीकाकार उत्पल भट स्पष्ट लिहितो कीं ' यस्मिन् स्थाने ग्रहास्थितास्तस्माद्त्रिदशादीनि स्थानानि पादवृद्ध्याऽवलोकयन्ति ' ज्याप्रमाणें कोणत्याही ग्रहाची स्थानावर दृष्टि असते

तशीच इतर ग्रहावरही दृष्टि असते. कुंडलीच्या सप्तम स्थानांत असणारा ग्रह जसा तनुस्थानाला पूर्ण दृष्टीने पहातो त्याप्रमाणेच तो तनुस्थानी असलेल्या कोणत्याही ग्रहास पूर्ण दृष्टीने पहातो असा पूर्वग्रंथकारांचा अभिप्राय दिसतो व ग्रहांची दृष्टि अंशात्मक असावी असे त्यांच्या लिहिण्यावरून स्पष्ट होत नाही.* अंशात्मक दृष्टि पहाण्याचा प्रकार आपल्याकडे अलीकडेच रूढ झाला आहे असे आम्हांस वाटते आणि हा प्रकार अधिक अनुभवशीर आहे अशी खात्री आमच्याकडील ज्योतिषांस दिवसेंदिवस पटत आहे. दृष्टिसंबंधाने ज्यो. नवाथे यांचे अनुभवशीर ह्मणणे वाचकांनी लक्ष्यांत ठेविण्यासारखे आहे ते असे:—“ पाव, पाऊण व पूर्ण असे आमच्या जुन्या पद्धतीचे तीन (?) प्रकार आहेत परंतु पाव व पाऊण दृष्टि निरर्थक आहेत. कारण, त्यांनी फल निश्चित होत नाही. पत्रिका पहातांनाही ज्योतिषी लोक या दृष्टि विचारांत घेतांना आढळत नाहीत. पूर्ण दृष्टि मात्र महत्त्वाची आहे व तिच्याच फळाचा अनुभव येतो. यांतही द्रष्टा व दृष्ट ग्रहांत अंशसाम्य (निदान फार थोडे अंतर) असले पाहिजे. मेष राशीच्या ३ अंशांत असलेला ग्रह तुला राशीच्या ३ अंशांत असलेल्या ग्रहावरच मात्र पूर्णतेने पाहील. तुला राशीच्या २९ व्या अंशावर असलेल्या ग्रहालाही पहातो असे ह्मणणे वेडेपणाचे नव्हे काय? मेष राशीवर कोणत्याही अंशांत असलेला ग्रह तुला राशीतील कोणत्याही अंशांतल्या ग्रहाला पहातो असे शास्त्रानभिज्ञाखेरीज कोणीही ह्मणणार नाही.” आर्यपद्धतीच्या दृष्टि अंशात्मक घेतल्या व दृष्टियोगांचा शुभाशुभपणा त्यांच्या स्वरूपावरच आहे असे मानले ह्मणजे त्यामध्ये बराच सूक्ष्मपणा येईल. मग मतभेद काय तो शनीच्या तृतीय दृष्टिसंबंधाने व शुभ ग्रहांच्या सप्तम दृष्टिसंबंधानेच राहील. शनीची अंशात्मक तृतीय दृष्टि ह्मणजे द्विराश्रयंतर दृष्टि होय. ही दृष्टि अशुभ फल-

* वराहमिहिर, कल्याणवर्मा, टीकाकार भटोत्पल व त्याच्या टीकेतील यमनाचार्य व गर्ग यांचे उल्लेख यांचा अभिप्राय लक्ष्यांत घेऊन आम्हीं आपले मत दिले आहे. वराहमिहिरापूर्वी झालेल्या आचार्यांचे ग्रंथ आम्हीं पाहिले नाहीत. रा. ना.

दायी असे वाटत नाही. त्याप्रमाणेच शुभ ग्रहांच्या सप्तम दृष्टिसंबंधाने अद्यापि निर्णय झाला नाही. शुभ ग्रहांच्या सप्तम दृष्टि किंवा प्रतियोग शुभ फलदायी नाहीत असे आम्हांस वाटते. कारण दिनवर्षपद्धतीने ज्या वेळी लग्न, दशम, चंद्र किंवा रवि यांजवरोवर शुक्र किंवा गुरु यांचे सप्तम दृष्टियोग किंवा प्रतियोग होतात त्या वेळी अशुभ फलेच पहाण्यास मिळतात. परिभ्रमण पद्धतीने सुद्धा शुक्रगुरूंचा प्रतियोग किंवा सप्तम दृष्टियोग होत असल्यास शुभ फले मिळत नाहीत. यावरून शुभ ग्रहांमध्ये सुद्धा होणारे सप्तम दृष्टियोग शुभफलदायी नसावेत अशी शंका येते.

आर्यपद्धतीमध्ये ज्या वेळी यावनीय ताजिक आले त्या वेळी दृष्टीचे काही नवीन प्रकारही इकडे प्रचारांत येऊ लागले. हे प्रकार ताजिकासंबंधानेच होते, त्यांचा जातकासंबंधाने उपयोग केलेला आमच्या पहाण्यांत नाही आणि ह्मणून आम्हीं त्याचा येथे विचार करित नाही.

४ योग बल.

ज्योतिषशास्त्रांत योग हा शब्द युति अर्थाने वापरतात तसाच ग्रहांच्या विवक्षित स्थितीसंबंधानेही वापरतात. ग्रहांच्या युति व त्यांच्या भिन्न भिन्न विवक्षित स्थिति यांमुळे कुंडलीमध्ये एक प्रकारचे सामर्थ्य उत्पन्न होत असते व हे ग्रहांचे सामर्थ्य पुष्कळ वेळां ज्योतिषशास्त्राचे साधे नियम लक्ष्यांत घेऊन कळण्यासारखे नसते. चंद्र व मंगळ या दोघांचेही गुणधर्म चांगले लक्ष्यांत घेतले तरी पण त्यांचा योग संपत्तिकारक असतो हे अनेक कुंडल्यांचे निरीक्षण केल्याखेरीज कळणार नाही. हे एक युतीचे उदाहरण झाले. ग्रहांच्या विवक्षित स्थितीचे उदाहरण पाहिजे असल्यास पूर्वाचार्यांनी सांगितलेला ‘अधियोग’ नांवाचा योग पहावा. हा योग वराहमिहिराचार्यांनी दिला आहे तो असा:—

सौम्यैः स्मरारिनिधनेष्वधियोग इंदो ॥

स्तस्मिंश्चमूपसचिवक्षितिपाल जन्म ॥

संपन्नसौख्यविभवा हतशत्रवश्च ॥

दीर्घायुषो विगतरोगभयाश्च जाताः ॥

सारांशः—चंद्रापासून सहाय्या, सातव्या, व आठव्या स्थानीं सर्व सौम्य (शुभ) ग्रह असतील तर ' अधियोग ' नांवाचा योग होतो; या योगावर जन्मणारे ऐश्वर्य, संपत्ति व सौख्यसंपन्न असे सेनापति, प्रधान किंवा भूपति होऊन शत्रूस जिकणारे, दीर्घायुषी व रोग आणि भय यांनीं रहित होतात,* चंद्रापासून सहा, सात व आठ या स्थानीं बुध, शुक्र व गुरु असतां जो योग होतो त्याचें फळ वर दिल्याप्रमाणें असेल तर योगजन्य फलें किती बलवत्तर असतात याची नुसती कल्पनाच करावी लागेल. ग्रहांच्या युतीमुळें होणाऱ्या योगांची कल्पना करतां येईल, त्यांची फलें ठरवितां येतील परंतु ग्रहांच्या विवक्षित स्थितीमुळें उत्पन्न होणाऱ्या योगांचा अंदाज करतां येण्यासारखा नाहीं, त्यांची नुसती संख्या ठरविणें हें सुद्धां कठीण आहे आणि यामुळें ग्रहांचें योगजन्यबल कसें असतें हें फक्त दाखविण्यापेक्षां प्रस्तुत लेखांत अधिक काहीं एक सांगतां येण्यासारखें नाहीं.

विषयाच्या सोयीसाठीं आह्मी योगांच दोन प्रकार केले आहेत. दोन किंवा अधिक ग्रहांच्या युतीमुळें होणारे योग हा पहिला प्रकार आणि ग्रहांच्या विवक्षित स्थितीमुळें होणारे योग, हा दुसरा प्रकार. या दोन्ही प्रकारच्या योगांमध्ये पूर्वी सांगितलेलीं तीन प्रकारचीं फलें कमी अधिक प्रमाणानें पहावीं लागतातच. योगजन्य फलाची बरोबर कल्पना होण्यास ज्या ग्रहांचा योग होत असेल त्यांच्या बलाचा संपूर्णत्वानें विचार झाला पाहिजे. गुरुचंद्रांचा योग अत्यंत महत्वाचा आहे. ह्या जीवयोगाचे वर्णन

* हा योग व्यासांनीं सांगितला आहे असें श्रुतिकीर्ति नामक आचार्य म्हणतात. हे आचार्य वराहमिहिरापूर्वीचे आहेत.

ज्यो. नवाथे करतात. ' संस्था स्थापणें... दिगंत कीर्ति, पूर्णयश, विपुल संपत्ति हे या योगाचे मुख्य परिणाम आहेत. हा एकच योग ज्यांचे कुंडलींत पूर्णत्वानें झालेला आहे त्यांचे इतर ग्रहयोग पहाण्याचें कारण नाहीं. ' इतका जरी हा महत्वाचा योग आहे तरी तो जर कुंडलीच्या षष्ठांत मकर राशींत होत असल्यास त्याची पूर्वोक्त फलें जवळ जवळ काहींच मिळणार नाहींत असें म्हटलें तरी चालेल म्हणून कोणत्याही ग्रहांचे युतियोग कोणत्या स्थानांत व कोणत्या राशींत होत आहेत त्याचप्रमाणें ते कोणत्या स्थानाचे अधिपति आहेत हें पाहिलें पाहिजे.

नवग्रहांच्या भिन्न गुणधर्मांमुळें प्रत्येक युतियोगांत विशिष्ट प्रकारचे भिन्नत्व पहाण्यांत येतें. एका युतियोगाचीं फलें दुसऱ्या युतियोगाबरोबर मिळणार नाहींत. ग्रहांचे गुणधर्म, पूर्वग्रंथकारांचे म्हणणें आणि स्वानुभव यांवरून प्रत्येक युतियोगाचीं फलें पुढें दिलीं आहेत. हीं फलें देतांना योगांचें समग्र वर्णन केलें नाहीं कारण हीं वर्णनें अन्य ग्रंथांतरीं मिळण्यासारखीं आहेत. फक्त दोन चार शब्दांतच योगांचें स्वरूप लक्ष्यांत येईल असें वर्णन दिलें आहे.

(१) गुरु-चंद्रः—दीर्घायुषी, दिगंतकीर्ति व संपत्तिमान.

(२) रवि-गुरुः—अधिकारसंपन्न व धनवान.

(३) गुरु-शुक्रः—वैभवशील व सौख्ययुक्त.

(४) बुध-गुरुः—सापाशाखत्र, विद्वान व ग्रंथकार.

(५) बुध-शुक्रः—कलाकौशल्यवान व आनंदी.

(६) रवि-शुक्रः—विलासी व चैनी.

(७) रवि-बुधः—बुद्धिमान.

(८) चंद्र-शुक्रः—सुखलोलुप, छानछोक व ललितकलांचा शोकी.

(९) चंद्र-बुधः—हृशार परंतु अस्थिर.

(१०) चंद्र-रविः—व्यवसायी परंतु वैभवहीन.

(११) चंद्र-मंगळः—लक्ष्मीवान व देहसौख्यरहित.

- (१२) बुध-शनि:—खोल बुद्धीचा व तात्विक विचार करणारा.
 (१३) चंद्र-शनि:—दरिद्री.
 (१४) बुध-मंगळ:—बडबड्या, अनृत भाषण करणारा, धूर्त.
 (१५) शुक्र-मंगळ:—कामी, बाहेरस्व्याली.
 (१६) शुक्र-शनि:—अनीतिमान व कुमार्गी.
 (१७) मंगळ-गुरु:—उधळ्या,
 (१८) रवि-मंगळ:—घाडसी, उत्साही.
 (१९) शनि-मंगळ:—दरिद्री, अपयशी, दुर्दैवी, खुनशी.
 (२०) रवि-शनि:—संकटग्रस्त, दुःखी व अपयशी.
 (२१) गुरु-शनि:—महत्वप्राप्ति.

दोन ग्रहांच्या २१ युतियोंगांची फले दिली आहेत. त्याप्रमाणेच दोहोपेक्षां अधिक ग्रहांच्या युतियोंगांचीं फले देण्याचा विचार होतो परंतु इतक्या योगांच्या कुंडल्या पहावयाला न मिळाल्यामुळे आणि त्याप्रमाणेच पूर्व-ग्रंथकारांचा या बाबतीत बराच मतभेद असल्यामुळे षडग्रहापर्यंत या युतियोंगांचीं फले देतां आलीं नाहीत.

ग्रहांच्या युतियोंगांच्या परिणामाप्रमाणेच ग्रहांच्या समक्रांतियोंगांचीं फले अनुभवास येतात. मात्र हे समक्रांतियोग पहातांना विशेष लक्ष्य ठेविलें पाहिजे. कारण हे योगग्रह एका राशीत असतांना जसे होतात त्याप्रमाणेच ग्रह एकमेकांच्या केंद्र किंवा विन्मुख राशीत असतांना सुद्धा होतात. म्हणजे गुरु-चंद्रांचा समक्रांतियोग शुभफल्दायी खरा परंतु हा योग होत असतांना ते जर एकमेकांशी केंद्रयोग किंवा प्रतियोग करीत असल्यास शुभ फले दिसून येणार नाहीत. हा समक्रांतियोग आर्यज्योतिषांत सांगितलेला नाही.

ॐ ॥ श्रीसद्गुरुवे नमः ॥ ॐ

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
 गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
 आकेदारादुदीचस्तु हिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
 ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
 वर्ष २ रे.

डिसेंबर १९१६.

{ अंक ९ वा.

प्रासंगिक विचार.

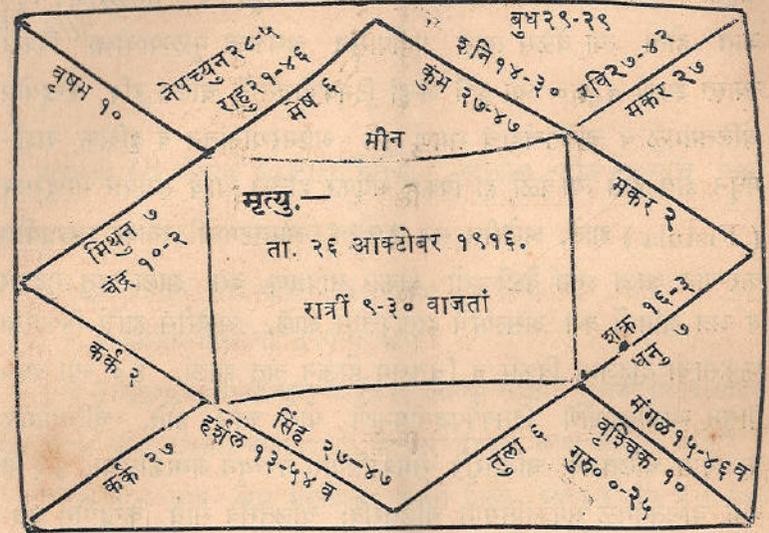
गेल्या अंकांत आम्हीं आमचे कपडवज येथील मित्र व सहायक ज्योतिर्विद् सोमेश्वर गोपाळ जोशी यांचे आजाराचा उल्लेख केल्यानंतर लवकरच आम्हांस त्यांचे निधनवार्तेसंबंधाने लिहावे लागेल असे वाटले नव्हते. परंतु काळाचा महिमा अगाध आहे. त्यांचा आजाराचा उल्लेख करून पुरता एक आठवडा उलटला नाही तोंच त्यांच्या मृत्यूची अशुभ वार्ता येऊन थडकली. असो. ईश्वरी इच्छा दुसरे काय ? ज्योतिर्विद् सोमेश्वर गोपाळ जोशी यांचा व आमचा एका कुंडलीचे भावी स्थितीचे भविष्यावरून प्रथमतः तोंडओळख होऊन नंतर स्नेहसंबंध इतका दृढतर झाला होता कीं ते आम्हांस आपल्या धाकट्या वंधूसारखे मानीत असत. ज्योतिर्विद् सोमेश्वर हे पिढीजाद ज्योतिषी घराण्यांतले असून त्यांची कालनिर्णय करण्याची तन्हा फारच उत्तम दर्जाची होती. हे जरी पिढीजाद निरयण पंथांतून तयार झाले होत तरी सायन

पद्धतीची त्यांस माहिती मिळतांच ते तिचे कडे भक्त बनले. कालनिर्णय करण्याचे कामीं दिनवर्षपद्धति व गोचर ग्रह ह्यांचे साह्यानें कित्येक मी मी क्षणविणारांस ह्याही थक करून सोडले होते. जुनें तेवढे चांगले असें प्रतिपादन करणारांनीं ज्योतिर्विद सोमेश्वर यांचे अनुकरण केले असतां ज्योतिषशास्त्रांत भयंकर क्रांति होईल. यांनीं एक ज्योतिषशास्त्रावर गुजराथी-मध्ये ४००/९०० पानांना ग्रंथ लिहिला असून तो बहुतेक सर्व छापून तयार झाला आहे. रा. सोमेश्वर यांचे इतर नातलग, मित्र व हितचिंतक हे हा ग्रंथ प्रसिद्ध करण्याची शक्य तेवढी खटपट करतील अशी आशा आहे.

मुंबई येथील मोठमोठाल्या श्रीमंत भाटया, वाणी वगैरे लोकांचा रा. सोमेश्वर जोशी यांस चांगला पाठिंबा होता व त्यांचे जोरावर मुंबई येथे ज्योतिषी लोकांची काँग्रेस भरविण्याचा त्यांचा व आमचा विचार चालू होता. परंतु ईश्वरी इच्छा बलवत्तर असें म्हणण्याचा प्रसंग आला असून आणखी १०/९ वर्षांत तरी निदान असले विचार मालेच्या वाचकांपुढे ठेवितां येतील असें वाटत नाही. मालेच्या अनेक हितचिंतकांपैकी रा. सोमेश्वर यांचे मृत्यूनें मालेचे त्याचप्रमाणे ज्योतिषशास्त्राचे प्रगतीचे कामांत ईश-सत्तेनें मोठा अडथळा आला आहे. असो ईश्वरी इच्छा ! रा. सोमेश्वर गोपाळ जोशी यांचे पाठीमागे एक लहान मुलगी व विधवा स्त्री असून त्यांची त्यांनीं मरणापूर्वीं नीट व्यवस्था लाविली आहे. ईश्वर त्यांचे आभ्यास शांति देवो.

ज्योतिर्विद सोमेश्वर जोशी यांची कुंडली अनेक दृष्टीनें महत्त्वाची असल्यामुळे ती मालेच्या वाचकांकरितां आम्ही प्रसिद्ध करित आहों. एकतर ते उत्तम ज्योतिषी असून त्यांस अनेक श्रीमंत गृहस्थांचा चांगला आश्रय होता. (२) त्यांस अनेक विचित्र रोग झाले. (३) परिभ्रमण व दिनवर्षपद्धतीनें भविष्यकालासंबंधानें विचार कित्ती सूक्ष्म करितां येतो, ह्याचे सत्यतेचा ती एक चांगला पुरावा आहे. ज्योतिर्विद सोमेश्वर जोशी ह्यांचा जन्म कपडवज येथें तारीख १८ जानेवारी सन १८७९ रोजी सकाळचे ८-३० वाजतां झाला, त्या वेळीं पुढीलप्रमाणे आकाशस्थ ज्योतींची स्थिति होती.

सायन भावचलित जन्मकुंडली.

कुंभलग्न किंवा कुंभराशीवर जन्म पावणारीं माणसें जन्मतांच भविष्यवादी असतात त्याप्रमाणे येथें कुंभलग्न उदित असून चंद्रहर्शल, चंद्रशनि, शुक्रहर्शल, शुक्रशनि व बुधनेपच्यून यांचे आपसांमध्ये शुभयोग झाले असून शुक्र माध्यान्ही आहे. हे सर्व योग ज्योतिषशास्त्रामध्ये उत्तम प्राविष्यता दर्शवितात. धनाधिपति भाग्यामध्ये स्वगृहीचा, लग्नेश व लाभेश शनि हा स्वगृही असून माध्यान्ही शुक्र आहे व तो हर्शलबरोबर त्रिकोणदृष्टियोग करित असल्यामुळे यांस अनेक श्रीमंतांचा आश्रय मिळाला. धनस्थानांतील नेपच्यून हाही ग्रह रवि व बुधाबरोबर शुभसंबंधित असल्यामुळे ह्यांस अनेक सांपत्तिक लाभ हर्शल व नेपच्यून ह्या दोन ग्रहांचे धर्माप्रमाणे गूढविद्येनें प्राप्त झाले. लग्नाधिपति शनि हा हर्शलबरोबर प्रतियोग व मंगळाबरोबर केन्द्रयोग करित आहे. रवि हाही गुरूबरोबर केन्द्रयोग करित आहे व हे सर्व अशुभयोग स्थिर राशीमध्ये झालेले असल्यामुळे तद्योतक त्यांस विकार झाले. ह्यांची प्रकृति सदृढ नव्हती, त्याचप्रमाणे ह्या अशुभयोगांचे धर्माप्रमाणे त्यांस अनेकांचे शत्रुत्व उत्पन्न होऊन कोर्टातील अनेक खटले वगैरेपासून त्रास झाला

असें म्हणतात. त्यांच्या वयाच्या ३८।३९ वर्षांपासून परिभ्रमणपद्धतीने पाहतां ज्या वेळीं शनि हा वृषभ राशीमधून व मंगळवृश्चिके.मधून जात होता त्या वेळेस त्यांस पूर्वीपासून असलेला मूळव्याधीचा विकार ज्यास्त झाला व ४० व्या वर्षी जेव्हां दिनवर्षपद्धतीने चलित रवि केन्द्रयोग चलितमंगळ व चलितचंद्रांचे भ्रमण मूळ अष्टमस्थानांतून व वृश्चिक राशीमधून होत होते त्या वेळीं हा विकार भयंकर होऊन त्यांचे रूपांतर भगंदरावर (Fistula) झाले. अखेरीस सन १९१६ आगस्टमध्ये त्यावर शस्त्रप्रयोग करण्यांत आला त्या वेळीं तो विकार साधारण बरा झाला परंतु गुदद्वार व अंत्र ह्यांमध्ये व्रण असल्याचे दृष्टोत्पत्तीस आले. अखेरीस ह्याच विकारांत फुफुसाचा दाहजन्य विकार व चित्तभ्रम होऊन अंत झाला. ४० व्या वर्षापासून खालीलप्रमाणे दिनवर्षपद्धतीप्रमाणे योग चालू होते. चलितमंगळ केन्द्रयोग चलितरवि; चलितरवि समक्रांतियोग नेपच्यून जन्मकालचा; ४१ वे वर्षी चलितमंगळ समक्रांतियोग चलितरवि; चलितरवि सार्ध केन्द्रयोग बुधचलित; ४३ वें वर्ष, चलितबुध केन्द्रयोग जन्मचंद्र; ४४ वें वर्ष चलितरवि केन्द्रयोग चंद्र जन्मकालचा; चालू ४२ वें वर्षीही ह्याच अशुभयोगांचे प्राबल्य असून चलितचंद्र धनुराशीमधून भ्रमण करीत होता व तो आक्टोबरचे सुमारास आपल्या मूळचे स्थानाबरोबर प्रतियोग करीत असून दैनिक शनीचे भ्रमण जन्मकालचे रवीवरून, हर्शलचे भ्रमण शनि व मंगळाचे केन्द्रांतून व मंगळाचे भ्रमण वृश्चिकराशीमधून व कांही काळानंतर चलितरवीचे केन्द्रांत ह्याप्रमाणे होत असल्याचे पाहून वाळकेश्वर येथे ते आपल्या शेटर्जांच्या घरी असतां त्यांस आपल्या जन्मगांवास जाऊं द्यावें कारण ह्या अनिष्ट प्रहस्थितीमधून उठतील असें आम्हांस वाटत नाही असें आगस्टमध्येच सुचविण्यांत आले होते. चलितचंद्रांचे भ्रमण धनुराशीमधून, रविमंगळाचा केन्द्र व समक्रांतियोग द्विस्वभावाशीमधून ह्यामुळे त्यांस फुफुसाचा दाहजन्यविकार (Inflammation of the lungs) व चित्तभ्रमण (nervous trouble) ह्यासारखे कष्टसाध्य विकार झाले असले पाहिजेत असें त्यांस औषधोपचाराकरितां येत असलेल्या पदवीधर डॉक्टर यांस सांगतां त्यांस फारच आश्चर्य

वाटले. कारण वस्तुस्थितीची पूर्वभिन्ने नुकातीच दृष्टोत्पत्तीस त्या वेळीं येत होती.

* * * * *

आमच्या इंदूर येथील एका हितचिंतकानें खालील तीन महत्वाचे प्रश्न माळेंत वादविवादाकरितां पाठविले आहेत.

(१) ज्योतिष यास शास्त्र (Science) म्हणतां येईल काय ?

(२) ज्योतिषशास्त्राचा उपयोग काय ?

(३) घडणाऱ्या गोष्टींबद्दल ज्योतिषशास्त्राच्या साहाय्यानें सूचना मिळाल्यावर घडणाऱ्या भावी गोष्टींत मनुष्यप्राणी फेरफार घडवून आणुं शकतो काय ?

वरील तीन प्रश्न फार महत्वाचे असून नित्य व्यवहारामध्ये हेच प्रश्न पुष्कळ वेळ विचारले जातात. सदरहू प्रश्नांवर ज्यांचा उत्तम निबंध दोन महिन्यांच्या आंत येईल त्यांस मालेच्या शक्तीप्रमाणे बक्षिस देण्याचा आमचा विचार आहे. बक्षिस दोन ठेविली आहेत. उत्तम ठरलेला निबंध नंतर माळेंत प्रसिद्ध करण्यांत येईल.

* * * * *

चालू वर्षाच्या ७ व्या अक्रांत एक बक्षिसाकरितां कुंडली देऊन तिचे चरित्रात्मक वर्णन मागितले होते. परंतु याकडे मालेच्या वाचकांपैकी फारच थोड्यांचे लक्ष्य गेलेले दिसते. कारण एक महिन्याचे अवधीत फक्त तिघांकडूनच वर्णनें आलीं व त्यापैकी एकाचेंही आमचे मते समाधानकारक नव्हते, त्यांतले त्यांत इंदूर येथील रा. रा. जी. डब्ल्यु. गद्रे यांचे साधारण चांगले होते. सदरहू वर्णनें ज्या इसमानें बक्षिस लाविले होते त्याकडे बक्षिसाचे निकालाकरितां पाठविलीं असतां त्यांचे खालीलप्रमाणे उत्तर आले आहे.

“सा. न. वि. आपलेकडील आमचे प्रश्नांची तीन गृहस्थांकडील उत्तरे आर्शी तीं पावलीं. त्यांपैकी सायनपद्धतीने काढवलेले उत्तर कायते बरेच सुसंगत दिसते.....पंडित (तेथील ज्योतिर्विद) लोकांनी हीच पत्रिका पसंत केली.” सदरहू कुंडली विशेष महत्वाची असून त्यासंबंधी आमचे विचार व सर्व वस्तुस्थितीचे वर्णन मालेच्या पुढील एखाद्या अंकांत प्रसिद्ध करण्याचा आमचा विचार आहे. कोणाचेही वर्णन समाधानकारक नाही तरी रा. गेद्रे यांचे बरेच जुळते असल्यामुळे त्यांस दुसऱ्या नंबरचे बक्षिस रुपये तीन देण्याचे ठरले असून त्याप्रमाणे त्यांचेकडे रकम मनिआरडरने पाठविण्यांत येईल.

* * * * *

ज्योतिर्विदाभरण ज्योतिर्विदप्रवर ज्योतिर्विद्याभूषण भाऊ गोरक्ष पंडित हे बडवानी सी. आई. येथे श्रीमान बडवानी नरेश श्रीमंत महाराणा श्रो १०८ श्री रणजीतसिंहजी यांचे आश्रयाने पूर्वी प्रसिद्ध करित असलेले पत्रिका नांवाचे मासिक पुन्हा हिंदी भाषेमध्ये प्रसिद्ध करित आहेत. सदरहू मासिकाचे अद्यापपावेतो तीन अंक प्रसिद्ध झाले असून मासिकाचा आकार करमणूक पत्रायेवढा आहे. वर्गणीदारांस प्रत्येक महिन्याचे मासफळ बक्षिस देण्यांत येत आहे. या मासिकांत ज्योतिषशास्त्रसंबंधी निबंध, प्राचीन अर्वाचीन विद्वानांचे नवीन नवीन शोध “मदमकरंद” नांवाचे ग्रंथांचे मुळसहित भाषांतर, धार्मिक, मनोरंजक लेख, ज्योतिष समाचार, प्रत्येक महिन्याचे भविष्य वगैरे अनेक उपयुक्त विषय येत आहेत, वार्षिक वर्गणी १॥ रुपया. ज्योतिषशास्त्राभिलाषी लोक ह्या मासिकास आपला उदार आश्रय देतील अशी आशा आहे. ज्योतिषशास्त्रावरील हे मासिक श्रीकृपेने चिरायु होवून शास्त्रसेवा त्याचे हातून उत्तम घडो अशी त्या नारायणीजवळ नम्र प्रार्थना आहे.

संपादक.

भावविचार.

(ज्यो. माला वर्ष १ ले अंक १२ वरून पुढे चालू)

आर्यज्योतिषवाङ्मयांत षष्ठस्थानावरून शत्रु, चोर, क्षत, विघ्न, क्लेश, उदरादि रोग, उपदंशादि विकार, मातुलपक्षाचे सुख इत्यादि संबधाने विचार करण्यास सांगितले आहे. सर्वसाधारणपणे जन्मकुंडलीचे षष्ठस्थानावरून जन्मलेल्या प्राण्यास कोणत्या कोणत्या प्रकारचे रोग होतील किंवा प्रश्नकुंडलीवरून प्रश्न विचारणारास कोणकोणते रोग झाले आहेत यासंबंधाने विचार करण्याची सर्वत्र ज्योतिर्विदांची पद्धति आहे. जन्मकुंडलीचे षष्ठमभावारंभी उदित असलेल्या राशीचे धर्माप्रमाणे किंवा षष्ठमस्थानांत ज्याप्रमाणे ग्रहस्थिति असेल त्याप्रमाणे जन्मणाऱ्या प्राण्यास रोग व्हावेत असे वाटत नाही. स्थूलदृष्ट्या हे म्हणणे बरोबर आहे. जन्मकुंडलींत जन्मलग्न, जन्मचंद्र व रवि ज्या ज्या राशीमध्ये पीडित असतात तद्द्योतक रोग झालेले पाहण्यास मिळतात. व हे विकार बरे न होणारे असतात. षष्ठस्थानांत रवि किंवा चंद्र पीडित असतां शरीरप्रकृती फारच निकट असलेली पाहण्यास मिळते.

ज्योतिषशास्त्राद्वारे रोगनिदान करण्यासंबंधाने विचार करितां आर्यग्रंथांत ह्यासंबंधाने शास्त्रीय दृष्ट्या खुलासा केलेला आढळत नाही. नुसत्या षष्ठस्थानाचे स्वामीवरून किंवा षष्ठस्थानांत असलेल्या ग्रहावरून होणाऱ्या रोगांचे ज्ञान होते असे अनुभवास येत नाही. यासंबंधी आमचे विचार पुढील एखाद्या वेळेस मालेंत प्रसिद्ध करूं. षष्ठस्थान हे दशमस्थानाचे व धनस्थानाचे त्रिकोणांतील स्थान येत असल्यामुळे हाताखालचे चाकर नोकर लोक, धंदा, व नोकरी वगैरे गोष्टींबरोबर पुष्कळ संबंध आलेला पाहण्यास मिळतो. षष्ठस्थानाचा व शरीरप्रकृतीचा निकट संबंध असल्यामुळे ह्या स्थानांत बलवान ग्रहस्थिति असलेले लोक उत्तम डाक्टर, उत्तम वैद्य, नर्सीस असलेले पाहण्यास मिळतात. ह्या स्थानांत ग्रह असतां त्या ग्रहाचे धर्माप्रमाणे धंदा किंवा रोज-

गार असलेला पुष्कळ वेळां पाहण्यास मिळाला असल्यामुळे मालेचे वाचक या गोष्टीचा पूर्ण विचार करतील.

षष्ठस्थानांत रवि मंगळ किंवा गुरूने शुभसंबंधित असतां डाक्टरकीचा धंदा केला असतां उत्तम, किंवा ह्या माणसांना नोकरांत चांगला लाभ होतो. स्वतंत्र धंद्यांपेक्षां ह्या लोकांस नोकरांत चांगला मान, बढती मिळालेली पाहण्यास मिळते. षष्ठस्थानांत रवि, हर्शल किंवा शनीने पीडित असतां शरीर-प्रकृति रोगी, दुर्बल असून शरीरांतील रोगमुक्त होण्याची शक्ति फारच कमी असलेली आढळते.

जन्मकाळीं षष्ठस्थानांत चंद्र शरीरप्रकृतीस विघातक असलेला आढळतो. षष्ठस्थानांतील चंद्र लहानपणीं विशेष आजार व कष्ट दर्शवितो व तो जर पीडित असेल तर बालवयांतच मृत्यु दर्शवितो. षष्ठस्थानांत चंद्र, रवि किंवा हर्शलने पीडित असतां पचनेंद्रिये विघडलेलीं आढळतात. ही मंडळी बहुशा अग्निमांचाने ग्रस्त असलेली आढळतात. षष्ठांत चंद्र शनीने पापदृष्ट किंवा पीडित असतां दीर्घकाल टिकणारे योग होतात. मंगळाने पीडित असतां दाहजन्यविकार झालेले आढळतात. एकंदरीने विचार करितां षष्ठस्थानांतील चंद्र शरीरप्रकृतीस बराच विघातकारक आढळतो. व तो शुभग्रहाने शुभसंबंधित असेल तर शरीरप्रकृति विशेष निर्बल व रोगग्रस्त आढळणार नाही.

षष्ठांत चंद्र असलेल्या माणसांस दुसन्याची नोकरी केल्याने विशेष फायदा होतो. षष्ठांत चंद्र असतां विशेष दगदग नसलेलीं कामें, जलाबरोबर संबंध असलेलीं कामें केलीं असतां त्यांत लाभ होतो. षष्ठांत चंद्र असलेल्या मंडळीमध्ये धंद्यानिमित्त जनसमाजाच्या समोर येण्याबद्दलची विशेष आवड असलेली पाहण्यास मिळते.

षष्ठस्थानांत मंगळ असतां निष्काळजीनें दुर्लक्षपणामुळे आळसाने किंवा अविचाराने शरीरप्रकृती विघडलेली पाहण्यास मिळते. षष्ठस्थानांतील मंगळ, रवि व गुरूबरोबर अशुभसंबंधित असतां दाहजन्य विकार झालेले आढळतात. षष्ठस्थानांत मंगळ हर्शलने पीडित असतां असल्या माणसास

ग्रहांचे बल कसे पहातात ?

लेखक-राम नारायण.

(मागील अंकावरून समाप्त.)

ग्रह एकमेकांशी युक्त असतां जे एक प्रकारचे बल आढळते त्या प्रमाणेच ते एकमेकांशी समक्रांतियोग करित असतां बल असते. समक्रांतियोगांचीं फळे युतियोगांप्रमाणेच असल्यामुळे त्यांचा उल्लेख माग केला आहे.

योगविभागांतील युतियोगांचा विचार मागे केला आहे त्यानंतर ग्रहांच्या विवक्षित स्थितीमुळे होणाऱ्या योगांचा विचार करूं. ग्रहांच्या विवक्षित स्थितीमुळे होणाऱ्या योगांत (१) ग्रहांचे अन्योन्य योग (२) व पूर्वाचा-यांनी सांगितलेले राजयोग, नाभसयोग, मालायोग वगैरे योग येतात. महत्त्वाने अन्योन्य योग हे युतियोगांच्या खालोखाल आहेत. या अन्योन्य योगांनी कुंडल्यांतील ग्रहांस कांहीं प्रसर्गां फारच महत्त्व येते. महत्त्वाच्या मानाने मेघेंत किंवा सिंहेंत रवि व धनेत गुरु यांचा त्रिकोणयोग हा पहिल्या प्रतीचा योग होईल तर धनु व सिंह राशींतून होणारा रवि-गुरूचा अन्योन्य योग हा दुसऱ्या प्रतीचा होईल. अन्योन्य योगांचे महत्त्व ग्रहांचे स्थानाधिपत्य व राशीचा परस्पर संबंध यांवर अवलंबून असते. केंद्र-कोणाधिपतींचे अन्योन्य योग कुंडलीच्या महत्त्वाच्या स्थानांतून होत असल्यास फारच महत्त्वाचे असतात. षष्ठ, अष्टम व नवम यांच्या स्वामींचे किंवा यांच्या स्वामी-बरोबर होणारे अन्योन्य योग विशेष महत्त्वाचे असतात असे नाही. राशीचा परस्पर संबंध लक्षांत घेतला म्हणजे असे कळून येईल की ज्या ग्रहांस दोन स्वगृहे आहेत त्या ग्रहांचा अन्योन्य योग त्या दोन्ही राशींतून सारखाच महत्त्वाचा नसतो. रवि व गुरु यांचा सिंह व धनु या राशींतून होणार अन्योन्य योग सिंह व मीन राशींतून होणाऱ्या अन्योन्य योगांपेक्षां पुष्कळ

पटीने महत्वाचा आहे. कांहीं ज्योतिषी सर्वच अन्योन्य योग सारखेच महत्वाचे समजतात. परंतु अनुभवावरून हे समजणे निखालस चुकीचे आहे असे वाटते. सिंह व कुंभ राशींतून होणाऱ्या शनि-रवींच्या अन्योन्य योगाने त्या दोन ग्रहांचे बल वाढेल असे वाटत नाही. आणि म्हणून अन्योन्य योगांचा विचार करतांना राशींचा परस्पर संबंध काय आहे हे जरूर लक्षांत घेतले पाहिजे.

राशिपरतंत्रे विचार करतां पुढील अन्योन्य योग विशेष महत्वाचे आहेत:—

- १ रवि (धनु) व गुरु (सिंह).
- २ चंद्र (मीन) व गुरु (कर्क).
- ३ रवि (मेष) व मंगळ (सिंह).
- ४ चंद्र (कन्या) व बुध (कर्क).
- ५ चंद्र (वृषभ) व शुक्र (कर्क).
- ६ बुध (कुंभ) व शनि (मिथुन).
- ७ बुध (मकर) व शनि (कन्या).
- ८ बुध (मेष) व मंगळ (मिथुन).
- ९ बुध (वृश्चिक) व मंगळ (कन्या).
- १० शुक्र (मीन) व गुरु (वृषभ).
- ११ शुक्र (धनु) व गुरु (तूळ).
- १२ शुक्र (कुंभ) व शनि (तूळ).
- १३ शुक्र (मकर) व शनि (वृषभ).
- १४ मंगळ (धनु) व गुरु (मेष).
- १५ मंगळ (मीन) व गुरु (वृश्चिक).
- १६ मंगळ (कुंभ) व शनि (मेष).

१७ मंगळ (मकर) व शनि (वृश्चिक).

१८ गुरु (कुंभ) व शनि (धनु).

ग्रहांचा अन्योन्य योग होत असतां त्यांस राशिबल असून त्या दोघांमध्ये अशुभ योग होत नाही असे १८ योग वर नमूद केले आहेत, यांखेरीज बाकी राहिलेले योग कमी अधिक प्रमाणाने महत्वाचे असतात असे समजावे.

ग्रहांच्या विवक्षित स्थितीमुळे होणाऱ्या योगांत अन्योन्य योगांचा विचार वर केला आहे व त्यानंतर पूर्वाचार्यांनी सांगितलेले राजयोग, नाभसयोग वगैरेंचा विचार करणे जरूरीचे आहे हे खरे परंतु हे योग इतक पुष्कळ आहेत की त्यांचा नुसता नामनिर्देश करावयाचा म्हटला तरी सुद्धां पुष्कळ विस्तार होईल. आणि हा विस्तार सुद्धां झालेला आम्ही पत्करला असता परंतु नाभसादि योगांच्या सत्यासत्यतेविषयी निर्णय करणे प्रस्तुत काळीं आम्हांस शक्य नसल्यामुळे त्यांचा विचार करण्याचे आम्ही सोडून देतो. पुढे एखादे वेळीं त्यांचा स्वतंत्र रीतीने विचार करूं.

उपसंहार.

स्थान, राशि, दृष्टि व योग या चार प्रकारच्या बलांचा विचार जरूरी-पुरत्या विस्ताराने करून त्यांमध्ये पूर्वाचार्य आणि अर्वाचीन आर्य व आंगल ज्योतिषी यांच्या मतांचे दिग्दर्शन, त्यांचे मतभेद आणि युक्तीस व अनुभवास येणाऱ्या गोष्टी यांचा समावेश केला आहे. पूर्वोक्त चार प्रकारच्या बलावरून कुंडलीतील ग्रहांचे बल पाहिले असतां पुरेसे होईल. या चार प्रकारांत न येणारी अशीं ग्रहांची अन्य बले जुन्या आर्य ग्रंथकारांनी दिली आहेत, तीं येणेंप्रमाणे:—

(१) काल बल. (२) नैसर्गिक बल. (३) अयन बल. (४) व चेष्टा बल. अलीकडे या बलांचा विचार ज्योतिषी करतात असे आढळून येत

नाहीं. परंतु पूवाचार्यांनी आपल्या ग्रंथांत हीं बलें दिलीं असल्यामुळें त्यांचा उल्लेख मात्र येथें करतो.

(१) 'चंद्र, मंगळ व शनि हे रात्रि बली, रवि, गुरु व शुक्र हे दिवसा बली व बुध सर्वकाळ बली असतो.' हें प्रहांचें 'कालबल' होय.

(२) 'शनि, मंगळ, बुध, गुरु, शुक्र, चंद्र व रवि हे उत्तरोत्तर अधिक बली असतात.' हें प्रहांचें 'नैसर्गिक बल' होय.

(३) 'उत्तरायणांत शुक्र, मंगळ, रवि व गुरु, दक्षिणायनांत चंद्र व शनि आणि बुध दोन्ही अयनांत बलवान असतो.' हें प्रहांचें अयन बल जाणावें.

(४) 'चंद्र, रवि उत्तरायणांत, बुध, शुक्र, मंगळ, गुरु व शनि हे वक्र असतां किंवा चंद्र युक्त असतां आणि ग्रह—युद्धांत ग्रह उत्तर दिशेस असतां चेष्टाबली असतात.'

वर दिलेल्या चार बलांत नैसर्गिक बल हें प्रहांचें बल ठरविण्यास मुळींच उपयोगी पडत नाही. बाकी राहिलेल्या तीन प्रकारांपैकी कोणत्याही कुंडलींत व कोणत्याही वेळीं बुध ग्रहास काल बल व अयन बल असतेंच. त्याच-प्रमाणें उत्तरायणांतील चंद्रास चेष्टाबल व दक्षिणायनांतील चंद्रास अयन बल म्हणजे तीन बलांपैकी चंद्रास एक बल हें नेहमींच असतें. बुध—चंद्रांच्या या सर्वकालीन बलांचा अनुभव पहावयास सांपडत नाही. प्रहांचें बल एकदां राशीवरून ठरविलें मग पुन्हां ते उत्तरायणांत किंवा दक्षिणायनांत बलवान असतात किंवा प्रहांचीं स्थानबलें लक्ष्यांत घेतलीं असतां पुन्हां ते दिवसास बली असतात किंवा रात्रीस बली असतात हें सांगणें निरर्थक आहे. अशा प्रकारचीं बलें पहाण्याची जरूरी खरोखरच आहे असें आम्हांस वाटत नाही. या बलांचीं फलें पूर्वग्रंथकारांनीं वर्णन केलेलीं आहेत परंतु त्यांचा अनुभव मात्र मुळींच येत नाही. आणि म्हणूनच त्यांचा विचार करण्याचा प्रघात

अलिकडे मुळींच दिसून येत नाही. ज्याप्रमाणें यूरोपीय ज्योतिषांत ट्रिप्लिसिटी, टर्म वगैरेंचा अनुभव येत नाही म्हणून त्यांचा विचार आधुनिक यूरोपीय ज्योतिर्विद् करीत नाहीत त्याप्रमाणेंच आधुनिक आर्य ज्योतिषी, कालबल, चेष्टाबल व अयनबल यांचा विचार करीत नाहीत. कांहीं ज्योतिषी ग्रह वक्त्री असल्यास बलवान असतो असें समजतात आणि यासंबंधानें सारा बलींत सांगितलें आहे कीं:—

वक्रिणस्तु महावीर्याः शुभा राज्यप्रदाः प्रहाः ॥

पापा व्यसनदाः पुसां कुर्वतिच वृथाटनम् ॥

शुभ ग्रह (बुध, शुक्र व गुरु) वक्त्री असल्यास राज्यप्रद व पापग्रह वक्त्री असल्यास दुःखकारक असतात. कांहीं आंग्ल ज्योतिषांच्या मते शुभ ग्रह वक्त्री असल्यास त्यांचीं शुभ फलें कमी होतात. वक्त्री पापग्रहांचीं फलें अधिक तीव्र असतात असें वाटतें. मिसिस बेशंट यांच्या कुंडलींत सर्व पापग्रह वक्त्री आहेत आणि त्यांच्या आयुष्यांत 'पापा व्यसनदाः' याचा अनुभव चांगलाच पहावयास सांपडतो. शुभग्रह केवळ वक्त्री असल्यामुळें बलवत्तर होतील असें आम्हांस वाटत नाही.

प्रस्तुत निबंधांत प्रहांचें बल कसें पहातात. यासंबंधानें सविस्तर विवेचन केले आहे. या विवेचनामध्ये एका गोष्टीचा समावेश आम्हांस करावयाचा होता. व ही गोष्ट म्हणजे कोणताही ग्रह किती बलवान आहे त्याची निश्चित कल्पना आंकड्यांनीं सांगतां येईल किंवा नाही, ही होय. ग्रहबलास गणिती निश्चितपणा कसा आणावा याचा विचार आपल्याकडे केशवी किंवा श्रीपति यांच्या पद्धतीमध्ये केला आहे. आंग्ल ज्योतिषामध्ये कांहीं दिवसांपूर्वी 'मॉडर्न अॅस्ट्रॉलॉजी' नामक मासिकांत प्रहांच्या स्थान व राशिबलांचा निश्चितपणा आंकड्यांनीं ठरविण्याची एक पद्धति आली होती व या पद्धतीचा अनुवाद चालू वर्षाच्या ज्योतिर्मालेच्या अंकांत केला आहे. केशवी किंवा

श्रीपतीची पद्धति व वर नमूद केलेली आंग्ल पद्धति यांवरून ग्रहांच्या बलाची निश्चित कल्पना किती होते, फलादेश सांगण्यांत त्यांचा उपयोग किती होतो, त्यांचा अनुभव काय येतो वगैरेचा विचार प्रस्तुत निबंधांतच करण्याचें आम्ही ठरविलें होतें. परंतु आतांपर्यंतच आमच्या कल्पनेच्या बाहेर निबंधाचा विस्तार झाल्यामुळे ग्रहबलास गणिती निश्चितता आणणाऱ्या या पद्धतीचा समग्र विचार पुढें केव्हांतरी करूं असें आमच्या जिज्ञासु वाचकांस आश्वासन देऊन हा लेख पुरा करतो.

सूचना:—‘ग्रहांचें बल कसें पहातात’ या लेखांत पुढें लिहिल्याप्रमाणें अष्टाद्वे राहिली आहेत तीं दुरुस्त करून घ्यावी. पान ९१ ओळ १२ ‘सामाजिक’ बद्दल ‘सामासिक’ पान ९३ ओळ १२ ‘चतुर्थ’ शब्दापुढें ‘षष्ठ’ हा शब्द व ओळ १८ मध्ये ‘सप्तम’ हा शब्द ‘तृतीय’ शब्दाच्या पुढें आहे तो ‘पंचम’ शब्दाच्या पुढें वाचावा. पान १०८ ओळ २२ मध्ये ‘मिथुन’ शब्दापुढें ‘कुंभ’ हा शब्द वाचावा.

रा. ना.

* * * * *

मागील अंकांत ग्रहांचे कक्षापातासंबंधानें लिहितांना त्यांचे गतीचा उल्लेख करण्याचें नजरचुकीनें राहिलें आहे व त्यामुळे वाचकवर्गाचा घोंटाळा होण्याचा संभव आहे. क्रांतिवृत्तामध्ये चंद्राचे कक्षापात राहु व केतु हे उलटी प्रदक्षिणा करितात परंतु बुधादि ग्रहांचे कक्षापात चंद्राचे कक्षापाताप्रमाणें उलट वक्रगतीनें न फिरतां सदोदित मागींच असतात म्हणजे त्यांचें राशिचक्रांतून भ्रमण राशींच्या अनुक्रमानें होतें.

अथ संवत्सर नाम निर्णय.

रा. रा. ज्योतिर्माला मासिककौतें यांस:—

वि. वि. खालील मजकूर प्रसिद्ध होईल अशी आशा बाळगून आपणांकडे पाठवीत आहे.

चालूं संवत्सराचा म्हणजे शके १८३८ याला कांहीं पंचांगकारांनीं आपल्या पंचांगांत “अनल नाम” संवत्सर असें नांव दिलेलें आहे. व कांहीं पंचांगकारांनीं आपले पंचांगांत “नल नाम” संवत्सर असें नांव दिलेलें आहे.

प्रचलित हिंदु धर्मशास्त्रपद्धतीप्रमाणें प्रत्येक ऋत्यांत संकल्प करावा लागतो. व त्या संकल्पामध्ये संवत्सराचा स्वच्छ नामनिर्देश करावा लागतो. तरी त्या संवत्सराचें नांव धर्मशास्त्रकार व पंचांगकार ह्यांचे मते एकच नांव असावें लागतें. आणि चालूं वर्षाला पुष्कळ पंचांगांत भिन्न भिन्न नांवां आलेली आहेत. संवत्सराचें नांव नल असलें पाहिजे असें माझें मत आहे. व हल्लीं जे मराठीमध्ये ज्योतिषशास्त्रावर ग्रंथ आहेत त्यांतही नल असेंच संवत्सराचें नांव दिलें असून ‘अनल’ असें कोठेंच लिहिलेलें आढळत नाहीं.

शंभर वर्षांचे पंचांग काढून पहातां त्यांत शके १७१८ आणि शके १७७८ या शकांस नल नाम संवत्सरे असें नांव दिलेलें आहे.

यस्मिन्नलाब्देविलयं प्रयांति मृगाश्र्वपक्षित्रजकालिकाश्व

अन्येच सर्वे नरगोकुलाद्याः प्रयांति वृद्धि खलु मध्यदेशे ॥ १ ॥

वसिष्ठसंहितायाम्.

धनवृद्धिः प्रजाकार्यं सुष्ट लक्षण तत्परः

गुणी भोगी च यत्प्राप्त नलाब्दे यस्य जन्मकृत् ॥ २ ॥

यावनजातकग्रंथे.

नलाब्दे मध्यसस्यार्धं वृष्टिभिः प्रवराधरा ॥ ३ ॥

कश्यप संहितायाम्.

नले वा राक्षसे चैव कुंभे मीन गते गुरौ ॥ ४ ॥

भविष्योत्तरपुराणप्रंये.

नलाब्दे मध्य सस्यार्धेति ॥ ५ ॥

मेघविजयगणीविरचिते वर्षप्रबोधे प्रंये.

तेव्हां ज्योतिर्विद्, पंचांगकमिटी, पंचांगकार व धर्मशास्त्रकार ह्या सदरहू नामनिर्णयासंबंधी खुलासा करतील अशी आशा आहे.

आपला,

हरि केशव तांबे, ज्योतिषी.

श्रीयुत तांबे ज्योतिषी यांची सूचना विचार करण्यासारखी असून ज्योतिर्विद् माईणकर, श्रीयुत टिटवाळेकर, श्रीयुत पुसंदरे, श्रीयुत मोघेशास्त्री वगैरे पंचांगकार ह्याबद्दल विचार करतील अशी आशा आहे. गोष्ट प्रथमदर्शनी क्षुलुक आहे असें भासण्याचा संभव आहे परंतु अशाच क्षुलुक वाटणाऱ्या गोष्टींची पुढे रूढीरूपी दृढ रज्जू होऊन तिची बंधने तोडण्यास फार त्रास व कष्ट सोसावे लागतात.

संपादक.

ॐ ॥ श्रीसद्गुरुवे नमः ॥ ॐ

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति } जान्युआरी १९१७. { अंक १० वा.
वर्ष २ रं.

सन १९१७ सालांतील ग्रहस्थिति.

भा रतीय आर्य लोकांमध्ये ज्याप्रमाणे प्रभवविभवादि संवत्सराचे कालगणनेचे चक्र मानले असून त्यावरून चालू असलेल्या वर्षास जें नांव येतें त्यावरून त्या संवत्सरांत प्राप्त होणाऱ्या इष्ट अनिष्ट फलादेशाचा विचार करण्याची ज्याप्रमाणे पद्धति आहे त्याचप्रमाणे क्यालडी लोकांमध्येही कालगणनेचे एक चक्र मानले आहे. भारतवासीय आर्यलोकांचे संवत्सराचे चक्र ६० वर्षांचे आहे परंतु क्यालडी लोकांचे संवत्सराचे चक्र ३६ वर्षांचे मानले असून प्रत्येक ३६ वर्षांचा काल हा एक एक ग्रहास वांटून दिलेला आहे. नंतर कांहीं ठराविक क्रमानें प्रत्येक वर्षाचा अधिपति कोण आहे हे ठरविण्याबद्दल कांहीं नियम आहेत. ह्यासंबंधानें स्वतंत्र विचार आर्ही पुढें मालेच्या एखाद्या अंकांत करणार आहों.

प्रस्तुतकाली आपण सन १९०९ पासून मंगळाचे महत् कालचक्राखाली असून हे चक्र सन १९४४ पर्यंत राहणार आहे. मंगळ हा ग्रह लढाई,

खून, मारामान्या, दंगोघोपे, दूरवडे, अशांतता, रक्तपात व अपघात यांचा कारक ज्योतिषशास्त्रांत मानलेला असल्याकारणानें क्यालडी कालचक्राप्रमाणें सन १९०९ पासून तें १९४४ पर्यंत जगांत शांतता राहणार नाहीं, अनेक लढाया व रक्तपात होतील असें कोणीही सहज अनुमान करील. सन १९१४ सालीं आपण मंगळामध्ये शनीचे अमलाखालीं आलों त्या वेळे-पासून जगामधील वातावरण किती अनिष्ट झालें आहे यासंबंधानें लिहिलें पाहिजे असें नाहीं. मंगळ व शनि हे दोन विरुद्ध धर्माचे ग्रह असून ते परस्पराचे शत्रु आहेत. सन १९१९ साल मंगळामध्ये गुरूचें होतें. सन १९१६ साल मंगळामध्ये मंगळाचें गेलें व आतां (सन १९१७) आण मंगळामध्ये सूर्याचे अंमलाखालीं येणार आहो. व सन १९१८ सालीं मंगळामध्ये शुक्राचे अंमलाखालीं येणार आहोत. यावरून पाहतां चालू असलेलें महायुद्ध आतां १९१८ पुढें चालेल असें वाटत नाहीं. चालू साल रवीचे अमलाखालील असून रवि हा मंगळाचा मित्र असल्यामुळें चालू साल वरें जाईल असें अनुमान करण्यास बरीच आशा आहे. राजपक्ष बराच बळकट राहील. रवि व मंगळ हे दोन्हीही अग्निग्रह असल्यामुळें चालू सालांत उष्णता, अग्नि, ज्वालामुखी व भूकंप यांपासून फारच त्रास होईल. पाऊस साधारणच पडेळ. देशांत मुलांची मृत्युसंख्या वाढेल, अधिकारीवर्ग व राजे लोक ह्यांमध्ये मृत्यु होतील. ताप, दाहजन्यविकार, सांथीचे रोग—गोंवर, देवी, प्लेग—विद्युत्पात यांपासून चालू सालांत बराच त्रास होईल असें वाटतें.

असो, आतां आपण चालू १९१७ सालांत ग्रहांचीं भ्रमणें कोणकोणत्या राशीमधून होत आहेत यासंबंधानें विचार करूं. नेपच्यून अथवा बुरूण हा ग्रह १ ली जानेवारी १९१७ रोजीं सिंहराशीच्या ४ अंश ७ व्या कले-मध्ये वक्ती आहे व ही त्याची वक्रस्थिति तारीख १३ एप्रिल पर्यंत राहणार आहे व नंतर मार्ग होऊन सिंह राशीच्या ७ अंशापर्यंत जाणार असून नंतर तो तारीख १० नवंबर १९१७ पासून पुढें वक्तीच राहील. चालू सालीं सिंह या ब्रादशाही राशीमधून होत असलेलें नेपच्यूनचें भ्रमण फारच मह-

त्वाचें आहे. कारण चालू सालीं अनेक वर्षांनीं घडणारी अशी नेपच्यून व शनीची युति नंतर नेपच्यून मंगळाची युति, व शनि मंगळाची युति ह्याप्रमाणें तीन महत्वाचे योग सिंह या राशीमध्ये घडणार आहेत. नेपच्यूनचें भ्रमण ज्या ज्या राशीमधून होतें त्या त्या राशीच्या अमलाखालचे देश संकटपरंपरेच्या भोवण्यांत सांपडतात असें म्हणतात. त्यावरून विचार करितां बोहे-मिया, फ्रान्स, रोम, इताली, रूमनियाचा उत्तर भाग व सिसली या देशांत बऱ्याच घडामोडी होतील असें वाटतें. आर्यज्योतिषांत सांगितलेल्या अवक-हडा चक्राप्रमाणें म व टकारानें आरंभ होणाऱ्या देशांस त्रास पोहचेल.

चालू सालीं नेपच्यूनचें भ्रमण सिंह राशीच्या ४ व्या अंशापासून सातव्या अंशापर्यंत होणार असल्यामुळें ज्यांचे वर्षप्रवेश तारीख २७ जुलै सन १९१७ ते ३१ जुलै पर्यंत किंवा तारीख २४ जानेवारी १९१७ ते २८ जानेवारी सन १९१७ पर्यंत असतील त्यांस ह्या वर्षी मानसिक त्रास, अस्वस्थता, अस्थैर्य व वियोग यांचा कटु अनुभव बऱ्याच प्रमाणांत पाहण्याचा प्रसंग येईल असें वाटतें.

हर्शल किंवा प्रजापतीचें भ्रमण चालू वर्षी कुंभ राशीमधून होणार असून तो १ ली जानेवारी सन १९१७ रोजीं कुंभ राशीच्या १७ अंश ३९ कलेमध्ये आहे. हा ग्रह मे २९ रोजीं कुंभेच्या २३ अंश ४३ कले-मध्ये वक्ती होईल व तो ह्या स्थितीमध्ये ता. ३० आक्टोबर पर्यंत राहणार आहे. हर्शलचें भ्रमण हल्लीं शास्त्रीय राशीमधून होत असल्यामुळें तो अनेक शास्त्रीय शोधांस अनुकूल आहे. साधारणपणें विचार करितां हर्शलचें भ्रमण ज्या ज्या राशीमधून होत असतें तद्योतक देशामध्ये प्रजापक्ष विशेष बलवान होतो. राज्यव्यवस्थेसंबंधानें चळवळी होतात. व ज्या ज्या वेळीं हर्शल मंगळानें किंवा इतर शन्यादि खल ग्रहानें पीडित होतो त्या वेळीं ज्या राशी-मधून हर्शलचें भ्रमण होत असतें तद्योतक विभागामध्ये तंटे, मारामान्या, संप व असंतोष उत्पन्न होऊन हा काळ घडामोडींचा जातो. परंतु हर्शल शुभसंबंधित असतां अनेक सुधारणा घडतात. राशिचक्रांतील कुंभ राशीचा

अंमल अविशिनीया, आरवस्थान, पीडमांड, पोलंड, प्रशिया, रशिया, स्वीडन, तार्तरी यांवर असल्याचें यूरोपीय ग्रंथांत वर्णन आहे. आर्थ पद्धतीनें अवकहडाचक्राप्रमाणें विचार करितां गकारानें व सकारानें आरंभ होणाऱ्या देशांमध्ये हर्शलचे अनिष्ट परिणाम पाहण्यास मिळतील.

चालू सालांत हर्शल व मंगळाची युति तारीख ३ फेब्रुवारी रोजी कुंभ राशीच्या १९ अंश २२ व्या कलेंत होणार आहे. मंगळ हर्शलाच्या युतिमुळें देशांत अनेक अकल्पित रीतीनें त्रासदायक व भानगडीचे प्रश्न उपस्थित होतात, असंतोष वाढतो, कायदेकौसिलांतील समासद व अधिकाररूढपक्ष यांना हा काळ अनिष्ट असतो. खून, मारामाऱ्या व दरवडे याचा सुकाळ होतो; धरणीकंपाचे धक्के वसतात. ही युति रशियास विशेष त्रासदायक भासेल असें वाटतें. हिंदुस्थानचे धन स्थानांत ही युति होणार असल्यामुळें सांपत्तिक स्थिति बरीच कनिष्ट राहिल. हर्शल हा ग्रह तारीख १ जून १९१७ रोजी गुरुबरोबर केन्द्रयोग करणार असून तारीख ६ जून रोजी मंगळाबरोबर केन्द्रयोग करील व गुरुमंगळाची युति तारीख ७ जून रोजी होणार आहे. हा काळ सांपत्तिक स्थितीसंबंधानें सुखावह वाटत नाही.

हर्शल हा ग्रह ज्यांचे लग्नांतून, तृतीय स्थानांतून, नवमांतून, दशमांतून किंवा लाभांतून चालू वर्षी भ्रमण करील व जन्मकाळचे रवि, चंद्राबरोबर तृतीय, एकादश किंवा नवम पंचम योग करील त्यांची मानसिक, आध्यात्मिक व ऐहिक स्थितीमध्ये समाधान व सुधारणा खात्रीनें झालेली दृष्टोत्पत्तीस येईल. हर्शलचें भ्रमण जन्मकालीन रवीवरून म्हणजे ज्यांचे जन्म कोणत्याही वर्षाचे फेब्रुवारी महिन्याचे ६ तारखेपासून १३ तारखेपर्यंत असतील त्यांस इतर ग्रहांचे इष्टानिष्टाप्रमाणें कमी अधिकप्रमाणें आकस्मिक रीतीनें सांपत्तिक अडचणी, हानि, वियोग, स्थलांतरें व संसारिक अडचणी येतील. जन्मकालीन चंद्रावरून भ्रमण करणार असल्यास स्थलांतरें, प्रवास घडतील व त्यांत त्रास उत्पन्न होईल. हर्शलचें भ्रमण बुधाचे नवमांतून, पंचमांतून, लाभांतून किंवा एकादश स्थानांतून झाल्यास मानसिक उन्नति, लाभ, ग्रंथलेख, ग्रंथ-

प्रकाशन वगैरे गोष्टी घडतील.

तारीख ३ फेब्रुवारी रोजी होणारी हर्शलमंगळाची युति ज्यांचे लग्नाचे उदित अंशावर, दशमाचे उदित अंशावर, जन्मकाळचे रवि किंवा चंद्रावर होईल त्यांचेवर नानातऱ्हेचीं संकटें येतील किंवा आजार प्राप्त होईल. ही युति रवि किंवा चंद्र यांवर झाली असतां ते जन्मकालीं ज्या स्थानांत असतील त्या स्थानानुरोधानें फलें अनुभवास येतील. धनस्थानांत चंद्र किंवा रवि असून त्यावर ही युति झाली असतां अनेक सांपत्तिक अडचणी येतील, चोग्या होतील. तृतीयांत बंधुनाश, प्रवासांत संकटें; चतुर्थांत असतां मातृकष्ट, अपघात, इष्टेटीसंबंधानें, जमिनजुमत्यासंबंधानें भानगडी घडतील; पंचमांत असतां संततीस त्रास, आजार, त्यांचे मृत्यु; सप्तमांत असतां स्त्रोस कष्ट, स्वतःस देहकष्ट; अष्टमांत असतां मृत्युतुल्य व्याधी, आजार, अपघात; नवमांत असतां धार्मिक आचाराविचारामध्यें विरोध, लांबचे प्रवासांत कष्ट, वडील माणसांचे मृत्यु; दशमांत असतां नोकरी धंदा, राजदरबार ह्यांमध्ये त्रास, अडचणी, पित्यास देहकष्ट याप्रमाणें फलें जाणावीं.

शनीचे भ्रमणासंबंधानें विचार करितां चालू वर्षाचे १ ली जानेवारी सन १९१७ रोजी शनि कर्क राशीमध्ये २८ अं. २७ कलांमध्ये वक्री आहे. हा ग्रह तारीख २६ मार्च रोजी २३ अं. ३९ कलेमध्ये मार्गी होणार असून तारीख २४ जून रोजी सायन सिंह राशीमध्ये प्रवेश करील. शनीचे भ्रमण ज्या ज्या राशीमधून होतें तद्योतक देशामध्यें गुन्हे अति होतात, रोगराई ज्यास्त वाढते. शनीचें भ्रमण कर्कराशीमधून होत असतां बंगाल इलाख्यांतील गुन्हांची संख्या वाढलेली आहे हें पाहण्यासारखें आहे. बंगाल ईलाखा व विशेषतः कलकत्ता शहर कर्कराशीचे अंमलाखालीं असल्याचें ज्योतिषशास्त्रांत मानतात. आर्थ ग्रंथांत खालीलप्रमाणें कर्क व सिंह राशीला शनि असतां फलें सांगितलीं आहेत.

रोगा नित्यं प्रसन्ति प्रचुरपरिभवो वित्तनाशस्तथैव
कार्ये हानिर्विरुद्धैः सकल भयजनैर्देशचिन्ता विषादः ।

आरावोऽम्बुप्रपतैः प्रचलित पृथिवी सर्वलोकस्य नाशः

सर्वस्मिन्राजयुद्धं पशुधनहरणं कर्कटे सूर्यपुत्रे ॥

अर्थः—कर्क राशीमध्ये शनि असतां रोग, तिरस्कार, धननाश, कार्यहानी मनुष्यामनुष्यामध्ये विरोध, देशांत चिंता व विपाद, मोठ्यानें मेघगर्जना होईल व समुद्रांत मोठाले शब्द होतील. व त्यायोगानें पृथ्वी दुःखी होईल, लोकांचा संहार होईल, राजे लोकांमध्ये युद्ध होऊन पशु व धनाचें हरण होईल.

वरीलप्रमाणें पाहतां हीं सर्व फलें आगष्ट सन १९१४ पासून आतांपर्यंत पूर्ण अनुभवास आलीं आहेत असें म्हणावें लागतें. कारण शनि सायनकर्क राशीचा २९ आगष्ट १९१४ रोजीं झाला व तो ह्या राशीमध्ये तारीख २४ जून १९१७ पर्यंत राहणार आहे व तेथपर्यंत ही अनिष्ट स्थिति राहिली असें ह्या वचनावरून वाटतें. खालीलप्रमाणें सिंह राशीच्या शनीचें वर्णन दिलेले आहे.

भूम्यां नाशश्चतुष्पाद्जनहयवृषभैर्युद्धदुर्मिक्षरोगैः

पीड्यन्ते सर्व देशा उदधि पुरपथे दुर्गदेशेषु भंगः ।

म्लेच्छान्तो धान्यभावो धनसुखमवनीशेन्द्रचन्द्र

प्रतापः सर्वे ते यान्तिकाले भ्रमति युगमिदं सिंहगे सूर्यपुत्रे ॥

अर्थः—सिंह राशीचा शनि असतां चतुष्पाद जनावरें हत्ती, घोडे, इत्यादिकांचा नाश होतो. युद्ध, दुर्मिक्ष व रोग फैलावेल, सर्व देशांत पीडा, समुद्रकिनाऱ्यासमीप असलेले देश, किल्ले यांचा नाश होतो. म्लेच्छ लोकांकडून प्रजेस त्रास होईल. धान्यभाव साधारण राहतील. राजेलोकांना धन, सुख, प्रताप पहिल्यानें प्राप्त होतील. सर्व प्राणी भ्रमण करतील.

हीं फलें सिंह राशीचा ज्या देशावर अंमल आहे तेथें विशेषतः पाहण्यास मिळतील. इतर सर्व ठिकाणीं अनुभव येईल असें वाटत नाहीं.

कर्केच्या शेषटच्या अंशांत व सिंहेच्या पहिल्या ८१० अंशांत ज्यांचे जन्म-काळीं रवि, चंद्र, लग्न दशम असेल त्यांस ह्या सिंहेच्या शनीचे सन १९१७ सालांतील भ्रमण आजार, देहकष्ट, नोकरीधंद्यांत अपयश व संकटें

दर्शवीत आहे.

चालू सालीं गुरु सायन मेषराशीच्या २९ व्या अंशांत असून तो तारीख १३ फेब्रुवारी रोजीं वृषभ राशीमध्ये प्रवेश करित आहे व तारीख ३० जून रोजीं मिथुन राशीमध्ये जाणार आहे. ह्याप्रमाणें पाहतां चालू सन १९१७ सालीं गुरु, मेष, वृषभ, व मिथुन ह्या तीन राशींमधून भ्रमण करणार आहे. गुरुचें भ्रमण ज्या ज्या राशीमधून होतें तद्योक्त देशांचा व्यापार, सांपत्तिक स्थिति, व सार्वजनिक आरोग्य उत्तम प्रकारचें राहतें.

चालू वर्षीं गुरुचें भ्रमण ज्यांचे रवि, चंद्र किंवा दशमस्थानावरील उदित अंशावरील विदूवरून होईल त्यांस अनेक लाभ, सांपत्तिक-सुस्थिति प्राप्त होईल.

मकर संक्रमण.

तारीख २२ डिसेंबर १९१६ रोजीं सकाळीं ८ वाजून ५० मिनिटें मुंबई टाइम. सूर्य सायन मकर राशीमध्ये प्रवेश करित आहे. या वेळीं पूर्वक्षितिजावर कुंभ राशीचा ४ था अंश उदय पावत असून लग्नांत हर्शल ग्रह उदित आहे. चंद्र माथ्यान्हीं असून त्यानें हर्शलबरोबर केलेला केन्द्रयोग सोडला असून तो शनीबरोबर त्रिकोण दृष्टियोग करण्यास जात आहे. चंद्र शुक्राबरोबर युति करण्यास जात असून शुक्र शनीबरोबर शुभसंबंधित आहे हे सर्व योग मकर संक्रमणकाळीं चांगले शांते असून अधिकारी वर्ग प्रजेच्या हिताच्या गोष्टी करतील व ह्या काळामध्ये पुष्कळ लोभ, सार्वजनिक उत्सव घडतील. स्त्रियांसंबंधाने एखादी महत्त्वाची सुधाणा होईल. गुरु हा शनीबरोबर केन्द्रयोग करण्यास जात असल्यामुळे देशामधील सांपत्तिक स्थिति चांगली राहणार नाहीं. साधारणपणें फुकुसाचे रोग व यकृतविकार फार झालेले आढळतील. त्याचप्रमाणें काहीं भागांत तापाच्या साथी पसरतील असें वाटतें. चालू मकरसंक्रमणाचे कुंडलींत व्ययस्थानांत बुधमंगळाची युति होत आहे ही स्थिति बरीच अनिष्ट आहे. लेखक, तुरुंग, इस्पितळें यांसंबंधानें अनिष्ट प्रकार घडतील. ह्या संक्रमणाचा अंमल असेपर्यंत ता. २२ मार्च १९१७

फसवेगीरी, चोऱ्या, लुटालुट वृत्तपत्रकर्त्यासंबंधी खटले, त्यांचे मृत्यु घडतील असें वाटते.

लंडन येथे हें संक्रमण पाहाटे ३ वाजून ६॥ मिनिटांनीं होतें त्या वेळीं लग्नांत वृश्चिकराशीचा १२ अंश उदय पावत असून लग्नांत शुक्र व चंद्र आहेत. लग्नांत बलहीन ग्रह असल्यामुळें देशाची स्थिति साधारणच राहिल. अत्याचार व गुन्हे पुष्कळ होतील. बुधभगळाची युति तृतीयस्थानांत होत असल्याकारणानें रेलवेच्या अपघातानें बरीच प्रागहानी होण्याचा संभव वाटतो. पोष्टखातें रेलवे ह्यांमध्ये संप व असंतोष वाढेल असें वाटतें. नवमस्थानांत शनि व नेपच्यून येत असल्यामुळें दूरचे प्रवास—जमिनीवरील किंवा समुद्रांतील धोक्याचें वाटतें. ह्या काळांत देशांतील सांपत्तिक स्थिति अगदी कनिष्ठ राहिल. स्टॉकस व शेअरमार्केट हे जानेवारी महिन्यांत मंदीत राहून नाण्याची टंचाई भासेल. फेब्रुवारी महिना सांपत्तिक दृष्ट्या बराच अनिष्ट असून बँका, पतपेढ्या यांची बरीच धांदल उडेल.

मेष संक्रमण.

तारीख २१ मार्च १९१७ रोजी सकाळीं मुंबई ९ वाजून २८ मिनिटांच्या सुमारास सूर्य सायनमेष संक्रमण करणार आहे. या वेळीं व क्षितिजावर वृषभराशीचा ३० अंश उदय पावत असून दशमांत हर्शल व चंद्र आहेत. नवीन वर्षप्रवेशकाळीं चंद्र दशमांत असून गुरुबरोबर तृतीय एकादश योग करण्यास जात आहे यावरून देशांत सुस्थिति राहिल, सांपत्तिक दृष्ट्या वर्ष बरें जाईल. अनेक सार्वजनिक हिताच्या गोष्टी भावी वर्षीत घडतील अशी पुष्कळ आशा करण्यास जागा आहे. वर्षप्रवेशकाळीं लाभ भुवनांत शुक्र बुध, मंगळ युक्त असून हे सर्व ग्रह शनीबरोबर नवम पंचम योग करीत असल्यामुळें तर प्रस्तुत वर्षामध्ये अनेक चांगल्या गोष्टी घडतील असें वाटतें. देशांतील व्यापार, उद्योगधंदे वाढतील. कायदेकौसिल्यामध्ये शिक्षण, व्यापार ह्यांसंबंधानें कडाक्याचे वादविवाद होतील असें वाटतें. नूतन वर्ष वर्तमानपत्रे, वाङ्मय, शिक्षण ह्या बाबतींत चांगलें आहे. नाटककंपन्या, सिनेमाटेप्राफ

वगैरे चैनीच्या संस्थांसंबंधानें वाच्यता व टीका होऊन एखादा उत्तम नट, लेखक ह्यांचा मृत्यु होण्याचा संभव वाटतो. बंगाल इलाख्यांत पुढील सहा महिन्यांत पुष्कळ पाऊस व जोराचा वारा सुटेल.

लंडन येथे मेषसंक्रमणकाळीं बुध, शुक्र लग्नांत येत असल्यामुळें शास्त्रीय शोध, विद्याव्यासंग, वाङ्मय, प्राथमिक शिक्षण यांची वृद्धि दर्शवीत आहे. प्रष्टस्थानांत शनि येत असल्यामुळें पडश्याची किंवा छातीचे विकाराची सांध्य २२ जूनपर्यंत पसरेल असें वाटतें. २९ मार्चचे सुमारास शनि कर्क २३ अं. ३९ कलेमध्ये स्तंभी होणार असल्यामुळें हालंड किंवा न्युर्योर्क येथे काहींतरी अरिष्ट किंवा संकट ओढवायें असें वाटतें. पोर्चुगालमध्ये ह्याच महिन्यांत मार्चचे सुमारास त्रास व अस्वस्थता भासेल. एप्रिलमध्ये सिंहराशीमध्ये नेपच्यून स्तंभी होणार असल्यामुळें रोम येथे काहीं धांदल उडण्याचा रंग असून इटली, सिसली व रुमानियामध्ये भूकंपापासून त्रास होईल. एप्रिल महिन्यामध्ये शनि कर्कराशीच्या शेवटच्या द्रेष्काणामधून जात असतां मॅन्चेस्टर शहरास काहीं त्रास व्हावा. तारीख २१ एप्रिल रोजी होत असलेल्या रविचंद्रसंयोगाळचे कुंडलीवरून विचार करितां आर्थलंडमध्ये काहीं गडबड होईल. एखाद्या पार्लमेन्टमधील मुत्सद्याचा मृत्यु होण्याचा संभव आहे. मे तारीख ९-९ अथवा २५ च्या सुमारास प्रिसिअन आर्चिपेलेगो, सायप्रस, परशिया ह्या प्रदेशांत भूकंपापासून त्रास होईल. मे महिन्यांत काहीं नवीन शोध लागतील. मोटार, रेलवे यांचे कारखाने चांगले चालतील. जून महिनाही आर्थलंडसंबंधानें विचार करण्यासारखा आहे. ह्या महिन्यांत बंगालइलाख्यांत भूकंप व अनावृष्टी-मुळें लोक त्रास होतील.

कर्कसंक्रमण.

तारीख २२ जून १९१७ रोजी सकाळीं ९ वाजून ६ मिनिटांच्या सुमारास मुं. टा. सूर्य कर्कसंक्रमण करीत आहे. संक्रमणकाळीं मिथुनराशीचा २५ वा अंश उदय पावत असून चंद्र शनीनें युक्त असा धनस्थानांत आहे. त्याचप्रमाणें धनस्थानांत नेपच्यून आहे. गुरु व्ययस्थानांत असून हर्शलबरोबर

करीत असलेला केन्द्रयोग सोडला असून शनि व चंद्राबरोबर द्विराश्रयंतर दृष्टियोग करीत आहे. एकंदरीने विचार करितां ह्या संक्रमणाचा अंमल असेपर्यंत तरी देशांतील सांपत्तिक स्थिति समाधानकारक राहिल असे वाटत नाही. व्ययस्थानांत असलेली बुधमंगळाची जोडी देशांत चोर, खून व अत्याचार जास्त वाढविलील असे वाटते. कैदीलोक तुरुंगातून पळून जाण्याचे प्रयत्न करतील व त्यांच्यासंबंधाने कांही भानगड उत्पन्न होईल. धार्मिक मतांमध्ये बरीच खळबळ उडेल. देशांतील मृत्युसंख्या जास्त वाढेल. वर्तमानपत्रकार व मासिककार यांस जरी हा काळ विशेष समाधानकारक नाही तरी बरा आहे असे वाटते. देशांत शास्त्रीय शोध, त्यासंबंधाने लेख वगैरे जास्त प्रसिद्ध होतील. नवीन मासिकांची किंवा वृत्तपत्रांची वाढ होईल. देशांतील मजूरवर्ग, कामकरीवर्ग व नोकरीवर अवलंबून असणारे लोक यांना हा संक्रमणाचा काळ अनिष्ट भासतो; पिके साधारणच राहतील. कौंसिलांतील लोकनियुक्त सभासदांपैकी कोणीतरी मृत्यु पावेल.

तारीख ८-१९ अथवा २७ जुलईचे सुमारास इटली किंवा सिसली येथे भूकंपामुळे त्रास होईल. तारीख ४ जुलई रोजी चंद्रग्रहण होत असून ते मंगळाबरोबर समक्रांतियोग करीत असल्यामुळे वालकन राष्ट्रे, उत्तरहिंदुस्थान मध्ये अनावृष्टी व महर्गता भासेल. ह्या महिन्यांत उत्तरअमेरिकेमधील राजकीय वातावरणासंबंधाने कडाक्याचा वादविवाद होईल.

तुलासंक्रमण.

तारीख २३ सप्टेंबर १९१७ रोजी रात्री ७ वाजून ५१ मिनिटांनी वृषभलग्नाचा ७ वा अंश उदित असतां रवि तुलासंक्रमण करीत आहे. लग्नाधिपति शुक्र वृश्चिकमध्ये असून तो शनि, मंगळ व नेपच्यून यंचेबरोबर केन्द्रयोग करीत आहे. संक्रमण काळी चंद्र अष्टमांत असून तो शनि, मंगळ व नेपच्यून यांचे बरोबर १३९ अंशाचा अशुभ दृष्टियोग करीत आहे. बुध, शनि, नेपच्यून मंगळाने पीडित आहे व बुधचंद्राबरोबर केन्द्रयोग

करीत असून चतुर्थस्थानामध्ये शनि, मंगळ, नेपच्यून ह्याप्रमाणे ग्रहस्थिति आहे. ह्यामुळे देशांत मृत्युसंख्या विशेष वाढेल. स्त्रियांच्या संबंधाने अत्याचार किंवा अनिष्ट गोष्टी बऱ्याच पाहण्यास मिळतील. महाराष्ट्रांतील लेखक, वक्ते, पत्रकार यांस ही ग्रहस्थिति अशुभ आहे. कायदेकौंसिलांत व समाजांत जोराचे वादविवाद, वृत्तपत्रामध्ये टीका आणि वाङ्मयप्रतिबंधक पुष्कळ गोष्टी घडतील. शिक्षणसंस्थांस हा काळ अनुकूल नाही. संप, मारामाऱ्या, अपघात, अग्निप्रलय, रबीच्या पिकांची नासाडी, वातावरणामध्ये एकदम उष्णता व एकदम थंडी ह्याप्रमाणे चमत्कारिक फेरफार होतील. भूकंपाचे धक्के बसतील, हवा रोगट होईल. एकंदरीने २३ सप्टेंबर नंतरचा काळ बराच अशुभ जाईल.

इंग्लंडमध्ये एखादा मोठा रेल्वेचा अपघात होईल, संप होतील, आरमारसंबंधाने कडाक्याची टीका होईल. त्याचप्रमाणे धार्मिक आचारासंबंधाने कांही अनिष्ट प्रकार उघडकीस येतील. सप्टेंबरच्या २२ तारखेनंतरचे दिवस सडेवाले लोक ह्यांस विशेष अनिष्ट भासतात करितां त्यांनी सावध रहावे. बंगालमध्ये सप्टेंबर महिन्यांत भूकंपामुळे बरीच धांदल उडणे शक्य आहे. आक्टोबरमध्ये युरोपखंडामधील दक्षिणेकडील प्रदेशांत वातावरणामध्ये मोठमोठाले फरक, भूकंप वगैरे गोष्टी घडतील. नोवेंबर ता. २६ अथवा २७ रोजी भूकंपाचे धक्के बसतील प्राणहानी होईल. डिसेंबर महिन्यांत इंग्लंडमध्ये अनीतीचे प्रकार झालेले बरेच उघडकीस येतील, एखादा रेल्वेचा अपघात होईल, अधिकारीवर्ग, सरदार, दरकदार वगैरे पदवीधर लोकांस हा काळ अनिष्ट जाईल. एकंदरीने विचार करितां वर्षाअखेरचे ३४ महिने अनिष्ट आहेत असे म्हणावे लागते.

सन १९१७ सालांतील ग्रहणे.

चालू सालांत एकंदर सात ग्रहणे होत आहेत, त्यांपैकी चार सूर्यग्रहणे आहेत व तीन चंद्रग्रहणे आहेत. ह्यांपैकी पांच ग्रहणे आपल्या देशांत अदृश्य असून एक सूर्यग्रहण कांही थोड्या भागांत दिसेल. चंद्रग्रहण खग्रास

असून ते सर्वत्र दिसेल.

खालीलप्रमाणे चालू सालांत ग्रहणे आहेत.

(१) तारीख ८ जानेवारी १९१७ चंद्रग्रहण हिंदुस्थानांत दिसणार नाही.

(२) तारीख २३ जानेवारी १९१७ खंडसूर्यग्रहण. हें उत्तरहिंदुस्थानांत कांहीं थोड्या भागांत दिसेल; दक्षिण व मध्यभागां, मुंबईस बंगाल व मध्य-प्रांत यांत दिसणार नाही. ग्रहण मध्यकाळां आपलेकडे वृषभराशीचा १८ वा अंश उदय पावत असून दशमांत हर्शल मंगळाची जोडी बसलेली असून चंद्र मंगळाबरोबर युति करण्यास जात आहे. ग्रहण कुंभराशीमध्ये होत असल्यामुळे कुंभराशीच्या अमलाखालील प्रदेशांत अनिष्ट प्रकार व्हावेत. युरोप-खंडांत हें ग्रहण फ्रांस, जर्मनी, रशिया, स्वीडन, इटली, आस्ट्रिया इत्यादि ठिकाणी दिसणार असल्यामुळे युरोपखंडांत ह्या ग्रहणामुळे सार्वजनिक संकटें, शोक वगैरे प्राप्त होतील. कुंभराशीमधील ग्रहण तुफानी वारे, राजद्रोह, सांथीचे रोग दर्शविते असे म्हणतात, त्याप्रमाणे काय अनुभव येतो हें पाहणें आहे.

(३) तारीख १९ जून सन १९१७ सूर्यग्रहण दिसणार नाही.

(४) तारीख ४ जुलै सन १९१७ खग्रास चंद्रग्रहण. हें हिंदुस्थानांत सर्वत्र दिसेल. ग्रहण मध्यकाळां वृषभ राशीचा ३० वा अंश उदय पावत आहे. लग्नांत गुरु व मंगळ उदय पावत आहे. हें ग्रहण मकर राशीमध्ये होत असल्याकारणानें मकर राशीच्या अमलाखालील प्रदेशांत टोळ, सुरवंट वगैरे क्षुद्र जंतूपासून विशेष त्रास होईल.

(५) तारीख १९ जुलै १९१७ सूर्यग्रहण. हिंदीमहासागर व दक्षिण ध्रुवानजीकचे थोड्याशा भागांत दिसेल; इतर कोठेच दिसणार नाही.

(६) १४ डिसेंबर १९१७ सूर्यग्रहण. हिंदुस्थानांत दिसणार नाही.

(७) २८ डिसेंबर १९१७ चंद्रग्रहण हिंदुस्थानांत दिसणार नाही.

सन १९१७ सालांतील मोठल्या मोठल्या ग्रहांच्या युत्या.

चालू सालीं पांच महत्वाचे युतियोग घडत आहेत.

(१) तारीख ३ फेब्रुवारी १९१७ रोजी सकाळीं सुं. टा. ७-१० वाजतां ही युति कुंभ राशीच्या २० व्या अंशांत हर्शल मंगळ यांची युति होणार असून ह्या युतीमुळे मोठाले भूकंप व रेलवेचे अपघात होऊन प्राण-हानी व्हावी.

(२) तारीख ८ जून १९१७ रोजी मंगळगुरूची युति वृषभराशीच्या २९ अंश १२ कळा ३४ विकळामध्ये मुंबईटाईम ९ वाजून ८ मि. होईल. १९ व्या शतकांत वृषभराशीमध्ये गुरु व मंगळाचे अद्यापपावेतो फक्त दोनच युतियोग झालेले असल्यामुळे चालू युति फार महत्वाची आहे. या युतीमुळे वृषभराशीच्या अमलाखालील असलेल्या देशांत विशेषतः आयर्लंडमध्ये विशेष खळबळ उडेल. सतराव्या शतकांत होऊन गेलेल्या डॉ. गोड नांवाच्या एका फलज्योतिषशास्त्राधारें वातावरणाचा विचार करणाराच्या मतें (Astro-meteorologist) अरेब्रियन ज्योतिर्विद वृषभराशीमधील गुरु-मंगळाची युति पुढील हिम दर्शविते. ग्रीष्मकाळांत ही युति होत असतां तुफानी वारे, विजांचे गडगडाट व वादळी हवा दर्शविते असे सदरहू डॉ. साहेबांचे मत आहे. करितां तारीख ६ जून ते १० जून पर्यंत हवेंत काय फेरफार होतात हें पाहणें आहे. साधारणपणें विचार करितां ह्या युतीमुळे वातावरणांत भयंकर घडामोडी होतील, विजांचा कडकडाट पहावयास मिळेल. सायप्रस, ग्रिसियन आर्चिपेलेगो, बंगाल इत्याहा ह्यांमध्ये भूकंपाचे धक्के बसतील.

(३) तारीख १ ली आगष्ट १९१७ रोजी सुं. टा. सकाळीं १०-३ वाजतां शनि व नेपच्यून ह्या दोन ग्रहांची युति सिंहराशीच्या ४ अंश ४९ कळा व ४७ विकळमध्ये होणार आहे. ही युति दीर्घकाळानें होणारी अस-

ल्यामुळे विशेष महत्त्वाची आहे. आपलेकडे ही युति जवळ जवळ एकादश-स्थानाचे भावारंभाजवळ होत आहे. त्यामुळे कायदेकौंसिलांचे सभासदांमध्ये मृत्यु होईल. ह्या युतीमुळे फ्रांस, रशिया, इटली व रोम ह्या देशांत युति झाल्यापासून लवकरच उपद्रव होईल. अमेरिका खंडांतील युनायटेड स्टेट्समध्ये ही युति चतुर्थ भुवनामध्ये होत असल्यामुळे भूकंपादि उपद्रव होईल. दक्षिण युरोप व अमेरिका ह्यांमध्ये भूकंपादि उत्पात विशेष होतील.

(४) तारीख २३ सप्टेंबर १९१७ रोजी २२ व्या तारखेच्या पहांटेस मुंबई ३ वाजून ४४ मि. नेपच्यून व मंगळ यांची युति सिंहराशीच्या ६ व्या अंशांत होणार आहे. या युतीचा अनिष्ट परिणाम बंगालमध्ये दृष्टोत्पत्तीस येईल. चोन्या, दरोडे, खून, अत्याचार व भूकंपापासून भीति उत्पन्न होईल.

(५) तारीख २ री आक्टोबर सन १९१७ रोजी मुंबई टा. १ ली च्या पहांटेस १ वाजून ३६ मिनिटांनी शनि व मंगळ यांची युति सिंहराशीच्या ११ अंश ५२ विक्रमेमध्ये होणार आहे. युतिकार्यां मंगळ हा वृश्चिकेमध्ये असलेल्या शुक्राबरोबर व सिंहराशीमध्ये असलेल्या नेपच्यूनबरोबर समक्रांति योग करित आहे. शनि व मंगळ हे दोन ग्रह विरुद्ध धर्माचे असल्यामुळे यांची युति ज्या राशीमध्ये होते तद्योतक देशामध्ये अनिष्ट प्रकार घडतात. युतिकार्यां सिंहलग्नाचा ८ वा अंश उदित असून शनि, नेपच्यून व मंगळ हे ग्रह लग्नांत—मुंबईस—उदय पावत आहेत त्यामुळे मुंबई इलाख्यांत मृत्युसंख्या वाढेल, सांथीचे रोग पसरतील, बरेच अत्याचार, गुन्हे, चोन्या, मागमाग्या, दरबडे वगैरे होण्याचा संभव आहे. वातावरणांत मोठमोठाले फेरफार होतील, हवा विघडेल. सदरहु युति बंगालमध्ये सुद्धा अनिष्ट फलें दर्शवीत आहे. ह्या युतीमुळे सिंह व वृश्चिकराशीच्या अमलाखालील प्रदेशांवर संकटें ओढवतील. आर्यलंड येथे ही युति चतुर्थस्थानांत होत असून दशमाधिपति पीडित होत असल्यामुळे अराजकांची अत्याचाराकडे विशेष प्रवृत्ति होईल. त्याच-प्रमाणे भयंकर वादळ होऊन पुष्कळ नुकसान होईल.

चालू वर्षातील चंद्राचे ग्रहांबरोबरील पिधानयोग.

चंद्र हा पृथ्वीभोवती क्रांतिवृत्तामधून भ्रमण करित असता तो रव्यादि ग्रहांबरोबर दर महिन्यास युति करितो. दोन स्वस्थ ज्योतींस सांधणारी रेखा ध्रुवांतून जाते तेव्हां त्या दोहोंची युति झाली असे म्हणतात. म्हणजे या वेळी त्या दोहोंचे पूर्वपश्चिम अंतर शून्य होतें; दक्षिणोत्तर अंतर कितीही असू शकेल. दोन ज्योतींची किंवा ग्रहांचे भोग सारखे होतात किंवा जेव्हां दोन ग्रह एकाच राशींत अंशांत येतात तेव्हां त्यांची युति झाली असे फल-ज्योतिषशास्त्रांत मानतात. कित्येक वेळां युतीला योग असेही म्हणतात. युतिकार्यां दोन ज्योतींचे दक्षिणोत्तर अंतर एक अंशाहून कमी असेल तर त्यांचे युद्ध झाले असे म्हणतात. दोहोंचीं विवे परस्परांस लागलीं तर उद्वेग म्हणतात. चंद्र हा इतर ग्रहांबरोबर युति करित असता ज्या ग्रहाबरोबर युति करित असतो त्याचे व याचे मधील दक्षिणोत्तर अंतर अधिक असल्यामुळे तो त्या ग्रहाजवळ आलेला भासतो. परंतु हें अंतर जेव्हां शून्य असतें त्या वेळीं चंद्र त्या ग्रहाचे पिधान करितो म्हणजे तो ग्रह चंद्रविना आड लपला जातो. ही पिधानें संबंध वर्षांत फारच थोडीं होतात व त्यांचे परिणाम साध्या युतीपेक्षां जास्त असले पाहिजेत. प्रत्येक ज्योतिषविद्यार्थी याची वारकाईनें तपासणी करील. चालू वर्षांत खालीलप्रमाणे चंद्राचे पिधानयोग आहेत. ह्या दिवशीं जन्म पावणाऱ्या मुलां-वर ह्या युतीचा विशेष परिणाम पाहण्यास मिळेल. चंद्रशनीच्या पिधाना-वर जन्म पावणारीं बाळकें अल्पायु, रोगट, मातृसुख नसलेलीं व अशक्त आढळतील. चंद्रनेपच्यून पिधानावर जन्म पावणारीं बाळकें पिशाच-बाधा व झिजणीचे रोगांनें पीडित आढळतील. परंतु शुभस्थानांत शुभसंबंधित असतां गायन, तंतुवाद्य यांत प्रवीण, कल्पक स्वप्नसृष्टीमध्ये विचित्र अनु-भव मिळविणारीं, उत्तम कादंबरीकार, आध्यात्म व इंद्रियगोचरशक्तीचा विचार

करणारी आढळतील. चंद्रमंगळ पिधानावर जन्म पावणारीं बाळकें तामसी, रागीट, पित्तरोगानें पीडित, देवी, गोंवर, कांजण्या, अपवात यांपासून त्रास पावणारीं आढळतील; शुभस्थानांत असतां श्रीमान व भोगी होतील. चंद्र-शुक्र पिधानावर जन्म पावणारीं बाळकें विषयी, भोगी, सुखी व संपत्तिवान आढळतील.

९ जानेवारी १९१७	चंद्र शनि पिधानयोग दिवसा मुं. टा.	९-३२
९ " "	चंद्र नेपच्यून " रात्री " "	९-४९
६ फेब्रुवारी " "	चंद्र शनि " दिवसा " "	११-१८
६ " "	चंद्र नेपच्यून " ९च्या पहाटेस " "	२-३१
४ मार्च " "	चंद्र शनि " दुपारी " "	२-२३
५ " "	चंद्र नेपच्यून " सकाळीं " "	७-३१
३१ " "	चंद्र शनि " संध्याकाळीं " "	८-३१
१४ आगष्ट " "	चंद्र मंगळ " सकाळीं " "	८-३५
२० आक्टोबर " "	चंद्र शुक्र " १९च्या रात्री " "	१२-४१

खालील प्रमाणें चालू वर्षांत ग्रह स्तंभी आढळतील.

बुध—तारीख १० व ३० जानेवारी कुंभ ५-४० व मकर १९-३९
" ५ व २९ मे वृषभ २९-३० व वृषभ २०-३५
" ५ व २८ सप्टेंबर तुला ४-४ व कन्या १९-३१
" २५ डिसेंबर मकर १९-४२

शुक्र—चालू वर्षांत स्तंभी होतच नाही.

मंगळ—चालू वर्षांत स्तंभी होतच नाही.

गुरु—३० सप्टेंबर १९१७ मिथुन ११-३१.

शनि—२६ मार्च व २६ नवंबर कर्क २३-३९ व सिंह १४-३२.

हर्शल—२९ मे व ३० आक्टोबर कुंभ २३-४३ व कुंभ १९-४८.

नेपच्यून—१२ एप्रिल व नवंबर सिंह २-५ व सिंह ७-७.

ॐ ॥ श्रीसद्गुरुवे नमः ॥ ॐ

ज्योतिर्माला.

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमर्कतुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष २ रं.

फेब्रुवारी १९१७.

{ अंक ११ वा.

प्रासंगिक विचार.

श्रीयुत दामोदर भास्कर बापट हेडमास्टर, लोकल बोर्ड मराठी शाळा खारे-पाटण, जिल्हा रत्नागिरी, यांनी अनुभव पाहण्याकरितां सूर्य व ग्रह यांची उष्णता आणि भूरचना यांवरून केलेले पश्चिम हिंदुस्थानच्या पावसाळ्याचें सन १९१७ सालाचें अनुमानाचें पुस्तक अभिप्रायाकरितां पाठविलें आहे. राजश्री बापट हे सदरहू प्रमाणें अनुमानें सन १९१३ सालापासून प्रसिद्ध करीत असून ज्या पद्धतीनें हीं अनुमानें कोळी आहेत ती कशी आहे, कोठें चुकतें, त्यांत काय सुधारणा केयी पाहिजे वगैरे गोष्टींचा विचार करून पुढील भविष्ये करीत आहेत. यांनीं केलेलें सन १९१६ सालाचें भविष्य मालेच्या फेब्रुवारी सन १९१६ च्या अंकांत प्रसिद्ध झालेलें आहे. रा. रा. बापट यांनीं सोबत जें पत्र पाठविलें आहे त्यांत ते म्हणतात "हा ग्रंथ (अनुमानाचें पुस्तक) फल-ज्योतिषाच्या आधारानें केलेला नाही. गणित, ज्योतिष आणि पदार्थविज्ञान

यांचे आधारातून केलेला आहे. ग्रहाच्या उष्णतेने ऋतूमध्ये अनियमितपणा उत्पन्न होतो म्हणून सूर्य आणि भूरेचना यांबरोबर ग्रहांची उष्णता विचारांत घेऊन अनुमानपद्धति तयार केली आहे. सूर्याशी तुलना करितांना ग्रह हे फारच कमी प्रतीचे आहेत तथापि त्यांच्या उष्णतेचा पावसाळ्याच्या कामी उपयोग होतो असे माझ्या अनुभवास आले आहे."

एकंदरीत वरील विधानावरून राजश्री बापट यांना ग्रहाच्या थोड्याबहुत उष्णतेखेरीज इतर कांहीं गोष्टी मान्य होत नाहीत. असे जर आहे तर ग्रहांच्या अंगी असलेल्या थोड्याबहुत उष्णतेने वातावरणात अनेक घडामोडी कां व्हाव्यात? पृथ्वीवर येणारे सूर्याचे किरण किंवा सूर्याभोवती पृथ्वी फिरत असता तीस मिळणारी विशिष्ट स्थितीमध्ये विशिष्ट उष्णता नेहमी सारखीच असावयास पाहिजे ती तशी कां असत नाही हा प्रश्न उद्भवतो. ग्रहांच्या फक्त थोड्याबहुत उष्णतेने हे फेरफार घडत असतील असे ज्योतिषविद्यार्थ्यांस वाटणार नाही. यापेक्षां कांहीं सबळ कारणे असलीं पाहिजेत. व.यूच्या विशिष्ट गतीवरून किंवा वादळावरून पावसाचे भविष्य आजपर्यंत पुष्कळ लोक करीत आहेत. त्याकरितां तर सरकारचे मेट्रॉलॉजिकल खाते रात्रंदिवस ज्यारीने प्रयत्न करीत आहे व त्याप्रोत्यर्थ लाखो रुपयांचा चुराडा होत असून विशेष कांहीं निष्पन्न होत नाही. हे नव्याने सांगितले पाहिजे असे नाही. वातावरणाच्या दाबांचा किंवा इतर गोष्टींचे वेध घेऊन भूकंपादि उत्पात् किंवा वादळे होण्यापूर्वी कांहीं तास कळले म्हणजे त्यापासून विशेष फायदा होतो असे वाटत नाही. ह्यापेक्षां फलज्योतिषशास्त्राच्या योगाने भूकंप, वादळे, पाऊस यांसंबंधी अनुक भविष्ये खात्रीपूर्वक पुष्कळ अगोदर करितां येतात. अर्थ पूर्वजांस ह्यासंबंधाने चांगली माहिती होती असे आज त्यांचे ग्रंथ साक्ष देत आहेत. फलज्योतिषशास्त्र-दृष्ट्या वातावरणाचा विचार कसा करावा ह्या संबंधाने यूरोपीय व अर्थ ग्रंथकारांचे विचार आम्ही लवकरच माळेच्या वाचकांस सादर करणार आहोत. ग्रह विशिष्ट स्थितीमध्ये आले असतां किंवा ते आप आपसामध्ये विशिष्ट योग प्रतियोग करीत असतां त्यांच्या अंगी असलेल्या उष्णतेपेक्षां ते आपल्या

विद्युत् चुंबकीय धर्मांमुळे रवि इतकेच किंवाहून रवीपेक्षांही जास्त परिणाम पृथ्वीच्या वातावरणावर करितात असा आमचा समज आहे.

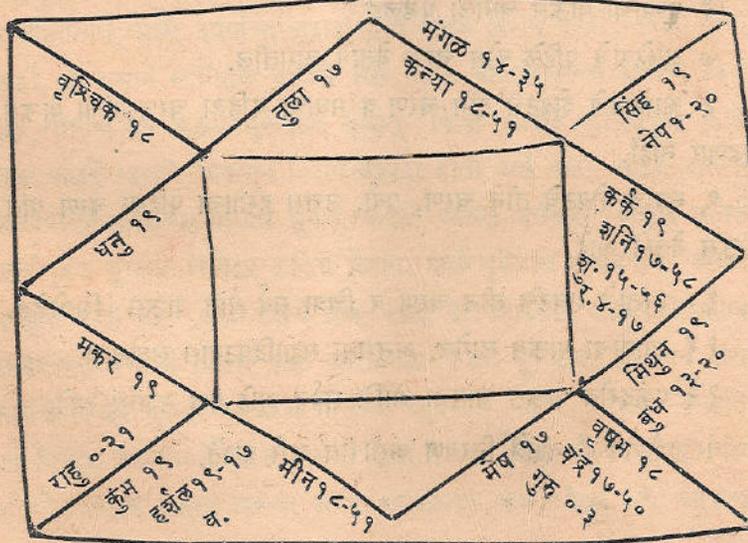
खालीलप्रमाणे राजश्री बापट यांचे सारांश रूपाने चालू १९१७ सालाचे पावसाबद्दल अनुमान आहे.

नक्षत्रवार पावसाचे संक्षिप्त टिप्पण.

- १ आश्विनीचा पाऊस कोठे कोठे शितोडेल.
- २ भरणी सर्व व कृत्तिकांचे पहिले दोन चरण यांत गुजराथ प्रांताशिवाय इतर सर्वत्र अनियमित असा पाऊस पडेल. तो सर्व मिळून ३ इंचापेक्षा अधिक होणार नाही.
- ३ कृत्तिकांचे शेवटचे दोन चरण व रोहिणी व मृग सर्व यांचा पाऊस पडणार नाही. दग मात्र असतील
- ४ आर्द्राचा पाऊस चांगला असून एकादे दिवशी ७।८ इंच पर्यंतही पडेल.
- ५ पुनर्वसूचा सर्व वेताने लागेल.
- ६ पुष्याचा पाऊस चांगला पडेल.
- ७ आश्लेषांचे पहिले दोन चरण वेताने लागतील.
- ८ आश्लेषांचे शेवटचे दोन चरण व मघाचा पहिला चरण यांचा पाऊस पडणार नाही.
- ९ मघांचे शेवटचे तीन चरण, पूर्वा, उत्तरा हस्ताचा पहिला चरण यांत पाऊस वेताने आहे.
- १० हस्ताचे शेवटचे तीन चरण व चित्रा सर्व यांत पाऊस शितोडेल.
- ११ स्वातीचा पाऊस लागेल. अनुराधा सहाद्रिपथास लागतील.
- १२ एकंदरीत पाऊस चांगला आणि सर्वत्र आहे पण उशीरां आहे. वर दर्शविलेलीं नक्षत्रे निरयण असावीत असे वाटते.

रा. रा. भवानीशंकर तुकाराम ठाकूर मुंबई यांचेकडून ग्वाल्हेराधिपति श्रीमंत महाराजाधिराज अलिजा बाहादूर माधवराव साहेब शिंदे यांचे प्रथम पुत्र, युवराज जॉर्ज जयाजीराव यांचे कुंडलीचे ज्योतिषशास्त्रदृष्ट्या वर्णन केलेले पुस्तक अभिप्रायाकरितां आले आहे. सदरहू वर्णनांतील क्षुल्लुक दोषाखेरीज ते फारच मार्मिक व उत्तम झाले आहे. वर्णनाची भाषा फारच मोहक असून श्रीयुत ठाकर यांचा हा पहिलाच प्रयत्न इतका चांगला झालेला पाहून आनंद वाटतो. फलज्योतिषशास्त्राची जर सत्यता जनांस स्पष्टपणे पटवून दाखवावयाची असेल तर असलेच पुष्कळ प्रयत्न झाले पाहिजेत. सदरहू वर्णन कालनिर्णयाचे अभावीं अपुरे भासते. जन्मस्थल ग्वाल्हेर असून कुंडली तेथील स्थानिक वेळेची मांडली पाहिजे ती मुंबई वेळाची दिली आहे हे ज्योतिषशास्त्राचे तत्त्वाविरुद्ध झालेले आहे. युवराज जॉर्ज जयाजीराव यांचा जन्म तारीख २६ जन सन १९१६ रोजी ग्वाल्हेर येथे स्थानिक वेळ दिवसा १० वाजन ९७ मिनिटे या वेळी किंवा मुंबई वेळ दिवसा ११-१७ या वेळी झाला आहे, त्या वेळी खालीलप्रमाणे ग्रहस्थिति आहे. ग्वाल्हेर अक्षांश २० अं. २० कला, उत्तर रेखांश ७८ अंश ४ कला पूर्व.

सायनलग्न.

कन्या ही द्विस्वभाव व कमी जीवनशक्ति देणारी राशि पूर्वकेन्द्रावर उदय पावत असून लग्नांत अष्टमेश मंगळ उदय पावत आहे. लग्नाधिपति बुध अष्टमेशाबरोबर केन्द्रयोग करीत आहे. रवि व चंद्र हे शनीबरोबर समक्रांति दृष्टियोग करीत असून चंद्र हा हर्शल किंवा प्रजापतीबरोबर केन्द्रयोग करीत आहे. ही ग्रहस्थिति युवराजास बाल्यावस्थेमध्ये बरीच अरिष्टसचक आहे. त्यांस सांधीचे रोग—गोंवर, देवी, कांजण्या, दंतोद्धवाच्या वेळी विशेष त्रास, आंत्रविकार (Intestinal troubles) अपवात व जिवावरची अनेक दुखणी किंवा संकटे दर्शवीत असून त्यांपासून सावध राहण्यासंबंधाने विशेष सावधगिरी बाळगली पाहिजे. स्थूल मानाने विचार करितां युवराजाची ३।९।१९ ही वर्षे शारीरिक सुखासंबंधाने विशेष कष्टकारक वाटतात. वर दर्शविलेल्या अनिष्ट वर्षी युवराजांचे शरीरप्रकृतिसंबंधाने शक्य तेवढी काळजी घेऊन अनिष्ट ग्रहस्थितीचा प्रतिकार करण्यास ग्वाल्हेर दरवार योग्य ती काळजी घेईल. असो, शेवटी त्यांस दीर्घायुष्य लाभो व त्यांचा सत्कीर्तिसुगंध सर्व हिंदुस्थानभर दरवळून जावो व त्या सुवासाने सर्व भरतभूमीस आनंद लाभो अशी त्या भगवतीजवळ आमची नम्र प्रार्थना आहे.

मालेच्या डिसेंबर महिन्याच्या अंकांत आम्ही आमचे मित्र कै. रा. सोमेश्वर गोपाळ जोशी यांचे कुंडलीचे वर्णन देतांना नजरचुकीने रवि व बुध हे नेपच्यून ह्या ग्रहाबरोबर शुभसंबंधित असल्याचे म्हटले आहे ते तसे नसून केन्द्रयोग करीत असून अशुभ फल दर्शविणारे आहेत. अशासंबंधाने आम्हांस आमच्या एका हितचिंतकाकडून पत्र आले आहे. आमची नजरचूक योग्य वेळी दर्शविल्याबद्दल आम्ही आमच्या मित्राचे आभारी आहोत परंतु ही चूक दर्शविण्याचे कामी जे वर्तन करण्यांत येत आहे ते मात्र शिष्टाचाराविरुद्ध आहे. मानवी प्राणी चुकीस पात्र आहे त्याच न्यायाने मालाकाराच्या हातून चुका होणे संभवनीय आहे. मालाकार सर्वज्ञ आहेत असे आम्ही कधीच प्रतिपादन केलेले नाही. सदरहू लेखकाम त्या कुंडलीत झालेले धनयोग दिसत नाहीत. बारा वर्षे रामायणाचे पारायण करून सीता ही रामाची कोण म्हणणाराची धन्य आहे!! आमचे मत त्यांनी तेवढे चुकीचे वाक्य गाळून पुन्हा कुंडलीवरील आमचे विचार वाचावे व मनन करावे म्हणजे त्यांच्या शंका सहज दूर होतील.

ध्रुवोन्नतांश.

[लेखक-अंबाप्रसाद]

ध्रुवोन्नतांशांची जरूर द्वादश, द्वितीय, तृतीय, पंचम, एकादश, षष्ठ, अष्टम व नवम भाव साधतांना लागते. ज्यो. केशव त्रिवक्क पेंडसे यांनी हे ध्रुवोन्नतांश कसे काढावे याची सारणी कुंडलीविज्ञान वर्ष ६ चे अंकांत पुढीलप्रमाणे दिली आहे.

अक्षांश स्पर्शरेषा × ३० अंशांची कोटिज्या=१२, २, ६, ८, या भावांच्या ध्रुवोन्नतांशांची स्पर्शरेषा.

अक्षांश स्पर्शरेषा × ६० अंशांची कोटिज्या=११, ३, ५, ९ या भावांच्या ध्रुवोन्नतांशांची स्पर्शरेषा.

याच सारणीने तयार केलेले ध्रुवोन्नतांश कोष्टक हिंदुस्थानांतील अक्षांशापुरते दिलेले आहे. हल्ली केतकीपंचांगांत दिलेले ध्रुवोन्नतांश कोष्टक या पेंडसे यांनी दिलेल्या कोष्टकाशी बरेच मिळते असल्यामुळे तेही वरील सारणीनेच केले असावे. पण **सुलभजातक** भाग ३ मध्ये दिलेले ध्रुवोन्नतांश व हे पेंडसेकृत व केतकीपंचांगांतर्गत ध्रुवोन्नतांश यांत ३।४ अंशांचे अंतर पडते. असे अंतर पडत असतां भावसाधनांत या भावांचे आरंभांत चूक राहणे शक्य आहे—नव्हे चूक राहिलच व अशा चुकीच्या भावांमुळे भाव कोठपासून आरंभ झाला हे कळत नाही. तरी या त्रिवर्गांनी दिलेल्या ध्रुवोन्नतांशांपैकी कोणते ध्रुवोन्नतांश खरे व ते कसे ? हे आपण अगर आपला चाणाक्ष वाचकवर्ग मजला कळवील काय ? हे स्पष्ट व सुलभ रीतीने कळविण्यांत आल्यास मजसारख्या अल्पज्ञास लवकर कळे. आपल्या मासिकांत मागील म्हणजे डिसेंबरचे अंकापासून निरनिराळ्या शंकांची चर्चा—उदाहरणार्थ 'नल व अनल' या संवत्सर नामावद्दल होऊं लागली आहे, म्हणून ही शंका आपलेकडे पाठविली आहे.

भावविचार.

(अंक ९ वरून चालू.)

वारंवार मोठे प्राणावर बेतणारे अपघात होतात, किंवा ही माणसें आत्महत्या करितात. षष्ठस्थानांत **मंगळ** दर्शिलने पीडित नसावा. हा योग फारच अशुभ फळे दर्शवितो.

षष्ठस्थानांत **मंगळ** असलेली माणसें नेहमी आपल्या कामांत कुशल असून आपली कामे फार उत्साहाने करितात. षष्ठस्थानांत **मंगळ** असलेली मंडळी दीर्घोद्योगी असल्यामुळे त्यांच्यामध्ये हातीं घेतलेल्या कामासंबंधाने विचित्र कल्पना आढळतात. ही मंडळी पुष्कळ वेळां आपल्या शरीरप्रकृतीची काळजी न करितां आपली किंवा दुसऱ्यांची कामे फारच काळजीने व आस्थेने करितात. ह्या मंडळीस हाताखालचे लोक, चाकर, नोकर धांपासून विशेष त्रास होतो. षष्ठांत मंगळ शुभसंबंधित असतां शरीरसामर्थ्य उत्तम आढळते. व ही मंडळी फारच हिंमत बहादुर असतात.

षष्ठस्थानांत बुध शरीरसुखास चांगला नाही. षष्ठांत बुध द्विस्वभाव राशीचा असून पीडित असतां पुष्कळ वेळां क्षयरोग झालेला पाहण्यास मिळतो. विशेषतः षष्ठस्थानांत मीन राशीचा बुध असून पीडित असतां अनुभव चांगलाच पाहण्यास मिळतो. षष्ठस्थानांतील बुध बहुशः मज्जातंतूचे विकार दर्शवितो, करितां त्यांचे कुंडलींत षष्ठस्थानांत बुध पीडित असेल त्यांनी अतिश्रम, काळजी, फार मानसिक श्रम, वाचन, लेखन वगैरे करूं नये. षष्ठांत बुध मंगळाने पीडित असतां स्वभाव लहरी, रागीट, अति तामसी आढळतो. ह्या मंडळीस अविचारामुळे किंवा अति तामसवृत्तीमुळे चित्तभ्रम होण्याचा संभव असतो. बुध षष्ठांत शनीने पीडित असतां शरीरप्रकृति अति काळजीमुळे खराब होते. दीर्घकाळ टिकणारे असे मज्जातंतूचे रोग होतात. षष्ठांत बुध हर्शलने पीडित असलेलीं माणसें फारच विलक्षण वृत्तीचीं असतात व ही मंडळी आत्महत्या देखील करितात. एकंदरीने वि-

चार करितां षष्ठ्यानांत बुध पापग्रहानें अशुभसंबंधित नसावा कारण त्या-
योगानें मानसिक शक्ति निबेळ झालेली पाहण्यास मिळते. षष्ठ्यानांत बुध
असलेल्या मंडळीनीं कारकुनीपेशा, लेखक, रसायनशास्त्रसंबंधीं व्यवहार,
पुस्तकांचा क्रयविक्रय वगैरे धंदा करावा. त्या भागसांनीं स्वतंत्र धंद्यापेक्षां
नोकरी कोळी असतां चांगले. गुरु षष्ठ्यानांत असतां शरीरप्रकृती चांगली
आढळते, आजारी पडले असतां नीट जोपासना होते तर कित्येक मंडळीस
आजारामुळे लाभ होतात. षष्ठ्यानांत गुरु पीडित असतां रक्तदोष, यकृताचे
विकार, अनियमितपणामुळे उद्वेगणारे विकार होतात षष्ठांत गुरु असलेल्या
माणसांस त्यांचे हाताखालचे लोक, चाकर नोकर यांपासून फायदा होतो.

षष्ठ्यानांत शुक्र पीडित असतां शरीरप्रकृती चांगली आढळते. षष्ठ्या-
नांत शुक्र असलेल्या मंडळीनें विशेषतः तरुणपणांत किंवा लग्न झाल्यानंतर
अति जपले पाहिजे. विषयासंबंधानें बरेच सावध राहिले पाहिजे कारण
त्याच्या अतिरेकानें शरीरप्रकृतीचा नाश झालेला पाहण्यास मिळतो. षष्ठांत
शुक्र असलेल्या मंडळीची आजारामध्यें सेवासुश्रूषा उत्तम होते. ह्या मंडळीस
हाताखालचे नोकर, चाकर वगैरे लोकांपासून चांगला फायदा होतो.

षष्ठ्यानांत शनि असतां शरीरप्रकृती अशक्त व रोगी आढळते.
षष्ठांत शनि असून तो रवि किंवा चंद्रावरोबर अशुभसंबंधित असतां दीर्घ-
काळ टिकणारे रोग झालेले आढळतात. सदरहू मंडळीस सर्दीचे विकार,
संधिवात, वगैरे रोगांपासून होणारा त्रास होतो व ह्यांचे अंगांत रोगमुक्त
होण्याची शक्ति फारच कमी प्रमाणांत आढळते. षष्ठांत शनि असलेल्या
मंडळीस हाताखालचे चाकर नोकर वगैरेपासून विशेष त्रास होतो.

षष्ठ्यानांत प्रजापति (हर्शल) इतर ग्रहानें अशुभसंबंधित विशेषतः
रवि किंवा चंद्र अशुभसंबंधित असतां शरीरप्रकृती चांगली राहणार नाही.
विचित्र, दीर्घकाळ राहणारे, असाध्य व साधारण औषधोपचारानें बरे न हो-
णारे रोग होतात. ह्या लोकांस गूढ विद्यांची आवड आढळते व त्यासंबंधानें
ते व्यवसाय किंवा धंदे करितात. षष्ठांत हर्शल-प्रजापति-रवि, चंद्र, बुध

षष्ठ्यानांत व कन्याराशि ह्यांचा अंमल आंतड्यांवर असल्यामुळे बहुशः षष्ठ-
स्थानांतील पापग्रह आंतड्यांसंबंधीं अपचनाचे विकार वगैरे दर्शवितात.
षष्ठ्यानाचा व आंतड्यांचा ह्याप्रमाणे संबंध आल्याकारणानें शरीरपोषणास
लागणाऱ्या अन्नाचा ह्या स्थानावरून विचार करावा असें वाटते. कारण
पुष्कळ कुंडल्या पाहत असतां ह्या स्थानांतील ग्रह विशिष्ट प्रकारच्या पदार्था-
संबंधानें आवड नावड दर्शवीत असल्याचें आमचे अवलोकनांत आले आहे.
जगांतील कोणत्याही कृत्यांत उत्तम शरीरप्रकृतीची आवश्यकता आहे. उत्तम
शरीरप्रकृतीच्या अभावीं पुष्कळ वेळां चांगल्या चांगल्या लोकांच्या हातून
पुष्कळ कामे अर्धवट किंवा तशींच राहिलेली आहेत. ह्यावद्दल विशेष
लिहिले पाहिजे असें वाटत नाही. धर्म अर्थ किंवा हुना मोक्ष ह्याप्रमाणे त्रिविध
पुरुषार्थ साधण्यास उत्तम शरीरप्रकृतीची अत्यावश्यकता आहे. शरीरप्रकृती
पुष्कळ अंशी योग्य आहारविहारावर अवलंबून आहे. योग्य आहारविहार
केला असतां निरोगित्व व दीर्घायुत्व मिळालेलें पाहण्यास मिळते व या दृष्टीनें
आम्ही या स्थानाचा अवश्य विचार केला पाहिजे कारण विशिष्ट कुंडलीच्या
मालकास कोणत्या आहाराची आवश्यकता आहे यासंबंधानें चांगली कल्पना
खात्रीनें ज्योतिषशास्त्राधारे करितां येईल.

षष्ठ्यानांत बुध असलेल्या मंडळीमध्ये मयंकर तन्हेची आवड नावड
असलेली दृष्टोत्पत्तीस येते. ह्या स्थानांत बुध बलवान असलेली मंडळी कांहीं
विचारी असतात व त्यांच्या आवडी नावडी नैसर्गिक शास्त्रीय तत्वांस तरी
धरून असतात परंतु षष्ठ्यानांत पीडित बुध असलेल्या लोकांच्या जेवणा-
संबंधीं किंवा आहारासंबंधीं कल्पना फारच विचित्र, वेडगळ, व चमत्कारिक
असतात. कित्येक वेळां ही मंडळी जेवणाचे कामांत इतकी मिजासखोर,
चिकित्सेखोर, चाखतमाकृत जेवणारी किंवा नाकाओठावर जेवणारी असतात
कीं, अन्न हें शरीरपोषणास लागणारी आवश्यक वस्तु आहे हें सामान्य तत्व
देखील ते विसरतात.

षष्ठस्थानांत शनि असलेल्या मंडळीचे ह्याचे उलट पाहण्यास मिळते. ही मंडळी बैरागीवृत्तीची, खाण्यापिण्यासंबंधाने बेफिकीर, अनेक दिवसांचेदिवस उपवास करणारी, उपासमार करणारी, अन्नवस्त्रांसंबंधी बेफिकीर राहणारी आढळतात व त्यामुळे ह्या मंडळीस विशेष पौष्टिक आहाराची अत्यंत आवश्यकता आहे. ह्या मंडळीने ज्या जागेमध्ये विशेष आल्हाद वाटेल, उष्णता व उजेड पुष्कळ असेल अशा ठिकाणी आपले जेवण व अन्नपानादि व्यवहार करावेत.

षष्ठांत मंगळ असलेल्या लोकांचा आहार चांगला असतो व ही मंडळी तिखट पदार्थांची विशेष भोक्ती असतात, बहुशः वाजवीपेक्षां फाजील खातात.

षष्ठस्थानांत गुरु असलेली मंडळी चमचमित जेवणारी, पकान्प्रिय, मिष्टान्नशूर असून खाण्यापिण्याचे अतिरेकामुळे आपली प्रकृति विवडवून घेतात.

षष्ठस्थानांत शुक्र असतां चांगले, सुग्रास अन्नप्रिय असतात व त्याचे अतिरेकामुळे शरीरप्रकृती अस्वस्थ होण्याचा संभव असतो परंतु शुक्र इतका अशुभ फळे दर्शवीत नाही. विशेषतः तो पापग्रहाने दृष्ट नसून तुळाराशीमध्ये असतां त्याचे अशुभ धर्म फारच थोडे पाहण्यास मिळतात.

षष्ठस्थानांतील चंद्र हा पेय पदार्थांची विशेष आवड व खाण्यापिण्यांत बऱ्याच आवडीनावडी दर्शवितो.

षष्ठस्थानांत रश्मि असतां आहार चांगला असतो; विशेषतः तिखट पदार्थांची गोडी असते. मनाचा ओढा उपवास करण्याकडे किंवा दुधावर राहण्याचा पाहण्यास मिळतो.

साधारणपणे विचार करितां षष्ठस्थानांत चंद्र किंवा बुध असतां अन्नग्रहणकार्त्वी किंवा जेवणाचे वेळीं चित्ताची प्रसन्नता ठेवण्यावद्दल शक्य तेवढा प्रयत्न करावा. ह्या लोकांनीं वाचन, काळजी, त्रास ह्यांपासून जेवतांना तरी दूर राहण्याचा प्रयत्न करावा. षष्ठस्थानांत चंद्र, बुध किंवा शनि असलेल्या लोकांनीं आपण कोणाबरोबर भोजन करीत आहो, आपल्या शेजारी कोण

बसले आहे ह्याही गोष्टीचा विचार वेळा पाहिजे कारण ह्या लोकांवर दुसऱ्याच्या अंगामध्ये असलेल्या आकर्षण शक्तीचा विशेष परिणाम घडतो. ज्याचे षष्ठस्थानांत शनि असतो किंवा षष्ठाधिपति शनि असतो त्यांस तर वर दर्शविल्या गोष्टींपासून विशेष त्रास झालेला पाहण्यास मिळतो. षष्ठस्थानांत गुरु असलेल्या मंडळीस सहभोजनापासून विशेष फायदा होतो.

वरील सर्व विवेचनावरून वाचकांच्या लक्षांत आले असेलच कीं कुंडलीच्या षष्ठमार्गर्भी उदित असलेल्या राशीवरून किंवा कुंडलीच्या षष्ठस्थानांत असलेल्या ग्रहस्थितीवरून रोगनिदान विशेष चांगले करितां येणार नाही. सर्व कुंडलीचा विचार करून नंतर षष्ठस्थानांतील ग्रह व राशि यांचा विचार केला असतां रोगनिदान सहसा चुकणार नाही. प्रथमतः रविचंद्र पीडित आहेत किंवा काय, एकंदर कुंडली त्या प्राण्यास कोणत्या प्रकारची शरीरप्रकृती दर्शवित आहे ह्याचा पूर्ण विचार केल्यानंतर षष्ठस्थानार्गर्भी असलेली उदित राशि किंवा षष्ठस्थानांत असलेले ग्रह कोणते रोग दर्शवीत आहेत या गोष्टीचा विचार करावा.

षष्ठस्थानावरून आर्ष ग्रंथांत शत्रूचा विचार करण्यास सांगितलेले आहे. यूरोपीय ज्योतिर्विद शत्रूसंबंधाने विचार षष्ठस्थानावर न करितां सप्तमस्थानावरून उघड शत्रु, आपले प्रतिस्पर्धी यांचा विचार करितात व द्वादशस्थानावरून गुप्त शत्रूचा विचार करितात. षष्ठस्थान हे द्वादशस्थानाच्या समोरील स्थान असल्यामुळे गुण किंवा उघड शत्रु ह्यांसंबंधाने कांहीं विचार होत असेल असे मानण्यास पुष्कळ जागा वाटते. सदरहू गोष्टीचा या स्थानाबरोबर किती संबंध आहे यावद्दल अजून पुढेसा अनुभव नसल्यामुळे विशेष लिहिणे योग्य दिसत नाही. मालेचे वाचकवर्ग या गोष्टीसंबंधाने आपआपला अनुभव वळवितील.

युवतिपदादुद्गाहं भार्यापतिसूपदधिगुडक्षीरम् ।

आगमगमनमदातिं ब्रूयान्मूत्राशयं च नष्ट धनम् ॥

(सर्वार्थचिंतामणि)

लोकांस इतर्का विचित्र स्वप्ने पडतात कीं त्यासंबंधानें तुसती कल्पनाच करावी लागते.

अष्टमांत नेपच्युन किंवा वरुण पीडित असतां स्वप्नसृष्टीमध्ये विचित्र व भयाण देखावे दिसतात, कुस्वप्ने पडतात, झोंपेत छातीवर दडपल्यासारखें वाटतें, पिशाचभ्रम होतो.

“शुभभवनादुरुभाग्यं पितृ पौत्र दया तपः प्राप्तिम् ।

जुरुस्थानं स्वान्तं सहभोक्तृन् दानयोगमपि विद्यात् ॥”

(सर्वार्थ चिन्तामणिः)

“धर्मो रतिस्तथापन्था धर्मोपायं च चितयेत्”

(ता. निळकंठी)

नवम भाव.

कुंडलीतील नवमस्थानावरून गुरु, भाग्य, पिता, नातवंडे, दया, तप, लाभ, मांड्या, मन आपल्याबरोबर भोजन करणारी कुटुंबातील मंडळी, दान, योगसाधनादि विद्या इत्यादि गोष्टींचा विचार करावा असें सर्वार्थ चिन्तामणिकारांचें मत आहे. त्याचप्रमाणें तो आणखी “चिन्तनीया गुरुस्वामि पितृभाग्यादि मातुलाः” आपला उपदेश करणारा गुरु-आचार्य, पिता, ऐश्वर्यादिक सर्व भाग्य दर्शविणाऱ्या गोष्टी, व मातुल पत्न किंवा मामा यांचा विचार करण्यास सांगत आहे. ताजिक निळकंठीकार ह्या सर्वांचे विरुद्ध आहे असें वर उद्धृत केलेल्या त्याचे श्लोकावरून वाटत नाही. फक्त त्याचे मतानें ‘पन्था’—प्रवास—मार्ग संबंधी विचार ह्या स्थानावरून करण्यास सांगितल्याचें दिसतें.

आर्षे ज्योतिर्विदांच्या मतानें कुंडलीतील हें स्थान फार महत्त्वाचें आहे. प्रसिद्ध आर्षे ज्योतिर्विद कल्याणवर्मा आपल्या सागावली नामक ग्रंथामध्ये ह्या स्थानासंबंधानें खालीलप्रमाणें म्हणतो ‘सर्वमपहाय चिन्त्यं भाग्यक्षं

प्राणिनां विशेषेण । भाग्यं विना न जन्तुर्यस्मात्तद्यत्नतो वक्षे ॥
लघ्नाग्निशंकराद्वा यत्नवमं तद्गृहं चिन्तयेदस्मात् । अनयोर्यो बलयुक्तो
भाग्यगृहं चिन्तयेदस्मात् ॥ प्राणिमात्राची भाग्य ही कांहीं एक अपूर्व वस्तु आहे व तिचा विचार लघ्नापासून किंवा चंद्रापासून जें नमवस्थान त्यावरून होतो. सारावलीकारानें यासंबंधानें जवळ जवळ ११२ श्लोक दिले आहेत ते फारच उपयुक्त आहेत परंतु जागोज्या अभावामुळें आम्हांन ते येथें सर्व देतां येत नाहीत. नवमस्थानावरून धार्मिक आचारविचार यांचा बोध होतो. जन्मकुंडलीतील नवमस्थान व गुरु यांवरून जन्मणाराची धार्मिकश्रद्धा कशी असेल यासंबंधानें विचार होतो. सर्व प्रकारच्या उच्च बुद्धिमत्तेचा किंवा तत्वज्ञानविषयक विचारांचा विचार या स्थानावरून होतो. व म्हणूनच या स्थानावरून आत्मविद्या किंवा अन्तःसृष्टिविज्ञान ज्ञानाचा विचार होतो; परंतु ह्याचे उलट कुंडलीचे तृतीयस्थानावरून इंद्रियग्राह्यविषयविज्ञान किंवा बाह्य सृष्टिविज्ञानज्ञानाचा बोध होतो. तृतीयस्थानावरून होणाऱ्या बुद्धिमत्तेची किंवा मनाच्या क्षेत्राची मर्यादा आकुंचित असते परंतु नवमस्थानानें द्योतक असलेल्या मनाची, ज्ञानाची व्याप्ती फारच व्यापक असलेली पाहण्यास मिळते. तृतीयस्थानानें द्योतक असलेली मनाची संस्कृती साधारण अभ्यास व धाचनानें झालेली असते परंतु आत्मविद्या किंवा अध्यात्मिक तत्वज्ञानास दीर्घ काळाचा व्यासंग, मनन व शुद्ध आचरणाची जोडी असावी लागते.

पूर्वकाळीं पिता व धर्मगुरु हे एकच असल्याकारणानें नवमस्थानावरून पित्याचा विचार करण्यास सांगितलें असावे. हल्लीं देखील वटूस गायत्री मंत्र पिताच देत असतो; परंतु सध्यां रुढीमुळें फक्त फार्स होत आहे. जेथें पित्यासच मंत्रसिद्धि झालेली नाही तेथें तो ती आपल्या मुलास काय देणार !! नवमस्थानावरून गुरुचा बोध होतो; गुरु म्हणजे अध्यात्मविद्येमधील गुरु असावा. हल्लींचे शाळेंतील दर वर्षी बदलणारे नित्य नवीन गुरूंचा बोध होत असेल असे वाटत नाही. धनुराशीचा अंमल मांड्या व मज्जातंतूवर असल्याचें पूर्वीच सांगितलें आहे त्याप्रमाणें ह्या स्थानाचाही मांड्यांवरही अंमल

रणांगणश्चापि वणिक् क्रिया च जावाविचारं गमनप्रमाणम् ।
शास्त्रप्रवीणैर्हि विचारनीयं कलत्रभावे किल सर्वमेतत् ॥

(बृहद्यवनजातक)

वरील लोकांचा विचार करितां आर्यग्रंथांत सप्तम भावावरून विवाह, पुरुषाचे कुंडलींत स्त्रीचा व स्त्रीचे कुंडलींत पतीचा विचार, डाळ, दही, गुळ, आगमन, गमन, मूत्राशय, चोरीस गेलेलें किंवा हरवलेलें द्रव्य, रणांगण, युद्ध, व्यापार इत्यादि गोष्टींचा विचार करण्यास सांगितलेले आहे. आमचे मते ह्या लोकांमध्ये जातक, प्रश्न व भेदिनीय ज्योतिष ह्या तीन निरनिराळ्या विभागांत एकाच स्थानावरून ज्या अनेक गोष्टींचा विचार होतो ते सवे संकलित करून सांगितले आहे. जातक किंवा प्रश्न विभागामध्ये ह्या स्थानावरून विशेषतः विवाहसुख स्त्री किंवा पति यांसंबंधाने विचार करितात. एकाद्याचें लग्न केव्हां होईल, त्यास स्त्री केव्हां मिळेल, स्त्री असल्यास वर कसा मिळेल इत्यादि गोष्टींचा विचार सप्तम भावांर्भी उदित असलेली राशि व सप्तमस्थानांत असलेले ग्रह यांवरून सर्वसाधारणपणे विचार करण्याचा प्रघात आहे. सप्तमस्थानांत असलेले ग्रह मानवी प्राण्याच्या विवाहसुखासंबंधी बराच बोध करितात. विवाहसुखासंबंधाने विचार करते वेळीं नुसत्या सप्तमस्थानाधिपतीवरून पुरुषाचे कुंडलींत भायेंचें रूपरंग वर्णन वगैरे सर्व नीट समजेल असें सांगवत नाही. शुक्र हा विषयसुखाचा कारक असल्यामुळे तो कोणत्या राशीमध्ये आहे, कोणत्या ग्रहाने शुभसंबंधित आहे ह्याही गोष्टींचा विचार केला पाहिजे. युरोपीय ज्योतिर्विद चंद्र हा ज्या ग्रहाबरोबर दृष्टियोग करण्यास जात असतो त्याप्रमाणे स्त्रीचे स्वभाव, रूप, रंग दर्शवितो, असें प्रतिपादन करितात व ह्या त्यांच्या म्हणण्यांत तथ्यांश आहे असें स्वानुभवावरून वाटते. पुरुषाचे कुंडलींत विवाहग्रंथीसंबंधाने विचार करते वेळीं सप्तमस्थान, सप्तमाधिपति, शुक्र व चंद्र यांचा पूर्ण विचार केला पाहिजे. त्याचप्रमाणे पुरुषाचे कुंडलींत सप्तमस्थानावरून स्त्रीचा विचार करण्यास सांगितला आहे. तो कोणत्या स्त्रीचा

असा प्रश्न साहजीकच पुढे येतो. ज्यांचे अनेक विवाह होतात त्यांच्या सर्व स्त्रिया गुणाने, रूपाने सारख्याच असतात असे म्हणतां येत नाही. कित्येकांस प्रथम भायेंपासून सुख मिळत नाही तर ह्याचे उलट द्वितीय कुटुंबापासून चांगळे सुख मिळते. ह्या सर्व गोष्टींचा खुलासा सप्तमस्थानावरून होतो किंवा काय असे अनेक प्रश्न सहज विचारी ज्योतिषविद्यार्थीपुढे उभे राहतात. सदरहू संबंधाने आर्यग्रंथांत कोठेंच खुलासा केलेला आढळत नाही. युरोपीय ज्योतिर्विद प्रथम स्त्रीचा विचार सप्तमस्थानावरून, द्वितीय स्त्रीचा विचार त्या स्थानापासूनचे तृतीय स्थानावर म्हणजे कुंडलीचे नवमस्थानावर, तृतीय पत्नीचा एकादशस्थानावर, चतुर्थ पत्नीचा विचार लग्नावर ह्याप्रमाणे करण्यास सांगतात व ह्याचे मदतीस चंद्र कोणकोणत्या ग्रहाबरोबर कसे दृष्टियोग करण्यास जात आहे वगैरे गोष्टींचा विचार करितात. चंद्राचे दृष्टियोगासंबंधे प्रथम दृष्टियोग प्रथम स्त्रीचा स्वभाव, द्वितीय दृष्टियोग द्वितीय स्त्रीचा स्वभाव ह्या क्रमाने घेतात. सदरहू वर दर्शविलेल्या विचारांचा वाचकवर्गींनी अनुभव घेऊन पाहावा. वर दर्शविल्याप्रमाणे पुरुषाचे विवाहग्रंथीसंबंधाने युरोपीय ज्योतिर्विदांचे मत सांगितले. आतां आपण स्त्रियांस भर्तृसुख किंवा पतिसुख कसे मिळेल यासंबंधाने सदरहू विद्वानांचे व आर्यग्रंथकारांचे काय मत आहे या गोष्टींचा विचार करूं. जातकामध्ये स्त्रीजातक व पुरुषजातक असे दोन भिन्न विभाग आहेत. पुरुषजातकासंबंधी आर्यग्रंथांत पुष्कळच उहापोह झालेला आहे परंतु स्त्रीजातकाचा तशा तऱ्हेने स्पष्ट उहापोह झालेला आमच्या पाहण्यांत नाही. प्रत्येक आर्यग्रंथांत स्त्रीजातक विभागावर स्वतंत्र असे कांहीं श्लोक दिलेले आढळतात परंतु तेवढ्याने स्त्रियांच्या आयुष्यामधील होणाऱ्या सर्व गोष्टींचा बोध होतो असें आम्हांस वाटत नाही. निदान सप्तमस्थानासंबंधाने तरी स्त्रीजातकामध्ये स्वतंत्र विचार खुलासेवार केलेला आढळत नाही. स्त्रीकुंडलीवरून पतीचा विचार करते वेळीं सप्तमस्थग्रह, सप्तमाधिपति व चंद्र ह्यांवरून विचार करावा असें आर्यज्योतिर्विदांचे मत आहे. हे मत चुकीचें आहे असें म्हणण्याचा आमचा मानस नाही. परंतु

ह्याहीपेक्षां आणखी कांहीं गोष्टींचा विचार भतृसुखाचा विचार करतेवेळीं केला पाहिजे असें आम्हांस वाटते. यूरोपीय ज्योतिर्विदांचे मते स्त्रीकुंडली-संबंधी विचार कर्तव्य असतां रविसंबंधानें विशेष लक्ष दिलें पाहिजे व हे त्यांचें म्हणणें पुष्कळ अंशानें खरें आहे. स्वानुभवावरून पाहतां स्त्रियांचे कुंडलीचा भतृसुखासंबंधी विचार करते वेळीं रवि व मंगळ ह्या दोन ग्रहांस विशेष प्राधान्य द्यावें असें आमचें मत आहे. स्त्रीकुंडलीत सप्तमांत पापग्रह नसून किंवा सप्तमस्थानाधिपति बलवाम असूनही फक्त कुंडलीत रवि हा हर्शलनें किंवा शनीनें पीडित म्हणजे रवि या दोन ग्रहांबरोबर अशुभ दृष्टि-योग करीत असतां लौकर वैधव्ययोग किंवा नवव्यापासुन निराळें राहण्याचा प्रसंग किंवा मुळीं वैवाहिक सुख नसणे अशा गोष्टी पाहण्यास मिळतात. स्त्रीकुंडलीत मंगळ पीडित असतां लग्न होण्यास फार कष्ट व दीर्घ काळ लागलेला पाहण्यास मिळतो. सदरहूप्रमाणें स्त्रीकुंडलीत ह्या दोन ग्रहांचें विशेष प्राधान्य कां असावें ह्यासंबंधानें चर्चा करण्याचें कारण दिसत नाहीं. कारण स्त्रीवर्गास मिळणारीं सर्व सुखें पुरुषवर्गाकडूनच मिळावयाची असल्या-कारणानें असाच कांहीं तरी सृष्टिनियमाप्रमाणें ज्योतिषशास्त्रांत विचार झाला पाहिजे. पुरुष व स्त्री हीं दोघें मिळून एक विश्वांतील घटक बनतो, एकाची उत्क्रांति दुसऱ्याच्या सानिध्यानें झालेलें पाहण्यास मिळते. एकांत जें कमी असतें तें दुसरा आपल्या मधील गुणानें भरून काढून विश्वाचें रहाटगाडों सुरळीत व सुयंत्रित चालवीत आहे. ज्याप्रमाणें पुरुषास स्त्रीची त्याचप्रमाणें स्त्रीस पुरुषाची आर्थिक व धार्मिक उन्नतीकरितां मदतीची अत्यंत जरूर आहे. म्हणूनच पुरुषाचे कुंडलीत स्त्रीसुखासंबंधानें विचार करते वेळीं चंद्र व शुक्र व स्त्रीचे कुंडलीत विचार करते वेळीं रवि व मंगळ यांचा विचार केला पाहिजे.

यूरेनस-हर्शल किंवा प्रजापति हा ग्रह विवाहसुखास विशेष अनुकूल नाहीं त्यामुळे स्त्रियांचे कुंडलीत रवि जेव्हां ह्या ग्रहानें पीडित असतो त्या वेळीं विवाहसुखामध्ये विचित्र अनुभव आलेले पाहण्यास मिळतात. योग्य

भार्या किंवा योग्य पति ह्यांसंबंधानें निवड करण्यासंबंधी आर्यग्रंथांत वर्णन केलेले घटित प्रकरण किंवा गुणमेळ विचार, इष्टानिष्ट मंगळ वगैरे संबंधी सविस्तर विचार आम्हीं आमच्या विवाहपदीप पुस्तकांत प्रसिद्ध केले आहेत ते पाहावेत. नुसतें गुणमेलन किंवा घटित पाहण्यानें वधुवरांची योग्य निवड होईल असें आम्हांस वाटत नाहीं व आर्यग्रंथांत वर्णन केलेलें हे प्रकरण अपुरें आहे असा आमचा समज आहे.

सप्तमस्थानाचा व डाळ, दर्हीं, गुळ यांचा काय संबंध आहे तो आमच्या लक्षांत येत नाहीं. सप्तमस्थानावरून खाण्याचे पदार्थांचा विचार होतो असें वाटत नाहीं. ह्या वस्तूचा द्वितीय श्लोकांत वणिक क्रिया किंवा क्रयविक्रय या अर्थानें संबंध असल्यास नकळे सप्तमस्थानावरून व्यापार-विशेषतः भागीचे धंदे किंवा व्यवहार यांचा चांगला बोध होतो. सप्तमांत असलेले ग्रह भागीदारांसंबंधी किंवा पातिदारांसंबंधी फळें दर्शवितात व ह्या दृष्टीनें हे फार महत्वाचे आहे. आपण भागीनें व्यवहार केले असतां कसें होईल या संबधानें विचार करतेवेळीं ह्या स्थानाचा अवश्य विचार केला पाहिजे. तुला राशि व सप्तम स्थान यांचा निकट संबंध असल्यामुळे तुला राशीप्रमाणें या स्थानाचा मूत्राशय किंवा मूत्रपिंड यांवर अंमल असल्याचें पाहण्यास मिळतें.

कित्येक ज्योतिर्विद सप्तमस्थानावरून प्रवास यात्रा इत्यादि गोष्टींचा विचार करावा असें जोरानें प्रतिपादन करितात परंतु आमचे मते सर्वार्थचिंतामणि-कारानें 'आगमगमनम्' ह्याणून जें पद उच्योगांत आणलें आहे त्याचा तुमता लौकिकार्थ येणेंजणें एवढाच घेऊन न चाळतां मेदिनीय किंवा राष्ट्रीय ज्योतिषामध्ये या स्थानामध्ये शत्रूंचें चालून येणें किंवा जाणें असा जो सप्तमस्थानावरून विचार करण्यास सांगितलेलें आहे या दृष्टीनें विचार करावा. कुंडलीचे सप्तमस्थानावरून नेदिनीय ज्योतिषांत परराष्ट्राबरोवरील दळणवळण, शत्रूंचें चालून येणें किंवा जाणें, युद्ध इत्यादि गोष्टींचा विचार करितात प्रश्नज्योतिषामध्ये या स्थानावरून चोरीस गेलेले द्रव्य, आपला प्रतिस्पर्धी द्वंद्वयुद्धांत किंवा वादांत, कोटांतील खटले, कजे, भांडणें वगैरे गोष्टींसंबंधानें विचार करण्याची पद्धति आहे.

जरी जातकत्रियोगामध्ये सप्तमस्थानावरून स्त्री किंवा पतिसुखासंबंधाने किंवा विवाहसुखासंबंधाने विचार होतो तरी त्याचबरोबर ह्या स्थानावरून भागीचे व्यवहार, आपले भागिदार, आपले प्रतिस्पर्धी किंवा ह्या दृष्टीने उघड शत्रु, कोर्टातील दावे, कज्जे, भांडणे यांचा विचार करावा. प्रवासासंबंधाने ह्या स्थानावरून कितपत विचार होतो यासंबंधाने शंका वाटते. कुंडलीतील १-४-७-१० हीं केन्द्र व चर स्थाने असल्यामुळे ह्या भावारंभी चरराशि मेष, कर्क, तुला, किंवा मकर उदित असून सप्तमांत ह्या राशींचे बुध, चंद्र, रवि किंवा हर्शल असतां पुष्कळ प्रवास होणे संभवनीय आहे. याचा जलपर्यटणे किंवा लांबचे प्रवास या दृष्टीने विचार कर्तव्य असतां नवमस्थानाचा विशेष संबंध आहे. व रेलवेचे प्रवास, जवळपासचे प्रवास, खुषक्रीचे प्रवास ह्यांसंबंधाने तृतीय स्थानाबरोबर संबंध असल्याचे यूरोपीय ज्योतिर्विदांचे मत आहे व हे मत पुष्कळ अंशी ग्राह्य आहे.

सप्तमस्थानांत रवि असतां सर्व प्रकारचे कायद्यांसंबंधी व्यवहार, खटले, दावे यांत यश दर्शवितो व बहुशः अशा माणसांची पंचामार्फत निकाल लावून घेण्याची प्रवृत्ति दर्शवितो. सप्तमस्थानांतील पीडित चंद्र स्त्रियांसंबंधी त्रास, शत्रुत्व, कोर्टातील कज्जापासून भानगडी व त्या संबंधी अपयश, व तोटा दर्शवितो, अशा लोकांनी शक्य तेवढे ह्या व्यवहारापासून दूर राहावे. सप्तमस्थानांतील बुध क्षुल्लक कारणाकरितां भांडणे, कज्जे व खटले दर्शवितो. सद्दरहू मंडळींनी वकील, सालीसिटर वगैरे मंडळीपासून शक्य तेवढे दूर राहावे. सप्तमस्थानांत शुक्र हा सर्व प्रकारचे भागीचे व्यवहारांत लाभ, कोर्टातील कज्जामध्ये यश दर्शवितो. सप्तमस्थानांत मंगळ हा कोर्टातील कज्जे भागीचे व्यवहार ह्यांमध्ये त्रास, तोटा दर्शवितो. सप्तमांतील मंगळ असलेल्या लोकांचे कोर्टातील व्यवहार सरळ व सुरळीत रीतीने पार न पडतां त्यामध्ये हजार भानगडी उत्पन्न होतात. सप्तमस्थानांतील गुरु भागीचे व्यवहार, कोर्टातील खटले या सर्वांमध्ये यश दर्शवितो. सप्तमांत शनि किंवा हर्शल भागीचे व्यवहारामध्ये लाभ दर्शवीत नाही. शनीमुळे दिर्घ काळ टिकणारे शत्रुत्व होतें. हर्शलमुळे अनोळखी लोकांबरोबर शत्रुत्व व त्यांपासून त्रास पाहण्यास मिळतो.

॥ श्रीसद्गुरुवे नमः ॥

ज्योतिर्माला.

आपाचः कामरूपाद्ब्रुह्मिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिधुसार्द्राद्ब्रुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चपत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष २ रे.

मार्च १९१७.

{ अंक १२ वा.

समारोप.

चालू महिन्याचा अंक हा बारावा असून ह्या अंकाने आम्ही आमच्या वाचकांच्या दुसऱ्या वर्षाचे ऋणांतून मुक्त होणार आहोत. चालू साली मालेत कोणकोणते विषय आले आहेत व आम्ही आमचे ध्येय कशा रीतीने शेवटास नेत आहो यासंबंधी चार शब्द आजच्या अंकांत लिहिण्याचा आमचा मानस आहे.

फलज्योतिषशास्त्राचे (१) होरा किंवा जातक (२) प्रश्न (३) मुहूर्त आणि मेदिनीय किंवा राष्ट्रीय ज्योतिष असे चार मुख्य विभाग आहेत व या सर्व शाखांचा उदापोह करण्याकरितां व सर्व ज्योतिषशास्त्राचे शाखांवर अनुभवजन्य व उत्तम ग्रंथ प्रकाशित करण्याकरितां ज्योतिर्मालेची संस्था अस्तित्वात आली असल्याचे आम्ही पूर्वीच निवेदन केले आहे. व त्याप्रमाणे झालेले पहिल्या वर्षातील प्रयत्न आम्ही पूर्वीच आमच्या प्रेमळ वाचकांस नमूद केले आहेतच.

चालू साली राष्ट्रीय ज्योतिषसंबंधाने विशेष व्यवस्थित प्रयत्न झाला असून आमचे मित्र रा. रा. राम नारायण यांनी मेदिनीय किंवा राष्ट्रीय-ज्योतिष या नांवाचे पुस्तक आर्य व आंग्ल ग्रंथाधारे लिहून आजपर्यंत महाराष्ट्र भाषेत नसलेल्या अशा एका अपूर्व ग्रंथाची भर टाकून हा विभाग बराच सुलभ केला आहे. व हल्लीच्या अशा महागाईचे काळी देखील सदरहु ग्रंथ आम्ही प्रकाशित करून शक्य तेवढ्या कमी किंमतीस मालेच्या आश्रयदात्यांस दिला आहे.

जातकविभागासंबंधी दुसरा फार महत्त्वाचा निबंध 'ग्रहांचे बळ कसे पाहतात ?' हा राम नारायण यांनी लिहिला असून तो फारच मार्मिक झाला आहे. वरील लेखांत आर्य व यूरोपीय ज्योतिर्विद ग्रहांचे बळा-संबंधाने कसा विचार करितात यासंबंधाने फारच स्पष्ट विवेचन केलेले आहे. अशा तऱ्हेचा सांगोपांग विचार केलेला निबंध ज्योतिष वाङ्मयांत प्रसिद्ध करण्याचा पहिला मान ज्योतिर्मालेस रा. राम नारायण यांनी आपणून दिला याबद्दल आम्ही त्यांचे सर्व ज्योतिष विद्यार्थ्यांच्या वतीने आभार मानतो. चालू सालांतील नवीन माहितीसंबंधाने पाहतां होरा, नेपच्युन अथवा वरुण व नाक्षत्र गोचरी यांवरील लेख स्वतंत्र असून त्यांत आजपर्यंत उपलब्ध नसलेली बरीच माहिती प्रसिद्ध झाली आहे. भावविचारा-वरील निबंध चालू वर्षांत पुरा करण्याचा आमचा विचार होता परंतु विषय वाढल्यामुळे व स्थलाभावामुळे सदरहु विषय चालू वर्षांत पुरा करिता येत नाही.

मालेच्या प्रेमळ आश्रयदात्यांकडून आम्हांस परिस्थितीस न डगमगत ज्योतिषशास्त्रसेवा नेटाने करण्याबद्दल जी प्रोत्साहनपत्रे येत आहेत त्याप्रमाणे आम्ही शास्त्रसेवेचे व्रत आचरण्याचा निश्चय केला असून ज्योतिर्मालेत पुढील वर्षापासून अनेक उत्तमोत्तम निबंध, विविधयोगांच्या कुंडल्या, कालनिर्णयसंबंधी विचार वगैरे वगैरे गोष्टी प्रसिद्ध करण्याचा आमचा विचार आहे. परंतु या सर्व गोष्टी धनिकांचे व उदार आश्रयदात्यांचे हातून मिळणाऱ्या द्रव्यरूपी

मदतीवर अवलंबून आहेत. ह्यासंबंधाने विशेष सांगितले पाहिजे असे वाटत नाही. असो, शेवटी मालेच्या अल्प अवधीच्या कारकिर्दीमध्ये अनेक उत्तमोत्तम निबंध ज्या आश्रयदात्यांमुळे, स्नेहीमंडळीमुळे व लेखकांमुळे प्रसिद्ध करण्याचा सुयोग आला त्या सर्वांचे आम्ही अत्यंत आभारी आहोत. शेवटी ज्या दिव्य शक्तीच्या कृपाप्रसादाने चालू वर्षाचा शेवटचा अंक वाचकांस निर्विघ्नपणे हातांत देण्याचा मांगलिक सुयोग आला त्या भगवतीस अनन्य-भावे शरण जाऊन हा द्वितीय वर्षाचा समारोप आटपता घेतों.

एप्रिल सन १९१७ पासून मालेच्या तिसऱ्या वर्षास आरंभ होईल. पुढील वर्षी ज्यांना वर्गणीदार राहण्याचे नसेल त्यांनी मार्च अखेर पर्यंत आम्हांस पत्रद्वारे कळवावे. पुष्कळ लोक आगाऊ न कळवितां व्ही. पी. चे अंक परत करून मालेचे विनाकारण नुकसान करितात, तेव्हां ज्यांना मासिक बंद करणे असेल त्यांनी तसे आगाऊ कळविण्याची मेहरवानी करावी. ज्यांचेकडून पत्रद्वारे कळणार नाही ते पुढील साली वर्गणीदार होण्यास कवूल आहेत असे समजून रीतीप्रमाणे त्यांकडे पहिला अंक रु. १-९ आण्यांच्या व्ही. पी. ने पाठविण्यांत येईल.

आगाऊ वर्गणी पाठविल्यास व्ही. पी. करण्याने होणारा विलंब वांचेल. तेव्हां ज्यांना ज्यांना शक्य असेल त्यांनी त्यांनी आगाऊ वर्गणी पाठवावी अशी त्यांस आमची नम्र विनंति आहे. वर्गणी एप्रिल १९ चे पूर्वी आम्हांस मिळेल अशा वेताने पाठवावी म्हणजे व्ही. पी. करतांना घोटाळा होणार नाही.

मालेचे अंक नियमित वेळीं—प्रत्येक महिन्याच्या पहिल्या आठवड्यांत प्रसिद्ध करून वर्गणीदारांकडे वेळच्या वेळीं पाठविण्याबद्दल शक्य तेवढा प्रयत्न

करण्यांत येत आहे. परंतु चालू व मागील महिन्यांचा अंक लापखान्याच्या व आमच्या अडचणीमुळे वेळेवर प्रसिद्ध करितां आला नाही. करितां आमचे आश्रयदाते मालेवर न रागावतां पूर्वीप्रमाणेंच प्रेम करतील अशी आशा आहे. मालेचा प्रत्येक अंक शक्य तेवढी काळजी घेऊन वर्गणीदारांकडे रवाना करण्याचें काम आम्हां फारच आस्थेनें करीत आहोंत परंतु दर महिन्यास बरेच अंक पोष्टांत गहाळ होतात. यासंबंधांत आम्हां पोष्टाकडे वारंवार तक्रारी करीत आहोंत. त्या संबंदांनें अद्यापि पोष्टाकडून व्हावा तसा चांगला बंदोबस्त झालेला दिसत नाही. वर्गणीदारांचा पूर्ण पत्ता व आमचा पूर्ण पत्ता अंकावर असतांही अंक कोठें गडप होतात याचें आश्चर्य वाटतें. एखाद्या वर्गणीदारास वेळेवर अंक न मिळाल्यास चार पांच दिवस वाट पाहून आम्हांस पत्र लिहांवें म्हणजे अंक पुनः पाठविण्याची व्यवस्था केली जाईल. प्रत्येक वर्गणीदाराला मालेचा अंक अगदीं वेळेवर मिळवा अशी आमची फार इच्छा आहे व त्यासंबंधानें शक्य तेवढे आमचे प्रयत्न चालू आहेत. पुष्कळ वर्गणीदार आपले पत्ते बदलेले कळवीत नाहींत व त्यामुळेही त्यांस अंक वेळेवर मिळत नसतील. करितां वर्गणीदारांनीं पत्ते बदलेले असतां आम्हांस व पोष्टास ताबडतोब कळविण्याची कृपा करावी. पत्रव्यवहार करत वेळीं वर्गणीदार लोक आपलें नांव, पत्ता किंवा रजिष्टर नंबर स्पष्ट व सुवाच्य लिहीत नाहींत करितां त्यांस निदान पत्ता सुवाच्य लिहिण्याबद्दल आमची नम्र सूचना आहे. त्याचप्रमाणें सर्व पत्रव्यवहार प्रोपेड असून उत्तराकरितां ८६ आण्याचें पोष्टाचें तिकीट असावें. तिकीटाच्या अभावीं उत्तर देण्यांत येणार नाहीं. सर्व प्रकारचा पत्रव्यवहार खालील पत्त्यावर करावा.

म्यानेजर—ज्योतिर्माळा ऑफिस
दादर, मुंबई नं. १४.

भावविचार.

(अंक ११ वरून चालू)

अष्टम भाव—

“मरणार्ज्जावितमरणं गुह्यस्थानं च मरणहेतुं च ॥
अन्नसुखं भृतिदंशं परिभवमपि चितयेत् प्राज्ञः ॥”

(सर्वार्थ चिन्तामणिः)

“मृत्यौ चिरंतनं द्रव्यं मृतवित्तं रणो रिपुः ।
दुर्गस्थानं मृतिर्नष्टं परिवारो मनोव्यथा ॥”

(ता. निळकंठी)

सर्वार्थ चिन्तामणीकाराचे मतानें कुंडलीच्या अष्टमस्थानावरून आयुष्य, मरण, गुह्यस्थान-गुह्येद्रिये, मरणाचें कारण, अन्नसुख, सर्पादिकांचे दंश, पराभव वगैरे गोष्टींचा विचार करण्यास सांगितलें आहे परंतु यवनाचार्य व इतर यवन ग्रंथांपासून मिश्रित ग्रंथांमध्ये ह्या स्थानावरून प्राचीन द्रव्य, मृताचें द्रव्य मृत्युपत्रामुळे मिळणारें धन किंवा एखादा मनुष्य मेल्यानें वारसा रूपानें मिळणारें धन, युद्ध, शत्रु, किल्ले, मरण, परिवार, मनोव्यथा नदीचे पार उतरून जाणें वगैरे गोष्टींचा विचार करण्यास सांगितलें आहे.

आर्य ज्योतिर्विदांचा ह्या स्थानावरून सर्वसाधारणपणें मृत्यूविषयी विचार करण्याचा प्रघात आहे. ह्या स्थानांत असलेले ग्रह अगदींच निरुपयोगी आहेत व ते सर्व गोष्टींस प्रतिकूल आहेत असें मानण्याचा प्रचार पुष्कळ ज्योतिर्विदांमध्ये आढळण्यांत येतो परंतु ही त्यांची भ्रामक कल्पना आहे असें आम्हांस वाटतें. ज्याप्रमाणें अष्टमस्थानावरून मृत्यूचा विचार करण्यास सांगितलें आहे त्याचप्रमाणें अष्टमस्थानावरून दुसऱ्या कित्येक चांगल्या गोष्टींचा विचार होत असतो ही गोष्ट त्यांचे लक्षांत मुळींच नसते असें म्हणावें लागतें. अष्टमस्थानावरून गुप्त धन, आकस्मिक प्राप्त होणारा द्रव्य-लाभ किंवा प्राचीन धन, बायकोकडून किंवा नवऱ्याकडून मिळणारा द्रव्य-

लाभ-हुंडा यांचा चांगला बोध होतो. प्रश्नज्योतिषांत ह्या स्थानावरून मृतांचे धन किंवा इष्टेष्ट, गुप्तधन, मृत्यु, हुंडा, द्वंदयुद्धामध्ये प्रतिस्पर्धांचा साह्यक, भागीदाराची सांपत्तिक स्थिति वगैरे गोष्टींचा विचार करण्यास सांगितले आहे.

अष्टम भावार्थी उदित असलेली राशि, अष्टमांत असलेले ग्रह व अष्टमेश ह्यांवरून मृत्यु कोणत्या तऱ्हेचा, कसा व केव्हां होईल यासंबंधाने बरीच कल्पना करिता येते. जन्मकुंडलीवरून दिनवर्षपद्धतीने, दशा किंवा इतर कोणताही भविष्यकाली निर्णय करण्याच्या प्रकारावरून मृत्यु अमुक वेळी येईल असे सांगता येईल किंवा नाही किंवा मृत्यु मुळीच अज्ञेय आहे ह्यासंबंधाने पुढे एखादे प्रसंगी आम्ही आमचे विचार घालेच्या वाचकांपुढे मांडणार आहोत. थोडक्यांत म्हणावयाचे असतां या स्थानावरून मृत्यु किंवा तत्संबंधी सर्व गोष्टींचा स्पष्ट बोध होतो असे आम्हांस वाटते. वृश्चिक राशि व अष्टमस्थान यांचा अति निकट संबंध असल्यामुळे वृश्चिकराशीने दर्शविले या अवयवासंबंधी विकार झालेले पाहण्यास मिळतात. बहुशा अष्टमस्थानांतील खल ग्रह ते ज्या राशीमध्ये असतात तद्योक्त अवयवासंबंधी रोग, किंवा गुह्येंद्रियासंबंधी विकार दर्शवतात. परंतु मागे सांगितल्याप्रमाणे कोणत्याही गोष्टीचा विचार करण्यापूर्वी नुसत्या एकाच गोष्टीवरून आपले मत बनविणे कधीही चांगले नाही त्याकरितां कुंडलीतील इतर ग्रहस्थितीचाही अवश्य विचार केला पाहिजे. खालीलप्रमाणे षष्ठस्थानांत ग्रह असता अनुभव पाहण्यास मिळतो.

रवि अष्टमांत असतां साधारणपणे आयुष्याचा मधला काळ आणीवाणीचा किंवा कष्टकारक असतो; व ह्या स्थानांत रवि पापग्रहाने-मंगल, हर्शल, शनीने-पीडित असतां-केंद्र, युति, किंवा पूर्ण दृष्टियोग करीत असतां मृत्यु अपघाताने किंवा आकस्मिक रीतीने येतो. अष्टमस्थानांत रवि पीडित असतां हृदयजन्यविकार Heart Disease, किंवा वंशपरंपरेने होणारे रोग दर्शवितो. जन्मकुंडलीमध्ये अष्टमांत रवि असून तो जन्मकालीन चंद्राबरोबर

अशुभ दृष्टियोग करीत असल्यास नेत्रविकार झालेले पाहण्यास मिळतात व या माणसांची प्रकृती इतकी नाजूक असते की साधारण रोजच्या दैनिक ग्रहांच्या अशुभ प्रमाणाने यांची प्रकृती विघडलेली पाहण्यास मिळते. कित्येक कुंडल्यांत अष्टमांत रवि पापग्रहाने पीडित असतां पितृनाश वाल्यावस्थेत झालेला पाहण्यास मिळतो व स्त्रियांचे कुंडलींत या स्थानांतील पीडित रवि भतृसुख कमी दर्शवितो. अष्टमांत रवि शुभदृष्ट किंवा शुभसंबंधित असून राशिवळी असतां वारसामुळे द्रव्यलाभ होतो. साधारणपणे विचार करितां अष्टमस्थानांत रवि बळवान आढळत नाही. परंतु शुभसंबंधित व राशिवळी असलेला या स्थानामधील रवि बहुशः लग्नामुळे सांपत्तिक लाभ, भागीदाराचे व्यवहारांमध्ये लाभ दर्शवितो अशा माणसांनी स्वतंत्र धंदा करण्यापेक्षां दुसऱ्या कोणाबरोबर भागीचा व्यवहार करावा.

अष्टमस्थानांत चंद्र असतां मृत्यु बुडण्याने, सार्वजनिक अपघातामध्ये किंवा रस्त्यामध्ये पुष्कळ लोकांसमक्ष होतो अष्टमांत चंद्र मंगळाने पीडित असतां मृत्यु अपघाताने किंवा भयंकर रीतीने होतो. शनीने पीडित असतां अति क्लेशकारक रीतीने, दीर्घकाल टिकणाऱ्या रोगाने किंवा विलम्बी रोगाने होतो. हर्शल किंवा प्रजापतीने पीडित असतां मृत्यु चमत्कारिक रीतीने व आकस्मिक होतो. नेत्र्युन किंवा वरुणाने पीडित असतां पाण्यापासून अपघात होतात. अष्टमांत चंद्र शुभदृष्ट व बळवान असतां स्त्रियांकडून लाभ किंवा मातुलपक्षाकडून वारसा मिळतो. पुरुषांचे कुंडलींत अष्टमस्थानांत पीडित असलेला चंद्र मातृसुख वाळवणी नष्ट झालेले दर्शवितो किंवा स्त्रीचा मृत्यु लवकर झालेला आढळतो. स्त्रियांच्या कुंडलीमध्ये अष्टमस्थानांत चंद्र बळवान असतां संतति पुष्कळ झालेली पाहण्यास मिळते परंतु चंद्र निर्वली असतां किंवा पीडित असतां कांहीं संततीचा नाश होतो. अष्टमस्थानांत चंद्र पीडित असतां आयुष्यामधील ७-१४-२१-२८-, ३५, ५२, ४९ व ५६ ही वर्षे देहकष्टांत व त्रासाची जातात.

अष्टमस्थानांत मंगळ असतां अपघाताने किंवा भयंकर तऱ्हेने मृत्यु होतो.

अष्टमांत मंगळ पापग्रहानें पीडित असतां फारच वाईट जाणावा. नुसता अष्टमांतील मंगळ इतका आयुष्यविघातक आढळत नाहीं. अष्टमांत मंगळ असलेल्या माणसांचा मृत्यु मग तो केव्हांही येतो अकस्मिक, अपघातानें किंवा फारच थोडा काळ टिकणाऱ्या दुखण्यांत होतो. अष्टमांत मंगळ **जल-राशीचा**—कर्क, वृश्चिक व मीन—असतां मृत्यु बुडण्यानें येण्याचा संभव विशेष आढळतो. **अग्निराशींत**—मेघ, सिंह किंवा धनु—असतां मृत्यु अग्नीमुळें किंवा अपघातानें होण्याचा पुष्कळ संभव असतो. **वायुराशींत**—मिथुन, तुळ किंवा कुंभ—असतां मानसिक दुर्बलतेमुळें किंवा मानसिक विकारामुळें होतो. अष्टमांत मंगळ **पृथ्वीराशीचा**—वृषभ, कन्या व मकर—असतां अशुभ फळें विशेष अनुभवास येत नाहींत. अष्टमांतील मंगळ सांपत्तिक सुखाचा वराच विघातक असलेला पाहण्यास मिळतो व बहुशः असल्या माणसास लग्नानंतर बऱ्याच सांपत्तिक अडचणी येतात.

अष्टमस्थानांत बुध पीडित असतां मज्जातंतुसंबंधी विकार किंवा मानसिक दुर्बलता दर्शवितो व बहुशः मृत्यु त्यामुळें येतो. या स्थानांत बुध निर्बळी आढळतो. या स्थानांत बुध हर्शल, मंगळ शनीनें पीडित नसावा. या स्थानांतील बुध साधारण सांपत्तिक अडचणी किंवा धिता दर्शवितो.

अष्टमस्थानांत गुरु असतां मृत्यु शांतपणानें व सुखानें आलेला पाहण्यास मिळतो. अष्टमांत गुरु पीडित असतां हृदयविकार व रक्तशोष, विषजन्य रक्तविकार, रक्तांत विषदोष (Blood-poisoning) होऊन मृत्यु येतो. त्याचप्रमाणें कित्येक वेळां क्यानसर, क्षय, किंवा घातुक आवाळु होऊन मृत्यु येतो. ह्या स्थानांत गुरु पीडित नसून राशिबळी व शुभसंबंधित असतां लग्नानंतर सांपत्तिक भरभराट, मृत्युपत्रामुळें वारसा, बापकोकडून चांगला हुंडा किंवा सांपत्तिक लाभ, भागिदारापासून लाभ, मृतामुळें विम्याची रक्कम मिळणें किंवा मृतमनुष्याची इष्टे मिळणें वगैरे गोष्टी घडलेल्या पाहण्यास मिळतात.

अष्टमांत शनि असतां दीर्घकाळ टिकणाऱ्या व पुष्कळ वेळां वरान होणाऱ्या जीर्ण विकारानें मृत्यु येतो. अष्टमस्थानांत शनि जलराशीचा—कर्क, वृश्चिक व मीन—असून पीडित असतां मृत्यु बुडून येण्याचा संभव असतो व ह्या माणसास अपघातांची विशेष भीती असते.

अष्टमांत शनि राशिबळी व शुभसंबंधित असतां आर्युर्द्वयादा चांगली आढळते व मृत्यु म्हातारपणांत होतो. अष्टमांतील शनि मृत्युपत्रामुळें किंवा हुंडा वगैरेमुळें सांपत्तिक लाभ विशेष दर्शवित नाहीं. उलट ह्यासंबंधानें पुष्कळांची निराशा झालेली पाहण्यास मिळते.

अष्टमांत शुक्र असतां मृत्युमुळें लाभ झालेले पाहण्यास मिळतात; भागिदारापासून लाभ, मृत्युपत्रापासून लाभ, स्त्रीधन, स्त्रियांकडून लाभ होतो. अष्टमांत शुक्र बलवान असलेल्या मंडळीची तिशीनंतर किंवा लग्न वगैरे होऊन संसार थाटण्यानंतर भरभराट झालेली पाहण्यास मिळते. ज्यांचे अष्टमांत बलवान शुक्र—राशिबळी व शुभदृष्ट असेल त्यांनीं आपल्या शक्य तेवढ्या वस्तुंचा—घरदार आयुष्य वगैरेचा विमा उतरावा कारण या लोकांस विम्यापासून लाभ होतो. अष्टमांत शुक्र असतां मृत्यु शांतपणानें व सुखानें येतो. परंतु अष्टमांत शुक्र पीडित असतां मृत्यु मधुमेहानें, मूत्रपिंडांचे विकृतीमुळें, मेदविकारानें, किंवा विषयातिरेकानें किंवा चैनीमुळें झालेला पाहण्यास मिळतो.

अष्टमस्थानामध्ये हर्शल किंवा प्रजापति असतां अर्धांगवायु, अपस्मार, भयंकर रीतीनें मज्जातंतूंचा क्षोभ होऊन, विलक्षण रीतीनें किंवा आकस्मिक तऱ्हेनें मृत्यु होतो. मृत्युपत्रामुळें किंवा मृतासंबंधी त्रास, सांपत्तिक अडचणी वगैरे प्राप्त होतात. या स्थानांत हर्शल शुभसंबंधित असतां अनेक तऱ्हेचे आकस्मिक लाभ होतात. अष्टमांत हर्शल असलेल्या माणसांनीं शस्त्रक्रियेसंबंधी सावध रहावें. त्याचप्रमाणें जेथे विशेष गर्दी होण्याचा संभव असेल तेथे जाऊ नये.

अष्टमस्थानांत नेपच्यून किंवा वरुण असतां पाण्यापासून अपघात,

चमत्कारिक तन्हेने मृत्यु होण्याचा संभव असतो. अष्टमांत नेपच्युन असतां मृत्युपत्रामुळे किंवा लग्नमुळे, स्त्रीकडून सांपत्तिक लाभ होण्याची फार थोडी आशा असते. अष्टमांत नेपच्युन असतां सांपत्तिक स्थितीमध्ये घोंटाळे किंवा मृत्युपत्रामुळे मिळणाऱ्या वारसांमध्ये मिळणाऱ्या द्रव्यामध्ये बरेच घोंटाळे किंवा भानगडी झालेल्या पाहण्यास मिळतात. अष्टमांत नेपच्युन असलेल्या माणसांनी औषध वगैरे घेण्यासंबंधी विशेष दक्ष असावे, त्याचप्रमाणे कोणतेही प्रयोग हिपनाटिझम वगैरे संबंधी आपल्यावर करू देऊ नयेत.

असो यथार्थत अष्टमस्थानावरून मृत्यु, मरणाचे कारण, मृताचे द्रव्य किंवा मृत्युपत्रामुळे मिळणारे द्रव्य वगैरे गोष्टींचा साधारण विचार केला. परंतु अष्टमस्थानावरून अन्नसुख, पराभव वगैरे गोष्टींचा काय संबंध आहे ते कळत नाही. आर्यग्रंथांत अष्टमस्थानावरून प्राचीन द्रव्य—म्हणजे भूमिगत द्रव्यासंबंधी विचार करण्यास सांगितले आहे. अष्टमस्थानांत बलवान ग्रहस्थिति असतां आक्रमक द्रव्यलाभ होतो असे कित्येक ज्योतिर्विदांचे मत आहे. मग हा द्रव्यलाभ भूमिगत असो किंवा सोडतीत, सव्यांत किंवा व्यापारांत असला तरी हरकत नाही असे त्यांचे म्हणणे आहे. यूरोपीय ज्योतिर्विद भूमिगत ठेवा किंवा द्रव्यासंबंधाने विचार करतेवेळीं प्रश्नज्योतिषामध्ये चतुर्थस्थानाचा विचार करितात, व हेच मत ताजिक निलकंठीकारांस मान्य होते असे त्यांच्या चतुर्थ भावावरून कळणाऱ्या गोष्टींसंबंधाने सांगितलेल्या श्लोकांतील 'निधि' शब्दावरून वाटते. त्याचप्रमाणे अमूक एका ठिकाणी धातूची किंवा दुसऱ्या कसली खाण आहे किंवा काय अशा तऱ्हेचे प्रश्नासंबंधी विचार कर्तव्य असतां हे सर्व प्रकार चतुर्थस्थानावरून पाहावे असे ज्योतिर्विदांचे मत आहे. चतुर्थस्थानासही आर्यग्रंथांत पाताल अशी संज्ञा असून जमीन वगैरे संबंधी सर्व गोष्टींचा याच स्थानावरून विचार करण्यास सांगितले आहे. त्यावरून पाहतां भूम्यंतरगत द्रव्यांचा विचार अष्टमस्थानापेक्षा चतुर्थस्थानावरून करावा हे विचारसरणीस धरून आहे असे वाटते. अष्टमस्थानावरून युद्ध, शत्रु, किंवा किल्ले यांचा विचार कोठे व कसा करावा

हे सांगितलेले आढळत नाही. प्रश्नज्योतिषांत अष्टमस्थानावरून आपल्या प्रतिस्पर्धांचे साथीदारांचा विचार करण्यास यूरोपीय वाङ्मयांत सांगितले आहे. त्याचप्रमाणे एकाद्या गांवास किंवा किल्ल्यास वेढा पडला आहे तो केव्हां सुटेल अशासंबंधी प्रश्न असतां चतुर्थस्थानावरून असल्या गोष्टींचा विचार करावा असे आंग्ल ग्रंथकार सांगतात.

अष्टमस्थानांत असलेले ग्रह गुप्त शास्त्रे, गूढविद्या (occult arts) यांची आवड दर्शवितात. यासंबंधाने आर्य ग्रंथांत कोठेच उल्लेख आढळत नाही. यासंबंधी खालील प्रमाणे आंग्ल ज्योतिर्विदांचा अनुभव आहे. मालेचे वाचक या गोष्टीसंबंधाने आपापला अनुभव आम्हांस कळवितील.

अष्टमांत रवि असतां गूढविद्यांची गोडी आढळते. अष्टमांत चंद्र असतां गूढविद्यांची आवड असते, या माणसांस सूचक स्वप्ने पडतात व अंगाने हलकी असल्यामुळे यांचे अंगात संचार लवकर होतो.

अष्टमांत बुध असतां गूढविद्येसंबंधी भौतिकेतर शास्त्रांच्या अध्ययनाची आवड आढळते.

अष्टमांत गुरु असलेल्या माणसांमध्ये मरणांतर प्राप्त होणाऱ्या स्थितीसंबंधाने विचार करणारे, गूढविद्यांमध्ये आवड बाळगणारे पुष्कळ आढळतात. व कित्येकांस पुष्कळ चमत्कारिक स्वप्ने पडतात व ती त्यांस हुबेहुब जशीच्या-तशी जागृत अवस्थेमध्ये दुसऱ्यांस सांगतां येतात.

अष्टमांतील शनि गूढविद्येमध्ये आवड दर्शवितो परंतु ह्या लोकांस पडलेलीं स्वप्ने दुसऱ्यांस सांगतां येत नाहीत किंवा जागृत अवस्थेमध्ये आठवत नाहीत असे म्हटले असतां अधिक सयुक्तिक होईल.

अष्टमांत हर्शल किंवा प्रजापति असलेल्या माणसांना गूढ किंवा अध्यात्म विद्यांची फारच गोडी आढळते किंवा ह्या माणसांमध्ये मरणांतर प्राण्यांचे काय होत असेल, तीं कोठे जात असतील असल्या दृष्टीने सतत तासवे तास विचारांत घालविणारी मंडळी बरीच आढळतात. व ह्या

आहे. नवमांत अशुभ ग्रहस्थिति असतां किंवा नवमामध्ये रवि, चंद्र पीडित असतां मानसिक त्रास, चित्तक्षोभ होतो.

युरोपीय ग्रंथांमध्ये या स्थानावरून दूर देशचे, लांबचे, किंवा जलप्रवास संबंधी विचार करण्यास सांगितले आहे त्याचा विचार मालेच्या वाचकांनी करावा.

दशमस्थान.

“दशमात्यवृत्तिमाज्ञां कीर्तिं वृष्टिं प्रवासपूर्तादीन् ।
मानं कर्माजीवं जानुस्थानं च निर्दिशेद्दासान् ॥”

(स चि.)

“व्योन्निमुद्रां परं पुण्यं राज्यं वृद्धिं च पैतृकं”

(ता. नी.)

दशमस्थानावरून विशिष्ट धंद्यासंबंधी आवडनावड, आज्ञा, कीर्ति वृष्टि; प्रवास; देऊळ, धर्मशाळा, तळे, अन्नदान इत्यादि धर्मकृते मानसन्मान उपजीविकेचे साधन, गुढवे, अधिकार, पुण्यकर्म, दासदासी, नोकरचाकर बडिलोपार्जित द्रव्य इत्यादि गोष्टींचा विचार होतो.

कुंडलीतील द्वादशस्थानांपैकी दशमस्थान हे फार महत्वाचे आहे. ह्या स्थानांतील ग्रह मानवीप्राण्याचे सुखदुःखासंबंधी बरेच द्योतक असतात. आणि ज्योतिर्विदांनी ह्या स्थानास कर्म हे फारच अन्वर्थक नांव दिलेले आहे. मानवीप्राणी आपल्या आयुष्यामध्ये जी शुभाशुभ कर्मे करितो त्यांचा या स्थानावरून चांगला बोध होतो व म्हणूनच शुभ ग्रह बलवान असतां त्या प्राण्याचे हातन गंगाक्षाने यज्ञयागादि कृत्ये घडतात असें आर्य ग्रंथकारांनी

वर्णन केले आहे. जीं माणसें जगांत कतूत्ववान म्हणून नांवाजलेलीं आढळतात त्यांचे दशमस्थान बलवान नाही, दशमांत बलवान ग्रहस्थिति नाही, असें कचित्तच आढळेल, व ह्या दृष्टीनें हे स्थान फारच महत्वाचे आहे.

दशमस्थानावरून सर्वसाधारणपणे बापासंबंधी सुखदुःखाची कल्पना करण्याचा प्रघात आहे. ह्या वावर्तीत आर्य व युरोपीय ज्योतिर्विदांचा मतभेद असल्याचे मार्गेच सांगितले आहे. हल्लींच्या कांहीं युरोपीय ज्योतिर्विदांस आर्य ज्योतिर्विदांचे म्हणणे मान्य आहे परंतु कांहीं त्यामध्ये थोडा बहुत फरक करून घेतात. त्यांचे मते जर जन्मकुंडली मुलीची असेल तर तिचे कुंडलीतील दशमस्थान मातेचा बोध करिते व पुरुषाची असतां पित्याचा बोध करिते. ह्या संबधाने अद्याप शोध होण्याची बरीच आवश्यकता आहे.

दशमस्थान व उपजीविकेचा धंदा यासंबंधाने वन्याच भ्रामक कल्पना पाहण्यास मिळतात. हल्लींच्या सुधारणेच्या काळामध्ये धंद्यासंबंधाने निश्चितपणे दशमस्थानावरून सांगतां येईल किंवा नाही—यासंबंधाने बरीच शंका वाटते. यासंबंधी आम्ही आमचे विचार वाचकांसमोर पष्ठम भावाचे वर्णन करतेवेळीं पूर्वीच ठेविले आहेत. दशमस्थानावरून मान, सन्मान, कीर्ति, किंवा जनसमाजामध्ये असलेली मानमान्यता याचा चांगला बोध होतो. खालील-प्रमाणे ग्रह दशमभावामध्ये असतां त्यांचीं फळे पाहण्यास मिळतात.

सूर्य दशमभावामध्ये असतां चांगल्या कुळामध्ये जन्म झालेला आढळतो, बापाची स्थिति चांगली असते, जन्मणारास मान सन्मान मिळतो, साधारणपणे तो यशस्वी असतो, मोठ्या लोकांचा आश्रय मिळतो; बहुशा ३० वर्षांचे सुमारास ही मंडळी चांगली उदयास येतात. सूर्य बलवान असून शुभसंबंधित असतां अधिकार प्राप्त होतो, स्वतंत्र धंदा रोजगार असतो, ह्या मंडळीस राजकीय नोकरी—सरकारी नोकरी यांत अधिकार प्राप्त होतो.

परंतु रवि पीडित व निर्बळी असतां बरीच अशुभ फळें पाहण्यास मिळतीच. ही मंडळी फारच गर्विष्ठ असतात, नोकरीमध्ये किंवा धंद्यामध्ये वारंवार अडचणी येतात.

चंद्र दशमभावामध्ये पीडित असतां अपकीर्ति, बदनामी होते; एकच धंदा किंवा रोजगार पुष्कळ दिवस टिकत नाही. दशमांत चंद्र बलवान व शुभसंबंधित असतां चांगला उदय सरासरी २७।२८ चे सुमारास करितो व दर ७ वर्षांचे सुमारास कांहींतरी स्थित्यंतर घडते. दशमांतील बलवान चंद्र मान सन्मान व कीर्ति दर्शवितो. ज्यांचे दशमांत बलवान चंद्र असेल त्यांनीं सार्वजनिक गोष्टी किंवा सर्व जनतेबरोबर विशेष संबंध येईल अशा तऱ्हेचा धंदा करावा. दशमांत चंद्र-मेष, कर्क, तुला किंवा मकर ह्या चर-राशीचा असतां महत्वाकांक्षा फार असते व आयुष्यांत बऱ्याच घडामोडी होतात व हीं मागसें दीर्घोद्योगी आढळतात. दशमांत स्थिरराशीचा चंद्र-वृषभ, सिंह, वृश्चिक, किंवा कुंभचा असतां स्थिरपणा व चिकाटीनें काम करण्याची आवड विशेष पाहण्यास मिळते. दशमांत चंद्र द्विस्वभाव-मिथुन, कन्या, धनु किंवा मीन राशीचा असतां विशेष चांगला नसतो. दशमांत चंद्र मंगळानें पीडित नसावा कारण त्यामुळे अपकीर्ति होते, सार्वजनिक कृत्यांत ठपका मिळतो, व त्यामुळे पुढील जीवितक्रमांत बऱ्याच अडचणी येतात. दशमांत चंद्र र्शनीनें पीडित असतां धंद्यांत नाना तऱ्हेच्या अडचणी येतात. परंतु ह्याच्या उलट दशमांत चंद्र गुरूबरोबर शुभसंबंधित असतां धंद्यांत सुस्थिति प्राप्त होते, मोठेपणा मिळतो.

ज्योतिर्माला

आपाचः कामरूपाद्ब्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्ब्रुवुररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष ३ रं.

एप्रिल १९१७.

{ अंक १ ला

(श्री. रामचंद्र राजाराम मोकाशी, ठाणे.)

जी वर्तवी सतत भूत भविष्य "माला" ।
अज्ञानरूप करि दूर अशा तपाला ।
सांगे शुभाशुभ ग्रहा बहु कालजीनें ।
अंबे ! तिला करि चिरायु तुझ्या रूपेनें ॥ १ ॥

बाला तिला समजुनी धरुनी करानें ।
(मार्गांत कीं अडुं नये निज लेकरानें) ।
"तूं चालवी तिजप्रती प्रतिमासि नेमं" ।
हे मागणें तुजसि देवि, सदैव प्रेमं ॥ २ ॥

‘ज्योतिर्माले जयोस्तु तुजला’

(श्री. वासुदेव रामकृष्ण मुळे)

पुराणपुरुषा सुरवरादिकां
व्यासशुकादिक महर्षि लोकां,
पूज्य सम असे विमला सकलां
ज्योतिर्विद्ये नमोस्तु तुजला ॥ १ ॥

पाश्चाच्यानां पौर्वाच्यानां,
अज्ञानानां ज्ञानी सुजनां,
मान्यचि ज्योतिर्विद्या सकलां,
तदबोधा करि ज्योतिर्माला ॥ २ ॥

प्रतिमासीं देउनि भेटीला,
अर्पिसि मधुर ज्ञान-सुधेला,
म्हणुनी प्रिय तूं बुध-वृंदाला,
ज्योतिर्माले जयोस्तु तुजला ॥ ३ ॥

अंबरगंगणीं मेघमंडला,
देते सुद्युति विद्युन्माला,
तूं तैशी दे स्व-वाङ्मयमाला,
ज्योतिर्माले जयोस्तु तुजला ॥ ४ ॥

यावचंद्र-दिवाकर-क्रीडा,
नर्भी चालली असे अखंडा,
तावत् मिरवी धवल यशाला,
ज्योतिर्माले जयोस्तु तुजला ॥ ५ ॥

(लेखक राम नारायण.)

आयुर्ज्ञानाभावे सर्वे विफलं प्रकीर्तितं यस्मात् ॥
तस्मात्तज्ज्ञानार्थेऽरिष्टाध्यायं प्रवक्ष्यामि ॥

सारावली.

कुंडलीचा विचार करतां आयुर्मान कळणें अत्यंत महत्त्वाचें आहे. आयुर्मान लक्षांत न घेतां केलेलीं भविष्यें उपपत्तीस कितीही धरून असलीं तरी तीं निरर्थक होतात म्हणून आयुर्मानाचा अंदाज ज्योतिष्यांस करतां आला पाहिजे. आयुर्मानाचा अंदाज ज्ञात्यावर मग पुढील भविष्यें वर्तवणें विशेष सोईचें होईल. पण आयुर्मानाचा बरोबर अंदाज करणें ही गोष्ट सोपी नाहीं. कुंडलीवरून आयुर्मानाचे बरोबर वर्ष, महिने व दिवस काढणें हल्लींच्या ज्योतिष वाङ्मयाच्या स्थितीवरून तरी शक्य आहे असें वाटत नाहीं. मात्र मनुष्य अल्पायु आहे किंवा दीर्घायु आहे हें कुंडलीवरून सांगतां येतें. मानवी आयुष्याचे जर बाल, अल्प, मध्यम, दीर्घ व पूर्ण असे विभाग केले तर त्यांचा बोध कुंडलीवरून होण्यासारखा आहे. (१) जन्मल्यापासून पहिल्या आठ वर्षांपर्यंत बालायु (२) आठ वर्षांपासून ३२ वर्षांपर्यंत अल्पायु (३) वृत्तीस वर्षांपासून पन्नास वर्षांपर्यंत मध्यमायु (४) पन्नासापासून सत्तरवर्षांपर्यंत दीर्घायु व सत्तर पासून शंभर वर्षांपर्यंत पूर्णायु असे विभाग केले तर आयुर्मानाचा बोध कुंडलीवरून सहज होतो. आणि आयुर्मानाचा एवढा जरी अंदाज करतां

आला तरीसुद्धा पुष्कळच काम होण्यासारखे आहे. प्रस्तुत निबंधांत आयु-
 र्मानान्या पहिल्या विभागाचा म्हणजे आठ वर्षांपर्यंतच्या आयुर्मानाचा विचार
 करावयाचा आहे. बालनयामध्ये म्हणजे आठ वर्षांच्या आंत जीं मुलें मृत्यु
 पावतात त्यांच्या कुंडलींत कोणते ग्रहयोग झालेले असतात याचा विचार
 शक्य तितक्या पूर्णतेनें करावयाचा आहे. कोणतेही मूल जन्मास आलें
 म्हणजे तें बाल वयांतच मृत्यु पावेल किंवा काय याचा प्रथम विचार केला
 पाहिजे. जर तें मूल बाळारिष्टांतून (“ अष्टौ बाळारिष्टमादौ नराणां ”)
 वाचत असल्यास मग त्याच्या विद्याभ्यासादि प्रश्नांचा विचार. बालमृती-
 संबधानें विचार करावयाचा म्हणजे मृत्युकारक योग व आयुष्यवर्धक योग
 कोणते असतात हें समजून घेऊन कुंडलींत कोणत्या योगाचे प्राबल्य आहे
 हें निश्चित करतां आलें पाहिजे. मृत्युकारक योग अधिक प्रबल आहेत हें
 कळल्यानंतर म्हणजे बालपणांत (आठ वर्षांच्या आंत) मृत्यु होईल असें
 ठरविल्यानंतर मृत्युकालाचें अनुमान कसें करावें हा विचार नंतरचा आहे.

प्रस्तुत निबंधांत मृत्युकारक व आयुष्यवर्धक योग कोणते याचा विचार
 करतांना सर्वमान्य पूर्वग्रंथकारांचें म्हणणें काय आहे हें प्रथम नमूद करून
 त्याच्या सत्यासत्यतेविषयी निर्णय करण्याचा प्रयत्न करूं. त्यानंतर
 आमचा अनुभव काय आहे हें कांहीं उदाहरणांसह सांगूं. बालमृतीचा नक्की
 काळ कोणता यासंबंधानेंही सवडीप्रमाणें विचार करूं.

बालमृतीसंबंधानें अनेक कुंडल्या पाहून त्यांमध्ये झालेल्या मृत्युकारक
 योगांच्या तत्वाची मीमांसा पूर्वाचार्यांनीं केलेली नाही. त्यांनीं आपल्या मता-
 प्रमाणें फक्त कोणते योग मृत्युकारक आहेत एवढेंच सांगितलें आहे. आतां-
 पर्यंत हे मृत्युकारक योग अनेक ग्रंथकारांनीं पुष्कळ सांगितले आहेत. तरी-
 सुद्धा त्यांवरून बालमृतीचा निर्णय करणें कठीण जातें व कांहीं ठिकाणीं
 तर अशक्य होतें; आणि याचें कारण सांगितलेल्या योगांवरहुकुम निर्णय
 करण्याच्या वेळीं कुंडलींत योग आढळून येत नाहींत हें होय. ही अडचण
 योगांची संख्या वाढवून नाहींशी होणार नाहीं, तर हे योग कोणत्या तत्वानें

होतात हें समजून घेतलें पाहिजे. हीं तत्वें जर बरोबर लक्षांत आलीं तर
 भाराभर नियम पाठ करण्याची आवश्यकताही नाही असें आम्हांस वाटतें.
 पूर्वाचार्यांनीं नमूद केलेले योग बालमृतीच्या पुष्कळ कुंडल्यांतून दिसून येत
 नाहींत हें खरें परंतु त्या योगांचीं तत्वें समजून घेण्याच्या कामीं त्यांचा
 चांगलाच उपयोग होतो असा आमचा अनुभव आहे. प्रस्तुत निबंधांत
 पूर्वग्रंथकारांनीं नमूद केलेले सर्वच नियम देणें शक्य नाही परंतु ज्या
 नियमावरून वाचकांस कांहीं तत्वाची ओळख होईल असेच नियम येथें
 देऊं. बालमृतीच्या नियमांची अशी निवड करण्याचें कारण एवढेंच कीं
 पूर्वग्रंथकारांनीं दिलेल्या नियमांपैकी पुष्कळसे नियम उपपत्तीस सोडून,
 धरसोडीचे व फुगवून लिहिलेले आहेत. आमचें हें म्हणणें कांहीं वाचकांस
 तरी अतिशयोक्तीचें वाटेल परंतु नमुन्याकरतां म्हणून कांहीं नियम येथें
 देतो त्यांवरून आमच्या म्हणण्याची सत्यता वाचकांस कळून येईल.

सारावली.

(१) केतुर्थस्मिन्नृक्षेऽभ्युदितस्तस्मिन् प्रसूयते योहि ॥

मासद्वयेन मरणं विनिर्दिशेत् तस्य जातस्य ॥

ज्या राशींत केतु असेल ती राशि लग्नी उदय पावत असतां जन्म
 झाल्यास जन्मणाराचा दोन महिन्यानें मृत्यु होतो.

(२) एकः पापोष्टमगः शुक्रगृहे पाववीक्षितो वर्षात् ॥

मारयति नरं जातं सुधारसो येन पीतोपि ॥

अष्टम स्थानीं वृषभ किंवा तुळ राशीमध्ये पापदृष्ट असा एखादा पापग्रह
 असतांना जन्मणाऱ्यानें अमृतपान केलें तरीसुद्धा तो एक वर्षांच्या आंत
 मृत्यु पावतो.

(३) मारयति षोडशाहात् शनैश्चरः पापवीक्षितो लग्ने ॥

लग्नी पापदृष्ट शनि असल्यास सोळा दिवसांच्या आंत मृत्यु होतो.

(४) घटसिंहवृश्चिकोदयकृतस्थितिर्जीवितं हरति राहुः ॥

लग्नांत कुंभ, सिंह किंवा वृश्चिक राशीचा राहु असेल तर (मूल) मरण पावते.

जातक पारिजातक.

(१) नीचं गते लग्नपतौ विलग्नत ।
नाशं गते वा रविजे तथास्ते ॥
जातो मृतप्राय कलेवरः सन् ।
कृच्छ्रेण वैवस्वतलोकमेति ॥

लग्नां स्वामी नीच राशींत असेल किंवा अष्टमांत असेल व शनि सप्तमांत असेल तर मूल मरणप्राय स्थितींत असून अति कष्टानें मरते.

(६) भौमक्षेत्रगते जीवे नीचराशिगतेथवा ॥
संधा त्रयेच संजातो मासान्मृत्युमुपैति सः ॥

गुरु मेष, वृश्चिक किंवा मकर राशींत असून संध्यासमयी जन्म होईल तर एक महिन्यानें मृत्यु होईल.

(७) रविणा युक्तः शशिजः सौम्यैर्दृष्टो विनाशयति नूनं ॥
एकादशभिर्वर्षैर्जातं नृपतुल्यभोगसंपन्नम् ॥

रवीनें युक्त असा बुध शुभदृष्ट असतां ते मूल राजासारख्या वैभवामध्ये ११ व्या वर्षीं मरण पावते !

वर दिलेले नियम आर्य ज्योतिषांत नांवाजलेल्या ग्रंथांतील आहेत हे वाचकांनीं लक्षांत घ्यावे. हे नियम अनुभवास कितपत मिळतील यासंबंधानें फारसें लिहिण्याचे कारण नाही. कारण लग्नां केतु किंवा कुंभ, सिंह व वृश्चिकराशांचे राहु असलेली संकळी आपणांस वरीच पहावयास सांपडतात. शेवटच्या नियमांत तर ग्रंथकारानें आपल्या अनुभवाची, तारतम्याची व निरीक्षणपद्धतीची कमालच कोली आहे ! 'सारावली' व 'जातकपारिजातक' ग्रंथांत जर असे नियम नमूद केले आहेत तर आर्य ज्योतिषवाङ्मयांत असे पुकळ ग्रंथ (?) आहेत की ज्यांमध्ये सारासारविचार न करितां दोन

सारासरी माहिती दिलेली असते त्या ग्रंथासंबंधानें तर बाल्यपातळी वगैरे असल्या ग्रंथांतून बालमृतीचे नियम उद्धृत करण्यांत कांहींच तथ्य नाही. ज्या ग्रंथांत ग्रंथकाराची तत्वशोधकता दिसून येते अशाच ग्रंथांकडे आपणांस वळवें पाहिजे. असे आर्य ज्योतिषवाङ्मयांत दोन चार ग्रंथ आहेत. त्यांपैकी वृहज्जातक हा मुख्य ग्रंथ आहे. ह्या ग्रंथांत आर्य ज्योतिषविदांचे कुलगुरु वराह मिहिराचार्य पुढें लिहिल्याप्रमाणें बालमृतीचे नियम सांगतातः—

१
पापावुदस्तगतौ क्रूरणयुतश्च शशी ।
दृष्टश्च शुभैर्न यदा मृत्युश्च भवेदचिरात् ॥

२
क्षीणे हिमगौ व्ययगौ पापैस्त्वयाष्टमगैः
केद्रेषु शुभश्च न चेत्क्षिपं निधनं प्रवेदेत् ॥

३
क्रूरेण संयुतः शशी स्मर्त्यामृत्युदग्गः
कंटकाद्बहिः शुभैर्वीक्षितश्च मृत्युदः ॥

४
शशिन्यरिविनाशगे निधनमाशु पापेक्षिते ।
शुभैरथ समाष्टकं दत्तातश्च मिश्रैः स्थितिः ॥
असद्भिरवलोकिते बलभिरत्र मासं शुभे ।
कलत्रसहिते च पापविजिते विलग्राधिपे ॥

५
लग्ने क्षीणे शशिनि निधनं रंघ्र केद्रेषु पापैः ।

पापांतस्थे निधनहिबुकशून युक्तेच चंद्रे ॥

एवं लग्ने भवति मदनच्छिसंस्थे पापैः ।

मात्रा सार्धे यदि च न शुभैर्वीक्षितः शक्तिभृद्भिः

राश्यंतगे सद्विखीक्षमाणे ।

चंद्रे त्रिकोणोपगतैश्च पापैः ॥

प्राणैः प्रयात्याशु शिशुर्वियोगम् ।

अस्तेच पापैस्तु हिनांशु लघ्ने ॥

अशुभसहिते ग्रस्ते चंद्रे कुजे निधनाश्रिते ।

जननिमुतयोर्मृत्युर्लघ्ने रवौ तु सशस्त्रजः ॥

उदयति रवौ शीतांशौवा त्रिकोण विनाशगौः ।

निधनमशुभैर्वीर्योपैतैः शुभैर्न युतेक्षिते ॥

अस्ति रवि शशांक भूमिजैर्व्यय नवमोदय नैधनाश्रितैः ॥

भवति मरणमाशु देहिनां यदि बलिना गुरुणा न वीक्षिताः ॥

सुतमदनवांत्यलग्नप्रिष्वशुभयुतो मरणाय शीत रश्मिः ॥

भृगुसुत शशिपुत्र देवपूज्यैर्दि बलिभिर्न युतोवलोकितोवा ॥

संध्यायां हिमदीधिति होरा । पापैर्भाति गतैर्निधनाय ॥

प्रत्येकं शशि पापममैतैः कैर्द्रैर्वास विनाशमुपैति ॥

(१) लग्न किंवा सप्तम स्थानांत पापग्रह, चंद्र क्रूरग्रहानें युक्त व चंद्रावर शुभग्रहाची दृष्टि नसेल तर तत्काळ मृत्यु होतो.

(२) व्ययस्थानी क्षीण चंद्र, लग्न व अष्टम स्थानी पापग्रह आणि केंद्रांत शुभग्रह नसतील तर तत्काळ मृत्यु होतो.

(३) पाप ग्रहानें युक्त व शुभ ग्रहानें अदृष्ट असा चंद्र ७।१२।८।१ या स्थानांत असून केंद्रांत शुभग्रह नसतील तर बालक जगत नाही.

(४) पशु किंवा अष्टम स्थानी चंद्र पागदृष्ट असेल तर बालक तत्काळ

मृत्यु पावतें; जर ह्या चंद्रावर फक्त शुभ ग्रहाचीच दृष्टि असेल तर बालकाचा आठ वर्षांनी मृत्यु होतो; शुभ व पाप ग्रहांची दृष्टि असेल तर चार वर्षांनी व फक्त पाप ग्रहांचीच दृष्टि असल्यास एक महिन्याने मृत्यु होतो.

(५) लग्नी क्षीण चंद्र व केंद्रांत व अष्टमांत पापग्रह किंवा चतुर्थ, अष्टम किंवा सप्तम स्थानी पापग्रहांच्या मध्ये चंद्र असेल तर बालकमृत्यु होतो. पापग्रहांच्या मध्ये असलेला चंद्र लग्नांत असतां सप्तम किंवा अष्टम स्थानी पापग्रह असतील व चंद्रावर बलवान शुभ ग्रहांची मुळीच दृष्टि नसेल तर मातेसह मूल मरण पावतें.

(६) राशीच्या शेवटच्या नवांशांत असणाऱ्या चंद्रावर शुभ ग्रहांची दृष्टि नसेल आणि त्रिकोणांत पापग्रह असतील किंवा लग्नकेंद्री चंद्र व सप्तम स्थानी पापग्रह असतील तर मूल तत्काळ मरण पावेल.

(७) लग्नांत ग्रस्त चंद्र पापग्रहयुक्त असून अष्टमांत मंगळ असेल तर या योगावर बालक मातेसह मृत्यु पावतें; या योगांत सांगितल्याप्रमाणें चंद्राखेवजी रवि असल्यास शस्त्रत्रिपेमुळें दोघांचाही मृत्यु होतो; लग्नी रवि किंवा चंद्र, त्रिकोण व अष्टम स्थानी बलवान पापग्रह आणि लग्नावर शुभ ग्रहांची दृष्टि नसेल तर मातेसह बालक मृत्यु पावतें.

(८) द्वादश स्थानी शनि, नवमांत रवि, लग्नी चंद्र व अष्टमांत मंगळ असून या ग्रहावर बलवान गुरूची दृष्टि नसेल तर बालक तत्काळ मृत्यु पावतें.

(९) पापग्रहयुक्त चंद्र ९।७।९।१०।८।१ या स्थानी असून त्यावर शुभ ग्रहांची दृष्टि असेल तर मूल मरण पावतें.

(१०) संध्याः समर्थां लग्नी चंद्राचा होरा+ असून पापग्रह कोणत्याही राशीच्या अंत्य नवांशां असतील किंवा कोणत्याही केंद्रांत पापग्रहांनी

*अर्धास्त समयात्संध्या व्यक्तीभूता न तारका यावत् ॥

तेजः परिहारि मुखात् मानोरधोदयो यावत् ॥ १ ॥

+होरेति लग्नं भवनस्य चार्धस'

युक्त चंद्र असेल तर मूल मरण पावते.

आचार्य ब्राह्मिहिरांच्या वर दिलेल्या नियमांपैकी कोणता ना कोणता तरी नियम प्रत्येक बालमृतीच्या कुंडलीत आढळून येईलच असे नाही. पण त्यांवरून आपणास बालमृतीचे योग कोणत्या स्वरूपाचे असतात याची पुष्कळशी कल्पना करता येईल हे खाम. हे सर्व नियम कोणत्या तत्वाधारे दिलेले आहेत हे ब्रह्मजातकावरून जितके स्पष्ट होते तितके इतर कोणत्याही जुन्या ग्रंथावरून होत नाही असे वाटते. वर दिलेले नियम कोणत्या तत्वाधारे दिलेले आहेत हे आपण पाहू.

सामान्यतः आयुर्मान, शरीरप्रकृति, आजार वगैरेचा विचार करतांना काय काय लक्ष्यांत घ्यावे यासंबंधाने आर्य व पाश्चिमात्य ग्रंथांमध्ये अगदीं ऐक्य आहे अशा गोष्टी म्हणजे:—

(१) तनुस्थान,

(२) अष्टमस्थान,

(३) चंद्र व रवि.

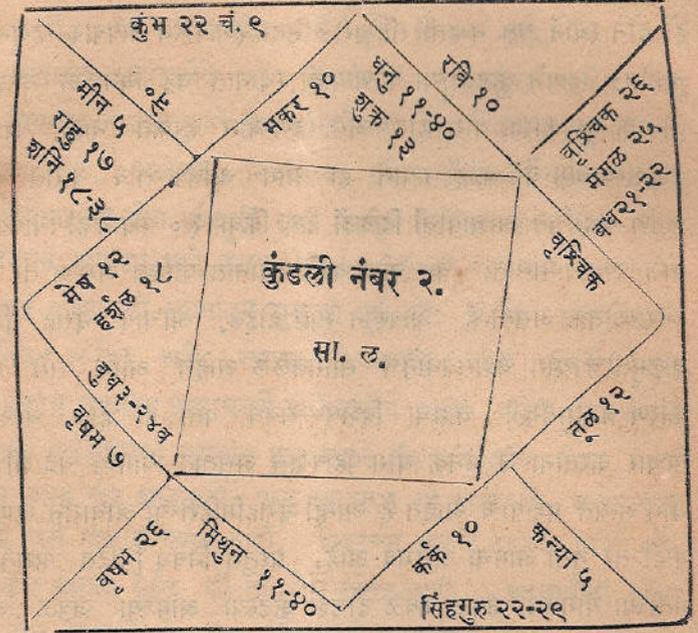
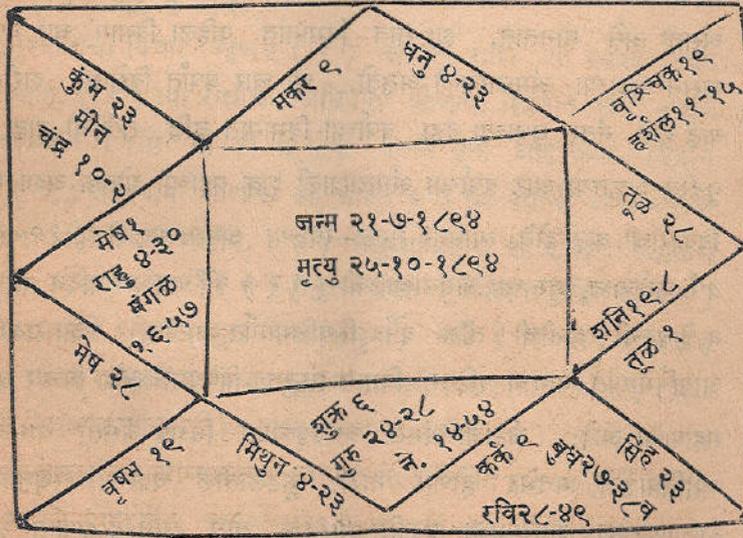
तनुस्थानाचा विचार म्हणजे (१) कोणती राशि त्या स्थानी उदय पावत आहे, (२) त्या राशीचा 'अधिपति' कोणत्या स्थितीत आहे म्हणजे राशि, स्थान व दृष्टि यांपैकी कोणत्या बलांने युक्त आहे अगर बलहीन आहे, (३) तनुस्थानी कोणते ग्रह आहेत व ते ग्रह दृष्टीने अगर राशीने बलवत्तर आहेत किंवा नाहीत, (४) तनुस्थानांतील ग्रह कोणत्या स्थानांचे अधिपति आहेत व शेवटी (५) तनुस्थानावर (विशेषतः उदित अंशावर) कोणत्या ग्रहांची दृष्टि (शुभ किंवा अशुभ) आहे हे विचारांत घ्यावयाचे असते. अष्टम स्थानाचाही विचार तनुस्थानाप्रमाणेच करावयाचा असतो. रवि—चंद्रांचा विचार करतांना (ते) कोणत्या स्थानांत आहेत (२) राशीने बलवान आहेत किंवा नाहीत व त्यांच्यावरोबर (३) कोणते दृष्टियोग होत आहेत हे लक्षांत घेतले म्हणजे पुरे होते. आयुर्मानाविषयी ग्रहामध्ये चंद्र, रवि व स्थानामध्ये लग्नाष्टमस्थाने ह्यांचा विचार प्रमुखत्वाने करावा लागतो ही गोष्ट प्रत्येक

ज्योतिष विद्यार्थ्यांस माहिती आहेच. चंद्र व तनुस्थानी उदित असलेली राशि यांचा संबंध शरीराशी (Poysical body) निकट आहे व शरीरांतील जीवनशक्तीचा किंवा प्राणशक्तीचा कारक रवि आहे. अर्थात् कुंडलीतील लग्न, चंद्र व रवि यांची स्थिति लक्षांत घेतल्याशिवाय आयुर्मान कळणे शक्य नाही. लग्न, चंद्र व रवि या त्रयीचाच विशेष संबंध आयुर्मानाशी आहे. हेच तत्व आचार्यांच्या नियमावरून उघड होते. त्या सर्व नियमांत चंद्राला विशेष प्राधान्य आहे आणि त्यानंतर रवि व लग्न यांचा संबंध दर्शित केला आहे. त्या प्रत्येक नियमांत चंद्राचा संबंध आहे याचे कारण चंद्राचा अंमल आयुर्मानावर किंवा बालायुष्यावर विशेष असतो हे ब्राह्मिहिरानाथानीं गृहीत धरले आहे. बालायुष्यांत चंद्राचे प्राधान्य असते हे समजूनच आमच्याकडील जुन्या ग्रंथकारांनी 'चंद्रारिष्टाचा' बालमृतीसंबंधाने स्वतंत्र विचार केलेला आहे. काहीं ज्योतिर्विद् मनुष्यांच्या आयुर्मानाचे सात विभाग करून त्या प्रत्येक विभागावर सप्त ग्रहांपैकी एकाचा अंमल असतो असे मानतात. ह्या सात विभागांत पहिला विभाग चार वर्षांचा असून चंद्राच्या अंमलाखाली असतो. ह्या चार वर्षांत विशेषतः शरीराची वाढ होते, नंतर बुद्ध्याच्या दहा वर्षांच्या विभागांत बुद्धि तत्वाची वाढ, त्या पुढील शुक्राच्या आठ वर्षांच्या अंमलाखाली शुक्र ग्रहाच्या द्योतक अशा मनो-विकारांची वाढ होते, त्यानंतर मंगळ-रवीच्या अंमलाखालची (१९-१९) वर्षे कर्तव्यांत, गुरुच्या अंमलाखालची (१२) वर्षे महत्त्व संपादन करण्यांत व शेवटची शनीची तीस वर्षे निवृत्तिमार्गांत जातात. अशा प्रकारच्या आयुर्विभागांत चंद्राचा पहिला विभाग प्रस्तुत विषयासंबंधाने विचार करतां महत्त्वाचा आहे. चंद्राचा अंमल बालायुष्यावर विशेष असतो यासंबंधाने ज्योतिषाध्ये मतभेद होणार नाही. कुंडलीतील चंद्राच्या स्थितीवरून बालपणांतील आरोग्याचा, प्रकृतिस्वास्थ्याचा बोध होतो हे लक्षांत घेऊन आचार्य ब्राह्मिहिर यांनी चंद्राशी होणारे योग विशेष महत्त्वाचे आहेत

असें मानलें आहे असें वर दिलेल्या नियमावरून स्पष्ट होत आहे. चंद्र पीडित असला म्हणजे बाळपणीं संकटें व दुखणीं येतात किंवा मृत्यु सुद्धां घडतो ही गोष्ट अनुभवास पटणारी आहे. आतां वराह मिहिरांनीं सांगितल्याप्रमाणें वरहुकूम चंद्र असला तरच मृत्यु संभवतो किंवा अन्य तऱ्हेनें चंद्र पीडित असला तरीही मृत्यु घडतो किंवा काय हें आपण पाहूं आणि नंतर त्यांच्या नियमांत प्रथित केलेल्या दुसऱ्या गोष्टींच्या सत्यासत्यतेविषयी निर्णय करण्याचा प्रयत्न करू.

पुढें दिलेल्या कुंडल्यांमध्ये पहिल्या कुंडलींत चंद्र अष्टमेश असून तृतीय-स्थानामध्ये नेपच्युनबरोबर केंद्रयोग करीत आहे व दुसऱ्या कुंडलीतील चंद्र धनस्थानीं बुध-मंगळाबरोबर केंद्रयोग करीत असून नेपच्युनबरोबर युतियोग करण्यास जात आहे. ह्या दोन्हीही कुंडल्यांमध्ये चंद्र पीडित

कुंडली नं. १. सा. ल.

आहे परंतु आचार्यांच्या नि.माप्रमाणें तो विशिष्ट स्थानीं सांपडत नाही. ३-९ या नियमांत दिल्याप्रमाणें १-९-६-७-८-९-१०-११-१२ ह्या नऊ स्थानांपैकी कोणत्याही स्थानीं चंद्र पापग्रहांच्या युतीनें अगर दृष्टीनें पीडित असून शुभ ग्रहांची दृष्टि नसेल व केंद्रांत शुभ ग्रह नसतील (३ व्या निय. माप्रमाणें) तर बालकाचा मृत्यु होणे संभवनीय आहे. वर दिलेल्या कुंडल्यांमध्ये चंद्र पूर्वोक्त स्थानांत नाही परंतु पापग्रहांनीं पीडित असल्यामुळे बालपणीं मृत्युयोग घडला आहे. दोन्ही कुंडल्यांमध्ये केवळ चंद्राच्या विषयानें मृत्युयोग घडून आला आहे असें आमचें मत नाही, त्याच्या बरोबर दुसरेही मृत्युकारक योग आहेत परंतु ही उदाहरणें दाखविण्याचें कारण एवढेंच कीं आचार्यांनीं (३-९) नियमामध्ये नऊ स्थानांतील किंवा पांचव्या नियमाप्रमाणें चतुर्थ स्थान अधिक धरलें तर दहा स्थानांतील पीडित चंद्र मृत्युकारक असतो असें सांगितलें आहे, त्यामध्ये द्वितीय व तृतीय

हीं दोन स्थानें येत नव्हतीं तीं वरील उदाहरणावरून अपवाद म्हणून रहात नाहींत. म्हणजे कुंडलीच्या कोणत्याही स्थानांत चंद्र विचडला असला तर तो एक मृत्युकारक योग होतो असें म्हणण्यास हरकत नाहीं. आतां ह्या द्वादशस्थानांमध्ये कांहीं स्थानें हा योग अधिक तीव्र करीत असतील आणि कदाचित् आचार्यांनी दिलेलीं ९ किंवा १० स्थानें हीं त्यांपैकीं असतील पण सामान्यतः चंद्र कोणत्याही स्थानांत पीडित असला तर बालपणीं अरिष्टयुक्त असतो हें ह्यावरून स्पष्ट होईल. आचार्य ब्राह्मण मिहिरांनी बालमृतीचे योग चंद्रासंबंधानेंच सांगितलेले आहेत आणि तसें करण्याच कारण बालमृतीशीं चंद्राचा विशेष संबंध येतो हें होय. बालयुष्याचा विचार करताना जे अनेक योग पहाण्याचे असतात त्यामध्ये चंद्राशीं झालेले योग अत्यंत महत्वाचे आहेत हें आम्हीं ब्राह्मणमिहिरांच्या आधारानें म्हणतो असें नाहीं तर तसा आमचा अनुभव आहे. प्रस्तुत निबंध लिहित असतां बालमृतीच्या योगाच्या जवळ जवळ दीडशें कुंडल्या आमच्या जवळ आहेत व त्यांपैकीं शेंकडा नव्वदाच्यावर कुंडल्यांमध्ये चंद्र पीडित आहे असें आढळून येते. ह्यावरून आचार्यांनी चंद्राला विशेष प्राधान्य दिलें आः तें योग्य आहे असें कोणीही म्हणेल. असो. आतां आपण आचार्यांच्या नियमांत ल दुसऱ्या गोष्टींचा विचार करूं. पहिल्या तीन नियमांतील योग बालपणीं मृत्युकारक आहे असें साधारणपणें म्हणतां येईल, त्यांच्या बरोबर दुसऱ्या योगांची आवश्यकता रहाणार नाहीं. चौथ्या नियमांतील योग स्वतंत्र आहे असें वाटत नाहीं. त्याच्या जोडीला दुसऱ्या योगांची जरूरी आहे. पष्ठ किंवा अष्टम स्थानांत शनीनें किंवा मंगळांनें पीडित असलेला चंद्र बालपणीं मृत्यु घडवून आणीलच असें नाहीं. आणि त्यांतून गुरु सारख्या शुभ ग्रहाची त्याच्यावर दृष्टि असल्यास बालयुष्यांत मृत्युसंभव फारच कमी पण आचार्य म्हणतात कीं आठ वर्षांनीं मृत्यु घडतो ! ह्या नियमांत जी मृत्युकालाची मर्यादा सांगितली आहे ती तर अगदींच असंभवी नाहीं. मृत्युकालाची मर्यादा ठरविण्याचा हा मार्ग खरा नव्हे असें

आम्हांस वाटतें. ह्या कालमर्यादेसंबंधानें पुढें विचार करूं. ९ व्या व ६ व्या नियमांत सांगितलेले योग स्वतंत्रपणें मृत्युकारक आहेत परंतु पांचव्या नियमांत म्हटल्याप्रमाणें बालक मातेसह मरण पावेल इतका तीव्र योग दिसत नाहीं. सहाव्या नियमाच्या प्रथमार्धासंबंधानें शंका वाटते. सातव्या नियमातील योग बालमृति नक्की घडवून आणील यांत शंका नाहीं. आठवा नियम अशक्य आहे कारण १२-९-१-८ या चार स्थानांतील चार ग्रहांवर कोणत्याही स्थानांतून गुरुची पूर्ण दृष्टि असणें शक्य नाहीं. अर्थात् नियम अर्धवट आहे. नवव्या नियमांतील योग स्वतंत्र नाहीं. त्यांतील एकाच योगावर मृत्यु घडणें असंभवीय आहे. अनेक कुंडल्यांमध्ये या नियमांत सांगितलेल्या स्थानांत शुभ ग्रहांनें अदृष्ट व शनि किंवा मंगळ यांनीं युक्त असा चंद्र आढळतो परंतु त्यावरून तो स्वतंत्रपणें बालमृत्युचा योग आहे असें म्हणतां येणार नाहीं. शेवटच्या म्हणजे दहाव्या नियमासंबंधानें येवढेच सांगतां येईल कीं तो योग स्वतंत्र नाहीं. आचार्यांनी वरील नियमांत दोन ठिकाणीं चंद्र अंत्य नवांशांत असतांना अनिष्ट मानला आहे असें दिसतें.

ब्राह्मणमिहिराचार्यांचे बालमृतीचे योग व त्या प्रत्येक योगासंबंधानें आमच्या अनुभवाप्रमाणें थोडक्यांत वर विचार केलेला आहे. त्यावरून वाचकांच्या लक्षांत येईल कीं आचार्यांच्या नियमावरून बालमृतीच्या योगांचा निर्णय फारसा समाधानकारक होत नाहीं. कारण त्या नियमावरहुकूम योग अनेक बालमृतीच्या कुंडल्यांमधून दिसून येत नाहींत आणि स्पष्टपणें तत्वांचा विचारही केलेला नाहीं. बालमृतीच्या अनेक कुंडल्या पाहिल्या असतां असें आढळून येतें कीं त्यामध्ये ज्याप्रमाणें चंद्र पीडित असतो त्याप्रमाणें दुसरेही कांहीं विकृत योग झालेले असतात. ब्राह्मणमिहिराचार्यांनी ह्या दुसऱ्या विकृत योगांचा विचार केलेला दिसत नाहीं. हे विकृत योग कमी महत्वाचे आहेत असें नाहीं. कांहीं प्रसंगीं तर चंद्र मुळींच पीडित नसतां किंवा राशि, स्थान व दृष्टि यांनीं बलवान असतां सुद्धां इतर योगांमुळे बालपणांत मृत्युयोग घडतात. उदाहरणार्थ पुढील दोन कुंडल्यांतील ग्रहस्थिति लक्षांत घ्या.

कुंडली नं. ३ व नं. ४

स्पष्ट पडमान.

लग्न.	घ.	तृ.	च.	पं.	षष्ट.
(३) कुंभ १५ मी. २२ मे. २७ वृषभ २६ मि. २१ कर्क १६					
(४) कन्या १८ तूळ १६ वृश्चिक १८ धनु १८ मकर १८ कुंभ १८					

सायन स्पष्ट ग्रह.

रवि	चंद्र	बुध	शुक्र	मंगळ
(३) मकर २३-३७	धनु ६-५२	धनु २९-५०	धनु १२	वृषभ २९-५५
(४) ०	धनु ५-०	तूळ १८	वृश्चिक १८	तूळ २६-४०

गुरु	शनि	हरीश	नेप.	राहु
(३) धनु ७-२१	वृषभ १३	मकर २९	कर्क २२-३१	व मेष २६
(४) कुंभ १२-४९	कर्क १-३६	कुंभ ७-५५	सिंह ०-१	

नंबर ३ च्या कुंडलीमध्ये चंद्र धनु राशीमध्ये गुरु व शुक्र या दोन शुभ ग्रहांच्या युतीमध्ये दशमस्थानांत आहे. चंद्रावरोवर फक्त रवीचा अर्धकेंद्र योग होत आहे द्याखेरीज कोणत्याही ग्रहाचा कोणताही अशुभ योग होत नाही. नंबर ४ च्या कुंडलीमध्ये चंद्र धनुराशीमध्ये रवि व हरीश वरोवर तृतीय एकादश हा शुभ योग करीत असून नेपच्युनवरोवर नवपंचम दृष्टि-योग करीत आहे. चंद्र धनु राशीच्या ९ व्या अंशांत व गुरु कुंभेच्या १३ व्या अंशांत म्हणजे त्यांमध्ये आठ अंशांच्या अंतराने तृतीय एकादश योग होत आहे पण हा योग अंशात्मक नसल्यामुळे विशेष महत्वाचा नाही म्हणून आपण सोडून देऊं. कुंडली नंबर ४ मध्ये चंद्र मुळीच पीडित नसून राशीने, स्थानाने व दृष्टीनें बलवान आहे असेच दिसून येईल. नंबर तीन व चारच्या कुंडल्यांमध्ये चंद्र पीडित नसून बलवत्तर आहेत असे असतां मृत्यु घडून आले याचे द्योतक योग आचार्यांच्या नियमांत सांपडत नाहीत.

॥ श्रीसदगुरुवे नमः ॥

ज्योतिर्माला

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रधुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यतनः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष ३ रें.

मे १९१७.

अंक २ रा.

प्रासंगिक विचार.

प्रति लेख्या मागल्या वर्षाच्या ९ व्या अंकांत आम्हांस विचारलेल्या तीन प्रश्नांचा उल्लेख करून त्यावर निबंध मागिले होते परंतु त्या विषयावर उहापोह करणारा अद्यापपावेतो एकही निबंध किंवा लेख आमचेकडे आला नाही ही मोठ्या दुःखाची गोष्ट आहे. फलज्योतिष-शास्त्र-हल्लीं जें उपलब्ध आहे तें पूर्ण आहे असें म्हणतां येत नाही. त्यामध्ये अद्याप पुष्कळ गोष्टी कळावयाच्या आहेत असें आम्हांला वाटते. ज्योतिषी लोकांनी आपले विचार व अनुभव एकमेकांस मालेच्या द्वारे कळावेत असें आम्हांला फार वाटते. परंतु अद्यापपावेतो अशा प्रकारची जागृति वाचकवर्गामध्ये झालेली दिसत नाही. प्रत्येक ज्योतिषविद्यार्थ्यांस सर्वच गोष्टी चांगल्या कळतात असें नाही. एखाद्यास मागील घडलेल्या

गोष्ठी अचूक सांगतां येतात तर एखाद्यास सप्तम भावाचें वर्णन उत्तम देतां येतें तर तिसऱ्यास एखाद्याचे सांपत्तिक स्थितीसंबंधानें अचूक निदान करितां येतें असा प्रकार पुष्कळ वेळां पाहण्यास मिळतो. परंतु हे अनुभव जर एकत्र असे पाहण्यास मिळतील तर खात्रीनें एकाच विद्यार्थ्यास ह्या तीन गोष्ठी फार थोडक्या काळांत व लवकर येतील असें कोणीही सांगेल. व ह्याचकरितां संघशक्तीनें काम करण्याची तऱ्हा भारतभूमीच्या सुपुत्रांनीं स्वीकारली पाहिजे.

* * * * *

विविधज्ञानविस्ताराच्या मार्च १९१७ च्या अंकामधील शास्त्रीय वाङ्मयाची वाढ करण्याच्या मार्गातील अडचणी व त्या दूर करण्याचे उपाय ह्यांसंबंधी प्रो. गोविंद सदाशिव आपटे एम. ए. बी. एस् सी. यांचा निबंध फार विचारणीय आहे. कोणत्याही शास्त्रावर उत्तम ग्रंथरचना होण्यापूर्वी शास्त्रीय विषयाची परिभाषा ही चांगली निश्चित झाली पाहिजे. नाहीतर निरनिराळे शब्द एकाच परकीय शब्दाकरितां उपयोगांत आणल्यानें किती अडचणी व घोंटाळे होतात ह्यासंबंधानें अनुभवाखेरीज कळणार नाही. हें महत्त्वाचें काम साहित्यपरिषदेनें तडीस लावण्याकरितां दीर्घ प्रयत्न केला पाहिजे. ह्या कामाकरितां निरनिराळ्या शास्त्रामध्ये प्रविण असलेल्या गृहस्थांची एक संस्था असावी व तिचे मार्फत ग्रंथपरीक्षण परिभाषेच्या दृष्टीनें व्हावें असें आम्हांस वाटतें. जी परिभाषा तज्ज्ञांच्या मतानें निश्चित होईल त्याव्यतिरिक्त शब्द एखादा ग्रंथकार उपयोगांत आणिल तर त्यासंबंधानें तीव्र निषेध साहित्यसंमेलनांतून व साहित्यपत्रिकेंतून व्हावा.

* * * * *

पुष्कळ ग्रंथकार आपल्या पूर्वीच्या ग्रंथकारांनीं किंवा लेखकांनीं कोण-कोणते पारिभाषिक शब्द वापरले आहेत यासंबंधानें कांहीं विचार न करितां लागेल तसें किंवा कोशांत आढळणारे असे अर्थशून्य शब्द वापरतात ह्या त्यांच्या

स्वैर वर्तनावर कांहीं बंधन असणें वाङ्मयाचे दृष्टीनें हितावह आहे. कित्येकांस आपली एककल्ली परिभाषाच जास्त प्रिय वाटते व ते ती समाजाचे डोक्यावर लादण्याचा प्रयत्न करितात हाही प्रकार गौणच आहे.

* * * * *

या दृष्टीनें आज रोजी आम्हां एक दोन तार्जी उदाहरणें वाचकांच्या निदर्शनास आणीत आहोंत. **हर्शल व नेपच्युन** ह्या दोन ग्रहांस कै० जनार्दन बाळजी मोडक यांनीं प्रजापति व वरूण हीं नांवें सुचविलीं होती. व फलज्योतिषशास्त्राच्या सरासरी सन १८९२ पासून सदरहु ग्रहांस ह्या नांवांनीं संवोधित आहेत. ह्या ग्रहांस ज्या देवतांचीं नांवें पाश्चिमात्य ज्योतिषांनीं दिलीं आहेत त्यासंबंधानें प्रक पुराणें पाहतां किंवा त्यांचे गुणधर्मचे ज्योतिषशास्त्रदृष्ट्या विचार करितां रा. मोडक यांचीं नांवेंच ज्यास्त अर्थसूचक आहेत. हींच नांवें कै० शंकर बाळकृष्ण दीक्षित यांस मान्य होती व आमचे मते कोणाही विचारी वाचकांस हीं नांवें योग्य आहेत असें वाटेल. परंतु व्यक्तिद्वेषानें म्हणा किंवा दुसऱ्या कांहीं कारणानें श्रीयुत **केतकरांना** हीं नांवें पसंत नाहींत. त्यांचे मते हर्शल यास वरूण व नेपच्युन यास इंद्र असें नामाभिधान जास्त उत्तम व सयुक्तिक आहे. व चालू वर्षाच्या आपल्या केतकी पंचांगांत हीं नांवें मुद्दाम घालण्यास कळविलें होतें असें म्हणतात. वर दर्शविलेलीं नांवें प्रसिद्ध कोशकार रा. रा. **रानडे** यांनीं आपल्या कोशांत दिलीं आहेत. हाही एक पूर्वीचे ग्रंथ न पाहतां एखाद्याच्या सांगण्यावर भराभर परिभाषा ठरविण्याच्या प्रघाताचा मासला पाहण्यासारखा आहे. कै० **दीक्षितांचा** ग्रंथ (ज्योतिर्विलास) श्रीयुत रानडे यांनीं पाहिला असता तर या दोन ग्रहांचा इतिहास वगैरे गोष्ठी फारच चांगल्या कळून आज त्यांचेवर असा आरोप करितां आला नसता. रा. रा. रानडे यांचे सह्यागार-मंडळीमध्ये कै० जीवनराव चिटणीस व कुंडलीविज्ञानाचे संपादक श्रीयुत नवाथे असतां त्यांना हर्शल यास वरूण व नेपच्युन यास इंद्र म्हणण्याचें कारण कां पडलें तें कळत नाहीं. हर्शल हा ग्रह जलतत्त्वाचा द्योतक आहे

काय ? त्याची ग्रीकपुराणांत दिलेली कथा आपल्या वरुणावरोवर मिळी आहे काय ? हर्शल यास वरुण म्हणजे म्हणजे वेदांत वरुणाचे साम्राज्य समुद्रावर नसल्यासारखे मानणे होय. पंचवीस पंचवीस किंवा तीस तीस वर्षे अनेक कुंडल्यांचे निरीक्षण करून नेपच्युनचा पिवा वरुणाचा अंमल जलतत्त्वावर विशेष आहे असे ठरविणारांच्या मतास मान देणे अधिक सयुक्तिक आहे किंवा फलज्योतिषाचा ज्यांस गंधही नाही अशा एखाद्याने ठरविलेली नामाभिधाने श्रेष्ठ आहेत ह्या गोष्टीचा विचार करण्याचे काम आम्हां साहित्य परिषद, ज्योतिषविद्यार्थी व तज्ज्ञाचक्रयांचेवर सौंपितो.

* * * * *

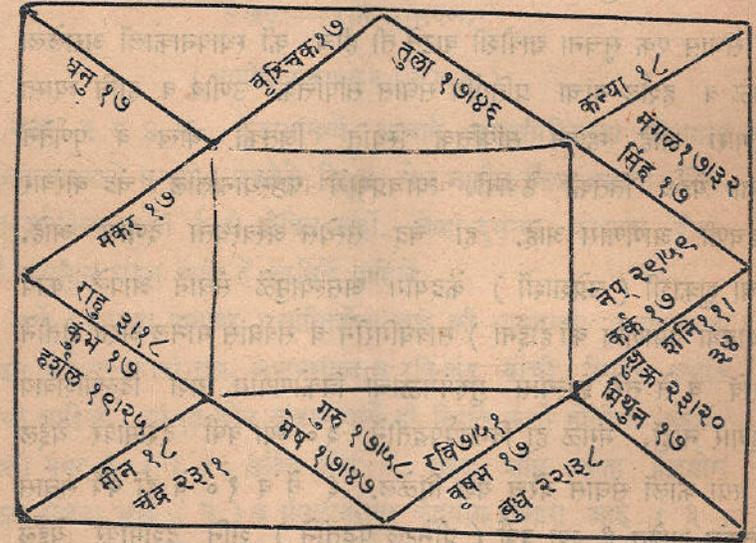
कोणत्याही गोष्टीचे नामाभिधान केल्यावरोवर साधारणपणे त्या त्या संबंधाने विशिष्ट कल्पनाचित्र समोर उभे रहाते. आर्यज्योतिष वाङ्मयांतील एखाद्या ग्रहाचा किंवा दुसऱ्या कोणत्याही एखाद्या संज्ञेचा विचार केला असता ती संज्ञा उच्चारल्यावरोवर तिचा गुण, धर्म व शुभाशुभ फळे आपल्या नजरेसमोर उभी राहतात किंवा नाही यांचाहि विचार वाचकांनीच करावा. आर्य ऋषींनी ग्रहांची नावे, राशींची नावे व इतर कांहीं संज्ञा जशा त्यांच्या स्वैर वृत्तीस वाटल्या त्याप्रमाणे उपयोगांत आणल्या आहेत काय ? मंगळास मंगळ कां म्हटले बुध कां म्हटले नाही, त्यांनी त्यांचे गुणधर्म वगैरे गोष्टींचा विचार केला होता किंवा नाही ? जर मंगळारास मंगळारच म्हणण्यास विशिष्ट हेतु आहे तर मग हर्शल यास वरुण कां म्हणावे ? एखाद्या शोधकास किंवा बापास आपल्या मुलाचे दगड्या, धोंड्या, वगैरे लगेल ते नांव ठेवण्याचा सामाजिक बंधनाने हक्क आहे म्हणून लगेल त्या ग्रंथकाराने एखाद्या विशिष्ट ग्रहास आपल्या मर्जीनुरूप नांव दिलेले चालेल काय ?

संपादक.

होमरूल लीग.

[ले०—नारायण सदाशिव मराठे.]

स्थापना—ता. २८ एप्रिल सन १९१६ सायंकाळी ५।। वाजतां स्ट. टा. वेळगांव अ. १६°

या संघास नुकतेच दुसरे वर्षे लागले. संघाची स्थापना देशातील विद्वान् पुढाऱ्यांनी वेळगांव मुक्कामी केल्यानंतर एक वर्षांत त्याचे कार्य काय झाले हें सर्वास माहित आहेच. होमरूलचे कार्य न्यायकोर्टांत कायदेशीर आहे असे ठरले व संघास सर्वजण मान देत आहेत. संघामार्फत सुंबई—पुणे शहरी व इतर कांहीं ठिकाणी सभा झाल्या. होमरूललीगट्रेनने लखनौस जाऊन आपली मान्यता राष्ट्रीयसभेसही अनुकूल अशी दाखविली व आतां हा संघ साम्राज्यसरकारास लढाईचे वेळी मदत करण्यास सर्वत्रांस सांगत

आहे. बऱ्याच लोकांनी संवातफें नावें नोंदविल्लीही आहेत ! संवाचें कार्य सनदशीर मार्गानें चालू आहे व तें तसेंच चालू राहिल असें तुला लग्नच स्पष्टपणें दर्शवीत आहे. लग्नाधिप भाग्यांत असल्यामुळेंच संवास एवढी मान्यता प्राप्त झाली. इंग्लंडचा राशि जो मेष त्या राशींत गुरु असल्यामुळें साम्राज्यसरकाराशीं सख्य ठेवूनच कार्य करण्याकडे होमरूललीग सदोदित लक्ष ठेवील. हा गुरु उभयांत सख्य व प्रेम वृद्धिगत करणारा आहे.

संवास एक सूचना द्यावीशी वाटते ती हीच कीं स्थापनाकाली असलेला मंगळ व हर्शल यांचा प्रतियोग संवास सांपत्तिक उणीव व हानि ज्यास्त करणारा आहे म्हणून सांपत्तिक स्थिति जितकी चोख व पूर्णतेनें ठेवतां येईल तितकी ठेवावी. त्याचप्रमाणे पृष्ठस्थानांतील चंद्र वारंवार अडचणी आणणारा आहे. हा चंद्र संस्थेस अस्वस्थता देणारा आहे. याचा शुकाशी (लग्नेशाशी) केंद्रयोग असल्यामुळें संवानें आपलें कार्य (थोड्या प्रमाणांत कां होईना) सावधगिरीनें व सर्वत्रांस मानेल अशा रीतीनें करावें व तें तसें झाल्यास गुरुमंगळाचा त्रिकोणयोग यश दिल्याशिवाय राहणार नाही. मंगळ हा दिनवर्षपद्धतीनें ३० व्या वर्षीं दशमावर येईल व त्या काली संवास बरेच यश मिळेल. ६ वें व १० वें हीं वर्षे संवास प्रतिकूल आहेत ६ व्या वर्षीं (प्रीनेटल पद्धतीनें) शनि दशमावर येईल व १० व्या वर्षीं रवि मंगळाशीं केंद्रयोग करील. सांप्रत शनि गोचर गतीनें दशमांतून जात आहे व तो आगष्ट अखेरीस जन्मरवीशीं केंद्रयोग करील. हा केंद्रयोग या १९१७ सालीं संवास अनहित करणारा आहे. गोचरपेक्षां दिनवर्षपद्धति जास्त अनुभव देत असल्यानें या गोचर योगाचा परिणाम विशेषसा होऊं नये असें म्हणण्यास हरकत नाही. पण त्या वेळीं संवानें सावधगिरीनें वागणें कांहीं वावगें होणार नाही. असो हें नूतन वर्ष संवास सुखदायक जावो.

लेखकः—राम नारायण.

(मागील अंकावरून पुढें चालू)

नंबर ३ व ४ या कुंडल्यांमध्ये आचार्य बराहमिहिराच्या नियमांत सांगितल्याप्रमाणें मृत्युयोग घडलेले दिसून येत नाहीत किंवा त्यांच्या नियमांत दर्शविल्याप्रमाणें चंद्रही पीडित नाही. तेव्हां दुसऱ्या कोणत्या योगांमुळें बालमृत्यु घडून आले हें ठरविलें पाहिजे.

मार्गे (दहाव्या पानावर) सांगितलेच आहे कीं सामान्यतः आयुर्मानाचा विचार कर्तव्य असतां लग्न, अष्टमस्थान व रवि-चंद्र यांची स्थिति लक्षांत घेतली पाहिजे. प्रस्तुत दोन कुंडल्यांमध्ये ही स्थिति कशी होती तें पहाः—कुंडली नंबर ३. (१) उदित अंश ब लग्नेश शनि यांचा केंद्रयोग होऊन गेलेला आहे (२) व मंगळाबरोबर केंद्रयोग होणारा आहे (३) रवि राशीनें व स्थानानें बलहीन असून (४) नेपच्युनबरोबर प्रतियोग (५) व हर्शलबरोबर युतियोग करीत आहे.

कुंडली नंबर ४. (१) लग्नेश बुध अष्टमेश मंगळाबरोबर युतियोग करीत आहे (२) व्यपेश रवि लग्नांत आपल्या नीच राशींत आहे (३) व रवि-शनीचा केंद्रयोग केंद्रांतून झालेला आहे. नंबर ३ च्या कुंडलीमध्ये लग्न शनि-मंगळांमुळें दूषित झालें आहे व रवि नेपच्युन-हर्शलांनीं विघडलेला आहे. नंबर ४ च्या कुंडलींत लग्नेश-अष्टमेश यांची युति व रवि-शनींचा केंद्रांतून झालेला केंद्रयोग यांमुळें मृत्युयोग घडून आला आहे असें म्हणण्यास हरकत नाही. सारांश चंद्राच्या विघडण्यानें जसा मृत्युकारक योग होतो

त्याप्रमाणेच लग्न व रवि विघडल्यानेही मृत्युकारक योग घडतो हे वाचकांच्या लक्षांत घ्यावे. लग्न, चंद्र व रवि यांच्या विचारामध्ये ते कोणत्या राशीत आहेत याचा विचार महत्त्वाचा आहे. राशिचक्रांतील द्वादश राशींपैकी काही राशींमध्ये **जीवनशक्ति (Vitality)** बरीच असते व काहींमध्ये ती बरीच कमी असते. **कर्क, मीन व मकर** या तीन राशींमध्ये जीवनशक्ति फारच कमी असते. ह्या तीन राशींपैकी एखादी राशि लग्न-केंद्री उदय पावत असेल तर लहानपणात शरीरप्रकृति निकोप किंवा सुदृढ अशी नसते. **मिथुन व कन्या** या राशी बलहीनच परंतु पूर्वीक तीन राशीपेक्षा काही अधिक बलवान असतात; **तूळ, कुंभ, वृषभ व वृश्चिक** या साधारण बळकट राशी आहेत व सर्वांमध्ये **मेघ, सिंह व धनु** या राशी फारच बलवान आहेत. बलहीन राशि पूर्व केंद्रावर असून इतर ग्रहस्थिति साधारण जरी विघडली असली तरी सुद्धा मृत्युयोग घडेल पण **मेघ, सिंह व धनु** या राशींची लग्ने साधारण अनिष्ट ग्रहस्थितीला दाद देणार नाहीत. लग्नराशीप्रमाणेच रवि-चंद्रांच्या राशींचा परिणाम जीवनशक्तीवर होत असतो. हे राशींचे सामर्थ्य वाचकांनी जरूर लक्षांत घ्यावे. पूर्वाचार्यांनी राशीसंबंधाने इतका विचार केलेला दिसत नाही.

प्रस्तुत निबंधांत आतांपर्यंत केलेल्या विवेचनावरून येवढे स्पष्ट होईल की तत्त्वतः **लग्न, रवि व चंद्र** यांच्या विघडण्याने मृत्युयोग घडतात. हे विघडलेले योग कसे असतात हे पूर्वाचार्यांच्या पद्धतीप्रमाणे नमूद कारण नाही. त्यांच्या पद्धतीमध्ये तत्व दृष्टिआड होते आणि केवळ योग मात्र लक्षांत घ्यावा लागतो. नंबर ४ च्या कुंडलीत चंद्रारिष्टामुळे बालमृत्यु घडून आला नाही तेव्हा पूर्व पद्धतीप्रमाणे असा नियम बसविला असता की 'कन्या लग्न व धन स्थानी बुध-मंगळाची युति असून तूळेंतील रवि व कर्केंतील शनि यांचा केंद्रयोग होईल तर बालमृतीचा योग होतो' हा नियम हुबेहुब दुसऱ्या कुंडलीत सांपडेल असे नाही व त्यावरून तत्वही कळणार नाही पण तोच जर साखिक दृष्टीने नियम

बसविला तर असे म्हणू की लग्नेश-अष्टमेश यांचा युतियोग व केंद्रांतून **प्राण शक्तिकारक रवि** शनीने विघडला असेल तर बालमृत्यु घडतो. ह्या तात्विक नियमाची सत्यता अनेक कुंडल्यांत पहावयास सांपडेल. नुसते झालेले योग नमूद करणे व त्यांची तत्रे लक्षांत घेणे यांमध्ये फार अंतर आहे, एकामुळे ग्रंथविस्तार होऊन वाचकांस काहीच लाभ होणार नाही व दुसऱ्यामुळे थोड्याशा वाक्यांत विषयबोध होईल. पण पूर्वग्रंथकारांनी केवळ झालेले योग नमूद करण्याचे काम केले आहे आणि दुर्दैवाची गोष्ट ही की एक दोन ग्रंथकारांखेरीज तेही काम विषय न समजतां केलेले आहे. वराहमिहिराच्या नियमांत चंद्र पीडित अतर्णे मृत्युकारक आहे हे सांगे तत्व स्पष्ट दिसते पण 'स्त्रीने युक्त असा बुध शुभदृष्ट असता ते मूल राजासारखा वैभवामध्ये ११ व्या वर्षी मृत्यु पावते' या नियमांत कोणते तत्व ग्रंथकारांच्या दृष्टीसमोर होते हे त्यांचेच ठाऊक !

आयुर्मान व शरीरप्रकृति यांच्या संबंधाने लग्नाष्टम स्थाने ही अत्यंत महत्त्वाची आहेत. त्यांच्यापेक्षा कमी महत्त्वाचे असे षष्ठस्थान हे आहे. षष्ठ स्थानाचा संबंध रोगांशी दिसून म्हणून येतो त्याचाही विचार केला पाहिजे. षष्ठस्थानातील अनिष्ट ग्रहस्थितीचा परिणाम आयुर्मानावर होणे शक्य आहे म्हणून बालमृतीचा विचार करतांना षष्ठस्थान विचारांत घेतले पाहिजे. **लग्न, अष्टम व षष्ठ** ही स्थाने आणि **रवि व चंद्र** यांच्या संबंधाने होणारे अनिष्ट योग मृत्युकारक असतात व हे योग जितके तीव्र व पुष्कळ तितक्या मानाने लवकर मृत्यु होतो. आणि वर दिलेली स्थाने व ग्रह यांच्या संबंधाने होणारे शुभयोग आयुष्यवर्धक असतात. मृत्युकारक व आयुष्यकारक योगांच्या बलाबलावर आयुष्य अवलंबून असते हे दोन्ही प्रकारचे योग तत्वतः कसे असतात हे पुढे देतो:-

आयुष्यवर्धक योग.

- (१) चंद्र स्थानवली, राशिवली, शुभ-दृष्ट व शुभयुक्त.
 (२) रवि राशीनें, स्थानानें, दृष्टीनें बलवान व शुभयुक्त.
 (३) लग्न बलवान राशीचे
 (४) लग्नेश स्थानवली, राशिवली, शुभयुक्त व शुभदृष्ट.
 (५) उदित अंश शुभयुक्त व दृष्ट.
 (६) लग्नांत शुभग्रह.
 (७) लग्नांत शुभ स्थानांचे अधिपति.
 (८) कुंडलीमध्ये विशेषतः केंद्रकोणा-मध्ये प्रहांचे शुभ योग.

मृत्युकारक योग.

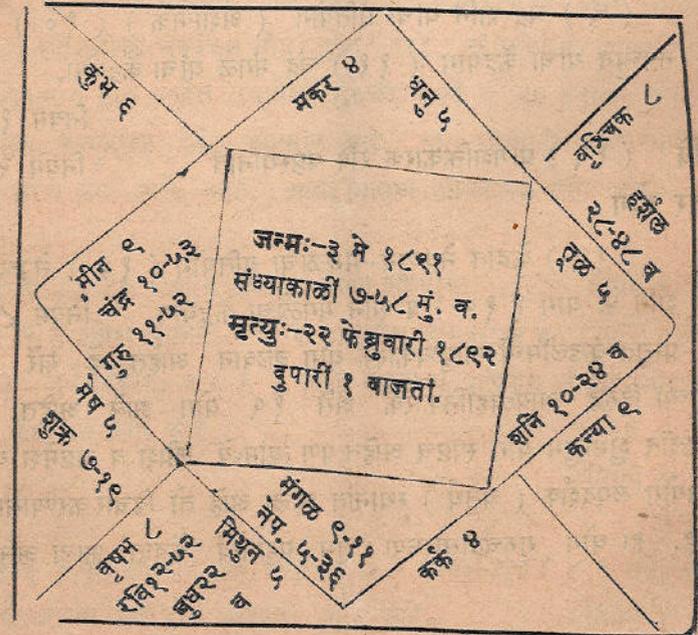
- (१) चंद्र अशुभ स्थानांत, बलहीन व पीडित.
 (२) रवि राशीनें, स्थानानें, दृष्टीनें बलहीन व अशुभयुक्त.
 (३) लग्न बलहीन राशीचे.
 (४) लग्नेश अशुभ स्थानांत, बलहीन व पीडित.
 (५) उदित अंश पीडित.
 (६) लग्नांत क्रूर ग्रह.
 (७) लग्नांत अशुभ स्थानांचे अधिपति.
 (८) कुंडलीमध्ये विशेषतः १।४।७।८ ६।१२ या स्थानांमध्ये अशुभ योग.
 (९) ग्रहणकाळीं जन्म.

स्पष्टीकरणः—वर दिलेले आयुष्यवर्धक व मृत्युकारक योग केवळ तत्वांस अनुसरून दिले आहेत. यांच्या बलाबलाचा विचार लक्षांत घेऊन आयुष्यासंबंधानें निर्णय केला पाहिजे. वर दिलेल्या मृत्युकारक योगांखाली पीडित चंद्र, पीडित रवि असे म्हटले आहे त्यासंबंधानें वाचकांनी तारतम्य भाव लक्षांत घेतला पाहिजे. रवि, चंद्र किंवा लग्न यांच्याबरोबर अर्धकेंद्र, केंद्र किंवा प्रतियोग होतात त्या वेळीं ते पीडित होतात पण त्यामध्ये मंगळ, शनि, हरीश व नेपच्युन यांच्याशीं होणाऱ्या अशुभ योगानें येणारा अनिष्टपणा हा कांहीं निराळाच असतो. चंद्र व गुरु यांचा केंद्रयोग वाईटच परंतु त्याच्यापेक्षां चंद्राचा व मंगळादि ग्रहांचा केंद्रयोग अत्यंत वाईट असतो हें लक्षांत ठेविलें पाहिजे. आर्थ पद्धतीप्रमाणें चंद्र व शुभ ग्रहांचा प्रतियोग शुभ मानतात. चंद्रगुरूंचा प्रतियोग म्हणजे चंद्रा-

वर गुरूच्या पूर्ण दृष्टीचा योग आहे तेव्हां तो शुभ मानतात परंतु आमच्या अनुभवाप्रमाणें हा योग शुभ नाही; हा अशुभ योगच असतो पण या अशुभ योगाचीं फलें इतकीं अनिष्ट नसतात इतकेंच. चंद्र किंवा दुसरा कोणताही ग्रह प्रतियोगांनीं विघडतो यासंबंधानें आम्हांस विल-कूल संशय वाटत नाही. मात्र शुभ ग्रहांचे प्रतियोग पापग्रहांच्या प्रति-योगां इतके अनिष्ट नसतात.

कुंडलीचा बालमृत्युसंबंधानें विचार कर्तव्य असतां वर दिलेले आयुष्य-कारक किंवा मृत्युकारक योग झालेले आहेत किंवा नाहीत, आयुष्यकारक योगांचे अधिक प्राबल्य आहे किंवा मृत्युकारक योगांचे प्राबल्य आहे हें ठरवून नंतर तें प्राबल्य किती अनिष्ट आहे याचा अंदाज केला पाहिजे. हा अंदाज कसा करावा हें कांहीं उदाहरणें घेऊन सांगतो.

बालमृति, कुंडली नंबर ५
 सायन भावचलित कुंडली
 लग्न.

पांच नंबरच्या कुंडलीत पुढे लिहिल्याप्रमाणे आयुष्यकारक व मृत्युकारक योग झाले आहेत:-

(१) धनु या बलवान राशीचे लग्न असून (२) लग्नेश गुरु केंद्रांत (चतुर्थांत) (३) चंद्राच्या युतीत व (४) रवीबरोबर तृतीय एकादश योग करीत आहे. (५) रवि चंद्र व (६) रवि शनि यांचेही शुभ योग झाले आहेत. या आयुष्यकारक योगांच्या विरुद्ध पुढे लिहिल्याप्रमाणे मृत्युकारक योग झाले आहेत:-

लग्न

उदित अंशाबरोबर (१) नेपच्युनचा व (२) मंगळाचा प्रतियोग आणि (३) शनीचा केंद्रयोग होत आहे. नियम ५ वा.

(५) लग्नेश गुरु अष्टमेश चंद्राने युक्त असून (६) नेपच्युन-बरोबर केंद्रयोग (७) मंगळाबरोबर केंद्रयोग व (८) शनीबरोबर प्रतियोग करीत आहे. नियम ४ था.

चंद्र

(९) चंद्र शनि यांचा प्रतियोग (अंशात्मक) (१०) चंद्र नेपच्युन यांचा केंद्रयोग (११) चंद्र मंगळ यांचा केंद्रयोग.

नियम १ ला.

रवि (१२) प्राणशक्तिकारक रवि षष्ठस्थानांत

नियम २ रा.

इतर योग

(१३) केंद्रांत नेपच्युन-मंगळांचा युतियोग (१४) नेपच्युन-शनि केंद्र योग (१५) व शनि मंगळांचा केंद्रयोग. नियम ८ वा. प्रस्तुत कुंडलीमध्ये आयुष्यकारक योग बलवान आहेत हे खरे परंतु त्यांच्या विरुद्ध आयुष्यहानिकारक असे १५ योग झाले आहेत. ह्या कुंडलीत शुभाशुभ योग स्पष्टच आहेत पण त्यांमध्ये लग्नेश व अष्टमेश यांचा युतियोग लयदर्शक (चतुर्थ) स्थानांत झाला आहे तो विचार करण्यासारखा आहे. हा योग गुरुचंद्रांसारख्या शुभ ग्रहांमध्ये केंद्रांत झाला असूनही

आयुष्यमर्यादा एक वर्षसुद्धा नव्हती ! लग्नेश व अष्टमेश हे शुभ ग्रह असले तरी सुद्धा त्यांची युति आयुष्यहानिकारक असते हे वाचकांनी लक्षांत घ्यावे.

वालमृति, कुंडली नंबर ६.

जन्म:-२४ जून १९०५,

मृत्यु ४ डिसेंबर १९०५

तुषारी ० ४४ वाजता

रात्री ११ वाजता.

स्पष्ट पडभाव.

लग्न	धन	तृतीय	चतुर्थ	पंचम	षष्ठ
तूळ १२-२२	वृश्चिक १२	धनु १२	मकर १२	कुंभ १२	मीन १३

सायन स्पष्ट ग्रह.

रवि, कर्क २-७. चंद्र, मीन २६-४५ बुध, कर्क २-३ शुक्र वृषभ १७-८ मंगळ वृश्चिक ८-४४ गुरु वृषभ २४-४९ शनि, मीन २-४८ वकी. हर्शल मकर २-१५ वकी. नेपच्युन कर्क ७-४१ राहु कन्या ३-७.

ह्या कुंडलीत (१) लग्न साधारण बलवान राशीचे असून (२) लग्नेश शुक्र राशीने बलवान आहे (३) चंद्र गुरुंचा शुभ योग व (४) रविशनींचा नवपंचम योग होत आहे. कुंडलीमध्ये शुभदृष्टियोग ज्या गृहांमध्ये होत आहेत त्यापैकी गुरुचंद्र अष्टम व षष्ठ स्थानांत आहेत. व लग्नेश स्वगृहीचा परंतु अष्टमांत आहे. या योगांमुळे शुभ योगांचे बल बरेच कमी झाले आहे. आतां आयुष्य हानिकारक योग पहा:-

लग्न

(१) उदित अंश व नेपच्युन यांचा केंद्रयोग. नियम ५ वा.

(२) लग्नेश अष्टमांत व (३) व्ययेश बुधाबरोबर व (४) रवी-बरोबर अर्धकेंद्रयोग; व (५) लग्नेश मंगळाचा प्रतियोग सोडून षष्ठेशशी युति करण्यास जात आहे.

नियम ४ था.

चंद्र

(६) षष्ठ स्थानांत चंद्र असून (७) व्ययेश बुध (८) रवि (९) व हर्शलबरोबर केंद्र योग करण्यास जात आहे. नियम १ ला.

रवि

(१०) रवि बलहीन राशीचा (११) नेपच्युनच्या युतीत व (१२) हर्शलबरोबर प्रतियोग करीत असल्यामुळे पीडित आहे. नियम २ रा.

ह्या कुंडलीत आयुष्यकारक योग निर्बली असून मृत्युकारक योग प्रबल व पुष्कळ आहेत आणि तेही अष्टम व षष्ठ या स्थानांतून झालेले आहेत त्यामुळे बालमृतीचा योग स्पष्टच आहे.

बालमृति कुंडली नंबर ७.

जन्म:-८-४-१८८७ सकाळी ११-३० मिनिटांनी

मृत्यु:-१० जून १८८७

स्पष्ट पदभाव.

लग्न धन तृतीय चतुर्थ पंचम षष्ठ
कर्क १७-३८ सिंह १३ कन्या ९ तूळ १० वृश्चिक १४ धनु १६

रवि, मेष १८-७; चंद्र, तूळ १८-४२; बुध, मीन २४-३; शुक्र वृषभ १७ ९८; मंगळ मेष २१-९९; गुरु वृश्चिक २-३८ वकी; शनि कर्क १६; हर्शल तूळ १०-९ वकी; नेपच्युन वृषभ २६-९

ह्या कुंडलीमध्ये लग्नेश चंद्र केंद्रामध्ये आणि तोहि चतुर्थ केंद्रांत व तूळराशीमध्ये व उदित अंशाबरोबर शुक्र तृतीय एकादश योग करीत आहे. रवि मेषेसारख्या बलवान राशीत आहे यापेक्षा कोणताच शुभ योग दिसून येत नाही आणि अशुभ योग मात्र पुष्कळ अत्यंत तीव्र असे झालेले आहेत ते असे:-

लग्न

- (१) लग्न बलहीन राशीचे नियम ३ रा.
(२) लग्नांत अष्टमेश शनि. नियम ६ वा.
(३) उदित अंशाबरोबर रवि (४) चंद्र व (५) मंगळ यांचे केंद्रयोग. नियम ४ था.

चंद्र

(६) चंद्रशनीचा केंद्रयोग (७) चंद्रहर्शल युतियोग (८) चंद्ररवीचा प्रतियोग (९) व चंद्रमंगळाचा प्रतियोग.

नियम १ ला.

रवि

(१०) रवि-मंगळांची युति (११) रवि-शनीचा केंद्रयोग व (१२) रविहर्शलांचा प्रतियोग. नियम २ रा.

इतर योग

(१३) केंद्रामध्ये शनि, मंगळ व हर्शल यांचे एकमेकांशी केंद्रयोग होत असून ते लग्न, चंद्र व रवि या तिघांनाही त्रिघडवीत आहेत

नियम ८ वा.

ह्या कुंडलीमध्ये आयुष्यकारक योग फारच कमी असून मृत्युकारक योग अत्यंत प्रबल आहेत यामुळे बालमृत्यूचा योग घडून आला आहे. ह्या कुंडलीत लग्नेश चतुर्थ स्थानांत पीडित असा आहे. कुंडली नं. ९ मध्येही लग्नेश चतुर्थस्थानांत पीडित आहे. चतुर्थ स्थान आयुष्याचा शेवट दर्शविते. तेव्हां त्या स्थानांत लग्नेश असणे-विशेषतः तो तो पीडित असणे आयुष्यास हानिकारक असतो असे मानण्यास हरकत नाही.

बालमृति कुंडली नंबर ८.

जन्म:-९-१२-१९०९ सकाळी ८ वाजतां

मृत्यु:-१८ जानेवारी १९११.

स्पष्ट पदभाव.

लग्न धन तृतीय चतुर्थ पंचम षष्ठ
मकर ८-२१ कुंभ ११ मीन १६ मेष १९ वृषभ १८ मिथुन १३

सायन स्पष्ट ग्रह.

रवि धनु १६-२९; चंद्र वृश्चिक ४-९४ बुध धनु १९-४२ शुक्र कुंभ ३-३३ मंगळ मेष १-९२; गुरु मेष १०-४३ शनि मेष १६-२९

व हर्शल मकर १९-१४ नेपच्युन कर्क १८-४९ व राहु मिथुन ६-१३.
प्रस्तुत कुंडलीमध्ये (१) उदित अंशवरोवर चंद्राचा शुभ योग व
रवि अग्नि राशीत असून गुरु-शनीवरोवर शुभ योग करीत आहे पण रवि
अष्टमेश असून व्ययस्थानांत आहे. हे शुभयोग पुढे दिलेल्या अशुभ योगांच्या
मानाने फारच बलहीन ठरतात.

ध्रुवोन्नतांशाबद्दल खुलासा.

सुलभजातक भाग ३ यामध्ये जे ध्रुवोन्नतांश दिले आहेत ते कोणत्या
सारणीवरून केले अशी पृच्छा श्री० अंबाप्रसाद यांनी केली आहे. ज्यो.
पेंडसे यांची सारणी व आम्ही स्ववीकारलेली सारणी यांत फरक आहे.
आम्ही बरीच ग्राह्य वाटल्यावरून खालील सारणीवरून ध्रुवोन्नतांश तयार
केले आहेत. ती सारणी.—

(२३°-२७') परमक्रांति स्पर्शरेषा + इष्टस्थलीय स्पर्शरेषा=भुजज्या (अ)
३ क्ष भुजज्या + परमक्रांति (२३°-२७') कोटिस्पर्शज्या=ध्रुवोन्नतांश
स्पर्शज्या (३, ९, ११, ९ या स्थानांचा)

३ क्ष भुजज्या + परमक्रांति (२३°-२७') कोटिस्पर्शज्या=ध्रुवोन्नतांश
स्पर्शज्या (२, ८, १२, ६ या स्थानांचा)

या सारणीत घेतलेली परमक्रांति सोडून १८°-३०' ध्याव्या या मताचे
बोस्टन येथील डाल्टन साहेब यांनी १८°-३०' घेऊन ध्रुवोन्नतांश तयार
केलेले असून ते त्यांनी आपल्या पुस्तकांत दिले आहेत.

याप्रमाणे ज्यो. पेंडसे यांनी दिलेली सारणी, आम्ही ग्राह्य केलेली सारणी
व डाल्टन साहेबांची सारणी या सर्व आतां वाचकांपुढे आहेत. त्यांतील
कोणती ग्रहण करावी व ती कां याचे खुलासेवार स्पष्टीकरण आल्यास बरे.

विष्णु गोपाळ नवाथे.

सुलभजातककर्ता.

ज्योतिर्माला

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदंष्ट्रावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष ३ रं.

जून १९१७.

{ अंक ३ रा.

लॉटरीमध्ये पैसे कोणाम मिळतात.

चालू महासुद्धाकरितां साम्राज्य सरकाराने १९० कोटी रुपयांचे कर्ज
काढण्याचे ठरविले आहे. त्या कर्जापैकी पुष्कळसा भाग लॉटरी काढली
असतां सहज थोडक्या काळामध्ये उभारता येईल असे कांहीं जणांनी सुच-
विल्यावरून अनेक ठिकाणी सरकारच्या परवानगीने वारलोन लॉटरी उघड-
ण्यांत आल्या आहेत. लॉटरी उघडून पैसा एकत्र करणे देशाच्या हितसंबंधास
विघातक आहे किंवा काय यासंबंधाने विचार करण्याचे क्षेत्र ज्योतिर्मालेचे
नमल्यामुळे त्यासंबंधाने आम्हां कांहीं लिहू इच्छित नाहीं. परंतु लॉटरी
उघडल्यानंतर आम्हां लॉटरीचे तिकीट विकत घ्यावे किंवा नाहीं ? घेतल्यास
बक्षिस मोठे मिळेल किंवा काय ? किंवा घेऊन घ्यासाखे बरेच प्रश्न आम्हांस
शंकाडो लोकांकडून विचारण्यांत आले आहेत व येत आहेत. ज्योतिषशास्त्र-
दृष्ट्या कोणत्या स्थानावरून लॉटरीचा विचार करितात; ज्यांना ज्यांना

वक्षिसें मिळतात त्यांच्या कुंडलीमध्ये विशेष काय पाहण्यास मिळते किंवा मिळाले पाहिजे वगैरे संबंधी आमचे विचार आम्ही माळेच्या वाचकांसमोर ठेवण्याचें चालू अंकांत योजिलें आहे. यामंबंधी जेवढा कुंडलीसंग्रह पाहण्यास मिळाला पाहिजे तेवढा मिळालेला नाही. त्यामुळें आजचे आमचे विचार पूर्ण निर्दोषी असतील असें आम्हांस वाटत नाही. करितां वाचक-वर्गही आम्हांस आपआपले विचार कळवून आमच्या ज्ञानामध्ये भर टाकतील अशी आम्हांस आशा आहे. आर्य ग्रंथामध्ये सद्दे, जुगार किंवा यासारख्या दुसऱ्या कोणत्याही साधनानें मिळणाऱ्या लाभसंबंधानें स्वतंत्र विवेचन झालेले पाहण्यांत आले नाही. परंतु लाभ, निधि, प्राचीन द्रव्य वगैरे संबंधानें उल्लेख झालेला आहे. पाश्चात्य सस्कृतीबरोबर ज्या अनेक गोष्टी आल्या आहेत त्यांतीलच मोठ्या प्रमाणावर लॉटरीमध्ये लाभ होणे, घोड्याच्या शर्यतींत लाभ होणे वगैरे गोष्टी नवीन आहेत. व त्यामुळें मूळ जातकांतील तत्वावरून नियम बसविले पाहिजेत असें वाटते कुंडलींतील अमुक एका स्थानावरून लॉटरीचा किंवा घोड्याच्या शर्यतीचा बोध होतो असें म्हणतां येत नाही व यासंबंधी विचार करतेवेळीं अणखी इतर गोष्टीचा अवश्य विचार केला पाहिजे असें आम्हांस वाटते.

आर्य ज्योतिष वाङ्मयामध्ये सर्व प्रकारचे घनासंबंधानें द्वितीय स्थानावरून व अनेक प्रकारचे द्रव्यादि लाभासंबंधाचा विचार एकादशस्थानावरून करण्यास सांगितलेले आहे. धनस्थानावरून अमुक एक प्रकाराचें धन मिळते असा स्पष्ट बोध होत नाही. व्यवहारामध्ये निरनिराळ्या माणसांस निरनिराळ्या रीतीनें अर्थप्राप्ति झालेली पाहण्यास मिळते. कित्येकांस नोकरींत उत्तम धनप्राप्ति होते तर कित्येकांस स्त्रीधन मिळते, कित्येकांस भागिदारीचे व्यापारानें अर्थप्राप्ति होते, कित्येकांस वारसारूपानें धन मिळते, कित्येकांस मृत्युपत्रानें धन मिळते व कित्येकांस गुप्त धन—जमिनीमध्ये पुरलेले मिळते ह्याप्रमाणें नानाविध प्रकारानें अर्थलाभ झालेले आपणांस पाहण्यास मिळतात. ह्या सर्व धनलाभांचा विचार धन किंवा एकादशस्थानावरून

करितां येईल असें आम्हांस वाटत नाही. सर्वसाधारणरीत्या जन्मणाराची आयसाधनें, किंवा उत्पन्नाच्या साधनासंबंधी विचार धनस्थान, धनाधिपति, धनस्थानांतील ग्रह रवि व चंद्र यांवरून करण्याचा प्रघात आर्य व युरोपीय ज्योतिर्विदांमध्ये आहे. फक्त धनस्थानामध्ये जन्मकालीं पापग्रह असल्यामुळें एखादा मनुष्य निर्धन असेल असें अनुमान करितां येणार नाही. त्याचप्रमाणें निरनिराळ्या साधनानें होणारे धनलाभ किंवा अर्थप्राप्तीचा विचार धनस्थानावरून खात्रीनें होत नाही. निरनिराळ्या लाभासंबंधानें निरनिराळे योग कुंडलींत झाले पाहिजेत अर्थप्राप्ति अमुक एका साधनानें होईल यासंबंधी विचार कर्तव्य असतां ग्रह कोणकोणत्या गोष्टींचे कारक आहेत या गोष्टीकडे विशेष लक्ष देऊन कुंडलींतील कोणते ग्रह धन देणारे आहेत यांचा विचार फार सूक्ष्म रीतीनें करितां आला पाहिजे म्हणजे मग अमुक एका साधनानें धनलाभ होईल असें खात्रीनें सांगतां येईल.

जन्मकुंडलींतील एकादशस्थानास लाभ असें नांव अर्थग्रंथांत दिलेले आहे व या स्थानावरून जन्मणारास प्राप्त होणाऱ्या अनेक लाभांचा विचार करण्यास सांगितलेले आहे. एकादशस्थानाचा व द्रव्यप्राप्तीचा कार्यकारणसंबंध काय असावा असा प्रश्न सहज विचारी माणसापुढें उभा राहतो. व ह्या गोष्टीसंबंधानें विचार करितां एकादशस्थान हें दशमस्थानाचें—प्रत्येक प्राणिमात्राचें कर्मस्थानाचें म्हणजे केलेल्या कृत्याचें धनस्थान असल्यामुळें नोकरीमुळें किंवा आपल्या कोणत्याही कर्मापासून प्राप्त होणाऱ्या द्रव्यलाभासंबंधाचें द्योतक असतें असें वाटते. ह्याप्रमाणें पाहतां कुंडलींतील निरनिराळीं स्थानें त्या गोष्टीपासून प्राप्त होणाऱ्या द्रव्यलाभासंबंधी द्योतक झालीं पाहिजेत. उदाहरणार्थ एखाद्यास वारसा मिळण्याचा योग कुंडलींत असेल परंतु चतुर्थ स्थानाचें धनस्थान म्हणजे कुंडलींतील पंचमस्थान असेल तर त्या माणसास त्या इष्टेटीपासून विशेष द्रव्यप्राप्ति होईल असें वाटत नाही. लग्नामुळें एखाद्यास द्रव्यलाभ होणे असेल तर सप्तमाचें द्वितीयस्थान म्हणजे कुंडलींतील अष्टमस्थान बलवान असले पाहिजे त्याखेरीज त्या माणसास

स्त्रीकडून अर्थप्राप्ति किंवा भागीदारांपासून लाभ होईल असे वाटत नाही. या विचारसरणीने पाहतां ज्या कोणास अनेक अकल्पित लाभ होतात त्यांचे कुंडलीमध्ये लाभस्थान, अष्टमस्थान, धनस्थान व पंचमस्थान यांचे अधिपति बलवान व शुभसंबंधित असले पाहिजेत किंवा या स्थानांचे अधिपतींनी शुभयोग केल्याखेरीज लॉटरी, सट्टे, रेसिस (घोड्याच्या शर्यती) वगैरेमध्ये लाभ होतिला असे वाटत नाही.

अष्टमस्थानावरून अकल्पित लाभाचा विचार करावा असे कित्येक ज्योतिर्विदांचे मत आहे परंतु प्राचीन ग्रंथांमध्ये यासंबंधाने उल्लेख आढळत नाही. ताजिक निळकंठीकाराने या स्थानावरून प्राचीन द्रव्याचा (चिरंतन द्रव्य) विचार करण्यास सांगितलेले आहे. ही कल्पना त्याने यवन ग्रंथकारावरून घेतली असली पाहिजे असे वाटते. कारण क्यालडी लोकांमध्ये या स्थानावरून आकस्मिक रीतीने प्राप्त होणाऱ्या लाभांचा (unexpected benefits) विचार करण्यास सांगितलेले आहे. यूरोपीय ज्योतिर्विद या स्थानावरून मृत्युपत्रानुळे मिळणारे धन, भागीदारांचे धन, बायकोकडून मिळणारा हुंडा किंवा द्रव्य यांचा विचार करितात. कित्येक आर्य ज्योतिर्विद ह्या स्थानावरून भूमिगत मिळणाऱ्या द्रव्यासंबंधाने विचार करितात परंतु ही कल्पना यूरोपीय ज्योतिर्विदांमध्ये नाही. त्यांचे मते भूमिगत द्रव्य, (Hidden Treasures) किंवा खाणींतून मिळणारे खनिज पदार्थ यांचा विचार चतुर्थ स्थानावरून करण्यास सांगितलेले आहे. ताजिक निळकंठीकारानेही या स्थानावरून (चतुर्थ स्थानावरून) भूमीतील द्रव्या (ठेवा) संबंधाने उल्लेख केलेला आहे. चतुर्थ स्थानाचा व खनिज पदार्थाचा संबंध बरोबर आहे. व त्या दृष्टीने एखाद्यास खाणीमुळे फायदा होईल किंवा नाही किंवा एखाद्या खाणीत कोणत्या प्रकारची द्रव्ये असतील, ती कशी असतील यासंबंधाने विचार कर्तव्य असतां चतुर्थ स्थानाचाच विचार केला पाहिजे असे आम्हांस वाटते. व ही कल्पना अद्यापपावेतो आमच्यामध्ये रुढ झालेली दिसत नाही. चतुर्थ स्थानावरून भूमिगत द्रव्याचा विचार करण्याची कल्पना आपल्यामध्ये कांहीं प्रश्नग्रंथांमध्ये पाहण्यास मिळते.

लॉटरी, सट्टे, वगैरे संबंधी विचार कर्तव्य असतां पंचम स्थानावरून विचार करावा असे अलिकडील रॅफेल, अॅलन लिओ, स्फोरेल वगैरे ज्योतिर्विदांचे मत आहे परंतु ही कल्पना सतराव्या शतकामध्ये होऊन गेलेला प्रसिद्ध ज्योतिषी बिर्झियम व्हिली यांचे ग्रंथामध्ये आढळत नाही. जिओमन्सी किंवा रमल शास्त्र ग्रंथामध्ये पंचम स्थानावरून घोड्याच्या रेसिस सट्टे (speculations) वगैरे संबंधाने विचार केलेला आहे करितां लॉटरी, रेसिस किंवा शर्यती, सट्टे संबंधाने विचार करतेवेळीं या स्थानाचा अवश्य विचार केला पाहिजे. प्रसिद्ध यूरोपीय ज्योतिर्विद अॅलन लिओ याने आपल्या ग्रंथामध्ये या स्थानास साहस कर्मांचे स्थान (House of Enterprise) हें नांव दिले आहे. व या स्थानासंबंधाने खालील प्रमाणे त्याचे थोडक्यांत म्हणणे आहे. " The Fifth House is one that indicates all Speculative things where there is scope for individual effort and initiative, it is therefore known as the house of enterprise. It is the house of the heart, and therefore signifies those things where heart enters largely—love affairs, pleasure seeking, speculations and all forms of enterprises, children and the artistic creative capacity " पंचम स्थानावरून सर्व प्रकारच्या सट्ट्याच्या व्यवहाराचा बोध होतो. कारण ह्या ग्रंथामध्ये मानवी प्राण्याच्या प्रयत्नास अवसर असतो व म्हणूनच हें स्थान साहस कर्मांचे स्थान या नांवाने ज्ञात आहे. हें स्थान मनोविकारांचे द्योतक आहे व म्हणून ज्या ज्या गोष्टींमध्ये मनोविकारांचे जास्त प्राबल्य असते त्या त्या गोष्टी-स्त्री पुरुष प्रेमभाव किंवा शृंगारचेष्टा, प्रणय, चैनबाजी, विलास, सट्टे, सर्व प्रकारची साहस कर्मे, संतति, हुन्नर किंवा कौशल्योत्पादक बुद्धि इत्यादि गोष्टींचा या स्थानावरून बोध होतो.

असे, येथपर्यंत आम्ही आमच्या वाचकांपुढे निरनिराळ्या ग्रंथकारांचे विचार मांडिले आहेत त्यावरून पाहतां आम्हांस असे वाटते कीं एखाद्यास लाटरीमध्ये किंवा दुसऱ्या एखाद्या सद्वाच्या व्यवहारानें (Speculations) पैसे मिळतील किंवा नाही या संबंधानें विचार कर्तव्य असतां खालील गोष्टी फार महत्त्वाच्या आहेत.

(१) प्रथमतः कुंडलीमध्ये धनयोग आहे किंवा नाही याचा चांगला विचार केला पाहिजे. जर कुंडलीत धनयोग नसेल तर त्यास आकस्मित धनप्राप्ति होईल असे वाटत नाही.

(२) धनयोग कोणत्या वर्षी फलद्रुप होत आहे किंवा कोण या वर्षी धन पुष्कळ प्राप्त होण्याचा संभव आहे याचा विचार करतां आला पाहिजे.

(३) लाटरीमध्ये किंवा सद्वाच्या व्यवहागमध्ये धनप्राप्ति होईल किंवा नाही या गोष्टीचा विचार कर्तव्य असतां धनस्थान, लाभस्थान, पंचमस्थान व अष्टमस्थान ह्या स्थानांचा विचार केला पाहिजे.

(४) धनस्थान, पंचमस्थान किंवा त्यांचे समोरील स्थाने हीं पापग्रहांने पीडित नसावीत किंवा ह्या स्थानांमध्ये पापग्रह नसावेत.

(५) धनस्थान, पंचमस्थान व लाभस्थान यांचे अधिपति केन्द्र कोणा-मध्ये असून शुभग्रहांने युक्त किंवा शुभसंबंधित असले पाहिजेत; किंवा या स्थानांचे अधिपतींचा अन्योन्य योग झाला पाहिजे म्हणजे धनाधिपति लाभान्त व लाभधिपति धनस्थानांत पंचमेशानें युक्त किंवा शुभसंबंधित असावेत.

(६) ग्रहांमध्ये शुक्र हा सर्व प्रकारचे सद्वाचे व्यवहारामध्ये पैसे देतो म्हणून तो कुंडलीमध्ये पीडित नसावा त्याचप्रमाणें तो धनाधिपति, लाभधिपति किंवा पंचमाधिपतिवरोबर शुभसंबंधित असावा.

(७) हर्शल हा ग्रह विचित्र तऱ्हेने किंवा एकदम धन देतो करितां तो जन्मकाळीं कुंडलीमध्ये शुक्र, चंद्र, रवि व गुरु वरोबर शुभसंबंधित असावा.

(८) गुरु ग्रह संपत्तीचा कारक आहे व त्यामुळे तो जन्मकाळीं कुंडलीमध्ये शनीने पीडित नसावा म्हणजे शनीवरोबर त्याचा केन्द्र किंवा प्रतियोग नसावा. हा एक प्रकारचा दारिद्र्ययोग आहे. त्याचप्रमाणें कुंडलीत गुरु मंगळानें पीडित नसावा म्हणजे तो मंगळानें युक्त, केन्द्रयोग किंवा प्रतियोग करीत असतां अशुभ होय. या योगावर जन्म पावलेली मढळी उधळी व फार खर्चीक असतात.

(९) कुंडलीमध्ये चंद्र शुभसंबंधित असून गुरुवरोबर तृतीय एकादश म्हणजे द्विराश्रयंतर दृष्टियोग व नवमपंचम किंवा त्रिकोण दृष्टियोग करीत असावा.

वर दर्शविलेले नऊ सर्वसाधारण नियम आम्ही जातकांतील सर्वमान्य तत्वास धरून बसविले आहेत व ते आपल्या अनुभवास किती उतरतात हें पाहणें आहे. हें पुनः येथें वाचकांस सांगितलें पाहिजे असे वाटत नाही.

प्रस्तुतच्या निबंधांत एखाद्या तिकीटास बक्षीस मिळेल किंवा नाही किंवा लाटरीचें तिकीट घेऊं किंवा नको असा प्रश्न विचारला असतां त्याचा विचार प्रश्नकुंडलीवरून कसा करावा यासंबंधानें चार शब्द न लिहितां हा लेख पूर्ण केला असतां तो अपूर्ण भासेल असे वाटल्यावरून त्यासंबंधीं प्रसिद्ध यूरोपीय ज्योतिषी रॅफेल यांचे विचार वाचकांपुढे ठेवून हा बराच लांबलेला लेख पूर्ण करण्याचा आमचा विचार आहे.

घोड्याचे किंवा इतर शर्यतीसंबंधानें. अमुक एक घोड्याच्या नांवाची तिकीटें घेतल्यानें मला लाभ होईल काय ?—हा विषय फार कठीण असून हल्लींच्या उपलब्ध असलेल्या पुस्तकांमध्ये यासंबंधीं विशेष माहिती आढळत नाही. परंतु या गोष्टीचा खालीलप्रमाणें विचार केला असतां

सहसा उत्तर चुकणार नाही. जर तुम्हांला लग्नाधिपति, धनाधिपति किंवा पंचमाधिपति प्रश्नकुंडलीचे दशमांत असलेला आढळेल तर प्रश्नकर्ता ज्या व्यक्तीसंबंधाने किंवा घोड्यासंबंधाने प्रश्न विचारित असेल त्या घोड्याचे तिकीट घेण्यास हरकत नाही. त्याचप्रमाणे पंचमाधिपति पंचमांत असून लग्नाधिपति किंवा धनाधिपतीबरोबर शुभसंबंधित असतां वरप्रमाणेच जाणावे. गुरु पंचमांत किंवा धनस्थानांत बलवान असून पंचमाधिपति केन्द्रांत असून पीडित नसतां वरीलप्रमाणेच जाणावे. परंतु वरीलप्रमाणे कांहींच योग प्रश्नकाळीं नसतां सद्ये किंवा शर्यतीपासून लाभ होईल असे वाटत नाही. त्याचप्रमाणे जेव्हां प्रश्नकुंडलीमध्ये एकादशस्थान किंवा एकादशस्थानाचा अधिपति पंचमेश किंवा पंचमस्थानापेक्षा जास्त बलवान आढळेल तर त्या काळीं प्रश्नकर्ता ज्या घोड्यासंबंधी किंवा दुसऱ्या एखाद्या प्राण्यासंबंधी विचारित असेल तो खात्रीने जिंकणार नाही.

मला लॉटरीमध्ये बक्षीस मिळेल काय ? प्रश्नकाळीं लग्नाधिपति, धनाधिपति, पंचमाधिपति केन्द्रांत असून बलवान व शुभदृष्ट असतां बक्षीस मिळण्याचा संभव असतो. त्याचप्रमाणे जर सदरहू स्थानाचे अधिपति बलवान असून प्रश्नकाळीं चंद्र पंचमस्थानाचे अधिपतीबरोबर योग करित असून धनाधिपतीबरोबर शुभसंबंध करण्यास जात असेल तर वरप्रमाणेच जाणावे. पंचमाधिपति व धनाधिपति बलवान असून दशमांत असतील किंवा वरेच ग्रह केन्द्रामध्ये असतील तर वरप्रमाणेच जाणावे, परंतु जर का लग्नाधिपति, धनाधिपति किंवा पंचमाधिपति कोणत्याही रीतीने पीडित असतील किंवा पंचमाधिपति धनस्थानांत असेल तर बक्षीस मिळणार नाही. किंवा तुमच्या टिकीटास बक्षीस येणार नाही.

अथ घातचतुष्टयं

आर्य फलज्योतिषवाङ्मय इतकें अफाट व विस्तृत आहे कीं त्यांतील अद्यापिहि एक शतांश भागांचे उपपत्तिसहित ज्ञान चालू विसाऱ्या शतकामध्ये झाले आहे असें आम्हांस वाटत नाही. अद्यापि हजारां ग्रंथ अप्रकाशित असून त्यांतील उत्तमोत्तम ज्ञानकण जगाचे निदर्शनास यावयाचे आहेत. फार लांब कशाला घातचतुष्टयसारख्या नित्य व्यवहारामध्ये पदोपदीं नजरेस येणाऱ्या गोष्टींवर कितीशा ज्योतिषांनीं विचार केला आहे ? घातचतुष्टयाचे चक्र प्रत्येक वर्षाचे पंचांगामध्ये दिलेले प्रत्येकाने पाहिलेच असेल परंतु त्यासंबंधाने फारच थोडक्यांनीं विचार केलेला आढळेल. हे घातचतुष्टयाचे बंड बड्या विद्वानापासून तो तहत खेडवळापर्यंत असलेले पाहण्यास मिळते. प्रत्येक ज्योतिषी आपली पत्रिकेची लांबलचक वावडी करते वेळीं त्याचा अवश्य स्वीकार करतो परंतु आपण लिहिलेल्या गोष्टी यजमानास किती मिळतात, किंवा त्या कां मिळाल्या नाहीत याबद्दल विचार फारच थोड्यांना शिवत असेल. हा दोष सर्वस्वी जोशीबुवाच्या माथ्यावर मारतां येईल असे वाटत नाही तर कांहीं गुण सोन्याचा तर कांहीं सोनाराचा असा झाला आहे. पूर्वीसारखा राजाश्रय व लोकाश्रय नाहीसा झाला असून दिवसेंदिवस जीवनकलह तीव्रतम होत आहे त्यामुळे सत्यशोधन व शास्त्रीय विचार करण्याच्या दिशेचा कोन बदललेला आहे व ह्याच व अशा अनेक कारणांनीं हे शास्त्र विद्वानांचे अवकृपेस पात्र झाले आहे.

जन्मकाळीं द्वादशराशींपैकी ज्या राशीमध्ये चंद्र असेल त्यावरून विशिष्ट चार, तिथि, नक्षत्र व चंद्र हे अशुभ फलदायी असतात असे मानिले आहे व ह्या सर्वांस घातचतुष्टय असे म्हणतात. व म्हणूनच सर्व विशिष्ट मह-

त्याच्या कामास हे वर्ज्य करण्यास सांगितले आहे. खालील प्रमाण ग्रंथांत सांगितले आहे.

प्रयाणकाले युद्धेच कृपौ वाणिज्यसंग्रहे ।

वादेचैव गृहार्भे वर्जयेत् घातचंद्रमाः ॥

यात्रेस जाण्याचे वेळी, युद्धास जाण्याचे वेळी, कृषिकर्मास, व्यापारास— नूतनव्यापाराचा किंवा वंचाच्या आरंभास धान्यादिसंग्रहास, वादविवादास व घराचे आरंभास घातचंद्र वर्जीवा म्हणजे वर सांगितलेल्या गोष्टी ज्या दिवशी घातचंद्र असेल त्या दिवशी करू नयेत.

घातचंद्रो घातवारो घातनक्षत्रमेव च ।

यात्रायां वर्जयेत्प्राज्ञो ह्यव्य कर्मसु शोभनम् ॥

घातचंद्र, घातवार, घाततिथि, व घातनक्षत्र ही प्रयाणाळा, नवीन वस्त्रालंकार इत्यादि धारग करण्याला वर्ज करायी.

वरील उपलब्ध असलेल्या श्लोकद्वयावरून पाहतां सर्व महत्त्वाच्या कामास घातचतुष्टय पाहावे असा ग्रंथकाराचा आशय दिसतो. व्यक्तिमात्रांस आपलीं सर्व कृत्ये चांगले तऱ्हेने शेवटास जाऊन शुभफलदायी व्हावीं असे वाटणे नैसर्गिकच आहे. व त्याप्रमाणेच प्रत्येक कार्यास शुभाशुभ दिवस वार पाहणे हे मानवी स्वभावाविरुद्ध आहे असे आम्हांस वाटत नाही. अनुभवाच्या दृष्टीने पाहतां विशिष्ट व्यक्तीस विशिष्ट वार, महिना व चंद्र अशुभ जात असलेला पाहण्यास मिळतो. ह्या गोष्टी कोणत्या शास्त्रीय तत्वावर बसविलेल्या आहेत, त्याचप्रमाणे हे घातचतुष्टयाचे बंड कांहीं शास्त्रीय आधारावर आहे किंवा काय यासंबंधांत आम्ही आमचे विचार चालू लेखात वाचकांचे पुढे मांडण्याचे योजिले आहे. यासंबंधी वाचकांचा त्याचप्रमाणे इतर ज्योतिर्विदांचा स्वानुभव काय आहे हे ते आम्हांस पत्रद्वारे कळवितील तर यासंबंधांत पुढील एखाद्या अंकामध्ये आपली विवेचन करण्यास वरीच मदत होईल. व या अनुपलब्ध विषयावर बराच प्रकाश पडेल असे आम्हांस वाटते.

घातचतुष्टयाची कल्पना फार प्राचीन असावी असे आम्हांस वाटत नाही. कारण प्रसिद्ध आचार्य ब्राह्मिहिर याने आपल्या बृहत् संहितेमध्ये यासंबंधाने उल्लेख केला नाही. त्याच प्रमाणे शके १४९३ मध्ये झालेल्या मुहूर्तमार्तंड ग्रंथामध्ये याचा समावेश झालेला आढळत नाही. त्यावरून विचार करितां ही घातचतुष्टयाची कल्पना कोणी विचारी पुरुषनें इसवी सनाच्या सोळाव्या शतकानंतर बसविली असावी असे वाटते. कारण त्या पूर्वीच्या काळी ही कल्पना जनसमाजामध्ये रूढ असती तर शूल, योगिनी, अडविडलादि संबधाने विवेचन करणाऱ्या मुहूर्तमार्तंडकाराच्या अवलोकनांतून हा प्रकार सुटला असता असे आम्हांस वाटत नाही. अलिकडील ग्रंथांत घातचतुष्टयासंबंधी म्हणजे वार, नक्षत्र, तिथि व चंद्र ह्यासंबंधाने सांगितले आहे परंतु त्यास काळांतराने आपणखी चार अंगे मास, करण, योग व प्रहर ही जोडण्यांत आली आहेत व पूर्वीच घातचतुष्टय हल्लीं घाताष्टक वनून पूर्ण झाले आहे. त्याचप्रमाणे ज्या श्लोकामध्ये घातचतुष्टय वर्णन केलेले आहे त्यामध्ये फक्त एकच तिथि सांगितलेली आढळते परंतु दर वर्षाचे पंचांगामध्ये जे घातचक्र देण्यांत येते त्यामध्ये एकापेक्षां अनेक तिथि दिलेल्या आढळतात. व ह्या जास्त तिथि पाठीमागून मानण्यांत आल्या असतील. कोणत्या राशीचा कोणता घातवार वेगरे असतो हे खालील श्लोकावरून कळेल.

मेघे रविर्मघा प्रोक्ता षष्ठी प्रथम चंद्रमाः ।

वृषभे पंचमो हस्तश्चतुर्थी शनिरेव च ॥ १ ॥

मिथुने नवमः स्वाती अष्टमी चंद्रमासरः ।

कर्के द्विनुराधा च बुधः षष्ठी प्रकीर्तिता ॥ २ ॥

सिंहे षष्ठश्चंद्रमाश्च दशमी शनिमूलके ।

कन्यायां दशमश्चंद्रः श्रवणः शनिरष्टमी ॥ ३ ॥

तूळे गुरुर्द्वादशी स्यात् शतं तृतीयचंद्रमाः ।

वृश्चिके रेवती सप्त दशमी भार्गवस्तथा ॥ ४ ॥

धने चतुर्थी भरणी द्वितीया भार्गवस्तथा ।

सृष्टमो रोहिणीच द्वादशी भौमवासरः ॥ ९ ॥

कुंभे एकादशश्चार्द्रा चतुर्थी गुरुवासरः ।

मीने च द्वादशः सार्षप द्वितीया भार्गवस्तथा ॥ ६ ॥

पूर्व ग्रंथकारांनी सांगितलेले वरील घातचतुष्टय व हल्लीं त्यांत दुसरे जे

आणखी चार प्रकार जास्त जोडण्यांत आले आहेत ते सर्व कोष्टकरूपाने आम्हीं आमच्या वाचकांकरितां येथे देत आहों.

नांवें	मेष	वृषभ	मिथुन	कर्क	तिह	कन्या
वार	रवि	शनि	सोम	बुध	शनि	शनि
चंद्र	१	९	९	२	६	१०
नक्षत्र	मघा	हस्त	स्वाति	अनुराधा	मूल	श्रवण
तिथि	१,६,११ ६	९,१०,१९ ४	२,७,१२ ८	२,७,१२ ६	३,८,१३ १०	९,१०,१९ ८
प्रहर	१	४	३	१	१	१
योग	विष्क	शुक्र	परिव	व्या	धृति	शुक्र
करण	वव	शकु	कौस्तु	नाग	वव	कौस्तुभ
मास	कार्तिक	मार्गशिर्ष	आषाढ	पौष	जेष्ठ	भाद्रपद

नांवें	तुला	वृश्चिक	धनु	मकर	कुंभ	मीन
वार	गुरु	शक्र	शुक्र	मंगळ	गुरु	शुक्र
चंद्र	३	७	४	८	११	१२
नक्षत्र	शततारका	रेवती	भरणी	रोहिणी	आर्द्रा	आश्लेषा
तिथि	४,९,१४ १२	१,६,११ १०	३,८,१३ २	४,९,१४ १२	३,८,१३ ४	९,१०,१९ २
प्रहर	४	१	१	४	३	४
योग	शुक्ल	व्यतिपात	वज्र	वैधृ	गंड	वज्र
करण	तैतिल	गर	तैतिल	शकु	किंस्तु	चतु
मास	माघ	आश्विन	श्रावण	वैशाख	चैत्र	फाल्गुन

वर दिलेल्या कोष्टकांमध्ये दिलेल्या घाततिथि व पूर्वी उद्धृत केलेल्या श्लोकामधील तिथि यांचे मध्ये मुळीच साम्य नाही, घाततिथि समोर प्रथमतः पंचांगामध्ये आढळणाऱ्या तीन घाततिथि दर्शविल्या आहेत त्यानंतर त्याचेखाली श्लोकामध्ये दर्शित होणारी घाततिथि दर्शविली आहे. त्यावरून मेषराशि खेरीज इतर सर्व राशींच्या घाततिथीमध्ये श्लोकामध्ये दर्शित होणारी घाततिथि येत नाही. असे कां व्हावे हे कळणे कठीण आहे. त्याचप्रमाणे ह्या दोन भिन्न मताने निदर्शनास येणाऱ्या घाततिथीपैकी खऱ्या कोणत्या व खोट्या कोणत्या ह्यांचा निकाल लागणे फार कठीण आहे. दुसरा एक आणखी महत्त्वाचा मतभेद श्रुतिबोध पंचांगामध्ये आढळण्यांत आला आहे. सदरहू पंचांगामध्ये स्त्रियांस निराळाच घातचंद्र व वार सांगितला आहे. असे मानण्याचे कारण काय असावे याचा खुलासा कोठेच केला नाही. त्याचप्रमाणे हे मत त्यांनी कोणत्या ग्रंथावरून घेतले आहे याचाही खुलासा केलेला आढळत नाही. यावरून हे मत त्यांचे स्वानुभवावरून ठरलेले आहे किंवा ग्रंथामधील आहे हे कळण्यास आज मार्ग नाही. सृष्टी नियमाने विचार करितां जो वार किंवा चंद्र मेषराशीचे पुरुषास अनिष्ट जावा तो स्त्रीस अनिष्ट कां जाऊं नये असा प्रश्न साहजिक उत्पन्न होतो. जी गोष्ट किंवा योग एकास विशिष्ट कारणाने अनिष्ट असतो तोच लिंगभेदाने दुसऱ्यास अनिष्ट असू नये असे वाटत नाही व असा फलज्योतिषशास्त्राचा अनुभवही सांगत नाही. शनिरात्रीची युति पुरुषकुंडलीमध्ये अनिष्ट फळ दर्शविते तर ती त्यासारखे किंवा लिंगभेदानुरूप फारकाने अनिष्ट फळ स्त्रीकुंडलीत दर्शविणार नाही असे कोणाही ज्योतिर्विदांस मान्य होणार नाही.

वरील कोष्टकावरून घातवारासंबंधी विचार करितां जन्मकाळीं चंद्र ज्या राशीमध्ये असतो त्या राशिस्वामीच्या शत्रुग्रहाचा जो वार तो घातवार सांगितला आहे परंतु हा नियम सगळ्या ठिकाणी पाळलेला नाही. उदाहरणार्थ मेष वृषभ राशीचा घातवार रविवार व शनिवार हे सांगितले आहे. मंगळ रवि व शनि शुक्र हे एकमेकांचे मित्र ग्रह असतां त्यांचा वार घातवार कां

मानावा हे कळत नाही. मिथुन, कर्क, सिंह, तुला, वृश्चिक, धनु, मकर व मीन ह्या राशींना दिलेले घातवार राशिस्वामीच्या शत्रुत्वाच्या नियमाने आहेत. श्रुतिबोधपंचांगामध्ये स्त्रियांस अधिपतीचा जो वार तोच घातवार सांगितलेला आहे. म्हणजे मेष राशि असता मंगळवार, वृषभराशि असता शुक्रवार ह्याप्रमाणे घातवार सांगितलेले आहेत. हाच नियम पुरुषांना का लागू असू नये असा प्रश्न साहजिकच उत्पन्न होतो.

घातचंद्रासंबंधाने विचार करितां तो अमुक एका तत्वावर सांगितलेला आहे असे मुळांच आढळत नाही. कित्येक राशींना त्या राशीपासून षडाष्टकी असलेला चंद्र घातचंद्र सांगितला आहे तर कित्येक ठिकाणी त्यांचे त्रिकोणातील म्हणजे २।९ स्थानी असणारा चंद्र घातचंद्र सांगितला आहे व कित्येक राशींना त्याच राशीचा चंद्र घातचंद्र सांगितला आहे. घातनक्षत्रासंबंधाने तर ह्याहूनही मजेदार प्रकार पाहण्यास मिळतो. जन्मकालीन चंद्रराशीला जी घातनक्षत्रे सांगितली आहेत तीं सर्व त्या त्या राशीच्या त्रिकोण राशीमधील आहेत. उदाहरणार्थ मेष राशीच्या पंचमांत सिंह राशि येते व ह्या राशीमधील मघानक्षत्र हे मेषराशीला घातनक्षत्र सांगितलेले आहे. चंद्रराशीपासून त्रिकोणराशि घातकारक होईल किंवा नाही यासंबंधाने शंका वाटते. नक्षत्र म्हणजे विशिष्टराशीपैकी १३ अं. २०कलेचा भाग होय व ह्या दृष्टीने पाहतां कोणाही विचारी माणसास घातनक्षत्र व घातचंद्र यांमध्ये कांहीं संबंध असावा असे वाटणे साहजिक आहे. म्हणजे जर मेषराशीला पहिला चंद्र घातचंद्र दिलेला आहे तर त्याच राशीपैकी असलेल्या सवादीन नक्षत्रांपैकी एखादे नक्षत्र घातनक्षत्र असणे जास्त सयुक्तिक वाटते. येथे तर एकमेकांत मुळांच मेळ नाही. त्यापेक्षां अमुक नक्षत्रास अमुक नक्षत्रे विपत् व नैघन आहेत त्याअर्थी तीं घातनक्षत्रे मानावीत असे सांगितले असते तर ते जास्त सशास्त्र झाले असते. घातमासाची कल्पना त्या त्या महिन्यामध्ये होत असलेल्या संक्रमणावरून म्हणजे चैत्रामध्ये मेष, वैशाखामध्ये वृषभ या न्यायाने पाहतां दोन ठिकाणी ८ वी संक्रांत, दोन ठिकाणी तीच संक्रांत, दोन ठिकाणी

११ वी संक्रांत, दोन ठिकाणी ९ संक्रांत व एक ठिकाणी दुसरी, सातवी, बारावी व नववी ह्याप्रमाणे संक्रांती अनिष्ट मानल्या आहेत. म्हणजे घातमासाची उपपत्ति कोणत्या एका विशिष्ट तत्वास धरून आहे असे म्हणतां येत नाही. तिथीसंबंधाने अगोदर एकमत नसल्याचे पूर्वीच सांगितले आहे. व त्यावरून कांहीं विशिष्ट बोध होईल असे वाटत नाही. त्याचप्रमाणे करण, योग, व प्रहर यांचे आहे. या सर्व गोष्टी एकमेकांच्या अनुभवाने ठरल्या पाहिजेत असे आम्हांस वाटते. ग्रंथांतरी सांगितलेले घातमास, घातवार, घातचंद्र व घाततिथि हीं जेव्हां एखाद्या महिन्यामध्ये एकत्र येतात त्या वेळीं कसकसा अनुभव मिळतो याचे प्रत्येकाने टांचण ठेवले पाहिजे म्हणजे त्यावरून कदाचित् सत्य बाहेर पडल्यास नकळे. नुसत्या एकट्या घातवाराचा किंवा घातचंद्राचा कित्येक प्रसंगी अनुभव येत नसल्यास दोन अथवा तीन घातघातक गोष्टी जेव्हां एकच आढळतात त्या त्या वेळीं काय होते ह्याचे प्रथमतः निरीक्षण झाले पाहिजे.

असे येथपर्यंत ग्रंथांतरी उपलब्ध असलेल्या घातप्रकरणासंबंधाने सविस्तर विवेचन केले आहे व आतां यासंबंधी आम्ही आमचे विचार सांगून प्रस्तुत लेख आटोपतां घेणार आहो. प्रथमतः नुसत्या जन्मकालीन विशिष्ट राशीमधील चंद्रावरून विशिष्ट महिना, दिवस, वार व तिथि शुभाशुभ जावी असे आम्हांस वाटत नाही. जन्मकालीन संबंध विचार झाला पाहिजे. विशिष्ट माणसास विशिष्ट महिना किंवा दिवस लाभकारक किंवा हानिकारक जात असल्याचे पाहण्यास मिळते व तो दिवस (वार) किंवा तो महिना ह्या घातचक्रामधील आढळत नाही. कांहीं ठिकाणी विशिष्ट महिन्यामध्ये कुटुंबातील माणसांचे मृत्यु, आजार, किंवा संकटे पाहण्यास मिळतात तर कित्येकास विशिष्ट महिन्यामध्ये लाभ झालेले आढळतात. यासंबंधाने खालीलप्रमाणे आमचे विचार आहेत.

जन्मकुंडलीमध्ये जे ग्रह बलहीन व पीडित असतात त्यांचे वार बहुशः अशुभ गेलेले पाहण्यास मिळतात व जे ग्रह बलवान व शुभसंबंधित असतात त्या त्या वारी अनुकूल चंद्र असतां लाभ झालेला पाहण्यास मिळतो. नक्षत्रा-

संबंधी विचार करितां जन्मलघ्नावरून व जन्मचंद्रावरून जीं जीं नक्षत्रे विपत् व नैघन आढळतात त्या त्या नक्षत्रामधून गोचरीच्या चंद्राचें भ्रमण होत असतां कटु अनुभव आलेला पाहण्यास मिळतो. व जेव्हां जन्मकुंडलीमध्ये ह्या नैघन किंवा विपत् नक्षत्रामध्ये एखादा पापग्रह असून तो जन्मकालीन रवि किंवा चंद्राबरोबर अशुभसंबंधित असतो त्या वेळीं फारच अशुभ अनुभव पाहण्यास मिळतो. खलग्रहामध्ये मंगळ हर्शल यांचे परिणाम फार तीव्र व शीघ्र असतात. घातमास किंवा अशुभमासासंबंधानें विचार करितां जन्मकुंडलीमध्ये ज्या ज्या राशीमध्ये पापग्रह शनि, मंगळ, हर्शल व नेपच्युन असतात ते यांस म्हणजे तद्योक्त संक्राति म्हणजे ज्या राशीमध्ये पापग्रह असतात तीं संक्रमणें व त्या पापग्रहाचे समोरील राशीचीं संक्रमणें साधारणपणें अनिष्ट जातात. परंतु ह्या नियम बराच स्थूल आहे. कारण ह्याप्रमाणें पाहिल्यास प्रत्येक कुंडलीमध्ये आठ महिने अनिष्ट असलेले भासतील. म्हणून या गोष्टीसंबंधानें विचार करतेवेळीं तुसत्या पापग्रहाचे स्थितीकडे लक्ष देऊन भागणार नाही. तर ते पापग्रह कोणत्या स्थानांत आहेत, ते रवि, चंद्र, दशम, व लग्न यांबरोबर शुभ दृष्टियोग किंवा अशुभ दृष्टियोग करीत आहेत या गोष्टीचा अवश्य विचार केला पाहिजे. जर पापग्रह—शनि, मंगळ, हर्शल व नेपच्युन—हे रवि चंद्राबरोबर किंवा दशमाबरोबर अशुभ संबंधित असतील तर ते मास खात्रीनें अनिष्टसूचक जाणावे, ह्याचप्रमाणें ज्या ज्या ठिकाणीं शुभग्रह असतात व जर ते रवि, चंद्र किंवा दशमाबरोबर शुभसंबंधित असे आढळतील तर ते मास किंवा त्या संक्राति खात्रीनें शुभफलदायी होतील. घातमास, घातवार, घातचंद्र, किंवा घातनक्षत्र ह्यांसंबंधानें विचार करतेवेळीं ते कोणकोणत्या वर्षामधील आहेत याचा विचार केला पाहिजे. एखाद्या संकटप्रच्युर वर्षामध्ये हे घातमासादि प्रकार फार तीव्र अनुभवास येतील तर शुभवर्षामध्ये त्यांची तीव्रता कमी असलेली पाहण्यास मिळेल. असो येथपर्यंत आम्हीं आमच्या वाचकापुढें आमचे विचार मांडले आहेत. व आमची खात्री आहे कीं प्रत्येक वाचक आपले स्वानुभव मालेच्याद्वारे प्रसिद्ध करील.

॥ श्रीसद्गुरवे नमः ॥

ज्योतिर्माला

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारदुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष ३ रें.

जुलै १९१७.

{ अंक ४ था.

भावसाधन

ज्योतिर्मालेच्या दुसऱ्या वर्षाच्या अकराव्या अंकामध्ये रा. अंबाप्रसाद यांनीं सुलभ जातकांत आणि कुंडलीविज्ञान पुस्तक ६ मध्ये मी दिलेले ध्रुवोन्नतांश यांत अंतर येतें म्हणून ते कोणत्या आधाराणें आणले व तेच खरे कां हें दाखविण्याबद्दल आव्हान केलें होतें त्यावर रा. नवाथे यांनीं सुलभ जातकांतील ध्रुवोन्नतांश इंग्लिश ग्रंथावारे घेतले आहेत व त्यांत ते खरे असल्याबद्दल अनुभव आला म्हणून ते प्राय केले आहेत असें लिहिलें आहे.

युरोपांत जे ध्रुवोन्नतांश घेतात ते टॉल्मीनें काढलेले आहेत व तेच अद्याप उपयोगांत आहेत. भाववृत्तें हीं विषुववृत्तास असलेलीं लघुवृत्तें आहेत. म्हणून अक्षांशवृत्त आणि विषुववृत्त यांचेमधील चर रूप कंसाचे तीन समान

भाग करून त्या प्रत्येकाचे ध्रुव आणले तेच भाववृत्ताचे ध्रुवोन्नतांश होत अशी त्यांची समजूत आहे म्हणून त्यांनी ते आणण्याची रीति दिली आहे ती

त्रिधाः महत्तर क्रांतिको. प. रे :: ३ चक्रंसाची ज्याः एकादश ध्रुव ज्या परंतु या रीतीने ध्रुवोन्नतांश रथूल येतात व ते आलेले ध्रुवोन्नतांश जवळ जवळ अक्षांशाचा ३ आणि ३ असतात.

कंसाचे ३ समान भाग केले तर ते त्या कंसांने झालेला जो प्रदेश त्याचे ३ भाग करीत नाही. म्हणजे त्रिषुवृत्त आणि अक्षांश यांच्यामधील जो प्रदेश म्हणजे कटिबंध त्याचे तीन समान भाग होत नाहीत. भाववृत्ते म्हणजे समान भाग करणारी वृत्ते आहेत ती तुरीयाचे भाग ६ आणि ३० अंश यांच्या मूजयेच्या प्रमाणाने केले तर होतील म्हणजे ३ आणि ३ या प्रमाणाने केले तर होतील. ते विषुवृत्तापासून अक्षांशाचे अंतराचा ३ एकादश भागाचे वृत्त (अक्षांश) ६ द्वादश भागाचे वृत्त (अक्षांश) हे सूक्ष्म पाहिजे तर त्रिकोणमितीने घेतात. मी दिलेले ध्रुवोन्नतांश साधारण त्याच प्रमाणांत आहेत.

टालमी इ. स. १५० चे सुमारास होता त्या वेळीं गणिताचे ज्ञान हल्लीं सारखें पूर्णावस्थेत नव्हतें आणि त्याने काढलेल्या ध्रुवोन्नतांशांनी भाव आणले तर फलाचा अनुभव अद्यापपर्यंत साधारण मिळत आहे तेव्हां जरी त्या ध्रुवोन्नतांशांत चुकी असली तरी ती सुधारून भावसाधन कोष्टकें तयार करण्याची खटपट कोणी केली नाही. यावरून चुकी कोणाच्या लक्षांत आली नाही असे नव्हे. स्वष्टपणं नजरेस आली परंतु फलांत फारसा फरक येत नाही म्हणून गतानुगतिकांनी कांस कोणी सोडली नाही. आलन लिओ अस्ट्रालांनी फॉर ऑल भाग २ पृष्ठ २१ वर म्हणतोः—

The system of division here treated of is known as the "rational method;" it is not identical with that by which, as explained above, the ordinary tables of houses are constructed, though the **ascendant** is the same by both methods; but with regard to the succedent and cadent houses it may be said that the difference is

not sufficient, in the majority of cases, to make the above description in any general sense misleading.

It should however be added that the "Poles" of the houses in this method differ from those given in the table and at end of book and in the "**Table of Ascendants.**"

They are computed as follows:—

- (1) For, XII, II, VI & VIII $\tan \text{ Pole} = \cos 30^\circ \times \tan \text{ Latitude of the place.}$
 (2) For XI, III, V & IX $\tan \text{ Pole} = \cos 60^\circ \times \tan \text{ Latitude of the place.}$

तेव्हां ज्यास फुरसत असेल त्याने या आधारेने शुद्ध भाव आणले तर ते अधिक शुद्ध येतील आणि फल पाहण्यास ज्यास्त मदत होईल.

याप्रमाणे शुद्ध ध्रुवोन्नतांश घेऊन मुंबई अक्षांशाचे भाव दोन मिनिटांत आणण्याकरितां मुंबईचे भावसाधनपत्रक तयार करून सोबत पाठविले आहे. (१) त्यावरून आलेले भाव (२) शुद्ध ध्रुवोन्नतांश घेऊन त्रिकोणमितीच्या रीतीने आलेले आहेत आणि (३) सुलभजातकांतील मुंबईच्या भावसाधन कोष्टकावरून आलेले भाव खाली दिले आहेत त्यावरून तुलना करतां येईल.

	१	२	३
दशम	४-२८-३६	४-२८-३६	४-२९
एकादश	६-०-५०	६-०-४६-	६-१
द्वादश	६-२९-५१	६-२९-२५	६-२९
लग्न	७-२६-८	७-२६-१०	७-२६-३१
द्वितीय	८-२३-५२	८-२३-५०	८-२४
तृतीय	९-२५-३	९-२५-०	९-२७

२ मिनिटांत भाव आणण्याकरितां भावसाधन कोष्टक तयार करण्याची रीति.

(१) प्रथम अंशाचे लंकोदय आणावे तसेच स्वीय अक्षांश, आणि द्वादशभावाचे आणि एकादशभावाचे ध्रुवोन्नतांश यांचे प्रत्येक अंशाचे चर आणावे.

(२) लंकोदय १ पासून ९० अंशांपर्यंतचे जे आणलेले तेच होत ९१ पासून १८० अंशांपर्यंतचे लंकोदय १८०० तुन उलटक्रमानें लंकोदय वजा करावे म्हणजे ८९ अंशांचे लंकोदय १८०० तुन वजा केले तर ९१ अंशाचे येतात.

१ पासून १८० अंशांपर्यंतचे लंकोदयांत १८०० मिळवावे म्हणजे १८१ पासून ३६० अंशांपर्यंतचे लंकोदय होतील.

वरप्रमाणें आलेले लंकोदय तेच दशमाचे लंकोदय स्वोदय होत.

(३) वर आणलेले लग्नाचे, द्वादशाचे आणि एकादशाचे चर १ पासून ९० अंशांपर्यंत दशमाचे लंकोदयांतून वजा करावे. ९१ पासून १८० अंशांपर्यंत लंकोदयांतून चर उलट क्रमानें वजा करावे. १८१ पासून २७० पर्यंत चर क्रमानें मिळवावे आणि २७१ पासून ३६० पर्यंत उलट क्रमानें मिळवावे म्हणजे लग्न, एकादश आणि द्वादश यांचे स्वोदय होतील.

द्वादश भाव तयार करणें

(४) इष्ट कालीन नाक्षत्र कालाचीं पळे करावीं (१० पळे म्हणजे एक अंश) जीं पळे होतील तीं दशमांच्या कोष्टकांत पाहून त्यावरून प्रथमचे अंश कोष्टकांतून अंश ध्यावे बाकी राहिल त्याच्या त्रैराशिकानें अंशापुढील भाग म्हणजे कला आणाव्या. तो दशमाचा भोग होय.

(५) दशमाच्या नाक्षत्रकालांत ३०० पळे मिळवावीं म्हणजे एकदाशचे

स्वोदय येतील त्यांनीं एकादश कोष्टकांतून पळे पाहून प्रथम कोष्टकांतून अंशादि आणावे म्हणजे एकादशाचे भोग येतील.

(६) एकादशाचे पळांत ३०० पळे मिळवून जे स्वोदय येतील त्यांवरून द्वादशाचे भोग द्वादशाच्या कोष्टकावरून आणावे.

(७) द्वादशाच्या पळांत ३०० किंवा दशमाच्या पळांत ९०० पळे मिळवून जीं पळे येतील त्यांवरून लग्नाच्या कोष्टकावरून लग्नाचे भोग आणावे. याचप्रमाणें ३००, ३०० पळे मिळवून द्वादशाचे कोष्टकांतून द्वितीय आणि एकादशाचे कोष्टकांतून तृतीय भाव आणावा. १०, ११, १२, १, २, ३ यांत ६ राशी मिळविल्या म्हणजे ४, ५, ६, ७, ८, ९ भाव येतील.

नाक्षत्रकाल काढण्याची रीति.

हिंदीपंचांगावरून नाक्षत्रकाल काढण्याची रीति खालीं दिली आहे. या नाक्षत्रकालांत एक दोन पळांचा फेर येईल.

सायन रवि करण्याकरितां अयनांश घेणें ते केतकी पंचांगांचे घेतले तर इतर अपनांशांपेक्षां उत्तर जास्त शुद्ध येईल.

रीति—इष्ट कालीन सायन स्पष्ट सूर्य करून त्याचा मेषारंभापासून स्वोदयांनीं मुक्त काल आणून त्यांत इष्ट काल मिळवावा म्हणजे लग्नाच्या मुक्तकालाचे विषुवकाल (नाक्षत्रकाल) येईल त्यांतून ९०० पळे वजा केलीं म्हणजे दशमाचा नाक्षत्रकाल येईल.

उदाहरण सुलभ जातकांतील (सुलभ जातक भाग ३ रा) घेतलेलें तेंच घेऊं त्यांत १३ एप्रिल १९१५ चे बदल १२ एप्रिल १९१५ पाहिजे.

तारीख १२ एप्रिल १९१५ सकाळचे लोकल ९ वाजतां मुंबईस शके १८३७ चैत्र वद्य सोमवार सकाळीं ९ वाजतां, नाक्षत्र काल आणणें आहे.

रविउदय ९-४९

इष्टकाल घटि ७-४७ पळें

अयनांश २२-३९-३०

स्पष्टरवि ११-२८-३९-२४

सायनरवि ०-२१-१८-९४

रविमुक्तकाल १६८ पळें

लग्नमुक्तकाल ६४९ पळें

६४९-९००=३३४९ पळें दशमाचा नाक्षत्रकाल रफायलवरून आणलेला

३३४३ पळें दशमाचा नाक्षत्रकाल.

उदाहरण दुसरें-जन्म मुंबई-शके १७८० कार्तिक शुद्ध ३ सोमवार इष्ट-
काल घटि २ तांगिख ८ नोवेंबर १८९८

रविउदय ६-९ जन्मकाल ६ तास ९३ मिनिटें.

अयनांश २१-१-४९ रविमुक्तकाल २२८९ पळें

स्पष्टरवि ६-२३-२३-२६ २३७ मेष

सायनरवि ७-१९-१९-१९ २६६ वृषभ २२८९ रविमुक्तकाल

३०९ मिथुन १२० इष्टकाल

३३७ कर्क २४०९ लग्नमुक्तकाल

३३२ सिंह -९००

३१९ कन्या

३१९ तुल

१६६ वृश्चिक १९०९ दशमाचे

रफायलप्रमाणें १९०९ पळें

नाक्षत्रकाल

दशमाचा नाक्षत्रकाल

मोरवी,

केशव त्रिंबक पेंडसे

मुंबई अक्षांश १८-५७ चे भावलाभन कोष्टक. ध्रुवोन्नतांश १६-३६ ९-४६

अंश	दशम	११	१२	लग्न	अंश	दशम	११	१२	लग्न
१	९	९	८	७	४६	४७	४८	४९	५०
२	१८	१७	१६	१५	४७	४७	४८	४९	५०
३	२८	२६	२५	२४	४८	४८	४९	४९	५०
४	३७	३४	३२	३१	४९	४९	४९	४९	५०
५	४६	४३	४०	३९	५०	५०	५०	५०	५०
६	५५	५१	४८	४७	५१	५१	५१	५१	५१
७	६४	६०	५६	५४	५२	५२	५२	५२	५२
८	७३	६८	६४	६२	५३	५३	५३	५३	५३
९	८३	७८	७२	७१	५४	५४	५४	५४	५४
१०	९२	८६	८०	७८	५५	५५	५५	५५	५५
११	१०१	९५	८८	८६	५६	५६	५६	५६	५६
१२	११०	१०३	९६	९४	५७	५७	५७	५७	५७
१३	१२०	११२	१०५	१०२	५८	५८	५८	५८	५८
१४	१२९	१२०	११२	११०	५९	५९	५९	५९	५९
१५	१३८	१२८	१२०	११८	६०	६०	६०	६०	६०
१६	१४७	१३७	१२८	१२६	६१	६१	६१	६१	६१
१७	१५७	१४६	१३७	१३४	६२	६२	६२	६२	६२
१८	१६६	१५४	१४६	१४२	६३	६३	६३	६३	६३
१९	१७५	१६३	१५३	१४९	६४	६४	६४	६४	६४
२०	१८५	१७२	१६२	१५८	६५	६५	६५	६५	६५
२१	१९४	१८०	१६९	१६६	६६	६६	६६	६६	६६
२२	२०३	१८८	१७७	१७३	६७	६७	६७	६७	६७
२३	२१३	१९७	१८६	१८२	६८	६८	६८	६८	६८
२४	२२२	२०६	१९४	१९०	६९	६९	६९	६९	६९
२५	२३२	२१५	२०३	१९८	७०	७०	७०	७०	७०
२६	२४१	२२४	२११	२०६	७१	७१	७१	७१	७१
२७	२५१	२३३	२२०	२१५	७२	७२	७२	७२	७२
२८	२६०	२४१	२२७	२२३	७३	७३	७३	७३	७३
२९	२७०	२५१	२३६	२३१	७४	७४	७४	७४	७४
३०	२७९	२६०	२४४	२३९	७५	७५	७५	७५	७५
३१	२८९	२६८	२५३	२४८	७६	७६	७६	७६	७६
३२	२९८	२७७	२६१	२५६	७७	७७	७७	७७	७७
३३	३०८	२८६	२७०	२६४	७८	७८	७८	७८	७८
३४	३१७	२९४	२७८	२७२	७९	७९	७९	७९	७९
३५	३२७	३०३	२८७	२८१	८०	८०	८०	८०	८०

अंश	दशम	११	१२	लघ	अंश	दशम	११	१२	लघ
७१	६९४	६५४	६२४	६१३	१०७	१०८४	१०४३	१०१४	१००३
७२	७०५	६६५	६३५	६२४	१०८	१०९५	१०५५	१०२५	१०१४
७३	७१६	६७६	६४६	६३५	१०९	११०६	१०६६	१०३६	१०२६
७४	७२६	६८६	६५६	६४६	११०	१११६	१०७६	१०४६	१०३६
७५	७३७	६९६	६६६	६५६	१११	११२७	१०८६	१०५६	१०४६
७६	७४८	७०७	६७६	६६६	११२	११३७	१०९६	१०६०	१०६०
७७	७५९	७१७	६८७	६७६	११३	११४७	११०६	१०७०	१०७०
७८	७७०	७२८	६९८	६८७	११४	११५७	१११६	१०८२	१०८२
७९	७८०	७३८	७०७	६९६	११५	११६७	११२६	१०९३	१०९३
८०	७९१	७४९	७१८	७०७	११६	११७७	११३६	११०४	११०४
८१	८०२	७६०	७२९	७१८	११७	११८७	११४६	१११५	१११५
८२	८१३	७७१	७४०	७२८	११८	११९७	११५६	११२७	११२७
८३	८२४	७८२	७५०	७३९	११९	१२०७	११६६	११३८	११३८
८४	८३५	७९२	७६१	७५०	१२०	१२१७	११७६	११५०	११५०
८५	८४६	८०३	७७२	७६१	१२१	१२२७	११८६	११६०	११६०
८६	८५६	८१३	७८२	७७१	१२२	१२३७	११९६	११७०	११७०
८७	८६७	८२४	७९३	७८१	१२३	१२४७	१२०६	११८२	११८२
८८	८७८	८३५	८०४	७९२	१२४	१२५७	१२१६	११९३	११९३
८९	८८९	८४६	८१५	८०३	१२५	१२६७	१२२६	१२०६	१२०६
९०	९००	८५७	८२६	८१४	१२६	१२७७	१२३६	१२१७	१२१७
९१	९११	८६८	८३७	८२५	१२७	१२८७	१२४६	१२२८	१२२८
९२	९२२	८७९	८४८	८३६	१२८	१२९७	१२५६	१२३०	१२३०
९३	९३३	८९०	८५९	८४७	१२९	१३०७	१२६६	१२४०	१२४०
९४	९४४	९०१	८७०	८५८	१३०	१३१७	१२७६	१२५२	१२५२
९५	९५५	९११	८८०	८६९	१३१	१३२७	१२८६	१२६३	१२६३
९६	९६६	९२२	८९१	८८०	१३२	१३३७	१२९६	१२७४	१२७४
९७	९७६	९३३	९०२	८९१	१३३	१३४७	१३०६	१२८६	१२८६
९८	९८७	९४४	९१३	९०२	१३४	१३५७	१३१६	१२९८	१२९८
९९	९९८	९५५	९२४	९१४	१३५	१३६७	१३२६	१३००	१३००
१००	१००९	९६६	९३५	९२५	१३६	१३७७	१३३६	१३१३	१३१३
१०१	१०२०	९७७	९४६	९३६	१३७	१३८७	१३४६	१३२५	१३२५
१०२	१०३०	९८८	९५७	९४७	१३८	१३९७	१३५६	१३३७	१३३७
१०३	१०४१	९९९	९६८	९५८	१३९	१४०७	१३६६	१३४८	१३४८
१०४	१०५२	१०१०	९७९	९६९	१४०	१४१७	१३७६	१३५९	१३५९
१०५	१०६३	१०२२	९९२	९८१	१४१	१४२७	१३८६	१३७०	१३७०
१०६	१०७३	१०३२	१००३	९९१	१४२	१४३७	१३९६	१३८२	१३८२

अंश	दशम	११	१२	लघ	अंश	दशम	११	१२	लघ
१४३	१४५३	१४२३	१४११	१४०४	१७९	१७९१	१७९१	१७९०	१७८९
१४४	१४६३	१४३३	१४२२	१४१६	१८०	१८००	१८००	१८००	१८००
१४५	१४७३	१४४३	१४३३	१४२७	१८१	१८०९	१८०९	१८१०	१८११
१४६	१४८३	१४५३	१४४३	१४३८	१८२	१८१८	१८१९	१८२०	१८२१
१४७	१४९२	१४६०	१४४७	१४४८	१८३	१८२८	१८३०	१८३२	१८३२
१४८	१५०२	१४७०	१४५७	१४४८	१८४	१८३७	१८३७	१८४२	१८४२
१४९	१५११	१४८०	१४६७	१४७०	१८५	१८४६	१८४६	१८५२	१८५३
१५०	१५२१	१४९०	१४७६	१४७०	१८६	१८५५	१८५५	१८६२	१८६३
१५१	१५३०	१५०१	१४८६	१४८१	१८७	१८६४	१८६४	१८७२	१८७३
१५२	१५४०	१५११	१४९६	१४९३	१८८	१८७३	१८७३	१८८२	१८८३
१५३	१५४९	१५२१	१५०६	१५०३	१८९	१८८३	१८८३	१८९३	१८९५
१५४	१५५९	१५३१	१५१६	१५१३	१९०	१८९२	१८९२	१९०३	१९०५
१५५	१५६८	१५४१	१५२६	१५२३	१९१	१९०१	१९०१	१९१३	१९१५
१५६	१५७८	१५५१	१५३६	१५३३	१९२	१९१०	१९१०	१९२३	१९२५
१५७	१५८७	१५६१	१५४६	१५४३	१९३	१९१९	१९१९	१९३३	१९३५
१५८	१५९७	१५७१	१५५६	१५५३	१९४	१९२८	१९२८	१९४३	१९४५
१५९	१६०६	१५८१	१५६६	१५६३	१९५	१९३७	१९३७	१९५३	१९५५
१६०	१६१५	१६०१	१५७६	१५७३	१९६	१९४६	१९४६	१९६३	१९६५
१६१	१६२५	१६१२	१५८६	१५८३	१९७	१९५५	१९५५	१९७३	१९७५
१६२	१६३४	१६२२	१५९६	१५९३	१९८	१९६४	१९६४	१९८३	१९८५
१६३	१६४४	१६३१	१६०६	१६०३	१९९	१९७३	१९७३	१९९३	१९९५
१६४	१६५३	१६४१	१६१६	१६१३	२००	१९८२	१९८२	२००३	२००५
१६५	१६६३	१६५१	१६२६	१६२३	२०१	१९९१	१९९१	२००३	२००५
१६६	१६७३	१६६१	१६३६	१६३३	२०२	२०००	२०००	२००३	२००५
१६७	१६८३	१६७१	१६४६	१६४३	२०३	२००९	२००९	२०१३	२०१५
१६८	१६९३	१६८१	१६५६	१६५३	२०४	२०१८	२०१८	२०२३	२०२५
१६९	१७०३	१६९१	१६६६	१६६३	२०५	२०२७	२०२७	२०३३	२०३५
१७०	१७१३	१७०१	१६७६	१६७३	२०६	२०३६	२०३६	२०४३	२०४५
१७१	१७२३	१७११	१६८६	१६८३	२०७	२०४५	२०४५	२०५३	२०५५
१७२	१७३३	१७२१	१६९६	१६९३	२०८	२०५४	२०५४	२०६३	२०६५
१७३	१७४३	१७३१	१७०६	१७०३	२०९	२०६३	२०६३	२०७३	२०७५
१७४	१७५३	१७४१	१७१६	१७१३	२१०	२०७२	२०७२	२०८३	२०८५
१७५	१७६३	१७५१	१७२६	१७२३	२११	२०८१	२०८१	२०९३	२०९५
१७६	१७७३	१७६१	१७३६	१७३३	२१२	२०९०	२०९०	२१०३	२१०५
१७७	१७८३	१७७१	१७४६	१७४३	२१३	२०९९	२०९९	२११३	२११५
१७८	१७९३	१७८१	१७५६	१७५३	२१४	२१०८	२१०८	२१२३	२१२५
१७९	१८०३	१८०१	१७६६	१७६३	२१५	२११७	२११७	२१३३	२१३५
१८०	१८१३	१८११	१७७६	१७७३	२१६	२१२६	२१२६	२१४३	२१४५

अंश	दशम	११	१२	लग्न
२१५	२१२७	२१५०	२१६७	२१७४
२१६	२१३७	२१६१	२१७८	२१८४
२१७	२१४७	२१७१	२१८९	२१९६
२१८	२१५६	२१८१	२१९९	२२०६
२१९	२१६६	२१९२	२२१०	२२१७
२२०	२१७६	२२०२	२२२१	२२२८
२२१	२१८६	२२१३	२२३२	२२३९
२२२	२१९६	२२२३	२२४३	२२५०
२२३	२२०६	२२३४	२२५४	२२६१
२२४	२२१६	२२४४	२२६५	२२७२
२२५	२२२६	२२५५	२२७६	२२८३
२२६	२२३६	२२६६	२२८६	२२९४
२२७	२२४६	२२७६	२२९७	२३०५
२२८	२२५६	२२८६	२३०८	२३१६
२२९	२२६६	२२९६	२३१९	२३२८
२३०	२२७६	२३०८	२३३१	२३३९
२३१	२२८६	२३१८	२३४२	२३५०
२३२	२२९६	२३२९	२३५३	२३६१
२३३	२३०६	२३३९	२३६४	२३७२
२३४	२३१६	२३५०	२३७५	२३८३
२३५	२३२६	२३६०	२३८६	२३९४
२३६	२३३६	२३७१	२३९७	२४०६
२३७	२३४६	२३८२	२४०८	२४१७
२३८	२३५६	२३९३	२४१९	२४२८
२३९	२३६६	२४०४	२४३०	२४४०
२४०	२३७६	२४१४	२४४१	२४५०
२४१	२३८६	२४२५	२४५३	२४६२
२४२	२३९६	२४३६	२४६३	२४७३
२४३	२४०६	२४४६	२४७५	२४८५
२४४	२४१०	२४४८	२४८६	२४९६
२४५	२४२०	२४५८	२४९६	२४९६
२४६	२४३१	२४६९	२४९७	२५०७
२४७	२४४१	२४८०	२५०८	२५१८
२४८	२४५२	२४९०	२५१८	२५२८
२४९	२४६२	२५०१	२५२९	२५३०
२५०	२४७३	२५१२	२५४०	२५४२

अंश	दशम	११	१२	लग्न
२५१	२४८४	२५२३	२५६४	२५७४
२५२	२४९५	२५३५	२५७५	२५८६
२५३	२५०६	२५४६	२५८६	२५९७
२५४	२५१६	२५५७	२५९७	२६०८
२५५	२५२७	२५६७	२६०८	२६१९
२५६	२५३७	२५७८	२६१९	२६३१
२५७	२५४८	२५८९	२६३०	२६४२
२५८	२५५९	२५९९	२६४१	२६५३
२५९	२५६०	२६०९	२६५२	२६६४
२६०	२५७०	२६१९	२६६३	२६७५
२६१	२५८०	२६२९	२६७४	२६८६
२६२	२५९०	२६३९	२६८५	२६९७
२६३	२६००	२६४९	२६९६	२७०८
२६४	२६१०	२६५९	२७०७	२७१९
२६५	२६२०	२६६९	२७१८	२७३०
२६६	२६३०	२६७९	२७२९	२७४१
२६७	२६४०	२६८९	२७३०	२७५१
२६८	२६५०	२६९९	२७४१	२७६२
२६९	२६६०	२७०९	२७५२	२७७३
२७०	२६७०	२७१९	२७६३	२७८४
२७१	२६८०	२७२९	२७७४	२७९५
२७२	२६९०	२७३९	२७८५	२८०६
२७३	२७००	२७४९	२७९६	२८१७
२७४	२७१०	२७५९	२८०७	२८२८
२७५	२७२०	२७६९	२८१८	२८३९
२७६	२७३०	२७७९	२८२९	२८५०
२७७	२७४०	२७८९	२८३९	२८६१
२७८	२७५०	२७९९	२८५०	२८७२
२७९	२७६०	२८०९	२८६०	२८८३
२८०	२७७०	२८१९	२८७०	२८९४

अंश	दशम	११	१२	लग्न
२८१	२८८०	२८२९	२८७४	२८६५
२८२	२८९०	२८३९	२८८५	२८७६
२८३	२९००	२८४९	२८९६	२८८६
२८४	२९१०	२८५९	२९०७	२८९६
२८५	२९२०	२८६९	२९१८	२९०६
२८६	२९३०	२८७९	२९२९	२९१६
२८७	२९४०	२८८९	२९४०	२९२६
२८८	२९५०	२८९९	२९५१	२९३६
२८९	२९६०	२९०९	२९६२	२९४६
२९०	२९७०	२९१९	२९७३	२९५६
२९१	२९८०	२९२९	२९८४	२९६६
२९२	२९९०	२९३९	२९९५	२९७६
२९३	३०००	२९४९	३००६	२९८६
२९४	३०१०	२९५९	३०१७	२९९६
२९५	३०२०	२९६९	३०२८	३००६
२९६	३०३०	२९७९	३०३९	३०१६
२९७	३०४०	२९८९	३०४०	३०२६
२९८	३०५०	२९९९	३०५१	३०३६
२९९	३०६०	३००९	३०६२	३०४६
३००	३०७०	३०१९	३०७३	३०५६
३०१	३०८०	३०२९	३०८४	३०६६
३०२	३०९०	३०३९	३०९५	३०७६
३०३	३१००	३०४९	३१०६	३०८६
३०४	३११०	३०५९	३११७	३०९६
३०५	३१२०	३०६९	३१२८	३१०६
३०६	३१३०	३०७९	३१३९	३११६
३०७	३१४०	३०८९	३१५०	३१२६
३०८	३१५०	३०९९	३१६१	३१३६
३०९	३१६०	३१०९	३१७२	३१४६
३१०	३१७०	३११९	३१८३	३१५६
३११	३१८०	३१२९	३१९४	३१६६
३१२	३१९०	३१३९	३२०५	३१७६
३१३	३२००	३१४९	३२१६	३१८६
३१४	३२१०	३१५९	३२२७	३१९६
३१५	३२२०	३१६९	३२३८	३२०६
३१६	३२३०	३१७९	३२४९	३२१६
३१७	३२४०	३१८९	३२५०	३२२६
३१८	३२५०	३१९९	३२६१	३२३६
३१९	३२६०	३२०९	३२७२	३२४६
३२०	३२७०	३२१९	३२८३	३२५६

नाक्षत्रकालः—कोणत्याही वर्षाच्या पाहिजे त्या तारखेचा माघ्यान्हीचा नाक्षत्रकाल पाहिजे असल्यास तो खालील रीतीने काढावा. हा येणारा नाक्षत्रकाल थोडा स्थूल असतो; तारीख २२ मार्च रोजी दुपारी १२ वाजतां नाक्षत्रकाल ० तास ० मिनिटें असतो. तारीख २२ एप्रिल रोजी दुपारी १२ वाजतां नाक्षत्रकाल २ ता ० मिनिटें असतो. तारीख २२ मे रोजी दुपारी १२ वाजतां नाक्षत्रकाल ४ तास ० मिनिटें असतो. तारीख २१ जून रोजी दुपारी १२ वाजतां नाक्षत्रकाल ६ तास ० मिनिटें असतो. तारीख २२ जुलई रोजी दुपारी १२ वाजतां नाक्षत्रकाल ८ तास ० मिनिटें असतो. तारीख २२ आगस्ट रोजी दुपारी १२ वाजतां नाक्षत्रकाल १० तास ० मिनिटें असतो. तारीख २१ सप्टेंबर रोजी १२ वाजतां नाक्षत्रकाल १२ तास ० मिनिटें असतो. तारीख २१ आक्टोबर रोजी दुपारी १२ वाजतां नाक्षत्रकाल १४ तास ० मिनिटें असतो. तारीख २१ नोव्हेंबर रोजी दुपारी १२ वाजतां नाक्षत्रकाल १६ तास ० मिनिटें असतो. तारीख २१ डिसेंबर रोजी दुपारी १२ वाजतां नाक्षत्रकाल १८ तास ० मिनिटें असतो. तारीख २१ जानेवारी रोजी दुपारी १२ वाजतां नाक्षत्रकाल २० तास ० मिनिटें असतो. तारीख २० फेब्रुवारी रोजी दुपारी १२ वाजतां नाक्षत्रकाल २२ तास ० मिनिटें असतो. नाक्षत्रकाल दररोज सरासरी ४ मिनिटांनी वाढतो. उदाहरणार्थ आपणास तारीख ९ एप्रिलचा माघ्यान्हीचा नाक्षत्रकाल काढणें आहे. तारीख २२ एप्रिलचा नाक्षत्रकाल २ ता. ० मि. उणें १ ता. ८ मि. (तारीख ९ एप्रिल तें २२ एप्रिलपर्यंतचे दिवस १७ व दररोज ४ मिनिटांप्रमाणें नाक्षत्रकालाची दैनिक गति) = ० ता. ६२ मि. साधारणपणें आपणांस ज्या महिन्याच्या तारखेचा नाक्षत्रकाल पाहिजे असेल त्याच महिन्याच्या त्याच तारखेचा नाक्षत्रकाल कोणत्याही वर्षाचे पचांगांत पाहावा व तो उपयोगांत आणावा हा थोडा स्थूल असतो.

संपादक.

बालमृति.

(ले. राम नारायण)

(३२ पानावरून संपूर्ण.)

कुंडली नंबर ८ मध्ये पुढें लिहिल्याप्रमाणें आयुष्यहानिकारक योग घडले आहेत:—

लग्नः—

- (१) लग्न बलहीन राशीचें आहे. नियम ३ रा.
 (२) लग्नेश शनि नीच असून लयदर्शक स्थानांत आहे. नियम ४ था.
 (३) उदित अंशावरोवर चतुर्थेश मंगळ व (४) गुरु केंद्रयोग करीत आहेत. नियम ९ वा.

चंद्रः—

- (९) चंद्र बलहीन असून (६) त्याच्या वरोवर शुक्र केंद्रयोग व (७) मंगळ षडाष्टक योग करीत आहे. नियम १ ला.

रविः—

- (८) रवि स्थानबलहीन असून (९) नेपच्युन वरोवर षडाष्टक योग करीत आहे. नियम २ रा.

इतर योगः—

- (१०) केंद्रांतून हर्शल शनीचा केंद्र योग (११) शनि-नेपच्युनांचा केंद्रयोग व (१२) हर्शल नेपच्युनांचा प्रतियोग होत आहे. नियम ८ वा.

वर लिहिल्याप्रमाणें अशुभ योग झाले आहेत त्यामुळें बालवयांत मृत्यु घडून आला. बालमृतीचे योग या कुंडलीमध्ये स्पष्टच आहेत.

मागील अंकांत दिलेल्या चार कुंडल्यांमध्ये कोणते योग आयुष्यवर्धक व आयुष्यहानिकारक झाले आहेत हे दाखविले आहे त्यावरून आयुष्यवर्धक योगांपेक्षा आयुष्यहानिकारक योग बालमृतीच्या कुंडल्यांमध्ये किती प्रबल असतात याची स्पष्ट कल्पना वाचकांस होईल. उदाहरणाकरता घेतलेल्या कुंडल्यांमध्ये दाखविल्याप्रमाणे या दोन प्रकारच्या योगांची तुलना पान २९ वर दिलेल्या नियमानुसार कोणालाही करता येण्यासारखी आहे. अशी तुलना करून आयुष्यहानिकारक योगांचे प्राबल्य अधिक आहे असे ठरल्यावर भविष्यकालनिर्णयपद्धतीप्रमाणे मूळचे अनिष्टयोग केव्हा फलरूप होतात हे ठरविले पाहिजे. मूळ कुंडलीमध्ये कोणताही योग झालेला असला तरी तो फलरूप होण्याच्या वेळी भविष्यकालनिर्णयाप्रमाणे तद्योतक ग्रहस्थिति याची लागते या ज्योतिषशास्त्रातील मूलभूत सिद्धांताप्रमाणे बालमृतीचे योतक योग झाले असले तरी मूळच्या योगांचा अनिष्टपणा तीव्रतर करणारे योग याचे लागतात.

भविष्यकाल निर्णय करण्याच्या पद्धति अनेक आहेत पण त्यांमध्ये दिनवर्ष-पद्धति व परिभ्रमणपद्धति या दोन पद्धती अधिक विश्वसनीय आहेत असा आमचा अनुभव आहे. या दोन पद्धतीने बालमृतीचा कालनिर्णय होण्यासारखा आहे. प्रस्तुत निबंधांत तत्त्वतः जे बालमृतीचे नियम सांगितले आहेत ते लक्ष्यांत घेतले व दिनवर्ष व परिभ्रमण या पद्धतीने कोणत्या वेळी अनिष्ट योग घडून येतात हे लक्ष्यपूर्वक पाहिले तर बालमृतीच्या संबंधाने पुष्कळच समाधानकारक असा निर्णय करता येतो. बालमृतीचे प्रथम नियम नमूद करून त्याची सत्यता दाखविण्याकरता प्रस्तुत निबंधांत काही उदाहरणे दिली आहेत त्याचप्रमाणे बालमृतीच्या कालनिर्णयासंबंधाने ही उदाहरणे दाखवायला पाहिजेत परंतु असे करण्यास निबंधाचा विस्तार अधिक करावा लागेल हे जाणून फक्त एकच कुंडलीचा विचार येथे करतो.

बालमृति योगाची नं. ९ ची कुंडली मागील अंकाच्या २७ व्या पानावर दिली आहे. त्या कुंडलीमध्ये मृत्युकारक असे १९ योग झाले आहेत असे दाखविले आहे. या कुंडलीतील योगावरून मृत्युकाल कोणता याचा विचार करू, दिनवर्षपद्धतीप्रमाणे जे योग चालू होते ते लक्ष्यांत घेण्यासारखे आहेत.

(१) लग्न व नेपच्युन यांचा प्रतियोग (२) मूळ चंद्र व शनि यांचा प्रतियोग (३) मूळ चंद्र व मंगळ यांचा केंद्रयोग (४) शनि-मंगळांचा केंद्रयोग, हे चारही भयंकर स्वरूपाचे योग चालू होते. 'एकैकमप्यनर्थाय किमु यत्र चतुष्टयम्' अशी स्थिति होती. हे चार योग चालले असता मृत्यु नक्की घडणार असे अनुमान करणे कठीण नाही. हे योग चालले असता गोचर ग्रहावरून कोणता महिना अनिष्ट होता हे पाहू. ज्या ग्रहामध्ये अनिष्ट स्वरूपाचे योग घडून येत आहेत त्या ग्रहांना पीडित करणारी गोचर ग्रहांची भ्रमणे लक्ष्यांत घेतली पाहिजेत. नेपच्युन, हर्षल व शनि यांची भ्रमणे मूळच्या पीडित ग्रहांवरून पहिल्या वर्षी होत नव्हती. मंगळाचे भ्रमण सप्टेंबर महिन्यामध्ये चंद्राच्या सप्तमांतून, मूळच्या शनीवरून व स्वस्थानाच्या केंद्रांतून होत होते अर्थात ह्या महिन्यामध्ये मूळ व चलित अशा दोन्ही प्रकारांनी दर्शविलेल्या मृत्युकारक योगांची तीव्रता अधिक होत होती. त्याच्या नंतर पुढील वर्षाच्या फेब्रुवारीमध्ये मंगळ घनुराशीत शिरून तसाच योग करीत होता. म्हणजे पहिल्या वर्षीत सप्टेंबर व फेब्रुवारी हे दोन महिने मृत्युकालदर्शक होते. सप्टेंबर महिन्यांत चलित चंद्र व गोचर गुरु यांची युति आहे व मंगळाचे भ्रमण प्राणशक्तिकारक रवीच्या त्रिकोणांतून होत होते. फेब्रुवारी महिन्यांत चंद्रगुरूचा शुभ योग नसून रवीच्या बरोबर मंगळाचाही शुभ योग होत नव्हता म्हणजे फेब्रुवारी महिना हाच अधिक अनिष्ट ठरतो आणि त्याप्रमाणेच त्या महिन्यामध्ये मृत्यु घडून आला.

प्रस्तुत निबंधांत बालमृतीचे योग कोणत्या स्वरूपाचे असतात हे पूर्वाचार्यांच्या मतांचे निरीक्षण करून सांगितले आहे. त्यानंतर योगदर्शक कुंडल्यांचा विचार करून कालनिर्णयासंबंधाने स्वमत नमूद केले आहे आणि एक उदाहरण देऊन कालनिर्णयाची दिशाही दाखविली आहे. अशा रीतीने बालमृतीचा विचार केलेला आहे त्यावरून वाचकांना बालमृतीच्या शेंकडा नव्वद कुंडल्यांचा निर्णय करता येईल असे आम्हांस वाटते.

बालायुष्याचा विचार करतांना आईवापांच्या कुंडल्याही विचारांत घ्याव्या असे कांहीं ज्योतिर्विदांचे मत आहे. मुलांच्या कुंडल्यांवरून जो निर्णय करता येईल त्याला आईवापांच्या कुंडल्यांवरून दुजोरा मिळेल असे आम्हांसही वाटते. बालमृतीसंबंधाने दुसरी एक महत्वाची गोष्ट कांहीं पाश्चिमात्य ज्योतिर्विदांनी पुढे आणलेली आहे ती ही की जन्मकुंडलीवरोवरच आधानकुंडलीचाही विचार केला तर बालमृतीच्या शेंकडा नव्याणव कुंडल्यांचा समाधानकारक निर्णय करता येतो. या मताचा विचार प्रस्तुत निबंधांत करणे अशक्य आहे कारण आधानकालची कुंडली पाश्चिमात्य ज्योतिर्विद कशी मांडतात या संबंधाने येथे सांगितले पाहिजे. शेंकडा नव्याणव कुंडल्यांचा समाधानकारक निर्णय करणाऱ्या पद्धतीची माहिती कितीही विस्तार करावा लागला असता तरी दिली असती पण या पद्धतीसंबंधाने पाश्चिमात्य ज्योतिर्विदांमध्ये हल्ली जो वाद चालला आहे त्यावरून निश्चयात्मक असे कांहीं विशेष सांगता येईल असे दिसत नाही. म्हणून प्रस्तुत प्रसंगी त्या पद्धतीसंबंधाने विचार न करणे हे चांगले.

॥ श्रीसद्गुरवे नमः ॥

ज्योतिर्माला

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्रत्समाजा
ये ये तानेप यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष ३ रं.

आगष्ट १९१७.

{ अंक ५ वा.

स्फुट विचार

आर्यन एकसाल्शिऑर लीगतर्फे जुन्या गांधर्व महाविद्यालयाच्या जागेत डॉ. केळकर यांच्या हॉलमध्ये “रोग वरे होण्यास शास्त्रीय पद्धति कोणती ? या वादविवादाच्या सप्ताहास सोमवार ता. १६ जुलै रोजी सायंकाळी सुरवात झाली. त्यावेळी सातारा जिल्ह्यांतील वाटेगाव येथील श्रीयुत भास्कर रामचंद्र ज्योतिषी यांचा “वैद्यकांत फलज्योतिषाचा उपयोग” यावरील आलेला निबंध वाचून दाखविण्यांत आला होता. हा निबंध जरी सर्वांगसुंदर नाही तरी महत्वाचा असल्यामुळे तो आम्हीं ता. १७ च्या इंदु प्रकाशावरून मालेच्या वाचकांरितां किंबहुना फल ज्योतिष शास्त्राच्या विद्यार्थ्यांकरितां पुन्हा छापित आहों. श्रीयुत भास्करराव यांनी पुणे येथे भरलेल्या वैद्यक

संमेलनांत हेच विचार निबंध रूपानें मांडले होते. परंतु कोणत्याच वर्तमान-पत्रांत त्यासंबंधानें उल्लेख नसल्यामुळे आजपर्यंत त्यांतील विचार इतर कोणास कळले नाहींत. पुष्कळ ज्योतिर्विद आपले विचार व शोध इतर मासिककार किंवा वर्तमानपत्रकार यांचेकडे प्रसिद्ध करण्याकरितां पाठवितात परंतु त्यांस ह्या विषयांची गोडी नसल्यामुळे बहुशा केराच्या टोपलीचा आश्रय करण्याचा प्रसंग येतो, तर कित्येक वेळां ते प्रसिद्ध होऊन त्याचा फलज्योतिष विद्यार्थ्यांस जसा उपयोग व्हावयास पाहिजे तसा होत नाहीं. असले विषय फलज्योतिष विषयास वाहिलेल्या मासिकामध्ये आले असतां त्यापासून जितका उपयोग होईल तितका वर्तमान पत्रांत किंवा इतर ठिकाणीं प्रसिद्ध झालेल्या लेखावरून होईल असें वाटत नाहीं.

वैद्यकांत ज्योतिषाचा—फलज्योतिषाचा उपयोग

“हा आजचा माझा निबंध आहे. ज्योतिषाचें नांव ऐकतांच पुष्कळांना त्यांत कांहीं अर्थ नाहीं, ही वेडी समजूत आहे, हा भोळेपणा आहे असें वाटेल. पण तें चुकीचें होय. फलज्योतिष नैसर्गिक शास्त्रापैकीं एक होय हें कोणाच्याही कुंडलीच्या भावस्थानावरून विचार करितां आढळून येईल. त्यांतील भावस्थानें व त्यांचीं नांवें आणि त्यांवरून होणारे विचार निसर्गसिद्ध येणाऱ्या अनुभवावरूनच ठरविलेले आहेत. फलज्योतिषाच्या नांवाखालीं पुष्कळ शकुनी भाग जोडल्यामुळे मूळचें स्वरूप ध्यानांत येईनासें झालेले आहे. अशांनं तें शास्त्र भिक्षुकांचे झाल्यानें त्याचा फार थोड्यांना अनुभव येत असतो.

कुंडलीतील षष्ठ व अष्टम हीं स्थानें रोगदर्शक असतात. त्या स्थानांची अनिष्ट ग्रहदशा आली म्हणजे रोग होतो. ग्रह पीडा करितात तेव्हां शरिरांत रोग दोन कारणांनीं उत्पन्न होतात. एक ग्रहांचीं तत्वे शरिरांत कमी झाल्यानें किंवा ग्रहांचीं तत्वे अंगांत जास्त झाल्यानें, जन्मकालच्या ग्रहस्थित्यनुसार जें ठरलेलें आयुष्य असेल तें वाढवितां येणें शक्य नाहीं. त्या वेळीं शुद्धक रोगांनं

अंत होईल. पण एरव्हीं होणारे रोग बरे करतां येतील. ज्योतिषाचा उपयोग करून तदनुरूप औषधपध्यादि योजिलें पाहिजे. याचा मी आज दोन वर्षे अनुभव घेत आहे. शेंकडा ८० जणांना गुणही आलेले आहेत. पूर्वी माझा ज्योतिषावर विश्वास नव्हता, पण आतां निसर्गसिद्ध नियम करण्याकरितां शेंकडों लोकांच्या कुंडल्यांचे परिशीलन करण्याचा मी उपक्रम सुरू केला व असें ठरलें कीं, षष्ठ किंवा अष्टम स्थानीं क्षीण चंद्र, शुक्र, राहु हे ग्रह असतील त्यांना ऑपरेशन सोसणार नाहीं. यासाठीं त्यांनीं ऑपरेशन करून घेऊं नये, व डॉक्टर किंवा वैद्य यांनीं तसा सल्लाही देऊं नये. अष्टम स्थानीं शनि असल्यास प्लेगसारखे रोग होतात. तेथेंच शुक्र असल्यास कॉलेन्यासारखे रोग होतात. तेथें मंगळ असेल तर मुळव्याधीसारखे रोग जडतात. त्या ठिकाणीं मंगळ वक्त्री व विकृत असेल तर अधिकांग व्यंग—सहावें बोट, आवाळु वगैरे होत असतें. त्या स्थानीं रवी असल्यास अनिष्ट दशा आली तर हिवताप येऊं लागतो व तो किनाइननें रहात नाहीं, पण देशी वैद्यांच्या काढ्यानें रहातो. लहान मुलांचे रोग मंगळाच्या कमीपणामुळे झाले असतील तर डोंगरे यांचे वालामृत देऊन बरे होतात खास. पण तेंच मूल चंद्राच्या दशनें पीडित असलें तर बालामृताचा कांहीं उपयोग होत नाहीं. षष्ठस्थानाचा स्वामी शुभ असून तो पापग्रहानें दूषित झाला असेल तर मधुमेहासारखे विकार जडतात षष्ठ स्थानीं मेष राशि असेल तर अर्धांगासारखे वातरोग संभवतात. विस्तारमयास्तव जास्त न सांगतां एवढें मात्र सांगणें आहे कीं, फल ज्योतिष शास्त्र शिकून मग रोग्यांना औषधोपचार करणें जास्त हिताचें होणार आहे अलोपथी, होमिओपथी, हायड्रोपथी, व्यायामोपचार, उपोषणादि प्रकार वगैरेंत केव्हां कोणत्या उपायांनं रोग साध्य व बरा होण्यासारखा आहे हें या शास्त्रानें चांगलें कळेल.

समजा, एका क्षयरोग्याची कुंडली घेतली आणि तिच्यांत षष्ठस्थानीं चंद्र क्षीण आहे, तेथेंच शुक्र आहे, चतुर्थस्थानीं मंगळ असून तो ग्रह

अनिष्ट आहे. डॉक्टर व वैद्य यांनी क्षयरोग निश्चित केला, औषधोपचार सुरू झाले, प्रथम गांठी वैद्य थकला—अलोपाथी डाक्टर दमले, होमिओपाथी श्रमले, अन्योपचार झाले मग रोगी कंटाळला तेव्हां सर्व सोडून देऊन तो मर्जीप्रमाणे वागू लागला; व काहीं उपचार न करितां बरा झाला. असे प्रकार पुष्कळ घडलेले आहेत व नेहमी घडतात पण कोणी देव पावला म्हणो, कोणी ताईत बांधोन गुण आला म्हणो, मी म्हणेन की, ग्रहानेंच गुण आला. तो इष्ट होता तेव्हां ठीक होतें. अनिष्ट झाला तेव्हां रोग झाला व पुन्हा इष्ट होताच रोग गेला. मग औषधोपचार होवोत किंवा राहोत; औषधानें बरे होतात तर मग अपवाद कां असतात ? याचें कारण ग्रह होत. यासाठीं रोग्याची परीक्षा दर्शनापेक्षां त्याची कुंडली पाहून करावी. व त्या रीतीनें औषध द्यावें. अशानें औषध अचूक देतां येतें. त्यानें गुण येतो. पैशाचा फुकट व्यय होत नाही. रोग असाध्य कोटींत जात नाही. पुण्यास भरलेल्या आठव्या वैद्यसंमेलनांत निबंध रूपानें हेच विचार मी मांडले आहेत. मी वैद्य किंवा डॉक्टर नाही. पण ज्योतिषशास्त्राची चिकित्सक-बुद्धीनें परीक्षा करतांना आलेला अनुभव आपणांपुढें मांडलेला आहे.”

* * * *

त्यानंतर डॉ. माधव सदाशिव केळकर यांचें भाषण खालील-प्रमाणें झालें,—

‘मी दोन वर्षांत पांच पन्नास कुंडल्या पाहिल्या आहेत. कुंडली बरोबर असली तर रंग, शरीराची ठेवण, व रोग होणारे भाग त्यांवरून कळून येतात. मी एका रोग्याला डाक्टरच्या दृष्टीनें जी माहिती सांगितली तीच त्याला एक ज्योतिषी भेटावयास आला त्यानें सांगितली. दुसरा एक ज्योतिषी मजकडे आला. त्याला मूळव्याध झाली होती ती कापण्यांत धोका आहे असें त्याला ठाऊक होतें ही गोष्ट त्यानें मला सांगितली, तेव्हां न कापतां उपाय मी करीन असें सांगितलें पुढें तो मिरजेस गेला तेथें त्यानें ऑपरेशन

करून घेतलें. त्याला न्युमोनिया झाला. या दोन महिन्यांत सुख कां वाटत नाही, याचा तो विचार करू लागला. त्याला वाटलें कीं मुहुर्तावर घरून निघालों नाही म्हणून असें झालें. पुन्हा तो घरीं जाऊन सुमुहुर्तावर निघाला पण वाटेंतच मरण पावला. इंग्रजीत मेडिकल अँस्ट्रालजी पॅरीस व जर्मनी-मध्ये शिकवितात.”

* * * *

डॉ. माधवराव सदाशिव केळकर यांचा अनुभव विशेष महत्त्वाचा आहे. जन्मकाळ बरोबर असल्यास त्या वेळेच्या कुंडलीवरून केलेलें स्वभाववर्णन, आयुष्यांत होणाऱ्या घडामोडी व होणारे रोग वगैरे यांचें वर्णन फारच मार्मिक रीतीनें करितां येतें असा आमचा पुष्कळ वर्षांचा अनुभव आहे. कुंडली-वरून जन्मलेल्या प्राण्यास कोणत्या प्रकारचे रोग कोणत्या वर्षीं होतील याची कल्पना जितकी ज्योतिर्वैद्यकावरून करितां येईल तितकी इतर कोणत्याच साधनावरून किंवा परीक्षेवरून करितां येईल असें आम्हांस वाटत नाही. ज्योतिर्वैद्यकावर मराठीमध्ये किंवा संस्कृतमध्ये आज चांगला ग्रंथ उपलब्ध नाही. जुन्या ग्रंथांमध्ये यासंबंधानें बरेंच विवेचन पाहण्यास मिळतें परंतु तें जितकें उपपत्तीस धरून असावयास पाहिजे तेवढें वाटत नाही. या संबंधांत आम्ही कुंडल्यांचा संग्रह करून अनुमानें बसविली आहेत. तीं सवडीनुसार मालेमध्ये प्रसिद्ध करण्याचा आमचा मानस आहे.

ज्योतिर्वैद्यकास डाक्टर लोकांच्या मदतीची अवश्य जरूर आहे. त्यांच्या साहाय्याशिवाय तें सशास्त्र बनणार नाही असें आम्हांस वाटते. ह्या बाबतीमध्ये डॉ. माधवराव सदाशिव केळकर यांचेसारख्यांचें लक्ष वेधत आहे, ही फार आनंदाची गोष्ट आहे. पाश्चात्य देशांत अनेक डाक्टर ज्योतिष जाणणारे असून त्यांनीं रोगी प्रथम भेटण्यास केव्हां आला किंवा तो आजारी केव्हां झाला वगैरे गोष्टींची नोंद ठेऊन नंतर ज्योतिष ग्रंथामध्ये वर्णन केलेल्या कोण कोणत्या गोष्टी कशा अनुभवास येतात याचा चांगला

शोध चालविलेला आहे. मोठमोठाली ऑपरेशनसु कोणत्या वेळीं केलीं असतां उत्तम यशस्वी होतात याची कल्पना ज्योतिष शास्त्राचे साह्यानें फारच चांगली करितां येते. प्रत्येक गोष्टीस कालाची विशेष आवश्यकता आहे. योग्य हंगाम भोग्य नक्षत्रावर व योगावर वनस्पति गोळा केल्या किंवा औषधांचें खळ केलें असतां तीं औषधें विशेष गुणकारी होतात असें चांगल्या चांगल्या वैद्यांचें मत आहे. ज्योतिषशास्त्राचें मुख्य काम कालज्ञान करून देण्याचें आहे.

* * * * *

ज्योतिर्विद भास्करराव रामचंद्र यांचा निबंध फारच स्थूल दृष्टीनें लिहिलेला असून त्यांतील कित्येक विधानें उपपत्तीस धरून नार्हात. आर्य ज्योतिष ग्रंथामध्ये सांगितलेला रोगविचार फार स्थूल व कित्येक ठिकाणीं तो साफ चुकीचा आहे असें आम्हांस वाटते. कोणत्याही रोगाचा विचार करते वेळीं तो आधुनिक शारीरशास्त्रास धरून झाला असतां जास्त चांगला असें आम्हांस वाटते. उदाहरणार्थ क्षय हा विकार किंवा रोग कोणकोणत्या गोष्टींमुळे होतो. त्याचेमुळे शरिरामधील कोणकोणती इंद्रियां पीडित किंवा रोगग्रस्त होतात किंवा क्षयाच्या किती जाती आहेत वगैरे गोष्टींची अगोदर माहिती घेऊन नंतर क्षयरोगासंबंधानें नियम केले पाहिजेत, नुसतें पृष्ठ किंवा अष्टमस्थानामध्ये चंद्र किंवा शुक्र पीडित असल्यानें क्षय होईलच असें म्हणतां येणार नाही. कुंडलीमध्ये पृष्ठ अष्टमस्थानामध्ये ग्रह नसतांही क्षय किंवा असेच दुसरे विकार झालेले पाहण्यास मिळतात, जेथें पुढूसाची क्रिया विघडून किंवा फुकुसामध्ये विकृती झाल्यानें क्षयरोग झाला असेल तेथें विशिष्टच ग्रहस्थिति पाहण्यास मिळते. व जेथें आंतड्यामध्ये विकृती होऊन क्षयाची भावना झाली असेल तेथें निराळीच ग्रहस्थिति पाहण्यास मिळेल. मूत्रपिंडाचे रोग होण्यास किंवा मधुमेह होण्यास पृष्ठच स्थान विघडावें लागतें असें नाही. क्रांतिवृत्तामधील द्वादश राशींचा व शरीराच्या निरनिराळ्या अवयवांचा अति निकट संबंध आहे. विशिष्ट राशीमध्ये विशिष्ट ग्रहस्थिति

असतां तद्योतक शरीराचे विभागामध्ये रोग झालेला पाहण्यास मिळतो. ज्योतिर्वैद्यक हा विषय फारच गमतीचा असून फलज्योतिष शास्त्राची सत्यता पटवून देण्याचे कामांत फारच महत्त्वाचा आहे; श्रीयुत भास्करराव हे या विषयामध्ये मन घालून मालेच्या द्वारे आपले विचार म्हणजे कोणती दशा कशी आली असतां कसकशी अनिष्ट फळें मिळतात वगैरे विषयाचें विवेचन करतील अशी आम्हांस आशा आहे.

* * * * *

आमचे मित्र ज्योतिर्विद अंबाप्रसाद यांचेकडून 'नक्षत्रांचा घोंटाळा' या विषयावर लहान पण चटकदार लेख आलेला आहे तो आम्हीं आमच्या वाचकांकरितां चालू अंकामध्ये छापिला आहे. ज्यो. अंबाप्रसाद यांनीं आम्हीं पुण्यास स्थापन झालेल्या ज्योतिर्विचारिणी सभेसंबंधें व त्या सभेमार्फत होणाऱ्या सभांची व पंचांग शोधन कार्यासंबंधी माहिती न देण्याचें कारण विचारल आहे. एक तर या सभेमध्ये काय कार्य होत आहे, ती कोणत्या उद्देशानें स्थापित झाली आहे वगैरे गोष्टींसंबंधानें अद्याप पावेतो आम्हांस मुळींच कोणत्याही प्रकारची माहिती तिच्या चिटणिसांकडून देण्यांत आलेली नाही म्हणून या सभेच्या कार्यक्षेत्रासंबंधानें आम्हीं कोणत्याच प्रकारें लिहिलें नाही. दुसरे मालेची सांपत्तिक स्थिति एखादा रिपोर्टर ठेऊन बातमी मागविण्यासारवी नसल्यामुळे तशा रिपोर्टाच्या बातमीचा फायदा घेतां आला नाही. ज्योतिर्विचारणी सभेकडून कोणतीही माहिती वगैरे मालेमध्ये प्रसिद्ध होण्याकरितां आली असती तर ती आम्हीं मोठ्या आनंदानें प्रसिद्ध केली असती. ज्योतिर्विचारिणी सभेस ज्योतिर्मालेची माहितीच नाही असें आमच्यानें म्हणवत नाही.

नक्षत्राचा घोंटाळा !

[लेखक—अंबाप्रसाद.]

पुण्यास स्थापन झालेल्या ज्योतिर्विचारणी सभेमार्फत दर आठवड्यास या ज्योतिष विषयावर व्याख्यानं होत आहेत. अशीं व्याख्यानें होत असून त्याचा सारांश वर्तमानपत्रांतूनही घेतो. केवळ ज्योतिष विषयास वाहिलेल्या 'ज्योतिर्मालेंत' असल्या सभांचे व त्या सभांतून झालेल्या व्याख्यानांचे खुलासे-वार रिपोर्ट येणें वाजवी असतां तसें झाल्याचें आजपर्यंत दिसले नाहीं, इतकेंच नव्हे तर अशा सभा होत असल्याची वार्ताही ज्योतिर्मालेच्या संपादकांनीं आपल्या वाचकांस दिली नाहीं असें कां ? जर ज्योतिर्विचारांस जागा दिली नाहीं तर मग कोणत्या विषयास द्यावयाची ? मला वाटतें असा एखादा रिपोर्टर मालाकारांनीं पुण्यास ठेवला नसावा.

पण असा रिपोर्टर जरी ठेवला नसला तरी ज्योतिर्विचारणी सभेच्या चिटणिसांनीं तरी सभेची साग्र हकीकत ज्योतिर्मालेकडे पाठवावयाची होती. ती पाठवून छापली जाणार नाहीं असें मला तरी वाटत नाहीं. जर हीच खरी स्थिति असेल तर तिची सुधारणा यापुढें तरी ज्योतिर्विचारणी सभेचे चिटणीस करतील अशी आशा करितों.

ज्योतिर्विचारणी सभेमार्फत झालेल्या व्याख्यानमालेंत वे. भाऊ शास्त्री लेले यांचें एक व्याख्यान झालें व त्यांनीं एक चमत्कारिक कोडेंच उलगडिलें म्हणावयाचें. हें कोडें ऐकून सर्व सायन व निरयन ज्योतिषवर्गास आश्चर्यच वाटेल व त्या कोड्यामुळें येथील पंचांगकार सिद्धांती ज्योतिष्यांस नक्षत्रें करितांना मोठें संकट पडेल ! हें कोडें भाऊ शास्त्र्यांच्याच शब्दांत सांगायचे म्हणजे "सायनवादी नक्षत्रें विभागात्मक मानतात तें खरें न मानतां आपलीं निरयन नक्षत्रेंच मानावीं" असें आहे.

या अभूतपूर्व सिद्धांताचा उच्चार करतांना भाऊशास्त्र्यांपुढें काय विचार असतील कोणास ठाऊक ! ते कोणत्याही धार्मिक विवेचनाचा मनांत विचार करीत असावेत. नाहींतर असे उद्गार ते कधींच काढतेना. सायन व निरयन हा वाद अयनचलनामुळें आहे. अयनचलनाशिवाय इतर कोणताही मुद्दा या सायननिरयनवादाच्या मुळाशीं नाहीं. सायन व निरयन नक्षत्रें हीं विभागात्मकच आहेत. तारकात्मक नाहींत. तारकात्मक नक्षत्रें हीं आकाशांत नेमक्या १३ अंश २० कला अंतरानें क्रांतिवृत्तांत बसलेलीं नाहींत, हें सूर्यप्रकाशाइतकें स्पष्ट असतां भाऊ शास्त्र्यांस निरयन नक्षत्रें तीं हींच असा भ्रम झाला आहे. पण हा त्यांचा भ्रम त्यांनीं एखाद्या सिद्धांती पंचांगगणकास—मोघे शास्त्री अगर ज्यो. केतकर यांस—आगाऊ विचारल्यास सहज दूर झाला असता. आतां तरी भाऊ शास्त्री येवढे भ्रम घेऊन निरयन नक्षत्रेंही विभागात्मक आहेत असें कवळू करतील काय ? तारकात्मक नक्षत्रांचा खुलासा पुढें एखादे वेळीं करण्याचा मानस आहे.

ग्रहांच्या गोचर भ्रमणाचा विचार

भविष्य कालनिर्णय करण्याच्या पद्धतीविषयीं सोपपत्तिक विवेचन करण्या-वद्दल अम्हांस अनेकांकडून पत्रें येत असल्यामुळें मालेच्या चालूं अंकामध्ये यासंबंधानें चार शब्द लिहिण्याचा आमचा विचार आहे. जातक विभागामध्ये हा विभाग फार महत्त्वाचा असून तो तितकाच विकट आहे. निरनिराळ्या ज्योतिर्विदांनीं ह्यासंबंधीं अनेक प्रयत्न केलेले आढळतात. परंतु अद्यापि हा विभाग पूर्ण झालेला आढळत नाहीं. कुंडलीमध्ये दर्शविलीं जाणारीं फळे कधीं मिळतील हा प्रश्न सर्वासच सारखा महत्त्वाचा आहे. एखाद्या कुंडलीमध्ये अल्पायुत्व दर्शविलें जात असल्यास तो योग कधीं पूर्णत्वानें अनुभवास येईल हें जाणण्याची इच्छा मानवी प्राण्यास होणें साहजिकच आहे. कुंडलीवरून जर भविष्यकालाची मर्यादा बांधतां आली नाहीं तर सर्व ज्योतिषशास्त्र लंगडें

पडते हे येथे आज नव्याने सांगितले पाहिजे असे वाटत नाही. व हा काळ जर कळला नाही तर अनिष्ट फले टाळण्याचा प्रयत्न देखील करितां येणे शक्य नाही. भविष्यकाल निर्णय करण्याचा एखादा चांगला सोपा व सहज सर्वास आकलन करणारा मार्ग अद्याप पावेतो उपलब्ध झालेला नाही. निरनिराळ्या राष्ट्रांतील ज्योतिर्विदांनी यासंबंधाने अनेक शोध करून अनेक प्रकारे लिहिले आहेत. **भारतवासीय** आर्य ज्योतिर्विदांनी कालनिर्णयाकरितां **दशा** व **गोचर** ग्रहांची पद्धति विचारामध्ये घेतलेली आहे. या दशा अनेक असून आजच्या निबंधांत त्यासंबंधाने काहीच उल्लेख करण्याचा आमचा विचार नाही. युरोपीय ज्योतिर्विद हे सध्या **गोचरी** (Transits) **प्रायमरी डायरेकशनस, सेकंडरी डायरेकशनस, सोलर रेव्होल्युशन** (वर्षप्रवेश) वगैरे आणखी तीन चार प्रकार उपयोगांत आणीत आहेत. त्यांत विशेषतः हल्लीं प्रायमरी डायरेकशननें फले वर्तविणारे व सेकंडरी डायरेकशननें ह्यालाच प्रोग्रेसिव्ह डायरेकशनस असे म्हणतात (दिनवर्ष पद्धतीनें) फले वर्तविणारे असे दोन मुख्य वर्ग झालेले आहेत. गोचरीनें ग्रह पाहण्याची पद्धति दोन्ही वर्गांस कबूल आहे परंतु आर्यांची गोचर पद्धति युरोपीय पद्धतीपेक्षां भिन्न असून अपुरी आहे. आपल्याकडे बहुजन समाजामध्ये विशेषतः **ताजीक, दशा** व **गोचर** पद्धतीनेंच कालनिर्णय करित असल्याचे मागे सांगितले आहे. त्यानंतर कै. रा. रा. चिटणीस यांनी आपल्या **परिभ्रमणपद्धतीसंबंधाने** पूर्वीच्या ज्योतिर्मालेमध्ये उल्लेख केला असून त्या पद्धतीसंबंधाने आम्ही वाचकांस लवकरच माहिती देणार आहोत; या पद्धतीसंबंधाने वारंवार आम्ही ज्योतिर्मालेमध्ये उल्लेख केलेला आहे. पाश्चिमात्य पद्धतीपैकीं दिनवर्ष पद्धतीसंबंधाने सविस्तर विवेचन आम्ही **जातकानिधि** पुस्तकामध्ये केलेले आहे, करितां प्रस्तुत निबंधामध्ये गोचर पद्धतीचा किंवा ग्रहांच्या दैनंदिन परिभ्रमणाने होणाऱ्या कालज्ञानपद्धतीचा विचार करण्याचे योजिले आहे. गोचर ग्रहासंबंधाने आर्य व युरोपीय कल्पनासंबंधाने थोडासा खुलासा आम्ही आमच्या **वालबोध ज्योतिष** पुस्तकामध्ये केला आहे तो पहावा. त्याचप्रमाणे

ज्योतिर्माला अंक ३ वर्ष २ मध्ये **नाक्षत्र गोचरीसंबंधाने** खुलासा केलेला आहे तोही महत्त्वाचा आहे. आतां प्रस्तुत अंकामध्ये जन्मकालीन ग्रहावरून गोचर ग्रहांच्या भ्रमणाने प्राप्त होणाऱ्या फलादेशाचा खुलासा करणे आहे.

सर्व पतद्वीमध्ये गोचर ग्रहाने भविष्य वर्तविण्या इतकी सोपी व सरळ पद्धति आज उपलब्ध नाही. या पद्धतीनें भविष्य करणे असतां जन्मकुंडली व पुढील पंचवीस वर्षांचे स्पष्ट ग्रह असले म्हणजे काम भागतें. पुढील २०० किंवा ८०० वर्षांचे ग्रह अंशात्मक व बरेच सूक्ष्म असे कै. चिटणीसांच्या **ग्रहसाधन** पुस्तकावरून पांच मिनिटांत तयार करितां येतात; करितां हे पुस्तक प्रत्येक ज्योतिषविद्यार्थ्यांचे संग्रहीं अवश्य असले पाहिजे. गोचर पद्धतीनें भविष्य करते वेळीं कित्येकजण लहान सहान क्षुद्र गोष्टींवरून मोठमोठाल्या संकटांची किंवा अनिष्ट कालाची कल्पना करितात तर कित्येकजण लहान सहान योगावरून अनेक मोठाल्या लक्षांची कल्पना करितात हे दोन्ही प्रकार फारच गौण आहेत. व त्याचमुळे गोचर ग्रहासंबंधी पूर्ण ज्ञान होण्यास अनेक कुंडल्यांचें परीक्षण व अनुभवाची विशेष जोड असावी लागते. त्याकरितां प्रथमतः कोणत्याही कुंडलीवरून भविष्यकाल निर्णय करण्यापूर्वी जन्मकुंडलीचा पूर्ण विचार करितां आला पाहिजे व कुंडलीतील कोणते ग्रह कोणत्या गोष्टींचे द्योतक किंवा कारक आहेत याचा बोध झाला पाहिजे. नंतर जन्मकालीन ते ग्रह कोणत्या राशीमध्ये आहेत याचा विचार केला पाहिजे व शेवटीं गोचरीनें कुंडलीच्या कोणत्या स्थानामधून गोचर ग्रहांचे भ्रमण होत आहे याचा साग्र विचार करावा. व अशा रीतीनें व काळजीपूर्वक केलेले भविष्य सहसा चुकणार नाही. डॉक्टर **सिमोनाईट** हे आपल्या **सोलर रेव्होल्युशन-वर्ष प्रवेशावरील** पुस्तकामध्ये गोचर ग्रहासंबंधाने खालीलप्रमाणे म्हणतात “गोचर ग्रहांच्या परिणामासंबंधी जी आधुनिक व प्राचीन ज्योतिर्विदांची कल्पना आहे त्यापेक्षां किती तरी पटीनें गोचरग्रह जेव्हां दैनंदिन भ्रमणाने जन्मकालीन स्थानावरोवर दृष्टियोग करितात किंवा दुसऱ्या एखाद्या ग्रहावरून

जातात किंवा त्यांचेबरोबर प्रतियोग-पूर्ण दृष्टियोग करितात त्या वेळीं त्यांचीं फल विशेष स्पष्टपणांन व विशेष नावतीमध्ये अचुक अनुभवास आलेलीं पाहण्यास मिळतात. कित्येक ज्योतिर्विदांचे मतं वर्षप्रवेश झाला नाही तोंच पुढील दोन तीन आठवड्यांत होणारी गोचर ग्रहांची भ्रमणे तेवढींच महत्वाची आहेत; परंतु ही कल्पना मला हास्यास्पद वाटते; कारण अनुभव मला असे सांगत आहे कीं मोठ्या ग्रहांचे ज्या वेळीं कुंडलीतील इतर ग्रहांवरून भ्रमण होतें त्या वेळीं त्यांचे परिणाम फारच ठळक पाहण्यास मिळतात. व प्रायमरी डायरेक्शनपेक्षां किती तरी स्पष्ट व अचुक रीतीनें गोचर ग्रहांच्या भ्रमणाने भावी कालाची कल्पना करितां येते.”

जन्मकालीन कुंडलीतील ग्रहावरून व इतर स्थानामधून जें ग्रहांचें दैनंदिन भ्रमण होतें त्यांस गोचर असें येथें म्हटलें आहे. चंद्राच्या अमुक एका स्थानांतून होत असलेल्या ग्रहांच्या भ्रमणास हा शब्द लावण्याचा प्रचार आहे परंतु येथे तो त्या अर्थाने उपयोगांत आणलेला नाही. पुष्कळ दिवसांच्या अनुभवावरून पाहतां विशिष्ट तऱ्हेचीं गोचर भ्रमणे चाललीं असतां तद्योक्त गोष्टी घडल्या नाहींत असं फार क्वचित् पाहण्यास मिळतं. गोचर ग्रहांचीं भ्रमणे दिनवर्ष पद्धतीबरोबर विशेषतः घेतलीं पाहिजेत. ज्या वर्षीं दिनवर्ष पद्धतीनें अनिष्ट काल दर्शविलेला असतो त्या वर्षींतील अनिष्ट गोचर ग्रहांचीं भ्रमणे फारच तीव्रतेनें अनुभवास येतात.

गोचर ग्रहांच्या भ्रमणासंबंधी विचार कर्तव्य असतां जन्मकालीं रवि व चंद्र ज्या राशीमध्ये आहेत त्या राशि, ह्या दोन ग्रहांबरोबर ज्या राशीमधून दृष्टियोग होत असतो त्या राशि व त्यांच्या क्रांति इत्यादि गोष्टी फार महत्वाच्या आहेत. त्याचप्रमाणें जन्मकुंडलीचीं केंद्रस्थानें त्यांत विशेषतः दशमस्थानावरील उदित अंश हा अति महत्वाचा आहे. त्याचे खालोखाल लग्नी उदित असलेला अंश हा आहे. त्यानंतर चतुर्थ स्थानावरील उदित अंश कारण या अंशामधून जाणारा ग्रह दशमस्थानाबरोबर पूर्ण दृष्टियोग करित असतो, धनस्थान

व नंतर सप्तमस्थान होय याप्रमाणें गोचरग्रहांची भ्रमणे पाहतांना वरील स्थले विचारांत घ्यावीत. कुंडलीमधील विशिष्ट कोणता विभाग विशेष शीघ्रसंस्कार ग्रहण करणारा आहे याची कल्पना गोचर ग्रहावरून फार उत्तम करितां येतं. व ज्यांनां ग्रहांचे परिणामासंबंधी विशिष्ट बारकाईनें अनुभव घेणें असेल त्यांनीं गोचर ग्रहांची भ्रमणे कोणकोणत्या ग्रहावरून वगैरे होत आहेत याचे टांचण करून काय काय गोष्टी घडतात याचें निरीक्षण केलें पाहिजे. जन्मकालीं ग्रह ज्या मानानें बलवान व शुभ किंवा अशुभसंबंधित असून ज्या स्थानामध्ये असतात त्याप्रमाणें गोचर ग्रहांचे परिणाम पाहण्यास मिळतात. जन्मकालीं गुरु कन्या राशीमध्ये असतां निर्वळी असतो करितां त्याचे गोचर भ्रमणांमुळें विशेष फायदा होईल अशी कल्पना करणें चुकीचें होईल. ह्याचप्रमाणें प्रत्येक ग्रहासंबंधानें विचार केला पाहिजे म्हणजे जन्मकालीं जे ग्रह राशिबली, स्थानबली व शुभसंबंधित असतील त्यांचीं फले शुभ मिळतील व जे ग्रह नीचींचे पापदृष्ट व पीडित असतील त्यांचीं फले अशुभ मिळतील. जेव्हां गुरु किंवा शुक्र आपल्या जन्मकालचे स्थानीं येतात किंवा आपल्या उच्चांत येतात, जन्मकालचे रवि चंद्रावरून जातात व ते जन्मकालीं जर शुभसंबंधी असतील तर त्या त्या वेळीं शरीरप्रकृती चांगली राहते, धंदा रोजगार चांगला चालतो. परंतु जन्मकालीं रवि व चंद्र पीडित असतां वरील अनुभव मिळणार नाही, शरीरप्रकृती चांगली रहात नाही व पुष्कळ खर्च होतो. जन्मकुंडलीत ज्याप्रमाणें ग्रह शुभसंबंधित व बलवान असतात त्याप्रमाणें ते शुभाशुभ फले दर्शवितात. कुंडलीत जो ग्रह बलवान व शुभसंबंधित असतो त्याचेच गोचरीनें होणारें भ्रमण विशेष महत्वाचें असते. वर सांगितल्याप्रमाणें साप्र विचार करून खालील फलावरून भावी कालाची कल्पना केली असतां ती सहसा चुकणार नाही.

प्रजापती किंवा हर्शलचें भ्रमण

जन्मकालीन शनीवरून ज्या वेळीं हर्शलचें भ्रमण होतें त्या वेळीं आकस्मिक रीतीनें नुकसान होतें, उंचावरून पडण्याची भीति असते, क्वचित् कैद होईल, एखाद्या म्हातान्या मित्राचा मृत्यु होतो; लग्नाच्या उदित अंशावरून होत असतां अपघातासंबंधीं सावध रहावें; दशमाच्या उदित अंशावरून होत असतां धंद्यामध्ये काळजी उत्पन्न होते. सप्तमस्थानाच्या उदित अंशावरून होत असतां भागीचे व्यापारासंबंधीं सावध राहावें.

वरील ठिकाणीं शनि असून त्यावरून भ्रमण होत असता वरील फळें तीव्रतेनें मिळतील. गोचरीनें हर्शल शनीवरोवर ज्या ज्या वेळीं अशुभ दृष्टियोग करील तो काळ वाईट जाणावा. केन्द्रामध्ये शनि जन्मकालीं असून त्याचेवरोवर हर्शल गोचरीनें ज्या वेळीं केन्द्र किंवा प्रतियोग करील त्या काळीं नसत्याच भानगडी स्थानपरत्वे उत्पन्न होतील करितां. जपून वागावें. हर्शलचें भ्रमण जन्मकालीन गुरुवरून होत असतां आकस्मिक रीतीनें लाभ होतात; बहुशा सार्वजनिक कंपन्या किंवा त्यांचे शेअर्स यांचेपासून लाभ होतो; कित्येकांना सरकारी नोकरीमध्ये प्रमोशन, बढती प्राप्त होते; कित्येक कंपन्यांचे डिरेक्टर्स होतात. जर जन्मकुंडलीमध्ये गुरु बलवान असेल तर लाभ खात्रीनें होतात. परंतु गुरु पीडित असतां नुकसान व वेअरु होते. गुरु व हर्शल जन्मकालीं शुभसंबंधित असून बलवान असतां हर्शल ज्या ज्या वेळीं गुरुवरोवर शुभ दृष्टियोग करील किंवा गुरु आपल्या गोचर भ्रमणाने जन्मकालीन हर्शलवरोवर ज्या ज्या वेळीं शुभदृष्टियोग करील त्या काळीं आकस्मिक रीतीनें किंवा सट्टे वगैरेमध्ये मोठाले लाभ होतात; वारसा मिळतो; किंवा श्रीमंत मित्र मिळून सांपत्तिक लाभ होतात.

जन्मकालीन रवि किंवा चंद्रावरून ज्या वेळीं हर्शलचें भ्रमण होतें त्या वेळीं आयुष्यामध्ये मोठमोठाले फेरफार घडतात, महत्वाच्या गोष्टी घडतात. कुटुंबांत

गुर्यु घडतात. व हे बहुशा आकस्मिक रीतीनें होतात. दशमस्थानमधील रवि किंवा चंद्र बलवान नसून त्यावरून हर्शलचें भ्रमण होत असतां धंद्यामयें किंवा नोकरीमध्ये अनेक अडचणी येतात, धंद्यांत बूड येते, किंवा धंद्यामध्ये चमत्कारिक घडा मोडीहोऊन अपयश प्राप्त होतें.

रवि किंवा चंद्र लग्नांत असून त्यावरून हर्शलचें भ्रमण होत असतां स्वभावामध्ये अनिश्चितपणा वाढतो, सर्व वाजूनें त्रास होतो, झोंप वरोवर लागत नाही व शरीरप्रकृती जन्मतःच अशक्त असून जीवनशक्ति निर्वळ असतां मज्जातंतूची क्रिया क्षीण होते; चमत्कारिक तऱ्हेनें सद्दयामध्ये, स्पेक्युलेशनमध्ये अपयश येतें; हातून वारंवार चुका घडतात, विचारशक्ति दुर्बळ होते. सप्तमस्थानामध्ये रवि किंवा चंद्र असून त्यावरून हर्शलचें भ्रमण होत असतां; प्रतिस्पर्धि उत्पन्न होतात; भागीचे व्यवहार बंद पडतात; पार्टनरशिप सुटते चमत्कारिक गोष्टी घडतात; काय होईल कसे होईल याप्रमाणें धंद्यामध्ये एकसारखे वाटतें व त्यामुळे शरीरप्रकृती अस्वस्थ राहते. धंदा रोजगारामध्ये मनासारखे होत नाही.

जन्मकालीन मंगळावरून हर्शलचें भ्रमण होत असतां अपघात होतात, दुखापति होतात; व ज्या स्थानामध्ये ही हर्शलमंगळाची युति होते त्याप्रमाणें नानाविध प्रकारच्या अडचणी येतात. स्वभाव रागित व जहाल बनतो; सर्व प्रकारच्या स्फोटक द्रव्यांपासून, अपघातापासून व अत्याचारापासून सावध राहावें.

हर्शलचें भ्रमण शुक्रावरून होत असतां मनाचा ओढा दैनवाजीकडे, ख्यालीखुशालीकडे, विषयोपभोगाकडे होतो; पैशाचा अपव्यय होतो; दुराचाराचा अतिरेक होतो; इष्कवाजी, जारकर्म घडतें. गृहकृत्यामध्ये भांडण, विपर्यास, मन संशयी होण्यासारख्या गोष्टी दृष्टोपत्तीस येतात; स्त्रीवरोवर भांडण तंटे घडतात.

हर्शलचें भ्रमण बुधावरून होत असतां शोधकपणा व चौकस बुद्धि वाढते. अध्यात्म विद्या, तत्वज्ञान किंवा गूढ विद्यांची आवड उत्पन्न होत; क्वचित प्रसंगी वाचाळपणा जास्त वाढलेला पाहण्यास मिळतो; स्पष्ट बोलण्यामुळे व अनुकसानकारक लेख लिहिण्यामुळे त्रास होतो.

हर्शलच्या गोचर भ्रमणाचा विचार करते वेळीं तो कुंडलीतील कोणत्या स्थानामधून व कोणत्या ग्रहावरून भ्रमण करीत आहे व तो कुंडलीमध्ये कसा दृष्ट आहे वगैरे गोष्टींचा साग्र विचार करून नंतर त्याच्या गोचर फलाच्या तीव्रतेची किंवा परिणामाची कल्पना केली पाहिजे. हर्शलजन्मकुंडलीच्या धन-स्थानामधून भ्रमण करीत असतां सांपत्तिक अडचणी येतात, तोंटे होतात, व जर सट्टे किंवा अशाच तऱ्हेचा व्यापार असेल तर त्यांत मोठी टोकर लागते. ह्याचप्रमाणें हर्शलचे इतर स्थानांमधून होत असलेल्या गोचर भ्रमणाचे फलादेशाची कल्पना करावी. व हाच नियम इतर सर्व ग्रहांचे गोचर भ्रमणास लागू आहे. त्याचप्रमाणें ग्रहांच्या गोचर भ्रमणाचे परिणाम ग्रह ज्या राशीमध्ये असतात त्या राशीचे धर्माप्रमाणें कमी अधिक प्रमाणानें अनुभवानें येतात. स्थिर राशि—वृषभ, सिंह, वृश्चिक व कुंभ ह्या राशीमधून होणारी ग्रहांची भ्रमणे दीर्घकालद्योतक व विशेष कंटाळा येण्याजोगी स्थिति दर्शवितात व ही गोष्ट शनि व हर्शल यांचे भ्रमणास तर विशेष लागू पडते. गोचर गुरुच्या भ्रमणाचा परिणाम तो स्तंभि नसला तर फार काळ आढळत नाही. मंगळ, बुध व शुक्र यांचे भ्रमणाचा परिणाम फारच थोडा काळ असतो.

(अपूर्ण.)

ॐ ॥ श्रीसद्गुरवे नमः ॥ ॐ

ज्योतिर्माला

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आक्रेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष ३ रें.

सप्टेंबर १९१७.

{ अंक ६ वा.

श्री.

पंचांगशोधन अयनांशविचार.

(लेखकः—प्रो० गोविंद सदाशिव आपटे एम्. ए.,
वी. एस. सी. ग्वाल्हेर.)

१. आजपर्यंत पंचांगशोधनासाठीं जे प्रयत्न जाहले त्याचा तादृश उपयोग जाहला नाही अशी तक्रार बऱ्याच लोकांकडून ऐकू येते. परंतु थोडक्या विचारांतीं असें दिसून येईल कीं त्यांनीं एक मोठी कामगिरी केली

ती ही की त्यांनी पंचांगशोधनाच्या कामांत लोकमत तयार करण्याचे मार्गांत बराच पट्टा आक्रमिला.

(१) एक तर पंचांगशोधनाची गरज फार आहे असे लोकांस विशेष तीव्रतेने वाटू लागले. (२) दुसरे पंचांगशोधनांत नवीन मार्गांची पद्धत स्वीकारण्याची कल्पनाही ज्योतिष्यांना सहन होत नव्हती, ती आतां सहन होऊं लागली. (३) सिद्धांतग्रंथ व करणग्रंथ यांनी मिळणारी ग्रहस्थिति व चमत्कारदर्शन दृक्प्रत्ययांशी मिळत नाहीत हें कानानें ऐकणें सहन होत नव्हतें व असे म्हटल्यानें शास्त्रांचा अनादर होतो अशी एकदम भावना उत्पन्न होत असे, ती स्थिति आतां उरली नाही. (४) हल्लीं दृग्गणितानें उपलब्ध झालेले वास्तव नाक्षत्र वर्षमान दि. ३६५ घ. १५ प. २२.९८ घेण्यास दहा पंधरा वर्षांपूर्वी फारच विरोध होता तो पुष्कळ दूर होऊन ते वर्षमान घेण्याकडे लोकांची (ज्योतिषी लोकांची) प्रवृत्ति झाली आहे. (५) त्यामुळे अयनांशांची वास्तविक वर्षगति त्रि. ५०.२ ही आतां मान्य होत चालली आहे. (६) ग्रहसाधन करितांना जे हल्लीं आकर्षणोत्पन्न कित्येक संस्कार उपलब्ध जाहले आहेत त्यांचा उपयोग करण्यास आतां विरोध राहिला नाही. (७) इतकेच नव्हे तर त्यामुळे तिथिनक्षत्रादिकांमध्ये जो फरक पडतो त्यांसंबंधी अडचण दूर करण्यास धर्मशास्त्री आतां तयार जाहले आहेत. (८) ज्या गणितानें दृश्य चमत्कार बरोबर जमतात त्याच गणितानें तिथ्यादिकांचा निश्चय करणें अवश्य आहे ही गोष्ट आतां संमत होऊं लागली आहे (९) अयन व ऋतु सायनमानानें घेतले पाहिजेत अशी आतां ज्योतिष्यांची खात्री पटू लागली आहे.

२. नक्षत्रांसंबंधी वैमत्य हल्लीं दूर होऊं लागले आहे. पंचांगशोधन हें धर्मकृत्ये व मुहूर्त यांकरितां मुख्यत्वे केलें पाहिजे. या कृत्यांना व मूहूर्तांना लागणारी नक्षत्रे मूळचीं तारात्मकच होत. हीं तारात्मकच नक्षत्रे श्रुतिसंमत आहेत तशीं चळविभागात्मक नाहीत इत्यादि रा. दीक्षित यांनी

आपले ग्रंथांत जें सांगितलें आहे त्यास अनुसरून सायनवाद्यांचीही संमति मिळू लागली आहे. इतक्या गोष्टी अनुकूल असतां पंचांगशोधनाचा प्रश्न सुटण्यास आतां केवळ अयनांशनिश्चयाची बाकी उरली आहे असे वाटतें. हल्लीं पंचांगशोधनाचा प्रश्न पुणें येथीच ज्योतिषविचारिणीसभेनें हातीं घेतला आहे करितां या वेळीं खालील विचार वाचकांपुढें मांडिले आहेत त्यांचा या कार्मी कांहीं उपयोग होईल अशी आशा आहे.

३. वास्तविक पाहिले असतां आरंभस्थान व अयनांश या दोन्ही गोष्टी परस्परावलंबी आहेत. यांपैकी कोणती तरी एक ठरली कीं दुसरी ओघानेंच निश्चित होते. आरंभस्थान किंवा अयनांश अमुकच असावे असा खरोखर कोणास आप्रहं धरतां येणार नाही. यामुळे अनेक पक्ष उत्पन्न होतात तेव्हां यांतून कांहीं मार्ग निघाला तर पहावा हा या लेखाचा हेतु आहे. पंचांग ज्या अर्थी मुख्यतः ज्योतिष्यांकरितां आहे त्या अर्थी मुचविलेल्या योजनेस त्यांची संमति बहुमतानें तरी मिळाल्याशिवाय ती व्यवहार्य नाही, हें उघड आहे. ही संमति मिळणें कसें शक्य आहे, याचा थोडक्यांत विचार करूं. ग्रहलाघव, मकरंद, भास्वतीकरण, करणकुतूहल, वाक्यकरण इत्यादि जे ग्रंथ हल्लीं हिंदुस्थानांत प्रचलित आहेत त्यां सर्वांवरून २२।२३ अंशांचे जवळ जवळ अयनांश येतात. करितां कोणतीही योजना कितीही सशास्त्र व निर्दोष असली तरी तिजवरून येणारे (१) अयनांश जर २२।२३ अंशांचे जवळ जवळ नसतील तर ती योजना व्यर्थ होईल. याच कारणानें कै० केरोपंत छत्रे यांचे पंचांग व ग्रंथ मार्गे पडत चालले आहेत. दर महिन्यास संक्रमण ३।४ दिवस आर्वी होणें ही गोष्ट रूढीच्या दृढ परिचयामुळे सहन होत नाही. रा. केतकर यांना आपला रैवतपक्ष सोडून चैत्र-

पक्ष उत्पन्न करावा लागला तो याच कारणकरितां. पं० बापूदेव शास्त्री व रघुनाथाचार्य यांना ही याच दृष्टीने आपले पंचांगांत अयनांश मानावे लागले. अजित प्रकाश पंचांगांत व तिरुवादि पंचांगांतही अयनांश २२ व २३ यांचे मध्येच आहेत. प्रचलित असलेल्या सर्व दृक्कृत्य निरयण पंचांगांवरून व प्रचलित सर्व सिद्धांतागत शके १८३९ च्या मेष्कार्क समर्थी साव-
लेल्या सायन स्पष्ट रवीवरून अयनांश २२ व २३ यांचे दरम्यान येतात.

मुंबई येथील पंचांगशोधनसभेनें अयनांश २२ व २३ यांचे दरम्यान कोणतेही मानावेत असें ठरविलें त्यांतही हाच हेतु आहे. करितां २२ व २३ अंशांच्यामध्ये कितीही अयनांश मानिले तरी ते बहुसंमत होतील असें मानण्यास हरकत नाही. तेव्हां ही शर्त सर्वांत मुख्य मानून मग एखादी सुचविलेली योजना दुसऱ्या कांहीं विचारसरणीनें प्राह्य होईल कीं नाही हें पाहिलें पाहिजे. यासंबंधी विचार करितां असें मनांत येतें कीं २२ व २३ अंशांचे दरम्यान किती अयनांश मानिले असतां (२) नक्षत्रांच्या योगतारा अधिकांत अधिक आपआपल्या स्थिर विभागांत येतील हें ठरविलें असतां आपल्या शास्त्रकारांचा आशय साधून ती योजना बहुसंमत होईल. या तत्वांना अनुसरून बऱ्याच प्रयासानें पुढील कोष्टक तयार केले आहे त्यावरून निर्णय करण्यास बरीच मदत होईल.

नक्षत्रे	विभाग मर्यादा	अयनांश		योगतारा	१ कोलबुक, केरो- पंत ३ वेटली, ४ विहटने, ५ बजेंस, ६ बापूदेव, ७ केतकर, ८ दीक्षित यांपैकी कोणाला संमत.
		२२ ५४'	२१ ५९		
	अं. क. पर्यंत	शके १८३९ अं. क.	शके १८३९ अं. क.		यांना. शके १८३९
अश्विनी	१३ २०	९ ५५	१० ५०	बीटाईरेटीज	न. २ते ५, अ. २२ ४१
भरणी	२६ ४०	२२ ५२	२३ ४७	३५ इरेटीज	७, ८ १० ८
कृत्तिका	४० ०	३५ ५६	३६ ५१	इटाटॉरी	नं. १ ते ६ २३ ५
रोहिणी	५३ २०	४५ ४४	४६ ३९	अल्बीवॅरान्	१ ते ८ ३६ ९
मृग	६६ ४०	५९ ३८	६० ३३	लांबडाओराय	१ व ४ते ५९ ५१
आर्द्रा	८० ०	७५ ३	७५ ५८	ग्यामाजेमिना	नं. ८ ७५ १६
पुनर्वसु	९३ २०	८९ ११	९० ६	पोलक्स	१ ते ८ ८९ २४
पुष्य	१०६ ४०	१०४ ४०	१०५ ३५	डेल्टा कांकी	१०४ ५३
आश्लेषा	१२० ०	१०९ ३५	११० ३०	अल्फा कांकी	१, ६, ७ १०९ ४८
मघा	१३३ २०	१२५ ४७	१२६ ४२	रंग्यूलस	१ ते ८ १२६ ०
पूर्वा	१४६ ४०	१३९ २१	१४० १६	थीटा लिऑनि	२-३-७-८ १३९ २४
उत्तरा	१६० ०	१४७ ३४	१४८ २९	डनिबोला	१ ते ८ १४७ ४७
हस्त	१७३ २०	१६९ २४	१७० १९	डेल्टाकाव्हर्नी	२ ते ८ १६९ ३७
चित्रा	१८६ ४०	१७९ ४७	१८० ४२	स्पायका	१, २ ते ८ १८० ०
स्वाती	२०० ०	१८० ११	१८१ ६	आल्फाट्युरस	१ ते ८ १८० २४
विशाखा	२१३ २०	२०६ ५७	२०७ ५२	अल्फा लिब्रो	१, ६, ८ २०७ १०
अनुराधा	२२६ ४०	२१८ ३१	२१९ २६	डेल्टा स्कार्पी	१ व ४ते २१८ ४४
ज्येष्ठा	२४० ०	२२५ ४३	२२६ ३८	अँटॅरिस	२२५ ५६
मूळ	२५३ २०	२४० ३१	२४१ २६	लांबडा स्कार्पी	४, ५, ८ २४० ४४
पूर्वाषाढा	२६६ ४०	२५० ३१	२५१ २६	डेल्टा सॅजिटेरि	१ ते ७ २५० ४४
उत्तराषाढा	२८० ०	२५८ ३६	२५९ ३१	सिग्मासॅजिटेरि	४, ५, ७ २५८ ४९
श्रवण	२९३ ०	२७७ ४२	२७८ ३७	अल्टेर	१ ते ८ २७७ ५५
धनिष्ठा	३०६ ४०	२९३ २०	२९४ १७	अल्फाडेलफी	१ ते ३, ६ २९३ ३३
शततारका	३२० ०	३१७ ३१	३१८ २६	लांबडाअक्केरि	१ ते ८ ३१७ ४४
पूर्वाभाद्रपदा	३३३ २०	३३० २९	३३१ २४	मर्काब	२ते ५ते ३४५ १९
उत्तराभाद्रपदा	३४६ ४०	३४५ ६	३४६ १	अल्जेनिब	७, ८ ३५९ १७
रेवती	३६० ०	३५९ ४	३५९ ५९	म्यूपिशियम	

स्वाती, ज्येष्ठा, पूर्वाषाढा, उत्तराषाढा व श्रवण या योगतारांशिवाय बाकी सर्व योगतारा आपआपले स्थिरविभागांत पडतात.

४ वरील कोष्टकांत आधुनिक विद्वानांनी दिलेल्या योगतारांच्या भोगांचा स्वीकार केला आहे. याचे कारण इतकेच की पूर्वीच्या ग्रंथांत दिलेले भोग हल्लींच्या दृक्प्रतीत भोगांशी जुळत नाहीत. उदाहरणार्थ, चित्रा व स्वाती या ठळक ताऱ्यांपर्यी केव्हाही कोणास शंका येण्याचे कारण नाही. असे असून त्या दोन ताऱ्यांमधील कदंबाभिमुख भोगांमध्ये जे वास्तविक अंतर २४ कला आहे तेच सूर्यसिद्धांतांत अं. २ क. १४, ब्रह्मगुप्त सिद्धांतांत अं. १ क. ८, आर्यसिद्धांतांत अं. १ क. ७ व सार्वभौमसिद्धांतांत अं. १ क. ३६ दिले आहे. त्यांतही आश्चर्याची गोष्ट ही की मुनीश्वराने स्वातीचा भोग चित्रेपेक्षा कमी दिला आहे म्हणजे स्वातीचे पश्चिमेस स्थान दिले आहे. इतर भोगांसही हीच गोष्ट कमीजास्त प्रमाणाने लागू आहे.

५. वरील कोष्टकांवरून हेही लक्षांत येईल की सदरील दोन तत्त्वाना अनुसरून रेवतीभोग ३९९ अं. ४ क पासून ३९९ अं. ९९ कलापर्यंत कोठेही मानिला तरी फक्त पांचच योगतारा आपले स्थिर विभागांचे मागे पडतात. टॉ. स्कॉपी नांवाची एक ज्येष्ठा पुंजांतील ३.२ प्रतीची तारा जर दुय्यम योगतारा किंवा उपयोगतारा मानिली तर तिचा भोग अं. २२७ क. ४२ येत असल्याकारणाने ज्येष्ठा ही आपले विभागांत पडते असे मानितां येते. म्हणजे फक्त चारच योगतारा आपले विभागांचे मागे पडतात ही या योजनेने विशेषसाधलेली गोष्ट आहे. कारण ग्रहलाघवांतील भोग बरेचसे अवास्तव असून ही ६ योगतारा आपले प्रांतांतून ढळल्या आहेत. १० छत्रे यांच्या ११ चुकतात व सूर्यसिद्धांतांतील ८ चुकतात.

६. आतां तारांचे भोग ठरवितानां कोणती तरी तारा मुख्य मानावी लागते. हाणजे कोण मोजण्याचे जे दोन भुज त्यांपैकी एक या मुख्य तारेतून जातो व दुसरा ज्या तारेचा भोग मोजावयाचा तिचे मधून जातो असे मानावे लागते.

हे भोग क्रांतिवृत्तावर मोजावयाचे आहेत करितां ज्यांचा शर फार लहान आहे अशा तारांपैकीच कोणती तरी एखादी मुख्य मानून तिच्या अनुरोधाने भोग ठरविले असले पाहिजेत हे उघड आहे. २७ योगतारांपैकी क्रांतिवृत्ताला फार जवळ अशा ४ योगतारा आहेत. पुष्य, मघा, शततारका व रेवती यांचे शर ३० कलांचे आंत आहेत. या कारणानेच चक्रयंत्र हे भोगशर पाहण्याकरितां या चार तारांतून जाणाऱ्या पातळींत घरावे असे भास्कराचार्यांनी लिहिले आहे. या चारी योगताऱ्यांपैकी मघा सर्वांत ठळक व १.२ प्रतीची आहे. ही मुख्य मानावी असा मनाचा ओढा सहज होतो. आपल्या प्राचीन ज्योतिष्यांच्याही मनांत ही गोष्ट वागत होती असे दिसते. कारण सूर्यसिद्धांत, ब्रह्मसिद्धांत, लल्लंतंत्र, ग्रहलाघव, सुंदरसिद्धांत व दामोदरीयभट्टतुल्य या ग्रंथांत घुवाभिमुख भोग दिले आहेत; व द्वितीयार्थ व सार्वभौम या सिद्धांतांत कदंबाभिमुख दिले आहेत. (दीक्षितकृत भारतीय ज्योतिषशास्त्राचा इतिहास पृ. ४९१, ४९२, ४९४ पहा). तथापि सर्व ठिकाणी मघाचा भोग पूर्ण अंशात्मक मानिला आहे. मलाही तसेच करणे सयुक्तिक दिसते. पुष्याशिवाय इतर दोन ताऱ्यांचे भोग असे कलाविकलाविरहित नाहीत. परंतु पुष्यतारा ४ थ्या प्रतीची असल्याकारणाने मघापेक्षा अंधक आहे. अयनांश २२ व २३ यांचे दरम्यान यावेत याकरितां मघा भोग अं. १२९ क. ४७ व अं. १२६ क. ४२ यांचे दरम्यान मानितां येतो. यावरून कलारहित भोग अं. १२६ मानिला पाहिजे हे वरील कोष्टकावरून उघड दिसेल. या योगाने रेवती योगतारा (म्यूपिशिम) अं. ३९९ क. १७ इतक्या अंतरावर येत असल्याकारणाने ती आरंभी मानिल्यासारखे होते. रेवतीभोग लल्लंतंत्रांत अं. ३९९, सूर्यसिद्धांतांत अं. ३९९ क. ९० व इतर ग्रंथांत अं. ३६० दिला आहे. म्हणजे रेवती तारा ३६० व्या अंशांत कोठेही असली तरी ती आरंभीच आहे असे समजण्याचा ग्रंथकाराचा प्रवात आहे. या नियमानुसार आपल्याही वरील योजनेत रेवतीतारा आरंभी मानिली आहे असे आपल्यास म्हणतां येते. चित्रा तारा जरी सर्वांत ठळक आहे तरी तिचा भोग १८०, १८३, १८४।२०, १८२।९३, १८३।९० असा निरनि-

राळा व कांहीं ग्रंथांत कलासहित दिला आहे. शिवाय तिचा शरही अं. २ पेक्षा जास्त आहे. या कारणाने मघातारशी तुलना करितां चित्राला मघापेक्षा अधिक महत्त्व द्यावे असे वाटत नाही. करितां रेवती तारा आरंभी मानावी ही सर्व ग्रंथकारांना संमत असलेली गोष्ट साधून मघाचा भोग कलासहित अं. १२६ घेतला असतां शके १८३९ चे आरंभी अयनांश २२।४१ येतात ते २२ व २३ अंशांचे मध्यवर्ती असल्याकारणाने बहुसंमत होतील अशी आशा वाटते. मघापासून चित्रा बरोबर ९४ अंशांनी पूर्वेस असल्याकारणाने चित्राभोग सहजगत्या १८० अंश येतो. त्यांत चैत्रपक्षाभिन्न्यांची सोय निघते. आपली त्यांत कांहीं हानि नसल्याकारणाने या योजनेस विरोध करण्याच्या मोहांत संमंजस लोक पडणार नाहीत अशी आशा आहे. केवळ स्वतःच्या मताकरितां किंवा व्यक्तिविषयक पाडाव करण्याकरितां आपल्यास या प्रश्नाचा निकाल करण्याचे नसून समुदायाकरितां आपण हें काम करीत आहों ही भावना मनांत बागवावी म्हणजे आपली टीका विघातक नसून विधायक असावी या दृष्टीने या योजनेचा विचार व्हावा अशी वाचकांस व तज्ज्ञांस विनंति आहे.

७. आतांपर्यंत जाहलेल्या प्रयत्नांत अयनांश ठरवितानां साधारणतः तीन मार्गांचा अवलंब केलेला दिसतो. (१) पहिला मार्ग असा आहे कीं प्रहलाद-वाप्रमाणे किंवा दुसरे कोणते तरी एखाद्या प्रचलित ग्रंथाप्रमाणे प्रतिवर्षाच्या मेषसंक्रमणकाळी नॅटिकलवरून येणाऱ्या सायन स्पष्ट सूर्याइतके अयनांश मानावयाचे. यांत वर्षमान त्या त्या ग्रंथकाराचे घेतल्यासारखे होऊन आरंभस्थान चल राहाते हा एक दोष राहतो. (२) दुसरा मार्ग म्हणजे प्रथम कोणत्या तरी शकारंभी वरीलप्रमाणे अयनांश मानावयाचे व वर्षमान वास्तव-नाक्षत्र ध्यावयाचे. अर्थात् निरनिराळ्या शकवर्षाप्रमाणे सुरवातीस निरनिराळे अयनांश ध्यावे लागतात, ही एक यांत अडचण येते. (३) तिसरा एक मार्ग कै. केरोपत छत्रे यांनी स्वीकारलेला या दोहोंहून भिन्न आहे. तेव्हांचा रेवती-तारा अमुकच असा मनाचा ग्रह करून तो थेट आरंभस्थानी मानून बाकीच्या सर्व गोष्टींकडे अजिबात दुर्लक्ष केले आहे. याचा परिणाम काय जाहला तो

मागे सांगितलाच आहे. ग्रंथामध्ये असा एक वोंटाटा जाहला आहे, कीं वर्षमान सूर्यसिद्धांताचे धरून अयनगति ९०. २ विकला मानिली आहे. आपल्या वरील योजनेत असा कोणत्याही प्रकारचा आग्रह न धरितां शास्त्रकारांचा आशय व योजनेचा व्यवहार्यपणा या गोष्टी विशेषतः नजरेपुढें ठेविल्या आहेत. या दृष्टीने तयार केलेल्या योजनेमध्ये कोणते कोणते फायदे साधिले आहेत, ते खाली संकलित केले आहेत.

(१) आरंभी रेवती योगतारा सांपडते.

(२) आरंभस्थान निश्चल राहते.

(३) शके १८३९ चे आरंभी येणारे अयनांश २२।४१ हे बहुसंमत मर्यादेच्या आंत म्हणजे २२ व २३ अंशांचे मध्यवर्ती आहेत.

(४) नक्षत्रांच्या योगतारा आपआपले स्थिर विभागांत असाव्यात हा जो शास्त्रकारांचा मूळचा हेतु, तो हल्ली उपलब्ध असलेल्या किंवा सुचविलेल्या कोणत्याही योजनेपेक्षा या योजनेने उत्तम साधतो.

(५) भोगमापनास सोईची अशी बहुतेक निःशर मघातारा १२६ अंशां-वर म्हणजे निष्कल येते व चित्राही कांहीं बाबतींत महत्त्वाची असलेली तारा सहजगत्या १८० अंशांवर येते.

(६) एकाद्या विशिष्ट वर्षाच्या करणागत मेषकालाच्या सायन स्पष्ट सूर्या-वरून हे अयनांश साधलेले नाहीत त्यामुळे भिन्न येणार नाहीत.

(७) आतांपर्यंतच्या योजनांपेक्षा ही अधिक व्यवहार्य व सशास्त्र दिसते.

जाहीर विनंति.

एकनाथ, ज्ञानेश्वर, व तुळसीदास यांचे ग्रंथांत आलेले ज्योतिषासंबंधी उल्लेख वाचकवर्गाने खालील पद्यावर कळविण्याची कृपा करावी. ओवी, अध्याय, चौपाई यांचा निर्देश स्पष्ट करावा अशी विनंति आहे.

गोविंद सदाशिव आपटे.

४१८ नारायण पेठ, पुणे सिटी.

शनीचें गोचर भ्रमण.

जेव्हां शनि आपल्या जन्मकालच्या मूळच्या स्थानी येतो व तो बलवान व शुभदृष्ट असतो तेव्हां त्याच्या गोचर भ्रमणापासून जमीन, शेती, खाणी, खाणीचे शेरसे, वडील किंवा म्हातारी माणसें किंवा हुना शनि ज्या ज्या वस्तूंचा व पदार्थांचा किंवा व्यक्तींचा कारक असतो त्या सर्वांपासून लाभ दर्शवितो. शनीचें भ्रमण जन्मकालीन गुरुवरून होत असतां साधारणपणें मान मिळतो व अधिकारी वर्गाकडून लाभ होतो. थंदा साधारण बरा चालतो. परंतु जन्मकालीं गुरु निर्बली असतां फायद्याच्या ऐवजीं तोटेच झालेले पाहण्यास मिळतात; खर्च फार होतो; आद्यापेक्षां खर्च जास्त झालेला पाहण्यास मिळतो.

जन्मकालीं मंगळ बलवान व शुभसंबंधित असतां त्यावरून होत असलेल्या गोचर शनीच्या भ्रमणापासून, धातूच्या व्यापारापासून, मंगळानें दर्शविल्या जाणाऱ्या लोकांकडून फायदा होतो; परंतु मंगळ पीडित असतां चोरटे, लबाड लोकांपासून भीति उत्पन्न होते; त्रास होतो; स्वभाव भांडखोर व चिडखोर होतो; अपघात होतात; वृत्ति बेफिकीर होते, हातून लबाड्या किंवा लुच्चेगिन्या होण्याचा संभव असतो. हा काळ एकंदरीनें अनिष्टच जातो.

शनीचें भ्रमण जन्मकालीन किंवा चलित रवीवरून होत असतां अधिकारीवर्ग, अंमलदार, धनी यांचेबरोबर विरोध उत्पन्न होतो. अपकीर्ति होते; उत्पन्नाची किंवा स्थावर मिळकतीची नासाडी होते. रवि जन्मकालीं निर्बली असतां शरीरप्रकृती नादुरुस्त होते. शरिरातील जीवनशक्ति कमी होते, सर्दीचे विकार वारंवार होतात; मन उदास व निरुत्साही बनतें. पुष्कळ

अडचणी येतात. बापास आजार प्राप्त होतो. त्यास अडचणी येतात. रवीवरून शनीचें भ्रमण कोणत्या स्थानांमधून होत आहे व जन्मकालीं रवि शुभसंबंधित आहे किंवा काय याचा चांगला विचार केला पाहिजे.

शनीचें भ्रमण गोचरीनें जन्मकालीन शुक्रावरून होत असतां स्त्रियांपासून त्रास होतो; मन उच्छृंखळ बनतें; आचरण बदल्ये, छिचोर किंवा दुर्व्यसनी बनतें. व जन्मकालीं शुक्र केन्द्रामध्ये पीडित असून त्यावरून शनीचें भ्रमण होत असतां विशेष अनिष्ट फळे मिळतात व त्यापासून त्रास होतो; व शुक्र किंवा शनि तृतीय, षष्ठ किंवा नवमाचा अधिपति असतां एखाद्या स्त्रीनातेवाइकाचा मृत्यु होतो. हा काळ सद्ग्याचे व्यवहारास प्रतिकूल असतो. मन उल्लसित राहत नाहीं; मनावर एक प्रकारची नैराश्यतेची छटा पसरते. ह्या काळांत शरिरांत अशक्तता उत्पन्न होते किंवा विषारी औषधाचे सेवनानें त्रास होतो.

जन्मकालीन बलिष्ठ अशा बुधावरून शनीचें गोचर भ्रमण होत असतां लेखनवाचनाची किंवा ज्ञान संपादन करण्याची आवड वाढते; मन विचारी व प्रत्येक गोष्टीमध्ये चौकस व दक्ष असतें; परंतु बुध पीडित असतां लेखापासून किंवा लिहिण्यापासून त्रास, स्वभाव रागीट, लहरी, लोभी, भांडखोर, थोडक्याकरितां सर्वस्वाची नुकसानी किंवा हानी करणारा होतो. जन्मकालीं बुध विशेष पीडित असतां नातेवाईक त्यांत विशेषतः आपल्यापेक्षां वयानें लहान माणसें यांचे मृत्यु होतात, व बुध चतुर्थ किंवा दशमाचा अधिपति असून कुंडलींत जन्मकालीं विशेष पीडित असतां मातृ किंवा पितृनाश होतो.

शनीचें भ्रमण जन्मकालीन चंद्रावरून होत असतां जलापासून भीति, व जन्मकालीं चंद्र निर्बली व पीडित असतां आजार, मानसिक अस्वस्थता प्राप्त होते; चंद्र ज्या राशीमध्ये असतो तद्योतक अवयवासंबंधी रोग किंवा दुखणी होतात. आईची प्रकृती नीट राहत नाहीं; नातेवाइकामध्ये मृत्यु घडतात;

स्त्रियांचें शत्रुत्व होतें. सड्याचे व्यापारामध्ये अपयश किंवा हाना ज्या ज्या स्थानाचे हे ग्रह अधिपति असतात (शनि व चंद्र) व ज्या ज्या स्थानामध्ये युक्त होतात तद्योक्त गोष्टींपासून किंवा त्या स्थानांनं मिळणाऱ्या सुखासंबंधी त्रास व संकटें प्राप्त होतात. चंद्राबरोबर शनि गोचरीनें शुभ संबंध करीत असतां लाभ होतात परंतु हे लाभ फार दीर्घकालानें प्राप्त होतात. व जन्म-कुंडली जमीनजुमला, स्थावर मिळकत यासंबंधानें लाभ दर्शवीत असतां हा काळ घरे बांधण्यास, जमिनीची सुधारणा करण्यास, जमीन किंवा घर विकत घेण्यास सर्वप्रकारें अनुकूल असतो.

शनीचें भ्रमण दशमभावारंभी उदित असलेल्या अंशावरून किंवा हाना दशमस्थानामधून होत असतां तो काळ कंटाळवाणा किंवा उदासीनतेचा जातो; व त्याच वेळीं शनि हा केन्द्रामधील किंवा चर राशीमध्ये असलेल्या एखाद्या ग्रहाबरोबर अशुभ दृष्टियोग करीत असतां उद्योगधंद्यामध्ये अति मोठाले तोटे होतात; धंदा बसतो. ह्या काळांत उद्योगधंद्यास सुरवात करूं नये किंवा कोणत्याही तऱ्हेचे फेरफार करूं नयेत कारण ह्या काळांत शत्रुत्व होतें; आपल्या विरुद्ध कट होतात; कंपन्यांचें दिवाळें निघतें; मालकांचे मृत्यु घडून उद्योगधंदा किंवा रोजगार सुटतो. मनाची समाधान वृत्ति राहत नाही व पुष्कळ वेळां प्रत्येक गोष्टीमध्ये माणें पाऊल येतें व त्यामुळें मन निरुत्साही होतें.

लग्नाच्या उदित अंशावरून शनीचें भ्रमण होत असतां धंदारोजगारासंबंधानें वरप्रमाणेंच अनुभव येतो, परंतु त्यामध्ये विशेषतः शरीरप्रकृतीच बिघडते; दंतविकार होतात किंवा लग्न ज्या राशीचें अमर्ते तद्योक्त शरिराचे विभागासंबंधानें आजार किंवा दुखणीं होतात. लग्नीं अग्नि राशि-मेष, सिंह, व धनु-उदित असतां शरीरप्रकृति एवढी बिघडत नाही.

शनीचें भ्रमण चतुर्थ स्थानामधून होत असतां साधारणपणें धंद्यामध्ये अडचणी येतात. त्याचप्रमाणें दशमस्थानानें दर्शविल्या जाणाऱ्या गोष्टींमध्ये अडचणी येतात; आईला व बापाला हा काळ देहकष्ट दर्शवितो.

शनीचें भ्रमण सप्तमस्थानामधून होत असतां भागिदारांपासून त्रास व संकटें येतात; स्त्रीची प्रकृति चांगली राहत नाही. हा काळ घर बदलण्यास; धंद्यामध्ये नवीन सुरवात करण्यास किंवा फेरफार करण्यास, धंद्याकरितां एखाद्या नवीन शहरामध्ये जाण्यास प्रतिकूल असतो. ह्या कालामध्ये धंद्यामध्ये नवीन प्रतिस्पर्धा उत्पन्न होतात.

गुरूचें गोचर भ्रमण.

गोचरीच्या गुरूचें भ्रमण जन्मकालचे दर्शिल्लवरून होत असतां व त्यांत विशेषतः हर्शल बलवान व उत्तम स्थानामध्ये असतां अनेक शुभ व महत्वाच्या गोष्टी घडतात. नोकरी लागते, वढती मिळते; सड्याचे व्यापारामध्ये लाभ होतात. विशेषतः रेलवे शेअर्स, किंवा इलेक्ट्रिकल कंपन्यांचे शेअर्समध्ये धंदा केला असतां उत्तम फायदा होईल.

गुरूचें भ्रमण जन्मकालीन शनीवरून होत असतां वडील माणसें, जमीन-जुमला व शेतीभातीपासून लाभ होतो. ह्या कालामध्ये कित्येकांस नोकरी-मध्ये एखाद्या वयातीत मनुष्यानें पेनशन घेतल्यामुळें लाभ किंवा प्रमोशन मिळतें. मन विचारी, प्रगल्भ, मिताहारी होतें व प्रत्येक गोष्टीमध्ये नेमस्त-पणा अंगीं येतो. परंतु जन्मकालीं गुरु पीडित असतां अनेक भानगडी उपस्थित होतात; सावकार लोक कर्जाकरितां त्रास देतात; इस्टेट वगैरे

गहाण पडते व ह्या व अशाच गोष्टीने त्रास होतो. गुरु जन्मकाली बलवान असून केन्द्रामध्ये असतां तो ज्या ज्या वेळी आपल्या मूळच्या ठिकाणी गोचर भ्रमणाने येतो त्या वेळी अनेक प्रकारे फायदा करितो. सांपत्तिक लाभ व मानमान्यता मिळते; संततिसुख मिळते; नवीन मित्रांची ओळख होते; दशमस्थानाच्या उदित विदूवरून गुरुचे भ्रमण होत असतां घंदारोजगास हा काळ फारच अनुकूल असतो. परंतु त्या ठिकाणी गुरु बलवान व शुभसंबंधित असला पाहिजे.

गुरुचे भ्रमण जन्मकालीन मंगळावरून होत असतां मंगळाच्या लोकांबरोबर मैत्री होते; पुष्कळ खर्च होतो; प्रवास होतो; मन धाडसी व हिमती बनते. स्त्रियांचे कुंडलीमध्ये मंगळ पंचम किंवा सप्तमाचा अधिपति असतां या गुरुच्या गोचर भ्रमणामध्ये लग्न ठरते, लग्न होतात. मंगळबरोबर गुरु अशुभ दृष्टियोग करित असतां किंवा मंगळ मूळचा निर्वळी व पीडित असतां त्यावरून होत असलेले गुरुचे भ्रमण पैशासंबंधी वारंवार अडचणी दर्शविते, खर्च फार होतो. सट्ट्यामध्ये नुकसान होते. सर्व प्रकारच्या अडचणी येतात. त्यांत विशेषतः मन साहसी झाल्यामुळे केलेल्या उद्योगधंद्यामध्ये सांपत्तिक अडचण विशेष भासते.

गुरुचे भ्रमण जन्मकालचे रवीवरून होत असतां नानाप्रकारचे फायदे होतात. अधिकारी किंवा उपरी लोकांकडून फायदा होतो, नवीन मित्र मिळतात. कित्येकांस पुरुषसंतति होते; मानसन्मान मिळतो. परंतु जन्मकाली रवि पीडित असतां अनेक प्रकारचे खर्च, सांपत्तिक अडचणी उत्पन्न होतात. रक्तविकार होतात; स्वभाव गर्विष्ठ बनतो; जिकडे तिकडे अडथळे येतात, अपमान घडतो; पैशाची उधळपट्टी होते; हेंच फळ गुरु ज्या वेळी रवीबरोबर अशुभ दृष्टियोग करितो त्या वेळी मिळते.

गुरुचे भ्रमण जन्मकालचे शुक्रावरून होत असतां सांपत्तिक लाभ होतात; मन उल्हसित असते, सर्व गोष्टी सुरळीत चालतात; मुळांचे सर्व व्यवहार सुरळीत जातात व त्यांचेपासून सुख मिळते. परंतु शुक्र पीडित किंवा निर्वळी असतां कपड्याळरयामध्ये विनाकारण खर्च होतो; स्त्रियांमुळे विशेष खर्च होतो.

गुरुचे भ्रमण जन्मकालचे बुधावरून होत असतां विद्येची अभिरुची व विद्येमध्ये चांगली यशप्राप्ति होते, परीक्षा उतरतात, हातूत शोध होतात; वाङ्मयाची अभिरुची वाढते; हातून लेख वगैरे लिहिले जातात. शिक्षणसंस्थांकडे विशेष लक्ष लागते, त्यासंबंधी हातून काहीं कामे घडतात; आचार-विचार चांगले राहतात, वेदान्त विषयाची आवड उत्पन्न होते; धर्माकडे विशेष श्रद्धा उत्पन्न होते. परंतु बुध जन्मकाली पीडित असतां विशेष लाभ होत नाही.

जन्मकाली चंद्र बलवान असून पीडित नसतां त्यावरून होणारे गोचरीच्या गुरुचे भ्रमण उत्तम शरीरस्वास्थ्य दर्शविते; सार्वजनिक कामामध्ये यश मिळते व त्यापासून लाभ होतात; हा काळ नवीन धंद्यास सुरवात करण्यास, प्रवास करण्यास फारच शुभ आहे; या वेळी पुष्कळांची लग्ने होतात तर कित्येकांना संतति होते. परंतु चंद्र पीडित असतां ह्यावरून होत असलेले गुरुचे भ्रमण सांपत्तिक अडचणी दर्शविते. कित्येक सट्टेवाले लोक ह्या काळामध्ये बहुशा शेअर, कापूस, चांदी वगैरे पदार्थ त्यांचे तेजीचे भाव चालू असतां देखील आणखी तेजी होईल या आशेने खरेदी करितात व त्यामुळे त्यांस फार नुकसानी लागते; पुष्कळ ह्या वेळी सट्ट्यांकडे वळतात व अशा रीतीने आपल्या पैशाची उधळपट्टी करितात.

जन्मकाली दशमाबरोबर रवि किंवा चंद्र शुभसंबंध करित असतां

ज्या ज्या वेळीं दशम स्थानाचे उदित विदूवरून गुरु गोचरीने भ्रमण करितो त्या त्या वेळीं अनेक सांपत्तिक लाभ; प्रमोशन; धंद्यामध्ये चांगले यश प्राप्त होतें. त्याचप्रमाणें गुरुचें भ्रमण दशमस्थानामधून होत असतां जर तो जन्मकालचे रवि, चंद्र किंवा दुसऱ्या एखाद्या बलवान ग्रहाबरोबर शुभ संबंध करीत असतां जाणावें. या वेळीं नवीन धंद्यास सुरवात करावी किंवा धंदा वाढवावा. दशमभावारंभी कर्क, तुळा, किंवा मेष राशि असेल तर ह्या राशीमधून होणाऱ्या गुरुच्या भ्रमणापासून विशेष फायदा होतो. मकर राशीमधील गुरुच्या भ्रमणाचा इतका चांगला अनुभव मिळत नाही.

गुरुचें लग्नमधून भ्रमण होत असतां शरीरप्रकृती उत्तम रहाते. व गुरु सप्तमाधिपति असतां ह्या काळामध्ये लग्न होतें.

चतुर्थस्थानामधून गुरुचें भ्रमण धंद्यास चांगले असतें. ह्या काळामध्ये स्थावर मिळकत विकानी किंवा विकत घ्यावी. सर्वसाधारणपणें त्या स्थानामधील गुरुचें भ्रमण एकंदरीने फायदा दर्शवितें परंतु दशमांतून गुरुचें भ्रमण होत असतां जो लाभ होतो तितका लाभ ह्या स्थानामधील गुरुचे भ्रमणानें होत नाही; तरी पण हा ग्रह व्याप्रमाणें ह्या स्थानामध्ये शुभसंबंधित असेल त्याप्रमाणें लाभ होतात.

गुरुचें भ्रमण सप्तमस्थानामधून होत असतां भांडण तेंटे, कोर्टातील खटले वगैरे गोष्टींसंबंधानें तडजोड करण्यास हा काळ अनुकूल असतो. ह्या वेळीं भागिदारीमध्ये किंवा भागीचे व्यवहार करावेत. त्याचप्रमाणें ह्या काळामध्ये वैद्य, डाक्टर, वकील, सावकार यांचेबरोबर सर्व प्रकारचे व्यवहार करण्यास हा काल चांगला असतो. एखादें शक्तिवर्धक किंवा आपल्या प्रकृतीस हितावह औषध वगैरे घेणें असेल किंवा त्यासंबंधानें वैद्य डाक्टर यांचेकडून या कालामध्ये सल्ला मसलत घ्यावी.

ॐ ॥ श्रीसद्गुरवे नमः ॥ ॐ

ज्योतिर्माला

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आक्रेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ ? ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष ३ रे.

ऑक्टोबर १९१७.

अंक ७ वा.

॥ श्रीसद्गुरवे नमः ॥

नाक्षत्रिक भूल !

[A Member of Bombay Astrological Society.]

चित्रमय जगताच्या जुलईच्या अंकांत 'सायन आणि निरयन' या मथ-
ज्याखाली श्री. पटवर्धन यांनी एक लेख लिहिला आहे. लेखाचें धोरण
असें ठेवण्यांत आलें आहे कीं सायनवाद माजविणारे मूर्ख व निरयनवादी
भ्रमांत असून आपण स्वतः केवळ तटस्थ आहों. दोघांचीं व्यंगें चित्रित
केलीं पण आपलें 'खरें' मात्र मुठीत ठेविलें !

“सायनवाद्यांनीं, झालीं कीं नाहीं तुमची हुरेंवडी !” असें आतां निरय-

नाभिमान्यांनी म्हणावें व सायनवाद्यांनी "तुमचें सांप्रतचें निरयन पंचांग म्हणजे केवळ रदी—ले, रदी नव्हे तर रदीपेक्षाही कमी प्रतीचें लेखकांनं अखेर ठरविलें ना!" असें म्हणावें. याप्रमाणें दोनही वादी एकमेकांवर तुटून पडल्यावर इतरांनी त्यांची मौज पहावी!! असला जादूचा खेळ म्हणजे केवळ नजरबंदी होय.

या विचित्र लेखांत मुख्यत्वे दोन मुद्दे आहेत. त्यांपैकी पहिला मुद्दा म्हणजे क्रांतिवृत्तावर अश्विन्यादि २७ तारात्मक नक्षत्रे हीं वायमर्ची कंदिलासारखीं डांबून टाकलीं आहेत त्यांत बदल कोणासही करतां येत नाही. दुसरा मुद्दा सायनवादी आपलें राशिचक्र चलसंपातबिंदूपासून धरीत असतां आपल्या विभागांस अश्विन्यादि नांवें देतात, त्यामुळे ज्या भागास आज अश्विनी म्हणण्यांत येतें त्या विभागास कांहीं वर्षांनीं दुसरें कोणतें तरी नांव देण्यांत येईल व असें करणें हें अयोग्य आहे.

यांतील पहिला मुद्दा जो लेखकांनीं मांडला आहे तोच मुख्यत्वे निरयनवाद्यांस भ्रमांत टाकीत असतो. लेखकांप्रमाणेंच अजूनही कित्येक निरयनज्योतिष्यांस हाच भ्रम आहे जोपर्यंत ते या भ्रमांत आहेत, तोपर्यंत सायनाभिमान्यांस ते सूर्वांतच गणणार. क्रांतिवृत्ताच्या पट्ट्यांत जे २७ नक्षत्रपुंज आहेत ते सांप्रतचे निरयनवादी पंचांगगणितांत अथवा फलज्योतिषांत उपयोगांत आणीत नाहीत. तर ज्याप्रमाणें संपातबिंदूपासून सायनाभिमानी क्रांतिवृत्ताचे २७ सम भाग करितात त्यांप्रमाणेंच एके काळीं अयनांशांत वसंतसंपात असतां जे २७ सम विभाग मानिले होते तेच विभाग अद्यापही निरयनवादी मानितात व यांस अश्विन्यादि नांवें सर्व देतात. अर्थात् हें स्पष्टपणें कळेल कीं जे कंदील (नक्षत्रे) क्रांतिवृत्तावर टांकून कालमार्ग प्रकाशित केला आहे त्या कंदिलांचा उपयोग कोणीही—सायन वा निरयन पक्षांतील मंडळी फलशास्त्रांत करीत नाहीत. सायनवादी म्हणतात २७ विभागात्मक नक्षत्रे संपातबिंदूपासून घेऊन कालगणना करणें प्रशस्त आहे.

त्यामुळे ऋतुविपर्यास होऊन सुसलमानांप्रमाणें वाटेल त्या महिन्यांत उन्हाळा, पावसाळा होण्याची वास्ती राहिली नाही. हेंच मत श्री. पटवर्धन यांस मान्य आहे, पण त्यांस सांप्रतिक वर्ष म्हणजे अपुरें वर्ष असल्यामुळे ते ध्यावें कीं न ध्यावें याबद्दल शंका वाटत आहे त्यांस संवत्सर या नांवास योग्य महत्व द्यावयाचें असेल तर पुण्या वर्षांचा मोह वाजूस सारावा लागेल. एकदां संपातीं आलेला रवि परत संपातीं आला कीं वर्ष पुरें झालें हीच स्थिति धरल्याशिवाय ऋतुंची स्थिति कायम टिकणार नाही. हें तत्व जरी पटलें तरी पूर्ण प्रदक्षिणेचा मोह श्रीयुत पटवर्धनांस सोडवेना व यामुळेच त्यांस सायनवाद्यांस सूर्वे ठरवावें लागलें.

संपातावर ऋतु अवलंबून आहेत हें तत्व मान्य असून जे अश्विन्यादि तारकापुंज आहेत तीं नक्षत्रे पंचांगांत आहेत असें गृहीत धरल्यामुळे या तारकापुंजांचीं नांवें बदलूं नयेत तर पहिले नक्षत्र, दुसरें नक्षत्र असें म्हणावें. व असें करणें पूर्वापार पद्धतीस धरून आहे असें श्री. पटवर्धनांस म्हणावें लागलें.

ताऱ्यांना जीं नांवें दिलीं आहेत तीं बदलावीं असें सायनवादी म्हणतच नाहीत. या ताऱ्यांची जीं सूक्ष्म गति आहे ती हिशेबांत धरून यांचे क्रांतिवृत्तावरील अंश ता. १ जानेवारी १९०० ह्या वर्षी किती होते हे राफेल या आंग्लज्योतिर्विद्वानें आपल्या पुस्तकांत दिले आहेत. फलशास्त्रांत यांचा उपयोग कसा करावा याचें विवेचन कुंडलीविज्ञानच्या ९ व्या वर्षांत आलेलें आहे. या २७ ताऱ्यांचीं नांवें सायनवादी बदलीत नसून ते आपला संपात सांप्रत कोणत्या कंदिलाजवळ आहे हें वारंवार जाहीर करतात. या कंदिलाजवळ चंद्र केव्हां जाईल हें दीक्षित लेले यांनीं काढलेल्या सायनपंचांगांत 'ताराचंद्रयुति' या सदरांत पाहण्यास सांपडेल. सांप्रत प्रसिद्ध होत असलेल्या कोणत्याही पंचांगांत ही सोय नाही.

दुसरा मुद्दा म्हणजे मेष व अश्विनी यांची सांगड घालण्याचा मोह सायन-

वाद्यांस सुटला हा होय. मेष वृषभ वसंतऋतु, 'अश्विनी भरणी कृत्तिका: पादं मेषः' किंवा बृहज्जातकांतील 'मेषाश्विप्रथमा नवक्षेत्राणांश्चक्रस्थिता राशयो' हीं सूत्रे सायनाभिमान्यांनीं या ग्रंथांतून घुसडलीं नाहींत ना? मेष व अश्विनी यांची सांगड सर्वजण कायमच धरीत आहेत. कृत्तिकादि, मृगादि असा नक्षत्रक्रम पूर्वी होता असें सिद्ध करण्यांत आले आहे असा हवाला लेखक देत आहेत. मग सांप्रत अश्विन्यादि न धरितां उत्तराभाद्रपदादि अनुक्रम धरून गणना करण्याचा उपदेश त्यांनीं सांप्रतच्या पंचांगकर्त्यांस करावा. *मेष व अश्विनी यांचा क्रम पूर्वी कोणी सोडला नाहीं व पुढेही कोणी सोडणार नाहीं. हा क्रम सोडला नाहीं म्हणजे संपातापासून पहिले ३० अंश तो मेष राशि व पहिले १३ अं. २० कला हे अश्विनी नक्षत्र हा क्रम सारखा चालू राहणार मग संपात आकाशातील कोणत्याही तारकापुंजाजवळ असो.

श्री. पटवर्धन यांचे लेखाचा झोक निरयन खरे असे ठरविण्याचा दिसतो, म्हणून सांप्रत त्यांस पुढील तीन मुद्दे विचारासाठी देत आहे.

(१) निरयनमताप्रमाणें लग्नादि द्वादशभाव तयार करतांना त्यांस रवि सायन घेऊन प्रथम सायनलग्नादि साधून नंतर त्या सायन लग्नांतून अयनांश वजा करून निरयन लग्नादि करावे लागतात. निरयनवाद्यांनीं हे गणित करितांना सायन रवि कां घ्यावा ?

(२) सांप्रत निरयनमानाप्रमाणें रोहिणी मृगावर पर्जन्यकाळास आरंभ होत असतां पंचांगांतून आर्द्राप्रवेशफल कां दिलेले असतें, मृगप्रवेशफल अथवा रोहिणीप्रवेशफल कां वर्तवीत नाहींत ? पर्जन्यकाळाचें धोरण पर्जन्या-रंभकालावरून करावयाचें असतें. मग ही सुधारणा कोणत्याच पंचांगांत कां

वदोक्त कालमानपद्धति या मथळ्याखाली कुंडलीविज्ञान वर्ष १११२ र्तील लेखांत विसाजी रघुनाथ लेले यांनीं हे प्रसिद्ध केले आहे.

दिसून येत नाहीं ? ही सुधारणा सुधारणेच्छु म्हणून नांवाजलेल्या केतकी पंचांगांत तरी कां दिसूं नये ? ऋतूंचा आरंभ सायनमानाप्रमाणें केतकी पंचांगांत दिलेला असतो. पण असें करितांना त्यांनीं सूर्यसंक्रांति व ऋतु यांची असलेली जोडी केवळ निरयनमतास चिकटून राहिल्यामुळे फोडली आहे. (उदाहरणार्थ मकरसंक्रमण व उदगयन होऊन गेल्यानंतर २०।२२ दिवसांनीं मकरसंक्रमण दिलेले असतें.) मग जो फरक सहज सर्वास कळतो ती पर्जन्यारंभकाळाची अगर रोहिणीमृगप्रवेशाची सुधारणा या पंचांगांत कां दिसूं नये ?

३. रामायणांत रामजन्म कार्ती चैत्र शु. नवमी तिथि, रवि, गुरु इ. ५ प्रह उच्च होते व चंद्र पुनर्वसु नक्षत्रांत होता असें म्हटले आहे. प्रहांचे उच्चनीचत्व नक्षत्रांवर न ठरवितां राशींवर ठरविलेले आहे. म्हणजे रामायण-कार्ती राशि प्रचलित होत्या. रवीची उच्च राशि मेष. आतां मेष राशीच्या अमादी प्रथमांशांत जरी आपण रवि मानला तरी अष्टमी तिथि पूर्ण करण्यास चंद्राचे रवीपासून अंतर ९६ अंश असले पाहिजे. रामजन्म नवमीस माथ्यानीं आहे. या वेळीं पुनर्वसुनक्षत्र न येतां पुष्य नक्षत्र असले पाहिजे हे या ढोबळ हिशोबावरून सहज कळेल. पण वाहिमकीनें तर नक्षत्र लिहिले आहे पुनर्वसु ! तेव्हां हे पुनर्वसु नक्षत्र कोणतें ?

ज्योतिर्विद् मंडळ, मुंबई.

प्राचीन काळां आपल्या देशांत फलज्योतिषशास्त्र चांगलेंच परिणत झालें होतें. आर्यांचे सर्व व्यवहार या शास्त्राच्या आधारावरच चालत असत, या शास्त्राची योग्यता सारावलीकार म्हणतो त्याप्रमाणे

“अर्थाजने सहायः पुरुषाणामापदर्णिवे पोतः ।

यात्रासमये मंत्री जातकमपहाय नास्त्यपरः ॥”

‘द्रव्याजनाच्या कार्मी सहायक, संकटसमुद्रांत नौकारूप व प्रवासप्रसंगांत सल्लागार फलज्योतिषाशिवाय दुसरें कोणीच नाही’ असा आमच्या पूर्वाजांचा अनुभव होता. पण अलीकडच्या काळांत या शास्त्राच्या योग्य अध्ययनाच्या अभावामुळे तें मागें पडत चाललें आणि सांप्रत तर तें एकदेशी विद्वानांच्या उपहासास पात्र झालें आहे ! हें अत्यंत उपयुक्त शास्त्र, त्याची योग्यता न कळल्यामुळे आज कवडीमोल होऊं पहात आहे. ही त्याची स्थिति जाऊन तें पूर्वस्थितिप्रत यावें, यावर अनेक शतकांचा चढलेला गंज जाऊन त्याचा प्रकाश सर्वोपयोगी व्हावा म्हणून कै. रा. रा. जिवनराव त्रिंबक चिटणीस यांनी

“ज्योतिर्विद् मंडळ”

ही संस्था सन १८९२ मध्ये स्थापन केली. मंडळाच्या पहिल्या दोन वर्षांत फलज्योतिषशास्त्रासंबंधाने बरेच वादविवाद झाले होते असें जुन्या दस्तारावरून दिसतें. ह्या वर्षांत मंडळाच्या सभासदांची संख्या साठ्याच्यावर होती. पुढें सायन-निरयणवादावरून सभासदांमध्ये बराच खटका उडून पुष्कळसे सभासद “मंडळास” सोडून गेले. यानंतर कै. चिटणीस व मंडळांत राहिलेले सभासद यांनी फुकट वर्ग चालविले होते. कै. चिटणीस हें वर्तमानपत्रांत व मासिकांत ज्योतिष-विषयक लेख लिहिण्याचें कामही करीत. पुढें सन १८९८ च्या सुमारास कै. चिटणीसांनी “ज्योतिर्माळा” नांवाचें मासिक सुरू केलें. लोकाश्रयाच्या अभावामुळे हें मासिक दोनच वर्षांनी बंद पडलें.

कै. चिटणीस यांनी ज्योतिर्माळा काढण्याच्या पूर्वीच परिभ्रमणपद्धतीसंबंधाने बरेच परिश्रम करून ती पद्धति सोपी व भविष्यनिर्णयाच्या कार्मी अत्यंत महत्वाची आहे हें ज्योतिर्विदांच्या नजरेस आणून दिलें. या पद्धतीसंबंधाने त्यांनी Astrologer's Magazine या मासिकांत बरेच मार्मिक लेख लिहिले आहेत. पाश्चात्य ज्योतिर्विद् व कै. चिटणीस यांमध्ये फलज्योतिषासंबंधाने झालेला पत्रव्यवहार आज जो थोडाबहुत “मंडळाच्या” दस्तारांत आहे त्यावरून शास्त्रसंशोधनासाठीं-चिटणीसांचे अतिशय प्रयत्न चालले होते असें दिसतें. या कार्मी कै. चिटणीसांस रा. पटवर्धन हे पुष्कळ सहाय्य करीत असत.

सन १८९७ त कै. चिटणीस व त्यांनी चालविलेल्या वर्गातील कांहीं विद्यार्थी यांनी “१८९७ सालाचे स्पष्ट ग्रह व भावसाधन कोष्टकें” हें पुस्तक प्रसिद्ध केलें. सन १८९८ त कै. चिटणीस व रा. वा. ना. नवलकर (मंडळाचे हल्लींचे अध्यक्ष) यांनी “ग्रहसाधन पुस्तक” हें अत्यंत महत्वाचें पुस्तक प्रसिद्ध केलें. रा. चिटणीस व त्यांच्या वर्गातील विद्यार्थी यांचें संघटित स्वरूपाचें काम-विशेषतः ज्योतिषशास्त्राचें फुकट शिक्षण देण्याचें काम-१९०९ पर्यंत चालू होतें. ह्या वर्षी रा. चिटणीस हे कैलासवासी झाले. चिटणीसांच्या मरणानंतर पुढें सुमार दोन तीन वर्षे सोसायटीचें काम विशेष झालें नाहीं. ज्योतिष-शास्त्राच्या प्रसारासाठीं चिटणीसांनी अत्यंत निर्लोभपणानें जे परिश्रम केले ते लक्षांत घेऊन मंडळांतील कांहीं सभासदांनी चिटणीसांच्या निराश्रित कुटुंबास मदत करण्याकरतां एक फंड काढला. या फंडांतून अज्ञान मदत करण्यांत येत असते.

१९०९ पासून १९१२ पर्यंत मंडळाचें संकलित असें काम झालें नाहीं तरी सभासदांच्या व्यक्तिशः ज्योतिषशास्त्राचें फुकट शिक्षण देण्याच्या कामाला खळ पडला नव्हता. गुरुवर्य लक्ष्मण बाळकृष्ण राजे हे बग्याच लोकांस ज्योतिषशास्त्राचें शिक्षण देण्याचें काम अत्यंत निरपेक्षपणें करीत होते.

त्यांच्या जवळ ज्योतिष शिकलेल्या मंडळीपैकींच प्रस्तुत लेखक हा एक आहे. सन १९१२ च्या आरंभी गुरुवर्य लक्ष्मण बाळकृष्ण राजे व त्यांचे विद्यार्थी यांची व मिस्टर पी. एम्. सुखडवाला यांची भेट होण्याचा सुयोग आला. मिस्टर सुखडवाला हेही त्या वेळी ज्योतिषशास्त्राचे अध्ययन करीत होते. समानशीलत्वामुळे मि. सुखडवाला यांचा परिचय होऊन १९१२ च्या अखेरपर्यंत सहाय्यनाचें काम चालूचें होते. पुढें नवीन विद्यार्थी मिळण्याचा संभव दिसू लागला तेव्हां त्यांच्याकरितां वर्ग काढावे असें “मंडळाच्या” सभासदांनीं सुचविलें. ह्या कल्पनेच्या सिद्धयर्थ मि. सुखडवाला यांनीं बरीच मेहनत घेतली. “मंडळाच्या” मार्फत वर्ग काढून काम पूर्ववत् सुरू करण्याकरतां २२ डिसेंबर १९१२ रोजीं एक सभा भरविण्यात आली होती. ह्या सभेचे अध्यक्ष, ज्योतिर्विद् विष्णु गोपाळ नवाथे, संपादक कुंडलीविज्ञान, हे झाले होते. याच वेळीं ज्योतिषवर्ग सुरू करण्यांत आले. १९१३ मध्ये ज्योतिषवर्गाचें काम बरेंच समाधानकारक झालें. “मंडळाचे” ज्योतिषवर्ग चालू झाले तेव्हां सभासद व विद्यार्थी यांच्या साठीं ज्योतिष वाङ्मयाचें वाचनालय असावे असें सभासदांस वाटूं लागलें व त्याप्रमाणें वाचनालय काढण्याचें ठरलें. वाचनालयाची कल्पना जुनीच होती पण ही कल्पना तुटपुंज्या सामुग्रीनें सिद्धीस जाणें शक्य नव्हतें. ज्यो. चिटणीस कैलासवासी झाल्यापासून १९१३ त वर्ग सुरू होऊन “मंडळाच्या” कामास पुन्हां सुरुवात होईतोपर्यंत मंडळाजवळ कांहीं थोडीबहुत पुस्तकांची जुळवा-जुळव झाली होती. १९१३ त मंडळाचे मि. सुखडवाला व आणखी पांचसहाजण सभासद झाले व ज्योतिषवर्गामध्ये विद्यार्थी येऊं लागले. सारांश मंडळामध्ये अध्ययनासाठीं जमाव होऊं लागला तेव्हां पुस्तकांची उणीव अधिक भासूं लागली. मि. सुखडवाला यांच्या जवळ ज्योतिषशास्त्राचा संग्रह बऱ्यापैकी होता तो त्यांनीं उदार मनानें मंडळाच्या वाचनालयामध्ये ठेऊन सभासदांस व विद्यार्थ्यांस त्याचा लाभ घेण्याची संधि दिली. मंडळाचे इतर सभासद रा. राजे, रा. प्रधान वगैरे मंडळीनें सुद्धां आपलीं पुस्तके

वाचनालयासाठीं दिली. मि. सुखडवाला व इतर सभासद यांच्या पुस्तकांच्या संग्रहामध्ये सभासद व विद्यार्थी यांच्या वर्गणीनें विकत घेतलेल्या पुस्तकांची भर पडूं लागली व आज या वाचनालयामध्ये ज्योतिषवाङ्मयाचा उच्छ्र संग्रह झाला आहे व त्याचा फायदा अनेक विद्यार्थ्यांस व सभासदांस हल्लीं होत आहे. मंडळाच्या या वाचनालयाचें नांव कै. चिटणीसांच्या स्मरणार्थ “चिटणीस मेमोरिअल लायब्ररी” असें ठेविलें आहे.

सन १९१३ मध्ये मंडळाचे वर्ग सुरू झाले, १९१४ त वाचनालय उघडलें आणि या वर्षी कै. चिटणीसांचें बंद पडलेलें ज्योतिर्माळा मासिक पुस्तक सुरू करावें असें कांहीं सभासदांस वाटूं लागलें. ह्या कल्पनेसंबंधानें “मंडळाचा” १९१४ चा जो अहवाल रा. रा. यशवंत केशव प्रधान (मंडळाचे चिटणीस) यांनीं वाचून दाखविला त्यामध्ये म्हटलें आहे कीं “It was resolved to continue our old & first journal ‘ज्योतिर्माळा’ & subsequently every effort was made to complete the project. Mr. Y. K. Pillai has undertaken the responsibility in conducting the magazine with the help of Mr. Rama Narayan & others” मंडळाचे उत्साही चिटणीस रा. प्रधान यांच्या परिश्रमामुळे “ज्योतिर्माळा” पुन्हा सुरू झाली व ती सुरू करण्यास मंडळाच्या इतर सभासदांनीं शक्य ती मदत केली. मासिक चालविण्याची जबाबदारी सभासदांनीं घेतली नाही आणि त्यामुळे त्यावरील मालकी त्यांच्याकडे नाही तरी ज्योतिषशास्त्राची प्रगति होण्याकरतां मंडळपैकींच कांहींजणांनीं मासिक काढलें व त्या मासिकास इतर सभासदांनीं मदत केली. सारांश ज्योतिषवर्ग, ज्योतिषवाङ्मयाचें वाचनालय व ज्योतिर्माळा हीं मंडळाच्या सभासदांचीं कामे आहेत. आणि हीं सर्व आजपर्यंत विशेष गाजानाजानां करितां झालीं आहेत.

आतांपर्यंत “मंडळानें काय केलें हें सांगितलें परंतु पुढें काय करावें हें

सांगावयाचें आहे. “मंडळाच्या” सभासदांनीं निरपेक्षपणाने आतांपर्यंत काम केले आहे पण प्रस्तुत काळीं एवढ्या कामाने भागण्यासारखे नाही. “मंडळाच्या” सभासदांची संख्या हल्लीं बरीच कमी झाली आहे. १९१३ च्या सुमारास जे लोक काम करीत होते त्यांमध्ये गेल्या चार वर्षांत मुळींच भर पडली नाही. चालू वर्षांत ज्योतिषवर्गही विशेष जोराने चालले आहेत असे वाटत नाही. ज्योतिषवर्ग चालविणे हे महत्वाचें काम खरे पण यापेक्षाही शास्त्र-संशोधनाचें काम विशेष महत्वाचें आहे. ह्या कामाकरितां अनेक ज्योतिर्विद एकत्र येऊन काम करतील तरच ते होण्यासारखे आहे. “मंडळाने” १९०९ सालीं निश्चित केलेले उद्देश पुढे लिहिल्याप्रमाणे आहेत:-

(१) फलज्योतिषास सशास्त्र संशोधनाने शुद्ध स्वरूप देऊन पूर्वीप्रमाणें त्यास मान्यतेस आणणे व फलज्योतिषाचा सर्व शाखांसह अभ्यास करणे.

(२) फलज्योतिष व तत्सदृश दुसरीं शास्त्रे यांचे अध्ययन करणाऱ्यांचा संव वनविणे.

(३) फलज्योतिष शास्त्राच्या सर्व शाखांवर उपयुक्त व स्वस्त अशीं पुस्तके लिहून शास्त्रप्रसार करणे.

(४) फलज्योतिषाच्या गूढ तत्वांच्या सोपपत्तिक अभ्यासाने मानवी उत्क्रांतीस मदत करणे.

(५) ज्योतिष व तत्सदृश शास्त्रे यांवरील पुस्तकांचा संग्रह करणे.

ह्या पांच उद्देशांपैकीं पांचवा उद्देश आतांपर्यंत बराच तडीस गेला आहे. बाकीचे उद्देश सिद्धीस जावयास संघशक्तीचा अवलंब केला पाहिजे आणि येवढ्याकरतां मंडळामध्ये निरनिराळ्या ठिकाणचे ज्योतिषी यावयास पाहिजेत. संशोधनाचें कार्य दोन चार मनुष्यांच्या हातून होण्यासारखे नाही. सोसायटीचा आतांपर्यंतचा कार्यक्रम कांहींसा बदलला पाहिजे. मंडळाच्या सभासदांचे आतांपर्यंतचे त्रिनवोभाट चाललेले काम म्हणजे ज्योतिषाचें फुकट शिक्षण

देणे हें होय. यापुढें शक्य असल्यास ते तसेच चालवावे पण त्याबरोबरच त्यांनीं इतर कामे हातीं घ्यावीं. मंडळाच्या २ व्या उद्देशाकडे आतां त्यांनीं वळावे. आणि माझी खात्री आहे कीं त्यांना या कामांत यश येईल. मंडळाने देशांतील इतर ज्योतिर्विदांशीं दळणवळण ठेऊन त्यांच्याबरोबर शास्त्रचर्चा करावी, मंडळाच्या मार्फत विद्वान ज्योतिर्विदांची व्याख्याने करावी, त्यांचे लेख एकत्र करावे. अमेरिकेंत स्थापन झालेल्या एका ज्योतिषाच्या मंडळाचे सभासद वर्षांत शोधपूर्वक एकच निबंध लिहून पाठवितात. पण अशा एकेक निबंधाने नीट विचारपूर्वक लिहिलेल्या अनेक लेखांचा संग्रह मंडळानेच होतो. अशीच कांहीं तरी व्यवस्था मुंबई ज्योतिर्विद मंडळ करील अशी आशा आहे. मंडळाने मुंबईच्या बाहेरील सभासद घेण्याचें सुरू करावें अशी त्यास आग्रहाची विनंति आहे. जर मंडळाच्या हल्लींच्या नियमांत कांहीं फेरफार करून संघटित कार्य करण्याचा प्रयत्न झाला तर महाराष्ट्रांतीलच काय पण दुसऱ्या देशांतील ज्योतिर्विदांकडूनही त्यांस शक्य ती मदत होईल असें आम्हांस वाटते.

“राम नारायण”

सभासद, मुंबई ज्योतिर्विद मंडळ.

किंवा बेतालपणा होण्याचा संभव असतो पण प्रस्तुत सोसायटी तुळाराशीवर जन्म पावली आहे म्हणून तिचे कार्य सारासार विचारास धरून राहिल, तिच्याकडून जुन्या धार्मिक मतांचे अतिक्रमण होणार नाही. सोसायटीच्या धार्मिक कार्याची साक्ष नवम (धर्म) स्थानांतील सुरगुरु देत आहे. सोसायटीचा तनुस्थानाधिपति शनि—नेपच्युनांच्या युतीत असल्यामुळे तिच्या कार्यास पदोपदा अडथळे येतील पण ल्पेश शुक्र गुरुबरोबर शुभ दृष्टियोग करीत असून नवमस्थानामध्ये गुरु आहे. या योगांच्या जोरावर सोसायटी आपले कर्तव्य करण्यास समर्थ होईल. नवमस्थानांत मंगळ ग्रह सुद्धा असल्यामुळे सोसायटीमध्ये परधर्माविषयी सहिष्णुता न बाळगणारे लोक येतील. गुरुप्रमाणे शांत, धीरोदात्त व कर्मठ आणि मंगळाप्रमाणे तापट स्वभावाचे व परधर्माविषयी सहिष्णुता न बाळगणारे अशा दोन प्रकारचे प्रचारक हिंदु मिशनरी सोसायटीमध्ये असतील. मंगळाने दर्शित केलेले प्रचारक आरंभापासून दिसणार नाहीत. कारण मंगळ साधारणपणे भावमध्याजवळ आहे व स्थानारंभीच गुरु आहे त्यामुळे गुरुच्या स्वभावाचे लोक प्रथम दिसू लागतील. सोसायटीच्या दहाव्या वर्षापासून मंगळाचा अंमल विशेष दिसू लागेल. व १९ व्या वर्षापासून तर मंगळाप्रमाणे सोसायटीचे कार्यक्षेत्र होईल असे वाटते.—सोसायटीचा नवमस्थानाधिपति बुध दशमभावारंभी असल्यामुळे वक्तृत्व व लेखनकला यांमध्ये निपुण अशा प्रचारकांची जोड सोसायटीस मिळेल.

तृतीयस्थानावरून पराक्रमाचा विचार करावा असे आर्य ज्योतिष ग्रंथांत सांगितले आहे. प्रस्तुत कुंडलीत तृतीयेश गुरु धर्मस्थानांत असून पंचमेश शनीला आपल्या पवित्र किरणांनी (शुभ दृष्टियोगाने) पुनीत करीत आहे. पंचमेश व पंचमस्थान यांवरून संततीचा विचार होतो. सोसायटीची संतति

म्हणजे परधर्माच्या ग्रहणांतून सुटून हिंदु धर्मांत येणारे लोक. त्यांचा द्योतक ग्रह नेपच्युनने दूषित झालेला शनि आहे. ह्या शनीबरोबर धर्मस्थानांतील तृतीयेश गुरु शुभदृष्टीने पहात आहे. हा योग सोसायटीच्या कार्यास अनुरूप असाच आहे. ह्या योगामुळे सोसायटी आपले कार्य करण्यास समर्थ होईल असा आम्हांस भरवसा वाटतो.

सोसायटीच्या कुंडलीमध्ये ग्रहांस राशिवल व दृष्टिवल नाही व लग्नेश शुक्र, शनि व नेपच्युन या खलग्रहांबरोबर युक्त असल्यामुळे सोसायटीच्या कार्यास आरंभापासूनच अडथळे येतील व पहिली नऊ वर्षे अतिशय त्रासाची जातील. चिकाटीने व श्रमसातत्यानेच सोसायटीला नवव्या वर्षी स्थैर्य प्राप्त होईल. हे स्थैर्य प्राप्त होण्यापूर्वी सोसायटीच्या कार्यात अनेक अडचणी उपस्थित होतील. सोसायटीचे दुसरे वर्ष बरेच घडामोडीचे जाईल. दुसऱ्या वर्षी परिभ्रमण काळाचा मंगळ दशमस्थानांतून जात असता नीच होत आहे व बुध, रवि व चंद्र यांना दूषित करणार आहे. या भ्रमणामुळे सोसायटीच्या कार्यासंबंधाने विरुद्ध टीका, चालकांना मानसिक व शारीरिक त्रास होतील. सोसायटीशी उघड शत्रुत्व करणाऱ्या व्यक्ति या वर्षापासून दिसू लागतील. मंगळाच्या भ्रमणाच्या पाठोपाठ गुरुचेही भ्रमण दशमस्थानांतून होणार आहे. म्हणजे दुसऱ्या वर्षी नीच मंगळ व उच्च गुरु दशमांतून जाणार आहेत. मंगळगुरुंच्या या भ्रमणामुळे सोसायटीच्या धार्मिक स्वरूपाबद्दल खडाजंगीचे वादविवाद होतील. सोसायटीला दुसऱ्या वर्षापासून तो पुढे नवव्या वर्षापर्यंत प्रतिकूल परिस्थितीशी झगडण्याचे बरेच प्रसंग येतील. सातव्या वर्षी सोसायटीचे कार्य व स्वरूप यांमध्ये फेरबदल होईल. नवव्या वर्षी तिला स्थैर्य प्राप्त होईल, तिच्या कार्याची ओळख पडून तिला मान्यता मिळेल.

सोसायटीच्या लाभस्थानांत लग्नेश शुक्र व शनि—नेपच्युन आहेत. या योगांमुळे तिच्या सहायक मंडळींतूनच गुप्त रीतीने विश्वासघाती मनुष्ये निघण्याचा संभव दिसतो. शुक्र, नेपच्युन व शनि त्यांच्या युतीचा परिणाम जातकांत नैतिक दृष्ट्या अनिष्ट असतो असा अनुभव आहे. हा योग सोसायटीच्या कुंडलीत झाला आहे. त्याची फळे काय मिळतील याचे अनुमान करण्यापेक्षा भविष्यकाळाकडे नजर ठेवणे प्रस्तुतच्या परिस्थितीत श्रेयस्कर आहे असे वाटते.

सोसायटीच्या कुंडलीत झालेल्या महत्त्वाच्या योगांसंबंधाने वर लिहिलेच आहे. आतां सांपत्तिक स्थितीचा विचार करून लेव पुरा करून घनेश मंगळ भाग्यभुवनांत असून त्याबरोबर कोणत्याही ग्रहाचा अनिष्ट योग झालेला दिसून येत नाही. कुंडलीत सांपत्तिक योगांसंबंधाने अनिष्ट योग झालेले दिसून येत नाहीत व संपत्तीचा कारक ग्रह गुरु भाग्यभुवनांतच आहे. यामुळे सोसायटीच्या कार्यास सांपत्तिक अडचणी येणार नाहीत असे वाटते.

“राम नारायण”

लोकशिक्षणाचा अभिप्राय.

“मैदिनीय किंवा राष्ट्रीय ज्योतिषः—लेखक रामनारायण. पृ. १०८, किं. ८१०. व्यक्तीच्या शुभाशुभ फलाप्रमाणे राष्ट्राचीहि शुभाशुभ फळे वर्तविण्याबद्दल प्राचीन आर्यज्योतिषामध्ये विचार केलेला आहे. ज्योतिषाच्या या भागास मैदिनीय किंवा राष्ट्रीय ज्योतिष म्हणतात. यावर अनेक ग्रंथ झाले होते, पण त्यांपैकी पुष्कळ आज अनुपलब्ध आहेत. बराहमिहिरसंहिता काय ती आज उपलब्ध आहे. ज्योतिषाच्या या भागासंबंधाने स्वतः शोध करून व अनुभव मिळवून ठरलेले सिद्धांत ग्रंथकाराने यांत दिले आहेत. राष्ट्राची कुंडली कशी मांडावयाची, निरनिराळ्या स्थानांपासून कोणकोणत्या गोष्टींचे शुभाशुभ वर्तवितां येत, ग्रहांचे परिणाम, कोणत्या देशांवर व शहरांवर विशिष्ट राशींचा विशेष परिणाम होतो, वगैरे माहिती देऊन ग्रहणे, मूकप, धूमकेतु या विषयांसंबंधानेहि कांहीं विवरण केले आहे. त्या शास्त्राच्या विद्यार्थ्यांनी अवश्य वाचनीय आहे.”

ॐ ॥ श्रीसद्गुरुवे नमः ॥

ज्योतिर्माला

आप्राचः कामरूपाद्दुहिनसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चपकर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष ३ रे.

नोव्हेंबर १९१७.

{ अंक ८ वा.

अर्धवटपणाची कमाल.

(लेखकः—राम नारायण.)

सत्य मत सिद्ध करण्यास शिष्टसंमत मार्ग अनेक असतील, त्या मताविरुद्ध असणाऱ्या इतर मतांचे खंडन करण्यास कडक भाषा वापरणे किंवा हुना त्यांचा उपहास करणे हेही एक वेळ करावे लागेल पण सत्य मत स्थापण्याकरतां खोडसाळ किंवा अर्धवट गोष्टींचा पसारा करण्याचे कारणच नसते. खोडसाळपणाचे असल्याशी जवळचें नाते असते याचे प्रत्यंतर पहावयाचे असल्यास वेळीं अवेळीं जी निरयनाची तरफदारी करण्यांत येते ती पहावी. ही तरफदारी करण्यांत कधी काल्पनिक तर कधी खोडसाळ, कधी अर्धवट तर कधी असत्य अशा गोष्टींची सरभेसळ करून लोकांच्या डोळ्यांत धूळ फेंकण्यांत येते व याचे ताजे उदाहरण म्हणजे रा. रामचंद्र विनायक पटवर्धन यांनी निरयनाच्या तर्फेने लिहिलेल्या

लेखांचे होय. चित्रमय जगूच्या जुलैच्या अंकांत त्यांनी "सायन आणि निरयन" असा एक अर्धा लेख लिहिला आहे. ह्या अर्धवट लेखासंबंधाने "मुंबई ज्योतिर्विद् मंडळाच्या एका सभासदाचा" लेख ज्योतिर्मालेच्या मागील अंकांत प्रसिद्ध झाला होता. ह्या सभासदाच्या लेखास पटवर्धनांनी उत्तर म्हणून "विनाकारण घोळ" या सदराखाली "संदेश" च्या २३ तारखेच्या अंकांत दीड रकानाभर मजकूर लिहिला आहे. ह्या दोन्ही लेखांतील खोडसाळपणा व अर्धवट माहिती वाजूला ठेविली तर सायन नक्षत्रे चुकीची आहेत असे प्रतिपादन करण्याचा पटवर्धनांनी अड्डास केला आहे. सायन नक्षत्रे चुकीची आहेत ह्याबद्दल त्यांनी जी कारण-परंपरा दिली आहे ती लोकांस पटणार नाही असे त्यांनाच वाटून ते लिहितात "तुम्ही सायन पद्धति खुशाल उराशी बाळगा पण तुमच्या नक्षत्रांना जुनी (आमची ?) नावे देऊ नका." सायनवाद्यांनी अश्विनी, भरणी अशी नावे दिल्यामुळे निरयनवाद्यांचे काय नुकसान होते हे पटवर्धनांस ठाऊक. आपल्या पूर्वार्जित धनाचा अपहार करणाऱ्यावर सुद्धा एखाद्याने इतका रोष केला नसता पण सायनवाद्यांनी आपल्या नक्षत्रांस जुनी नावे दिली म्हणून पटवर्धनांनी रोष व्यक्त केला आहे. "जुनीच नावे उपयोगांत आणणे चुकीचेच नव्हे तर गद्द आहे" असा त्यांनी शेर मारला आहे ! सायनवाद्यांची नक्षत्रे पूर्व शास्त्रकारांच्या अभिप्रायास व आशयास धरून आहेत म्हणून पूर्वीचीच नावे त्यांस असली पाहिजेत. सायन नक्षत्रांत नक्षत्रांच्या नावाप्रमाणे स्थिरतारकापुंज नाहीत म्हणून त्यांची नावे बदलली असा आक्रोश रा. पटवर्धन करीत आहेत पण त्यांच्या निरयन नक्षत्रांची काय दशा आहे हे त्यांनी लक्षांत घेतले नाही असे दिसते. पंचांगांत स्वाती नक्षत्र दिले असता आकाशातील "स्वाती नक्षत्र-पुंजांत" चंद्र असत नाही मग निरयनवाद्यांनी त्यास स्वाती असे नाव कां घावे ? निरयन नक्षत्रांपैकी कांहींच्या योगतारा निरयन विभागात्मक नक्षत्रांत पडत नाहीत. ज्या नक्षत्रांच्या विभागांत त्यांचे योगतारे पडत नाहीत त्यांची नावे बदलण्याची सोय रा. पटवर्धन करणार आहेत काय ? श्रवण नक्षत्रावर श्रवणी करण्याचा प्रघात आहे. पंचांगांत ज्या वेळी श्रवण नक्षत्र दिले असते त्या वेळी चंद्र श्रवणतारकापुंजांत नसतो म्हणून हल्ली ज्याला निरयनवादी श्रवण नक्षत्र म्हणतात त्याचे नाव बदलले पाहिजे. निरयन मृग नक्षत्रांत मृग व आर्द्रा अशा दोन योगतारा येतात व आर्द्रा नक्षत्रांत मुळीच योगतारा

नसते. ज्या नक्षत्रांत दोन योगतारा आहेत त्याचे नाव मृग नक्षत्र असे कां ? आर्द्रा नक्षत्रांत मुळीच योगतारा नसतां त्याला आर्द्रा कां म्हणावयाचे ? आर्द्रा पटवर्धनांनी निरयन नक्षत्रांची ही मानगड सोडवावी. त्यांचा पुन्हा एकवार नामकरणविधि करावा व नंतर सायनवाद्यांना नक्षत्रांची नावे बदलण्यास सांगावे.

नक्षत्रांची नावे मूळ कशी पडली असतील ती असोत त्यांतील कांहीं नावे अन्वर्थक आहेत आणि हीं नावे प्राचीन काळापासून तशीच आहेत. उदाहरणार्थ आर्द्रा हे नक्षत्र ज्या. ह्या नक्षत्राच्या नावावरून ते पर्जन्याचे द्योतक आहे. आर्द्रा नक्षत्रांत सूर्य प्रवेश करताच पर्जन्यकाळास आरंभ होतो असा प्राचीन काळापासून शास्त्रकारांचा अभिप्राय आहे. पूर्वशास्त्रकार पर्जन्याचे आर्द्रा हे पहिले नक्षत्र समजतात व त्याप्रमाणे त्यांनी आर्द्राप्रवेशाची फळे दिली आहेत. पण निरयनवाद्यांच्या मृग नक्षत्रावर पर्जन्यकाळाचा आरंभ होतो असे असून निरयनवादी आर्द्राप्रवेशाच पंचांगांत देतात ! पटवर्धन म्हणतात की पंचांगशोधकांच्या ही गोष्ट लक्षांत आहे व त्याप्रमाणे ते मृगप्रवेश म्हण किंवा रोहिणीप्रवेश म्हणा अशी सुधारणा करणार आहेत. ही सुधारणा अशी होणार आहे की मृगप्रवेश म्हणून म्हणावयाचे व त्याची फळे पूर्वशास्त्रकारांच्या आर्द्राफलाची घावयाची. तोंडाने मृगनक्षत्र म्हणून म्हणावयाचे व शास्त्रकारांची आर्द्राफले घावयाची हा प्रकार गद्द आहे असे पटवर्धनांस वाटत नसेल पण विचारी मनुष्यांस तसे वाटल्यावांचून रहाणार नाही. आज निरयनपंचांगकर्त्यांनी मृगप्रवेश घावा लागेल तर पुढे रोहिणीप्रवेश व त्यापुढे कृत्तिकाप्रवेश देण्याची जरूरी वाटेल. व कांहीं काळाने ते अश्विनीप्रवेश देऊन त्याची फळे मात्र पूर्वशास्त्रकारांच्या आर्द्राप्रवेशफलांच्या भाषेत देतील आणि तरीही त्यांस आपण कांहीं गैर करीत आहो असे वाटणार नाही व यामध्येच त्यांच्या पक्षांधतेची साक्ष पटणार आहे. अगदी प्राचीनकाळापासून आर्द्रा हे पर्जन्याचे नक्षत्र आहे. सायनमानाने आर्द्रा नक्षत्र घेतले तरच ते पर्जन्याचे नक्षत्र रहाणार आहे. सारांश नक्षत्रे ताऱ्यांत अडकविली तर त्यांचा अन्वर्थकपणा जातो आणि म्हणून सायनवादी अन्वर्थकपणा राखण्याकरता संपातापासून पहिल्या नक्षत्रास अश्विनी असे म्हणतात. ज्याप्रमाणे संपातत्रिदूपासून ३० अंशाच्या विभागास

मेवराशि ही संज्ञा आहे त्याप्रमाणेच पहिल्या १३ अं. २० कलेच्या विभागास “अश्विनी” नक्षत्र असे म्हणतात. रा. पटवर्धन म्हणतात “संपातवर्ति नक्षत्राला अश्विनीच कां म्हणावं हे कोणीच शहाणा सायनवादी सांगू शकत नाही.” “अश्विनीचे देव्हारे युरोपीय पद्धतीस अनुसरून माजविलेले दिसतात” राशींचा अनुक्रम मेघपासून आहे यांत शंका नाही व “मेघाश्वि प्रथमा” अशी सांगड पूर्वाचार्यांनी घातलेली आहे. त्यांचे उत्पादकत्व अलीकडच्या सायनवाद्यांकडे नाही व युरोपियन पद्धतीस तर खास नाही. हा प्रकार युरोपियन पद्धतीस अनुसरून आहे असे म्हणणे एक तर अज्ञानाचे तरी प्रदर्शक असेल किंवा जाणून बुजून खोडसाळपणा असेल. सायन नक्षत्र अन्वर्थक आहेत, पूर्वशास्त्रकारांच्या अभिप्रायास अनुसरून आहेत आणि म्हणूनच त्यांच्या संज्ञा बदलण्याचे कारण नाही. सायनपद्धतीची सशास्त्रता दिवसेंदिवस लोकांच्या अनुभवास पटत आहे हे त्यांच्या वाढत्या संख्येवरून सहज सिद्ध होत आहे. अशा वेळीं पटवर्धनांनीं कितीही अकांडतांडव केले तरी ते निरर्थकच होईल.

निरयन नक्षत्रांची तरफदारी व सायनवाद्यांचा उपहास करण्याकरितां रा. पटवर्धनांनीं कित्येक गोष्टींचा विपर्यास करण्याचा जो प्रयत्न केला आहे तो तर अत्यंत गर्हणीय आहे. सायनवाद ऋतूपुरता त्यांस मान्य आहे पण ज्या ज्या वेळीं ते सायनवाद्याविषयी बोलतात तेव्हां तेव्हां “अयुक्तिक, असमंजस अज्ञानी, खुळचट” असे कांहीं तरी उपपद लाविल्याशिवाय त्यांस लिहितांच येत नाही. कै. लेले, मोडक, दीक्षित यांच्या सारख्यांना वरीलप्रमाणे संबोधणारे हे कोणी तरी महान ज्योतिषशास्त्रविशारद असतील असा जर कोणी समज करून घेतला तर तो साफ चुकीचा ठरेल. राजश्रींना निरयन कुंडली करतांना सायन रवि घेण्याचा प्रघात केव्हांपासून पडला याचीही माहिती नाही. सायनवाद्यांचा नुसता उपहास करून जर निरयन नक्षत्रे मान्य होण्यासारखी असती तर त्यांनीं खुशाल करावीं. त्यांत त्यांचा शिष्टपणाच दिसून येईल. कै. मोडकांच्या अज्ञानाची कीव करून रा. पटवर्धनांचे समाधान होण्यासारखे नव्हते. त्यांना कै. लेले व दीक्षित यांचीं मते शेवटीं बदललीं

असे खोडसाळ विधान करण्यासही दिक्कत वाटली नाही.* आम्ही त्यांना त्या विपर्याय खुलासा करण्यास ज्योतिर्मालेच्या सप्टेंबरच्या अंकांत जाहीर विनंति केली होती पण त्याविषयी खुलासा करण्याचा सरळपणा त्यांनीं दाखविला नाही. रा. पटवर्धनांच्या खोडसाळपणाचे दुसरे उदाहरण पहा. ते म्हणतात “झडकिल, राफल, ओल्डमूर, अॅलन लियो हीं नांवां (नक्षत्रांस) या. कारण सायनवाद्यांचे गुरु हेच आहेत. हे युरोपियन ज्योतिषी सायनवादी म्हणून आपल्याकडेही सायनवादाला महत्व आले आहे” “अश्विनीचे देव्हारे युरोपियन पद्धतीस अनुसरून माजविलेले दिसतात.” सायनपद्धति असमंजसपणाची आहे येवढे सांगून पुरेसे झाले नाही तेव्हां सायनवादप्रवर्तकांची शेवटीं मते बदललीं अशी गप्प ठोकून दिली. सायनपद्धतीवर आणखी शिंतोडे उडविण्यासाठी ती युरोपियन ज्योतिषांपासून चोरली असा पुकारा केला आहे. सायन नक्षत्रे सायनवाद्यांनीं युरोपियनांचीं चोरलीं हे विधान करण्यांत रा. पटवर्धन सपसेल घसरले आहेत व त्यांत त्यांचे अज्ञान मात्र जगाच्या दृष्टीस पडले आहे. युरोपियन ज्योतिषांत नक्षत्रांचा विचारच नाही. झडकील, राफल, अॅलन लियो इत्यादि अनेक ज्योतिर्विदांच्या शंकां प्रथांतून चुकून सुद्धा सायननक्षत्रांचा विचार नाही. पण रा. पटवर्धनांच्या विचारशक्तीस पक्षांधतेने ग्रासल्यामुळे ते खोटीं विधाने करण्यांत मागेपुढे मुळींच पहात नाहीत. सायनवाद्यांनीं ज्यांच्यापासून नक्षत्रांची चोरी केली असें रा. पटवर्धन म्हणतात त्या युरोपियन ज्योतिषांजवळ तीं मुळींच नव्हतीं व नाहीत. सायननक्षत्रांचा वाद स्वतंत्रपणे आपल्याकडेच आहे. रा. पटवर्धनांना सायनवादाची माहिती विलकूल नाही असें दिसते. सायननक्षत्रांचा वाद आपल्याकडे जेव्हां निघाला त्या वेळीं पटवर्धनांनीं उल्लेखिलेले युरोपियन ज्योतिर्विद ज्योतिषाची

* कै. लेले किंवा दीक्षित यांचीं मते मुळींच बदललीं नव्हतीं. रा. पटवर्धनांनीं ही कांहीतरी गप्प उठवली अशाबद्दलच कै. वि. र. लेले यांच्या चिरंजीवांकडून आम्हांस पत्र आले आहे. लेले मृत्युशय्येवर पडले असतांना देखील आपल्या चिरंजीवांकडून सायनवादातर्फे पत्र लिहीत असतां त्यांचे देहावसान झाले असें असतां शेवटीं त्यांचीं मते बदललीं असें लिहिणें म्हणजे खोडसाळपणाची कमाल होय.

परिभाषा शिकत होते. अर्थात त्यांच्याजवळून ही नक्षत्रे आम्ही घेतलेली नाहीत व सायनवाद्यांचे ते गुरूही नव्हत.

पटवर्धन स्वमत प्रतिपादनांत विरुद्धपक्षास मूर्ख व गचाळ म्हणतात पण स्वतः त्यांच्या लिहिण्यांत गचाळपणा व अर्धवटपणा सर्वत्र भरला आहे. त्यांच्या चित्रमयजगतांतील लेखासंबंधाने ज्योतिर्मालेंत आलेला लेख ते ज्योतिर्मालाकारांचा आहे असे समजतात. तरी त्यावर "ज्योतिर्विदमंडळाच्या सभासदाकडून" असे म्हटले आहे. यावरून तो लेख त्यांनी अर्धवट वाचला असावा व त्यास आणखी एक पुरावा आहे. लेखकांन प्रश्न विचारला आहे "रामजन्मकाळीं रवि उच्च म्हणजे मेपेंत असतां नवमीस पुनर्वसु नक्षत्र कसें आलें ?" पटवर्धनांनी तो लेख अर्धवट वाचल्यामुळे ते लिहितात "चैत्र शु॥ ९ मीस पुनर्वसु नक्षत्र अनेक वेळां येतें" पण त्यावेळीं मेपेंत रवि नसून मीनेंत असतो. प्रश्न विचारला होता, मेपेंत रवि असून चैत्र शुद्ध ९ मीस पुनर्वसु नक्षत्र कसें येतें" ह्या प्रश्नास पटवर्धनांनी अर्धवटपणे उत्तर दिलें आहे 'दहा पांच वर्षांचीं पंचांगे चालून पहावीं"! लेखकाच्या पहिल्या प्रश्नाच्या उत्तरांत तर पटवर्धनांनी आपल्या अज्ञानाचे प्रदर्शन केले आहे. "हल्लींच गणित इंद्रजी पद्धतीचे आहे सबब रवि सायन घेण्याचा प्रघात सुरू झाला असावा" या उत्तराने पटवर्धनांनी आपल्या अर्धवटपणावर शिककामोर्तबच केले आहे. निरयनवादी कुंडली तयार करतांना रवि सायन घेतात हा प्रकार केव्हांपासून आहे हे त्यांनी पुन्हां एकवार चौकशी करून ठरवावे.

निरयन नक्षत्रांची तरफदारी करतांना सायनप्रवर्तकांचीं मतेच बदललीं, ते मूर्ख व अजागळच होते, सायन नक्षत्रे यूरोपीय ज्योतिषावरून घेतलीं आहेत असेल अनेक प्रलाप आपल्या अर्धवट माहितीच्या आधारावर रा. पटवर्धनांनी काढले आहेत. ते सत्यास किती सोडून आहेत हे वर दाखविलेच आहे. खरे पहातां त्यांच्या लेखांतील असंबद्ध प्रलापांस मुळींच महत्व नव्हतें पण पुष्कळ वेळां असले प्रलाप लोकांस संशयांत पाडतात तेव्हां त्यांचा वेळींच प्रतिकार करण ह आम्हांस श्रेयस्कर वाटले म्हणून पटवर्धनांच्या विधानांची खरी किंमत किती आहे हे प्रस्तुत लेखांत दाखविले आहे.

ज्योतिर्विद्या.

(लेखकः—राम नारायण.)

शास्त्रे फार व अपार आहेत. तीं सर्वच सर्वांना प्राप्त होत नाहीत. कोणतीं शास्त्रे कोणाच्या येतील ह्याचा ज्योतिषशास्त्रदृष्ट्या विचार करणें फार महत्त्वाचें आहे. त्याप्रमाणेंच मनोरंजकही आहे. कोणत्या ग्रहयोगांवर कोणतें शास्त्र किंवा विद्या प्राप्त होते हें सांगतां आलें तर व्याच लोकांचे श्रम वांचतील. आपल्याकडे अशा प्रकारचा विचार विशेष झालेला दिसून येत नाही. ह्या विषयाची चर्चा व्हावी म्हणून आम्ही त्यासंबंधानें चार शब्द लिहिण्याचा विचार केला आहे व ह्या चर्चेला आरंभ—ज्योतिर्विद्येपासून करीत आं. व्यवहारापुरतें गणित सर्वास येतें पण सर्व कांहीं गणिती नसतात. त्याप्रमाणेंच व्यवरोपयोगी ज्योतिष सर्वास येईल मात्र सर्वांनाच—“ज्योतिषी”—वराहमिहिराच्या भाषेत बोलावयाचें म्हणजे सांख्यसंस्कृत—होतां यावयाचें नाही. ज्योतिषी होण्यास कांहीं विशिष्ट योगाच जन्मकाळीं व्हाण्यास लागतात. हे विशिष्ट योग कोणते याचा आज विचार करूं.

जुन्या ग्रंथांचा सारभूत असा “जातकतत्व” नांवाचा ग्रंथ आहे. ह्या ग्रंथांत ज्योतिर्विद्येसंबंधानें पुढें दिव्याप्रमाणें योग दिले आहेत.

(१) ज्ञाच्छौ सौत्यार्थगौ ज्योतिर्विदां श्रेष्ठः ।

(२) धनेशे बल्लिनि, केंद्रायकोणेजे ज्योतिर्विदां श्रेष्ठः ।

(३) स्वोच्चे धने जीवे ज्योतिर्विदां श्रेष्ठः ।

(४) धी कारके केंद्रे कोणे शुभदृष्टे भविष्यद् वक्ता ।

(१) बुध, शुक्र द्वितीय, तृतीय स्थानांत असतील किंवा (२) धनेश बलवान असून बुध केंद्र, कोण किंवा लाभांत असेल किंवा (३) उच्च गुरु धन स्थानीं असेल तर श्रेष्ठ ज्योतिर्विद होतो (४) पंचमेश केंद्र कोणांत शुभदृष्ट असेल तर भविष्यवक्ता होतो.

वरील नियमांत विद्यास्थानें (पंचम, तृतीय व द्वितीय)—विद्येचे कारक

ग्रह बुध, गुरु व शुक यांचे योग दिले आहेत व ते सामान्यतः सर्वसाधारण विद्येचे द्योतक आहेत, निश्चयात्मक असे ज्योतिर्विद्येचे द्योतक नाहीत. निश्चयात्मक नियम सांगण्यास कारकग्रहांचा निश्चय झाला पाहिजे. वरील नियमांत त्याच विचारांचा अभाव आहे आणि म्हणून वरील एखादा योग एखाद्याच्या कुंडलीत होऊनसुद्धा त्यास ज्योतिर्विद्येचा गंधही नसतो अशी पुष्कळ उदाहरणे देता येतील.

ज्योतिर्विद्येचे कारकत्व कोणत्या ग्रहाकडे आहे हे दोन प्रकाराने ठरविता येईल. एक प्रकार असा आहे की ज्योतिषशास्त्रांत पारंगत होण्यास कोणत्या गुणांची आवश्यकता आहे व ते गुण कोणत्या ग्रहांचे आहेत हे ठरविले पाहिजे. दुसरा प्रकार म्हणजे अनेक ज्योतिर्विदांच्या कुंडल्यांत सामान्ययोग कोणते असतात व या योगांत कोणत्या ग्रहांचे प्राबल्य असते याचा निश्चय झाला पाहिजे. आपण दोन्ही प्रकार विचारांत घेऊं.

ज्योतिषग्रंथांचे नुसते पाठांतर करून किंवा नुसता अर्थ समजून घेऊन ज्योतिष्यांचे भागत नाही. ग्रहादिकांच्या गुणधर्मांचे ज्ञान करून घेऊन प्रत्येक वेळीं कल्पनेच्या जोरावर समीकृत असे अनुमान करावे लागते. येथे स्फूर्तिकारक कल्पना व विचार ह्यांची सारखीच जरूर असते. मनुष्याचे मानसिक व बौद्धिक कोष हे अनुक्रमे चंद्र व बुध यांच्या अंमलाखाली आहेत. नुसती कल्पना चंद्र दर्शवील व नुसते विचार बुध ग्रह दर्शवील. कल्पना, विचार व स्फूर्ति हे तिन्ही प्रकार दर्शक ग्रहामध्येच पहावयास सांपडतात आणि म्हणून ज्योतिषशास्त्राचे कारकत्व हरील ग्रहाकडे आहे असे मानतात आणि हीच गोष्ट दुसऱ्या प्रकाराने म्हणजे ज्योतिर्विदांच्या कुंडल्यांच्या विचारावरून दिसून येते.

गोचरीच्या मंगळाचे भ्रमण.

साधारणपणे म्हटले असता मंगळाचे परिणाम तीव्र, आकस्मिक, जहाल असून दीर्घकाळ ठिकणारे नसतात; व ह्याचमुळे मंगळाचे परिणामाची कल्पना इतर ग्रहांपेक्षा फार लौकर करिता येते. शनि व मंगळ या दोन ग्रहांचे परिणामाची कल्पना करणे असता खालील उदाहरणावरून ती चांगली करिता येईल. शनि हा दीर्घकालदर्शक राहणाऱ्या सर्दीच्या व साथीच्या-मलेरिआ वगैरे सारख्या पुष्कळ दिवस येणाऱ्या ताणसारखा असून मंगळ हा नवचरारासारखा थोडा काळ राहणाऱ्या पण अति तीव्र ताणसारखा आहे. मंगळ हा फार तीव्र किंवा जहाल ग्रह असून तो कुंडलीमध्ये ज्याप्रमाणे स्थानबली, राशिवली असतो त्याप्रमाणे त्याचे परिणाम पाहण्यास मिळतात. त्याचप्रमाणे तो कुंडलीमध्ये जन्मवाळी केन्द्रामध्ये आहे किंवा काय तसेच तो कोणते कोणते दृष्टियोग करित आहे याचा विचार करून नंतर या ग्रहाचे गोचर फलाची कल्पना केली पाहिजे. या ग्रहाच्या जहालपणाचेच धर्मा-मुळे याचे इतकी सूक्ष्म फळे दुसऱ्या कोणत्या ग्रहाची सांगता येत नाहीत. पण त्याबरोबर हेंही लक्षांत ठेविले पाहिजे की याचे स्वरूपाची पूर्ण कल्पना झाली नाही तर याचे इतकी दुसऱ्या कोणत्याच ग्रहाची फळे चुकत नाहीत. एखाद्या कुंडलीमध्ये ज्या वेळीं मंगळाचे जन्मकाळच्या रवीवरून भ्रमण होते त्या वेळीं कांहींच महत्वाच्या गोष्टी घडून येत नाहीत तर दुसऱ्या कुंडलीमध्ये याच मंगळाचे रवीवरून होत असलेल्या गोचर भ्रमणाने दाहजन्यविकार, ताप, भांडणे, पोलीसमधील किंवा कायद्यासंबंधी मानगडी, त्रास व हजारे नाना तऱ्हेच्या उपाधि उत्पन्न होतात.

गोचर ग्रहांचे विचार करतेवेळीं वाचकांनी एक फारच महत्वाचा मुद्दा लक्षांत नेहमी बाळगला पाहिजे तो हा की जन्मकुंडलीमध्ये त्याचप्रमाणे दिनवर्षपद्धतीप्रमाणे ग्रह कोठे आहेत, कोणकोणते वार्षिक दृष्टियोग

चलित किंवा जन्मकालचे होत आहेत. कोणत्या स्थानावरून गोचर ग्रहांचे भ्रमण होत आहे वगैरे पूर्ण विचार केल्याखेरीज गोचर ग्रहावरून अचूक भविष्य कालनिर्देश करितां येईल असे वाटत नाही. दिनवर्षपद्धतीसंबंधाने आर्षी पुढे एखाद्या वेळीं स्वतंत्र विवेचन करण्याचें योजिलें आहे.

जन्मकाळीं पूर्व क्षितिजावर मेष, वृश्चिक, मकर राशि उदय पावत असतां लग्नमधून होत असलेले मंगळाचे गोचर भ्रमणाने स्वभाव उत्साही, धाडसी असा बनून अनेक उद्योगधंदे करण्यास नवा जोम येतो.

दशम भावार्भी सदरहू वर सांगितलेल्या राशि उदय पावत असतां ह्या स्थानामधून गोचर मंगळाचें भ्रमण होत असतां उद्योगधंदा चांगला चालतो, मानसन्मान कीर्ति मिळते; ह्या वेळीं सर्व प्रकारचीं धाडसाचीं किंवा सार्वजनिक लोकांपुढें आगणारीं कामें करावीत. परंतु इतर राशि दशम भावार्भी उदित असून त्यामधून मंगळाचें भ्रमण होत असतां अनेक प्रकारचीं संकटे, त्रास, व अपयश प्राप्त होतें. करितां ह्या काळामध्ये विशेष भानगडीचीं किंवा धाडसाचीं कामें करूं नयेत; कारण ह्या काळामध्ये नैसर्गिक मनुष्य धाडसी, अविचारी, उद्धट किंवा आपलाच हेका चालविणा, चिडखोर बनतो व त्यामुळे त्याचे अनेक प्रकारे नुकसान होण्याचा संभव असतो. ज्यांच्या कुंडलीमध्ये जन्मकाळीं मंगळ बलवान् असतो त्या मंडळीस ह्या वरील सर्व गोष्टींसंबंधाने विशेष सावध राहिले असतां खात्रीने इतका त्रास होणार नाही.

सप्तस्थानामधून गोजरीचे मंगळाचें भ्रमण होत असतां साधारणपणें लग्नांतील भ्रमणाप्रमाणेंच फळें मिळतात परंतु जर सप्तम स्थानांत तो राशिवली नसून पीडित होत असेल तर त्यापासून विशेष वाईट फळें अनुभवास येतात, शत्रुत्व होतें, भांडणें होतात; हा काळ भागीदारांवर चांगला जात नाही; मैत्रीमध्ये विरोध येतो; स्त्रीची प्रकृति चांगली राहत नाही, गृहकलह होतात.

मंगळाचें भ्रमण जन्मकालीन हर्शल किंवा प्रजापतीवरून होत असतां अपघात होतात; स्वभाव फार जहाल किंवा चिडखोर—भांडखोर बनतो; कित्येक वेळां कित्येकांचा स्वभाव फार लहरी व रागीट बनतो; व त्यामुळे त्यांचे ताव्यामध्ये मन राहात नाही; हातून अविचाराचीं कृत्ये घडतात; मंगळाचें भ्रमण जन्मकालीन द्वितीय स्थानामधील हर्शलवरून होत असतां हा काल सांपत्तिक सुखास चांगला नसतो; ह्या काळामध्ये कोणत्याही प्रकारचे सव्याचे व्यवहार करूं नयेत कारण या वेळीं मोठी सांपत्तिक हानी होण्याचा संभव असतो. हर्शल दशम स्थानामध्ये असून त्यावरून मंगळाचें भ्रमण होत असतां आपल्या वरिष्ठांवरोबर किंवा धन्यांवरोबर भांडण-तेटे होतात. हर्शलमंगळाचे युतीचीं फळें फार तीव्र, जहाल व भयंकर आहेत व त्यामुळे घडून येणाऱ्या गोष्टी फारच भयंकर व अति तीव्रतेनें घडतात, व म्हणून या योगाच्या फळाचा विचार चांगला काळजीपूर्वक केला पाहिजे. या काळांत धंद्यामध्ये अडचणी येतात; पितृकष्ट होतात; नाना प्रकारचे आरोप येतात; नोकरी सुटते. या ग्रहामध्ये शुभदृष्टियोग गोचरीनें होत असतां इतकी विशेष जोरानें फळें पाहण्यास मिळत नाहींत परंतु राशिवली व शुभदृष्ट असतां चांगलीं फळें मिळतात.

जन्मकालचे शनीवरून मंगळाचें भ्रमण होत असतां नाना प्रकाराच्या अडचणी किंवा संकटे प्राप्त होतात. व ही युति पश्चिमपटकांत म्हणजे नवम, अष्टम, सप्तम, षष्ठ, पंचम व चतुर्थ स्थानांमध्ये होत असतां म्हणजे या स्थानामध्ये शनि असून त्यावरून गोचरीच्या मंगळाचें भ्रमण होत असतां शत्रुत्व होतें, भांडणें होतात, अपघात होतात. त्याचप्रमाणें हे दोन ग्रह ज्या राशीमध्ये युत होतात तबोतक शरिराच्या अवयवास दुखापत, जखम किंवा इजा होते. पित्यास किंवा आज्यास देहकष्ट होतात. व त्यांच्या मृत्यूच्या वेळीं अशीच काहींतरी शनिमंगळाची गोचरीनें स्थिति असते. चतुर्थामधील शनीवरून

मंगळाचें भ्रमण अशुभ असतें. इमारतीचा किंवा स्थावर मिळकतीचा नाश होतो. सतम स्थानांतील शनीवरून मंगळाचें भ्रमण होत असतां स्त्रीस कष्ट, जुलुम होतो, बलात्कार होतो, अत्याचार होतात. शनि दशमांत असून त्यावरून मंगळाचें भ्रमण होत असतां अपकीर्ति, अब्रुनुकसानीच्या फिर्यादी आर्यादी होतात. द्वादश स्थानामधील शनीवरून मंगळाचें भ्रमण होत असतां त्रास उत्पन्न होतो अनेक मानगडी उत्पन्न होतात; आपल्याच अत्याचाराच्या कृत्यानें तुरुंगामध्ये जाण्याचा प्रसंग येतो; कैद घडते वर दर्शविलेलीं अशुभ फलें जन्मकालीं शनि पीडित असतां किंवा गोचरीनें अति पीडित असतां विशेषकरून अनुभवास येतात.

मंगळाचें भ्रमण जन्मकाळचे गुरुवरून होत असतां सावकार, वैवस्व, वकील, जजीस यांचे वरोवर व्यवहार करण्यास हा काळ सर्वप्रकारें अनुकूल असतो. धंद्यामध्ये लाभ होतो. कांहीं महत्वाचें कृत्य करून लोकांमध्ये आपली महती व्हावी अशा तऱ्हेची मनाची वृत्ति होते. एकंदरीनें हा काळ चांगला अनुकूल असतो. परंतु मंगळ गुरुवरोवर अशुभ दृष्टियोग करीत असतां सद्गुणांचे किंवा पैजेच्या व्यापारामध्ये सांपत्तिक अडचणी येतात, अविचारीपणा विशेष वाढतो, त्रास व कष्ट होतात, लोकांमध्ये अपकीर्ति होते.

जन्मकालीं रवि सतम, लग्न व व्यवस्थानामध्ये अति पीडित असून मंगळाचें भ्रमण जर गोचरीनें त्यावरून होत असेल तर अति अशुभ फलें दृष्टोत्पत्तीस येतात. ह्या कालांत कैदेचा योग येतो; आपल्या वर्तणुकीमुळें लोकांचीं मनें कलुषित होतात; खाण्यापिण्यांत, वागण्यांत किंवा हुना सर्व गोष्टींमध्ये अतिरेक होतो; परंतु जर जन्मकालीं मंगळ बळवान असून रवि शुभसंबंधित असेल तर या मंगळाचे भ्रमणानें सार्वजनिक मानसन्मान किंवा कीर्ति मिळते म्हणून महत्वाचीं मोठाळीं कार्ये घडतात.

(अपूर्ण)

ग्रहविचार.

जातकग्रंथांत ग्रहांचें राशिफल व स्थानफल निरनिराळें दिलेलें असतें. चंद्र उच्च असून त्याचें त्या राशींत फल शुभ अनुभवास येतें पण तोच चंद्र स्थानबली नसला तर तें शुभ फल मिळेलच असें म्हणवत नाहीं. मग अनुभव जसा असेल तसा ज्योतिषी आपली कांडी फिरवितो. फल अनुभवास अनिष्ट आलें तर 'चंद्र अष्टमांत आहे' हें कारण व शुभ आलें तर "चंद्र कोठेही का असेना तो उच्च आहेना ?" अशी दुहेरी कारणपरंपरा ज्योतिषी सांगून टाकितो. ही दुष्टपी पद्धति हितावह नाहीं. सावकबाधक प्रमाणें देऊन योग्य फळ ज्योतिष्यानें सांगितलें पाहिजे. अशा प्रकारचीं उदाहरणें लेखकाच्या बरीच पाहण्यांत आली आहेत. त्यांचें प्रदर्शन करून ज्योतिषांलेची जागा अडविणे प्रशस्त वाटत नाहीं. अशा दुहेरी कारणांचा निर्देश करणारांनीं व इतर जिज्ञासु वाचकांनीं पुढील राशि व स्थल यांच्या मेलनानें ग्रहांचें फल बसविलें आहे तें कितपत जमतें याचा प्रयोग करून पाहावा. शास्त्रीय प्रमेयें असले प्रयोग केल्याखेरीज होत नसतात व नूतन शोधही लागत नसतात. म्हणून असल्या प्रयोगांस माझ्या मते ज्योतिषांलेनें जागा देणें योग्य आहे. बसविलेलीं फलेंही पूर्ण झालेलीं नव्हत. त्यांचा अनुभव प्रत्येकानें आम्हास कळवावा व कांहीं सुधारणा घडवितां आल्यास आणावी ही सर्वत्रांस प्रार्थना आहे. ती बसविलेलीं फलें.—

रवि.

कालपुरुवाचा रवि हा आत्मा आहे. प्रत्येक सजीव निर्जीव वस्तूंमध्ये जें आत्मत्व भरलेलें आहे त्याचा कारक ग्रह रवि हा आहे. म्हणून कुंडलींत हा ग्रह राशिपरत्वे, स्थानपरत्वे व योगपरत्वे विशेष बलवान् असला पाहिजे. हा रवि राशिरेवीचें स्वगृह असून मेघ हा राशि उच्च व तुला हा त्याचें नीच आहे. सिंह राशींत रवि अतिशय बलवान् असतो. मेघराशींतही त्याचा तसाच प्रभाव दृष्टीस पडतो. हा ग्रह मुख्यत्वे स्वतंत्रवृत्ति, दुसऱ्यावर हुकमत चाल-

विषे, तेजस्विता, बल, राजवैभव, वरिष्ठपणा, कोणत्याही विषयाचे मूलतत्त्व जाणणे, निर्भीडपणे स्वमत जाहीर करणे वगैरे परिणाम घडविणारा आहे. या ग्रहाचे लग्नी निरनिराळ्या राशांत काय फळ मिळावे हे पुढे दर्शविले आहे.—

लग्नस्थ रविफल.

तनुस्थो रविस्तुंगयष्टि विधत्ते मनः संतपेदारदायादिवर्गात् ।

वपुः पीड्यते वातपित्ते न नित्यं स वै पर्यटन् ह्रासवृद्धिं प्रयाति ॥

लग्न (मेष)—वांधा उंच, सडपातळ, तांबूसगोरा, नेत्र पिंगट, केश तांबूस व अल्प, प्रकृति उष्ण, प्रवासी, चंचल, स्वभाव करारी व उतावळा, राहणी साधी, कुलीन, शिरोव्यथा, बुद्धिमान् व विद्वान्, संतति अल्प.

लग्न (वृषभ)—वांधा मध्यम, वर्ण गौर, प्रकृति वातपित्तात्मक, निश्चयी पण पोकळ डौल मिरवणारा, चैनी व ऐहिक सुखाची इच्छा करणारा, वशाचे विकार ज्याळा होतात असा पशुसौख्य व वाहनसौख्य भोगणारा असा होतो.

लग्न (मिथुन)—वांधा उंच व सडपातळ, बोलका, पाठांतर विशेष, शास्त्री, कायदेपंडित, मेंदूची शक्ति उत्तम असून स्वतंत्र वृत्तीचा होतो.

लग्न (कर्क)—वांधा मध्यम, प्रकृति शीतपित्तात्मक, चित्त अतिशय चंचल, प्रवासी, खेळाडू, शिक्षण कमी, हुकमत चालवणारा, मानी व चैनी होतो.

लग्न (सिंह)—दृढनिश्चयी, अंमलदार, मानी, वरिष्ठ, राजकीय व्यवहार करणारा, वांधा मजबूत, धाडशी, राजधान्या व किल्ले अशा ठिकाणी राहणारा व उदयास येणारा अशा प्रकारचा होतो.

लग्न (कन्या)—हस्तकलाकुशल, मायावी, आडव्या वांध्याचा, थापा देणारा, आपमतलवी व खर्चिक असा होतो.

लग्न (तुला)—वांधा उंच, सडपातळ, वर्ण काळा, प्रकृति वातोष्ण, समतोल वृत्ति, सत्यप्रिय, विद्वान्, धनवान्, न्यायी, दयाळू, प्रवासी असा होतो.

लग्न (वृश्चिक)—वांधा मध्यम, कित्येक अवयव तोकडे, गूढविचारी, अति-

शय रागीट, मोठा हिमती, अंतर्दामी जळफळणाग, सूड घेणारा, कठोर वाणीचा, रासायनिक क्रिया करणारा, डॉक्टरी विद्या जाणणारा असा होतो.

लग्न (धनु)—वांधा काटक व मजबूत, वर्ण तांबूस, प्रकृति उष्ण, अतिशय रागीट, मोठा हिमती, राजाचा मित्र अथवा सल्लागार, कुलदीपक, स्वपराक्रमाने दैव काढणारा, राजधानीच्या ठिकाणी राहणारा असा होतो.

लग्न (मकर)—रोगी, वर्ण काळा, वायफळ बोलणारा, अविचारी, भांडखोर, खादाड, परावलंबी, देवधर्माचे बंड माजविणारा, अनेकांचा शत्रु असा होतो.

लग्न (कुंभ)—वांधा मध्यम, केश अल्प, टक्कल पडलेला, चेहरा गोल, मेंदू बौद्धिक, वकील अथवा ग्रंथकार, प्राचीन विद्यांचा संशोधक, स्त्रीविषयक प्रेम अत्यल्प, संततिहीन असा होतो.

लग्न (मीन)—शरीर सूक्ष्म व ठेंगणे, अधीर, दुःखी, दरिद्री, प्रकृति शीतपित्तात्मक, निरुपद्रवी, सच्छील, शत्रुकडून उपद्रव पावणारा असा होतो.

द्वितीयस्थ रविफल.

घने यस्य भानुः स भाग्याधिकः स्याच्चतुष्पात्सुखं सद्ब्रह्मे संचयाति ॥

कुटुंबे कलिर्जायया जायतेपि क्रिया निष्फला यातिरामस्य हेतोः ॥ २ ॥

रवि हा घनस्थानी कोणत्याही राशीचा असला तरी चांगला नाही.

घन (मेष)—कुटुंबांत मिळून मिसळून न वागणारा, कुटुंबासंबंधाने दुःख भोगणारा, नेत्र उष्ण व पिंगट, खर्च फार, शिल्पक कमी, स्त्री अल्पायु, कुटुंबांत कलह, असा होतो.

घन (वृषभ)—कंठरोगी, नेत्र मोठे व पाणीदार, गाणारा, पोषाखाचा शोकी, मिष्टान्न खाणारा, कुटुंबांत ऐक्याने वागणारा होतो.

घन (मिथुन)—उत्तम वक्ता, शास्त्री, विद्वान्, लेखक, कुटुंबापासून सुख पावणारा, इष्टेवाला व भोगी असा होतो.

घन (कर्क)—खेळांवर व वैद्यकीवर उत्तम बोलणारा, वाणीत दोष,

प्रवाही पदार्थांचे धंदावर फायदा मिळविणारा, बेफिकीरपणानें द्रव्याचा व्यय करणारा अशा प्रकारचा होतो.

धन (सिंह)—श्रीमंत, कुटुंबांत प्रमुखत्वानें वागणारा, नेत्र पिगट, शिल्क कमी व मौल्यवान् वस्तु बाळगणारा होतो.

धन (कन्या)—व्यवहारकुशल, हस्तकलानिपुण, गोड बोलणारा, संसारांत टापटिप ठेवणारा, विद्वान् व आपमत्तलवी होतो.

धन (तुला)—विद्येचा भोक्ता, व्यवहारांत नीतीनें वागणारा, बोलणें कमी अगर वागांत दोष, व शिल्कही कमी असा होतो.

धन (वृश्चिक)—कुटुंबांत कलह करणारा, स्त्री अल्पायु, कर्जवाजारी, बोलणें निष्ठुर, नेत्र दूषित, पोटांत विषारी पदार्थ जाण्याचा संभव, अशा प्रकारचा होतो.

धन (धनु)—नेत्र पिगट व मोठे, कुटुंबांत प्रौढी मिरविणारा, शिल्क कमी, राजापासून अथवा फार मोठ्या योग्यतेच्या मागसांपासून भाग्योदय पावणारा, व संपत्तिमान् होतो.

धन (मकर)—कुटुंबांत कुत्सित बुद्धीनें वागणारा, स्त्री अल्पायु, जमा-खर्ची वागणूक, खर्च मोठा, आवाज घोगरा, बोलणें तुटक व आहार मोठो असा होतो.

धन (कुंभ)—विद्वान् व कल्पक, लेखक, कायदेपंडित, सांपत्तिक स्थिति दुर्बल पण मृत्युपत्राधारे अल्पसंपत्तीचा लाभ मिळणारा असा होतो.

धन (मीन)—वागणूक साधी, साधारण संपत्तिमान्, स्त्रीविषयक प्रेम कमी, स्त्री कुटुंबांत कलहकारक, साधारण विद्वान्, काव्यविनोदी, असा होतो.

तृतीयस्थ रविफल.

तृतीयो यदाऽहर्मणिर्जन्मकाले प्रतापाधिकं विक्रमं चातनोति ॥

सदा सोदरैस्तप्यते तीर्थचारी सदारिक्षयः संगरे संनरेशात् ॥ ३ ॥

सहज (मेष)—भावंडांशीं विरोध करणारा, स्वावलंबी, कानाचा तिखट धीट, महत्वाकांक्षी, प्रमुखत्वानें वागणारा असा होतो.

ॐ ॥ श्रीसद्युगे नमः ॥ ॐ

ज्योतिर्माला

आपाचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आक्रेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष ३ रे.

डिसेंबर १९१७.

अंक ९ वा.

प्रासंगिक विचार.

पुणे येथें ज्योतिर्विचारणी सभेच्या चालकांच्या खटपटीनें महाराष्ट्रांतील “ज्योतिषांचे संमेलन” भरविण्यांत आलें होतें. हल्लीं निरयणमानाचीं जीं निरनिराळीं पंचांगे प्रचारांत आहेत तीं एकमुखी व्हावीं हा ह्या संमेलनाचा मुख्य उद्देश होता. हें स्तुत्य कार्य घडवून आणण्याकरितां महाराष्ट्रांतील विद्वान गणितज्योतिषी जमले होते. ह्या विद्वान ज्योतिष्यांनीं जमून जें कार्य उरकलें त्याची जी त्रोटक हकीकत वर्तमानपत्रद्वारे प्रसिद्ध झाली आहे त्यावरून असें दिसतें कीं पंचांग एकमुखी करण्याचे ठराव बहुमतानें पसार झाले आहेत व त्या ठरावांप्रमाणें पुढील पंचांगे प्रसिद्ध होतील अशी लोकानां आशा करण्यास हरकत नाहीं.

सर्वत्र एक प्रकारचेंच पंचांग असलें व त्याप्रमाणें लोकांनीं आपलीं धार्मिक कृत्यें केलीं म्हणजे तीं फलरूप झालींच पाहिजेत. मग हें एकमुखी पंचांग चुकीचें असलें म्हणून काय झालें ? उत्तरायण सुरू झाल्याचीं चिन्हें केव्हां कां दिसेनात, पंचांगकर्त्यांनीं एकमतानें कोणत्याही एका तारखेस मकरसंक्रांत दिली व त्याप्रमाणें लोकांनीं ती पाळली म्हणजे झालें. खबरदारी ध्यावयाची ती हीच कीं सर्व पंचांगांत एकाच दिवशीं मकरसंक्रांत दिसली पाहिजे. एवढा कडेकोट बदोबस्त केला म्हणजे कर्मदेवता विनचुक कर्मफलंांचीं मापें लोकांच्या पदरांत टाकणारच ! लोकमताच्या दरान्यापुढें कर्मदेवता झाल्या म्हणून काय झालें, त्यांनाही नान वांकविलीच पाहिजे ! अशा तऱ्हेचा युक्तिवाद आमच्या “गणितज्योतिष्यांनीं” स्वीकारला आहे असें दिसतें. योग्य कालीं यथासांग धर्मकृत्यें व्हावीं म्हणून पंचांगांची योजना; पण पंचांग-सुधारक (?) म्हणणार आम्हीं म्हणूं तोच योग्य काल ! गणित-ज्योतिष्यांच्या या अभिमानासंबंधानें आम्हांस कांहींच म्हणावयाचें नाहीं. त्यांच्या विद्वत्तेप्रमाणें त्यांना अभिमान असणें योग्यच आहे पण लोकांची स्थिति मात्र अनुकंपनीय आहे. आधींच धर्मश्रद्धा कमी होण्यास अनेक कारणें उपस्थित झालीं आहेत व त्यामध्येच आमचीं निरयण पंचांगां हीं आहेत आणि ही गोष्ट कोणासही लपवितां येणार नाहीं. पूर्वीचे ऋषी सांगणार “स्नानदानजपश्राद्धव्रतहोमादि कर्मभिः । सुकृतं चलसंक्रांतावक्षयं पुरुषो-श्रुते ।” स्नानदानजपश्राद्धादि कर्में चल म्हणजे सायनसंक्रांतिकालीं केलीं असतां पुण्यप्रद आहेत पण आमच्या पंचांगांत चल (सायन) संक्रांतीचा मागमूसही नसावयाचा ! हल्लींचीं पंचांगां श्रुतिस्मृत्यनुरूप धर्मकृत्यांस मुळींच उपयोगीं पडणारीं नाहींत व यासंबंधानें पुष्कळ चर्चा होऊनही विद्वानांच्या आप्रहामुळें आमच्या पंचांगाची खरी सुधारणा अज्ञानही होत नाहीं हें आमच्या देशाचें दुदैवेंच होय.

*

*

*

*

संमेलनाचे अध्यक्ष लो. टिळक आपल्या भाषणांत म्हणाले “ही गणित-

ज्योतिषांची परिपद आहे, फलज्योतिषांची अगर धर्मज्योतिषांची नाहीं. ज्ञा. प्र.” संमेलनांत धर्माच्या अगर फलाच्या दृष्टीनें पंचांगांत सुधारणा व्हावी अशाविषयी प्रश्नच निवृं नये येवढ्याकरितां तर ही प्रस्तावना नव्हती ना ? कारण धर्मदृष्ट्या निरयण पंचांग कितीसें उपयोगी आहे याची विचारणा कोणी न करील तितकी बरी ! “कै. केरू नाना, मद्रासचे रघुनाथशास्त्री व काशीचे बापूदेवशास्त्री ह्यांना सरकारी वेधशाळेंत प्रत्यक्ष शिक्षण मिळालें, त्याचेंच फळ पंचांगशोधनाचा प्रश्न हें होय” (केसरी). लोकमान्यांनीं उल्लेखिलेल्या ज्योतिर्विदांपैकीं रघुनाथशास्त्री व बापूदेवशास्त्री यांना सायनमान पसंत होतेंच पण लोकमान्यांचे गुरु कै. छत्रे यांनाही तें मान्य झालें होतें. ता. १।७।१८८० च्या ज्ञानप्रकाशांत छत्रे यांनीं “कालमापन” या सदराखालीं एक लेख दिला होता त्यामध्ये ते म्हणतात “त्यांनीं (लेले यांनीं) सायनमानाविषयीं जें कांहीं लिहिलें आहे तें आम्हांस पसंत आहे. आणि त्याप्रमाणें जर आपल्या देशांत प्रचार चालू असता तर आज या वादविवादाची गरजही पडली नसती. आम्हीं हें कबूल करतो कीं निरयनमान खरें व सायनमान खोटें असें आम्हांस अजून एकाही ग्रंथांत सांपडलें नाहीं.” म्हणजे छत्र्यांच्या मताप्रमाणें निरयनमानास श्रुति-मूर्तीचा मुळींच आधार नाहीं असे स्पष्ट होत नाहीं काय ? निरयनमान खरें कां हें कै. केरूनानासारख्यांनाही माहिती नव्हतें. निरयनवाद्यांनो, हा कबुली जवाब तुमच्या ध्यानांत असूं द्या. निरयनमान खरें व सायन खोटें असें लोकमान्यांचे गुरु कै. छत्रे यांना कोठेंच सांपडलें नाहीं. तें यांच्या पाठीमागें एखादा शहाणा निरयनवादी कोठें सांपडवून देईल काय ?

पंचांग श्रुतिस्मृत्यनुरूप पाहिजे असल्यास सायनमानच घेतलें पाहिजे ही गोष्ट काशीचे बापूदेव शास्त्री व पुण्याचे केरूनाना छत्रे यांनीं कबूलच केली आहे. या सायनमानासंबंधानें आतांपर्यंत वर्तमानपत्रांतून पुष्कळच उदापोह झाला आहे. हा महत्त्वाचा पत्रव्यवहार कुंडलीविज्ञानाच्या द्वारे

“वेदोक्त कालमानपद्धति” या नांवाखाली पुन्हां एकदां प्रसिद्ध झाला आहे. तो जिज्ञासु वाचकांनी अवश्य वाचावा व सायनमान खरे कां याची खात्री पटवून घ्यावी.

* * * * *

“वेदांत सायनमानाचा विचार केला आहे असें सायनवादी म्हणतात परंतु वेदांत आगगाडी आहे असें म्हणण्यासारखाच हा प्रकार आहे” असें लोकमान्य आपल्या भाषणांत म्हणाले. सायनवाद्यांचें म्हणणें “वेदोक्त कालमानपद्धतींत” साधार असें जगाच्या पुढे आलेच आहे, लोकमान्य मात्र आपल्या म्हणण्यास आधार काडीचाही देत नाहीत. त्यांनी सप्रमाण व साधार विधान करावें हें बरें. आघागावांचून लोकांनी तरी उदारोक्तीवर विश्वास कसा ठेवावा ?

* * * * *

आम्हांस कळविण्यास वार्डट वाटतें कीं प्रसिद्ध ज्योतिर्विद् व “मॉडर्न अस्ट्रॉलॉजी” नामक मासिकाचे संपादक अॅलन लिओ हे ता. ३०-८-१९१७ रोजी एकाएकी मरण पावले. मि. लिओच्या मृत्यूने जगांतील नामांकित ज्योतिर्विद् नाहीसा झाला आहे. आंग्लज्योतिषवाङ्मयामध्ये लिओ हे उत्तम ग्रंथकार होते. सर्व जगांतील ज्योतिषग्रंथकारांमध्ये मि. लिओचा दर्जा फारच मोठा होता याबद्दल मुळीच शंका नाही. इंग्रजी भाषेचा प्रसार जेथे जेथे आहे तेथे तेथे लिओच्या ग्रंथांचा प्रसार आहेच. गेली पंचवीस वर्षे फलज्योतिषशास्त्राची प्रगति व्हावी, तें सर्वमान्य व्हावें म्हणून लिओंनी अत्यंत श्रम करून अनेक लहानमोठे ग्रंथ लिहिले व लिहविले आहेत. आंग्ल-भाषेंत फलज्योतिषवाङ्मयाची वाढ होण्यास लिओंचे परिश्रम विशेषत्वानें कारणीभूत झाले आहेत. मरणसमयी लिओंचें वय अवघें ५८ वर्षांचें होतें. लिओंच्या अकालिक मृत्यूने ज्योतिषवाङ्मयाची हानि झाली आहे ह्याबद्दल कोणाही ज्योतिषास वार्डट वाटल्यावांचून रहाणार नाही.

— ० —

महाराष्ट्रीय ज्योतिषसंमेलन.

(ले.-प्रेषित.)

पुण्याच्या ज्योतिर्विचारिणी समेच्या खटपटीने महाराष्ट्रांतील हें ज्योतिष-संमेलन भरून आलें याबद्दल त्या समेच प्रथमारंभी अभिनंदन करणें जरूर आहे. या संमेलनांत विशेष कांहीं घडणार नव्हतें हें संमेलनांतील जे विषय जाहीर करण्यांत आले होते त्यावरून सहज समजत होतें.

एकमुखी पंचांग.

तडजोडीने एकमुखी पंचांग करणें (मग तें श्रुतिस्मृतिपुराणोक्त फला-कांक्षी लोकांस अवश्य अशा कालाचें निदर्शक नसलें तरी चालेल) हेंच या संमेलनांतील मुख्य उद्दिष्ट होतें. तें कितपत सिद्धीस गेलें हें शके १८४० साल उजाडल्यावर सर्वास कळेलच. सांप्रत झालेल्या संमेलनामुळे लोकांना तरी समाधान मानण्यास जागा आहे कीं गांवांत सर्वत्र दसरा, दिपवाळी, गणपति इ. सणांची विभागणी होणार नाही. सर्वजणांस एकाच दिवशीं सण साजरा करतां येईल अशी या संमेलनांत ठरावांत योजना केली आहे. ठरावां-तील व्यवस्था शके १८४० साली अंमलांत आणण्यासाठीं कमिटीही नेमिली आहे. पण शके १८४० चीं पंचांगां लोकांस सांप्रत विकत मिळत असून तीं संमेलनांतील ठरावानुरूप केलेलीं नाहीत. तेव्हां त्यांचा प्रसार बंद करण्याची व्यवस्था करण्याचा बोजा कमिटीने प्रथम अंगावर घेणें जरूर होतें. अथवा शके १८४१ सालापासून ठराव अमलांत आणावयाचे होते. याप्रमाणें व्यवस्था न झाल्यास लोकांस पंचांगांतील निरनिराळीं मते व त्या मतांस धरून तयार होत असलेलीं पंचांगां दृष्टीस पडतील तर ठराव करून न करून सारखाच.

वर्षमान.

संमेलनांतील ज्योतिर्विदांनी वर्षमान शुद्ध नाक्षत्रसौर धरलें आहे. सूर्यसि-

द्रांतांतील वर्षमानास वेधोपलब्ध वीजसंस्कार करून शुद्ध नाक्षत्रसौरवर्ष घेण्याबद्दल जी शिफारस ज्योतिर्विद्महाशयानां केली ती खरोखर चुकीची होय. हें वर्षमान घेण्याने ऋतुविपर्यास खात्रीने होणार. ऋतुविपर्यास या योजनेने टळणार नाही. 'षण्णामृतूनामेकः संपूर्णः पर्ययः' ही संवत्सराची व्याख्या कायम राहण्याची सोय या संमेलनांत झाली नाही. ही संवत्सराची व्याख्या सांपातिक सौर वर्ष घेतल्याशिवाय टिकणार नाही. तडजोड करण्यासाठीच वसलेल्या या संभेत ऋतुविपर्यास वृद्धिगत न होण्याची योजना तयार झाली नाही हें महाराष्ट्राचें दुर्दैव होय. "एकस्मिन् वर्षे विषुवद्वयमेव भाव्यम् । वर्षमध्ये अधिकमासक्षयमासत्वेपि विषुवद्वयन्युनाधिक्यं भवितुं नार्हति ।" हा नियम सुट्टन निरयन पंचांगांत केव्हां विषुवत्रय तर केव्हां एकमेव विषुवदिन होईल. ही स्थिति सर्व ज्योतिषज्ञ प्रतिनिधींस समजत असतां त्यांनीं पहिल्या ठरावास संमति कशी दिली याचें आश्चर्य वाटतें.

सायन संक्रांति.

उदगयन, दक्षिणायन, वसंतविषुवदिन व तुलाविषुवदिन इत्यादि सायनाप्रमाणें ज्या दिवशीं होतील त्या दिवशीं पंचांगांत दर्शविण्याचा ठराव जो मुंबईत झालेल्या भारतीय ज्योतिषसंमेलनांत झाला तोच कायम असल्याचें अध्यक्ष लो. टिळक यांनीं आपल्या समारोपांत जाहीर केले, पण हा नियम सर्वत्र अंमलांत आलेला नाही. तो यापुढें तरी अमलांत आल्यास ऋतुविपर्यास सामान्य लोकांसही सहज आढळेल.

१९॥ म्हणजेच २३ !

अयनगति वास्तविक मानली याबद्दल सभेस धन्यवाद दिले पाहिजेत. पण त्याबरोबरच जो चवथ्या ठरावांत लपंडाव झाला तो मात्र चमत्कारिक होय. "आमचा वर्षारंभविदु रेवतीयोगताराच" असें म्हणणारा प्रत्येक ज्योतिर्विद् अयनांश सांप्रत २३ व्यावे असें मत देतो ! हा रेवतीयोगतारा तर संपातविदूपासून केवळ १९॥ अंश अंतरावर असतां "१९॥ म्हणजेच २३" हा विचित्र सिद्धांत ज्योतिर्विदांनीं मान्य केला असें म्हणणें चमत्कारिक तर

खरेंच पण सत्य आहे. किंवा "आम्हीं पूर्वी जरी रेवतीयोगतारा हा आरंभस्थान मानला असला आणि वेधशाला झाल्यानंतर जरी आम्ही तोच तारा आरंभस्थानीं धरणार असलों तरी सांप्रत आम्हांस रेवतीयोगतार्याची जरूरी नसून 'मुखें छंदानुबंधेन' या सूत्रान्वये संपातविदूपासून २३ अंशांवर असलेला एक विदूच आरंभस्थान मानणें प्रशस्त वाटतें." असा अभिप्राय सर्व प्रतिनिधींचा असावा. वेधशाला जोपर्यंत नाही तोपर्यंत वाटेल त्या मार्गानें लोकांस धर्मकर्म करण्यास लावूं ही प्रतिज्ञा या ठरावामुळें जगजाहीर झाली ! कर्मलोपापेक्षां अकार्ळी कर्म घडणें पापसंचयास कारण होंतें हें सर्वत्रांस माहीत आहे. केवळ एकमुखीपंचांग करून लोकांस त्याप्रमाणें वागावयास लावण्यानें लोकांचीं कार्ये योग्य कार्ळी घडत नाहींतच, पण "तीं तशीं घडलीं नाहींत तरी चालेल पण आमचें एकमुखी पंचांगच लोकांनीं आचारांत आणावें" हा हद्द ज्योतिर्विदांनीं धरल्यामुळें त्यांनीं लोकांच्या अकालकर्मजन्य दोषांस आपणांस भागीदार करून घेतलें आहे.

दोन मुद्दे.

संमेलनाचे अध्यक्ष लो. टिळक यांचे भाषणांत दोन मुद्दे विशेष प्रामुख्याने आढळले. एक संपात पूर्वी निरनिराळ्या नक्षत्रांत होता व ज्या नक्षत्रांत तो असेल तेथपासून वर्षारंभ घरण्याची वहिवाट आहे. पूर्वी संपात कृत्तिकांत होता व सूर्यसिद्धांतकारांचे वेळीं तो रेवतीयोगतार्याजवळ होता. म्हणजे सूर्यसिद्धांतकालापर्यंत तो जवळ जवळ २६ अंश मागे आला व सूर्यसिद्धांतकालानंतर आजपर्यंत तो संपात रेवतीयोगतार्याचे मागे १९॥ अंश तरी आला आहे. म्हणजे २६-१९-४९ अंश सुमारे तो कृत्तिकांत असल्या वेळेनंतर मागे आला आहे. अर्थात् संपाताचे आंदोलनाची कल्पना त्यांचे विधानांत नाहीशी झाली. पूर्वी कृत्तिकांत संपात होता असें त्यांनीं ठरविलें त्या कृत्तिका तारकात्मक होत. त्याचप्रमाणें संपातानुरोधानें वर्षारंभ होता हेंही स्पष्ट झालें. मग वर्षारंभ जर संपातापा न तर वर्षमान सांपातिक कां नको ?

त्यांचे भाषणांतील दुसरा मुद्दा म्हणजे “वसंतसंपात एक रास मागे आल्यावर फाल्गुन हा पहिला महिना धरावा व त्याप्रमाणे परिभाषा बदलावी. मात्र राशि अश्विनीपासून मोजाव्या ऋतूतील कार्ये ऋतूत करावी व मासांतील कार्ये मासांत करावी. ऋतु संपाताप्रमाणे ध्यावे व मास निरयन ध्यावे. चैत्रांत पावसाळा आला तरी चैत्रांतील कार्ये त्या पावसाळ्यांत करावी. याप्रमाणे व्यवस्था झाली म्हणजे वर्षातील प्रत्येक मासास वर्षारंभाचा मान मिळेल !” संपात बदलत असल्याचे पुरावे जसे आढळतात तसे परिभाषा बदलल्याचे पुरावे मात्र कोठे आढळत नाहीत. पुढील काळाचे धोरण फार दूरवर विचार करून ठरविण्याबद्दल लोकमान्यांची हिंदुस्थानांतच नव्हे तर सर्व जगांत कीर्ति आहे. मग याच एका वावर्तीत त्यांनी दूरवर विचार करणे जरूर नव्हते काय ? त्या वेळच्या भावी ज्ञात्यांवर हवाला देऊन डोळेझांक करावी व सुधारणेच्या ऐवजी गोळाबेरीज करावी हें विचार करून पाहिल्यास योग्य नव्हे. भारतातील नक्षत्रांचा प्रश्न एक बाजूस ठेविला तरी त्यांतील जे ऋतु आहेत ते तरी त्यांनी ठरविलेल्या अथवा इतर विद्वानांनी ठरविलेल्या काली त्या त्या महिन्यांत येतात काय ? त्या वेळी कार्तिकांत शरदृतूचा अंत व हिमाचा आरंभ होत असे हें “कौमुदे मासि रेवत्यां शरदंते हिमागमे” या भारतातील वचनावरून सिद्ध आहे. शके ४४० साली अयनांश शून्य असतां कार्तिकांत शरदृतूचा अंत व हिमागम होत असे. मग काय भारतकालापासून शके ४४० पर्यंतच्या कालांत संपाताचे पूर्ण (सुमारे २९००० वर्षांचे) भ्रमण झाले होते. हें मान्य केल्यास पांडवांस आज जवळ जवळ २६००० वर्षांवर काल झाला असे ठरवावे लागेल. कोणत्याही निरयनमताने भारतकाली कार्तिकांत हिमागम आधुनिक विद्वानांनी ठरविलेल्या काली संभवणार नाही. ऋतु व मास यांची सांगड कधीच कोणी बदलली नव्हती. ऋतु जर सांपातिक तर मासच निरयन कसे ? चैत्रवैशाखांतच भूतकाली वसंतऋतु होता, वर्तमानकालीही तो चैत्रवैशाखांतच असला पाहिजे व भविष्यकालीही चैत्रवैशाखांतच राहिला पाहिजे. प्रत्येक ऋतूत

कोणताही मास येत होता असे आजपर्यंत कोणी दाखविले नाही. “मासांना मार्गशीर्षोऽहं” या वचनाधारे कोणी मार्गशीर्ष हा वर्षारंभमास होता असे सिद्ध करतात, मग “पांडवानां धनंजयः या सूत्राने धनंजय (अर्जुन) पांडवांत पहिला होता असे सिद्ध होईल ! पण ज्याप्रमाणे अर्जुनास पांडवांत ‘पहिला’ हा मान मिळणार नाही, त्याचप्रमाणे मार्गशीर्षास वसंतांत बसवितां येणार नाही. म्हणून परिभाषा बदलण्याचे व पंचांगांतील राशिनक्षत्रे स्थिर मानण्याचे विधान अत्यंत विसंगत होय. ‘विषुवस्थानतो भागैः स्पष्टैर्भगणलक्षणात्’ या सूत्राने राशि व नक्षत्रे हे विभाग संपातविदूपासूनचे आहेत हें सूर्यप्रकाशाइतके स्पष्ट आहे. नक्षत्रांच्या नकाशांत जी राशींचीं चित्रे दर्शविली आहेत तीं तर फारच विलक्षण आहेत. मिथुन व कर्क राशींचीं चित्रे जो पाहील त्यास कन्या व तुला हीं फार मोठा भाग व्यापणारीं कां असा सहज प्रश्न उत्पन्न होईल. राशि सर्व ३०।३० अंशांच्या कां दाखविल्या नाहीत. ज्या नक्षत्रांचे चार चरण करावयाचे तीं नक्षत्रे संपातापासूनचींच समविभागाचीं आहेत. तारात्मक नक्षत्रे हीं खुणेचीं आहेत व तीं कोणत्याही काली खुणेचीं म्हणूनच उपयोगांत आणलीं पाहिजेत. संपातानुरोधे गणितागत चार चरणात्मक नक्षत्रांत कोणीही बदल केला नाही. स्थिरराशि व स्थिरनक्षत्रे ठरावाने जाहीर करणे म्हणजे निरयनास एक जास्त खांब आधारसाठी लावणे होय. अगोदर आभासवत् जे घर त्यास नवीन खांब लाविला तरी ते आभासवत्च टिकणार ! असो वाचकहो, स्थिर नक्षत्रे हीं तारात्मक आहेत व त्या ताराका कोणीही पंचांगांत उपयोगांत आणणार नाहीत, मग तो सायनवादी असो वा निरयनवादी असो. याप्रमाणे या नक्षत्रांची अनावस्था होत आहे. सुमारे २९००० वर्षांनी केवळ एकदांच काय तीं निरयन चार चरणात्मक नक्षत्रे व सायन चार चरणात्मक नक्षत्र एक होतील. हा नक्षत्रांचा प्रश्न अद्याप समाधानकारक सुटला नाही व भ्रमालाच निश्चयाचे दृढीकरण झालेले या संमेलनांतील ठरावांत आढळले. असो ज्याप्रमाणे अयनगति आज इतक्या कालावधीनंतर वास्तविक वेधतुल्य अशी मान्य झाली त्याचप्रमाणे

गणितागत नक्षत्रे व तारात्मक नक्षत्रे निरनिराळीं आहेत हेंही काळांतरांने मान्य होईल, यांत आम्हांस मुळींच संशय वाटत नाही. सत्य हें आज नाही पुढे केव्हां तरी सर्वत्रांस मान्य होईलच.

वे. भाऊशास्त्री लेले यांनी लोकमान्यांचे आभार मानतांना त्यांनी या तडजोडीत कोणत्याही पक्षाचें थोडें थोडें घेतल्यामुळे प्रत्येक मतवाल्यास आपलाही समावेश या ठरावांत आहे असे सांगितले. प्रत्युत्तरादाखल बोलतांना अध्यक्ष लो. टिळक यांनी कै. केरोपंतांचे स्मरण सर्वत्रांस दिले व त्यांनी शुद्ध पंचांग करण्याचा केलेला संकल्प त्यांच्या हयातींत जरी सिद्धीस गेला नाही तरी त्यांच्या भावी पिढीने तो सिद्धीस न्यावा असे म्हटले. कै. केरूनाना यांनी सायनमानच शुद्ध आहे असे म्हटलेले सर्वत्रांस आठवत असेलच. तरी जे सायनपंचांग शुद्ध असे आहे त्याचाच भावी पिढीने उपक्रम केल्यास कै. रा. व. केरूनानांच्या श्रमाचें चीज होईल. ते चीज निरयन पंचांग रूढ केल्याने होणार नाही.

सुसुक्ष्मकारांचा अभिप्रायः—

मेदिनीय किंवा राष्ट्रीय ज्योतिषः—लेखक राम नारायण, कि. १२ आणे. “ज्योतिर्माळा नामक मासिकाचा जो लेखक वर्ग आहे त्यांत प्रस्तुत पुस्तकाच्या कर्त्याचा नंबर फार वर लागेल. रा. राम नारायण यांची विषय मांडण्याची पद्धति नेहमींच सुंदर आणि सुबोध असते. भाषा बालबोध असून विषयाच्या मानानें चित्ताकर्षक असते. प्रस्तुत पुस्तकाचा विषय राष्ट्राची कुंडली मांडून राष्ट्रीय प्रश्न पाहणें हा आहे. तो काठमानानुरूप अत्यंत महत्त्वाचा आहे हें सांगणें नकोच. पुस्तक सुंदर वठलें आहे. ज्योतिषाचा अभ्यास करणाऱ्यांनी पुस्तकाचा अवश्य संग्रह करावा. राष्ट्राच्या प्रारब्धाचा व्यक्तीच्या प्रारब्धावर कमीअधिक परिणाम झाल्याचाचून रहात नाही. या दृष्टीनेही प्रस्तुत पुस्तकाचा उपयोग करून घेण्यासारखा आहे.”

ता. १ एप्रिल १९१७.

ग्रहविचार.

(मागील अंकावरून पुढे चालू)

सहज (वृषभ)—गर्विष्ठ, हौशी, भावंडाशीं सख्याने वागणारा, विद्या साधारण अशा प्रकारचा होतो.

सहज (मिथुन)—भावंडाचें सुख भोगणारा, विद्येच्या जोरावर उपजीवन करणारा, चतुर, शास्त्री असा होतो.

सहज (कर्क)—प्रवासी, महत्त्वाकांक्षी खेळाडू, बेफिकीर, भावंडांशी फटकून वागणारा असा होतो.

सहज (सिंह)—राज्यासारख्या वैभवाची इच्छा करणारा, आपले म्हणणें खरें करून दाखविणारा, विलक्षण धाडशी व शूर असा होतो.

सहज (कन्या)—कठीण कार्य करण्यांत कुशल, हरकाम्या, नादलुब्ध साधारण विद्वान् व कपटवृत्तीचा होतो.

सहज (तुला)—विद्वानांशी मैत्री संपादणारा, सात्विक आचाराचा प्रवासी व भावंडांचें सुख भोगणारा होतो.

सहज (वृश्चिक)—वैद्यकी करणारा, भावंडांशी कुत्सितपणानें वागणारा, सुनशी, विद्वत्तेचा दुरुपयोग करणारा होतो.

सहज (धनु)—परोपकारी, धैर्यशाली, न्यायानें वागणारा, भावंडांचें सौख्य भोगणारा, स्वपराक्रमानें उपजीवन चालविणारा होतो.

सहज (मकर)—भावंडांचें सौख्य कमी, विद्येकडे दुर्लक्ष करणारा, भटक्या मारणारा अथवा प्रवासी होतो.

सहज (कुंभ)—भावंडांशी विरोध करणारा, विद्वान्, एककल्ली, छातीठोक व्यवहार करणारा.

सहज (मीन)—सात्विक, भावंडांचें सौख्य भोगणारा, जलप्रवास अगर जलमार्गानें व्यापारादि करणारा, कर्णरोगी असा होतो.

चतुर्थस्थान.

तुरीये दिनेशेऽतिशोभाधिकारान् जनः संलभेद्विग्रहं बंधुतोपि ॥

प्रवासी विपक्षाहवे मानभंगं कदाचिन्न शांति भवेत्तस्य चेतः ॥ ४ ॥

रवि (मेष)—मातृसुख कमी, माता रोगी, आम्लपित्ताचा उपद्रव, वाहनसौख्य व पशुसौख्य कमी, परगृही वास व दारिद्र्य.

रवि (वृषभ)—चैनीकडे व ऐषआरामाकडे प्रवृत्ति, शेतीची आवड, सुंदर इमारतींचे सौख्य व पशूंचे यज्ञ या गोष्टी प्राप्त होतात.

रवि (मिथुन)—विद्याव्यासंगी, ज्योतिषी, मित्रांच्या आश्रयाने उदय पावणारा व गृहसौख्य कमी असा होतो.

रवि (कर्क)—पोहण्याची आवड, मातेला दुःख देणारा, वागाईत व शेतीची आवड, छातीचे विकार, सामान्य समृद्ध.

रवि (सिंह)—किल्ल्यांत, डोंगराळ मुलखांत अथवा राजधानीचे शहरी वास्तव्य करणारा, पोटांत उष्णता जास्त असा, दृढनिश्चयी व मातृ-दुःखी असा होतो.

रवि (कन्या)—घरांत व शेतवाडींत टापटीप ठेवणारा, आसांशीं सलोख्याने वागणारा व स्वपराक्रमाने उदयास येणारा असा होतो.

रवि (तुला)—पितृसौख्य अल्प, गृहसौख्य व मातृसुख कमी, प्रवासी, वाहनाची आवड ज्याला, सत्पक्षाची कड घेणारा असा.

रवि (वृश्चिक)—अंतःकरण कठोर, मातेस दुःख देणारा, आप्तवर्गाशीं तुसडेपणाने वागणारा व खोट्या मार्गाने इष्टे संपादन करणारा असा होतो.

रवि (धनु)—अपघात अगर दुखापती (विशेषतः वाहनांजून) इष्टेटीचा न्हास, अग्निभय, श्रीमंतीचा पोकळ डौल मिरविणारा व वाहनांचा शोकी होतो.

रवि (मकर)—मातृदुःखी, विपत्ति भोगणारा, अविचाराने धंदे करणारा व सुखासाठीं तळमळणारा असा होतो.

रवि (कुंभ)—सच्छील, उदारचित्त, विद्वान व साधारण श्रीमंत होतो.

रवि (मीन)—पोहण्यांत पटाईत, तळाव, विहिरी खोदणारा, वागा-

झाकडे विशेष लक्ष पुरवणारा व मातेवर प्रेम करणारा होतो.

पंचमस्थान.

सुतस्थानगे पूर्वजापत्यतापी कुशाप्रामतिर्भास्करे मंत्रविद्या ॥

रतिर्वचने संचकोपि प्रमादी मृत्तिः क्रोडरोगादिजा भावनीया ॥ १ ॥

रवि (मेष)—संतति अल्प, प्रथमापत्यनाश, तेजस्वी, मेधावी, बुद्धि-मत्तेने भाग्योदय पावणारा व महत्वाकांक्षी होतो.

रवि (वृषभ)—मांत्रिक, जुगारी, खेळाडू, संततिसौख्य चांगले, बुद्धीचा गर्व वाहणारा असा होतो.

रवि (मिथुन)—अतिशय बुद्धिमान शास्त्री, लेखक व ग्रंथकर्ता, बौद्धिक कामे करणारा, पुत्रसौख्य चांगले अशा प्रकारचा होतो.

रवि (कर्क)—बुद्धीचा दुरुपयोग करणारा, संतति पुष्कळ पण त्याज-बरोबर विरोध, खेळाडू—विशेषतः मर्दानी खेळांचा शोकी होतो.

रवि (सिंह)—राजकीय उलाढाली करणारा, पुढारी, धैर्यवान, लोकोत्तर बुद्धीचा, संतति फार अल्प व संपन्न असा होतो.

रवि (कन्या)—विद्वान, मायावी, कलाकुशल, वैद्यकी करणारा व टापटीपीचा होतो.

रवि (तुला)—संतति मध्यम, पितृसुख कमी, न्यायी, तडजोड करणारा व बुद्धिमान होतो.

रवि (वृश्चिक)—रसायनशास्त्रज्ञ, डॉक्टर, वाङ्मयाची आवड कमी, संततीपासून दुःख भोगणारा व कापट्यबुद्धीचा होतो.

रवि (धनु)—संततिसौख्य कमी, साधारण विद्वान, नशीबवान् व राजप्रिय.

रवि (मकर)—संतति फार पण तिच्यापासून दुःख भोगणारा, बुद्धिहीन, मंत्रचळ्या व दरिद्री होतो.

रवि (कुंभ)—पुत्रहीन, विद्वान, शोधक, सुधारक व ग्रंथकार होतो.

रवि (मीन)—मुसदी व राजमंत्री, ऐश्वर्यवान् व राजापासून वैभव-प्राप्ति करून घेणारा, पुत्रसुखी असा होतो.

षष्ठस्थान.

रिपुध्वंसकृद्भास्करो यस्य षष्ठे तनोति व्ययं राजतो मित्रतो वा ॥

कुले मातुरापञ्चतुष्पादतो वा प्रयाणे निषादैव पादं करोति ॥ ६ ॥

रवि (मेष)—एखादा प्रख्यात उत्रु असेल, मेंदूचे विकार असतील, राजकीय उलाढालीत अप्रतिष्ठा व मानभंग होईल.

रवि (वृषभ)—मुखरोग, व कंठरोग असेल, पशुलौह्य कमी, खडतर दैव असून नास्तिक होईल.

रवि (मिथुन)—रोगाची चिकित्सा उत्तम करणारा, विद्वानांचा द्वेषी मातुलसौख्य चांगलें व साधारण विद्वान होईल.

रवि (कर्क)—पाण्यापासून भीति, मातुलपक्षाशी वैर, उन्नतीसाठी घडपडणारा व छातीचे रोग ज्यास असा होईल.

रवि (सिंह)—उत्तम योद्धा, शत्रुहंता, अग्निभय, पोटशूल व कदाचित् राजभय व अधिकाऱ्यांचा वैरी असा होतो.

रवि (कन्या)—कमरेंत अशक्तता, कपटवृत्तीचा, संततीपासून दुःखी असा होतो.

रवि (तुला)—दुर्बल, वस्तीचा विकार, इष्टेटीला शत्रुपीडा, व दरिद्री असा होतो.

रवि (वृश्चिक)—गुह्यरोगी, विषभय, सर्वांशी वैर करणारा, हड्डी, द्रव्य व्यर्थ खर्ची घालणारा होतो.

रवि (धनु)—अग्निभय, शस्त्रभय, शत्रुहंता, शूर, मांड्यांचे विकार, व योद्धा होतो.

रवि (मकर)—रोगी, दुःखी, दरिद्री, अपयशी, कमनशिवाचा, अतिशय भांडखोर, सर्वत्र शत्रु व वागणुक मूर्खपणाची असा होतो.

रवि (कुंभ)—उत्तम चिकित्सक, राजविरोधी, सांपत्तिक स्थिति वाईट व पोटग्यांचे विकार ज्याला होतात असा होतो.

रवि (मिन)—मित्रांशी व सज्जनांशी विरोध करणारा, पावळांस विकार पावणारा, साधारण विद्वान् होतो.

ज्योतिर्विद्या.

लेखांक २ रा.

मागील अंकांत ज्योतिर्विद्येचे कारकत्व हर्शल ग्रहाकडे आहे हें दर्शविले होतें. आतां यापुढें कारक ग्रहाचे योग कसे असतात हें पाहूं. लग्न, तृतीय, पंचम व नवम या बौद्धिक स्थानांत आणि त्याचप्रमाणें दशम व लाभ या स्थानीं हर्शल ग्रह असतां ज्योतिषशास्त्राकडे कळ दिसून येतो. ह्या स्थानांत हर्शल असून त्याबरोबर बुध, किंवा चंद्र दृष्टियोग करीत असेल तर किंवा बुध—चंद्र बौद्धिक स्थानांत असून त्याबरोबर हर्शल दृष्टियोग करीत असेल तर ज्योतिषशास्त्र अवगत होतें. ज्योतिषशास्त्र येण्यास वरील योग प्रमुखत्वानें कारणीभूत होतात. हर्शलबरोबर होणाऱ्या शुक्राच्या शुभ-दृष्टियोगानें सुद्धां ज्योतिषशास्त्र अवगत होतें.

वर दिलेले योग जेव्हां मिथुन, तूळ, व कुंभ या शास्त्रीय राशींत होतात तेव्हां ज्योतिषशास्त्रविद्येचा योग विशेष बलवत्तर असतो. शास्त्रीय राशीतील कुंभ राशि ही ज्योतिषशास्त्राच्या विशेष अनुकूल असते असे अनुमान होतें. सारांश ज्योतिषशास्त्र उत्तम येण्यास बौद्धिक स्थानांतून किंवा दशम व लाभ या स्थानांतून हर्शल आणि बुध, चंद्र किंवा शुक्र यांचे शुभदृष्टियोग झाले पाहिजेत आणि या योगांस शास्त्रीय राशीची जोड मिळाल्यास अधिक चांगलें.

प्रसिद्ध ज्योतिर्विद्यांच्या कुंडल्यांमध्ये वर दिलेले योग स्पष्टपणें पहावयास सांपडतात. त्यांचीं काहीं उदाहरणें येथे नमूद करतो.

(१) रा. चिंटीस, लाभस्थानांत मिथुन राशीचा हर्शल बरोबर शुक्राचा द्विराश्रयंतर योग.

(२) सूर्यनारायणराव, लाभस्थानांत हर्शल व त्याबरोबर शुक्राचा त्रिकोण योग.

(३) सफेरिअल हर्शल—चंद्र द्विराश्रयंतर योग व शुक्र—हर्शल त्रिकोण योग.

(४) अँलन लिओ चंद्र—हर्शल द्विराश्रयंतर योग व बुध—हर्शल द्विराश्रयंतर योग.

(९) झडकौल

तृतीय स्थानीं हर्शल व त्याजबरोबर
चंद्राचा द्विराश्रयंतर योग.

वर सांगितल्याप्रमाणें हर्शल आणि बुध, चंद्र किंवा शुक्र यांचे योग ज्योति-
र्विद्येचे कारक असतात हे स्पष्ट होईल. वर नमूद केलेले योग आमच्या मते
पहिल्या दर्ज्याचे आहेत व खेरीज दुसरेही काहीं थोडेबहुत कमी महत्वाचे
योग आहेत त्यांचा आतां विचार करूं.

हर्शलग्रहाप्रमाणेंच नेपच्युनबरोबर बुध, चंद्र किंवा शुक्र यांचे शुभदृष्टियोग
ज्योतिर्विद्येचे कारक असतात असा समज आहे. ह्या योगांमुळे प्रेरणाशक्ति
विशेष जागृत असते. केवळ प्रेरणेनें सांगणाऱ्या ज्योतिषांच्या कुंडल्यांमध्ये
हे योग आढळून येतात पण ते स्वतंत्रपणें ज्योतिषशास्त्राकडे प्रवृत्ति करतील
असें मानण्यास काहीं आधार नाही.

ज्योतिर्विदांच्या कुंडल्यांमध्ये रवि राशिवली किंवा स्थानवली असतो असें
पहाण्यांत येते. चिठ्णीस, लिओ, ग्रीन यांच्या कुंडल्यांमध्ये रवि सिंहेचा
आहे, सर्फेराअलच्या कुंडलींत तो मेषाचा आहे. स्थानवली म्हणजे लग्न,
दशम, नवम, तृतीय या स्थानीं पुष्कळच ज्योतिर्विदांच्या कुंडल्यांत पहाण्यांत
येतो. “ज्योतिषां रविंशुमान्” “ग्रहनक्षत्रादिकांचा स्वामी” रवि अर्थात्
ज्योतिर्विद्येची देवता ज्योतिषांच्या कुंडल्यांमध्ये बलवान कां असणार नाही ?

रवि व शुक्र यांचा अर्धकेंद्र योग ज्योतिर्विद्येचा द्योतक असतो असें एका
युरोपीय ज्योतिर्विदाचें म्हणणें आहे. हा योग पुष्कळ ज्योतिर्विदांच्या कुंडल्यां-
मध्ये आढळून येतो पण त्याची उपपत्ति लक्षांत येत नाही.

ज्योतिषांचा धंदा करणाऱ्या ज्योतिर्विदांच्या कुंडलींत बुध, चंद्र किंवा
शुक्र यांचे शुभ योग हर्शलबरोबर होत असून धनेश किंवा दशमेश यांचा
शुभसंबंध पूर्वोक्त योगाशीं अवश्य झालेला असावा. ह्या योगावर ज्योतिषांचा
धंदा करून अर्थप्राप्ति होत असते.

प्रस्तुत लेखांत सांगितलेले योग विशेष स्पष्ट रीतीनें लक्षांत घेण्यासाठीं
पुढील अंकीं काहीं नामांकित ज्योतिर्विदांच्या कुंडल्या देण्याचा विचार आहे.

राम नारायण.

ॐ ॥ श्रीसद्गुरुवे नमः ॥ ॐ

ज्योतिर्माळा

आप्राचः कामरूपाद्बुधसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आक्रेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष ३ रे.

ज्यानेवारी १९१८.

{ अंक १० वा.

स. १९१८ सालांतील ग्रहस्थिति.

नेपच्युन.

तारिख १ जानेवारी १९१८ रोजी नेपच्युन सिंह राशीच्या ६ अं.
२४ व्या कलेत वक्ती आहे. तो वक्रगतीने एप्रिल महिन्याच्या १५ व्या
तारखेस सिंहेच्या ४ अं. १८ कलेपर्यंत जात आहे. नंतर नोव्हेंबर १२
तारखेपर्यंत मार्गीच असून ९ अंश २० कलेपर्यंत येऊन पुन्हां वक्ती होत
आहे. वर्षाच्या आखेर म्हणजे डिसेंबर ३१ तारखेस सिंह राशीच्या ८ अं.
४२ कलेमध्ये वक्ती आहे.

नेपच्युनच्या भ्रमणामुळे अनियंत्रित सत्ता संपुष्टांत येते, देशांत अनर्थ-
कारक प्रसंग घडतात, सर्वत्र झोडिंगपादशाही सुरू होते. प्रस्तुत काळीं

सिंहराशीच्या अंमलाखालच्या देशांत हे प्रकार दिसतील. सिंहराशीखाली फ्रान्स, इटाली, बोहेमिया, सिसिली, वगैरे प्रांत व रोम, बाथ, पोर्टमाऊथ, प्रेंग हीं शहरे आहेत. नेपच्युनच्या भ्रमणामुळे ज्यांचे जन्म २७ जुलैपासून ३० आगष्टपर्यंत आणि २९ जानेवारी ते ३१ जानेवारीपर्यंत झाले असतील त्यांना अनिष्ट जाईल. हृद्रोग, अस्वस्थता व सुहृदांचा वियोग यामुळे हे वर्ष वाईट जाईल.

नेपच्युनच्या भ्रमणामुळे अनिष्ट परिणाम पहावयास सांपडतात. प्रस्तुत वर्षी या अनिष्टपणाचा कळस होणार आहे असें दिसते. कारण वर्षारंभापासून तो जूनअखेरपर्यंत नेपच्युनबरोबर शनीचेही भ्रमण होत आहे. ह्या युतियोगाचीं फळे पुढे वर्णन केलीं आहेत तीं पहावीं. आगष्ट महिन्याच्या २९ व्या तारखेस नेपच्युनमंगळांचा केंद्रयोग होत आहे. मंगळ वृश्चिकेत आहे. या काळांत रोगराई, अत्याचार, खून, मारामाग्या यामुळे फार अस्वस्थता माजेल. प्रशिया, रशिया, फ्रान्स, इटाली, मारोकको व नॉर्वे या देशांत या केंद्रयोगानें अतिशय धामधूम होईल.

हर्शल.

१ जानेवारी रोजी हर्शल उर्फ प्रजापति कुंभ राशींत २१ अंश २४ व्या कलेंत आहे. २ जून रोजी तो स्तंभी होऊन पुढे वक्रगतीनें ४ नोव्हेंबरपर्यंत भ्रमण करणार आहे. त्यानंतर तो मार्गीच आहे. ता. ३१ डिसेंबर रोजी कुंभच्या २९ अंश ४९ व्या कलेंत आहे.

हर्शलाच्या भ्रमणाचीं फळे मेदिनीय किंवा राष्ट्रीय ज्योतिषांत पुढें दिव्याप्रमाणें आहेत:—“हर्शलाच्या भ्रमणामुळे देशांतील राज्यव्यवस्थेसंबंधानें चळवळीं सुरू होतात, प्रजापक्ष जोरांनें काम करूं लागतो, देशावर आकस्मिक संकटें येतात. ज्या वेळीं हर्शल पीडित होतो त्या वेळीं तेंटे, मारामाग्या, संप व दंगे होतात. हा काळ मोठ्या घडामोडीचा असतो; इतिहासांत नमुद करण्यासारखे फरक या वेळीं घडतात” (पान ६९.) कुंभराशीखाली

प्रशिया, रशिया, पोलंड, स्वीडन, पीडमांट वगैरे देश आहेत. हर्शलचे भ्रमण कुंभराशीमध्ये १९१२ पासून सुरू असून १९१९ पर्यंत चालणार आहे. प्रस्तुत वर्षी हर्शलची आकस्मिक अनिष्ट फळे विशेषत्वानें दृष्टोत्पत्तीस येतील कारण या वर्षी तो शनीच्या प्रतियोगानें दूषित होत आहे. सप्टेंबरपासून शनिहर्शलांच्या प्रतियोगांचीं फळे दिसावयास लागतील. हर्शल कुंभराशींत शिरल्यापासून त्याबरोबर शनीच्या प्रतियोगाइतका अनिष्ट योग झाला नव्हता. प्रस्तुत वर्षी हा अनिष्ट योग घडत आहे. १९१७ त रशिया पोलंड वगैरे देशांत जे अनिष्ट प्रकार घडले त्यांनाही बरे म्हणविणारे प्रसंग पुढे येतील असें दिसते. हा प्रतियोग दीर्घ काळानें घडणारा आहे. त्याचें सविस्तर वर्णन पुढे केले आहे तें पहावें.

१ जुलै रोजी हर्शल गुरु यांचा नवपंचम योग होत आहे. ज्यांच्या कुंडलींत हा योग लग्न, नवम, धन, लाभ, व दशम या स्थानांतून होईल व जर हर्शल जन्मकालीन रविचंद्रांबरोबर शुभसंबंधित असेल तर त्यांस ह्या वर्षी अचानक रीतीनें सांपत्तिक लाभ घडण्याचा संभव असून त्यांस अध्यात्मिक, धार्मिक व ऐहिक स्थितीमध्ये समाधान प्राप्त होईल. ज्यांचे रवि, चंद्र, लग्न, दशम यांबरोबर चालू सालीं हर्शलशनींचा प्रतियोग घडेल त्यांस भयंकर आजार, कष्ट, नोकरीघंघ्यामध्ये अपयश व संकटें प्राप्त होतील. हा अनिष्ट योग जन्मलग्नाचे उदित अंशावर होत असतां भयंकर आजार व स्त्रीकष्ट होतील.

चालू सालीं ज्यांचे वर्षप्रवेश १३ फेब्रुवारी, १९ मे, १९ आगष्ट व १७ नोव्हेंबर रोजी होतील त्यांस हे वर्ष वाईट जाईल असें वाटते.

शनि.

जानेवारीच्या १ व्या तारखेस शनि सिंहराशीच्या १३ अं. २२ कलेंत वक्रो आहे. ९ एप्रिल रोजी ७ अंश ३७ कलेपर्यंत येऊन पुन्हां मार्गी होत आहे. डिसेंबर १० व्या तारखेस सिंहेच्या २८-१९ कलेंत येऊन

पुन्हां वक्र होत आहे. वर्षाच्या शेवटच्या दिवशी तो सिंहेत २७-४९ कला आहे.

शनीच्या भ्रमणामुळे दुर्भिक्ष व रोगराई यांमुळे लोक पीडित होतात. प्रस्तुत वर्षी नेपच्युनप्रमाणेच सिंहराशीच्या देशांतील लोकांस पीडा करीत आहे. सिंहराशीखालील देश मार्गे सांगितलेच आहेत. तेथे काय अनिष्ट प्रकार होतात हे पहाणे आहे. शनि नेपच्युनच्या युतीतून सुटून आक्टोबर महिन्याच्या पहिल्या तारखेस हर्शलबरोबर प्रतियोग करीत आहे. हा योग मुंबई शहरालाही वाईट जाईल, येथील व्यापाराची बरीच धांदल व त्रेधा उडेल, पोर्ट ट्रस्ट व म्युनिसिपालिटी बॉर्डस यांची किंमत उतरेल असे अनुमान आहे.

व्याच्या जन्मकालीन उदित अंशावरून किंवा चंद्रावरून शनीचे भ्रमण होईल त्यांना देहकष्ट होतील, औदासिन्य प्राप्त होईल. दशमस्थानांतील रवि किंवा चंद्र यांवरून चालू सार्शी शनीचे भ्रमण होईल तर वंशामध्ये तोटा, नुकसान, व हानि होईल, मातृ-पितृकष्ट होतील. धनस्थानांतील रवि किंवा चंद्रावरून शनीचे भ्रमण होत असेल तर कर्जवाजारी होण्याचा प्रसंग येईल. १३ फेब्रुवारी व १८ आगष्ट ह्या दिवशी ज्यांचा वर्षारंभ होईल त्यांना ह्या वर्षी अनेक कष्ट होतील व विशेषेकरून सन १८६०, १८६७ व १८८९ ह्या साळांतील वरोल तारखांस ज्यांचा जन्म झाला असेल त्यांना अतिशय त्रास होईल.

गुरु.

१ जानेवारी रोजी गुरु मिथुन राशीच्या २ अंश ३१ कलेत वक्री आहे. तो त्याच महिन्याच्या २७ व्या तारखेस १ अंश २८ कलेत येऊन मार्गी होत आहे व १३ जुलै रोजी कर्क राशीत प्रवेश करील. ४ नोव्हेंबर रोजी कर्केच्या १५ अंश ५० कलेपर्यंत येऊन पुन्हां वक्री होत आहे. व वर्ष अखेरपर्यंत वक्रीच आहे. ३१ डिसेंबरला गुरु कर्केचा ११ अंश ० कला आहे.

जुलै महिन्यापर्यंत अमेरिकेतील संयुक्त संस्थानें, इंग्लंडचा पश्चिम भाग, इजिप्त, लंडन, मेलबोर्न वगैरे ठिकाणी गुरुच्या भ्रमणामुळे भरभराट होईल. कर्केत गुरु शिरल्यावर स्कॉटलंड, हालंड व चीन या देशांत गुरुच्या शुभप्रद किरणामुळे भरभराट होऊ लागेल. चीन देशांत शांतता होऊन तो देश प्रगतीच्या मार्गाला लागेल. मेदिनीय ज्योतिषांत आर्मी निजाम हैद्राबादची राशि कर्क दिली आहे (पान ६७) गुरुचे कर्केतील भ्रमण हैद्राबादची भरभराट करील, तेथे स्वस्ताई व आरोग्य यांची वृद्धि होईल, महत्वाच्या सुधारणा केल्या जातील व शिक्षणाचा प्रसार विशेष होईल. चालू वर्षी गुरुचे भ्रमण ज्यांच्या लग्नाच्या उदित अंशावरून, दशमावरून किंवा रवि-चंद्रावरून होईल त्यांस १९१८ हे साल चांगले जाईल, उद्योग-धंदा वाढेल व शरीरप्रकृती उत्तम राहील. ज्यांच्या जन्मकाली रवि किंवा चंद्र २।९।१।९।१० या स्थानांत असून त्यांवरून चालू साली गुरुचे भ्रमण होत असेल तर ह्यावर्षी संगति, संतति, उद्योगधंदा, नोकरी वगैरेंमध्ये बढती प्राप्त होईल. चतुर्थस्थानामध्ये रवि किंवा चंद्र असून त्यावरून गुरुचे भ्रमण होत असेल तर नवीन इस्टेट खरेदी घेण्यांत येते असा अनुभव आला आहे.

मंगळ.

१ जानेवारीला मंगळ कन्या राशीत २७ अंश १३ कला आहे. याच महिन्यांत ११ तारखेस तूळेंत प्रवेश करून ४ फेब्रुवारीला ३ अंश ४ कलेत वक्री होत आहे. वक्रगतीने २६ एप्रिलपर्यंत भ्रमण करणार असून पुढे संबंध वर्षभर मार्गीच आहे. मंगळ वक्रगतीने कन्या राशीत भ्रमण करीत असल्यामुळे त्या राशीखालच्या देशांत व शहरांत अग्निप्रलय, मारामाऱ्या, रोगराई व असंतोष पसरेल. पुणे व नागपूर ह्या शहरांमध्ये मंगळाच्या भ्रमणामुळे प्लेग, गोवर, ताप व देवी वगैरेंमुळे मृत्युसंख्या वाढेल व अग्निप्रलयही होईल. मंगळ ग्रह शनि हर्शलदि ग्रहांबरोबर दृष्टि-योग करीत नसतां किंवा वक्री नसेल तर त्याच्या लुप्त्या भ्रमणामुळे काही

विशेष फलें अनुभवास येत नाहींत म्हणून चालू वर्षी इतर राशींतील त्यांचीं भ्रणणें दिलीं नाहींत.

वर ग्रहांच्या भ्रमणाचा सामान्य विचार केला आहे व त्यावरून चालू सालच्या भविष्याची रूपरेखा वाचकांच्या लक्षांत येईल. यापुढें सूर्यसंक्रमणांचा विचार करूं.

मकर संक्रमण.

मकर संक्रमणाचा अंमल २२ डिसेंबर १९१७ पासून मेष संक्रमणापर्यंत म्हणजे २१ मार्च १९१८ पर्यंत आहे. या संक्रमणकालीं वृषभ राशीचा १८ वा अंश उदय पावला आहे. लोकपक्षकारक चंद्र उच्चराशींत असून पूर्व क्षितिजावर नुकताच वर येत आहे. रवि अष्टमांत असून मंगळाबरोबर केंद्र योग करीत आहे. लग्नांतील बलवान चंद्राबरोबर बुध व मंगळ हे नवम व पंचम या स्थानांतून त्रिकोण योग करीत आहेत या योगांमुळे लोकपक्ष बलवान राहिल, चंद्र शनीचा केंद्रयोग सोडून बुधाबरोबर केंद्रयोग करण्यास जात आहे. बुध त्रिकोणयोगानंतर हर्शलबरोबर केंद्रयोग होणार आहे व ह्या अनिष्ट योगानंतर मंगळाबरोबर त्रिकोणयोग होईल. शनीच्या केंद्रयोगानें असंतोष व खिन्नता पसरेल, हर्शलच्या अनिष्ट योगानें असंतोष वाढविणाऱ्या गोष्टी घडून येतील पण बुध—मंगळांच्या त्रिकोणयोगानें शनि—हर्शलंच्या अशुभ योगांचीं फलें कमी होऊन लोकांत उत्साह वाढेल, प्रस्तुत संक्रमण कालीं बुध नवम स्थानांत असून मंगळाबरोबर त्रिकोण योग करीत आहे. चंद्र तृतीय भुवनाचा अधिपति असून बुधाबरोबर शुभदृष्टियोग करीत आहे म्हणून ह्या काळांत वर्तमानपत्रकर्ते, लेखक व ग्रंथकार यांची भरभराट होईल असें दिसतें. जनतेकडून पखाद्या लोकप्रिय लेखकाचा गौरव होईल. फेब्रुवारी महिन्यांत हीं फलें दृष्टोत्पत्तीस येतील. चतुर्थस्थानीं शनि—नेपच्युनची युति असून हे दोन्ही ग्रह वक्रा आहेत व अष्टमांत रवि आहे. ह्या योगांमुळे देशांत आरोग्य रहाणार नाहीं, मृत्युसंख्या वाढेल, ताप, देवी, गोवर वगैरे मंगळाच्या द्योतक रोगानें बालमृत्यूंची संख्या वाढेल. चतुर्थ-

स्थानांतील खलग्रहांच्या युतीनें शेतकी, इमारती बांधणें व खाणी वगैरेच्या कामांना हा काळ अनिष्ट आहे. या वेळीं हवामान बिंबडेल. कन्येतील वक्रा मंगळ नागपूर, पुणे शहरांना अनिष्ट आहे. या ठिकाणीं विद्यालयांत, शाळा व विद्यार्थी वर्ग यांच्यासंबंधानें समाधानकारक स्थिति रहाणार नाहीं, नाटक-कंपन्या, सर्कशी वगैरे पंचमस्थानाच्या द्योतक गोष्टींची स्थिति समाधानकारक रहाणार नाहीं.

सांपत्तिक स्थितीचा विचार करतां प्रस्तुत संक्रमणकालीं अनिष्टग्रहस्थिति दिसत नाहीं पण पुढें होणाऱ्या रविचंद्रसंयोगकालीं ही स्थिति अनिष्ट आहे. १३ जानेवारी रोजीं होणाऱ्या रविचंद्रसंयोगकालीं बुध धनस्थानांत असून मंगळाच्या केंद्रांत आहे. ११ फेब्रुवारी रोजीं होणाऱ्या र. चं. संयोगकालीं शनि—नेपच्युन धनस्थानांत आहेत! ही ग्रहस्थिति देशाच्या सांपत्तिक स्थितीस मुळांच चांगली नाहीं. पैशांच्या दृष्टीनें लोकांची बरीच ओरड होईल. मार्च महिन्यांतील र. चं. संयोगकालीं रवि, चंद्र व बुध तृतीय स्थानांत मीनराशींत असून कन्येतील मंगळाच्या पूर्ण दृष्टींत आहेत. यामुळे रेल्वे व पोष्ट यांसंबंधानें प्रश्न प्रमुखत्वानें पुढें येतील. प्रेस अंकटाची अंमल वचनावणी जारीनें होईल.

मेष संक्रमण.

ता. २१ मार्च १९१८ रोजीं ३ वाजून १५ मिनिटांनीं रवि मेष राशींत प्रवेश करणार आहे. ह्या वेळीं पूर्वक्षितिजावर २० अंश उदय पावत असून लग्नकेंद्री कोणताही ग्रह नाहीं व लग्नेश रवि अष्टमांत आहे. दशमांत गुरु असून तो रवीबरोबर द्विराश्रयंत दृष्टि करीत असल्यामुळे तो वर्षाधिपति. गुरु वर्षाधिपति असून रवीबरोबर शुभदृष्टियोग करीत असल्यामुळे जोपर्यंत ह्या मेषसंक्रमणकालीन कुंडलीचा अंमल असेल तोपर्यंत शांतता, स्वास्थ्य व आरोग्य यांची वृद्धि होईल. मात्र प्रस्तुत वर्षाच्या मेषसंक्रमणाच्या कुंडलीचा अंमल वर्षभर राहिल इतकी ती बलवत्तर नाहीं व पुढें होणाऱ्या संक्रमणाच्या

कुंडल्या अधिक बलवत्तर आहेत. प्रस्तुत संक्रमणाच्या कुंडलीत रवि-गुरु यांचा द्विराश्रयंतर योग, चंद्र-मंगळांचा द्विराश्रयंत योग, दशम केंद्री गुरु व सप्तम केंद्री शुक्र हे योग शांतता, आरोग्य व भरभराट यांचे द्योतक आहेत. जून महिन्याअखेर या संक्रमणाचा अंमल सहज रहाणार आहे तेव्हां येवढा काळ आपल्या देशातील लोकांस सुखाचा जाईल. मेघसंक्रमणाची कुंडलीतील ग्रहस्थिति पहातां गेल्या साडे तीन वर्षे चाललेल्या घनघोर युद्धाळा खळ पडेल असा संभव आहे. १९१८ मध्ये येवढांच काळ शांततेला अनुकूल आहे. गुरूच्या शुभप्रद किरणांचा लाभ सर्व मानवजातीस होत आहे त्याचा योग्य उपयोग होतो किंवा नाही हे पहाणे आहे. असो.

प्रस्तुत कुंडलीत गुरु दशम केंद्री असून रवि, बुध, शनि व नेपच्युन ह्या ग्रह चतुष्टयाबरोबर शुभदृष्टियोग करीत आहे. व्यापार आणि विशेषतः शिक्षण यांची प्रगति होईल व त्यासंबंधाने लोकोपयोगी कायदे करण्यांत येतील. अधिकारी वर्ग जनतेशी सहानुभूतीने व उदारपणाने वागेल, कायदे-कौंसिलांत उपयुक्त ठराव पसार होतील. प्रस्तुत कुंडलीत शनि-नेपच्युन व्ययस्थानांत आहेत परंतु ह्या खलग्रहांबरोबर गुरु, बुध व रवि शुभसंबंधित असल्यामुळे अनिष्ट फलें दिसणार नाहीत असे अनुमान करण्यास चिंता नाही. घनस्थानी कन्या राशीत वक्री मंगळ आहे. या मंगळाबरोबर चंद्र-द्विराश्रयंतर शुभदृष्टियोग करीत आहे. या योगाने व्यापाराची वाढ होईल, व्यापारीवर्गात चढाओढ व धाडसी प्रयत्न होतील, सव्याच्या व्यवहाराला तेजी येईल. नवीन कर वसविण्यांत येईल किंवा असलेले कर वाढविण्यांत येतील.

११ एप्रिल रोजी होणाऱ्या रविचंद्रसंयोगकाळी गुरु लग्न केंद्री व रविचंद्रलाभस्थानी आहेत. गुरु लाभस्थानाचा अधिपति असून त्याच्याबरोबर उच्च शुक्र शुभदृष्टियोग करीत असल्यामुळे कायदेकौंसिलांत महत्वाचे व लोकहिताचे काम होईल. यापुढील रवि-चंद्र-संयोगकाळी हर्शल लाभस्थानांत आहे व हर्शलबरोबर गुरु त्रिकोणयोग करीत आहे. या वेळी लोकनिष्क

सभासद व पुढारी यांच्या हातून उत्कृष्ट कामगिरी होईल, सनदशीर चळवळीस जोर येईल. कायदेकौंसिलाची सुधारणा होण्याचा संभव आहे.

कर्क संक्रमण.

ता. २२ जून रोजी दुपारी ११-११ मिनिटांनी कर्क राशीत रवीचा प्रवेश होणार आहे. या वेळी लग्नकेंद्री कन्याराशि उदय पावत असून उदित अंशाबरोबरच मंगळ उदय पावत आहे. लग्नातील मंगळाबरोबर बुध, गुरु व रवि हे दशमांतून केंद्रयोग करीत आहेत व लाभस्थानांतील शनि अर्ध केंद्रयोग करीत आहे. तनुस्थानांतील मंगळाबरोबर झाळेले योग देशांतील स्वास्थ्यास, आरोग्यास व प्रगतीस सर्वथैव प्रतिकूल आहेत. बुध-मंगळांच्या केंद्रयोगाने असंतोष व अस्वस्थता उत्पन्न होईल. गुरुमंगळांच्या केंद्रयोगाने देशांतील सांपत्तिक स्थिति खालावेळ व रोगराई उत्पन्न होईल. मंगळ धनेश असल्यामुळे व्यापाऱ्यांची दिवाळी निवतील. हा काळ राज्यकर्त्यांस अत्यंत त्रासाचा जाईल व देशांत मृत्युसंख्या फार वाढेल. या संक्रमणानंतरचे रवि-चंद्रसंयोगही अनिष्ट झाले आहेत. पहिल्या रवि-चंद्र सं. काळी दशमांत शनि नेपच्युन असून चतुर्थांत हर्शल आहे व कर्कतील रविचंद्रांबरोबर व्यय स्थानांतून मंगळ केंद्रयोग करीत आहे. ७ आगष्ट रोजी होणाऱ्या रवि-चंद्र सं. काळी रवि-चंद्र हे नेपच्युन शनीच्या कर्तरीत तृतीयस्थानी आहेत. आगष्ट सपटेंबर महिन्यांत रेल्वेवर अपघात होतील, संप होण्याचा संभव आहे. रेल्वे, पोस्ट व टेलिग्राफ यांना हा काळ अनिष्ट आहे. ९ सपटेंबर रोजी होणाऱ्या रवि-चंद्र सं. काळी हर्शल लग्नांत, शनि-नेपच्युन, शुक्र सप्तमांत, रवि, चंद्र-बुध अष्टमांत, व गुरु षष्ठांत आहे. ह्या ग्रहस्थितीत शुभव कितीसे आहे ? कर्कसंक्रमणाचा अंमल सुरू झाल्यापासून पुढे केव्हांही शुभयोग दर्शविणारी कुंडली दिसत नाही ! हा काळ जनतेस अष्टकारक जाईल, रोगराई व दुष्काळ यांनी लोक हेराण होतील.

तूळ संक्रमण.

ता. २४ सप्टेंबर रोजी पहाटेस १ वाजून ३६ मिनिटांनी रवि तूळ राशीत प्रवेश करील. या वेळीं सिंह राशीचा १ ला अंश लग्नकेंद्री उदय पावत आहे. लग्नांत नेपच्युन, धनस्थानांत सिंह राशीचा शनि व शनीच्या केंद्रांत वृश्चिकेचा मंगळ व शनीच्या समोर अष्टमांत हर्शल आहे. दशमस्थानी उच्च चंद्र आहे परंतु शनि, मंगळ व हर्शल हे तीन्ही ग्रह त्यास दूषित करित आहेत. धन स्थानांत सिंह राशीचा शनि आणि तोही मंगळ हर्शलानीं दूषित झाला आहे यावरून देशाची सांपत्तिक स्थिति अत्यंत निकृष्ट होईल. ह्या योगामुळे देशांत दारिद्र्य वाढेल, दिवाळीं निघतील, व्यापार बसेल, हा धनस्थानांतील शनि राष्ट्राला सांपत्तिक बाबतीत भयंकर आपत्तीत आणील. शनि-हर्शलांचा प्रतियोग धनस्थान व अष्टमस्थान ह्यांनुन होत आहे तेव्हां दुष्काळामुळे व भयंकर रोगामुळे मृत्युसंख्या वाढेल. ह्या दोन्ही खल ग्रहांच्या अनिष्ट योगांस मंगळाच्या केंद्र योगानें अत्यंत भयंकरपणा आणला आहे. हा योग भयंकर लोकसंहार दर्शवीत आहे. दुष्काळ भयंकर स्वरूप धारण करील, नाना तऱ्हेचे रोग होतील, चोऱ्या, मारामाऱ्या, व रक्तपात होऊन मनुष्यहानि होईल, प्लेग, कालरा सर्वत्र पसरतील. हिंदुस्थानांत प्लेग सुरू झाला त्या वेळीं शनि हर्शल वृश्चिकेंत होते. आतां या ग्रहांचा प्रतियोग सिंह व कुंभ राशींतून म्हणजे मूळच्या युतिस्थानापासून केंद्रांत होत आहे. आपल्याकडे हा योग धन-अष्टमांतून होत असल्यामुळे मृत्युसंख्या कमालीची वाढेल. तुला संक्रमणाच्या कुंडलींत उपरिनिर्दिष्ट अनिष्ट योगाशिवाय एक महत्त्वाचा शुभयोग झाला आहे. कन्या राशीत बुध-शुक्रांची युति गुरुच्या द्विराश्रयंतर दृष्टींत व चंद्राच्या त्रिकोणांत होत आहे. ह्या योगावर स्वभाषेत उच्च शिक्षण देणारी संस्था जन्मास येईल. महाराष्ट्राचा तनुस्वामी गुरु उच्च असून बुध, चंद्र व शुक्र यांबरोबर शुभ

दृष्टियोग करित आहे. लोकपक्षकारक चंद्र उच्च, महाराष्ट्राचा तनुस्वामी गुरु तोही उच्च व विद्वानांचा कारक बुध तोही उच्च आणि या तीन्ही ग्रहांमध्ये शुभ योग अर्थात ही ग्रहस्थिति महाराष्ट्रीयानांच्या हातून चिरस्मरणीय अशी कामगिरी घडवून आणील. या काळांत कायदेकौंसिलांत लोकनियुक्त सभासदांचा विजय होईल, महाराष्ट्रांतील लोकप्रिय पुढाऱ्यांचा गौरव होईल व नवीन उपयुक्त संस्था निर्माण होतील.

सन १९१८ सालामधील ग्रहणें.

चालू सालीं एकंदर तीन ग्रहणें होत आहेत. त्यांपैकीं दोन सूर्यग्रहणें असून एक चंद्रग्रहण आहे. ही तीन्हीही ग्रहणें आपल्या देशामध्ये दिसणार नाहींत.

(१) तारीख ८ जून सन १९१८ रोजी खग्रास सूर्यग्रहण असून तें उत्तर अमेरिकेकडील सर्व प्रदेश, प्यासिफिक महासागराच्या उत्तरेकडील प्रदेश, सायबीरिया, चीन व जपान या देशांमध्ये दिसेल व ह्या ग्रहणाचे परिणाम सदरहू देशांवर विशेष स्पष्टपणें पाहण्यास मिळतील.

हें सूर्यग्रहण मिथुन राशीच्या द्वितीय द्रेष्काणामध्ये होत असून रवि व चंद्र हे मंगळाबरोबर केन्द्रयोग करित आहेत. मुंबईइलाख्यामध्ये हा केंद्रयोग धन व पंचमस्थानामध्ये वसत असून शनि नेपच्युन ह्या दोन खल ग्रहांची जोडी चतुर्थस्थानामध्ये येत आहे. रवि, चंद्र व गुरु धनस्थानामध्ये असून मंगळ हा पंचमांत आहे त्यामुळे सद्याचे व्यवहारांमुळे पुष्कळ दिवाळीं निघण्याचा संभव वाटतो. देशांतील जमावंदी कमी होईल. नाण्याची टंचाई भासेल व लहान मुलांची मृत्युसंख्या वाढेल. बरेचसे मुलांचे मृत्यु ताप, गोंवर, कांजण्या, देवी व आंत्रविकार यांपासून होतील किंवा लहान मुलांमध्ये संग्रहणीचा विकार किंवा वर दर्शविळेल्या गोंवर, देवी किंवा कांजण्याच्या साथीनें होतील व रोगाचा प्रकार तीव्रतेचा भासेल. हवेमध्ये फेरफार होऊन फार पाऊस पडल्यानें एकदम भयंकर गारठा उत्पन्न होईल व पीकपाण्याची

बरीच नासाडी होण्याचा संभव आहे पेढी व व्याक्रवाले लोकांस हा काळ कठीण वाटतो.

(२) तारीख २४ जून सन १९१८ ह्या रोजी चंद्राचे खंडित असे प्रहण आहे परंतु ह्या प्रहणाचा त्रास फारच अल्प असल्यामुळे विशेष महत्त्वाचे वाटत नाही. हे प्रहण दक्षिण अमेरिका, उत्तर अमेरिकेचा काही भाग, प्यासिफिक महासागर व आस्ट्रेलिया या देशांमध्ये दिसेल. हे प्रहण मकर राशीच्या पहिल्या द्रेष्काणामध्ये होत असल्यामुळे मेक्सिको-मध्ये या प्रहणाचे बरेच अनिष्ट परिणाम पाहण्यास मिळतील.

(३) तारीख ३ डिसेंबर सन १९१८ रोजी कंकणाकृति सूर्यग्रहण होणार आहे व ते दक्षिण अमेरिकेच्या पश्चिमेकडील प्रदेशांत, दक्षिण अटलान्टिक महासागर, दक्षिण प्यासिफिक महासागर व सर्वसाधारणपणे सर्व दक्षिण अमेरिकेमध्ये दिसेल. व त्यामुळे दक्षिण अमेरिकेच्या पश्चिम किनाऱ्याकडील प्रदेशांमध्ये अनेक भानगडी, भूकंप व त्रास उत्पन्न होईल. हे प्रहण धनु राशीच्या द्वितीय द्रेष्काणामध्ये होत आहे व त्यामुळे उंट व रंवथ करणाऱ्या जनावरांचा नाश होईल. रशियामध्ये राजकीय भानगडी उत्पन्न होतील. आपल्याकडे ह्या वेळेच्या रविचंद्रसंयोगाचे कुंडलीमध्ये धन स्थानामध्ये शनि वसत असून गुरुमंगळाचा प्रतियोग लग्न व सप्तम स्थानांतून होत आहे त्यामुळे परदेशी व्यापार, धार्मिक मते, आचारविचार यासंबंधाने काही खळबळ होईल. देशांतील सांपत्तिक स्थिति निकृष्ट राहील.

सन १९१८ सालांतील वृहत् ग्रहांचे योग व प्रतियोग.

चालू चालामध्ये मंगळ, शनि, नेपच्युन व हर्शल ह्या मोठ्या ग्रहांचे युतियोग मुळीच होत नाहीत. परंतु चालू वर्षी शनि व हर्शल या दोन ग्रहांचा प्रतियोग तारीख १ आक्टोबर सन १९१८ रोजी संध्याकाळी

मुंबई वेळा ८ वाजून २ मिनिटांनी सिंह व कुंभ राशीच्या २४ अं. १४ कलांमध्ये होणार आहे. ह्या ग्रहांचा याच राशीमधील प्रतियोग सन १८२९ सालामध्ये जुलईच्या ९ व्या तारखेस झालेला आहे. या प्रतियोगाने वातावरणामध्ये बराच घोटाळा उठून हवेमध्ये विलक्षण फेरफार घडण्याचा संभव आहे. कुंभ व सिंह राशींचा अंमल ज्या ज्या प्रदेशावर आहे अशा देशांमध्ये बऱ्याच भानगडी व रोगराई उत्पन्न होतील. रशिया-कुंभ राशीचा अंमल या देशावर आहे-मध्ये भयंकर रोगाची साथ पसरेल, व्यापारघंदा बसेल व राजकीय वातावरणामध्ये बऱ्याच अनिष्ट अशा भानगडी होतील. इटाली, फ्रान्स, सिसली व रोम यांनाही ह्या प्रतियोगाचा कटुतर अनुभव पाहण्याचा प्रसंग येईल असे वाटते. सदरहू देशामध्ये भूकंप व रोगराई यांनी अत्यंत प्राणहानी होईल असे वाटते. हिंदुस्थानामध्येही दिल्ली, आग्रा वगैरे उत्तरेकडील प्रदेशांमध्ये भूकंपामुळे अरिष्ट ओढवेल व सरहद्दीवरील प्रदेशांमध्ये यंदा बरीच भानगड उठण्याचा संभव वाटतो.

हिंदुस्थानासंबंधाने या प्रतियोगाचा स्वतंत्रपणे विचार करितां सन १८९६ मध्ये शनि व हर्शल हे दोन ग्रह वृश्चिक राशीमध्ये बरेच जवळ जवळ आले होते. परंतु इसवी सन १८९७ मध्ये या दोन खल ग्रहांची वृश्चिक राशीमध्ये खालीलप्रमाणे तीन वेळां युति झालेली आहे. (१) जानेवारी २६ वी, वृश्चिक २७ अं. ४० क. (२) जून १ ली, वृश्चिक २६ अं. २६ क. व (३) सप्टेंबर ९ वी, वृश्चिक २९ अं. ३९ क.

सन १८९६ व सन १८९७ मध्ये हिंदुस्थानामध्ये प्रथमच प्लेगचा प्रारंभ होऊन व्यापारघंदा व जीवित यांची कशी दुर्दशा झाली व मुंबईस प्लेगचा कसा कहर झाला याची स्मृति अद्यापि नष्ट झाली आहे असं आम्हांस वाटत नाही. चालू साली हा वर दर्शविलेला होत असलेला शनि व हर्शल यांचा प्रतियोग बरीच अनिष्ट फल दर्शविणाऱ्या वृश्चिकेमधील योगाचे केंद्र-

योगांत होत आहे. त्यामुळे चालू सालामध्ये सन १८९६ व १८९७ सालामध्ये जसा भयंकर हाहाकार प्लेगमुळे उडाला तसा उडतो किंवा काय यासंबंधाने धास्तीच आहे. चालू वर्षी हर्शल हा तारीख १८ मार्च रोजी कुंभेमध्ये २९ अं. व ३४ कला होणार असून वरील युतीवरोवर प्रथम केंद्र-योग करणार आहे. नंतर ता. २१ मेमध्ये हर्शल कुंभेमध्ये २७ अं. व ३ कला होऊन पुन्हा दुसऱ्याने केंद्रयोग करील व याच म्हणजे तारीख २ जून रोजी हर्शल कुंभेमध्ये २७ अं. ४३ कलांमध्ये स्तंभी होणार आहे !! शनि हा वरील युतीचे केंद्रयोगांत आक्टोबर व नोव्हेंबर महिन्यांमध्ये राहणार आहे. व या प्रतियोगाचे केंद्रामधून व सन १८९७ मध्ये झालेल्या युति-योगावरून मंगळाचे भ्रमण तारीख २४ सप्टेंबर ते २७ सप्टेंबरपर्यंत होणार आहे !! वरील सर्व गोष्टींचा विचार करितां तारीख १७/१८ सप्टेंबरपासूनचा काळ व त्यांतले त्यांत आक्टोबर व नोव्हेंबर महिने भारतवासियांस व त्यांतलेत्यांत मुंबईशहराचे रहिवाश्यांत हा काळ फारच अनिष्ट जाईल असे वाटते. या काळामध्ये भयंकर रोगराई, अत्याचार, खून, मारामाऱ्या होऊन लोकांना हा काळ फारच कष्टम भासेल. जून नंतरचा काळ ह्या देशातील उद्योगधंद्यांस, सांपत्तिक स्थितीस, सार्वजनिक आरोग्यास अत्यंत विघातक वाटत आहे. ईश्वर करो व ही आमची भविष्यवाणी खोटी ठरो.

सप्टेंबरमध्ये सड्याचे व्यापार व मुंबईमधील सर्व प्रकारचे उद्योगधंदे यांमध्ये भयंकर क्रांतिकारक फेरफार घडतील करितां ह्या काळीं जोखमीचे धंदे करणारे लोकांनी विशेष सावधगिरी बाळगावी. मुंबई शहरी यंदा फेब्रुवारी महिन्यापासूनच प्लेगचा बराच तीव्र उपद्रव भासेल व मृत्यु फारच त्वरित होतील. व यंदांच्या प्लेगमध्ये हृदय Heart व रक्ताभिसरणासंबंधीच विशेष मानगडी होऊन बरेच रोगी फारच अल्पकाळामध्ये काळवश होतील असे वाटते. असो ज्या अर्थी शनि व हर्शल यांचे युतीवर हिंदुस्थानामध्ये

प्लेगचा आजार प्रथमतः उत्पन्न होऊन तो तेच ग्रह पुन्हा केंद्रामध्ये येईपर्यंत सारखा सतत टिकून राहिला आहे त्या अर्थी या प्रतियोगाने पुन्हा एकदा तीव्रतम अनुभव घेऊन तो कायमचाच कां बंद होऊं नये? किंवा हर्शलच्या गुणधर्माप्रमाणंच एखाद्या कल्पकास ह्याच रोगावर चालू साली अचुक गुण देणारा असा उपाय कां सुचणार नाही? ईश्वरी योजना कांहीं अगाध आहे तीमुळे पुढे काय काय घडेल यासंबंधाने तरी आज निश्चित असे फारच कमी सांगत येईल असे आम्हांस वाटते. मानवी बुद्धिमत्तेप्रमाणे आम्हांस सुचलेले विचार वाचकवर्गापुढे मांडले आहेत.

खालीलप्रमाणें चालू वर्षामध्ये ग्रह स्तंभी आढळतील.

- बुध—तारीख १४ जानेवारी मकर ३ अं. २८ क.
 ” १६ एप्रिल वृषभ १० अं. २९ क.
 ” १० मे वृषभ ० अं २९ क.
 ” १९ आगस्ट कन्या १६ अं. ५४ क.
 ” ११ सप्टेंबर कन्या ३ अं. १९ क.
 ” ९ डिसेंबर व २८ डिसेंबर मकर ३ अं. ९० क. व धनु १७ अं. २३ क.

शुक्र—तारीख २० जानेवारी कुंभ २८ अं. ३१ क.

” २ मार्च कुंभ १४ अं. ४४ क.

मंगळ—तारीख ३ फेब्रुवारी तुला ३ अं. ४ क.

” २९ एप्रिल कन्या १३ अं. ५१ क.

गुरु—तारीख २६ जानेवारी मिथुन १ अं. २८ क.

” ३ नोव्हेंबर कर्क १९ अं. ९० क.

शनि—तारीख ९ एप्रिल सिंह ७ अं. ३७ क.

„ ९ डिसेंबर सिंह २८ अं. १९ क.

हर्शल—तारीख २ जून कुंभ २७ अं. ४३ क.

„ ३ नोव्हेंबर कुंभ २३ अं. ४८ क.

नेपच्युन—तारीख १९ एप्रिल सिंह ४ अं. १८ क.

„ १२ नोव्हेंबर सिंह ९ अं. २० क.

सूचना—ज्यांचे जन्मकालीन रवि, चंद्र, दशम भावारंभाचा उदित विंदु व लग्नाचा उदित विंदु यांवर शनि, हर्शल व नेपच्युन हे ग्रह स्तंभी होतील त्यांस चालू वर्षी घेद्यांत नुकसान व शारीरिक कष्ट, अपमान, संकटे प्राप्त होतील. परंतु ज्यांचे वरील दर्शित ठिकाणी गुरु किंवा शुक्र स्तंभी होतील त्यांस चालू वर्षी घेद्यारोजगारामध्ये लाभ किंवा सांपत्तिक लाभ प्राप्त होतील, बुध हा मूळ कुंडलीत ज्याप्रमाणे शुभाशुभसंबंधित असेल त्याप्रमाणे फळे देईल. चालू वर्षी चंद्र हा फक्त दोनच वेळा पिधान* योग करीत आहे. तारीख ३ आगस्ट शनिवार रोजी रात्री १२ वाजून ४७ मिनिटांनी (मुंबई टाइम) गुरु व चंद्राचा पिधानयोग होईल. हा पिधानयोग आपल्या-इकडे दिसेल. व तारीख ९ आक्टोबर बुधवार रोजी रात्री १० वाजून ९३ मिनिटांनी (मुंबई टाइम) चंद्र मंगळाचा पिधानयोग होईल. हाही आपल्याकडे दिसेल.

* पिधान म्हणजे काय व त्याचे फलासंबंधी खुलासा ज्योतिर्मालेच्या दुसऱ्या वर्षाच्या जानेवारीच्या अंकामध्ये केलेला आहे.

ॐ ॥ श्रीसद्युखे नमः ॥ ॐ

ज्योतिर्माला

आप्राचः कामरूपाद्दुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आक्रेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष ३ रं.

फेब्रुवारी १९१८.

{ अंक ११ वा.

स्फुट विचार.

भारतीय प्राचीन ज्योतिर्विदांनी उज्जयिनी हे स्थान हिंदुस्थानाच्या मध्य भागां मानिले असून हीच मध्यरेषा ग्रहगणितास योग्य अशी ठरविली आहे. यूरोपीय राष्ट्रांस जसा ग्रीनविच्चा अभिमान आहे तसाच अभिमान भारतवासीयांस आपल्या उज्जनीचा आहे. येथेच पूर्वी जयपुरचे महाराज श्रीसवाई जयसिंह यांनी वेधशाळा बांधलेली आहे. ही हल्लीं भग्नावस्थेत आहे. तिचा जीर्णोद्धार करण्याकरितां उज्जनी येथे स्थापन झालेल्या पंडिताश्रम सभेसंबंधाने माहिती आम्हीं ज्योतिर्माला वर्ष १ ले अंक १० मध्ये दिली आहे. या वेधशाळेचे दुरुस्तीचे काम व माधव वेधशालेची कोण-शिळा सुमुहूर्तावर वसत्रिण्यांत यात्री या हेतूने पंडिताश्रमसभेने खालीलप्रमाणे

जाहिर विनंतिपत्र कादिले असून त्याच्या कांहीं प्रति आमचेकडे वांटण्यास पाठविल्या आहेत. हे जाहिर विनंतिपत्र आम्हीं आमच्या वाचकांच्या सोई-करितां मालेंत प्रसिद्ध करीत आहो. ज्या कोणास या संस्थेस मदत करणे असेल त्यांनीं ती परभारें पंडिताश्रम सभेचे प्रधान मंत्री यांचेकडे पाठवावी. वेधशाळा ही सर्वासच हवी आहे. भरतखंडामध्ये एकही वेधशाळा उत्तम स्थितीमध्ये असू नये ही मोठी खेदाची गोष्ट आहे. या गोष्टीकडे आमचे राजे, महाराजे, सरदार, सावकार व दानशूर लोक लक्ष देतील काय ?

विनंति पत्रिका. पंडिताश्रम सभा उज्जयिनी मालवा.

विदित होकि, उज्जयिनी में सभा द्वारा यंत्रशाला स्थापन पूर्वक पंचांग गणित शोधन का कार्य आरंभ होगया है. इस विषय में उज्जयिनी में सन १९१५ में जो आलइंडिया ज्योतिर्विद्वान्फरेन्स हुई थी उस में उज्जयिनी यह स्थान हिन्दुस्थान में ज्योतिर्विद्या का केन्द्रस्थान मानकर यहां पर ही प्राचीन व नवीन पद्धति की बड़ी वेधशाळा कायम की जाकर उसका नाम “माधव वेधशाळा” रखा जावे ऐसा ठहराव हुवा था. इस वेधशाळा का फाउंडेशन के (कोनशिला स्थापन करने के) साथ यहां की प्राचीन वेधशाळा की दुरुस्ती करने का कार्य सुमुहूर्त पर करने का निश्चित हुवा है. श्रीमान् सिंदे महाराज ने सभा का प्रधान संरक्षक पद स्वीकार करके इस भग्न वेधशाळा की मरम्मत करने का हुकुम देदिया है. सबब सब ज्योतिर्विदों की सेवा में प्रार्थना है कि आगामी चैत्र या वैशाख में अपनी संघति के अनुसार मुहूर्त निश्चित करके माघ कृष्ण ३० अर्थात् तारीख १२ मार्च सन १९१८ तक पत्रिका भेजना चाहिये. एक मत से मुहूर्त निश्चित करने का कार्य ज्योतिर्विन्महा मंडल करेगा. मुहूर्त निश्चित हो जाने पर उत्सव में उपस्थित होने के लिये पंडितों की सेवा में निमंत्रण पत्रिका भेजी जावेगी. मुहूर्त पत्रिका भेजने का पता—ज्योतिर्विद्विभूषण पंडित विष्णुदेवजी अध्यक्ष ज्योतिर्विन्महा मंडल लष्कर गवालिपर ठि० खासगी.

ग्रह विचार.

सप्तमस्थ रविफल.

(मागील अंकावरून पुढें चालू)

युनाथो यदा द्यून यातो नरस्य प्रियातापनं पिण्डपीडाविचिंत्या ॥

भवेत्तुच्छलद्विधः क्रयेविक्रयेपि प्रतिस्पर्द्धयानेतिनिद्रांकदाचित् ॥

सप्तम (मेष)—अतिशय फिरणारा, व्यापारांत यशस्वी, कायद्याची कामे करण्याची आवड जास्त; द्विभार्यत्व अथवा विधुरता. स्त्रीसौख्य मध्यम मानाचें.

सप्तम (वृषभ)—भागीनें धंदा करणारा, स्त्रीजित, ऐश्वर्याम व भोग यांची इच्छा करणारा व मनमिळाऊ आणि आपमतलबी असतो.

सप्तम (मिथुन)—ऐतिहासिक वाङ्मयाची आवड, प्रवासवर्णनें लिहिण्यांत कुशल, कायदेपंडित, स्त्रीलोलुप, दोन धंदे करणारा, स्त्री देखणी व कुशल, कायद्याचीं भांडणें भांडणारा.

सप्तम (कर्क)—स्त्री सुंदर व चंचल, कौटुंबिक कलह करणारा, भागीनें धंदे केल्यास नुकसान पावणारा व प्रवासी होतो, खेळण्यांत पटाईत.

सप्तम (सिंह)—व्यापारांत यशस्वी, कलहप्रिय, वादविवाद करणारा, उत्तम शिपाईवाण्याचा, कोर्टातील कामीं यशस्वी होणारा, निश्चयी.

सप्तम (कन्या)—व्यापारांत नुकसान, स्त्रीशीं प्रतारणा करणारा, कुटिल, कारस्थानी, पोटाव्यथा.

सप्तम (तुला)—स्त्री सद्गुणी, विचारी, व्यापारांत सामान्य यश मिळविणारा, विद्वत्तेचा भोक्ता, प्रवास, कवि, कल्पक, विमानें वगैरेंतून हिंडणारा.

सप्तम (वृश्चिक)—गुह्य रोगी, द्विभार्य, स्त्रीस अस्वस्थता, तेढ्या मार्गानें जाणारा, नाहक कलह करणारा, व्यापारांत गुंतागुंती करणारा होतो.

सप्तम (धनु)—स्त्रीसुदृढ व सशक्त, आतांशीं मित्रभावानें वागणारा द्विभार्य, साहसानें व चिकाटीनें व्यापार करणारा.

सप्तम (मकर)—प्रवासांत त्रास, नेत्र व पाय यांस विकार असलेला स्त्रीसौख्य कमी, भागीदारीनें धंदा केल्यास अपयश व तंटे.

सप्तम (कुंभ)—स्त्रीशीं विरोधीवृत्ति, उत्तम कायदेपंडित, भागीनें धंदा केल्यास नुकसान, नेत्रदोषी, प्रवासांत अडचणी.

सप्तम (मीन)—स्त्रीस वारंवार आजार, खर्चिक, फसणुकीमुळे नुकसान, स्वतंत्र धंद्यापेक्षां नोकरींत यश उत्तम, लांबलांबचै प्रवास फार होतील.

अष्टमस्थ रविफल.

क्रियालंपटत्वष्टमे कष्टभाजं विदेशीय दारान्भजेद्वाथवस्तु ॥

वसुक्षीणता दस्युतो वा विलंबा द्विपद्भुजाभानुरग्रं विधत्ते ॥ ८ ॥

अष्टम (मेष)—गुह्यरोगी, कारस्थानी, ज्योतिषादि गुह्यविद्यांनीं उपजीवन चालविणारा, गुप्तधनाची सामान्य प्राप्ति ज्याम होते असा, मेंदूच्या विकारानें अथवा अतिप्रवासाचे श्रमानें किंवा प्रवासांत मृत्यु येणे ज्यास असा.

अष्टम (वृषभ)—मित्रधनाची प्राप्ति, गळ्याचे विकारानें अथवा शुक्रदोषानें मृत्यु येतो ज्यास असा, वायुविद्येच्या नादानें सर्वस्वाची हानि करून घेणारा.

अष्टम (मिथुन)—मोहिनीविद्या, मंत्रविद्या यांचीं मूर्खत्वे जाणणारा पण त्याचा दुरुपयोग करणारा, अभागी अथवा अपयशी, दम्याखोकल्याच्या विकारानें मृत्यु.

अष्टम (कर्क)—बालपणीं प्रकृति अशक्त, पाण्यापासून भय, अपघाताची धास्ती. मानसशास्त्राचीं तत्वे जाणणारा. चंचल वृत्तीचा, स्वप्नें जास्त पडतात असा, उदरासारख्या विकारानें मृत्यु.

अष्टम (सिंह)—गुप्तधनाची प्राप्ति, मृत्यु पित्तप्रकोपानें अथवा हृदयक्रियेच्या अव्यवस्थेनें; गूढविद्या—रमलादि विद्येचा अभिमानी.

अष्टम (कन्या)—परस्त्रीलेपट, मायावी, खोटी कारस्थानें रचणारा,

कळलान्या, स्त्रीसाठीं खर्च जास्त करणारा. भागीनें व्यवहार करून नुकसान पावणारा; ओटीपोटांतील अव्यवस्थेनें त्रास पावणारा.

अष्टम (तुला)—मोठालीं दुखणीं येतील, उन्नतीसाठीं फार धडपड करावी लागेल, गुप्तधन मिळण्यांत अडथळे येतील; मातुलपक्षाची मदत, पोटांतील व्यथेनें मृत्यु.

अष्टम (वृश्चिक)—संततिसौख्य फार अडचणींचें मिळेल, विद्येंत अडथळे जास्त येतील, गुह्य विकारानें मृत्यु होतो.

अष्टम (धनु)—खाणींतील काम करणारा; भूमिगत द्रव्य अथवा मातुपक्षाकडून द्रव्यप्राप्ति, शर्यतींत द्रव्य कमविणारा, अपघातानें किंवा स्तनदोषानें मृत्यु पावणारा.

अष्टम (मकर)—त्रास व दगदग फार, स्त्रीसौख्य कमी, भावंडांचें सौख्य कमी, गुड्यास इजा, प्रवासांस मृत्यु.

अष्टम (कुंभ)—पायांस इजा, सेंट, लॅटरांत धनप्राप्ति (सामान्य), बौद्धिक विषयांत गति, विद्येचा दुरुपयोग करणारा, वातोष्ण प्रकोपानें मृत्यु.

अष्टम (मीन)—शारीरसौख्य कमी, दगदगी, रुग्णालयांत वावरणारा, जुगाराचा नादी व अपयशी, जलापघात अथवा मद्यपानाचें व्यसन जडवून घेणारा, शीतज्वरानें मृत्यु पावणारा होतो.

नवमस्थ रविफल.

दिवानायके दुष्टता कोणयाते न चानोति चिनाविरानोऽस्यचेतः ॥

तपश्चयेयाऽनिश्चयापिप्रयाति क्रियातुंगातां तप्यते सोदरेण ॥ १० ॥

नवम (मेष)—गरोपकारी, दैवीमपत्तीनें युक्त, भाग्यवान्, कीर्तिशाली, धूर्तसंस्थापक; साधुसमागमाची इच्छा करणारा; राजमान्यत्व मिळविणारा, स्वतंत्र डोक्याचा व प्रवासी; पूर्वेकडे भाग्योदय, अनोळखी इसमांकडून द्रव्यलाभ.

नवम (वृषभ)—चांगल्या कार्यांत द्रव्याचा व्यय करणारा, अडचणींतून सोडविणारा, यशस्वी रीतीनें गुंतागुंती सोडविणारा, गुप्त कारस्थानें उघडकांस आणणारा, गायनविद्येची आवड असणारा; खुष्कीचै प्रवास फार करणारा.

नवम (मिथुन)—पूर्वी दरिद्रीपणा पुढें मोठी श्रीमंती व वैभव भोग-
णारा, मित्र फार, शास्त्रीय विषय व संस्कृत वाङ्मयांचा पुरस्कर्ता, तत्वज्ञानी,

नवम (कर्क)—स्वतंत्रतेनें उन्नति करून घेणारा, धार्मिक बुद्धीचा,
पुण्यकर्म करणारा, खेळण्याची आवड, स्तुतिप्रिय, भाग्यवान्, पितृघन
मिळविणारा.

नवम (सिंह)—भाग्यवान्, राजमान्य, यशस्वी, प्रतिभासंपन्न स्वधर्म-
निष्ठ, सुत्सदी.

नवम (कन्या)—सावकारी करणारा, जूरचे व टूस्तीचे काम कर-
णारा, धर्मविचारांची शाब्दिक चर्चा करणारा, यांत्रिक कामांत भाग्योदय.

नवम (तुला)—न्याय करण्यांत कुशल, भाग्यशाली, विवाहानंतर
भाग्योदय, तत्वज्ञानी व ऐहिक सौख्य व पारलौकिक कल्याण यांची जोड
मिळविण्याची इच्छा करणारा; बुद्धिवळें खेळणारा.

नवम (वृश्चिक)—दुडैवी, डॉक्टरी विद्येत प्रवीण, रसायनशास्त्रज्ञ,
धर्माचरण कमी अथवा भ्रष्टासारखें, गूढविद्याव्यासंगी, खाणीचे धंद्यांत
यशस्वी.

नवम (धनु)—विद्वान्, राजकारण पट, शिक्षक, ग्रंथकार (उदात्त
ग्रंथ रचणारा), धर्मासंबंधानें विशिष्ट मताचा, सांपत्तिक स्थिति साधारण,
क्रिकेटादि वाद्य खेळांत कुशल.

नवम (मकर)—पत्रव्यवहार करण्यांत कुशल, मातृभक्त, उपासना
करणारा, प्रवासी, शेतकी करणारा, परबुद्धीनें चालणारा, वारंवार मते बदल-
णारा, गृहसौख्यास साधारण.

नवम (कुंभ)—स्वतःच्या बुद्धिसामर्थ्यावर कीर्ति मिळविणारा, उत्तम
ग्रंथकार, वकील, कायद्याचें ज्ञान मिळविणारा, नीतिज्ञ.

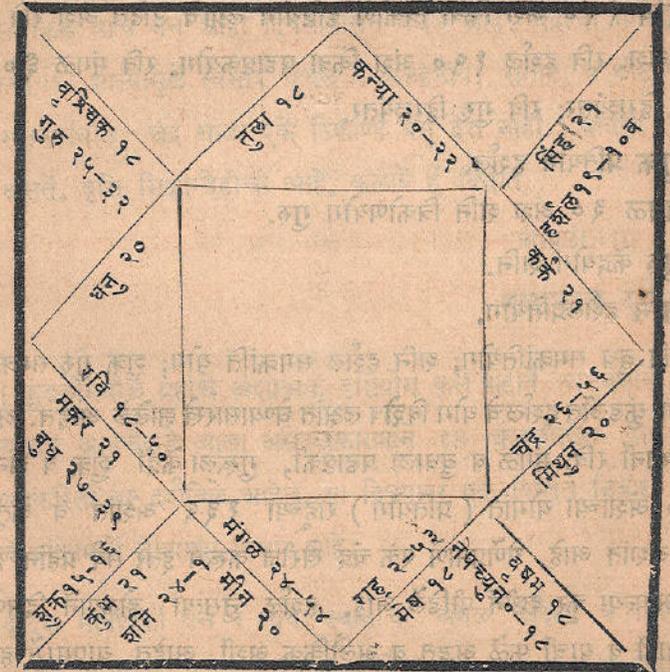
नवम (मीन)—धनाढ्य, सक्की व्यय करणारा, देवालये बांधणारा,
सूर्योपासक, जलप्रवास करणारा, कौटुंबिक स्वास्थ्यास जपणारा.

पत्रव्यवहार.

श्रीयुत रा. रा. संपादक ज्योतिर्माला यांस—
सा. न. वि. वि.

आपणाकडेस एका जन्मान्ध मनुष्याची कुंडली मी पाठवीत आहे ती
येत्या अर्की प्रसिद्ध कराल अशी आशा आहे. मी आपले विचारानें जे योग
जन्मान्ध योगाला कारणीभूत झालेले दर्शविले आहेत त्यांशिवाय इतर योग
आपणास सुचतील तेही प्रसिद्ध करण्याची कृपा करावी.

जन्म:—संवत् १९३२ शके १७९७ पौष शुक्ल १३ रविवार तारीख ९
जानेवारी सन १८७६ रात्री दहा वाजतां. जन्म दिल्लीचेजवळ अक्षांश
२८ अ. ३९ क. उत्तर. रेखांश ७७ अं. १६ क. पूर्व.

ग्रहांच्या क्रांति

रवि २२।७ द.	बुध २२।४९ द.	शनि १४।४६ द.
चंद्र २८।१९ उ.	गुरु १८।१४ द.	हर्षल १९।४६ द.
मंगल २।३० द.	शुक्र १७।९६ द.	नेपच्युन ९।९९ उ.

ग्रहांचे दृष्टियोग.

चंद्र केन्द्रयोग मंगळ; चंद्र १९० अंश किंवा षडाष्टक योग बुध व गुरुवरोवर; चंद्र १३९ अंश किंवा सार्धचतुष्टयराश्यंतरयोग शुक्रावरोवर, चंद्र त्रिकोण किंवा १२० अंश शनि.

बुध ६० अंश किंवा द्विराश्यंतर गुरु; बुध ३० अंश किंवा एकराश्यंतर शनि; द्विराश्यंतर योग मंगळावरोवर.

रवि १२० अंश किंवा त्रिकोण दृष्टियोग लग्नाचे उदित अंश रवि शुक्र ३० अंश. रवि हर्षल १९० अंश किंवा षडाष्टकयोग. रवि मंगळ ६० अं. किंवा द्विराश्यंतर; रवि गुरु द्विराश्यंतर.

शुक्र प्रतियोग हर्षल.

मंगळ ३० अंश शनि त्रिकोणयोग गुरु.

गुरु केन्द्रयोग शनि.

शनि हर्षलप्रतियोग.

रवि बुध समक्रांतियोग; शनि हर्षल समक्रांति योग; शुक्र गुरु समक्रांति.

या कुंडलीत हर्षलचे योग विशेष लक्षांत घेण्यासारखे झालेले आहेत. लग्नाला व्ययस्थानी रवि, मंगळ व बुधाला षडाष्टकी, गुरुला केंद्री शुक्र व शनीला १८० अंशांच्या योगांत (प्रतियोग) राहूच्या १३९ अंशांत व केतूच्या ४९ अंशांत आहे. येणेप्रमाणे एक चंद्र खेरीज करून इतर सर्व ग्रहांना हर्षलने आपल्या क्रूर दृष्टीने पीडिलेले आहे. हर्षल नुसत्या डोळ्याने दिसणारा ग्रह नाही व याची फळे अद्भुत व अलौकिक अशी आहेत. याप्रमाणे हर्षल या अदृश्य ग्रहाकडून इतर सर्व ग्रह निर्बली झाल्याकारणाने हा जन्मान्ध

निपजला, मात्र हा संस्कृत विद्येत निष्णात आहे. शेखर मनोरमा महाभाष्यापर्यंत व्याकरण शिकलेला आहे. तसेच चैद्यक, ज्योतिष व मंत्रशास्त्रांतही याची गति आहे. याचे कारण पंचमस्थानांतील बुध, शुक्र व त्यांचे रवि, मंगळ, गुरु व शनि यांजवरोवर झालेले शुभ योग होत. सप्तमांत मंगळ व राहु असल्या कारणाने लग्न झाले नाही. तृतीय स्थानी गुरु असल्यामुळे वडील भाऊ व बहिण आहे. षष्ठांत शनि असल्याकारणाने शरीर रोगयुक्त आहे व शत्रुही पुष्कळ आहेत. कारण याला वादाची फार हौस असून त्यांत पराजय मानून घेत नाही. स्वभावांत हठीपणा जास्त आहे. अष्टमांत नेपच्युन असल्यामुळे पाण्यात बुडून मरण्याची वेळ आली होती परंतु संकट वचावले, या कुंडलीत सिंह राशाचा पराक्रमी हर्षल समस्त ग्रहांशी योगकारक झाल्यामुळे योगसिद्धीकडे याचे मन काही दिवसांपासून वेधले आहे. चंद्राचा मंगळावरोवर केन्द्रयोग झाल्यामुळे स्वभाव चंचल व कलहप्रिय, रागीट, व धीट आहे. दशमस्थानामधील चंद्र याला एके ठिकाणी बसू देत नाही. यात्रांत भ्रमण होत असते. वृत्ति भिक्षान्देहीची आहे. कळावे हे विनंति

आपला,

मन्नालाल दुबे.

[कुंडलीमधील ग्रहांचे अंशात्मक दृष्टियोग कसे पाहावे यासंबंधाने बराच पत्रव्यवहार आमचेकडे आला असल्याकारणाने हा कुंडलीतील योग स्पष्ट कळण्याकरितां वर दर्शविले आहेत. या विषयावर एक विस्तृत निबंध पुढील वर्षाचे अंकामध्ये देण्याचा विचार आहे.

द्वादश भावांपैकी धन व व्यय स्थानाचा अंमल दक्षिण व वामनेत्रावर असल्याचे ग्रंथांतरी वर्णन आहे; व ग्रहांपैकी रवि व चंद्र यांचा नेत्रावरोवर

संबंध आहे, राशिचक्रामधील सिंह व कुंभ राशींचा दृष्टीबरोबर विशेष संबंध असलेला पाहण्यास मिळतो. येथे चंद्र केन्द्रामध्ये मंगळाने पीडित असून सिंह व कुंभ राशीमध्ये पापग्रह आहेत. व्ययस्थानामध्ये पापग्रह धनाधिपति शुक्र पीडित व रवि हर्शलने दूषित असे योग झाल्याकारणाने हा मनुष्य जन्मान्ध झाला असावा.

बुधाचे राशीचे लग्न उदय पावत असून चंद्रही बुधाचे राशीमध्ये आहे. लग्नाधिपति बुध पंचमांत, बौधिक स्थानामध्ये गुरु, नवमेश शुक्र पंचमांत, शुक्र, शनि व चंद्र हे शास्त्रीय राशीमध्ये; शनि, चंद्र शुभसंबंधित व बुध, गुरु शुभसंबंधित असल्यामुळे या माणसाची बुद्धिमत्ता उत्तम असून शेखर मनोरमा महाभाष्यापर्यंत अध्ययन झाले आहे.

लग्ना वंध्या राशि उदय पावत आहे; चंद्रही वंध्या राशीमध्ये आहे. स्त्रीसुखाचे कारक शुक्र व चंद्र हेही पीडित आहेत. सप्तमेश गुरु शनीने पीडित असून सप्तमांत पापग्रह त्यामुळे विवाह झाला नाही.

लग्ना निर्वली राशि उदय पावत असून रवि चंद्र पीडित असल्यामुळे शरीर दुर्बल व रोगयुक्त.

रवि मकर या चर राशीमध्ये चंद्र मिथुन या द्विस्वभाव राशीमध्ये, चंद्र-मंगळ केन्द्रयोग; लग्नमंगळ प्रतियोग असल्यामुळे स्वभाव मानी, महत्वाकांक्षी, हठी, चंचल, वादाची आवड वाळगणारा कलहप्रिय, रागीट व धीट असून त्याचमुळे शत्रुत्व पुष्कळ होईल.]

संपादक—

प्रसिद्ध ज्योतिर्विदांच्या कुंडल्यांचा संग्रह.

(१) मि. अॅलन लिओ.

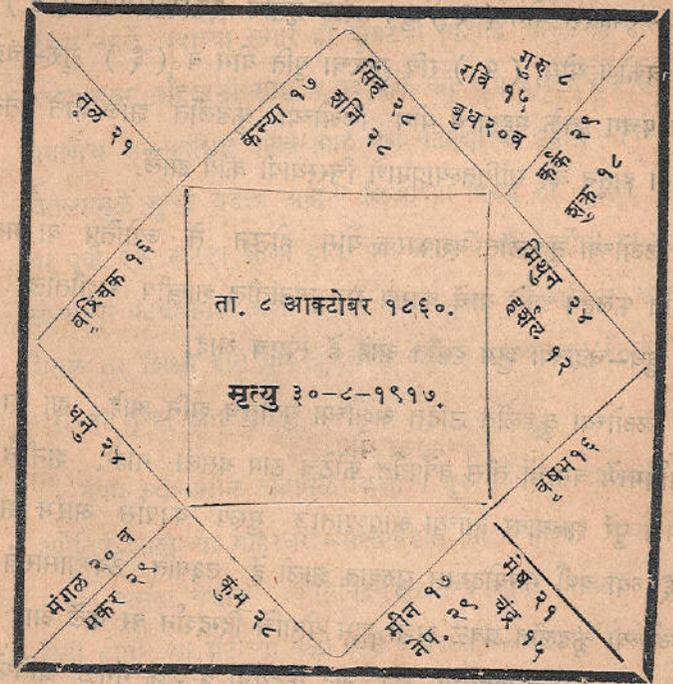
डिसेंबर महिन्याच्या अंकांत प्रसिद्ध केल्याप्रमाणे प्रसिद्ध ज्योतिर्विदांच्या कुंडल्या त्रोटक वर्णनासह देण्याचा उपक्रम चालू अंकापासून करीत आहो. “ज्योतिर्विदे” संबधाने दोन लहानशा लेखांत जे नियम सांगितले त्यांची सत्यता ह्या कुंडल्यांवरून पटण्यास मुळांचे कठीण जाणार नाही. अॅलन लिओने फलज्योतिष शास्त्राचा सार्वत्रिक प्रसार करण्यांत सर्व जगांतील ज्योतिर्विदांत अग्रस्थान पटकाविले होते तेव्हां त्याच्याच कुंडलीचा विचार प्रथम करीत आहो. अॅलन लिओच्या जन्मकाळी सिंह राशीचा २८ वा अंश पूर्व केंद्रावर उदय पावत असून उदित अंशाबरोबरच शनि संलग्न झाला आहे. पूर्व केंद्रावर नुकताच बुध ग्रह उदय पावला असून त्याच्या बरोबर नवमस्थ चंद्र त्रिकोण योग करीत होता. सिंह राशीचे लग्न व रविसुद्धां सिंह राशीत असल्यामुळे मि. लिओची शरीरप्रकृति निकोप व सुदृढ, स्वभाव गंभीर, धीरोदात्त आणि निर्भय होता; अग्नि राशीतील रवि-चंद्रांमुळे काम करण्याची धमक वाखाणण्यासारखी होती. लग्नांतील शनीमुळे चिकाटीने सतत श्रम करण्याचा गुण त्याच्या अंगी विशेष होता. जगांतील ज्योतिर्विदांच्या समाजांत त्याला जे महत्त्व प्राप्त झाले होते ते ह्या वरील गुणांमुळेच होय. मि. लिओचा जन्म अगदी गरीब कुळांत झाला होता परंतु दीर्घ श्रमाने त्याने आपली स्थिति सुधारून घेतली. रवि-गुरूंची वादशाही राशीतील युति व या युतीबरोबर भाग्यभुवनांतील चंद्राचा त्रिकोण योग हे दोन योग भाग्याचे द्योतक आहेत. रवि-गुरूची युति व्ययस्थानांत झाली असल्यामुळे तिचे कमी झालेले महत्त्व भाग्यभुवनांतील चंद्राच्या त्रिकोण योगाने पुष्कळ अंशाने भरून आले आहे. रवीकडे तन्वाधिपत्य असून कर्तृत्ववान राशीत शुभ योग झाला असल्यामुळे लिओचा भाग्यारंभ केवळ स्वतःच्या कर्तव्यगारी-

वर झाला व चंद्र प्रथम रवीबरोबर शुभ योग करण्यास जात आहे. ह्या योगाने त्याच्या लग्नसंबंधामुळे त्याची सांपत्तिक स्थिति फारच चांगल्या स्वरूपाला आली.

दशमांतील हर्शलमुळे लिओने ज्योतिषाचा धंदा करण्यापूर्वी इतर बरेच धंदे केले होते पण त्यांमध्ये त्याला म्हणण्यासारखे यश आले नाही. अखेरीस त्याच्या दशमस्थ हर्शलने ज्योतिषशास्त्राकडे वळविले. लिओच्या कुंडलीत ज्योतिषविद्येचे योग झाले आहेत ते असे:- (१) हर्शल-चंद्र द्विराश्रयंतर योग, (२) बुध-हर्शल द्विराश्रयंतर योग आणि (३) दशम केंद्री मिथुन राशीचा हर्शल. या महत्वाच्या योगाने लिओस ज्योतिषशास्त्राची आवड फार लवकर म्हणजे विसाव्या वर्षापूर्वीच उत्पन्न झाली. सन १८८६ नंतर तो फिरत्या एजंटाचा धंदा करित असतां इंग्लंडातील तत्कालीन ज्योतिषशास्त्राच्या विद्यार्थ्यांबरोबर त्याचा परिचय घडला व ज्योतिष शास्त्राध्ययनास जोराने सुरवात झाली व त्याचे पर्यवसान १८९० साली एक मासिक काढण्यात झाले. मासिकाचे नांव "Astrologers' Magazine" असे होते. लिओ या मासिकाचा दुय्यम संपादक होता. पुढे पांच वर्षांनी या मासिकाच्या मुख्य संपादकाने राजिनामा दिला व मासिक पुढे चालविण्याची जबाबदारी लिओने आपल्या अंगावर घेतली. मासिकाचे पूर्वीचे नांव बदलून "Modern Astrology" या नूतन नांवाने लिओने मासिक पुढे चालविले. या वेळी लिओच्या कुंडलीत अत्यंत महत्वाचा योग घडून येत होता. त्याच्या कुंडलीत रवि-गुरुंची युति आहे व गुरु रवीच्या पाठीमागे सुमारे सात अंश आहे तो त्याच्या ३० व्या वर्षाच्या सुमारास म्हणजे १८९० मध्ये मूळच्या रविबरोबर युतियोग करित होता. गुरुची गति अतिशय अल्प असल्यामुळे चलित गुरु व मूळ रवि यांचा युतियोग अनेक वर्षेपर्यंत चालणार होता. हा योग सुरू झाला आणि लिओ मासिकाचा संपादक झाला. इतक्या महत्वाच्या योगावर त्याने ज्या कार्यास सुरवात केली ते कार्य त्याने आमरणांत चाल-

विले होते. त्याने २७ वर्षे आपले मासिक उत्कृष्ट रीतीने चालविले. ज्योतिषशास्त्राला वाहिलेले इतके अन्याहत व दीर्घकाल टिकलेले उच्च दर्जाचे मासिक आंग्ल भाषेत तर काय पण जगाच्या कोणत्याही भाषेत नाही असे प्रसिद्ध झाले आहे. लिओचे हे मासिक त्याच्या पाठीमागेही पूर्ववत् चालू रहाण्याची योग्य व्यवस्था झाली आहे. एखादे मासिक दीर्घकाळपर्यंत टिकणे यामध्ये कांही विशेष नाही परंतु ज्योतिषशास्त्राची २९ वर्षांपूर्वीची स्थिति व आतांची स्थिति यामध्ये जे महदंतर पडले आहे आणि असे होण्यास ज्या

सा. ल.

मासिकानें सर्वस्वी पुढाकार घेतला होता त्याची किंमत विशेष आहे. वर नमूद केलेले बुध, चंद्र व हर्शल यांच्या योगानें ज्योतिषवाङ्मयामध्ये लिओच्या हातून कार्य घडण्याचा योग आला व या योगांच्या जोडीस रवि, चंद्र व गुरु यांच्या शुभ योगानें त्या लिओला यश आलें. लिओनें स्वतः पुरी सत्ता-वीस वर्षे उत्कृष्ट रीतीनें मासिक चालविलें, सात मोठमोठाले ग्रंथ, शेंसवार्शे पानांचीं पंचराच्या वर पुस्तके लिहिलीं, ज्योतिर्विदांची संस्था काढिली आणि ज्योतिष वाङ्मयाचें संशोधन पुढें चालू रहाण्यासाठीं एक संघ तयार केला. ज्योतिष वाङ्मयाच्या क्षेत्रांत इतकें कार्य करणारा ज्योतिषी हल्लीं तरी खास नाही. (१) बुध-चंद्रांचा त्रिकोण योग (२) चंद्र हर्शल तृतीय-एकादश योग (३) बुध हर्शल तृतीय-एकादश योग (४) रवि चंद्र त्रिकोण योग, (५) रवि गुरुंचा युति योग व (६) गुरु-चंद्रांचा नवम पंचम इतके महत्त्वाचे योग लिओच्या कुंडलींत झाले होते तेव्हांच त्याच्या हातून वर सांगितल्याप्रमाणें चिरस्थायी कार्य झालें.

लिओच्या कुंडलींत यशकारक योग होऊन ते ज्योतिष वा मयाच्या क्षेत्रांत फलद्रूप झाले याचें कारण राजसुवनांतील शास्त्रीय राशीतील हर्शल ग्रह बुध-चंद्रांच्या शुभ दृष्टींत आहे हें स्पष्टच आहे.

लिओच्या कुंडलींत उदित अंशाच्या युतींतच शनि आहे. ह्या शनीच्या धर्माप्रमाणें वयाची तीस वर्षेपर्यंत कोठेंच ठाम बसला नाही. शनीचें एक भ्रमण पुरें झाल्यावर त्याच्या आयुष्यातील मुख्य कार्यास आरंभ झाला व ३६ व्या वर्षी भाग्योदयास सुरुवात झाली हें लक्षांत ठेवण्यासारखें आहे. लिओच्या कुंडलींत प्रबळ अशा शुभ योगांचें दिग्दर्शन वर केलें आहे त्याव-रोबर चंद्र-मंगळ केंद्रयोग, शुक्र-चंद्र केंद्रयोग व शुक्र मंगळ प्रतियोग ह्या तीन अशुभ योगांचीही फलें लक्षांत घेण्यासारखी आहेत. पंचमांत वक्की

मंगळ असून दोन प्रहांवरोबर अशुभ दृष्टियोग करित आहे, त्याचप्रमाणें लाभस्थानांतील ग्रहसुद्धां पीडितच आहे व पंचमेश शनि निर्वळी आहे म्हणून लिओला संतति झालीच नाही. नवम स्थानांतील चंद्र शुक्र-मंगळानीं पीडित आहे यामुळें कोर्टांत जाण्याचे प्रसंग आले, दिनवर्ष पद्धतीनें ज्या वेळीं शुभदृष्टि योग चालले होते तेव्हां लिओला कोर्टातील कज्यामध्ये यश आलें. व शेवटीं म्हणजे रवि-शनीच्या अर्धकेंद्र योगासारखे योग चालू असून त्याचा आत्मकारक रवि व्ययस्थानांत शनि व हर्शल यांच्याकडून पीडित असतां "Vagrant" Act भविष्य वर्तवून पैसे घेतल्याच्या आरोपावरून लिओला २५ पौंड दंड झाला. या खटल्याच्या वेळीं फल ज्योति-पासबंधानें इंग्लंडातील जनसमूहाचें मत पुष्कळसें अनुकूल होत चालल्याचें दिसून आलें. ज्याच्या समोर ही शेवटची फियाद चाललेली होती त्या लंड-नच्या मेयर साहेबांनीं स्पष्ट कबूल केलें की "फल ज्योतिष हें इतर शास्त्रा-प्रमाणेंच अनुभवसिद्ध शास्त्र आहे पण कायद्याच्या दृष्टीनें भविष्य वर्तवून पैसे घेतल्यामुळें गुन्हां घडला आहे" लिओच्या विरुद्ध हा दुसरा खटला होता. या पूर्वी एक खटला झाला होता पण त्यामध्ये तो निर्दोषी ठरला. इंग्लंडातील सध्यांच्या कायद्यामुळें अशी स्थिति झाली आहे कीं भविष्य करण्याबद्दल पैसे घेतले तर शिक्षा होते पण कुंडलीचें गणित करण्याबद्दल कितीही पैसे घेतले तरी तो गुन्हा होत नाही.

नवम स्थानांतील चंद्रामुळ लिओला दूर देशांतील प्रवासही घडला. तो ज्योतिष शास्त्राच्या माहेरघरी-भरतखंडांत आला होता. मुंबई येथें त्याचा मुकाम असतां येथील ज्योतिर्विदमंडळांतील काहीं मंडळी त्याच्या भेटीस गेली होती. या भेटीच्या वेळीं हल्लींचे मंडळाचे-अध्यक्ष यांनीं लिओच्या चेहे-व्यावर तनुस्थानीं शनि आहे हें सांगून त्यास चकित केल्याचें "मंडळाच्या"

सभासदांच्या लक्ष्यांत चांगलें राहिलें असेल. लिओच्या कुंडलींत १९१७ सालांत अनिष्ट योग चालले होते त्यांमध्ये चलित्र रवि मूळ उदित अंश व शनि यांबरोबर अर्धकेंद्र योग करीत होता व शनि नेपच्युनची युति मूळच्या रवीजवळच होत होती. परिभ्रमणकाळचे रविशनि युतींत होते. मूळचा शनि वार्डेट राशींत असल्यामुळे व रवीपासून फक्त १३ अंशांच्या अंतरावर आहे म्हणून रवि-शनीच्या अर्ध केंद्रयोगावर मृत्यु झाला. मृत्युकाळीं भाग्यस्थानचें वर्ष हीतें. *मृत्युकाळीं तूला लग्न उदय पावत असून शुक्र-बुध लग्नांत होते व दोन्ही ग्रहांबरोबर चंद्र, गुरु, शनि व नेपच्युन यांचे शुभ दृष्टियोग असून कोणत्या ग्रहामुळे ते विघडले नव्हते. मरणानंतर कीर्ति-रूपें उरणाऱ्या व्यक्तींच्या मरणसमयीं ग्रहस्थिति अशीच असावयास नको काय?

* ३०-८-१९१७ रोजी सकाळीं १० वाजतां कार्निवाल कौटीतील ब्युड येथें.

॥ श्रीसद्गुरुवे नमः ॥

ज्योतिर्माला

आप्राचः कामरूपाद्द्रुहिणसुतनदप्लावितादाप्रतीचो
गान्धारात् सिंधुसार्द्राद्रघुवररचितादाचसेतोरवाचः ।
आकेदारादुदीचस्तुहिनगहनतः सन्तिविद्वत्समाजा
ये ये तानेष यत्नः सुखयतु समजान्कश्चमत्कर्तुमीष्टे ॥ १ ॥

अभिनवाऽऽवृत्ति
वर्ष ३ रें.

मार्च १९१८.

{ अंक १२ वा.

वार्षिक समारोप.

चालू वर्षाचा हा शेवटला अंक असून तो वाचकांच्या स्वाधीन करून आम्हीं आमच्या चालू वर्षाचे वार्षिक ऋणामधून मोकळे होणार आहोत. गेल्या तीन वर्षांचे अवधीमध्ये मालेच्या हातून कोणत्या प्रकारें ज्योतिषशास्त्र-सेवा घडली आहे ती मालेच्या वाचकवर्गास माहित आहे. गेल्या तीन वर्षां-मध्ये कुंडल्यांचें चारित्र्यवर्णन, अनेक उपयुक्त निबंध, निरनिराळ्या लेखकांचे फलज्योतिषासंबंधानें विविध लेख प्रसिद्ध केले आहेत. प्रसंगोपात भावी परिस्थितीचेंही वर्णन केले असून पाश्चिमात्य व आर्यज्योतिषशास्त्राचा ठिक-ठिकाणीं तुलनात्मक विचारही केलेला आहे. देशकाळमानानुरोधानें ज्योतिष-शास्त्राच्या मूळ तत्वास धरून निरनिराळ्या नवीन योगांचा कसा विचार करावा लागतो याचेंही यथामति दिग्दर्शन केले आहे.

चालू सालांतील नवीन विषयांसंबंधाने पाहतां रा. राम नारायण यांचे **वालमृति** व **ज्योतिर्विद्या** हे लेख पूर्वीप्रमाणेच सर्वांगसुंदर आहेत. रा. नारायण सदाशिव मराठे यांचा **ग्रहविचार** हा अगदीच नवीन अशा धरतीवर आहे. राशिस्थानपरत्वे ग्रहांची फळे अद्याप कोणत्याच ग्रंथांत आलेली नाहीत. हें काम किती जीकरीचे व नाजूक आहे याची कल्पनाच करावी लागते. प्रत्येक ग्रहाचे बारा राशि व बारा स्थाने याप्रमाणे १४४ भेद होतात व ह्याप्रमाणे फक्त रवि, चंद्र, मंगळ, बुध, गुरु, शुक्र व शनि ह्या सात ग्रहांचे विवेचन करण्यास ९०८ प्रकारची कल्पना करावी लागते. हा विषय एकदम पुरा होईल असे वाटत नाही करितां याची थोडी थोडी पाने देऊन तो सव-डीने पूर्ण करण्यांत येईल. त्याचप्रमाणे याविषयासंबंधाने वाचकवर्गांनी आपला अनुभव कळवित्यास तोही देण्याचा विचार आहे. भविष्यकालनिर्णय पद्धती-संबंधाने चालू वर्षांत गोचर ग्रहासंबंधाने सविस्तर विवेचन केले आहे; ह्या लेखांतील बराच भाग अनुभवजन्य असून इतरत्र प्रसिद्ध न झालेली अशी माहिती या लेखांत पुष्कळ आहे. पुढील वर्षी या विभागासंबंधाने जास्त विचार करण्याचा आमचा विचार चालू आहे. कै. रा. रा. जीवन त्रिविक चिटणीस यांचे **परिभ्रमण पद्धतीसंबंधाने** लिहिण्याबद्दल अनेकांकडून सूचना आल्या असल्याकारणाने या पद्धतीसंबंधाने सविस्तर विवेचन करण्याचें योजिलें आहे. हा लेख लिहीत असतां कै. रा. रा. चिटणीस यांचे परिभ्रमणपद्धतीसंबंधाचे प्रसिद्ध व अप्रसिद्ध लेख या लेखासोबत देणार आहोत.

चालू साली राष्ट्रीय आपत्तीमुळे व एकंदर महर्गतेमुळे आम्हांस कोणताच नवीन ग्रंथ प्रकाशित करून वाचकांस देतां आला नाही. परंतु या बाब-तीमध्ये निराश होण्याचें कारण वाटत नाही. मिथुन राशीमधून सुरगुरूचें भ्रमण होत असतां व तो ज्या वेळीं हर्शलबरोबर नवम पंचमयोग करील त्याचे सुमारास ज्योतिषशास्त्राची प्रगती चांगली होऊन फारच उपयुक्त असे ग्रंथ निर्माण होतील असें आम्हांस वाटत होतें व तें त्याचप्रमाणे आज पुष्कळ अंशाने खरे झाले आहे. कुंडलीविज्ञानकारांचे बंधु दत्तात्रय गोपाळ नवाथे

व रा. नारायण सदाशिव मराठे यांचे दीर्घ प्रयत्नाने **योगमाला** जगांत अव-तीर्ण झाली आहे व तिच्याच द्वाराने पुन्हा सर्व वाचकांस कुंडलीविज्ञानाच्या विद्वान सपादकाच्या ज्ञानाचा लाभ मिळणार आहे. **योगमालेची** आतांपर्यंत तीन पुस्तके प्रसिद्ध झाली आहेत व तीं एकापेक्षां एक सरस अशींच झालेली आहेत योगमालेची भावी सुस्थिति वर्गणीदारांवरच अवलंबून राहणार अस-ल्याकारणाने मालेचे वाचक शक्य ती मदत करतील अशी आम्हांस खात्री वाटते.

आमच्या अनेक मित्रांकडून व **मालेच्या** आश्रयदात्यांकडून परिस्थितीस न डगमगतां मासिक चालू ठेवण्याबद्दल जी प्रोत्साहनपर पत्रे आली आहेत त्या सर्वांचे आम्हांनी अत्यंत आभारी आहोत. पुढील वर्षांत काय काय करणार आहो याचे थोडेसे दिग्दर्शन केलेच आहे. चालू वर्षामध्ये ज्या आश्रयदात्यां-मुळे, खेहीमंडळीमुळे व लेखकांमुळे ज्योतिषशास्त्रसेवा करण्याचा सुयोग प्राप्त झाला त्या सर्वांचे आम्हांनी अत्यंत आभारी आहोत. शेवटी **दिव्यशक्तीमुळे** आम्हांस एकंदर चालू वर्षाचें काम निर्विघ्नपणे पार पाडतां आले तीस अनन्यभावे शरण जाऊन हा तृतीय वार्षिक समारोप आठपता घेतो.

संपादक.

एप्रिल सन १९१८ पासून मालेच्या चवथ्या वर्षास आरंभ होईल. पुढील वर्षी ज्यांना वर्गणीदार राहण्याचें नसेल त्यांनी मार्च अखेरपर्यंत आम्हांस पत्रद्वारे कळवावे. पुष्कळ लोक आगाऊ न कळवितां व्ही. पी. चे अंक परत करून **मालेचे** विनाकारण नुकसान करितात. कित्येक व्ही. पी. येईपर्यंत येणारे अंक मुकाब्याने घेऊन व्ही. पी. आलेली परत करितात. असें करणे नीतिदृष्ट्या योग्य आहे किंवा काय याचा विचार मालेच्या सुहृद वाचकांनीच करावा. ज्यांना अनपेक्षित अडचणीमुळे किंवा इतर कोणत्याही कारणाने पुढील सालाकरितां मासिक चालू ठेवणे नसेल त्यांनी तसे आम्हांस आगाऊ कळविलें असतां आम्हांनी त्यांचे अत्यंत आभारी होऊं.

हल्लींच्या बिकट परिस्थितीमध्ये प्रत्येक व्ही. पी. पाठीमार्गे होत असलेले सवा आण्यांचे नुकसान विनाकारण मालेच्या भांडवलास फारच जड जात आहे. करितां मालेचे आश्रयदाते व मित्रवर्ग या आमच्या विनंतीकडे लक्ष्य देतील काय ? ज्यांचेकडून पत्रद्वारे कळणार नाही ते पुढील सालीं वर्गणीदार होण्यास कबूल आहेत असे समजून रीतीप्रमाणे त्यांचेकडे पहिला अंक रु. १-९-० आण्यांच्या व्ही. पी. ने पाठविण्यांत येईल. ज्यांना ज्यांना आगाऊ वर्गणी मनीआरडरने पाठविणे शक्य असेल त्यांनी ती ता. १५ एप्रिलचे आंत पाठविली असतां व्ही. पी. करण्यांत विलंब वांचून आमच्या कामामध्ये वरीच मदत होईल करितां याही गोष्टीकडे आमच्या आश्रयदात्यांनी लक्ष घांवे अशी त्यांस आमची नम्र विनंती आहे. ज्यांना कांहीं कारणांमुळे एप्रिलमध्ये व्ही. पी. चा स्वीकार करितां येणार नाही त्यांनी तसे कळविले असतां त्यांचेकडे अंक चालू ठेऊन पुढे त्यांचे सूचनेप्रमाणे व्ही. पी. पाठविण्याची व्यवस्था केली जाईल.

मालेचे अंक नियमित वेळीं-प्रत्येक महिन्याच्या पहिल्या आठवड्यामध्ये प्रसिद्ध करून वर्गणीदारांकडे वेळच्या वेळीं पाठविण्याबद्दल शक्य तेवढा प्रयत्न करित आहोत. परंतु चालू वर्षीत संपादकास अनपेक्षित रीतीनें सरकारी नोकरीमुळे फिरतीवर जाण्याचा प्रसंग आल्याकारणाने ससेंबरपासून मालेचे अंक नियमित वेळीं प्रसिद्ध करितां आले नाहीत. नोकरी संभाळून फावल्या वेळीं मालेचे काम करावयाचे असते त्यामुळे किती अडचणी येत असतात याची कल्पना वाचकांनीच करावी. मालेचा प्रत्येक अंक शक्य तेवढी काळजी घेऊन वर्गणीदारांकडे रवाना करण्याचे काम आम्ही फारच काळजीपूर्वक करित आहोत परंतु दर महिन्यास बरेच अंक पोष्टांत गहाळ म्हणण्याचेक्षां चोरीस जात आहेत. अंक गहाळ होण्याचे काम बरेच अंगवळणी पडलेले आहे परंतु अलिकडे नाटपेड पाठविलेले बुकापोष्टेही गहाळ होऊं लागली आहेत. पोष्टाखाले या गोष्टीकडे लक्ष देईल तेव्हां खरे. परंतु असेच तथ्यपर्यंत चालणार आहे करितां एखाद्या वर्गणीदारास वेळेवर अंक न मिळाल्यास चारपांच

दिवस वाट पाहून आम्हांस पत्र लिहावे म्हणजे अंक पुनः पाठविण्याची व्यवस्था केली जाईल. प्रत्येक वर्गणीदाराला मालेचा अंक अगदी पहिल्या तारखेस मिळावा अशी आमची इच्छा आहे. व त्याप्रमाणे आमचे प्रयत्न चालू आहेत. पुष्कळ वर्गणीदार आपले बदललेले पत्ते कळवीत नाहीत व त्यामुळे कित्येकांस अंक वेळेवर मिळत नसतील. करितां वर्गणीदारांनी पत्ता बदलला असतां आम्हांस व पोष्टास ताबडतोब कळविण्याची कृपा करावी. पत्रव्यवहार करते वेळीं आपले नांव, पत्ता व रजिष्टर नंबर सुत्राच्य कळविण्याबद्दल आमची त्यांस नम्र सूचना आहे. त्याचप्रमाणे सर्व पत्रव्यवहार प्रीपेड असून उत्तराकरितां अर्ध्या आण्यांचे पोष्टाचे तिकीट असावे. तिकीटाच्या अभावी उत्तर देण्यांत येणार नाही. सर्व प्रकारचा पत्रव्यवहार खालील पत्त्यावर करावा.

म्यानेजर-ज्योतिर्माला ऑफिस, दादर, मुंबई नं. १४.

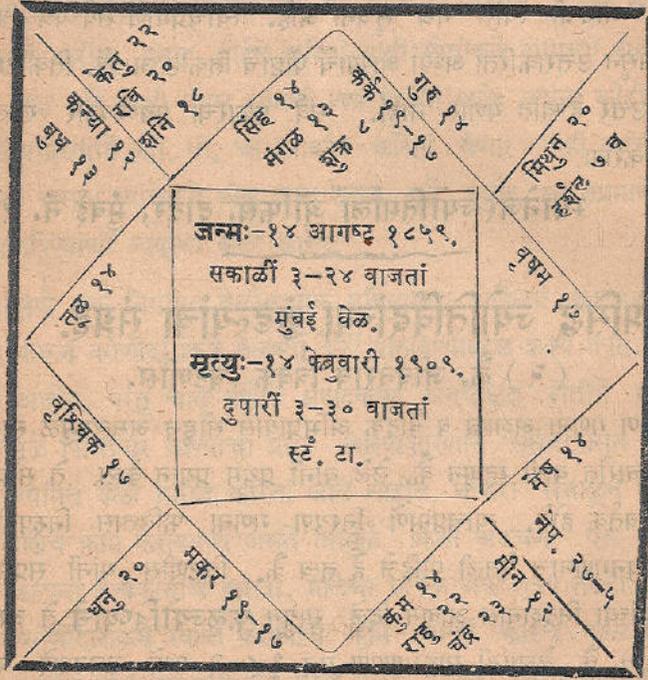
प्रसिद्ध ज्योतिर्विदांच्या कुंडल्यांचा संग्रह.

(२) कै. जीवनराव त्रिविक चिटणीस.

निरयण गणना अशास्त्र व वैदिक अभिप्रायास सोडून असल्यामुळे सायन गणना प्रचारांत यावी म्हणून कै. लेले यांनी प्रथम प्रयत्न केला. ते सायनमानाचे प्रवर्तक होते. त्याचप्रमाणे निरयण गणना फलितास निरूपयोगी असून सायनगणनाच घेतली पाहिजे हे तत्व कै. चिटणीस यांनी सप्रमाण महाराष्ट्रीयान्या निदर्शनास आणून दिले. सायन फलज्योतिष्यांचे ते आद्य-प्रवर्तक होते. कै. लेल्यांनी साधारणपणे सन १८७२ मध्ये उघडपणे वर्तमानपत्रद्वारा चर्चा करण्यास सुरवात केली. त्यानंतर सुमारे वीस वर्षांनी कै. चिटणीसांनी फलितांत सायन गणनाच घेतली पाहिजे हे तत्व निदर्शनास आणण्याचा पहिला प्रयत्न केला. स. १८९१-९२ या वर्षी सायनासंबंधी इंदुप्रकाशांत त्यांनी लेख लिहून फलितांत सायनमानाच अनुभवास येते ही गोष्ट सिद्ध केली. या गोष्टीस आज पंचवीस वर्षे होऊन गेली. ह्या पंचवीस

वर्षात “सायनांशखचरैः फलनिर्णयः” हा सिद्धांत ह्या महाराष्ट्रभूमीत दृढमूल झाला आहे. हे कार्य घडण्यास विशेषकरून कै. चिटणीस व कुंडली-विज्ञानकार ह्या दोन व्यक्ति कारणीभूत झाल्या आहेत. त्यांपैकी आज कै. चिटणीसांच्या कुंडलीचा विचार करण्याचे योजिले आहे.

सा. ल.

कै. चिटणीस यांच्या जन्मकाळीं पूर्वक्षितिजावर कर्कराशीचा १९ वा अंश उदय पावत होता. लग्नाधिपति चंद्र शास्त्रीय राशीत परंतु मृत्युस्थानांत आहे. लग्नीं उच्च गुरु आहे. कुंडलीत लग्नेश शनि-मंगळांसारख्या खळग्रहांनीं विघडला असून अष्टमांत आहे आणि त्याच्या जोडीला रवीही विघडला

आहे. शनिमंगळ एकाच वेळीं रवि-चंद्रांना धन व अष्टम स्थानांतून दूषित करीत आहेत. हा योग अल्पायुष्याचा द्योतक आहे. पण उच्च गुरु लग्नांत असल्यामुळेच हा अल्पायुष्याचा योग टळला. लग्नातील गुरु भाग्येश आहे हेही लक्ष्यांत घेतले पाहिजे.

प्रस्तुत कुंडलीत स्वगृहीचा रवि, शनिमंगळांच्या-युतीत धनस्थानांत आहे. रवीला राशिवल उत्तम आहे परंतु शनिमंगळांमुळे ह्या बलास वैगुण्य आले आहे. रवि शनीची युति अत्यंत अपयशी असते हे सर्वविश्रुतच आहे. या युतियोगाच्या जोडीला मंगळ व केतु हेही धनस्थानांत आहेत. या द्रविद्योगांमुळे सरदार कुळांत जन्मास येऊन कै. जीवनरावांचें आयुष्य सांपत्तिक दृष्ट्या असमाधानकारक गेले. त्यांचा जन्म इतिहासप्रसिद्ध बाळाजी आवजी चिटणीस यांच्या कुळांत झाला होता व त्यांचे वडील सरदार होते. परंतु रवि-शनि-मंगळांच्या धनस्थानांतील योगाने पूर्वाजित संपत्तीचा त्यांना कांहीं एक लाभ झाला नाही. सिंह राशीत रवि, भाग्याधिपति गुरु बलवान व दशमेश मंगळ बादशाही राशीत आहे. हा योग त्यांच्या मोठ्या घराण्याचा द्योतक आहे असे वाटते. या योगांस सिंह राशीतील शनीने दूषित केल्यामुळे तो फुकट गेला आहे. जस झालेली वतने व सरदारी परत मिळविण्याचे खटपटींत असतां त्यांचा शेवट झाला ! सागवलीकाराने रवि, शनि, मंगळ व शुक्र यांच्या योगांचे फल दिले आहे ते असे:—

“सूर्य-कुज-शुक्रसौरैः परामवं सर्वतो याति ।”

वर दिलेले योग अनेक प्रकारांनीं अनिष्ट आहेत याविषयी मतभेद होण्याचे कारण नाही. धनस्थानांतील शत्रुगृहीचा शनि धनेशाला दूषित करीत आहे तेव्हां धनप्राप्तीचा योग मुळांतच आंखडला, त्यामध्ये मंगळाचे वास्तव्यही धनस्थानांतच. आर्थी प्राप्ति कमी त्यांत खर्चाचे मान वाढलेले, याची तोड-मिळविणी कशी झाली असेल याची कल्पनाच केली पाहिजे. रवि, शनि व मंगळ हे ज्या ज्या स्थानांचे अधिपति आहेत त्या त्या स्थानांसंबंधाने सौख्य मिळणे असंभवनीय होते व अनुभवही तंतोतंत तसाच आला. पूर्वाजित

धनाचा नाश झाला होता, स्वतःला दरमहा तीस पसतीस रुपयांपेक्षा जास्त प्राप्ति झाली नाही, कुटुंबस्थानांतील हा योग म्हणून कुटुंबसौख्यही वेताचेंच. पहिली स्त्री १८१९ व्या वर्षी वारली, दुसरे लग्न पुढे सहा वर्षांनी झाले. पंचमेश मंगळ कुटुंबस्थानी आहे म्हणून चार मुले झालीं. त्यांपैकी २ बालपर्णाच वारली. पंचमेश, शनीच्या युतीत असल्यामुळे पुत्रसंतान झाले नाही. पंचमावरून शिष्यांचाही विचार होतो. कै. जीवनरावांकडे ज्योतिषशास्त्र शिकण्याकरितां पंचमावरील प्रसव राशीस अनुसरून शेंकडों शिष्य आले परंतु त्यांपैकी शेंकडा ९९ वृश्चिक राशीप्रमाणे केवळ स्वार्थी व आप-मतलबीच ठरले. मंगळाकडे दशमेशत्व आलेले आहे. त्यामुळे नोकरीमध्येंही मोठ्या बढतीचीं प्राप्ति कधीच झाली नाही. त्यांचे उपरी अधिकाऱ्यांशीं कधीच पटत नसे. इतक्या प्रकारांनीं रवि, शनि व मंगळ यांचा योग फलद्रूप झाला. कै. जीवनरावांच्या चरित्राचा हा एक गौण भाग होता.

प्रस्तुत कुंडलीत वर नमूद केलेला योग जसा ठळक आहे तसाच दुसराही एक ठळक योग आहे. मात्र हा योग शुभ आहे. तनुस्थानी नवमेश गुरु उच्च, तृतीयेष बुध तृतीयांत व या दोन्ही ग्रहांचा परस्परांमध्ये द्विराश्रयंतर शुभयोग झाला आहे. हा बुद्धिमत्तादर्शक अप्रतीम योग होय. कुंडलीत बुध-गुरु उच्च असून बौद्धिक स्थानांत, चंद्र-हर्शल शास्त्रीय राशींत, गुरूच्या नवमांत नेपच्युन आणि लाभसुवनांतील शास्त्रीय राशीच्या हर्शलबरोबर शुक्र द्विराश्रयंतर योग करीत आहे. हे योगचतुष्टय कै. जीवनरावांच्या सर्व आयुष्यांतील महत्वाच्या कामगिरीचें द्योतक आहे. चंद्र-हर्शल व गुरु-नेपच्युन यांचे योग अंशात्मक नाहीत. चंद्र-हर्शलांचा नवपंचम योग ज्योतिषशास्त्राची आवड दर्शविणारा आहे. त्याचप्रमाणे शुक्र-हर्शलांचा शुभयोग ज्योतिर्विद्येचा कारक आहे. प्रस्तुत कुंडलीत चंद्र-हर्शलांचा योग अंशात्मक नाही पण हर्शल-शुक्रांचा योग तंतोतंत आहे. हा योगांमुळे ज्योतिर्विद्येंत असामान्य प्राविण्य प्राप्त झाले. बुध-गुरूंच्या शुभयोगानें प्राप्त झालेली उत्तम बुद्धिमत्ता व हर्शल-शुक्रांच्या योगानें येणारे ज्योतिषशास्त्रांतील वैशारद्य यांचा एके

ठिकाणीं झालेला योग अपूर्व आहे. कै. जीवनरावांचे नांव त्यांच्या पाठीमागे राहिले आहे व पुढे राहिल याचें कारण वरील योग होत.

कै. चिटणीसांनीं ज्योतिषशास्त्राचें अध्ययन करण्यास केव्हांपासुन आरंभ केला हे कळलें नाही पण हर्शलच्या तृतीय स्थानांतील भ्रमणावर म्हणजे २१ व्या वर्षाच्या सुमारास आरंभ केला असेल असे अनुमान आहे. प्रथम ते निरयणवादी होते. त्या वेळीं सायनमान प्रवर्तकाची गर्जना दुमदुमत होती. जरी त्या गर्जनेनें अज्ञानांत घोरत असलेला समाज जागृत झाला नाही तरी पण तिनें चिटणीसासारख्यांना खऱ्या मार्गावर आणिलें. चिटणीस तत्कालीन सायन निरयण वादांमुळेच सायनवादी झाले असें दिसतें. ते सायनवादी झाल्यावरच त्यांच्या आयुष्यांतील खऱ्या कार्यास आरंभ झाला. त्यांनीं ज्योतिषशास्त्रांत जी प्रगति केली ती यानंतरच.

सन १८९० च्या सुमारास त्यांनीं परिभ्रमण पद्धतीवर अत्यंत परिश्रम करून ती लोकांच्या पुढे मांडण्यास सुरवात केली असें त्यांच्या पत्र-व्यवहारावरून दिसतें व यापुढें एकदोन वर्षांनीं 'Astrologers' Magazine मध्ये ह्या पद्धतीसंबंधानें पुष्कळच चर्चा केली. या वेळच्या त्यांच्या लेखांनीं आंग्ल ज्योतिर्विदांमध्ये ते विशेष प्रसिद्ध झाले. परिभ्रमण पद्धति त्या वेळीं कोणताही ज्योतिषी उपयोगांत आणित नव्हता. ही पद्धति ग्रहांच्या ज्या भ्रमणकाळावर वसविली आहे ते भ्रमणकाळ ज्योतिषशास्त्रज्ञांस माहिती होते एवढेच नव्हे तर त्यांचा भविष्यकालनिर्णयास उपयोग होतो असें एका ज्योतिर्विदानें १८२० च्या सुमारास नमूद केल्याचे आढळतें. पण निव्वळ या भ्रमणकाळावरून दुसऱ्या कोणत्याही पद्धतीचा आधार घेतल्यावांचून विश्वसनीय भविष्ये करतां येतील अशी खात्री उपरिनिर्दिष्ट ज्योतिर्विदांसही नव्हती हे लक्षांत ठेविण्यासारखें आहे. पुष्कळशा जुन्या ग्रंथांतून ग्रहांचीं वर्षे दिलेलीं आढळतात. उदाहरणार्थ वराहमिहिरानें १९।२५।१५।२।१५।२।१।२० हीं रम्यादि ग्रहांचीं वर्षे दिलीं आहेत. अशींच वर्षे मेटननें दिलीं आहेत. वराहमिहिरानें दिलेलीं रवि व मंगळ यांचीं वर्षे मेटनच्या संख्येशीं जुळतात.

सारांश अशी जी ग्रहांना वर्षसंख्या दिली आहे त्यावरून भविष्य करण्याची पद्धति रा. चिटणीसांनी मोठ्या कुशलतेने वांधिली. ह्या पद्धतीचे विवेचन ज्योतिर्मालेच्या वाचकांकरतां लवकरच करणार आहो त्या वेळी तिच्या गुण-दोषासंबंधाने लिहूं. प्रस्तुत ठिकाणी इतकेंच नमूद करतो की स्वतः चिटणीसांनी केवळ परिभ्रमण पद्धतीनेच भविष्य करण्यामध्ये असामान्य सिद्धी मिळविली होती. परिभ्रमणकालीन ग्रहयोगांचे नक्की अनुमान करण्यांत त्यांचा हातखंडा होता. त्यांच्या इतका बरोबर भविष्य वर्तविणारा ज्योतिषी सूक्ष्म गणिताधारे डायरेक्शन काढणाऱ्या आंग्लज्योतिषांमध्ये काय किंवा घटिका पळांपर्यंत दशा काढणाऱ्या आमच्या इकडील ज्योतिषांमध्ये काय त्या वेळी तरी नव्हता ! कदाचित त्यांच्यापेक्षाही उत्तम भविष्य करणारे ज्योतिषी पुढे होतील किंवा मागे झाले असतील पण महत्त्वाची गोष्ट ही होती की चिटणीस ज्या पद्धतीने भविष्य करीत ती पद्धति त्यांनी स्वतः बसविली होती. परिभ्रमण पद्धतिरूपी इमारत त्यांनी स्वतःच्या परिश्रमाने उभारली होती. ज्याप्रमाणे इमारतीस लागणाऱ्या पाषाणादि वस्तूंची निर्मिति आधीच झालेली असते त्याप्रमाणे परिभ्रमण पद्धतीला आवश्यक गोष्टींची तयारी पूर्वीच झालेली होती हें खरे परंतु कुशल कारागीर भेटल्याशिवाय नुसत्या सामुग्रीचा उपयोग काय ? कै. जीवनरावांसारखे कुशल कारागीर जन्मास येतात तेव्हांच एखादी उपयुक्त पद्धति जगांत येते. असो. परिभ्रमण पद्धतीची सिद्धता हें महत्त्वाचें कार्य चिटणीसांनी केलें. हें कार्य करण्यास बुधगुरूंचा शुभ योग व शास्त्रीय राशींतील हर्शलबरोबर होणारा शुक्राचा द्विरास्यंतर योग व नवम भुवनांतील नेपच्युन कारणीभूत झाले. नवमस्थान हें शास्त्रीय शोधांचे स्थान आहे. प्रस्तुत कुंडलींत ह्या स्थानाचा अधिपति उच्च आहे व ह्या स्थानांत नेपच्युनसारखा गूढ शास्त्रांत प्राविण्य देणारा ग्रह आहे म्हणून चिटणीसांना ज्योतिषशास्त्रांत शोध लावतां आले. हे शोध किती निरनिराळ्या प्रकारचे होते हें पाहिलें असतां आश्चर्य वाटतें. मेदिनीय ज्योतिषांत त्यांची प्रगति अपूर्व होती, शरीरलक्षणांवरून कुंडली कशी मांडावी

हें त्यांनी ठरविलें होतें व व्यापारांतील घडामोडी ज्योतिषशास्त्राधारे कशा सांगाय्या यासंबंधाचे नियम १८९२ साली एकदोन आंग्ल ज्योतिर्विदांना पाठविल्याची नोंद त्यांच्या पत्रव्यवहारांत केलेली आढळते.

ज्योतिषशास्त्रांत शोध लावून त्याचा उपयोग ऐसे मिळविण्याकडे त्यांनी कधीच केला नाही. जे जे शोध त्यांनी लाविले ते ते शोध त्यांच्या जवळील विद्यार्थ्यांना ते सांगत असत. चिटणीसांच्या कुंडलींत जर मि. लिथोसारखा बुधहर्शलाचा शुभ योग असता तर ज्योतिषशास्त्रांतील शोधावर त्यांना उत्तम ग्रंथ लिहून कीर्ति आणि पैसा मिळवितां आला असता परंतु त्यांच्या कुंडलींत पडला बुधहर्शलाचा केंद्रयोग आणि धनस्थानांतच झालेला दरिद्र-योग ! ह्या दोन्ही योगांनी त्यांना जगांत पुढे आणिलें नाही.

रा. चिटणीस ज्योतिषशास्त्राच्या विचारांत नेहेमी गढलेले असत, असें असतां ते लोकांना ज्योतिषशास्त्र शिकविण्याबद्दल किंवा कुंडल्यांचा विचार करण्याबद्दल यत्किंचितही पैसा घेत नसत. कोणीही मनुष्याने केव्हांही आपल्या कुंडलीवर मत ध्यावे व त्याबद्दल पैसे देऊं केले असतां सुद्धां चिटणीसांनी घेऊं नयेत. ज्योतिषशास्त्राचा विक्रय करून त्यांनी शास्त्राला कमीपणा कधीच आणला नाही आणि म्हणूनच त्यांना अमोघसिद्धि प्राप्त झाली होती किंवा काय नकळे ! अलीकडे या मुंबई शहरांत सद्ग्याच्या व्यवहाराकडे पुष्कळ ज्योतिर्विदांचे लक्ष लागलें आहे. बारा बारा वर्षे ज्योतिषशास्त्राचें अध्ययन करून महालक्ष्मीच्या मैदानावर शास्त्राध्ययनाच्या तपाचें पुण्य सोडण्यास बरेच ज्योतिर्विद जात असतात त्यांनी रा. चिटणीसांचे उदाहरण पुढें ठेवावे. ज्योतिर्विद्या मनुष्यांना दिव्य दृष्टी देणारी आहे. ह्या दिव्य दृष्टीचा उपयोग शर्यतीच्या घोड्यावर पैसे मिळविण्यासाठीं करणे म्हणजे दैवयोगानें कामधेनु प्राप्त झाली असतां तिला नांगराला जुंपण्यासारखें आहे. जाहिराती फडकविणारे स्वयंमन्य ज्योतिषी आणि रा. चिटणीस यांच्यामध्ये जें जमीन अस्मानाचें अंतर आहे तें वरील भावनेत आहे असें आम्हांस वाटतें. स्वतः शोध लावून शास्त्रप्रसाराचें उच्चतम ध्येय त्यांच्यासमोर होतें

व ह्या ध्येयास अनुसरून त्यांनी शक्य तितके प्रयत्न केले. त्यांचा पहिला प्रयत्न म्हणजे “मुंबई ज्योतिर्विद मंडळाची.” स्थापना होय. हे मंडळ सन १८९२ च्या डिसेंबरांत शास्त्रसंशोधनाच्या उद्देशाने त्यांनी स्थापन केले पण थोडक्याच अवधीत सायन निरयण वादावरून मंडळाच्या सभासदांमध्ये फूट पडली व रा. चिटणीसांची संघशक्तीने काम करण्याची इच्छा जाग्या-जागीच राहिली.* त्यानंतर चिटणीसांनी ज्योतिषशास्त्राचे वर्ग काढून शास्त्रप्रसाराचे कार्य आरंभिले व हे कार्य आमरणांत चालले होते. कै. जीवन-रावासारख्या उत्साही मनुष्यांस नुसते वर्ग काढून स्वस्थ राहणे शक्य नव्हते. “मंडळापासून” विशेष कार्य होण्यासारखे नाही असे पाहून शास्त्रप्रसाराच्या दुसऱ्या मार्गाकडे ते वळले. मासिकाच्या द्वारे विचारजागृती करण्याचे ठरवून १८९५ त “ज्योतिर्माळा” सुरू केली. ज्योतिषशास्त्रासंबंधी हे मासिक महाराष्ट्रांत पहिलेच होते. रा. चिटणीसांनी पहिल्याच अंकांत आपले ध्येय नमूद केले होते ते असे “पत्रिकेचे गणित सायनगणनेचे असून पंचांगे निरयण गणनेची आहेत, त्यामुळे मूळ पायाच चुकला आहे. पत्रिका सायन गणनेवरून केल्यास अनुभव जास्त येईल. हा मालेचा उद्देश, फलज्योतिषाचा शास्त्रीय रीतीने उहापोह करून सत्यता दाखविण्याचा आहे म्हणून ह्यांत (मासिकांत) सायनगणनेचा स्वीकार केला आहे” ह्या उद्देशाप्रमाणे चिटणीस कार्य करण्यास उद्युक्त झाले पण त्यांच्या कुंडलीत रवि, शनि व मंगळांचा योग त्यांस यश कसे देणार ? मासिकाचा आरंभ पंचमांतील हर्शलवर झाला पण त्याच वेळेस हर्शल मूळच्या रवि, शनि, मंगळ व चंद्र यांच्या केंद्रांतून जात होता. ह्या अशुभ योगाने द्रव्याभावासुळे मासिक बंद झाले. केव्हां तरी आपण पुन्हां मासिक सुरू करू अशी त्यांना उमेद होती परंतु त्यांच्या आयुष्यांत तसा योग आलाच नाही. मासिकाच्या पाठीमागून त्यांनी “१८९६ सालचे सायन स्पष्टग्रह” व “ग्रहसाधन” ही पुस्तके प्रसिद्ध केली.

* मुंबई ज्योतिर्विद मंडळाची हकीकत आक्टोबर महिन्याच्या अंकांत दिली आहे ती पहावी.

ह्या पुस्तकांच्या प्रकाशनापासून त्यांना काही एक अर्थप्राप्ति झाली नाही. त्यांच्या विद्यार्थिगर्गाने प्रकाशनाच्या खर्चाची व्यवस्था लाविली नसती तर तोही भूदंड त्यांस पडला असता. ग्रहसाधनाची कोष्टके तयार करण्यांत विशेष कल्पकता योजिली आहे. हे पुस्तक तयार करण्यांत कै. जीवनरावांना रा. बापुजी नारायण नवलकरांचे पुष्कळच सहाय होते.

रा. चिटणीसांनी ज्योतिषवाङ्मयाचा प्रसार करण्याचा शक्य तितका प्रयत्न करून पाहिला परंतु त्यांना यश आले नाही. रवि, शनि, मंगळ व चंद्र यांचे दुर्घर अनिष्ट योगांचा हा परिणाम आहे. ज्योतिषशास्त्रांत प्राविण्य मिळविण्याचा योग त्यांनी जन्मतःच आणिला होता परंतु लिओप्रमाणे ज्योतिषवाङ्मयांत यशस्वा होण्याचा नव्हता हे आमचे दुर्दैव होय.

सर्व आयुष्य ज्योतिषशास्त्राच्या अध्ययनांत व अध्यापनांत घालून चिटणीसांनी ५० व्या वर्षी इहलोकीची यात्रा संपविठी. पन्नासवे वर्षे धनस्थानाचे होते वर्षलग्नाधिपति रवि मीन राशीच्या अंती भ्रमण करीत असून मेषराशीच्या आरंभीच असणाऱ्या शनीबरोबर सहा अंशांच्या युतीत होता. ही रविशनीची युति वर्षलग्नाच्या अष्टमांत झाली होती. मूळच्या कुंडलीत रवि-शनीचा योग झालेला आहेच म्हणून हा भ्रमण काळाच्या योगाने मृत्यु घडवून आणिला. हा योग चालला असता १३ फेब्रुवारी १९०९ रोजी कर्क लग्नावर त्यांचे देहावसान झाले. कै. चिटणीसांनी आपला मृत्यु काळ बरीच वर्षे आधी आपल्या मित्रमंडळीजवळ सांगितला होता. कै. चिटणीसांची कीर्ति त्यांच्यामार्गे राहिली आहे हे भाग्याधिगति गुरु तनुस्थानी उच्च आहे त्यांचे फळ आहे. या सुरुगुरूच्या कृपाप्रसानाने त्यांनी ज्योतिषवाङ्मययोजनांतील लाविलेला वृक्ष त्यांच्या पाठीमागे पल्लवित होत असल्याचे प्रस्तुतच्या ज्योतिर्माळेच्या कार्यावरून दिसत आहे व यापुढे त्यांच्या ज्योतिषशास्त्रसेवेच्या पुण्याईने हा त्यांनीच लाविलेला वृक्ष मधुर फलाने समृद्ध होवो.

“राम नारायण”

द्विद्वादशयोग.

[ले. अंबाप्रसाद]

कोणत्याही दोन ग्रहांत ३० अंश अंतर झाले म्हणजे त्यास एकराश्र्यंतर योग झाला असे म्हणतात. हा योग आपलेकडील ज्योतिषी फलितांत विशेष विचारांत घेत नाहीत व घेतल्यास तो रवि व चंद्र यांच्याशी झालेला घेतात. रवीचे द्वितीयांत (चंद्राखेरीज इतर) ग्रह असून त्यांत जर ३० अंश अंतर असेल तर त्यास वेशियोग, रवीचे व्ययस्थानी ग्रह असून जर रवि व तो ग्रह यांत ३० अंश अंतर असेल तर त्यास वाशियोग अशा निराळ्या संज्ञा देतात. रवीचे द्वितीयांत व द्वादशांत एकाच काळीं ग्रह असतां त्यास उभयचरी योग असे म्हणतात.

याचप्रमाणे चंद्राच्या द्वितीयस्थानी ३० अंश अंतरावर असलेला रवी-शिवाय इतर ग्रह सुनफा नामक योग करितो, चंद्राच्या द्वादशस्थानी ३० अंश अंतरावर असलेला ग्रह अनफा नामक करितो, व चंद्राच्या द्वितीय द्वादश या दोनही स्थानीं एकाच काळीं दोन ग्रह ३० अंशांचा योग करित असल्यास दुरुधरा नामक योग करितो. असे या द्विद्वादशयोगाबद्दल रवि व चंद्रांच्या संबंधी स्पष्टीकरण आहे. व हे स्पष्टीकरण सर्व आर्यज्योतिषी मान्य करितात.

रवि व चंद्र यांचे विषयी हा विस्तारपूर्वक द्विद्वादशयोगाचा विचार झाला असून त्यांची फलेही ग्रंथांतरी पाहण्यास सांपडतात. पण इतर ग्रहांचे जर परस्परांत असे योग होतील तर त्यांस काय म्हणावे किंवा त्या योगांचा परिणामच घडत नाही याविषयी स्पष्ट मत आर्यज्योतिष्यांचे मजला कोठेही आढळले नाही.

वहुतेक सर्व ज्योतिषी या वेशि-वाशि-उभयचरी अथवा सुनफा, अनफा व दुरुधरा या योगांची फले पाहतात. त्याचप्रमाणे चंद्राच्या द्वितीय व द्वादशस्थानीं कोणीही ग्रह नसल्यास 'केमद्रुम' नामक योग मानतात, पण

तसा रवीचे २।१२ स्थानीं कोणीही ग्रह नसल्यास मानीत नाहीत. इतर ग्रहांची या द्विद्वादशयोगाचीं फले तर विशेष कोणी घेत नाहीत. असें असण्याचे कारण आपण अथवा आपल्या वाचकांपैकीं कोणी तरी सोपत्तिक कळवील काय ?

त्याचप्रमाणे रवीचे द्वितीय अथवा द्वादशस्थानीं चंद्र असतां, अथवा चंद्राचे द्वितीय द्वादशस्थानीं रवि असतां त्यांच्यांत नेमके ३० अंश अंतर असल्यास त्यास काय म्हणावे ?

* * * * *

बृहज्जातक पृ १०७.

त्रिंशत्संरूपाः सुनफानफाख्याः पष्टित्रय दौरुधरे प्रभेदाः ॥

इच्छा विकल्पैः क्रमशोऽमिनीय नीते निवृत्तिः पुनरन्यनीतिः ॥ ४ ॥

बृ. जा. अ. १३ वा.

अर्थ—३१ प्रकारचे सुनफा, ३१ प्रकारचे अनफा व १८० प्रकारचे दुरुधरा योग असे यांचे प्रतिभेद (?) पडतात व ते ग्रहांचा फेरबदल कल्पिला म्हणजे स्पष्टपणे ध्यानांत येतील." याप्रमाणे श्लोक दिला आहे. बृहज्जातकांत शनीपर्यंत सात ग्रह आहेत. त्यांतील मंगळ, बुध, गुरु, शुक व शनि हे पांच ग्रह रवि किंवा चंद्राच्या द्वितीय किंवा द्वादशस्थानीं असल्यास हे योग व्हावयाचे हा नियम असतां सुनफा ३१ प्रकारच्या, ३१ प्रकारच्या अनफा व १८० प्रकारचे दुरुधरायोग ग्रहांच्या फेरबदलांने कसे होतील ? चंद्राचे द्वितीयांत ९ ग्रह निरनिराळे असतां ९ सुनफायोग होतील चंद्राचे द्वादशांत ९ ग्रह निरनिराळे असतां ९ अनफायोग होतील. चंद्राचे द्वितीय द्वादशांत उलट सुलट ग्रह घेतले असतां २० प्रकारचे दुरुधरायोग होतील. कांहीं २ ग्रह द्वितीयांत व ३ तीन ग्रह द्वादशांत असतात अशा विकल्पाने दुरुधरायोगांचीं मापणी केल्यास दुरुधरायोगांत आणखी ९ ची भर होईल. हीच विचारसरणी सुनफा व अनफा यांत घेतल्यास त्यांची संख्या अनुक्रमे १९।१९ होईल.

बराहमिहिरानें अगदीं त्रोटक म्हणुन हा ग्रंथ लिहिला असल्यामुळें त्यानें यांची नुस्ती खानेसुमारी दिली पण खानेसुमारीत सुनफा अनफा दुरुधरा या योगांच्या केवळ आंकड्यानें विशेष समाधान नहोतां जिज्ञासा अतृप्त राहते. तरी ही संख्या कशी जुळते हेंही विस्तरशः कळल्यास बरें. मराठींत भाषांतर करणाऱ्या श्रीयुत देवजी अप्पूराव देशपांडे यांनीं भाषांतर करतांना बऱ्याच ठिकाणीं टीपा दिलेल्या आहेत व त्या उपयुक्तही आहेत, पण तशी टीप किंवा स्पष्टीकरण यावर मुळींच झालेलें नाहीं तरी यांचे विवरण जितकें स्पष्ट रीतीनें होईल तितकें उत्तमच.

सुनफाउनफादुरुधरांचे प्रभेद सांगितले तसे वेशिवाश्यादि योगांचेही भेद असले पाहिजेत. पण त्यांचेविषयी संशयित असा मजकूर प्रचलित ग्रंथांत कोठेंही आढळत नाहीं. तरी ज्यांचे जवळ अप्रकाशित संग्रह असेल त्यांनीं या गोष्टी प्रकाशांत आणल्यास फार चांगलें होईल.

* * * * *

३

या एक राश्यंतर योगाचा वधुवर पत्रिकामेलनांत बराच प्रमुखत्वानें विचार करण्यांत येतो. वधूचा किंवा बराचा चंद्र बराच्या किंवा वधूच्या चंद्राशीं एकराश्यंतर योग करील किंवा दुसरा वा बारावा असेल तर त्यास मोठी अडचण समजली जाते व अशी अडचण वधूवरांस निर्धन करून सोडण्यास कारण होते. यांत ग्राह्य अग्राह्य असे दोन भेद आहेत. मेष-वृषभ, मिथुन-कर्क, सिंह-कन्या, तुला-वृश्चिक, घनु-मकर, आणि कुंभ-मीन या राशींत वधूवरांचे चंद्र असतां ते द्विर्द्वादशक अग्राह्य ठरवितात. वृषभ, मिथुन, कर्क-सिंह, कन्या-तुला, वृश्चिक-घनु, मकर-कुंभ, मीनमेघ या राशींत वधूवरांचे चंद्र असतां ते द्विर्द्वादशक ग्राह्य समजतात.

उगाच नाहीं मनांत भरली !

सायंकाळीं ठाकुरद्वारीं राममंदिरांत देवदर्शनास आलेल्या दोघी मैत्रिणींचा सहज झालेला संवादः—

उमाबाईः—कायहो बाई ! आतांशा अगदीं भेटत सुद्धां नाहीं फार दिवस !

रमाबाईः—उमाबाई. आहे कुणाल वेळ ? नोकरी ही अशी, हे दोन महिने कसे गेले कळले सुद्धां नाहीं.

उमाः—आणि ही मुलगी कोण बरोबर ? सुनबाई वाटतं ?

रमाः—ही माझी गिरिजा. तुम्हीं ओळखलीत नाहीं वाटतं ? गेल्या माघांत लग्न केले. कोल्हापुराजवळच दिली आहे. चांगले गडिगंज सासर मिळाले आहे. देवदयेनं कांहीं कमी नाहीं. दागिनेबिगिने बरेच घातले आहेत.

उमाः—ह्या नव्या दागिन्यांची नांवेंसुद्धां ठळक नसतील इकडे. कुठली घडण ही !

रमाः—हा कोल्हापुरी साज, बेलपानी वज्रटीक, 'टुशी', मोहनमाळ, नथ, 'कुडी', मोत्याचे दागिने, 'डोंकींतील' फुलं, सारं तिकडलेच आहे. परवाच आमच्या घरांत म्हणत होते—कीं गिरगांवांत माझे एक स्नेही मोठे सोन्याचांदीचे व जवाहिराचे व्यापारी आहेत. त्यांच्याकडे हे सारं तयार मिळतं.

उमाः—त्यांचं नांव मला सांगाल कां ? माझी भारीच हौस आहे असलें मंगलसूत्र घालण्याची

रमाः—त्यांची पाटी मांगलवाडीसमोर, —'गोपाळ रामचंद्र जोशी, सोन्याचांदीचे व जवाहिराचे व्यापारी' अशी मी परवां पाहिली तीच असावी.

उमाः—बरं तर, सांगत्यें मी तिकडे आजच.

बक्षिसाच्या आशेनें २-२॥ रुपयांचीं घड्याळें घेऊन फसूं नका; तर बर्ना वॉच कंपनीच्या खास मालकीच्या कारखान्यांत तयार झालेले घड्याळ घ्या. हें एक वेळ वेंतलें असतां १०१५ वर्षे दुसरें घेण्याची नहर पहणार नाहीं आमचेकडे सर्व चांगले मेकरचीं घड्याळें मिळतील.

जोशी ब्रदर्स, ठाणे, मुंबई.

कर्णिक

पर्यु मिक्शरः—हिंवताप, मलेरिया, पाळीचे ताप वगैरे तापांवर एक खात्रीलायक उपाय म्हणून नांवाजलेले असून त्याचा प्रतिबंध करण्याकरितां सुद्धा संग्रहीं ठेवा. किं. १० आणे ट. ख. ४ आणे. कर्णिक ब्रदर्स. गिरगांव, मुंबई.

फोटो एन्लार्जमेंट्स्

पेस्ट्र, वॉटर, ऑइल, व ब्लॅक अँड व्हाइट वगैरे सर्व जातीच्या रंगांमध्ये फारच माफक दरानें व सुवक करून दिलीं जातात. तसेंच बुककव्हर, वॉर्डर, व अँडव्हर-टाइजमेंट डिझाईन्स करून दिलीं जातात. कामासंबंधानें सर्व पत्रव्यवहार खालील पत्त्यावर करावा किंवा समक्ष भेटवें. के. वाळकृष्ण, फोटोएन्लार्जर अँड डिझाईनर, ग्रंथसंग्रहालयासमोर, भाई जिवनजीची गल्ली, ठाकूरद्वार, मुंबई.

विक्रीस तयार.

सन १९१६ सालचे रोजचे सायन स्पष्टग्रह.

किंमत ४ आणे. ट. ख. वेगळा.

भागविण्याचीं ठिकाणें.

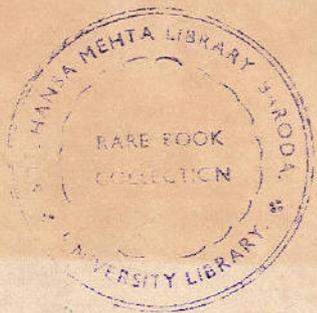
- (१) कुंढलीसंग्रहालय, सदाशिवस्ट्राट, मुंबई. नं. ४
- (२) ज्योतिर्माला ऑफिस दादर, मुंबई.

मनोहर आणि कंपनी.

उत्तम निलगिरी चहाचे व्यापारी व कमिशन एजंट्स—आम्ही उत्तम निलगिरी चहा थेट एस्टेट्सवरून मागवीत असल्यामुळे फारच माफक दरानें व खात्रीचा विकतो. कमिशननें एकतृतीयांश किं. आगाऊ पाठविल्यास कांणताही माल खरेदी करून पाठवूं.

पत्ता—घरजंवर ६६५ लेडी जमशेटजी रोड, दादर-मुंबई.

NOT TO BE ISSUED

NOT TO BE ISSUED

M. 2128.

Handwritten signature or initials

NOT TO BE ISSUED.

7 BF
1651
J9-1

M. 2128